

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

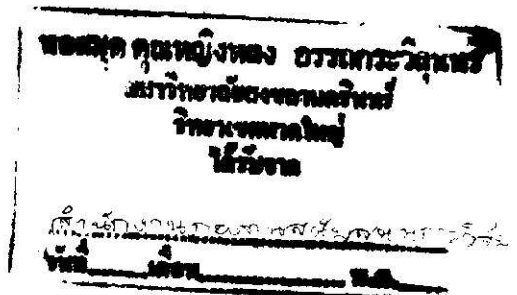
เล่มที่ 1

ภูมิศาสตร์คำศัพท์ภาษาไทยและภาษามลายู
ในเขต 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย

โดย

ดร. เปรมินทร์ คาระวี

มิถุนายน 2544

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องภูมิศาสตร์คำศัพท์ภาษาไทยและภาษามลายูในเขต 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย มีจุดประสงค์อยู่ 2 ประการ คือ เพื่อทำแผนที่ภาษาศาสตร์และแสดงการกระจายคำศัพท์ภาษาไทยและภาษามลายูในเขต 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย และกำหนดแนวแบ่งเขตภาษาไทยและภาษามลายูในเขตพื้นที่วิจัยนี้

การเก็บข้อมูลในการวิจัยนี้ กระทำโดยใช้แบบสอบถามที่ประกอบด้วยหน่วยย่อยจำนวน 75 หน่วยย่อยโดยออกแบบเป็นคำถาม 75 คำถาม แต่ละคำถามมีตัวเลือก 3 ตัวเลือก คือ ตัวเลือกภาษาไทย ภาษามลายู และ ภาษาเขมร ผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ผู้นำหมู่บ้านจำนวน 2,680 คน

ผลการศึกษาพบว่า มีหมู่บ้านที่มีผู้พูดภาษาไทยอยู่ในพื้นที่ศึกษานี้จำนวน 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดสงขลาและจังหวัดสตูล มีหมู่บ้านที่มีผู้พูดภาษามลายูอยู่ในพื้นที่ศึกษานี้จำนวน 1,395 หมู่บ้านคิดเป็นร้อยละ 52.05 ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส สำหรับความหลากหลายของศัพท์ที่แทนหน่วยย่อยแต่ละหน่วยย่อยนั้น สามารถแสดงให้เห็นได้โดยการจัดกลุ่มหน่วยย่อยโดยอาศัยจำนวนศัพท์ที่แทนแต่ละหน่วยย่อยมาเป็นเกณฑ์จำแนก ซึ่งสามารถแบ่งหน่วยย่อยออกเป็น 12 กลุ่ม คือ หน่วยย่อยที่มีศัพท์ 2 ศัพท์ จำนวน 3 หน่วยย่อย, หน่วยย่อยที่มีศัพท์ 3 ศัพท์ จำนวน 15 หน่วยย่อย, หน่วยย่อยที่มีศัพท์ 4 ศัพท์ จำนวน 15 หน่วยย่อย, หน่วยย่อยที่มีศัพท์ 5 ศัพท์ จำนวน 16 หน่วยย่อย, หน่วยย่อยที่มีศัพท์ 6 ศัพท์ จำนวน 10 หน่วยย่อย, หน่วยย่อยที่มีศัพท์ 7 ศัพท์ จำนวน 2 หน่วยย่อย, หน่วยย่อยที่มีศัพท์ 8 ศัพท์ จำนวน 4 หน่วยย่อย, หน่วยย่อยที่มีศัพท์ 9 ศัพท์ จำนวน 1 หน่วยย่อย, หน่วยย่อยที่มีศัพท์ 10 ศัพท์ จำนวน 4 หน่วยย่อย, หน่วยย่อยที่มีศัพท์ 11 ศัพท์ จำนวน 1 หน่วยย่อย, หน่วยย่อยที่มีศัพท์ 12 ศัพท์ จำนวน 3 หน่วยย่อย, และ หน่วยย่อยที่มีศัพท์ 20 ศัพท์ จำนวน 1 หน่วยย่อย พื้นที่ของการวิจัยนี้แบ่งได้เป็น 2 ส่วน ได้แก่ส่วนที่สามารถกำหนดแนวแบ่งเขตภาษาได้ซึ่งเป็นบริเวณของจังหวัดสตูล สงขลา ยะลา และ นราธิวาสบางส่วน กล่าวคือ เมื่อนำเส้นแบ่งเขตภาษา (isoglosses) ของทั้ง 75 หน่วยย่อยมาเปรียบเทียบกันพบว่า เส้นแบ่งเขตภาษาคงตัวทั้ง 75 เส้น ทับกันอย่างสนิท และสามารถกำหนดเป็น แนวแบ่งเขต (bundles of isoglosses) ภาษาไทยและภาษามลายูได้เป็น 5 เส้น และส่วนที่ไม่สามารถกำหนดแนวแบ่งเขตภาษาได้ ซึ่งได้แก่พื้นที่บางส่วนของจังหวัดปัตตานีและนราธิวาส ซึ่งพบว่าการพูดที่กระจัดกระจายของภาษาไทยทั่วประเทศ นอกจากนี้ยังพบว่า ภาษามลายูในพื้นที่ที่ทำการศึกษา สามารถแบ่งออกเป็น 2 ถิ่นใหญ่ คือภาษามลายูถิ่นสตูล และภาษามลายูถิ่นปัตตานี และพบว่า มีภาษาเขมรและภาษาดากไบในจังหวัดนราธิวาสและภาษาชาวเล (Urak Lawoi') ในจังหวัดสตูล

Abstract

The purpose of this research was to make the linguistic atlas presenting the Thai and Malay lexical distribution in the five southern border provinces of Thailand in order to establish the isoglosses between these two languages.

The data were collected by using the postal questionnaire of 75 semantic units. The lexical item representing each semantic unit was designed as a question of 3 multiple choices: the Thai choice, the Malay choice and the Cambodian choice which was the wrong answer. The informants were the 2,680 headmen from every villages in the target area.

It was found that Thai was spoken by the people in 1,285 villages (47.95 %) the majority of which were in Songkhla and Satun provinces, and Malay was spoken by the people in 1,395 villages (52.50%) which were mostly in Pattani, Yala and Narathiwat. After the lexical analysis, it was found that there were 12 groups of semantic units: 3 of 2-lexicon items, 12 of 3-lexicon items, 15 of 4-lexicon items, 16 of 5-lexicon items, 10 of 6-lexicon items, 4 of 7-lexicon items, 1 of 8-lexicon item, 4 of 9-lexicon items, 1 of 10-lexicon item, 3 of 11-lexicon items and 1 of 12-lexicon item. The area of the study could be considered as 2 parts: the area of Songkhla and Satun where 5 sets of bundles of isoglosses could be established and the area of Pattani and Narathiwat where Thai was spoken sparsely and isoglosses could not be established. The Malay in the area was divided into 2 main dialects in this study: the Satun Malay and the Pattani Malay. It was also found that there were Cambodian of the Austroasiatic language family and Urak Lawoi' of the Austronesian language family in some villages.

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	ฉ
สารบัญตารางและสารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
1. ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
2. วัตถุประสงค์	4
3. ขอบเขตของการวิจัย	4
4. สมมุติฐานการวิจัย	4
5. ข้อตกลงเบื้องต้น	5
6. ข้อจำกัดของการวิจัย	5
7. นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง	5
8. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	6
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	8
1. ข้อมูลจังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส	8
1.1 ข้อมูลจังหวัดสตูล	8
1.2 ข้อมูลจังหวัดสงขลา	11
1.3 ข้อมูลจังหวัดปัตตานี	15
1.4 ข้อมูลจังหวัดยะลา	17
1.5 ข้อมูลจังหวัดนราธิวาส	18
2. ความรู้เกี่ยวกับวิชาภาษาถิ่น	22
3. การศึกษาภาษาถิ่นในประเทศไทย	34

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	40
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากร	40
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	41
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล	46
4. การวิเคราะห์ข้อมูล	48
5. การนำเสนอข้อมูล	51

บทที่ 4 การวิเคราะห์ศัพท์	52
หลักเกณฑ์ที่ใช้วิเคราะห์ศัพท์	54
1. การวิเคราะห์จำแนกภาษา	54
2. การวิเคราะห์รายละเอียดภายในแต่ละภาษา	54
2.1 การวิเคราะห์ให้เป็นคนละศัพท์	54
2.1.1 คำศัพท์ที่มีเสียงต่างกันโดยสิ้นเชิง	54
2.1.2 คำศัพท์ที่มีเสียงบางเสียงต่างกัน	56
- คำศัพท์ที่มีเสียงพยัญชนะต้นต่างกัน	56
- คำศัพท์ที่มีเสียงพยัญชนะท้ายต่างกัน	58
- คำศัพท์ที่มีเสียงสระต่างกัน	59
- คำศัพท์ที่เป็นคำพยางค์เปิดและคำศัพท์ ที่เป็นพยางค์ปิด	61
2.2 การวิเคราะห์ให้เป็นศัพท์เดียวกัน	63
2.2.1 คำศัพท์ที่ผู้ตอบแบบสอบถามเขียนด้วยอักษรวิธี ที่ต่างกันแต่หมายถึงคำศัพท์เดียวกัน	63
2.2.2 คำที่พิจารณาแล้วว่ามีรูปแปรที่เกิดจากการกร่อน คำ หรือการลงเสียงหนัก-เบา หรือมีการกลาย เสียง	65
2.2.3 คำศัพท์ ที่มีองค์ประกอบเป็นคำศัพท์แกนอย่าง เดียว และคำศัพท์ที่มีองค์ประกอบเป็นคำศัพท์ คำทั่วไปและคำศัพท์แกน	66
2.2.4 คำศัพท์พยางค์แรก ซึ่งเป็นพยางค์ที่ไม่ลงเสียง หนัก (unstressed syllable) มีเสียงแปรระหว่างกัน	68

2.2.5 คำศัพท์ที่มีพยัญชนะท้ายเป็นเสียงกักที่เส้นเสียง	
[-ʔ] กับพยัญชนะกักที่เพดานอ่อน [-k]	68
2.2.6 คำศัพท์ที่มีพยัญชนะท้ายเป็นพยัญชนนาสิกที่แปร	
กัน [-m] ~ [-n], [-n] ~ [ŋ]	69

บทที่ 5 การกระจายศัพท์ 71

1. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 1 'นก'	77
2. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 2 'ไก'	78
3. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 3 'เป็ด'	79
4. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 4 'วัว'	80
5. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 5 'ม้า'	81
6. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 6 'ควาย'	81
7. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 7 'ช้าง'	82
8. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 8 'แมว'	83
9. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 9 'หนู'	84
10. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 10 'เสื่อ'	84
11. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 11. 'งู'	86
12. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 12 'กบ'	87
13. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 13 'เต่า'	87
14. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 14 'ปลา'	88
15. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 15 'ปู'	89
16. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 16 'กุ้ง'	90
17. การกระจายศัพท์ของ หน่วยอรรถที่ 17 'ไส้เดือน'	91
18. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 18 'ปลาไหล'	92
19. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 19 'ลิง'	93
20. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 20 'ค้าว้าว'	94
21. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 21 'สีค่า'	95
22. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 22 'สีแดง'	96
23. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 23 'สีเขียว'	97

24. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 24	'สีขาว'	98
25. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 25	'สีน้ำเงิน'	98
26. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 26	'มือ'	99
27. การกระจายศัพท์ของ หน่วยอรรถที่ 27	'ตา'	100
28. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 28	'หู'	100
29. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 29	'ผม'	102
30. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 30	'เล็บ'	102
31. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 31	'ฟัน'	103
32. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 32	'ลิ้น'	103
33. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 33	'แก้ม'	104
34. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 34	'คาง'	104
35. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 35	'บ่า, ไหล่'	105
36. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 36	'นมอวัยวะ'	106
37. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 37	'เท้า'	107
38. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 38	'นั่ง'	108
39. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 39	'นอน'	108
40. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 40	'ยืน'	109
41. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 41	'ตะโกน'	110
42. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 42	'กิน'	113
43. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 43	'ตี'	113
44. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 44	'ตบ'	115
45. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 45	'หัวเราะ'	116
46. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 46	'ร้องไห้'	117
47. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 47	'ฟัง'	118
48. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 48	'นำ'	120
49. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 49	'คืน'	122
50. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 50	'ภูเขา'	122
51. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 51	'คลอง'	124
52. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 52	'ต้นไม้'	126
53. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 53	'ดอกไม้'	127
54. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 54	'น้ำ'	128

55. การกระจายศัพท์ของหน่วยวรรณคดีที่ 55	'ลม'	129
56. การกระจายศัพท์ของหน่วยวรรณคดีที่ 56	'ฝน'	130
57. การกระจายศัพท์ของหน่วยวรรณคดีที่ 57	'พระจันทร์'	131
58. การกระจายศัพท์ของหน่วยวรรณคดีที่ 58	'บ้าน'	132
59. การกระจายศัพท์ของหน่วยวรรณคดีที่ 59	'ห้อง'	133
60. การกระจายศัพท์ของหน่วยวรรณคดีที่ 60	'ประตู'	134
61. การกระจายศัพท์ของหน่วยวรรณคดีที่ 61	'หน้าต่าง'	135
62. การกระจายศัพท์ของหน่วยวรรณคดีที่ 62	'เสื้อ'	137
63. การกระจายศัพท์ของหน่วยวรรณคดีที่ 63	'ผ้า'	138
64. การกระจายศัพท์ของหน่วยวรรณคดีที่ 64	'กางเกง'	139
65. การกระจายศัพท์ของหน่วยวรรณคดีที่ 65	'เข็มขัด'	140
66. การกระจายศัพท์ของหน่วยวรรณคดีที่ 66	'ร่ม'	142
67. การกระจายศัพท์ของหน่วยวรรณคดีที่ 67	'หม้อ'	143
68. การกระจายศัพท์ของหน่วยวรรณคดีที่ 68	'มีด'	144
69. การกระจายศัพท์ของหน่วยวรรณคดีที่ 69	'มะม่วง'	145
70. การกระจายศัพท์ของหน่วยวรรณคดีที่ 70	'กล้วย'	146
71. การกระจายศัพท์ของหน่วยวรรณคดีที่ 71	'เงาะ(ผลไม้)'	147
72. การกระจายศัพท์ของหน่วยวรรณคดีที่ 72	'ส้ม'	149
73. การกระจายศัพท์ของหน่วยวรรณคดีที่ 73	'มะพร้าว'	150
74. การกระจายศัพท์ของหน่วยวรรณคดีที่ 74	'มะละกอ'	151
75. การกระจายศัพท์ของหน่วยวรรณคดีที่ 75	'อ้อย'	154

ลักษณะภาษาที่เกาะหลีเป๊ะ	157
ลักษณะภาษาเขมรที่บ้านคันทูเรียน	158
ภาษาดีนย้อยภาษามลายู	162

บทที่ 6 การกำหนดแนวแบ่งเขตภาษาไทยและภาษามลายู	166
1. พิจารณาแยกประเภทของหมู่บ้าน	166
2. ตากเส้นแบ่งเขตภาษา	167
3. ลักษณะแนวแบ่งเขตภาษา	167

3.1	แนวแบ่งเขตภาษาไทยและภาษามลายูแนวที่ 1	168
3.2	แนวแบ่งเขตภาษาไทยและภาษามลายูแนวที่ 2	169
3.3	แนวแบ่งเขตภาษาไทยและภาษามลายูแนวที่ 3	170
3.4	แนวแบ่งเขตภาษาไทยและภาษามลายูแนวที่ 4	170
3.5	แนวแบ่งเขตภาษาไทยและภาษามลายูแนวที่ 5	170
บทที่ 7	สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	173
1.	สรุปผลการวิจัย	173
2.	อภิปรายผล	177
3.	ข้อเสนอแนะ	180
บรรณานุกรม		181
ภาคผนวก ก.	-แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	186
ภาคผนวก ข.	-ตารางจัดเก็บข้อมูลภาษาไทย-มลายู ตาราง 1 และตาราง 2	194
	-ตารางวิเคราะห์ศัพท์	205
ภาคผนวก ค.	-ข้อมูลจำนวนหมู่บ้าน ที่ดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย	208
	-บัญชีรายชื่อหมู่บ้าน ที่ผู้วิจัยไม่ได้รับแบบสอบถามกลับคืน	209
	-รายชื่อหมู่บ้าน ที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย	211
ภาคผนวก ง.	-ตารางแสดงหมู่บ้านที่มีพูด 2 ภาษา (ภาษาไทยและภาษามลายู)	336
ภาคผนวก จ.	-หนังสือประสานงานกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการวิจัย	341

สารบัญตารางและสารบัญภาพ

- ตารางที่ 1 แสดงจำนวนหมู่บ้านที่พูดภาษาไทยและภาษามลายูใน 5 จังหวัด
ชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย 74
- ภาพที่ 1 แสดงการลากเส้นแบ่งเขตภาษา 32

บทที่ 1

บทนำ

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหา

สืบเนื่องจากการที่ผู้วิจัยได้เข้าร่วมประชุมระดมความคิดเรื่อง “ผลงานวิจัยแผนที่ภาษาและแหล่งโบราณคดีในประเทศไทย : อดีตและปัจจุบัน” ซึ่งจัดโดยสถาบันไทยศึกษา ฝ่ายวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ระหว่างวันที่ 11-12 กันยายน 2540 ณ ห้องประชุมสารนิเทศ หอประชุมใหญ่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้วิจัยได้ถึงความสำคัญของการศึกษาวิจัยทางภาษาและการจัดทำแผนที่ภาษาในประเทศไทย และในฐานะที่เป็นนักภาษาศาสตร์ ผู้วิจัยตระหนักถึงบทบาทและหน้าที่ในการทำการค้นคว้าทางด้านภาษาเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ อันจะนำไปสู่ความก้าวหน้าเชิงวิชาการด้านภาษาศาสตร์ของประเทศ จึงได้ริเริ่มที่จะทำวิจัยภาษาเพื่อทำแผนที่ภาษาศาสตร์ในบริเวณจังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย

บริเวณ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ดังกล่าวเป็นที่ที่มีทั้งผู้พูดภาษาไทยและภาษามลายูอาศัยอยู่ ผู้พูดภาษาเหล่านี้มีทั้งที่นับถือศาสนาพุทธและศาสนาอิสลาม คนส่วนใหญ่มักเข้าใจกันว่าผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามในภาคใต้ของประเทศไทยคือผู้พูดภาษามลายู แต่ตามความเป็นจริงแล้วผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามบางกลุ่ม ไม่ได้เป็นผู้ที่พูดภาษามลายูเสมอไป ยังมีผู้นับถือศาสนาอิสลามที่เป็นผู้ที่พูดภาษาไทยอยู่ด้วยเป็นจำนวนมาก ผู้วิจัยมองเห็นว่า กลุ่มชาติพันธุ์ที่พูดภาษามลายูนั้นเป็นคนละกลุ่มกันกับกลุ่มชาติพันธุ์ที่พูดภาษาไทย แม้ว่าผู้มีภาษาแม่ที่ต่างกันสองกลุ่มนี้ จะนับถือศาสนาอิสลามด้วยกันก็ตาม

ข้อมูลส่วนใหญ่ที่สามารถศึกษาได้จากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องกับคนในพื้นที่ดังกล่าวนี้ ส่วนใหญ่จะเป็นการสำรวจในแง่ศาสนาที่ผู้คนเหล่านั้นนับถือเท่านั้น เช่น บุญเสริม อุทราภิรมย์ (2533: 52) ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการนับถือศาสนาในจังหวัดสตูลไว้ว่า ประชากรในจังหวัดสตูลนับถือศาสนาอิสลามร้อยละ 66 นับถือศาสนาพุทธร้อยละ 33 จังหวัดสงขลา (2544) ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการนับถือศาสนาว่า ประชากรในจังหวัดสงขลา นับถือศาสนาพุทธร้อยละ 64.03 นับถือ

ศาสนาอิสลามร้อยละ 32.84 สำนักงานจังหวัดปัตตานี (2544) ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการนับถือศาสนาว่า จังหวัดปัตตานีมีประชาชนนับถือศาสนาอิสลามร้อยละ 80.16 นับถือศาสนาพุทธร้อยละ 19.63 สำนักงานจังหวัดยะลา (2544) ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการนับถือศาสนาในจังหวัดยะลาว่า มีผู้นับถือศาสนาอิสลามร้อยละ 76.59 นับถือศาสนาพุทธร้อยละ 22.74 สำนักงานจังหวัดนราธิวาส (2544) ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการนับถือศาสนาในจังหวัดนราธิวาสว่า มีผู้นับถือศาสนาอิสลามร้อยละ 78 นับถือศาสนาพุทธร้อยละ 21 เป็นต้น ปัจจุบันยังไม่มีข้อมูลที่เด่นชัดเกี่ยวกับการสำรวจลงไปถึงตัวภาษาที่คนในพื้นที่นี้ใช้พูดกันอย่างไรจริงและเป็นระบบ ซึ่งการวิจัยถึงตัวภาษาอันเป็นงานของนักภาษาศาสตร์จะเป็นการกระชักรอกมาโดยตรงด้วยว่าเป็นการศึกษาถึงกลุ่มชาติพันธุ์ที่ต่างกัน ข้อมูลที่ได้จากการศึกษานี้ นอกจากจะได้ประโยชน์กับวงการภาษาศาสตร์แล้ว ยังให้ประโยชน์กับสาขาวิชาภาษาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ รวมทั้งชาติพันธุ์วิทยาอีกด้วย ดังนั้นผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาภาษาไทยและภาษามลายูซึ่งเป็นภาษาพูดของคนบนพื้นที่ จังหวัด สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส

การกำหนดอาณาเขตของประเทศต่าง ๆ โดยทั่วไปนั้น นอกจากจะใช้ลักษณะทางภูมิประเทศแล้ว มักใช้เกณฑ์ทางการเมืองการปกครองมาเป็นหลักในการตัดสิน ผลที่ตามมาก็คือ ในประเทศหนึ่ง ๆ นั้นอาจประกอบด้วยกลุ่มชาติพันธุ์หลาย ๆ กลุ่มชาติพันธุ์ กลุ่มชาติพันธุ์ใดมีจำนวนคนมากกว่า หรือมีอำนาจมากกว่าก็จะตั้งตนขึ้นเป็นใหญ่ มีผลทำให้ภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์นั้น ๆ กลายเป็นภาษามาตรฐานของประเทศนั้นไป ส่วนภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์อื่นซึ่งมีคนพูดน้อยกว่าหรือมีอำนาจต่ำกว่า ก็จะกลายเป็นภาษาของชนกลุ่มน้อยไป ปรากรฎการณ์ดังกล่าวนี้มีให้เห็นได้อย่างชัดเจนโดยทั่วไปแม้ในประเทศไทย ดังจะเห็นได้ว่ามีกลุ่มชาติพันธุ์หลายกลุ่มที่เป็นชนกลุ่มน้อยในภาคเหนือของประเทศไทย มีกลุ่มชาติพันธุ์ที่พูดภาษาเขมรซึ่งเป็นชนกลุ่มน้อยในแถบจังหวัดสุรินทร์ บุรีรัมย์และศรีสะเกษ มีชนกลุ่มน้อยที่พูดภาษามอญ ภาษาพม่าทางภาคตะวันตกของประเทศไทย และมีกลุ่มชาติพันธุ์ที่พูดภาษามลายูอยู่ในเขต 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย เป็นต้น

การศึกษาภาษาอาจกระทำได้หลายวิธีโดยบางครั้งอาจยึดถือปัจจัยทางด้านสังคม บางครั้งอาจคำนึงถึงช่วงของเวลา เช่น อาจเป็นการศึกษาภาษาที่ใช้พูดอยู่ในสมัยใดสมัยหนึ่ง หรือเป็นการศึกษาภาษาโดยเทียบเคียงรูปภาษาที่มีพูดในต่างสมัยกัน หรืออาจยึดถือพื้นที่ที่มีภาษานั้น ๆ พูดกันอยู่ก็ได้ การศึกษาภาษาประการหลังสุดนี้ เรียกว่าการศึกษาภาษาถิ่น (dialect) ภาษาถิ่นนั้นหมายถึงภาษาย่อยในภาษาใดภาษาหนึ่งที่มีรูปแบบแตกต่างกันออกไป ดังที่ Petyt (1980:11) กล่าวว่า "...dialects are the various different forms of the same language." ดังนั้น วิชาภาษาถิ่น

(dialectology) จึงเป็นวิชาที่มุ่งศึกษาภาษาย่อยต่าง ๆ ในภาษาไทยหนึ่ง ๆ โดยเน้นความสัมพันธ์ระหว่างภาษาย่อยต่าง ๆ เหล่านั้นกับพื้นที่ที่ภาษามีพุดอยู่ การศึกษาภาษาถิ่นในประเทศไทยโดยส่วนใหญ่ได้กระทำกันโดยยึดหลักดังกล่าวนี้ เช่นมีการศึกษาภาษาไทยถิ่นใต้กับภาษาไทยถิ่นกลาง (เกษมณี ทิพวัลย์: 2526, วรณพร ทองมาก: 2526, พริ้มรส มารีประสิทธิ์: 2535, เป็นต้น) ภาษาไทยถิ่นเหนือกับภาษาไทยถิ่นกลาง (จำลอง คำบุญชู: 2533) หรืออาจ มีการศึกษาภาษาถิ่นในระหว่างจังหวัด (จันทิราพร สุขปริดี: 2531, เจริญขวัญ ธรรมประคิมฐ์: 2524, ดวงใจ เอช: 2529, ประภาพรรณ เสนิคันติกุล: 2528 เป็นต้น) หรือทำการศึกษา ภาษาไทยถิ่นทั้ง 4 ถิ่น (ชติศา โรจนวิฒนวุฒิ: 2533 เป็นต้น) นอกจากนั้นมีการศึกษาการกระจายศัพท์ในจังหวัดใดจังหวัดหนึ่งหรือหลาย ๆ จังหวัด (ปานตา นาคพันธวงศ์: 2530, วิจินต์ ภาณุพงศ์: 2527 เป็นต้น) หลังจากที่ผู้วิจัย (เปรมินทร์ คาระวี) ได้ศึกษางานของ ชติศา โรจนวิฒนวุฒิ (2533) ซึ่งได้ทำการศึกษานวศาสตร์คำศัพท์ภาษาไทย 4 ถิ่น: การศึกษาเชิงจำกัดแล้วพบว่าในรายงานการวิจัยดังกล่าว ชติศา ได้ส่งแบบสอบถามไปยังผู้ออกภาษาทั่วประเทศ ในส่วนของภาคใต้นั้นพบว่าได้มีผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูลภาษามลายูมาด้วย ซึ่งเป็นข้อยืนยันว่าได้มีการพูดภาษามลายูในบางส่วนของภาคใต้ของประเทศไทย ภาษามลายูที่ได้จากผู้ตอบแบบสอบถามในงานวิจัยนี้ได้แก่

คำศัพท์	ความหมาย
แกแจะ	'to speak'
แตงาะ	'to see'
มาซอ	'shell of coconut'
จีคี	'clever'
สควอ	'to belch'
กือคะ	'to squeeze'

จากข้อมูลที่ชติศากล่าวถึงนี้ ประกอบกับแนวคิดอันเป็นหลักสำคัญของการศึกษาวิชาภาษาถิ่น โดยอาศัยปัจจัยทางพื้นที่เป็นตัวแปรสำคัญ และข้อมูลความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์ที่พูดภาษามลายูในภาคใต้ของประเทศไทย ทำให้ผู้วิจัย (เปรมินทร์ คาระวี) ตระหนักว่าหลักทฤษฎีของการศึกษาภาษาถิ่นนั้น นอกจากจะใช้ศึกษาภาษาย่อยของภาษาใดภาษาหนึ่งแล้ว ยังอาจนำมาศึกษาระหว่างภาษาที่อยู่ต่างตระกูลกันได้อีกด้วย ทั้งนี้โดยยึดหลักตัวแปรทางพื้นที่ที่มีภาษานั้น ๆ พุดอยู่เป็นปัจจัยสำคัญในการทำการศึกษา ประกอบกับในอดีตยังไม่มีผู้ใดทำการศึกษาแนวแบ่งเขตภาษาไทยและภาษามลายู ในเขตพื้นที่นี้มาก่อน ผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาหาแนวแบ่งเขตของภาษาไทยและภาษามลายู ในเขต 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งได้แก่ สตูล สงขลา ปัตตานี

ยะลาและนราธิวาส ด้วยความคาดหมายว่า นอกจากจะทำให้ทราบที่ตั้งของแนวแบ่งเขตระหว่างภาษาไทยและภาษามลายูแล้ว ยังอาจทำให้ได้รับความรู้ใหม่ในด้านคำศัพท์ที่หลากหลายอีกด้วย การศึกษาข้ามตระกูลภาษาเช่นนี้มีน้อยมากหรืออาจกล่าวได้ว่ายังไม่มีผู้ทำการศึกษาในประเทศไทย มาก่อนเลย

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อทำแผนที่ภาษาศาสตร์แสดงการกระจายของศัพท์ภาษาไทยและภาษามลายู ในเขต 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย
2. เพื่อกำหนดแนวแบ่งเขตภาษาไทยและภาษามลายูในเขต 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย

3. ขอบเขตของการวิจัย

1. ศึกษาเฉพาะศัพท์ภาษาไทยและภาษามลายูในเขตจังหวัด สตูล สงขลา ปัตตานียะลา และนราธิวาสเท่านั้น ทั้งนี้เพราะจากการศึกษาสำรวจของผู้วิจัยในโครงการนำร่อง (เปรมินทร์: 2541) พบว่า บริเวณ 5 จังหวัดดังกล่าวนี้เป็นบริเวณรอยต่อของภาษาไทยและภาษามลายู
2. ไม่ศึกษาภาษาอื่น ๆ เช่น จีน ซาไก มอแกน เป็นต้น แต่จะบันทึกข้อมูลไว้ หากมีศัพท์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งนับเป็นผลพลอยได้จากการวิจัย
3. ไม่ศึกษาภาษาในบริเวณเขตเทศบาลเมือง เทศบาลนคร หรือเทศบาลตำบล เพราะพื้นที่ดังกล่าวมีการกระจายของภาษาที่ซับซ้อน หากจะศึกษาภาษาในเขตเทศบาลต่าง ๆ ดังกล่าวนี้ อาจต้องใช้ทฤษฎีอื่นที่เหมาะสมกว่า

4. สมมุติฐานการวิจัย

พื้นที่ในบริเวณ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย อันได้แก่ จังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา นราธิวาส เป็นรอยต่อของภาษาไทยและภาษามลายู และบริเวณพื้นที่ 5 จังหวัดนี้ สามารถลากแนวแบ่งเขตภาษาระหว่างภาษาไทยและภาษามลายูได้

5. ข้อตกลงเบื้องต้น

1. กำหนดให้หมู่บ้านที่ผู้ตอบแบบสอบถามเลือก ตัวเลือกภาษาไทย เป็นหมู่บ้านที่พูดภาษาไทย และ ให้หมู่บ้านที่ผู้ตอบแบบสอบถามเลือก ตัวเลือกภาษามลายู เป็นหมู่บ้านที่พูดภาษามลายู
2. ตามสภาพความเป็นจริง การกระจายกันอยู่ของครัวเรือนในหมู่บ้านต่าง ๆ จะมีลักษณะเป็นกลุ่มก้อนในพื้นที่บางส่วนของแต่ละหมู่บ้านเท่านั้น แต่ในการแสดงพื้นที่ภาษาในการวิจัยนี้ ได้แสดงพื้นที่ภาษาครอบคลุมทั้งหมู่บ้าน เช่น เมื่อจะแสดงให้เห็นว่าหมู่บ้านใดพูดภาษามลายู ผู้วิจัยได้แสดงให้เห็นโดยการแรเงาหมู่บ้านทั้งหมู่บ้าน

6. ข้อจำกัดของการวิจัย

1. งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาภาษาในบริเวณกว้างจากทุกหมู่บ้าน ในเขต 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยรวมทั้งสิ้น 2,720 หมู่บ้าน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงไม่สามารถออกภาคสนามเก็บข้อมูลภาษาด้วยตนเองได้และจำเป็นต้องใช้วิธีเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามทางไปรษณีย์
2. ผู้วิจัยไม่อาจหาแผนที่ของ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยที่แสดงขอบเขตของหมู่บ้านที่ชัดเจนและครบถ้วนจากหน่วยงานหรือสถาบันใด ๆ ได้ ดังนั้นแผนที่ที่ใช้ในการวิจัยนี้ จึงเป็นแผนที่ที่แสดงรายละเอียดของขอบเขตหมู่บ้านทุกหมู่บ้านใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยที่ผู้วิจัยได้ปรับแต่งขึ้นจากต้นแบบแผนที่ของสำนักสถิติแห่งชาติ (2538) พ.ศ. 2538 อันได้แก่ แผนที่แสดงเขตอำเภอ ตำบล เทศบาล และข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด พ.ศ. 2538 การปรับแต่งนี้อาศัยข้อมูลเพิ่มเติมมาจาก 3 แหล่งคือ แผนที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลจากสำนักงานผังเมืองจังหวัดทั้ง 5 จังหวัด แผนที่ของกรมแผนที่ทหาร กองบัญชาการทหารสูงสุด พ.ศ. 2529-2530 และแผนที่จากสำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล

7. นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัยนี้มีดังนี้

1. แผนที่ภาษาศาสตร์ (Linguistic Atlas) หมายถึง แผนที่ที่แสดงภาพรวมของข้อมูลภาษาที่มีลักษณะแตกต่างกัน ซึ่งลักษณะความแตกต่างดังกล่าวนี้ เป็นผลมาจากข้อค้นพบของการศึกษารวบรวมลักษณะภาษาอย่างมีระบบและเป็นแบบแผน

2. เส้นแบ่งเขตภาษา (Isogloss) หมายถึง เส้นสมมุติในแผนที่ภาษาศาสตร์แต่ละแผ่น ซึ่งเส้นสมมุตินี้ใช้แสดงขอบเขตการกระจายของศัพท์ที่แตกต่างกันบนแผนที่ทางภูมิศาสตร์

3. แนวแบ่งเขตภาษา (Bundles of isoglosses) หมายถึง เส้นสมมุติในแผนที่ภาษาศาสตร์แต่ละแผ่นที่ใช้แสดงขอบเขตของภาษาไทยและภาษามลายู ซึ่งเส้นสมมุติดังกล่าวนี้เกิดจากเส้นแบ่งเขตภาษาหลาย ๆ เส้นที่เกิดทับซ้อนกัน

4. คำ หรือ คำศัพท์ หมายถึง หน่วยภาษาระดับคำ ซึ่งได้จากผู้บอกภาษาหรือจากแบบสอบถาม คำ หรือ คำศัพท์ ดังกล่าวนี้ใช้แทนหน่วยความหมาย หรือ หน่วยอรรถ คำ หรือ คำศัพท์เหล่านี้จะเป็นภาษาใดก็ได้ เช่น คำ “เดือน, เชน” ต่างก็เป็นหน่วยภาษาระดับคำที่แทนหน่วยอรรถ ‘พระจันทร์’ ในภาษาไทย ส่วน “บูแล, บูตัน, บูหลัน” ต่างก็เป็นหน่วยภาษาระดับคำที่แทนหน่วยอรรถ ‘พระจันทร์’ ในภาษามลายู ฉะนั้น “เดือน, เชน, บูแล, บูตัน, บูหลัน” ต่างหมายถึง คำ หรือ คำศัพท์

5. ศัพท์ หมายถึง หน่วยทางภาษาระดับคำที่ผ่านการวิเคราะห์แล้วว่าเป็นหน่วยที่ใช้แทนหน่วยอรรถใดหน่วยอรรถหนึ่ง ศัพท์ ที่ผ่านการวิเคราะห์แล้วนี้ เป็นตัวแทนของ คำ หรือ คำศัพท์จากแบบสอบถามที่แทนหน่วยอรรถนั้น ๆ ฉะนั้น ศัพท์ 1 ศัพท์ เป็นผลมาจากการวิเคราะห์ คำ หรือ คำศัพท์ ตั้งแต่ 1 คำขึ้นไป เช่น ศัพท์ “บ่า” เป็นผลมาจากการวิเคราะห์ คำ “บ่า บ่า หัวบ่า หัวบ่า” ในภาษาไทย ซึ่งได้จากแบบสอบถาม เป็นต้น หน่วยอรรถหนึ่ง ๆ อาจมีศัพท์แทนหลาย ๆ ศัพท์ก็ได้

6. หน่วยอรรถ หมายถึง หน่วยความหมายในระดับคำ แต่ละหน่วยอรรถอาจแทนด้วยศัพท์ หลาย ๆ ศัพท์ ก็ได้ และศัพท์เหล่านั้นอาจเป็นศัพท์ภาษาเดียวกันหรือต่างภาษาาก็ได้

8. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ผลการวิจัยเป็นประโยชน์กับหน่วยงานราชการ เช่น งานเร่งรัดพัฒนาชนบท งานสาธารณสุข งานการศึกษาออกโรงเรียน และงานโยธาจังหวัด ในการที่จะใช้แผนที่ภาษาหรือข้อมูลที่ค้นพบ มาประกอบการปฏิบัติงานในพื้นที่

2. ผลการวิจัยเป็นประโยชน์สำหรับการวางแผนการศึกษาในชนบท กล่าวคือ ได้ทราบข้อมูลที่เป็นจริงเกี่ยวกับภาษาพูดของกลุ่มบุคคลในพื้นที่ ทั้งยังจะเป็นประโยชน์กับครูผู้สอนหนังสือในเรื่องรายละเอียดของศัพท์ที่มีพูดในพื้นที่อีกด้วย

3. ผลการวิจัยเป็นประโยชน์กับวงการภาษาศาสตร์ทั้งในแง่เนื้อหา แนวการวิจัยแผนที่ภาษาของชาติ และรายละเอียดในส่วนของรูปแบบของหน่วยอรรถ

4. ผลการวิจัยเป็นประโยชน์ในการศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์ ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่ศึกษา ต่อ
นักมานุษยวิทยา นักโบราณคดี และนักประวัติศาสตร์

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

การศึกษานี้เป็นการศึกษาคำศัพท์ภาษาไทยและภาษามลายู โดยมีความมุ่งหมายเพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับการกระจายของศัพท์ และหาแนวแบ่งเขตภาษาไทยและภาษามลายูในเขต 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ได้แก่ จังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส ในบทนี้ผู้วิจัยนำเสนอการทบทวนวรรณกรรมในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย โดยจำแนกหัวข้อออกเป็น 3 เรื่องหลัก ดังนี้

1. ข้อมูลจังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส
2. ความรู้เกี่ยวกับวิชาภาษาลิ้น
3. การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับวิชาภาษาลิ้น

1. ข้อมูลจังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส

สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ผู้วิจัยได้เสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้องตามลำดับดังนี้ คือ ประวัติ ที่ตั้งและอาณาเขต การปกครอง ประชากร และ ศาสนา โดยสรุป ดังนี้

1.1 ข้อมูลจังหวัดสตูล

1.1.1 ประวัติ

บุญเสริม ฤทธาภิรมย์ (2533:17-28) ได้กล่าวถึงประวัติของจังหวัดสตูลไว้ว่า ก่อนปี พ.ศ. 2356 สตูลเป็นตำบลหนึ่งของเมืองไทรบุรีเรียกว่า “มูเก็มสโตย” หมายถึงตำบลกระท้อน ประวัติความเป็นมาของเมืองสตูลมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับเมืองไทรบุรีมาก จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2452 รัฐบาลไทยยกเมืองไทรบุรี กะลันตัน ตรังกานู และปะลิสให้กับประเทศอังกฤษ เพื่อแลกกับสิทธิสภาพนอกอาณาเขต จนทำให้เมืองสตูลได้แยกออกจากมณฑลไทรบุรี ไปรวมกับมณฑล

ภูเก็ท และต่อมาในปี พ.ศ. 2468 ไปขึ้นกับมณฑลนครศรีธรรมราช จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2475 รัฐบาลไทยได้เปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตย จึงได้ยกฐานะเมืองสตูลขึ้นเป็นจังหวัด เรียกว่า “จังหวัดสตูล” ในอดีตนั้นเมืองสตูลมีประวัติความเป็นมาโดยสังเขปดังนี้

1. สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น

รัชกาลที่ 2 ทรงรับสั่งให้พระยาภัยนุราช (คนกูปีสญ) มาปกครองที่สโคย ซึ่งเป็นตำบลหนึ่งของเมืองไทรบุรี และแต่งตั้ง คนกูปีบรอเหมเป็นปลัดเมือง จึงนับได้ว่าพระยาภัยนุราช (คนกูปีสญ) เป็นบุคคลแรกที่ปกครองมูเก็ทสโคย

2. กิ่งเมืองสตูล (พ.ศ. 2382)

เมื่อ พ.ศ. 2382 รัชกาลที่ 3 ทรงแบ่งแยกเมืองไทรบุรีออกเป็น 3 เมือง ดังนี้

1. ตำบลสโคย ยกฐานะเป็นเมืองสตูล
2. ตำบลปะลิส ยกฐานะเป็นเมืองปะลิส
3. พื้นที่ส่วนที่เหลือของเมืองไทรบุรี ให้มีฐานะเป็นเมืองไทรบุรีเหมือนเดิม

จึงนับได้ว่าในปี พ.ศ. 2382 มูเก็ทสโคยได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นเมืองสตูลโดยสมบูรณ์ โดยมี คนกูมุฮำมัดคาเก็บ บุตรของ พระยาภัยนุราช (คนกูปีสญ) เป็นเจ้าเมือง

3. เมืองสตูลขึ้นกับเมืองสงขลา (พ.ศ. 2382-2387)

สมัยแรกเริ่มตอนที่เมืองสตูลได้แยกออกมาจากเมืองไทรบุรีก็ให้ไปขึ้นกับเมืองสงขลาเป็นเวลา 5 ปี

4. เมืองสตูลขึ้นกับเมืองนครศรีธรรมราชครั้งที่ 1 (พ.ศ. 2387-2439)

ในระหว่างที่เมืองสตูลขึ้นกับเมืองสงขลานั้นพระยาประเทศราชภักดีศรีปัตนา ตำแหน่งปลัดเมืองสตูล ได้สร้าง ความไม่พอใจให้แก่เจ้าเมืองสงขลา (พระยาวิเชียรคีรี หรือเถียนเส็ง) สองประการ ประการแรกไม่ยอมทำดอกไม้เงินทองไปถวาย ประการที่ 2 ได้ก่อเรื่องทะเลาะวิวาทกับเจ้าเมืองปะลิส (คนกูไซยิดชูเซ็น) เกี่ยวกับเรื่องเขตแดน ดังนั้นทางฝ่ายเจ้าเมืองสงขลาจึงยกเมืองสตูลให้กับเมืองนครศรีธรรมราช

5. เมืองสตูลขึ้นกับมณฑลไทรบุรี (พ.ศ. 2440-2451)

ในปี พ.ศ. 2440 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้รวมเมืองไทรบุรี เมืองปะลิส เมืองสตูล เป็นมณฑลเทศาภิบาล เรียกว่า “มณฑลไทรบุรี” และได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้พระยาฤทธิสงครามภักดีเจ้าพระยาไทรบุรี (คนกูอับดุลฮามิด) เป็นข้าหลวงเทศาภิบาล

6. เมืองสตูลขึ้นกับมณฑลภูเก็ต (พ.ศ. 2452-2468)

7. เมืองสตูลขึ้นกับเมืองนครศรีธรรมราชครั้งที่ 1 (พ.ศ. 2468-2475)

8. เมืองสตูลหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง (พ.ศ. 2475-ปัจจุบัน)

1.1.2 ที่ตั้งและอาณาเขต

สำนักงานจังหวัดสตูล(2543:1) ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดสตูลไว้ว่าจังหวัดสตูลเป็นจังหวัด ชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยค้ำฝั่งทะเลอันดามัน ห่างจากกรุงเทพฯ 973 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 2,478.997 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 1,549,361 ไร่ มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

- ทิศเหนือ ติดต่อกับ อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง และอำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง
- ทิศใต้ ติดต่อกับ รัฐเปอร์ลิสและรัฐเคดาห์ ประเทศมาเลเซีย
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับ อำเภอสะเคา จังหวัดสงขลา และรัฐเปอร์ลิส ประเทศมาเลเซีย
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย โดยมีเทือกเขาบรรทัด และสันกาลาคีรีเป็นเส้นกั้นอาณาเขตระหว่างจังหวัดสตูลกับจังหวัดอื่น ๆ และประเทศมาเลเซีย

1.1.3 การปกครอง

สำนักงานจังหวัดสตูล (2543:2) ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดสตูลไว้ว่า การปกครองของจังหวัดสตูลแบ่งออกเป็น 6 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ ซึ่งประกอบด้วย ตำบลจำนวน 36 ตำบล หมู่บ้านจำนวน 262 หมู่บ้าน และ เทศบาลจำนวน 6 เทศบาล (มีเทศบาลเมือง 1 เทศบาล และเทศบาลตำบล 5 เทศบาล) มี อบต. จำนวน 34 อบต. และ 1 สภาตำบล

1.1.4 ประชากร

สำนักงานจังหวัดสตูล (2543:7) ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดสตูลไว้ว่า ประชากรจังหวัดสตูล ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2543 มีรวมทั้งสิ้น 262,365 คน เป็นประชากรเพศชายจำนวน 131,751 คน และเป็นประชากรเพศหญิงจำนวน 130,614 คน จังหวัดสตูลมีประชากรมากเป็นอันดับที่ 11 ของจังหวัดในภาคใต้ของประเทศไทย อำเภอที่มีประชากรมากที่สุด ได้แก่ อำเภอเมืองสตูล ซึ่งมีประชากรจำนวน 97,296 คน รองลงมาคืออำเภอละงู ซึ่งมีประชากรจำนวน 60,246 คน และอำเภอควนกาหลง มีประชากรจำนวน 28,173 คน สำหรับอำเภอที่มีประชากรหนาแน่นที่สุด ได้แก่ อำเภอระงู ซึ่งมีความหนาแน่นที่ 184 คน ต่อ ตารางกิโลเมตร รองลงมาได้แก่อำเภอท่าแพ

ซึ่งมีความหนาแน่นที่ 117 คน ต่อ ตารางกิโลเมตร และอำเภอเมืองสตูลมีความหนาแน่นที่ 111 คน ต่อ ตารางกิโลเมตร

1.1.5 ศาสนา

สำนักงานจังหวัดสตูล (2543:39) ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดสตูลไว้ว่าในปี พ.ศ. 2542 จังหวัด สตูล มีอิสลามมีชนจำนวน 200,184 คน คิดเป็นร้อยละ 76.30 มีพุทธศาสนิกชนจำนวน 59,234 คน คิดเป็นร้อยละ 22.76 คริสต์ศาสนิกชนจำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 0.08 พราหมณ์ 18 คน คิดเป็นร้อยละ 0.007 และ ศาสนาอื่น ๆ จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 0.03 มีมัสยิด จำนวน 170 แห่ง มีวัดจำนวน 31 แห่ง และมีโบสถ์คริสต์จำนวน 3 แห่ง

1.2 ข้อมูลจังหวัดสงขลา

1.2.1 ประวัติ

จังหวัดสงขลา (2544:1) ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดสงขลาไว้ ดังนี้ สงขลาเป็นเมืองท่าที่สำคัญเมืองหนึ่ง ตั้งอยู่ฝั่งตะวันออกของภาคใต้ตอนล่างของไทยมาตั้งแต่สมัยโบราณ มีชุมชนโบราณและเมืองเก่าแก่ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ขนบธรรมเนียมประเพณี และการละเล่นพื้นเมือง ศิลปพื้นบ้านเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมามากมาย

สงขลาเพิ่งปรากฏเป็นครั้งแรกในบันทึกของพ่อค้าและนักเดินเรือชาวอาหรับ-เปอร์เซีย ระหว่างปี พ.ศ. 1993-2093 ในนามของเมือง ซิงกูร์ หรือ ซิงกอร์ว่ แต่ในหนังสือประวัติศาสตร์ ธรรมชาติและการเมืองแห่งราชอาณาจักรสยามของนาย กิโกลาส แซร์แวส เรียกเมืองสงขลาว่า “เมืองสิงขร ” จึงมีการสันนิษฐานว่า คำว่า สงขลา เพี้ยนมาจากชื่อ สิงหลา (อ่าน สิง-หะ-ลา) หรือสิงขร เหตุผลที่สงขลามีชื่อว่า สิงหลา แปลว่า เมืองสิงห์ โดยได้ชื่อนี้มาจากพ่อค้าชาวเปอร์เซีย อินเดีย แล่นเรือมาค้าขาย ได้เห็นเกาะหนู เกาะแมว เมื่อมองแต่ไกล จะเห็นเป็นรูปสิงห์ 2 ตัว หมอบเฝ้าปากทางเข้าเมืองสงขลา ชาวอินเดียจึงเรียกเมืองนี้ว่า สิงหลา ส่วนคนไทยเรียกว่าเมือง “สติง” เมื่อมลายูเข้ามาติดต่อกับค้าขายกับเมือง สติง ก็เรียกว่าเมืองสิงหลาแต่ออกเสียงเพี้ยนเป็น เซ็งคอร่า เมื่อฝรั่งเข้ามาค้าขายเรียกว่า “เซ็งคอร่า” ความมลายูแต่เสียงเพี้ยนเป็นเสียงฝรั่งคือ ซิงกอร์ว่ (Singora) ไทยเรียกตามเสียงมลายูและฝรั่ง เพี้ยนเป็น สงขลา อีกเหตุผลหนึ่งอ้างว่า สงขลาเพี้ยนมาจาก “สิงขร” แปลว่าภูเขาโดยอ้างว่าเมืองสงขลาตั้งอยู่บริเวณเชิงเขาแดง ต่อมาได้มีการพระราชทานนามเข้าเมืองสงขลาว่า “วิเชียรคีรี” ซึ่งความหมายสอดคล้องกับลักษณะภูมิประเทศ

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้มีพระบรมราชวินิจฉัยว่า “สงขลา” เดิมชื่อ สิงหนคร (อ่านว่า สิง-หะ-นะ-คะ-ระ) เสียงสระ อะ อยู่ท้าย มลายูไม่ชอบ จึงเปลี่ยนเป็น ฮา และ

ขามถาญพุดฉิ่นร้าวเร็ว คัด หะ และ นะ ออก คงเหลือ สิง-คะ-รา แต่ออกเสียงเป็น ซิงคะรา หรือ สิงโครา จนมีการเรียกเป็น ซิงกอรา

สงขลาเป็นเมืองประวัติศาสตร์ มีเรื่องราวสืบต่อกันมาตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ มีการค้นพบหลักฐาน ได้แก่ ขวานหินซึ่งเป็นเครื่องมือสมัยก่อนประวัติศาสตร์ ที่อำเภอสติงพระ ประวัติความเป็นมาและวัฒนธรรมสมัยที่เมืองสติงพระเจริญ เค บุร์ลเบท ได้ให้ทัศนะว่า สติงพระ คือศูนย์กลางของอาณาจักร เจียะโห้ หรือ เจ๊กโท เป็นแหล่งหนึ่งในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ที่ได้รับวัฒนธรรมอินเดียโดยตรงในสมัยอาณาจักรศรีวิชัยเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 7 ศตวรรษ เพราะมีร่องรอยทางสถาปัตยกรรม ประติมากรรม ที่แสดงให้เห็นว่าเมือง "สติงพระ" เป็นศูนย์กลางการปกครองดินแดนรอบ ๆ ทะเลสาบสงขลาในสมัยนั้น

ในพุทธศตวรรษที่ 19 ชื่อเมืองสติงพระเริ่มเลือนหายไป และเกิดชุมชนแห่งใหม่ใกล้เคียงขึ้นแทนเรียกว่า "เมืองพัทลุงที่พะโคะ" ได้เจริญรุ่งเรืองเป็นศูนย์กลางทางพุทธศาสนาลัทธิลังกาวงศ์ ต่อมาระหว่างพุทธศตวรรษที่ 20-22 พวกโจรสลัดมลายูได้เข้ามาคุกคามบ่อย ๆ ทำให้เมืองพัทลุงที่พะโคะค่อย ๆ เสื่อม หลังจากนั้นเกิดชุมชนขนาดใหญ่ขึ้น 2 แห่ง บริเวณรอบทะเลสาบสงขลา คือ บริเวณเขาแดงปากทะเลสาบสงขลา และได้กลายเป็นเมืองสงขลาริมเขาแดง และอีกแห่งหนึ่งที่บางแก้ว อำเภอเขาชัยสน จังหวัดพัทลุง และกลายเป็นเมืองพัทลุง

ระหว่างปี พ.ศ. 2162-2223 เมืองสงขลาริมเขาแดงมีความเจริญด้านการค้าขายกับต่างประเทศ โดยมีเจ้าเมืองเชื้อสายมลายูอพยพมาจากอินโดนีเซีย พวกมลายูเหล่านี้ได้หลบหนีการค้าแบบผูกขาดของพวกคหบดีทำการค้าแบบเสรีที่สงขลา โดยมีอังกฤษเป็นผู้สนับสนุนอยู่เบื้องหลังในระยะแรก ระหว่างปี พ.ศ. 2162-2185 เจ้าเมืองสงขลาเป็นมุสลิม หลังจากนั้นในช่วงปี พ.ศ. 2185-2223 เจ้าเมืองสงขลาเป็นกบฏไม่ยอมขึ้นต่อกรุงศรีอยุธยา ในที่สุดจึงถูกสมเด็จพระนารายณ์มหาราชปราบปรามจนราบคาบ และถูกปล่อยให้ทรูคโตรม ต่อมาได้ตกเป็นเมืองขึ้นของเมืองพัทลุง จนถึงช่วงปี พ.ศ. 2242-2319 เมืองสงขลาไปตั้งขึ้นใหม่ในบริเวณบ้านแหลมสน เรียกว่าเมืองสงขลาฝั่งแหลมสน ตั้งอยู่ตรงข้ามกับที่ตั้งตัวเมืองสงขลาปัจจุบัน

เมืองสงขลาได้พัฒนาเป็นหัวเมืองขนาดใหญ่ ในสมัยกรุงธนบุรี และสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น เมื่อ พ.ศ. 2310 ประเทศสยามเสียดังกรุงศรีอยุธยาแก่พม่า ได้เกิดก๊กต่าง ๆ ขึ้น เจ้าพระยามนทร ซึ่งตั้งตัวเป็นใหญ่ ได้ตั้งนาย วิเชียร ญาติมาเป็นเจ้าเมือง เมื่อพระเจ้ากรุงธนบุรีปราบก๊กเจ้านครได้ ได้แต่งตั้งให้ จินเหยียง แซ่เฮ่า ซึ่งเป็นนายอากรวังนบกเป็นเจ้าเมือง ในปี พ.ศ.

2318 ได้รับพระราชทานทินนามเป็น “หลวงสุวรรณคีรีสมบัติ” (คันตระภูถ ฌ สงขลา) เชื้อสายของตระภูถนี้ได้ปกครองเมืองสงขลาติดต่อกันมาไม่ขาดสายถึง 8 ชั่วคน (พ.ศ. 2318-2444)

จนกระทั่งปี พ.ศ. 2379 สมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 3 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ (สมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว) โปรดเกล้าให้พระยาวิเชียรคีรี (เถี้ยนเส้ง) ก่อสร้างป้อมกำแพงเมือง ระหว่างที่ก่อสร้าง ดวนภู อาหมัดสะอัด ชักชวนหัวเมืองไทรบุรี ปัตตานี และหัวเมืองทั้ง 7 ยกมาตีสงขลา เมื่อปราบปรามกบฏเรียบร้อยแล้ว จึงได้สร้างป้อม และกำแพงเมืองสงขลาจนเสร็จ และได้จัดให้มีการฝังหลักเมือง และได้ย้ายเมืองสงขลามายังฝั่งตะวันออกของแหลมสน “ตำบลบ่อยาง” คือในเขตเทศบาลนครสงขลาปัจจุบัน

ครั้นถึงในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้มีการปฏิรูปการปกครอง ได้ทรงจัดตั้งมณฑลเทศาภิบาลขึ้น และได้ส่งพระวิจิตรวรสาสน์ (ปั้น ตูซุม) มาเป็นข้าหลวงพิเศษตรวจราชการเมืองสงขลา ในปี พ.ศ. 2438 เป็นแห่งแรก และในปี พ.ศ. 2439 จึงได้จัดตั้งมณฑลนครศรีธรรมราช (พ.ศ. 2439-2458) และเป็นที่ตั้งศาลาว่าการภาคใต้ (พ.ศ. 2458-2468) นอกจากนี้เมืองสงขลาเคยเป็นที่ประทับของสมเด็จพระบรมวงศ์เธอกรมหลวงลพบุรีราเมศวร์ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งสมุหเทศาภิบาลและอุปราชภาคใต้ จนถึงสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ครั้นถึงปี พ.ศ. 2475 ได้ยุบมณฑลและภาค เปลี่ยนเป็นจังหวัด สงขลาจึงเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคใต้จนถึงปัจจุบัน

2.2.2 ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดสงขลาตั้งอยู่ฝั่งตะวันออกของภาคใต้ตอนล่าง ระหว่างละติจูดที่ $6^{\circ} 17' - 7^{\circ} 56'$ เหนือ ลองจิจูด $100^{\circ} 01' - 101^{\circ} 06'$ ตะวันออก สูงจากระดับน้ำทะเลโดยเฉลี่ย 4 เมตร อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ความเส้นทางรถไฟ 947 กิโลเมตร และทางหลวงแผ่นดิน 950 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียงดังนี้

ทิศเหนือ	ติดกับจังหวัดนครศรีธรรมราชและจังหวัดพัทลุง
ทิศตะวันออก	ติดกับอ่าวไทย
ทิศใต้	ติดกับจังหวัดยะลา จังหวัดปัตตานี รัฐเคดาห์ และรัฐเปอร์ลิตของมาเลเซีย
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับจังหวัดพัทลุง และสตูล

สำหรับลักษณะของจังหวัดสงขลา นั้น ทางตอนเหนือเป็นคาบสมุทรแคบและยาวยื่นลงมาทางใต้ เรียกว่าคาบสมุทรสทิงพระ กับส่วนที่เป็นแผ่นดินรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าทางตอนใต้ แผ่นดิน

ทั้งสองส่วนเชื่อมต่อกันโดยสะพานคิงสุถานนท์ ส่วนขนาดพื้นที่นั้น จังหวัดสงขลา มีพื้นที่ 7,393.889 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 4,621,181 ไร่ มีขนาดใหญ่เป็นอันดับที่ 27 ของประเทศ และใหญ่เป็นอันดับ 3 ของภาคใต้ รองลงมาจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดนครศรีธรรมราช พื้นที่ทางทิศเหนือส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม ทิศตะวันออกเป็นที่ราบริมทะเล ทิศใต้และทิศตะวันออกเป็นภูเขาและที่ราบสูง ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดต้นน้ำลำธารที่สำคัญ

2.2.3 การปกครอง

จังหวัดสงขลา มีรูปแบบการปกครองและการบริหารราชการแผ่นดิน 3 รูปแบบ คือ

ก. การบริหารราชการส่วนกลาง ประกอบด้วยส่วนราชการสังกัดส่วนกลาง ซึ่งมาตั้งหน่วยงานพื้นที่จังหวัด จำนวน 154 ส่วนราชการ และส่วนราชการ และส่วนราชการอิสระ จำนวน 27 ส่วนราชการ

ข. การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น จัดรูปแบบการปกครอง และ การบริหารราชการออกเป็น 2 ระดับคือ 1. ระดับจังหวัด ประกอบด้วยส่วนราชการประจำจังหวัด จำนวน 32 ส่วนราชการ 2. ระดับอำเภอ ประกอบด้วย 16 อำเภอ 124 ตำบล 994 หมู่บ้าน

ค. การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาล 19 แห่ง คือ เทศบาลนครหาดใหญ่ เทศบาลนครสงขลา เทศบาลตำบลสะเดา บ้านพรุ พังดา ปาดังเบซาร์ ระโนด พะตุง นาทวี กำแพงเพชร นาสีทอง บ่อตรุ สทิงพระ สะบ้าย้อย ปริก จะนะ เทพา ควนเนียง สิงหนคร และองค์การบริหารส่วนตำบล 121 แห่ง

2.2.4 ประชากร

ประชากร ณ เดือนกันยายน 2543 จำนวน 1,229,745 คน แบ่งเป็นชาย 606,555 คน คิดเป็นร้อยละ 49.32 และหญิงจำนวน 623,190 คน คิดเป็นร้อยละ 50.68 จำนวนครัวเรือน 309,910 ครัวเรือน

2.2.5 ศาสนา

การนับถือศาสนา (ที่มา: สนง. ศึกษาธิการจังหวัดสงขลา) ประชากรส่วนใหญ่ (ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2542) ร้อยละ 64.03 นับถือศาสนาพุทธ รองลงมา ร้อยละ 32.84 นับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ 2.37 นับถือศาสนาคริสต์ และ ร้อยละ 0.76 นับถือ ศาสนาอื่น จังหวัดสงขลา มีวัดจำนวน 379 แห่ง สำนักสงฆ์ จำนวน 66 แห่ง พระภิกษุ จำนวน 2,965 รูป สามเณร 685 รูป มัสยิดจำนวน 333 แห่ง

1.3 ข้อมูลจังหวัดปัตตานี

1.3.1 ประวัติ

สงขม สงขมเมือง และ จูรีรีคน บัวแก้ว (2529) ได้รวบรวมเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติของจังหวัดปัตตานีไว้ว่า ในท้องที่ปัตตานีปัจจุบัน มนุษย์ได้เคลื่อนย้ายเข้าไปอาศัยตั้งถิ่นฐานมานานนับพัน ๆ ปี จากการสำรวจทางโบราณคดีเบื้องต้นได้พบร่องรอยของชุมชนโบราณในปัตตานี ที่อำเภอยะรัง รู้จักกันโดยทั่วไปในภาษาท้องถิ่นว่า “เมืองประแว” ซึ่งเชื่อกันว่าเพี้ยนมาจากคำว่า “พระวัง” หรือ “พระราชวัง” หรือตรงกับภาษามลายูโบราณว่า “ไคตามะลิษา” หรือ “โกตา มะฮ์ลิษา” และ ปรากฏในเอกสารของชาวต่างชาติ โดยเฉพาะเอกสารจีน อาหรับ และ ชาว ตามสำเนียงท้องถิ่นว่า “ลังกาสุกะ” เป็นเมืองที่เจริญรุ่งเรืองอยู่ระหว่างพุทธศตวรรษที่ 10 - 18

ในหนังสือตำนานเมืองปัตตานี ซึ่งเรียบเรียงโดย อิบรอฮิม ชุกรี เป็นภาษามลายูตัวเขียน อักษร ยาวี ได้กล่าวถึงกษัตริย์ในราชวงศ์ศรีวังสาว่า มีทั้งหมด 10 พระองค์ รวมทั้งพระเจ้าศรีวังสา ซึ่งเป็นต้นราชวงศ์คือ (1) พระเจ้าศรีวังสา (2) สุลต่านมูฮัมหมัดซาห์ (พญาคาตุมหาอินครา) (3) สุลต่านมูฏีอ์ฟร์ ซาห์ ครองราชย์ ถึงปี 2107 (4) สุลต่านมันสุรซาห์ (พ.ศ. 2107-2115) (5) สุลต่านปากิสยาม (พ.ศ. 2115 - 2116) (6) สุลต่านบะสะศูร (พ.ศ. 2116 - 2127) (7) ราชนีฮ์เฮาว์ (พ.ศ. 2127 - 2159) (8) ราชนีมูรู (พ.ศ. 2159 - 2167) (9) ราชนีฮูง (พ.ศ. 2167 -2178) และ (10) ราชนีญิง (พ.ศ. 2178 - 2231)

ก่อนที่กษัตริย์ปัตตานีจะหันไปนับถือศาสนาอิสลาม สัมพันธภาพระหว่างไทยกับปัตตานีเป็นไปอย่างใกล้ชิด นายโทเม ปีเรต ชาวโปรตุเกสซึ่งเดินทางอยู่ที่มะละกะเป็นเวลาประมาณ 2 ปี ครั้ง ตอนกลางพุทธศตวรรษที่ 21 ได้บันทึกไว้ว่าในสมัยสมเด็จพระบรมราชาธิราชที่ 1 (พะงั่ว พ.ศ. 1913 - 1931) พระองค์ทรงได้ริดาของกษัตริย์ปัตตานีองค์หนึ่งพระพนม แต่หลังจากนั้นไม่ปรากฏหลักฐานความสัมพันธ์ระหว่างเมืองทั้ง 2 ที่แน่ชัด

ในสมัยสมเด็จพระนเรศวรฯ (พ.ศ. 2133 - 2148) ไทยเข้มแข็งขึ้น ปัตตานีในสมัยราชินีฮ์เฮาว์ กลับยอมอ่อนน้อมต่อไทย ส่งคืนไม้เงินทอง และ เครื่องราชบรรณาการให้แก่ไทยอีก ในสมัยพระเจ้าปราสาททอง (พ.ศ. 2172 - 2199) ราชนีฮูง กษัตริย์ปัตตานีกลับแข็งเมืองอีก เพราะเกิดการแตกแยกขึ้นในราชสำนักไทย และพระเจ้าปราสาททองขึ้นครองราชย์โดยได้ทำลายจารีตประเพณีดั้งเดิม เนื่องจากพระองค์มิใช่รัชทายาท ผลก็คือไทยได้ส่งกองทัพไปโจมตีเมืองปัตตานีถึง 2 ครั้ง คือ ในปี 2175 และปี 2177 ติไม่สำเร็จ แต่ทางฝ่ายปัตตานีให้สัญญาว่าจะยอมอ่อนน้อมต่อไทยอีก ไทยจึงยอมยกทัพกลับ

ระหว่างปี พ.ศ. 2449 - 2465 ทางฝ่ายรัฐบาลกลางสามารถยุบรวมบริเวณ 7 หัวเมืองลดลงเหลือเพียง 4 จังหวัด คือ ปัตตานี สายบุรี ยะลา และ ระแงะ หรือ นราธิวาส จังหวัดปัตตานีเกิดจากการรวมเมืองปัตตานี หนองจิก และ ยะหริ่ง หลังจากรวมแล้วมีการแบ่งการปกครองจังหวัดปัตตานีออกเป็น 7 อำเภอ คือ อำเภอเมือง ยะรัง หนองจิก เมืองเก่า ปานาระ ยะหริ่ง และ รอเกาะ (มาบอ) ในปี พ.ศ. 2474 รัฐบาลได้ประกาศยุบมณฑลปัตตานี และ ยุบ จังหวัดสายบุรีลงเป็นอำเภอหนึ่งขึ้นจังหวัดปัตตานีในปีเดียวกัน ท้องที่จังหวัดปัตตานีปัจจุบันจึงเกิดจากการรวมหัวเมืองโบราณ 4 เมือง คือ ปัตตานี หนองจิก ยะหริ่ง และ สายบุรี หลังจากนี้ แยกออกจากกันเป็น 7 หัวเมืองมาเป็นเวลานานกว่าศตวรรษ

1.3.2 ที่ตั้งและอาณาเขต

สำนักงานจังหวัดปัตตานี (2544) ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดปัตตานีไว้ดังนี้ จังหวัดปัตตานี ตั้งอยู่ภาคใต้ของประเทศไทยห่างจากกรุงเทพฯ 1,055 กม. มีเนื้อที่ประมาณ 1,940.356 ตร.กม. หรือประมาณ 1,212,723 ไร่ มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียงดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	อำเภอไทย
ทิศใต้	ติดต่อกับ	จังหวัดยะลา และนราธิวาส
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	อำเภอไทย
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	จังหวัดสงขลา

1.3.3 การปกครอง

การปกครองแบ่งออกเป็น 12 อำเภอ 115 ตำบล 629 หมู่บ้าน 12 เทศบาล และ 1 อบจ. 99 อบต.

1.3.4 ประชากร

ประชากร ณ วันที่ 30 ก.ย. 2543 รวมทั้งสิ้น 611,946 คน เป็นชาย 301,760 คน หญิง 310,186 คน สำหรับอำเภอที่มีประชากรมากที่สุด ได้แก่ อำเภอเมือง มีจำนวน 113,919 คน อำเภอที่มีประชากรน้อยที่สุด คือ อำเภอไม้แก่น มีจำนวน 10,491 คน สำหรับอำเภอที่มีความหนาแน่นของประชากรมากที่สุดคือ อำเภอเมือง 1,176 คน/ตร.กม. อำเภอที่มีประชากรหนาแน่นน้อยที่สุด คือ อำเภอแม่ลาน มีจำนวน 190 คน/1 ตร.กม.

1.3.5 ศาสนา

ประชาชนนับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ 80.16 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 19.63 ส่วนที่เหลือ ร้อยละ 0.21 นับถือศาสนาคริสต์ พราหมณ์, ฮินดู, ซิกข์ และศาสนาอื่น มีมัสยิด 595 แห่ง วัด ที่หักสงฆ์ 6 แห่ง พระสงฆ์ 460 รูป สามเณร 125 รูป โบสถ์คริสต์ 3 แห่ง

1.4 ข้อมูลจังหวัดยะลา

1.4.1 ประวัติ

สำนักงานจังหวัดยะลา (2544:1) ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดยะลาไว้ดังนี้ คำว่า “ยะลา” มาจากภาษาพื้นเมืองเดิมว่า “ยะลา” ซึ่งแปลว่า “แห” เพราะสถานที่ตั้งเมืองเดิมคือบ้านยะลา (ตำบลยะลาในปัจจุบัน) ต่อมาได้มีการย้ายมาตั้งเมืองใหม่หลายครั้ง ในที่สุดมาตั้งที่บ้านนิบง ตำบลตะเคิง ทรายเท่าทุกวันนี้ คินแดนอันเป็นที่ตั้งของจังหวัดยะลาในปัจจุบัน แต่เดิมเป็นท้องที่ในบริเวณหนึ่งของเมืองปัตตานี ซึ่งในปลายปี พ.ศ. 2475 ได้ประกาศยกเด็กมณฑลปัตตานี และได้มีการปรับปรุงการปกครองหัวเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการอาณาจักรสยามพ.ศ. 2475 จัดบริหารราชการส่วนภูมิภาคออกเป็นจังหวัดและอำเภอ มีข้าหลวงประจำจังหวัด และกรมการจังหวัดเป็นผู้บริหาร จังหวัดยะลาจึงเป็นจังหวัดหนึ่งของประเทศไทยสืบต่อมาจนถึงทุกวันนี้

1.4.2 ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดยะลาเป็นจังหวัดที่อยู่ใต้สุดของประเทศไทย อยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ 5-7 องศาเหนือ และเส้นแวงที่ 100-102 องศาตะวันออก อยู่สูงกว่าระดับน้ำทะเลปานกลางถึงสูงมาก โดยเฉลี่ยระหว่าง 100-200 เมตร อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครตามทางรถไฟสายใต้ 1,039 กิโลเมตร และตามถนนเพชรเกษมสายเก่า 1,395 กิโลเมตร หรือสายใหม่ 1,084 กิโลเมตร โดยมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดและพื้นที่ใกล้เคียงดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับจังหวัดสงขลาและปัตตานี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับจังหวัดนราธิวาส และรัฐเปรัก ประเทศมาเลเซีย
ทิศใต้	ติดต่อกับรัฐเปรัก ประเทศมาเลเซีย
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับจังหวัดสงขลา และรัฐเคดาห์ ประเทศมาเลเซีย

จังหวัดยะลา มีพื้นที่ประมาณ 4,521,077 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 2.8 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 6.4 ของพื้นที่ภาคใต้ ภูมิประเทศโดยทั่วไปของจังหวัดยะลา มีลักษณะเป็นภูเขา เนินเขา และหุบเขา ตั้งแต่ตอนกลางจนถึงใต้สุดของจังหวัด มีที่ราบบางส่วนทางตอนเหนือของจังหวัด ได้แก่ บริเวณที่ราบแม่น้ำปัตตานีและแม่น้ำสายบุรีไหลผ่าน พื้นที่ส่วนใหญ่ปกคลุมด้วยป่าดงดิบและสวนยางพารา มีเทือกเขาสำคัญอยู่ 2 เทือกเขา คือ เทือกเขาสันกาลาศิรี เริ่มจากอำเภอเบตง เป็นแนวขวางกั้นพรมแดนระหว่างประเทศไทยและประเทศมาเลเซีย และเทือกเขาปิไลซึ่งเป็นภูเขาอยู่ภายในจังหวัด ในเขตตำบลนุคี บ้านนิงสาแรง ของอำเภอเมืองยะลา กิ่งอำเภอกรงปินัง และอำเภอรามัน

1.4.3 การปกครอง

กรมการปกครอง(2541:321) ได้ให้ข้อมูลทางด้านการปกครองของจังหวัดยะลาไว้ว่า จังหวัดยะลา แบ่งออกเป็น 7 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ ซึ่งประกอบด้วยตำบลต่าง ๆ จำนวน 58 ตำบล มีหมู่บ้านจำนวน 328 หมู่บ้าน มีเทศบาลเมือง 1 เทศบาล มีสุขาภิบาลจำนวน 6 สุขาภิบาล

1.4.4 ประชากร

สำนักงานจังหวัดยะลา (2544:3) ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างประชากรของจังหวัดยะลาไว้ว่า ณ วันที่ 31 กันยายน 2543 จังหวัดยะลา มีประชากรทั้งสิ้น จำนวน 440,794 คน แยกเป็น เพศชาย 221,339 คน เพศหญิง 219,455 คน

1.4.5 ศาสนา

สำนักงานจังหวัดยะลา (2544:3) ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการนับถือศาสนาของประชากรในจังหวัดยะลาว่า ประชากรในจังหวัดยะลา นับถือศาสนาพุทธร้อยละ 22.74 ศาสนาอิสลามร้อยละ 76.59 ศาสนาอื่น ๆ ร้อยละ 0.67 (ที่มา: ที่ทำการปกครองจังหวัดยะลา/ฝ่ายปกครอง)

1.5 ข้อมูลจังหวัดคนราชีวาส

1.5.1 ประวัติ

พล ชินพงศ์ (2529) ได้อธิบายเกี่ยวกับจังหวัดคนราชีวาสไว้ดังนี้ นราชีวาสนั้นแต่เดิมมีฐานะเป็นเพียงอำเภอหนึ่งเรียกว่า อำเภอบางนรา เป็นอำเภอที่ตั้งอยู่ในเขตเมืองสาขบุรี ซึ่งเป็นเมือง ๆ หนึ่งในบริเวณ 7 หัวเมือง ต่อมาอำเภอบางนราได้โอนไปขึ้นกับเมืองระแงะ ซึ่งเป็นเมือง ๆ หนึ่งในบริเวณ 7 หัวเมืองเช่นเดียวกัน ดังนั้นเพื่อที่จะได้รับทราบถึงประวัติความเป็นมาของนราชีวาส จึงจำต้องกล่าวถึงเรื่องราวของเมืองสาขบุรี และเมืองระแงะเป็นลำดับต่อกันไปด้วย

เมื่อครั้งรัชกาลพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกฯ ได้ทรงรับสั่งให้กรมพระราชวังบวรมหาสุรสิงหนาท ยกทัพหลวงลงไปทางปักษ์ใต้ เพื่อปราบปรามข้าศึกที่จะยกมายังพระราชอาณาเขตทางใต้ เมื่อข้าศึกแตกพ่ายหนีไปหมดแล้ว กรมพระราชวังบวรมหาสุรสิงหนาทได้เสด็จไปประทับ ณ เมืองสงขลาแล้วมีรับสั่งออกไปถึงบรรดาหัวเมืองมลายู ซึ่งเคยขึ้นกรุงศรีอยุธยามาก่อนให้มาอ่อนน้อมเหมือนดังเดิม พระยาไทรบุรี พระยาตรังกานู ยอมอ่อนน้อม โดยดีแต่พระยาปัตตานีไม่ยอมอ่อนน้อมกรมพระราชวังบวรมหาสุรสิงหนาทจึงมีรับสั่งให้กองทัพยกลงไปตีเมืองปัตตานี เมื่อ พ.ศ. 2332

ในระหว่างเวลาที่กล่าวมาแล้วนี้ ย่าเกอบางนรายังเป็นหมู่บ้านชาวประมงเล็ก ๆ แห่งหนึ่งในเขตเมืองปัตตานี อยู่ในความดูแลปกครองของเมืองสาขบุรี ขึ้นต่อเมืองปัตตานีอีกทีหนึ่ง ยังไม่มีย่าเกอบางนรา ยังไม่มีจังหวัดคนราธิวาส สาเหตุสำคัญยิ่งที่ทำให้เกิดจังหวัดคนราธิวาสขึ้นนั้น เป็นวิเทโศบายอันล้ำลึกมากเมื่อกรมพระราชวังบวรมหาสุรสิงหนาทได้เมืองปัตตานีแล้วโปรดเกล้าฯ ให้พระยาสงขลาดูแลเมืองปัตตานี ขึ้นตรงต่อกรุงเทพฯ และโปรดเกล้าฯ ให้พระยาสงขลาดูแลเมืองปัตตานี ตลอดระยะเวลาที่เจ้าเมืองคนนี้ปกครองเมืองปัตตานีอยู่นั้น บ้านเมืองปรกติสุขสงบราบคาบด้วยดี แต่เมื่อท่านสิ้นบุญไปแล้ว บุตรชายได้สืบตำแหน่งเป็นพระยาปัตตานี ซึ่งเป็นคนไทยคนที่ 2 ที่เป็นเจ้าเมืองปัตตานี ก็เกิดเหตุการณ์สำคัญขึ้น กล่าวคือในระหว่างนั้น พวกสาวเขยคบกับพวกรัตนาวงศ์ซึ่งเป็นชาวมลายู ได้คบคิดกันเข้าปล้นบ้านพระยาปัตตานีและบ้านหลวงสวัสดิภักดีผู้ช่วยราชการเมืองปัตตานี บ้านเมืองเกิดโจรผู้ร้ายชุกชุม ระส่ำระสาย พระยาปัตตานีไม่อาจปราบปรามให้ราบคาบลงได้ จึงรายงานต่อเจ้ากรุงเทพฯ ทราบ จึงโปรดเกล้าฯ ให้พระยาอภัยสงครามกับพระยาสงขลาออกไปแบ่งแยกเมืองปัตตานีออกเป็น 7 หัวเมือง คือ เมืองปัตตานี เมืองยะหริ่ง เมืองสาขบุรี เมืองหนองจิก เมืองรามัน เมืองยะลา และเมืองระแงะ แล้วโปรดเกล้าฯ ตั้งเจ้าเมืองต่าง ๆ ตามชื่อเมืองที่แบ่งแยกออกไปนั้น สาเหตุที่แยกเมืองจังหวัดปัตตานีออกเป็น 7 หัวเมือง เพราะเจ้าเมืองเชื้อสายเดิมไม่ชื่อตรงต่อกรุงเทพฯ ไม่ยอมอ่อนน้อมจับได้ว่าเจ้าเมืองปัตตานีคนก่อนได้มีหนังสือไปชักชวนองเชียงสือ เจ้าอาณัมก๊ก ให้เป็นใจเข้าตีหัวเมืองในราชอาณาจักร องเชียงสือบอกความเข้ามากราบบังคมทูลพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชทรงทราบโดยตลอด

ในปี พ.ศ. 2449 ได้มีพระบรมมหาราชโองการจัดตั้งมณฑลปัตตานีขึ้น โดยมีข้อความสำคัญว่า แต่ก่อนมาจนเวลานี้บริเวณ 7 หัวเมือง มีข้าหลวงใหญ่ปกครองขึ้นอยู่ในข้าหลวงเทศาภิบาลมณฑลนครศรีธรรมราชไม่สะดวกทุกวันนี้ การคมนาคมและการค้าขายในบริเวณ 7 หัวเมืองเจริญขึ้นมาก การไปมาระหว่าง 7 หัวเมืองถึงกรุงเทพฯ ก็สะดวกดีกว่าแต่ก่อน บริเวณ 7 หัวเมืองมีท้องที่และจำนวนผู้คนพลเมืองมากสมควรจะแยกออกมาเป็นมณฑลหนึ่งต่างหาก ให้สะดวกแก่ราชการและการที่จะทะนุบำรุงบ้านเมืองให้เจริญยิ่งขึ้นกว่าแต่ก่อนได้ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้แยกบริเวณ 7 หัวเมืองออกต่างหากจากมณฑลนครศรีธรรมราช และให้จัดตั้งมณฑลปัตตานีขึ้นเป็นมณฑลเทศาภิบาลมณฑลหนึ่ง โปรดเกล้าฯ ให้พระยาศักดิ์เสนเป็นข้าหลวงเทศาภิบาลสำเร็จราชการมณฑลปัตตานี

ในมณฑลปัตตานี มีเมืองที่เข้าร่วมอยู่ในมณฑลนี้ คือเมืองปัตตานี (รวมหนองจิก ยะหริ่ง และปัตตานี เป็นเมืองปัตตานี) เมืองยะลา (รวมรามัน และยะลา เป็นเมืองยะลา) เมืองสาขบุรี และเมืองระแงะ)

ใน พ.ศ.2458 ได้มีประกาศเปลี่ยนชื่อเมืองบางนราเป็นเมืองนราธิวาส โดยทรงพระราชดำริว่า บางนรานั้นแต่เดิมเป็นชื่อตำบล สมควรที่จะมีชื่อเมืองไว้ให้เป็นหลักฐานต่อไป จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนชื่อเมืองบางนราเป็นเมืองนราธิวาส ตั้งแต่วันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2458 เป็นต้นไป

ในปี พ.ศ. 2474 ได้มีประกาศยุบรวมท้องที่บางมณฑล บางจังหวัด เพาะมณฑลและจังหวัดที่แบ่งไว้แต่เดิมนั้นกาลเวลาค่าผ่านมาถึงเวลานี้ไม่สะดวก บัดนี้การคมนาคมสะดวกขึ้นมากพอที่จะรวมการปกครองบังคับบัญชาให้กว้างขวางยิ่งขึ้นแล้ว เป็นการสมควรยุบรวมมณฑลและจังหวัด เพื่อประหยัดรายจ่ายเงินแผ่นดินลงบ้าง จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยุบเลิกมณฑล 4 มณฑล จังหวัด 9 จังหวัด เมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2474 สำหรับมณฑลที่ทรงประกาศยุบเลิกมีมณฑลปัตตานีอยู่ด้วยมณฑลหนึ่ง โดยให้รวมจังหวัดต่าง ๆ ของมณฑลปัตตานีเข้าไว้ในความปกครองของมณฑลนครศรีธรรมราช ส่วนจังหวัดที่ยุบเลิกมีจังหวัดสตูลบุรีรัมย์จังหวัดหนึ่งด้วย โดยให้รวมท้องที่เข้าไว้ในปกครองของจังหวัดปัตตานี เว้นแต่ท้องที่อำเภอบาเจาะ ให้ยกไปขึ้นอยู่ในปกครองของจังหวัดนราธิวาส (พ.ช.)

1.5.2 ที่ตั้งและอาณาเขต

1) จังหวัดนราธิวาสมีเนื้อที่ 4,227.737 ตารางกิโลเมตร ตั้งอยู่บนฝั่งทะเลด้านตะวันออกของแหลมมลายูตอนใต้ มีอาณาเขตติดต่อดังนี้ ทิศเหนือจดจังหวัดปัตตานีและอำเภอไทย ทิศใต้จดประเทศสหพันธรัฐมาเลเซีย ทิศตะวันออกจดอำเภอไทยและประเทศสหพันธรัฐมาเลเซีย ทิศตะวันตกจดจังหวัดยะลา

พื้นที่ของจังหวัดนราธิวาส ทางทิศตะวันตกซึ่งติดต่อกับจังหวัดยะลาเป็นที่ราบสูง มีป่าอันอุดมสมบูรณ์ เหมาะแก่การทำสวนยางพาราและสวนผลไม้ ถัดจากที่ราบสูงไปทางทิศตะวันออกเป็นที่ราบ เหมาะในการทำนา แต่บางส่วนของพื้นที่ด้านนี้เป็นพรุน้ำขังตลอดปีไม่เหมาะแก่การเพาะปลูกใด ๆ ด้วยเหตุที่นราธิวาสมีเทือกเขาตลับช้างชันและป่าไม้ยังสมบูรณ์ จึงทำให้มีฤดูฝนยาวนานกว่าฤดูอื่น ๆ อุณหภูมิโดยเฉลี่ยประมาณ 27.3 องศาเซลเซียส

ทิศเหนือ จดจังหวัดปัตตานีและอำเภอไทย

ทิศใต้ จดประเทศสหพันธรัฐมาเลเซีย

ทิศตะวันออก จดอำเภอไทยและประเทศสหพันธรัฐมาเลเซีย

ทิศตะวันตก จดจังหวัดยะลา

1.5.3 การปกครอง

การปกครองของจังหวัดนครราชสีมา แบ่งออกเป็น 13 อำเภอ ซึ่งประกอบด้วย ตำบล จำนวน 77 ตำบล หมู่บ้านจำนวน 527 หมู่บ้าน มีเทศบาลเมือง 1 เทศบาล เทศบาลตำบล 1 เทศบาล มีสุขาภิบาล จำนวน 12 สุขาภิบาล

1.5.4 ประชากร

จังหวัดนครราชสีมามีประชากรจำนวน 631,958 คน เป็นชายจำนวน 316,142 คน และเป็น หญิง 315,816 คน จากการสำรวจเมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2524 พบว่ามีคนต่างด้าวประมาณ 1,705 คน ความหนาแน่นของประชากรประมาณ 107 คน ต่อ 1 ตารางกิโลเมตร หนาแน่นมากในเขตเทศบาล นอกจากนั้นอยู่ในชนบท

1.5.5 ศาสนา

ประชากรนับถือศาสนาอิสลามร้อยละ 78 ศาสนาพุทธร้อยละ 21 และศาสนาอื่น ๆ ร้อยละ 1 ประชากรพูดภาษามลายูถิ่นเป็นส่วนใหญ่ ประมาณร้อยละ 81.01 อำเภอบางเจ๊ะมีผู้ใช้ภาษามลายูมากที่สุดประมาณร้อยละ 81.0 อำเภอบางเจ๊ะมีผู้ใช้ภาษามลายูมากที่สุด ประมาณร้อยละ 96.83 อำเภอที่ใช้ภาษามลายูน้อยที่สุดคือ อำเภอตากใบ ประมาณร้อยละ 67.82 อำเภอนี้ใช้ภาษาไทยพื้นเมืองมากที่สุด อันเป็นเอกลักษณ์สำคัญทางวัฒนธรรมภาษา เคยเป็นพื้นที่ส่วนหนึ่งของเมืองกตันตันโบราณสำเนียงคล้าย ๆ ภาษาไทยภาคกลาง ส่วนวนและคำพูดคล้ายภาษาไทยเดิมหรือภาษาลาวในพื้นที่แขวงชัยบุรีในประเทศลาว

จากการได้ศึกษาข้อมูลของจังหวัด ทั้ง 5 จังหวัดนี้ทำให้ทราบว่า ในทางประวัติศาสตร์นั้น จังหวัดเหล่านี้ล้วนแต่มีความสัมพันธ์กับกลุ่มที่นับถือศาสนาอิสลามทั้งสิ้น พื้นที่ของจังหวัดเหล่านี้ในอดีตส่วนอยู่ภายใต้การปกครองของกลุ่มที่นับถือศาสนาอิสลาม หรือในบางช่วงพื้นที่เหล่านี้มีเจ้าเมืองเป็นผู้นับถือศาสนาอิสลามซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ที่พูดภาษามลายู

ในส่วนของการค้นคว้าทางด้านที่ตั้งของจังหวัดเหล่านี้ทำให้ทราบว่า จังหวัดทั้ง 5 จังหวัดนี้มีอาณาเขตติดต่อกันในลักษณะต่อเนื่อง โดยถ้าพิจารณาจากทิศตะวันตกไปยังทิศตะวันออก จะเห็นว่าความต่อเนื่องของพื้นที่เริ่มต้นที่จังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา ไปสุดที่จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกสุดของดินแดนส่วนนี้ จังหวัดทั้ง 5 จังหวัดนี้ล้วนมีพื้นที่ติดต่อกับประเทศมาเลเซีย ซึ่งเป็นประเทศที่มีกลุ่มชาติพันธุ์ที่พูดภาษามลายูกระจายกันอยู่หนาแน่นมาก

การทบทวนวรรณกรรมในส่วนนี้ทำให้ทราบว่าพื้นที่นี้เป็นบริเวณที่เหมาะสมสำหรับการศึกษาราย ต่อของการอาศัยอยู่ของชาติพันธุ์ที่พูดภาษาไทยและ ภาษามลายู

การศึกษาในหัวข้อการปกครองได้เอื้อประโยชน์ในแง่ที่ทำให้ทราบถึงลักษณะของการจัด การปกครองของ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย นอกจากนั้นแล้วทำให้ทราบจำนวน หมู่บ้านของพื้นที่ทั้งหมดในทุกจังหวัด ซึ่งหมู่บ้านนี้เป็นระดับของพื้นที่ทางด้านการปกครองที่งาน วิจัยนี้มุ่งเข้าไปศึกษาภาษา

การศึกษาข้อมูลด้านศาสนาทำให้ทราบอัตราร้อยละของผู้นับถือศาสนาพุทธ และศาสนา อิสลาม ซึ่งพบว่าทุกจังหวัดมีประชากรที่นับถือศาสนาอิสลามมากกว่าร้อยละ 76 ของประชากร ภายในจังหวัด ยกเว้นจังหวัดสงขลาที่มีผู้นับถือศาสนาอิสลามเพียงประมาณร้อยละ 32 ของ ประชากร การทราบอัตราส่วนการของการนับถือศาสนาอิสลามนี้ทำให้สามารถเข้าใจสถานการณ์ การพูดภาษามลายูของประชากรบนพื้นที่ได้ระดับหนึ่ง ซึ่งถึงแม้ว่าผู้นับถือศาสนาอิสลามทุกคนไม่ ได้เป็นผู้พูดภาษามลายู แต่ความสัมพันธ์ระหว่างชาติพันธุ์ที่พูดภาษามลายูกับศาสนาอิสลามในพื้นที่ บริเวณนี้ก็มีความสำคัญอยู่ระดับหนึ่ง

2. ความรู้เกี่ยวกับวิชาภาษาถิ่น

2.1. คำจำกัดความของภาษาถิ่น

ตามทัศนะของ วอลเฟรม (Wolfram:1991) นั้น ภาษาถิ่น (Dialects) หมายถึง ลักษณะ หนึ่ง ๆ ของภาษา อันเนื่องมาจากลักษณะเฉพาะของกลุ่มสังคมหรือลักษณะเฉพาะของพื้นที่นั้น ๆ Dialect is a variety of the language associated with a particular social or regional group. (Wolfram : 1991).

แมทธิวส์ (Mathews:1997) กล่าวว่า ภาษาถิ่นหมายถึงลักษณะเฉพาะลักษณะใดๆของภาษา หนึ่ง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อเป็นลักษณะเฉพาะในชนบทหรือในทางพื้นที่ทางภูมิศาสตร์อื่น ๆ

2.2 ภูมิหลังของวิชาภาษาถิ่น

แชมเบอร์ส และ ทรัคกิลล์ (Chambers and Trudgill:1980,18) กล่าวว่า การศึกษาแรกที่ถือ ได้ว่าเป็นการศึกษาภาษาถิ่นย่อย (dialect survey) หรือเป็นการศึกษาภูมิศาสตร์ภาษาที่ย่อย (dialect geography) ได้แก่การศึกษาของ เวนเคอร์ (Wenker:1876) ซึ่งได้ศึกษาภาษาในประเทศเยอรมันนี้ เขาได้ส่งประโยคมาตรฐานในภาษาเยอรมัน ไปยังครูใหญ่ (schoolmasters) ไปทั่วคอนเหนือของ ประเทศเยอรมัน และขอให้ครูใหญ่เหล่านั้นเขียนภาษาพื้นเมืองของแต่ละพื้นที่ แล้วส่งกลับไปยัง

เวงเคอร์ ทำการสำรวจระหว่างปี ค.ศ. 1877 - 1887 ใช้วิธีแบบสอบถามไปยังครูใหญ่ถึง 5,000 คน ได้รับแบบสอบถามกลับมาประมาณ 4,500 ฉบับ แต่ละชุดของแบบสอบถามประกอบด้วยประโยคจำนวน 40 ประโยค มีประโยคไม่จับฉ้อนอยู่น้อย ประโยคที่ 1 มีว่า In winter the day leaves fly around through the air.

ข้อมูลที่ได้รับกลับคืนมาทำให้ เวงเคอร์ สำนึกในการทำงานมาก เขาต้องปรับการทำงานลงมาอยู่ที่การวิเคราะห์ความหลากหลายของศัพท์บางคำในบางพื้นที่ของการศึกษาซึ่งได้แก่คอนเหนือและคอนกลางของเยอรมันเท่านั้น แผนที่แต่ละแผ่นของเขาแสดงลักษณะภาษา 1 ลักษณะ และถือได้ว่าเป็นแผนที่ภาษาศาสตร์ (linguistic atlas) แผ่นแรกที่ได้รับการพิมพ์ออกเผยแพร่ ต่อมา เวงเคอร์ ได้มอบข้อมูลให้นักภาษาศาสตร์รุ่นต่อมา และในปี 1939 มิตกา (W. Mitzka) ได้ใช้ประโยชน์จากข้อมูลของเวงเคอร์ มาสร้างเป็นแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วยคำภาษาเยอรมันมาตรฐานจำนวน 200 คำ โดยส่งไปยังโรงเรียนจำนวน 5,000 โรงเรียน เพื่อขอให้ผู้ตอบแบบสอบถามใช้คำที่มีความหมายอย่างเดียวกันในภาษาของตน (local Synonyms) ในประเทศเคนมาร์คก็มีการศึกษาวงศ์ศาสตร์ภาษาถิ่นย่อยเช่นเดียวกัน ซึ่งได้แก่งานของ คริสเตนเซน (Marius Kristensen) เขาทำการศึกษาภาษาอยู่ในระหว่างปี ค.ศ. 1898-1912

การใช้แบบสอบถามโดยส่งทางไปรษณีย์เป็นที่นิยมมากขึ้น งานที่สำคัญได้แก่ การศึกษาซึ่งนำโดย แม็คอินทอช (Angus McIntosh) โดยเริ่มต้นในปี 1952 เขาได้ส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนทุกโรงเรียนใน Scotland อย่างไรก็ตาม ถ้าลองศึกษาการสำรวจภาษาใน Scot จะพบว่ามักนิยมใช้แบบสอบถามทางไปรษณีย์ในช่วงต้น ๆ ของการศึกษาเท่านั้น

นอกจากการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์แล้ว ยังมีการเก็บข้อมูลโดยผู้เก็บข้อมูลที่ได้รับการฝึกฝนมาอย่างดี (trained fieldworkers) อีกวิธีหนึ่ง ซึ่งการเก็บข้อมูลแบบหลังนี้ได้เริ่มต้นมีการศึกษาขึ้นในประเทศฝรั่งเศส ในปี ค.ศ. 1896 โดย จูลส์ จิลลิเอรอง (Jules Gillieron) ได้คัดเลือกผู้เก็บข้อมูลภาษาขึ้นมาคนหนึ่งชื่อ เอคมองด์ เอคมองด์ (Edmond Edmont) ซึ่ง เอคมองด์ นี้ได้รับการฝึกฝนให้สามารถใช้ความรู้ทางสัทศาสตร์ (phonetic notation) ได้อย่างสม่ำเสมอ โดยในปี ค.ศ. 1896 - 1900 เขาได้ออกเดินทางเก็บข้อมูลภาษาในชนบททั่วประเทศฝรั่งเศส ซึ่งได้สัมภาษณ์ผู้บอกภาษาประมาณ 700 ราย บนพื้นที่ต่าง ๆ จำนวน 639 พื้นที่ ในการสัมภาษณ์นี้เขาเลือก ผู้บอกภาษาเพศหญิงเพียง 60 คนเท่านั้น และมีอยู่ 200 คนเป็นผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่ามาตรฐานการศึกษาโดยทั่วไปของคนชนบทในเวลานั้น ผลการสัมภาษณ์ของเอคมองด์

จะถูกส่งไปยัง จิลลิเฮอร์ง อย่างสม่ำเสมอ ผลงานจึงสามารถออกตีพิมพ์ได้แทบจะในทันที โดย
ได้พิมพ์ออกเผยแพร่ถึงประมาณ 13 ฉบับ ในปี 1910

การศึกษาภาษาฝรั่งเศสของ จิลลิเฮอร์ง นับว่ามีอิทธิพลเป็นอันมากต่อการศึกษาภาษาดั้ง
ในยุคต่อ ๆ มา อิทธิพลที่เห็นได้ชัดประการหนึ่งคือ การที่ลูกศิษย์ของจิลลิเฮอร์ง ซึ่งคือ คาร์ล
จาเบิร์ก (Karl Jaberg) และ จาคอบ ยูค (Jacob Jud) ได้ออกไปศึกษาภาษาดั้งอิตาลีในประเทศ
อิตาลี ภายใต้โครงการศึกษาของเขาทั้งสอง คังนั้นในปี ค.ศ. 1931 เมื่อผลงานของเขาได้ตีพิมพ์
ออกมามีจำนวนหนึ่ง จากอบ ยูค และเพื่อนร่วมงานการศึกษาภาษาอิตาลีของเขาชื่อ พอล เชอร์มิ
เออร์ (Paul Scheurmeier) ได้เดินทางไปยังประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อเข้าร่วมในการฝึกอบรม
บุคคลเพื่อโครงการ แผนที่ภาษาศาสตร์ของประเทศสหรัฐอเมริกาและแคนาดา อย่างไรก็ตาม
อิทธิพลของผลงานของ จิลลิเฮอร์ง ได้ส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อมไปทั่ว เช่นมีผลต่อการศึกษา
ภาษาดั้งในระดับชาติของประเทศสเปน โรมานีเย อังกฤษ และในหลาย ๆ พื้นที่ในยุโรป

ในส่วนของทวีปอเมริกานั้น โครงการแผนที่ภาษาศาสตร์ของประเทศสหรัฐอเมริกาและ
แคนาดา (Linguistic Atlas of the United States and Canada) ได้ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1930 มีการ
ฝึกอบรมบุคคลเพื่อเป็นผู้ออกเก็บข้อมูลภาษา และเนื่องจากพื้นที่ศึกษาเป็นพื้นที่อันกว้างใหญ่ จึง
ได้มีการแบ่งพื้นที่ของการศึกษาออกเป็นส่วน ๆ แต่ละส่วนเป็นโครงการที่เป็นอิสระในตัวเอง แต่
มีการประสานงานไปยังส่วนกลาง ซึ่งมี คูราท (Hans Kurath) ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าอยู่ อย่างไรก็ตาม
ตาม คูราท ก็เป็นหัวหน้าของเขตการศึกษาภาษาเขตที่ 1 ซึ่งได้แก่โครงการศึกษาภาษาใน New
England States โครงการเขตที่ 1 นี้ ได้ตีพิมพ์เผยแพร่แผนที่ 3 ชุดใหญ่ ในปี ค.ศ. 1939-1942
โครงการศึกษาที่ 2 ได้แก่การศึกษามิววน Atlantic States ทางใต้ของ New England ผู้เป็นหัวหน้า
ในการออกเก็บข้อมูลภาคสนามได้แก่ กิย์ เอส โลมแมน (Guy S. Loman) ผลงานที่ออกมาในช่วง
ดังกล่าวนี้ได้แก่ Kurath's Word Geography of the Eastern United States ในปี ค.ศ. 1949, A
Survey of Verb Forms in the Eastern United States โดย แอ็ควูด (E. Bagby Atwood) ในปี ค.ศ.
1953, The Pronunciation of English in the Atlantic States โดย คูราท และ รานวน (Kurath
and Raven) ต่อมา มีผลงานการศึกษาภาษาบนพื้นที่นี้ออกมาอีก ได้แก่ The Linguistic Atlas of the
Upper Midwest ในราวปี ค.ศ. 1973-1976

สำหรับในอังกฤษนั้น มีโครงการศึกษาภาษาดั้งชื่อ The Survey of English Dialect (SED)
คิท และ แอ็ควูด (Eugen Deith and Harold Orton) ในช่วง ปี ค.ศ. 1950-1978 การสำรวจภาษา

ดังกล่าวนี้ แบ่งพื้นที่ของประเทศออกเป็น 4 เขต คือ เขตเหนือ เขตตอนกลางทางตะวันออก เขตตอนกลางทางตะวันตก และ เขตใต้

จากการศึกษาภูมิหลังของวิชาภาษาดั้งข้างบนนี้ทำให้ผู้วิจัยทราบ ที่มาและวิวัฒนาการของการศึกษาภาษาดั้ง ตลอดจนหลักวิธีในการทำการศึกษาดั้ง เช่นวิธีในการเก็บข้อมูล และวิวัฒนาการของการเก็บข้อมูลภาษาดั้ง ซึ่งจะเป็นข้อคิด สำหรับที่จะนำมาประยุกต์ใช้และทำให้มีทางเลือกสำหรับการศึกษาดั้งในการวิจัยนี้เป็นอย่างคิ

2.3 ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดภาษาดั้ง

ในส่วนนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงแนวคิดหรือทฤษฎีที่กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดภาษาดั้งขึ้น ซึ่งในเรื่องนี้ ทรัดกิลล์ (Trudgill:1994) ได้ชี้ให้เห็นลักษณะต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดภาษาดั้งโดยได้อธิบายยกตัวอย่างภาษาอังกฤษประกอบว่า แม้ว่าเราจะมองภาษาใดภาษาหนึ่งว่าเป็น 1 ภาษา แต่ภาษาย่อมมีลักษณะที่หลากหลายโดยเฉพาะเมื่อเราคำนึ่งถึงภาษาพูด ดังจะเห็นได้ว่า เราสามารถบอกความแตกต่างของภาษาอังกฤษที่ใช้พูดกันใน British Isles กับภาษาอังกฤษที่ใช้พูดกันในสหรัฐอเมริกา หรือออสเตรเลีย แม้แต่ภาษาอังกฤษใน England เองก็ต่างกันอย่างเห็นได้ชัดจากภาษาอังกฤษของ Scotland หรือ Wales. ภาษาอังกฤษที่ใช้ใน Lancashire ก็ต่างจากภาษาอังกฤษที่ใช้พูดที่ Northumberland หรือ Kent แม้แต่ภาษาอังกฤษที่ใช้พูดใน Liverpool ก็ต่างจากภาษาอังกฤษที่ใช้พูดกันอยู่ใน Manchester ประเด็นสำคัญก็คือว่า วิธีในการพูดของคนนั้นขึ้นอยู่กับว่าคน ๆ นั้นมาจากถิ่นใด เป็นผู้ที่เจริญเติบโตใน Manchester หรือในมหานคร London

ถิ่นกำเนิดของคนไม่ได้เป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยเดียวที่ทำให้คนพูดภาษาที่ต่างกัน ปัจจัยสำคัญที่ทำให้คนพูดภาษาต่างกันได้แก่ การมีภูมิหลังทางสังคมที่ต่างกัน เช่นผู้พูดภาษา Liverpool บางคนอาจมีลักษณะภาษาพูดที่มีความเป็นภาษา Liverpool มากกว่าคนอื่น ๆ หรือเมื่อเราฟังการพูดของชาว Manchester คนหนึ่งแล้ว ทำให้เราสามารถตัดสินใจว่าเขาเป็นชาว Manchester ได้ง่ายกว่าเมื่อฟังมาจากชาว Manchester คนอื่น ๆ

ทรัดกิลล์ (1994:2-4) กล่าวว่า เราเรียกลักษณะที่หลากหลายทางภาษาอันเนื่องมาจากปัจจัยทางภูมิศาสตร์และสังคมเหล่านี้ว่า "ภาษาดั้ง" ฉะนั้นเมื่อพูดถึงภาษาดั้งจึงจำเป็นต้องพิจารณาถึงถิ่นกำเนิดทางภูมิศาสตร์และสังคมของผู้พูดภาษาดั้งนั้น ๆ ภาษาดั้งไม่ได้หมายถึงภาษาที่แปลก

พริต หรือเป็นภาษาโบราณหรือภาษาของคนบ้านนอกแต่อย่างใด แต่จะหมายถึงภาษาที่มีลักษณะเฉพาะ อาจเป็นเรื่องของการออกเสียง หรือไวยากรณ์ที่คนหมู่หนึ่งใช้ร่วมกันภายในพื้นที่หนึ่ง และในพื้นที่ทางสังคมหนึ่ง โดยที่ลักษณะดังกล่าวมีความต่างออกไปจากภาษาพูดของผู้ที่อยู่ในพื้นที่อื่นและในบริบทสังคมอื่น ภาษาอังกฤษที่ใช้พูดในต่างที่กันอาจมีลักษณะที่แตกต่างกันเช่น

1. การใช้ศัพท์ที่ต่างกัน เช่น ภาษาอังกฤษแบบอเมริกันใช้คำศัพท์ around, color, apartment, squad-car, elevator, odor ในขณะที่ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษใช้คำศัพท์ round, colour, flat, police car, lift, และ odour ตามลำดับ

2. การออกเสียงที่ต่างกัน เช่น ภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานออกเสียงคำศัพท์ 3 คำต่อไปนี้ เป็น town, down, และ think ในขณะที่ภาษาอังกฤษถิ่น Cockney(London) ออกเสียงคำศัพท์เหล่านี้เป็น taun, dawn, และ fink ตามลำดับ เป็นต้น

3. การใช้ศัพท์เดียวกันแต่ต่างความหมายกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ศัพท์	ภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน	ภาษาอังกฤษแบบ Britain
<nervy>	'brave, having lots of nerve'	'nervous'
<scrappy>	'full of fight, linking a scrap'	'untidy, messy'
<pavement>	'paved road, roadway'	'street side, footpath'
<homely>	'not very good looking'	'domestic, homeloving'
<momentarily>	'for a moment'	'in a moment'
<cheap>	'shoddy, cheap and nasty'	'inexpensive'

ทรคิลล์(1994:5-7) ยังได้อธิบายว่า ภาษาถิ่นที่มีศักดิ์ศรีมากที่สุด หรือมีสภาพทางสังคมสูงสุดจะกลายเป็นภาษามาตรฐาน เช่นภาษาอังกฤษมาตรฐาน (standard English) เป็นภาษาที่ใช้ในการพิมพ์หนังสือต่าง ๆ หรือใช้ในหนังสือพิมพ์ หรือเขียนตำราไวยากรณ์ ส่วนภาษาอังกฤษที่ไม่ใช่ภาษามาตรฐาน (Non standard English) จะเป็นภาษาถิ่นที่มีเสียงหรือโครงสร้างไวยากรณ์ที่ต่างออกไป ซึ่งเขาได้แสดงตัวอย่างภาษาที่ขบเคี้ยวให้เห็นได้ชัดเจนดังนี้

1. ใช้คำในบริบทอย่างเดียวกันต่างกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ภาษาอังกฤษมาตรฐาน

I don't want any.

She hasn't done it.

those people over there

They did it yesterday.

ภาษาอังกฤษแบบไม่มาตรฐาน

I don't want none.

he ain't done it.

them people over there

hey done it yesterday.

ภาษาอังกฤษมาตรฐาน

the person who went

He hurt himself.

ภาษาอังกฤษแบบไม่มาตรฐาน

the person what went

He hurt hisself.

2. ใช้ relative pronoun ต่างกัน เช่นภาษาอังกฤษมาตรฐาน ใช้ the woman who taught us ในขณะที่ ภาษาอังกฤษแบบไม่มาตรฐาน ใช้ the woman what taught us หรือ the woman as taught us หรือ the woman which taught us

ทริคกิลด์ (1994:6) กล่าวว่าภาษาอังกฤษแบบไม่มาตรฐานนี้ไม่ถือว่าเป็นภาษาที่ผิด และไม่ใช่วรรณคดีที่ชั่วร้ายแต่อย่างใด แต่เป็นภาษาที่มีผู้พูดหลายล้านคน ภาษาอังกฤษแบบไม่มาตรฐานนี้มีศักดิ์ศรีน้อยกว่าภาษาอังกฤษมาตรฐานก็เพราะว่า ภาษาอังกฤษมาตรฐานนั้น พูดโดยคนที่อยู่ในชนชั้นสังคมสูงสุด ซึ่งได้แก่พวกมีเงินมาก มีอิทธิพลมาก มีการศึกษาสูง

แม้แต่ในภาษาอังกฤษมาตรฐานเองก็ยังมีหลากหลายในการใช้ภาษาคั่งตัวอย่างข้างล่างนี้

1. โครงสร้างไวยากรณ์ต่างกัน คั่งตัวอย่างต่อไปนี้

Scottish standard English

Had you a good time last night ?

My clothes need washed.

Will I shut the door ?

Standard English of England

Do you have a good time last night ?

My clothes need washing.

Shall I shut the door ?

2. ใช้รูปย่อของคำต่างกัน

South of England

I haven't seen him.

She won't do it.

North of England

I've not seen him.

She'll do it.

ทริคกิลด์(1994:10-13) ยังได้ชี้ให้เห็นถึงความหลากหลายของภาษาที่แปรไปตามโอกาส หรือ สถานการณ์ (situational varieties) ซึ่งเขาเรียกความหลากหลายที่เกิดขึ้นจากสถานการณ์ทางสังคมนี้ว่า สติลา (style) สติลาของภาษาอังกฤษจะมีช่วงอยู่ระหว่างตั้งแต่ลักษณะภาษาที่เป็นทางการไปถึงภาษาที่ไม่เป็นทางการ โดยส่วนใหญ่ความต่างระหว่างสติลาเหล่านี้จะแสดงให้เห็นได้ที่คำและการใช้คำที่ไม่เป็นทางการมาก ๆ ซึ่งจะเรียกว่าภาษาแสดง (slang) ตัวอย่างเช่นคำว่า fatigued เป็นคำที่ใช้ในสถานการณ์ที่เป็นทางการ แต่คำว่า tired เป็นคำที่ใช้ในสถานการณ์ที่เป็นกลาง ๆ

ในขณะที่คำว่า knackered ถูกนำมาใช้ในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการหรือเป็นแสลง คำที่ยกมาทั้งหมดมีความหมายถึงสิ่งเดียวกัน แต่ที่ต่างกันเพราะถูกใช้ในฉันทาษา หรือ วจนลีลาที่ต่างกัน

วจนลีลาภภาษาถิ่นนั้นเป็นอิสระต่อกัน เป็นความจริงว่าภาษาอังกฤษมาตรฐานมีแนวโน้มที่จะใช้วจนลีลาที่เป็นทางการ แต่ไม่จำเป็นที่ภาษาอังกฤษมาตรฐานจะต้องผูกมัดกับวจนลีลาที่ไม่เป็นมาตรฐานเสมอไป

อีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ภาษามีความหลากหลายคือทำเนียบภาษา (registers) โดยที่ทำเนียบภาษานี้ก็เป็นอิสระจากภาษาถิ่น และวจนลีลา ทำเนียบภาษาจะเกิดขึ้นเมื่อมีหัวข้อ หรือประเด็น (topics) สิ่งทีแสดงออกมาให้เห็นทำเนียบภาษาก็คือ คำ เช่นเดียวกัน เช่นทำเนียบภาษาที่เป็นหัวข้อทางการแพทย์ จะมีคำ appendectomy, clavicle, rubella แสดงให้เห็นทำเนียบภาษา ทำเนียบภาษาที่เป็นหัวเรื่องทางกฎหมายจะมีคำอย่าง tort, hereinafter, felony แสดงให้เห็นทำเนียบภาษา ในขณะที่คำอย่าง torque, tappets, clutch แสดงให้เห็นทำเนียบภาษาในหัวข้อเกี่ยวกับงานช่างเป็นต้น

นอกจากนั้นทำเนียบภาษาที่เกี่ยวกับภาษาเทคนิค (technical registers) ก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ภาษาหลากหลาย หมายความว่าในการศึกษาศาสตร์แต่ละศาสตร์ ผู้ศึกษาจะต้องเข้าใจศัพท์เทคนิค (technical terms) คือพอสสมควร จึงจะเข้าใจเนื้อหาของศาสตร์นั้น ๆ

ในการออกสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลทางภาษาที่ค้องการนั้น นักภาษาศาสตร์ภาษาถิ่นจะถามคำถามโดยไม่ใช้คำถามแบบออกเสียงคำที่ค้องการให้ผู้บอกภาษาได้ยินก่อน แต่จะถามกระตุ้น โดยให้ผู้บอกภาษาพูดคำนั้นออกมาเอง ลักษณะคำถามได้แก่ 1. What do you call the man who looks after those animals that give us wool ? (shepherd) 2. What do you put up in a field to frighten birds away ? (scarecrow) 3. If I didn't know what a cowman is, you would tell me: He is the man....looks after the cars. (that) 4. What do you call a dog with half a dozen breeds in it ? (mongrel) 5. What do you call this ? [showing a picture of a plough]

แต่ถ้าหากผู้สัมภาษณ์ไปให้คำชี้แนะกับผู้บอกภาษา อาจทำให้คำถามนั้นส่งผลให้ข้อมูลภาษาเบี่ยงเบนไปจากความเป็นจริงจากผู้บอกภาษาที่อยู่ ปัญหาเช่นนี้เราเรียกว่า observer's paradox ข้อมูลที่ได้มาอาจเป็นหน่วยภาษาคั้งเดิม (traditional dialects) หรือเป็นภาษาพูดโดยคนส่วนใหญ่ โดยเฉพาะที่มีอายุน้อยในเขตเมืองและมีลักษณะคล้ายกับภาษามาตรฐานมาก ซึ่งเราเรียกว่า mainstream dialects.

เมื่อได้ข้อมูลมาแล้ว นักภาษาศาสตร์ภาษาถิ่นก็จะวาดแผนที่แสดง การกระจายของหน่วย ภาษาศาสตร์ศึกษา แผนที่ภาษาอาจมีแสดงลักษณะภาษาที่ต่างกัน นักภาษาถิ่นจะลากเส้นบนแผนที่ซึ่ง เป็นเส้นที่แบ่งพื้นที่ซึ่งมีพหุลักษณะภาษาหนึ่งออกจากบริเวณที่มีพหุลักษณะภาษาอีกลักษณะหนึ่ง ออกจากกัน เส้นดังกล่าวนี้เรียกว่า เส้นแบ่งเขตภาษา (isoglosses)

แผนที่แสดงภาษาถิ่นนั้นนอกจากจะแสดงการกระจายของภาษาในขณะที่มีการศึกษาแล้ว ยังอาจแสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นหรือกำลังเกิดขึ้นในภาษาได้อีกด้วย ทรักกิลด์ได้ชี้ให้เห็นตัวอย่างในภาษาอังกฤษ เช่น ในการสำรวจภาษาถิ่นอังกฤษ (The Survey of English Dialects [SED] นั้นพบว่า คำว่า play ถูกค้นพบว่ามีพูดในทางตอนใต้ของ English , ใน Scotland และบริเวณ ตะวันออกเฉียงเหนือของ England แต่คำว่า laik กลับถูกค้นพบในบริเวณ Cumbria, ในบางส่วนของ Northumberland และ Durham, Cleveland, North Yorkshire, Northern Humberside, North Lancashire ,West Yorkshire ในบริเวณส่วนใหญ่ของ South Yorkshire และบางส่วนของ Great Manchester, Derbyshire, Nottinghamshire และ South Yorkshire นอกจากนั้นยังพบว่าคำว่า <laik> นั้นมีต้นกำเนิดมาจากกลุ่มภาษา Scandinevian (คงพบว่าในภาษานอร์เวเจียนปัจจุบันมีคำว่า <leike> ซึ่งแปลว่า 'to play' และคำ 'leka' ในภาษาสวีเดนปัจจุบันที่แปลว่า 'to play' เช่นเดียวกับ) และพบว่าบนพื้นที่ที่มีคำ laik พูดอยู่นั้น เป็นขอบเขตพื้นที่ซึ่งพวก Anglo-Saxon ถูกเข้ายึด ครองโดยพวก Vikings เมื่อหลาย ๆ พันปีมาแล้ว ภาษาถิ่นในยุคศตวรรษที่ 20 ยังคงแสดงให้เห็นหลักฐานบางอย่างของประวัติศาสตร์ในยุคโบราณที่ผ่านพ้นมาแล้วเป็นระยะเวลาอันยาวนาน

นอกจากนั้นแผนที่ภาษายังอาจแสดงให้เห็นแนวโน้มของลักษณะภาษาที่กำลังเปลี่ยนแปลง อยู่ ดังเช่นตัวอย่างของคำ <arm> และ <four> ที่มีเสียง [r] นำหน้าเสียงพยัญชนะ หรือเสียง [r] อยู่ท้ายพยางค์ ในบางถิ่นในชนบท [r] ไม่ออกเสียง ฉะนั้นคำ <arm> จะออกเป็น ahm คำ <four> จะออกเป็น faw คำ <Mar> ออกเป็น ma ในขณะที่บริเวณอื่น ๆ ยังออกเสียง [r] อยู่ เป็น arm, four ในกรณีเช่นนี้ Mar และ ma จะออกเสียงต่างกัน เราสามารถมองเห็นได้ชัดเจนจากการศึกษาจากแผนที่ภาษาว่าการออกเสียง ahm เป็นการออกเสียงแผนใหม่ นั้นหมายความว่า การสูญเสียเสียง [r] เป็นปรากฏการณ์ใหม่ การสูญเสียเสียง [r] นี้เกิดขึ้นในราว ๆ ปี 1700 โดยเริ่มต้นที่ บริเวณตะวันออกเฉียงใต้ของ England และขยายตัวไปทางเหนือ และตะวันตกเฉียงเหนือ โดย เฉพาะอย่างยิ่งขยายเข้าไปในแนวการสื่อสารภาษาระหว่าง London กับ Birmingham และระหว่าง London บริเวณทางที่เรียกว่า the North เป็นลักษณะที่แทรกผ่านทะเลบริเวณที่มีการพูดแบบออก เสียง [r] เข้าไป

แผนที่ภาษาถิ่นยังทำให้เราสามารถบอกถึงทิศทางการเปลี่ยนแปลงในช่วงระยะเวลาของอนาคต เช่นสามารถทำนายได้ว่า เสียง [r] ในคำ <arm> ซึ่งออกอยู่ในปัจจุบันในแคว้น Kent, suney และ Sussex จะหายไปในอนาคต แต่เมืองในบริเวณตะวันตกเช่นที่ Reading, Southampton และ Swindon เริ่มแสดงให้เห็นการสูญเสียเสียง [r] ส่วนในคำพูดของชนรุ่นใหม่ในเขตเมืองอย่างเช่น Gloucester, Bristol, Plymouth และ Exeter นั้นยังออกเสียง [r] อยู่แต่มีแนวโน้มว่าในอีกประมาณ 100 ปี หรือนานกว่านั้น เสียง [r] ในคำดังกล่าวจะหายไปด้วย หากเหตุการณ์นี้เป็นจริง การออกเสียง [r] ในคำอย่างคำว่า <arm> ก็จะมีการออกเสียงอยู่เพียงแต่บริเวณ Scotland, Ireland ใน British Isles เท่านั้น นอกจากนั้นยังอาจคงเหลืออยู่ในทวีปอเมริกา

ปัญหาว่าขอบเขตที่เกิดขึ้นระหว่างภาษาถิ่น 2 ภาษา ได้ปรากฏอยู่ ณ ที่ที่มันเป็นอย่างใด อย่างไร ข้อนี้ทรคกิลล์ (1994:32-4) ได้อธิบายว่า การเปลี่ยนแปลงของภาษานั้น จะค่อยๆ กินพื้นที่รุดหน้าไปเรื่อยๆ จนกระทั่งปรากฏให้เห็นอย่างปัจจุบัน การแผ่ขยายนี้จะขยายออกไปตลอดแนวเส้น isoglosses บนพื้นที่การติดต่อ และกระโดดจากบริเวณเมืองหนึ่งไปสู่อีกบริเวณเมืองหนึ่งแล้วค่อยๆ แผ่เข้าไปในบริเวณชนบทรอบๆ ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจนได้แก่ กรณีของ Th-fronting ในกลุ่มของผู้พูดภาษาอังกฤษที่ Cockney เป็นการเปลี่ยน Th เป็น f อย่างในคำว่า thing เป็น fing การออกเสียงแบบนี้เริ่มขึ้นในประมาณปี 1970 แล้วค่อยๆ แผ่กระจายออกจากมหานคร London ที่น่าสนใจก็คือว่า ลักษณะ Th-fronting นี้จะเกิดในภาษาพูดของผู้มีอายุน้อย และพบว่าการเปลี่ยนแปลงนี้ได้ดำเนินมาถึง Norwich ในราวปี 1970 มาถึง Sheffield ในราวปี 1980 และมาถึง Exeter ในราวปี 1990 ล่าสุดได้แผ่เข้าไปไกลกว่านั้น แต่ยังไม่ถึง Newcastle หรือ Scotland.

ทรคกิลล์ชี้ว่าภาษาถิ่นอาจต่างกันเพราะมีการออกเสียงที่ต่างกัน แต่ภาษาถิ่นอาจต่างกันเพราะเนื่องจากใช้ไวยากรณ์ต่างกัน คนส่วนใหญ่มักคิดว่าไวยากรณ์ของภาษาแบบไม่มาตรฐานเป็นไวยากรณ์ที่ผิด การเชื่อเช่นนั้นเป็นความเชื่อที่ผิดพลาด เขาอธิบายว่ามันเป็นเพียงภาษาแบบไม่มาตรฐาน มีไวยากรณ์ที่ต่างออกไปจากไวยากรณ์ของภาษามาตรฐานเท่านั้น หากได้ผิดไวยากรณ์หรือมีลักษณะคืออย่างใดไม่

ตัวอย่างภาษาที่มีความต่างทางไวยากรณ์ ได้แก่กรณีของคำกริยาใน present simple tense ซึ่งในภาษาอังกฤษมาตรฐานนั้น กริยาที่มีประธานเป็นเอกพจน์ บุรุษที่ 3 จะเป็นรูปที่ลงท้ายด้วย -s แต่พบว่าในหมู่ชาว East Anglian ที่เมือง Norfolk และ Suffolk ไม่ได้ลงท้ายด้วย -s ลักษณะดังกล่าวนี้มีพบในภาษาถิ่นของ Black American และในหลายถิ่นของ Caribbean English อีกด้วย

รูปกริยาใน present tense ในถิ่น Berkshire นั้น พบว่ากริยาของประธานทุกบุรุษลงท้ายด้วย -s เสมอ ดังนี้

	Singular	Plural
1st person	I sings.	We sings.
2nd person	You sings.	
3rd person	He/she/it sings.	They sings.

ซึ่งลักษณะเช่นนี้สามารถพบได้ในหลายถิ่นของ Southwestern England และ South Wales.

จากข้อความจริงที่ว่าภาษามนุษย์ย่อมมีการเปลี่ยนแปลง และมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ต่างกัน เช่นถ้าภาษาอังกฤษมาตรฐานมีไวยากรณ์ที่ต่างจากภาษาถิ่นอื่นๆ ก็หมายความว่า ภาษามาตรฐานนั้นมีการเปลี่ยนแปลงที่ไม่เหมือนกับภาษาอังกฤษถิ่นอื่น ๆ ที่เป็นภาษาแบบไม่มาตรฐาน จากหลักฐานทางภาษาพบว่า ภาษาถิ่นส่วนใหญ่ของภาษาอังกฤษ จะมีรูปปฏิเสธซับซ้อน (multiple negative) หรือปฏิเสธซ้อนปฏิเสธ (double negative) ในประโยค แต่จะเห็นว่าภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานไม่มีรูปซ้อนปฏิเสธดังกล่าวนี้ ดังตัวอย่างข้างล่างนี้

ภาษาอังกฤษแบบไม่มาตรฐาน

I couldn't see none nowhere.

ภาษาอังกฤษมาตรฐาน

I couldn't see anyone anywhere.

ลักษณะการผันกริยาของภาษาอังกฤษมาตรฐานและภาษาอังกฤษแบบไม่มาตรฐานเกิดจากการเปลี่ยนแปลงที่พัฒนามาต่างกัน เช่น Standard English ใช้ do, did, have done ในขณะที่ Non-standard English ใช้ do, done, have done หรืออีกตัวอย่างหนึ่ง Standard English ใช้ draw, drew, have drawn ส่วน Nonstandard English ใช้ draw, drawed, have drawed เป็นต้น

ความแตกต่างของภาษาที่ทำให้เกิดภาษาถิ่นขึ้นอาจเนื่องมาจากการปรับแก้จนเกินเหตุ (hypercorrection) ซึ่งเกิดจากการที่ผู้พูดพยายามพูดภาษาให้คล้ายคลึงกับภาษาของคู่สนทนาให้มากที่สุด แต่กลายเป็นการพูดที่มีการปรับแก้จนเกินเหตุ (overdo) จนทำให้ภาษาที่ปรากฏออกมาไม่ตรงกับที่ผู้พูดตั้งใจ

โดยสรุป ความหลากหลายของภาษาซึ่งก่อให้เกิดภาษาถิ่น อาจมีปัจจัยมาจาก ถิ่นกำเนิดของผู้พูด (ต่างกันในเรื่องศัพท์ เสียง หรือใช้ศัพท์เดียวกันแต่ความหมายต่างกัน) , ทักษะศรัทธาของภาษาใช้คำต่างกัน สรรพนามต่างกัน ไวยากรณ์ต่างกัน รูปย่อต่างกัน , ดิถีของภาษา , ทำเนียบภาษา (ภาษาเทคนิค) , และการปรับแก้จนเกินเหตุ เป็นต้น

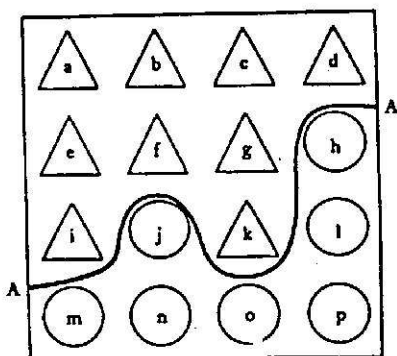
การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้ภาษามีความแตกต่างกันอันเนื่องมาจากปัจจัยหลาย ๆ อย่างซึ่งทำให้เกิดภาษาดั้งขึ้นนี้ เป็นประโยชน์สำหรับขั้นตอนการวิเคราะห์ศัพท์ของการศึกษานี้ เพราะการที่จะเลือกเกณฑ์มาใช้เพื่อวิเคราะห์ศัพท์นั้น ผู้วิจัยจะต้องมีความรู้ความเข้าใจปัจจัยต่าง ๆ หลาย ๆ เรื่อง เช่น เรื่องของภาษา ระดับเสียง ระดับคำ มีความรู้เรื่องคำศัพท์ของถิ่นนั้น ตลอดจนปัจจัยทางสังคม ศาสนา และลักษณะเฉพาะของภาษาที่ทำวิจัย นอกจากนั้นยังต้องเข้าใจถึงอักษรวิธีในการเขียนของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยเฉพาะเมื่อมีการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามทางไปรษณีย์ อีกด้วย

2.4 การลากเส้นแบ่งเขตภาษา

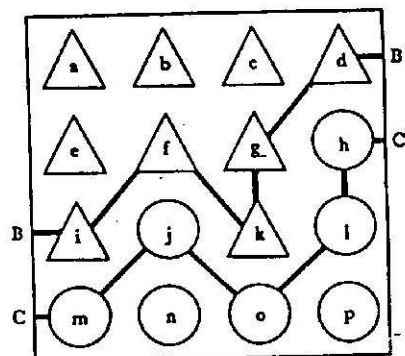
เชมเบอร์ส และ ทรักกิลด์ (Chambers and Trudgill:1980,103-5) ได้อธิบายว่า คำว่า isoglosses ถูกใช้เป็นครั้งแรกโดย ไบเลนสไตน์ (J.G.A.Bielenstein) นักวิทยาภาษาดั้งชาว Latvian ในปี 1892 เขาได้แนวคิดการให้ชื่อนี้ จากคำว่า isotherm ซึ่งหมายถึง เส้นที่ถูกลากผ่านระหว่างพื้นที่ 2 พื้นที่ ซึ่งมีอุณหภูมิเท่ากัน คำว่า isogloss (iso+gloss) จึงอาจแปลตามอักษรได้ว่า ภาษาที่เท่ากัน โดยการนำมาใช้ในความหมายที่ว่า เส้นดังกล่าวจะถูกลากผ่านพื้นที่ของ 2 บริเวณ ซึ่งในบริเวณหนึ่งจะปรากฏลักษณะภาษาบางลักษณะที่แตกต่างจากบริเวณอีกฟากหนึ่งของเส้นแสดงภาษานี้

นักภาษาศาสตร์ ได้ใช้เส้นแบ่งเขตภาษาเป็น 2 ลักษณะ ตัวอย่างเช่น ในการสำรวจภาษา ณ บริเวณหนึ่ง เช่นมีลักษณะภาษารูปแบบหนึ่งเป็น (a - g , I และ k) ดังในรูป 2 รูปข้างล่างนี้ ซึ่งในที่นี้แสดงด้วยสัญลักษณ์ Δ ในขณะที่รูปแบบของภาษาอีกรูปแบบหนึ่งเป็น (j, l, และ m - p) ซึ่งในที่นี้แสดงด้วยสัญลักษณ์ $\circ$ ปกติแล้วนักภาษาศาสตร์จะแสดงเส้นแนวแบ่งเขต A ในรูปที่ (1)

ภาพที่ 1 แสดงการลากเส้นแบ่งเขตภาษา

รูปที่ (1)

รูปที่ (2)

กล่าวคือ นักภาษาศาสตร์จะลากเส้น 1 เส้น ระหว่างบริเวณที่อยู่ของผู้บอกภาษาที่ให้ลักษณะต่างของภาษาของคน 2 คน ส่วนอีกแบบหนึ่งนั้น ได้แก่ กรณีที่มองว่าผู้พูดกลุ่มหนึ่งอาศัยอยู่ ณ บริเวณใกล้เคียง ติดต่อกับอีกกลุ่มหนึ่ง หรือจะพูดได้ว่าความต่าง 2 แบบนี้ มีลักษณะเผชิญหน้ากัน นักภาษาศาสตร์จะลากเส้น B ซึ่งเป็นเส้นแรกโยงสถานที่ของผู้พูดที่ใช้ภาษาอย่างเดียวกันเข้าด้วยกัน ในที่นี้ได้แก่บริเวณที่ใช้สัญลักษณ์ Δ และลากเส้นที่ 2 คือเส้น C โยงสถานที่ของรูปภาษาอีกรูปแบบหนึ่งเข้าด้วยกัน ในที่นี้ได้แก่บริเวณที่ใช้สัญลักษณ์ $\circ$ เส้นทั้ง 2 เส้นที่นักภาษาศาสตร์ลากขึ้นนี้บางทีเรียกกันว่า heteroglosses ดังในรูปที่ (2)

ทั้ง isoglosses และ heteroglosses นี้ต่างสามารถเปลี่ยนกลับแทนที่กันได้ อย่างไรก็ตาม การแสดงเส้นแนวแบ่งเขตทั้ง 2 แบบนี้ มีความแตกต่างกันเล็กน้อย นั่นคือ heteroglosses นั้น มีสภาพเป็นกลางคือไม่ได้อธิบายรูปทางภาษาศาสตร์ที่เกิดขึ้นบนพื้นที่ระหว่างผู้พูด 2 คนที่ทำการสำรวจ หมายความว่า ถ้าสมมุติว่ามีผู้พูดอีกคนหนึ่งภายใต้สถานภาพการพูดภาษาเดียวกันกับที่ทำการศึกษานั้นอาศัยอยู่บนพื้นที่ระหว่าง f กับ j ซึ่งก็คือ ระหว่าง heteroglosses ทั้ง 2 และผู้พูดภาษาคนนี้ได้เคยอยู่ในกลุ่มประชากรที่ศึกษา จะพิจารณาได้ชัดเจนว่า การลาก heteroglosses จะมีความหมายว่า ผู้วิจัยมิได้ข้ามแก่ผู้พูดคนดังกล่าวนี้เข้าไปเป็นฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือข้ามแก่เข้าเป็นสมาชิกของกลุ่มที่มีลักษณะภาษาใดใน 2 อย่างนี้ แต่จะปล่อยพื้นที่ไว้เฉย ๆ โดยไม่ได้อธิบายลักษณะภาษาของบริเวณนั้น แต่ถ้าพิจารณาถึงกรณีของการลากเส้น isogloss แล้วจะพบว่า isogloss จะถูกลากผ่านบริเวณไปอย่างไม่มีเหตุผล คือลากผ่านบริเวณที่ไม่ทราบสถานการณ์ภาษาหรือบริเวณที่ไม่ได้ศึกษานั้น ซึ่งการกระทำดังกล่าวนี้ทำให้ความชัดเจนแม่นยำในการอธิบายภาษาหายไป (less precise) ด้วยเหตุนี้เองที่ทำให้นักวิทยาภาษาดีนบางคน เช่น Speitel ชอบที่จะใช้ heteroglosses มากกว่า isogloss เมื่อเขาเขียนงานเรื่อง The Scots - English border ของเขา เป็นต้น

อย่างไรก็ตามความต่างระหว่าง heteroglosses และ isoglosses นั้นไม่มีความต่างกันมากนัก ยิ่งโดยเฉพาะเมื่อไม่มีผู้พูดระหว่าง f และ j ยังจะถือได้ว่าการลากเส้นทั้ง 2 แบบนี้ไม่ได้ต่างอะไรกันเลย แต่ที่สำคัญมากก็คือ heteroglosses นั้น จะชัดเจนกว่า isogloss ในแง่ของการแสดงเขตปรับเปลี่ยน (the interface) แต่มันก็ไม่ชัดเจนในบางกรณี หมายความว่าถ้ายกตัวอย่างว่ามีผู้พูดอีกคนหนึ่ง ปรากฏอยู่บนพื้นที่ศึกษาสมมุติว่าอยู่ระหว่าง c และ d และสมมุติว่า ผู้บอกภาษาคคนนี้ได้ให้ลักษณะภาษาว่าอยู่ในประเภท $\circ$ ซึ่งผิดไปจากลักษณะภาษาของ c และ d แต่กลับมีลักษณะภาษาเป็นเหมือนของกลุ่ม h ซึ่งเป็นลักษณะที่เป็นปกติและพบได้บ่อย ในกรณีเช่นนี้จะเห็นว่าทั้ง heterogloss และ isogloss จะถูกกำหนดลงไปอย่างไรเหตุผลพอ ๆ กัน และค่อนข้างเป็นการลาก

เส้นแบ่งเขตที่ผิด คือ ทั้ง 2 แบบ แสดงให้เห็นว่าไม่มีผู้พูดดังกล่าวอยู่ระหว่าง c และ d อย่างไรก็ตาม isogloss มักเป็นที่นิยมมากกว่า

จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าวข้างต้นนี้พบว่า การลากแนวแบ่งเขตภาษาอาจกระทำได้ 2 วิธีคือ 1. ลาก isogloss 2. ลาก heteroglosses และเนื่องจากการวิจัยนี้มุ่งศึกษากฎมีศาสตร์คำศัพท์เพื่อกำหนดแนวแบ่งเขตภาษาไทยและภาษามลายูตามลักษณะการกระจายของภาษา ดังนั้นการได้บททบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับการลากเส้นแบ่งเขตภาษาทำให้ผู้วิจัยได้แนวทางและนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในการดำเนินการวิจัยนี้ได้

8. การศึกษาภาษาถิ่นในประเทศไทย

จากการศึกษางานที่เป็นผลการวิจัยที่เกี่ยวกับภาษาถิ่นในประเทศไทยพบว่า การศึกษาภาษาถิ่นในประเทศไทยได้เริ่มมาตั้งแต่ต้นปี พ.ศ.2522 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบันและนับวันจะมีผู้ให้ความสนใจศึกษามากขึ้นจะเห็นได้ว่าการศึกษาภาษาถิ่นนั้นยังมีวิวัฒนาการเรื่อยมาอย่างไม่หยุดยั้ง สำหรับหน่วยที่ใช้เป็นประชากรในการศึกษาวิจัยนั้น มีทั้งการศึกษาเสียงทั้งระบบหรือเสียงใดเสียงหนึ่งโดยเฉพาะ เช่นศึกษาเฉพาะเสียงสระหรือเสียงวรรณยุกต์ หรือเฉพาะเสียงพยัญชนะ นอกจากนั้นมีการศึกษาระดับคำศัพท์ หรือระดับวากยสัมพันธ์ ในระยะหลังมานี้มีการศึกษาภาษาถิ่นในแง่มุมที่หลากหลายออกไป เช่นการนำเอาปัจจัยทางสังคมเข้ามาเป็นตัวแปรในการศึกษาภาษาถิ่น หรือมาการศึกษาเสียงปฏิภาคในระหว่างภาษาถิ่นเป็นต้น ในที่นี้ตัวแปรจะได้กล่าวถึงการศึกษาภาษาถิ่นในประเทศไทยเท่าที่มีมาเพื่อเป็นภาพรวมในประเด็นสำคัญๆ โดยจะนำเสนอเป็นข้อๆ ดังต่อไปนี้

สำหรับวัตถุประสงค์และสมมุติฐานของการวิจัยภาษาถิ่นโดยทั่วไปมีวัตถุประสงค์ที่พอสรุปได้ดังนี้ 1. เพื่อกำหนดกลุ่มภาษาโดยอาศัยความแตกต่างทางเสียงหรือศัพท์ 2. เพื่อกำหนดแนวแบ่งเขตภาษาและจัดทำแผนที่ภาษาโดยอาศัยการกระจายศัพท์หรือเสียง 3. เพื่อเปรียบเทียบภาษาถิ่น โดยอาศัยความแตกต่างทางเสียง ศัพท์ ความหมาย และไวยากรณ์

สำหรับการเลือกพื้นที่ในการทำวิจัย การศึกษาภาษาถิ่นเท่าที่ผ่านมาได้มีการศึกษาในพื้นที่ทั่วประเทศไทย ในบางจังหวัดมีผู้ทำการศึกษาไว้มาก ขณะที่บางจังหวัดมีผู้ทำการศึกษาไว้น้อย และในบางจังหวัดไม่มีผู้ทำการศึกษาเลย ทั้งนี้เพราะโดยส่วนใหญ่ นักภาษาศาสตร์นิยมเลือกพื้นที่โดยยึดเหตุผลทางภาษาเป็นสำคัญ การเลือกพื้นที่ทำการวิจัยอาจจึงอาจเป็น วิจัยทุกภาค วิจัยเฉพาะบาง

ภาค วิจัยเฉพาะบางจังหวัดหรือภายในจังหวัดเดียวเป็นต้น สำหรับเหตุผลในการเลือกพื้นที่นั้นอาจเป็นได้ดังนี้ 1. เป็นบริเวณที่มีการใช้ภาษาที่มีลักษณะที่ต่างจากบริเวณโดยรอบ 2. เป็นบริเวณที่มีการอพยพเข้ามาอยู่ใหม่ของกลุ่มชาติพันธุ์บางกลุ่ม 3. เป็นบริเวณที่มีการติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านซึ่งใช้ภาษาพูดต่างออกไป 4. เป็นบริเวณที่สังเกตเห็นว่ามีรูปแบบในการใช้ศัพท์หรือเสียง

ในการเลือกผู้ตอบแบบสอบถามมีการคัดเลือกเป็น 2 ลักษณะใหญ่ ดังนี้ 1. ผู้ตอบแบบสอบถามเฉพาะรายซึ่งต้องคำนึงคุณสมบัติหลายประการ เช่น ภูมิสำเนา เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ ความสมบูรณ์ของอวัยวะในการเปล่งเสียง และลักษณะของเสียง การให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล คุณสมบัติทางด้านวัฒนธรรมและจิตใจ 2. ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้นำของท้องถิ่นจะมีความคุ้นเคยกับประชากรเป็นอย่างดี และรู้จักภาษาในบริเวณนั้นๆ เป็นอย่างดี ซึ่งผู้นำท้องถิ่นเหล่านี้อาจได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อาจารย์ใหญ่หรือครูใหญ่ประจำโรงเรียน ในการคัดเลือกผู้บอกภาษานี้ นอกจากคำนึงถึงคุณสมบัติดังกล่าวแล้วยังคำนึงถึงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามอีกด้วย

ส่วนในกรณีที่เกี่ยวข้องกับวิธีการเก็บข้อมูล วิธีการเก็บข้อมูลของงานวิจัยที่ผ่านมาอาจแบ่งย่อยออกเป็น 4 ประเภทคือ 1. การเก็บข้อมูลทางไปรษณีย์ 2. การเก็บข้อมูลด้วยตนเอง 3. การเก็บข้อมูลทั้งทางไปรษณีย์เก็บข้อมูลด้วยตนเอง 4. การตอบแบบสอบถามผ่านชั้นบังคับบัญชาจนถึงผู้ตอบแบบสอบถาม

สำหรับในเรื่องของการเลือกวิธีการเก็บข้อมูลนั้น จะขึ้นอยู่กับลักษณะงานที่ทำการวิจัย เช่นการเก็บข้อมูลทางไปรษณีย์เหมาะสำหรับการศึกษาเรื่องทางศัพท์แต่ไม่เหมาะสำหรับการศึกษาเสียงวรรณยุกต์ เป็นต้น

จุดเก็บข้อมูล ก็เป็นเรื่องหนึ่งที่สำคัญมากในการศึกษาภาษาถิ่น จากการศึกษาที่ผ่านมาพอจะสรุปเกี่ยวกับการกำหนดจุดเก็บข้อมูล ได้ดังนี้ 1. กำหนดจุดข้อมูลทุกหมู่บ้าน 2. กำหนดจุดเก็บข้อมูลโดยการสุ่มให้ได้จำนวนจุดเก็บข้อมูลตามที่ต้องการ ซึ่งการสุ่มนี้อาจทำได้โดย ก. เลือกหมู่บ้านใดก็ได้ที่มีผู้บอกภาษาที่เหมาะสม แต่มักเลือกหมู่บ้านที่เดินทางไปสัมภาษณ์ภาษาได้ง่ายและไม่ไกลจนเกินไป ข. แบ่งบริเวณที่ศึกษาออกเป็นส่วนย่อยๆ แล้วเลือกตัวแทนของพื้นที่ย่อยนั้นๆ อีกทีหนึ่ง ค. ใช้วิธีจับฉลาก ซึ่งอาจได้หมู่บ้านที่อยู่ใกล้ชิดกันหลายๆ หมู่บ้านก็ได้ ง. ใช้กริดทาบลงบนแผนที่ที่แสดงพื้นที่เป้าหมายแล้วกำหนดจุดตามกริดนั้น

สำหรับการวิเคราะห์ศัพท์ มีผู้ทำการวิเคราะห์ศัพท์โดยใช้เกณฑ์ต่างๆ ดังนี้ 1. ตำแหน่งพยางค์ (พยางค์หลัก/พยางค์รอง) 2. ชนิดของคำ (นาม/ ไม่ใช่นาม) 3. จำนวนพยางค์ (1.2พยางค์ หรือหลายพยางค์) 4. การจัดประเภทขององค์ประกอบของคำ (คำบอกลักษณะ/คำแทน) 5. โครงสร้างพยางค์ (เสียง) 6. การปรากฏร่วมขององค์ประกอบในพยางค์

นอกจากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนี้ ยังมีงานวิจัยที่ใช้เกณฑ์แตกต่างออกไปอีก ได้แก่งานของ Chalida Rinprom Rojanawathanawutti (1970) ซึ่งได้ใช้เกณฑ์ใช้การวิเคราะห์ศัพท์โดยอยู่บนพื้นฐานเชิงประวัติ และได้เสนอเกณฑ์ในการวิเคราะห์ศัพท์ 4 ข้อดังต่อไปนี้ 1. Phonological Variation 2. Morphological Variation 3. Syntactic Variation 4. Semantic Variation

โดยสรุป จากการศึกษาที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่าแนวการใช้เกณฑ์วิเคราะห์ศัพท์นั้นอาจแบ่งออกได้เป็น 2 แนวความคิดใหญ่ๆ คือ การยึดแนวการศึกษาเชิงประวัติและการศึกษาโดยมุ่งศึกษาภาษาสมัยใดสมัยหนึ่งเพียงสมัยเดียว

เมื่อกล่าวถึงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยภาษาถิ่น จากการศึกษาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยภาษาถิ่นในประเทศไทยตั้งแต่ระยะต้นมาจนถึงปัจจุบัน พบว่าปัจจุบันพื้นฐานที่มีผลโดยตรงกับลักษณะของเครื่องมือในการวิจัยภาษาถิ่นมีอยู่ 3 ประการ คือ ก. วัตถุประสงค์ของการวิจัย หมายความว่าวัตถุประสงค์ของการวิจัยมีไปในทิศทางใด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยก็จะมีลักษณะที่สามารถตอบสนองวัตถุประสงค์นั้นๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น ถ้าผู้วิจัยมุ่งศึกษาเสียงวรรณยุกต์ คำที่จะเลือกใช้มาสร้างแบบสอบถาม ต้องเป็นคำที่แสดงความต่างในเรื่องของวรรณยุกต์ได้ ถ้าผู้วิจัยสนใจเกี่ยวกับศัพท์หรือเสียงปฏิกาล คำที่เลือกมาใช้สร้างแบบสอบถามหรือเครื่องมือในการวิจัยก็จะต้องได้รับเลือกให้เหมาะสมกับงานนั้นๆ เป็นเรื่องๆ ไป วัตถุประสงค์ต่างกันจึงอาจเป็นปัจจัยให้เครื่องมือต่างกันได้ ข. พื้นที่เป้าหมาย เนื่องจากการศึกษาภาษาถิ่นนั้นให้ความสำคัญกับความหลากหลายของภาษา (ภาษาย่อย) เหล่านั้นที่พูดอยู่ที่ต่างถิ่นกัน ฉะนั้นการศึกษาภาษาบนพื้นที่หนึ่งจึงน่าจะมีการคัดเลือกเอาคำที่นำมาใช้สร้างเครื่องมือจากบริเวณที่มีการศึกษานั้น ในขณะที่การศึกษาภาษา ณ พื้นที่อื่นก็ต้องเอาคำที่มีใช้พูดกันที่อื่นมาเป็นเครื่องมือในการวิจัย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ พื้นที่เป้าหมายต่างกันจึงน่าจะมีผลทำให้เครื่องมือต่างกันด้วย ค. วิธีการเก็บข้อมูล ในงานวิจัยต่างๆ มีวิธีการเก็บข้อมูลที่แตกต่างกันออกไปอย่างหลากหลาย ทั้งนี้อาจเป็นธรรมชาติของเรื่องที่ศึกษาเช่นเสียงวรรณยุกต์ จำเป็นต้องออกไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง หรืออาจมีข้อจำกัดด้วยเวลา เช่นต้องการให้งานสัมฤทธิ์ผลโดยเร็ว การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามทางไปรษณีย์ อาจได้ผลดีกว่าเมื่อต้องทำการศึกษาภาษาในบริเวณกว้างและจุดเก็บข้อมูลมากมาย ปัจจัยและข้อ

จำกัดที่มีผลทำให้วิธีการเก็บข้อมูลต่างกันนี้ มีผลให้ลักษณะเครื่องมือต่างกันออกไปได้ การเก็บข้อมูลด้วยวิธีการส่งแบบสอบถามอาจทำให้จำนวนคำที่นำมาใช้เป็นเครื่องมือมีจำนวนน้อยลง เป็นศัพท์ที่ผู้วิจัยจะต้องระมัดระวังในเรื่องความกำกวมของความหมายศัพท์เป็นพิเศษ ในขณะที่หากเก็บข้อมูลด้วยวิธีไปสัมภาษณ์ผู้บอกภาษาเอง ผู้วิจัยอาจเลือกคำที่ง่ายต่อการนำของจริงไปให้ผู้บอกภาษาคูขณะที่ทำการสัมภาษณ์ คำที่ใช้สร้างเครื่องมือในงานวิจัยที่มีการเก็บข้อมูลต่างกันจึงมักจะต่างกัน

เครื่องมือที่ใช้วิจัยภาษาถิ่นในประเทศไทยอาจจำแนกประเภทออกได้เป็น 2 ประเภท คือ เครื่องมือที่ใช้ศึกษาเสียง และเครื่องมือที่ใช้ศึกษาศัพท์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้ 1. เครื่องมือที่ใช้เสียง การศึกษาเสียงในงานวิจัยทางภาษาถิ่นแบ่งออกได้เป็น 4 กลุ่มคือ ก. กลุ่มที่มีการศึกษาเสียงทั้งระบบ ได้แก่ สมพงศ์(2522) สุรีย์พร(2532) และวิสุทธิระ(2528) ผู้วิจัยทั้ง 3 ท่านนี้สนใจศึกษาทั้งระบบเสียง พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ข. กลุ่มที่มีการศึกษาเฉพาะเสียงสระบางเสียงและเสียงพยัญชนะบางเสียง ได้แก่ สลับ(2529) ชลิตา(2533) ซึ่งผู้วิจัยทั้ง 2 ท่านนี้สนใจศึกษาศัพท์ด้วยงานวิจัยดังกล่าว ค. กลุ่มที่สนใจเฉพาะเสียงวรรณยุกต์และสัทลักษณะของวรรณยุกต์ได้แก่ พงนิษฐ์(2526) เกศมณี(2526) ลอรัตน์(2526) ยาใจ(2531) และจรรยา(2535) ง. กลุ่มที่สนใจเฉพาะเรื่อง มีงานวิจัยอยู่ 3 เรื่องได้แก่ งานของ เจริญขวัญ(2524) สนใจศึกษาเฉพาะเสียงสูง อี และ อุ วัลจิณ(2534) สนใจศึกษาเฉพาะเสียงปฏิภาค ช-จ-ช ในภาษาถิ่นกลาง เหนือ อีสาน รตญา(2535) สนใจศึกษาเฉพาะเสียงสูง-ตก เป็นต้น 2. เครื่องมือที่ใช้ศึกษาศัพท์ในเรื่องของศัพท์นั้นไม่มีความหลากหลายมากนัก ส่วนใหญ่เครื่องมือที่ใช้จะมีลักษณะซึ่งสอดคล้องกับมีทั้ง 3 ประการ ดังกล่าวแล้วข้างต้น นอกจากนั้นอาจมีลักษณะพิเศษเฉพาะงานวิจัยบางเรื่อง เช่น ชลิตา(2533) ซึ่งเลือกหน่วยวรรณที่จำกัดมาก กล่าวคือต้องมีการแปรในระดับของศัพท์ซึ่งต่างออกไปตามถิ่นทั้ง 4 ถิ่นของประเทศไทย เป็นต้น

ในระดับของการสร้างแบบสอบถามนั้นพบว่ากรรมวิธีการของวิจัยที่ผ่านมาอาจแยกพิจารณาได้ดังนี้ 1. จำนวนหน่วยวรรณที่นำมาสร้างเครื่องมือ จากงานวิจัยในประเทศไทยที่ผ่านมา อาจจำแนกประเภทของงานวิจัยภาษาถิ่น โดยอาศัยเกณฑ์เรื่องจำนวนหน่วยวรรณที่ศึกษาได้ดังนี้ ก. กลุ่มที่มีหน่วยวรรณ 4-100 มี 21 ราย ข. กลุ่มที่หน่วยวรรณ 101-204 มี 5 ราย ค. กลุ่มที่หน่วยวรรณ 2,000 มี 2 ราย 2. เกณฑ์ในการเลือกหน่วยวรรณเพื่อสร้างเครื่องมือหรือสร้างแบบสอบถามสามารถแบ่งได้เป็น 2 เกณฑ์ ได้แก่ 1. เกณฑ์ทั่วไป ได้แก่ ก. ถ้าเป็นการวิจัยเพื่อแบ่งถิ่นหน่วยวรรณที่เลือกจะต้องมีศัพท์ที่ต่างกันในพื้นที่ย่อยบนพื้นที่เป้าหมาย ข. เป็นหน่วยวรรณที่มีคำง่าย ไม่คลุมเครือ ค. เป็นหน่วยวรรณที่มีคำใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน ง. เป็นหน่วยวรรณที่มีคำที่

เมื่อตั้งคำถามแล้วผู้บอกภาษาเข้าใจง่าย เป็นคำที่สั้นกะทัดรัด สะดวกและเหมาะสม จ. ถ้ามีหน่วย
 ธรรมดาจะมีการจัดหมวดหมู่ ฉ. ไม่ใช่หน่วยธรรมดาที่แสดงด้วยคำยืม ช. เป็นหน่วยธรรมดาที่มี
 คำแสดงความหมายแน่นอน (ชติคา:2533) ซ. เป็นหน่วยธรรมดาที่มีคำที่ได้รับการคัดเลือกอย่างดีที่สุด
 แล้วว่าเหมาะสมที่จะนำมาเป็นแบบสอบถาม (วรรณพร:2526) หรือเป็นหน่วยธรรมดาที่มีคุณภาพ
 (กฤษณีย์:2534) ฉ. ถ้าเป็นการวิจัยเรื่องเสียงวรรณยุกต์ มักใช้หลักการสร้างคำของเกคินีย์ มาช่วย
 ในการกำหนดคำ 2. **เกณฑ์เฉพาะ** หมายถึงเกณฑ์ในการเลือกหน่วยธรรมดาที่มีลักษณะเฉพาะในแต่ละ
 ภาระงานวิจัย ซึ่งพอจะยกมากล่าวเป็นข้อๆ ได้ดังนี้ ก. เป็นคำพยางค์เดียว มีองค์ประกอบ 3-5
 หน่วย โดยอิง (เกคินีย์:2521) ข. เป็นคำพยางค์เป็นเท่านั้น โดยอิง (เกคินีย์:2521) ค. ต้องเป็นคำที่มี
 พหุคูณระดับครบทุกประเภทตามลักษณะคำสำหรับทดสอบวรรณยุกต์ ในกล่องวรรณยุกต์ (ยาใจ
 :2531) ง. อาจเป็นคำมากกว่า 1 พยางค์แต่แต่ละพยางค์จัดไว้ในกล่องโดยถือเป็นพยางค์เดี่ยวทุกคำ
 (ยาใจ:2531) จ. ไม่ศึกษาหน่วยธรรมดาที่เป็นสำนวน แสดง คำอุทาน คำลงท้าย คำขานรับ หรือ
 คำที่มาจากภาษาอื่น (ประภาพรรณ:2528) ฉ. ต้องเป็นเสียงปฎิภาคชุดที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด
 (ช-จ-ช) (วัลจิณ:2534) ช. ต้องมีความถี่และการปรากฏสูงและหนาแน่น การปรากฏต้องกระจาย
 ทั่วพื้นที่ (ชติคา:2533) ซ. ไม่ศึกษาหน่วยธรรมดาที่มีความแตกต่างเฉพาะด้านเสียง (สุภาวดี:2531)
 ฉ. ไม่เป็นหน่วยธรรมดาที่แสดงด้วยคำที่หมายถึงเทคโนโลยีสมัยใหม่ วัฒนธรรม สังคมสมัยใหม่

มีงานวิจัยทางด้านภาษาถิ่นที่น่าสนใจอยู่ 2 เรื่องที่ให้ความสนใจศึกษาภาษาถิ่นลงไปในพื้นที่
 ที่ทำการศึกษากล่าวคือ พื้นที่ที่ทำการศึกษานั้นเป็นบริเวณที่จัดว่าเป็นเขตปรับเปลี่ยน (transition
 area) ระหว่างภาษา 2 ภาษาที่ต่างก็เป็นภาษาที่มีผู้พูดกระจายกันอยู่เป็นบริเวณกว้าง งานวิจัยดัง
 กล่าว ได้แก่ สมทรง บุรุษพัฒน์ (2524) และ วิจิตร ภาณุพงศ์ (2527)

สมทรง บุรุษพัฒน์ (2524) มุ่งศึกษาการใช้คำศัพท์ในจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งมีการกระจาย
 ที่แตกต่างกันใน 2 ลักษณะ คือ 1. การใช้คำศัพท์ที่มีการกระจายแตกต่างกันตามท้องที่ 2. การใช้
 คำศัพท์ ที่มีการกระจายแตกต่างกัน ตามอายุ การศึกษา อาชีพ และเพศ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลทาง
 ไปรษณีย์ ผลของการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ประชาชนใช้ภาษาไทยกรุงเทพฯ เป็นส่วนใหญ่ ยกเว้น
 ในเขตอำเภอชาติตระการ ซึ่งใช้คำศัพท์ภาษาไทยถิ่นเหนือ กับถิ่นอีสาน มากกว่าคำศัพท์ภาษาไทย
 กรุงเทพฯ และเขตอำเภอนครไทย ใช้ภาษาไทยถิ่นเหนือกับภาษาไทยถิ่นอีสาน ด้วยปริมาณที่
 ก้ำกึ่งกับคำศัพท์ภาษาไทยกรุงเทพฯ นอกจากนี้ยังพบว่า ในเขตที่ราบลุ่ม การคมนาคมสะดวก
 จะมีการใช้คำศัพท์ภาษาไทยกรุงเทพฯ เป็นจำนวนมาก แต่เขตที่สูงและภูเขามีการใช้คำศัพท์ภาษา
 ไทยถิ่นเหนือและถิ่นอีสานในปริมาณสูง ทั้งนี้ภูเขาสูงสามารถกั้นการกระจายของศัพท์ภาษาไทย
 กรุงเทพฯ มิให้เข้ามาในบริเวณ เหมือนอย่างในบริเวณที่ราบลุ่ม สำหรับอายุ การศึกษาอาชีพและ

เทศ มีส่วนทำให้เกิดความแตกต่างของการใช้คำศัพท์แต่ไม่ได้เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้การใช้คำศัพท์แตกต่างกัน เนื่องจากอิทธิพลของคำศัพท์ภาษาไทยกรุงเทพฯ ครอบคลุมพื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัด จึงสรุปได้ว่า จังหวัดพิษณุโลกเป็นจังหวัดของภาคกลาง

วิจิตร ภาณุพงศ์ (2527) มุ่งศึกษาภาษาในจังหวัดนครราชสีมาเพื่อกำหนดแนวแบ่งเขตภาษาโดยใช้ศัพท์เป็นเกณฑ์ ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยและคณะออกไปเก็บข้อมูลภาคสนามด้วยตนเอง ผลการวิจัยสรุปได้ว่า มีแนวแบ่งเขตภาษาซึ่งเกิดจากเส้นแบ่งเขตศัพท์ที่ทับกันสนิท อย่างชัดเจน 53 เส้น แยกภาษาถิ่นที่พูดในจังหวัดนี้ ออกเป็น 2 กลุ่มคือ ภาษาถิ่นกลุ่มไทยโคราช และกลุ่มไทยอีสาน นอกจากนี้ยังมีเส้นแบ่งเขตศัพท์จำนวน 141 หน่วยบรรด ที่แสดงให้เห็นอิทธิพลในด้านการติดต่อกันระหว่างผู้พูดภาษาถิ่นต่างกลุ่มกัน และแสดงให้เห็นว่า ภาษาไทยโคราชมิอิทธิพลต่อภาษาไทยอีสานมากกว่าในทางกลับกัน แนวแบ่งเขตภาษานี้ยังมีหลักฐานด้านเสียงมาสนับสนุนอีก 2 ด้านคือ ด้านการกระจายพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ของภาษาแต่ละถิ่น อีกด้วย

การทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับการศึกษาภาษาถิ่นในประเทศไทย ทำให้ผู้วิจัยทราบความเป็นมาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาภาษาถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องกรรมวิธีในการศึกษา อันได้แก่ การกำหนดพื้นที่เพื่อทำวิจัย การคัดเลือกผู้บอกภาษาวิธีการเก็บข้อมูล จุดเก็บข้อมูล เกณฑ์ในการวิเคราะห์ศัพท์ เป็นต้น ซึ่งเรื่องเหล่านี้เป็นองค์ประกอบสำคัญในการทำวิจัยด้านภาษาถิ่น และเป็นประโยชน์ในการทำวิจัยนี้เป็นอย่างมาก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการศึกษาคำศัพท์ภาษาไทยและภาษามลายูในเขต 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ซึ่งได้แก่ จังหวัด สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส ผู้วิจัยมุ่งศึกษาค้นคว้าหาคำตอบว่าคำศัพท์ของภาษาไทยและภาษามลายูมีการกระจายกันอยู่ในบริเวณ 5 จังหวัดนี้อย่างไร เพื่อนำข้อค้นพบนี้มาทำแผนที่ภาษาศาสตร์ แสดงการกระจายของคำศัพท์ใน 2 ภาษานี้ และผลของการวิเคราะห์ภาษาในส่วนนี้จะนำไปสู่การกำหนดแนวแบ่งเขตภาษาระหว่างภาษาไทยและภาษามลายูในบริเวณพื้นที่เป้าหมายนี้ด้วย

ก่อนการศึกษานี้ ผู้วิจัย (เปรมินทร์ คาระวี:2541) ได้ทำการศึกษารายการกระจายคำศัพท์ภาษาไทยและภาษามลายู ภายใต้โครงการนำร่อง “แนวแบ่งเขตภาษาไทยและภาษามลายูใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย” แต่การศึกษาดังกล่าวมีงบประมาณในการทำวิจัยน้อย จึงได้ทำการสำรวจคำศัพท์ในระดับอำเภอ ซึ่งเป็นการวิจัยโดยการสุ่มประชากรที่หยาบมาก ไม่อาจอธิบายภาษาซึ่งมีครอบคลุมทั่วพื้นที่ได้ครบถ้วน และเพื่อศึกษาลักษณะคำศัพท์ทั่วทั้งพื้นที่ ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิจัยนี้ขึ้น ในเบื้องต้นผู้วิจัยได้ศึกษาสำรวจเอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับ ข้อมูลของจังหวัดต่าง ๆ ที่ทำการศึกษา และข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาภาษาอื่น นอกจากนั้นได้ทำการศึกษาพื้นที่ติดต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการทำการวิจัย ซึ่งขั้นตอนการวิจัยนี้ สามารถแยกออกได้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากร

ประชากรของการวิจัยนี้ได้แก่ ลักษณะคำศัพท์ของประชากร ที่อาศัยอยู่ใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย โดยผู้วิจัยได้กำหนดเอา ลักษณะคำศัพท์ของผู้นำหมู่บ้านของแต่ละหมู่บ้านเป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร โดยได้กำหนดให้ผู้ใหญ่บ้านของทุกหมู่บ้าน (หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ที่มีคุณสมบัติตามที่ระบุไว้ในแบบสอบถาม) ในเขตพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นผู้บอกภาษาสำหรับการวิจัยนี้ รวมทั้งสิ้น 2,720 คน (โปรดดูรายชื่อผู้ตอบแบบสอบถามในบัญชีรายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ในภาคผนวก ค.)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลสำหรับการวิจัยนี้ ได้แก่แบบสอบถามทางไปรษณีย์ ซึ่งขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามมีดังต่อไปนี้

2.1 การรวบรวมคำศัพท์

ผู้วิจัยได้รวบรวมคำศัพท์พื้นฐานที่เหมาะสมสำหรับสร้างแบบสอบถาม คำศัพท์ที่รวบรวมนี้เป็นคำศัพท์ธรรมดาทั่วไปที่สามารถเข้าใจได้ชัดเจน ไม่คลุมเครือ ไม่มีเสียงพ้องกันหรือคล้ายกันในระหว่างภาษาไทยและภาษามลายู ไม่จัดคำหลักศาสนา ไม่เป็นคำศัพท์ที่หมายถึงสิ่งที่น่ารังเกียจของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำศัพท์ที่แสดงให้เห็นความต่างระหว่างภาษาไทยและภาษามลายูอย่างชัดเจน

หน่วยย่อยที่นำมาเป็นเครื่องมือในการศึกษานี้มีทั้งสิ้น 75 หน่วยย่อย ซึ่งสามารถจำแนกโดยใช้เกณฑ์ความหมาย ออกเป็น 7 หมวดหมู่ ซึ่งเป็นหน่วยย่อยที่หมายถึง สัตว์ จำนวน 20 หน่วยย่อย ได้แก่ หน่วยย่อยที่ 1-20, เป็นหน่วยย่อยที่หมายถึง สี จำนวน 5 หน่วยย่อย ได้แก่ หน่วยย่อยที่ 21-25, เป็นหน่วยย่อยที่หมายถึง อวัยวะมนุษย์ จำนวน 12 หน่วยย่อย ได้แก่ หน่วยย่อยที่ 26-37, เป็นหน่วยย่อยที่หมายถึง อากาการกระทำ (กริยา) จำนวน 10 หน่วยย่อย ได้แก่ หน่วยย่อยที่ 38-47, เป็นหน่วยย่อยที่หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ในธรรมชาติ หรือคามสภาพภูมิศาสตร์ จำนวน 10 หน่วยย่อย ได้แก่ หน่วยย่อยที่ 48-57, เป็นหน่วยย่อยที่หมายถึง เครื่องใช้ สิ่งประดิษฐ์ จำนวน 11 หน่วยย่อย ได้แก่ หน่วยย่อยที่ 58-68, และเป็นหน่วยย่อยที่หมายถึง ผลไม้ และ พืช จำนวน 7 หน่วยย่อย ได้แก่ หน่วยย่อยที่ 69-75

ในที่นี้ผู้วิจัยจะแสดงให้เห็นหน่วยย่อยทั้งหมดโดยให้คำศัพท์ภาษามลายูมาตรฐานไว้ด้วย ทั้งนี้เพราะ ภาษามลายูมาตรฐานมักจะรักษารูปคำที่สมบูรณ์ไว้มากกว่าภาษามลายูถิ่นปัตตานีหรือภาษามลายูถิ่นสตูล กล่าวคือภาษามลายูถิ่นปัตตานีและสตูลมักลดทอนขงคำ ดังนั้นการได้ศึกษารูปเต็มของคำในภาษามลายูมาตรฐานจะเป็นประโยชน์สำหรับการวิเคราะห์ศัพท์ของภาษามลายูถิ่นอีกประการหนึ่งด้วย หน่วยย่อยที่นำมาศึกษามีดังต่อไปนี้ (โปรดดูแบบสอบถามในภาคผนวก ก. ประกอบด้วย)

ที่	หน่วยย่อย	ภาษามลายูมาตรฐาน
1.	'นก', 'bird'	<burong>
2.	'ไก่', 'chicken,hen'	<ayam>

ที่	หน่วยอรอด	ภาษามลายูมาตรฐาน
3.	'เป็ด', 'duck'	<itek, bebek>
4.	'วัว', 'ox, cow'	<lembu>
5.	'ม้า', 'horse'	<kuda>
6.	'ควาย', 'buffalo'	<kerbau>
7.	'ช้าง', 'elephant'	<gajah> (คำยืมภาษาสันสกฤต)
8.	'แมว', 'cat'	<kuching>
9.	'หนู', 'rat, mouse'	<tikus>
10.	'เสือ', 'tiger'	<ha-rimau>
11.	'งู', 'snake'	<ular>
12.	'กบ', 'frog'	<katag>
13.	'เต่า', 'turtle'	<penyu>
14.	'ปลา', 'fish'	<ikan>
15.	'ปู', 'crab'	<ketam>
16.	'กุ้ง', 'shrimp, prawn'	<udang>
17.	'ไส้เดือน', 'earth-worm'	<chaching>
18.	'ปลาไหล', 'eel'	<ikan belut>
19.	'ลิง', 'monkey'	<kekah, lotong, jelotong>
20.	'ค้างคาว', 'bat'	<kelawar, keluang, kayu pemukul>
21.	'สีดำ', 'black'	<hitam>
22.	'สีแดง', 'red'	<merah>
23.	'สีเขียว', 'green'	<ijau>
24.	'สีขาว', 'white'	<puteh>
25.	'สีน้ำเงิน', 'blue'	<biru>
26.	'มือ', 'hand'	<tangan>
27.	'ตา', 'eye'	<mata>
28.	'หู', 'leg'	<telinga>
29.	'ผม', 'hair(on head)'	<rambu>
30.	'เล็บ', 'nail'	<kuku>
31.	'ฟัน', 'tooth'	<gigi>
32.	'ลิ้น', 'tongue'	<lidah>

ที่	หน่วยยรรยง	ภาษามลายูมาตรฐาน
33.	'แก้ม', 'cheek'	<pipi>
34.	'คาง', 'chin'	<dagu>
35.	'บ่า, ไหล่', 'shoulder'	<bahu>
36.	'นม(อวัยวะ)', 'breast'	<dada>
37.	'เท้า', 'foot'	<kaki>
38.	'นั่ง', 'sit'	<dudok>
39.	'นอน', 'sleep'	<tidor>
40.	'ยืน', 'stand'	<berdiri>
41.	'ตะโกน', 'shout'	<ber-tiriak, me-laung, ber-laung>
42.	'กิน', 'eat'	<me-makan>
43.	'ตี', 'beat'	<pukul-kan, memukul >
44.	'ตบ', 'slap'	<bebak, dedap, tampar, menampar>
45.	'หัวเราะ', 'laugh'	<tertawa, ketawa, gelak>
46.	'ร้องไห้', 'cry'	<ber-tiriak>
47.	'ฟัง', 'listen'	<men-dengar-kan>
48.	'นา', 'rice field'	<padang, tenggala, ladang>
49.	'ดิน', 'earth, soil'	<tanah>
50.	'ภูเขา', 'mountain'	<buki>
51.	'คลอง', 'stream'	<sungai>
52.	'ต้นไม้', 'tree'	<pokok kayu, pohon kayu, batang kayu>
53.	'ดอกไม้', 'flower'	<bunga>
54.	'น้ำ', 'water'	<ayer>
55.	'ลม', 'wind'	<angin>
56.	'ฝน', 'rain'	<hujan>
57.	'ดวงจันทร์', 'moon'	<bulan>
58.	'บ้าน', 'house'	<rumah>
59.	'ห้อง', 'room'	<bilek>
60.	'ประตู', 'door'	<pintu>
61.	'หน้าต่าง', 'window'	<tingkap>
62.	'เสื้อ', 'shirt'	<kemaja, baju>(คำขิม โปรตุเกส)

ที่	หน่วยอรรถ	ภาษามลายูมาตรฐาน
63.	'ผ้า', 'cloth'	<kain>
64.	'กางเกง', 'trousers'	<seluar> (คำยืมเปอร์เซีย), <celana>
65.	'เข็มขัด', 'belt'	<kendit, tali pinggang>
66.	'ร่ม', 'umbrella'	<payong>
67.	'หม้อ', 'pot'	<periok>
68.	'มีด', 'knife'	<pisau>
69.	'มะม่วง', 'mango'	<mempelam, epelam>
70.	'กล้วย', 'banana'	<pisang>
71.	'เงาะ(ผลไม้)', 'Rambutan'	<rambutan>
72.	'ส้ม(ผลไม้)', 'orange'	<limau>
73.	'มะพร้าว', 'coconut'	<pokok nyior> (? ต้นสกุลต)
74.	'มะละกอ', 'papaya'	<betek>
75.	'อ้อย', 'sugar cane'	<tebu>

2.2 สร้างแบบสอบถาม

ขั้นตอนต่อมาผู้วิจัยได้นำคำศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่คัดเลือกได้มาสร้างเป็นแบบสอบถามประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ก. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้ข้อมูลภาษา และผู้กรอกแบบสอบถาม

ข. ข้อมูลเกี่ยวกับคำศัพท์

คำศัพท์ดังกล่าวนี้เป็นข้อมูลคำศัพท์ที่ใช้พูดกันระหว่างผู้ที่อาศัยอยู่ในครอบครัวเดียวกันภายในหมู่บ้าน ในส่วนนี้ถือเป็นส่วนหลักของแบบสอบถาม ประกอบด้วยหน่วยอรรถจำนวน 75 หน่วยอรรถ ดังกล่าวแล้วแต่ละหน่วยอรรถนำมาสร้างเป็นคำถามแบบมีตัวเลือก 3 ตัวเลือก ได้แก่ตัวเลือกที่เป็นภาษาไทย ภาษามลายู และภาษาเขมร ในที่นี้ ผู้วิจัยนำภาษาเขมรมาเป็นตัวลวงเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีความระมัดระวังในการตอบแบบสอบถามมากขึ้น ตัวเลือกของทั้ง 3 ภาษานี้วางไว้ในตำแหน่งที่สลับที่กัน ตอนที่้ายของแต่ละคำถามจะมีที่ว่างให้เติมคำได้เหมือนอย่างแบบคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเขียนคำศัพท์ลงได้ ในกรณีที่คำที่ใช้แตกต่างออกไปจากคำที่ให้ไว้ในตัวเลือก คำถามในส่วนนี้มีว่า "ท่านพบว่าคนในหมู่บ้านนี้ส่วนใหญ่พูดคำที่มีความหมายต่อไปนี้ ในการพูดคุยกันระหว่างสมาชิกของครอบครัวในครัวเรือนเดียวกันว่าอย่างไร ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย (✓) หลังตัว ก. หรือ ข. หรือ ค. ที่อยู่หน้าคำที่ท่านเลือก หากคำที่ให้

มาไม่ตรงกับที่มีพูดกันในหมู่บ้านของท่าน โปรดเขียนคำที่มีพูดกันตามความเป็นจริงนั้นลงในช่องอื่น ๆ ซึ่งอยู่ในช่องว่างขวามือสุด" (โปรดดูแบบสอบถามในภาคผนวก ก.)

ค. ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนภาษา จำนวนภาษาในที่นี้ได้แก่ภาษาไทยและภาษามลายูที่ใช้พูดกันอยู่ในแต่ละหมู่บ้าน ในตอนที่ 3 นี้ เป็นตอนที่ต้องการถามผู้ตอบแบบสอบถามว่า ณ หมู่บ้านดังกล่าวนี้มีผู้พูดภาษาไทยภาษาเดียว หรือพูดภาษามลายูภาษาเดียว หรือมีภาษาพูดทั้ง 2 ภาษา พร้อมกับได้ให้ที่ว่างไว้เพื่อให้ผู้กรอกแบบสอบถามวาดแผนที่คร่าว ๆ ของหมู่บ้าน พร้อมแสดงการกระจายกันอยู่ของผู้พูดภาษาไทย และภาษามลายู ตอนที่ 4 ของแบบสอบถามมีตัวอย่างแผนที่หมู่บ้าน เพื่อเป็นแนวสำหรับการวาดแผนที่ของผู้กรอกแบบสอบถามอยู่ด้วย

2.3 การตรวจสอบเครื่องมือ

คำศัพท์ที่แทนหน่วยบรรดทั้ง 75 หน่วยบรรดที่คัดเลือกได้และสร้างเป็นแบบสอบถามแล้วนี้ได้ผ่านการทดสอบกับเจ้าของภาษาซึ่งได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 10 คน ซึ่งนักศึกษาเหล่านี้เป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส เพื่อดูความเป็นไปได้และปัญหาของการตอบแบบสอบถามหรือการให้ข้อมูลของผู้บอกภาษา อนึ่งในการทำการทดสอบคำกับเจ้าของภาษานี้ ผู้วิจัยพบว่า คำศัพท์ภาษามลายูของผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดสตูลและสงขลาบางคำ มีลักษณะต่าง (โดยเฉพาะทางเสียง) จากคำศัพท์ของผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัด ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส ดังนั้นในการกำหนดคำศัพท์ของแต่ละหน่วยบรรดลงในคำถามในแบบสอบถามผู้วิจัยจึงเลือกใช้คำศัพท์ของผู้พูดในเขตจังหวัด ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส เพราะเห็นว่าเป็นพื้นที่ที่มีประชากรที่พูดภาษามลายูมากกว่าในจังหวัดสตูลและสงขลา หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปให้นักวิจัยที่ปรึกษาโครงการ ซึ่งได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร. ธีระพันธ์ เหลืองทองคำ ภาควิชาภาษาสตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ตรวจแก้และให้คำแนะนำ

2.4 การทดลองใช้แบบสอบถาม

หลังจากการตรวจแก้ของนักวิจัยที่ปรึกษาแล้วผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ ซึ่งต้องการตรวจสอบทั้งความเหมาะสมถูกต้องของเนื้อหาของแบบสอบถาม และกรรมวิธีในการดำเนินการ ประสานงาน การส่งแบบสอบถาม การกำหนดกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเก็บข้อมูล ระยะเวลาที่ต้องใช้ในการเก็บข้อมูล เนื่องจากจำเป็นต้องใช้วิธีการส่งแบบสอบถามไปทางไปรษณีย์ รวมทั้งการกำหนดอัตราค่าตอบแทนผู้รวบรวมข้อมูลภาษา ซึ่งได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

ผู้วิจัยใช้พื้นที่บริเวณรอยต่อระหว่างจังหวัดสตูล และสงขลา กับ จังหวัดตรัง พัทลุง และ นครศรีธรรมราช มาเป็นพื้นที่สำหรับการทดลองใช้แบบสอบถาม ด้วยเหตุผล 2 ประการคือ 1. เป็นพื้นที่นอกเขตเป้าหมายของการวิจัยนี้ กล่าวคือในการวิจัยหลักนั้นผู้วิจัยต้องการเก็บข้อมูล จากทุกหมู่บ้าน และให้ผู้ผู้นำหมู่บ้านเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ฉะนั้นจึงไม่มีพื้นที่เป้าหมายใดหลง เหลือไว้ให้ทำการทดลองใช้แบบสอบถามบนพื้นที่วิจัยหลัก จึงต้องใช้พื้นที่นอกเขตวิจัยมาทำการ ทดลองใช้แบบสอบถาม 2. เป็นพื้นที่รอยต่อของจังหวัดที่อยู่ถัดขึ้นไปทางเหนืออย่างประชิดกับ พื้นที่ทำวิจัย การเลือกพื้นที่นี้เป็นผลคืออย่างหนึ่งคือ เท่ากับเป็นการสำรวจให้แน่ชัดเพิ่มขึ้นมาว่า เหนือบริเวณพื้นที่ศึกษาขึ้นไปนั้น ยังมีชาติพันธุ์ที่พูดภาษามลายูปะปนอยู่หรือไม่ (จากความรู้ เดิมซึ่งไม่มีหลักฐานยืนยันอย่างชัดเจนที่ว่า ไม่มีชาติพันธุ์ที่พูดภาษามลายูอยู่ในบริเวณนี้)

พื้นที่ทำการทดลองใช้แบบสอบถามดังกล่าวนี้ได้แก่บริเวณ 5 อำเภอในเขต 3 จังหวัด คือ อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง อำเภอป่าบอน ควนขนุน ปากพะยูน จังหวัดพัทลุง และอำเภอ หัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช จากการส่งแบบสอบถามไปทั้งสิ้น 59 ชุด ผู้วิจัยได้รับแบบสอบ ตามกลับคืนมาจำนวน 50 ชุด คิดเป็นร้อยละ 84.75 หลังจากได้รับแบบสอบถามคืนมาแล้ว พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบแบบสอบถามได้เป็นอย่างดี และพบว่ามี การพูดภาษาไทยทั้งหมด

3. การรวบรวมข้อมูล

สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารศูนย์ของศูนย์ บริการการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอทุกอำเภอใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อประสานงานขอ ความร่วมมือให้ดำเนินการมอบหมายให้ครูอาสาสมัครการศึกษาออกโรงเรียน (ซึ่งตามปกติจะเป็น ผู้ที่ปฏิบัติงานอยู่ในหมู่บ้านต่าง ๆ เป็นประจำอยู่แล้ว) ให้นำแบบสอบถามไปสัมภาษณ์ผู้นำหมู่บ้าน หรือให้ผู้ผู้นำบ้านกรอกแบบสอบถามด้วยตนเอง หรือให้ผู้ที่มีคุณสมบัติตามที่ระบุไว้ในแบบ สอบถามเป็นผู้กรอกแบบสอบถาม หลังจากเก็บข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ครูอาสาสมัครฯ เหล่านี้จะ ส่งแบบสอบถามกลับคืนมายังผู้วิจัยทางไปรษณีย์ ซึ่งผู้วิจัยได้ปิดแสตมป์ไว้ที่ด้านหลังของแบบ สอบถามเพื่อให้ผู้ตอบสามารถส่งแบบสอบถามคืนกลับมายังผู้วิจัยทางไปรษณีย์ได้ทันที ทั้งนี้เพื่อ ลดขั้นตอนการรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนมาของครูอาสาสมัครฯ อีกทั้งยังเป็นการประหยัด เวลาอีกด้วย

เนื่องจากงานวิจัยนี้ มุ่งศึกษาการกระจายคำศัพท์ของภาษาไทยและภาษามลายูโดยละเอียด จึงได้กำหนดจุดเก็บข้อมูลถึงระดับหมู่บ้าน โดยได้ส่งแบบสอบถามถึงผู้บอกภาษาทุกหมู่บ้าน ใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้รวมทั้งสิ้น 2,720 หมู่บ้าน ได้แก่ จังหวัดสตูล จำนวน 256 หมู่บ้าน จังหวัด

สงขลา 987 หมู่บ้าน จังหวัดปัตตานีจำนวน 619 หมู่บ้าน จังหวัดยะลา 328 หมู่บ้าน และจังหวัด
นราธิวาส 530 หมู่บ้าน (ไปรคคูข้อมูล จำนวนหมู่บ้านที่ดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ในภาค
ผนวก ก.)

อนึ่ง ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้นำหมู่บ้านทั้งหมดมาให้หมายเลขเพื่อสะดวกในการอ้างอิง ซึ่ง
หมายเลขหมู่บ้านในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้นำแสดงไว้ในบัญชีรายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
ในภาคผนวก ก. ในการนำเสนอข้อมูลในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้อ้างถึงหมู่บ้านต่าง ๆ โดยใช้ตัวเลข
ประจำหมู่บ้านเป็นหลัก ยกเว้นในกรณีที่หมู่บ้านที่อ้างถึงเพียงหนึ่งหมู่บ้าน ผู้วิจัยจะให้ทั้งตัวเลข
ประจำหมู่บ้านและชื่อจริงของหมู่บ้านไว้ด้วย

สำหรับการส่งแบบสอบถามไปในครั้งแรกนั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการส่งแบบสอบถามไปทั้ง
หมค 2,720 ชุด ได้รับแบบสอบถามคืนมาจำนวน 2,010 ชุด คิดเป็นร้อยละ 73.90 ต่อมาได้ส่ง
แบบสอบถามเฉพาะหมู่บ้านที่ยังไม่ส่งแบบสอบถามกลับอีก 4 ครั้ง โดยส่งแบบสอบถามโดยตรง
ไปยังผู้ใหญ่บ้าน จึงได้รับแบบสอบถามเพิ่มมาอีก 624 ชุด คิดเป็นร้อยละ 22.94 และยังมีหมู่บ้าน
ที่ยังไม่ส่งแบบสอบถามกลับคืนมาอีก 86 หมู่บ้าน ผู้วิจัยจึงมีความจำเป็นต้องเก็บภาษาจากผู้
บอกภาษากลุ่มอื่น คั้งนั้นในการส่งแบบสอบถามครั้งที่ 6-7 ผู้วิจัยได้เปลี่ยนเป็นส่งแบบสอบถาม
ลักษณะอย่างเดียวกัน ไปยังเจ้าหน้าที่ ในหน่วยงานของรัฐที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ที่ทำการวิจัย เจ้า
หน้าที่เหล่านี้มีความใกล้ชิดกับผู้คนในหมู่บ้าน และทราบข้อมูลดีว่า ประชากรในหมู่บ้านนั้นพูด
ภาษาใดบ้าง นอกจากนั้นแล้วส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ดังกล่าวเหล่านี้เป็นผู้ที่มีการศึกษาสูงจึงน่าจะเป็น
ผู้ที่สามารถตอบแบบสอบถามได้ดี และมีความรับผิดชอบในการตอบแบบสอบถามและส่งคืน
มายังผู้วิจัย เจ้าหน้าที่ดังกล่าวได้แก่ผู้บริหารโรงเรียนระดับประถมศึกษา พัฒนาการ และ เจ้าหน้าที่
ประจำสถานีอนามัยประจำตำบล โดยแต่ละพื้นที่นั้น ผู้วิจัยจะเลือกส่งแบบสอบถามไปยังเจ้าหน้าที่
ที่พิจารณาเห็นแล้วว่าเป็นผู้เหมาะสมที่จะสามารถให้ข้อมูลได้เที่ยงตรงที่สุดเพียง 1 คน ในการ
ส่งแบบสอบถามไป 2 ครั้งสุดท้ายนี้ ได้รับแบบสอบถามคืนมา อีก 46 ชุด คิดเป็นร้อยละ 1.69
รวมได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งสิ้น 2,680 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 98.52 ของหมู่บ้านที่ทำการ
สำรวจทั้งหมด และยังมีหมู่บ้านที่ผู้บอกภาษาไม่ได้ส่งกลับคืนมาจำนวน 40 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อย
ละ 1.47 ซึ่งได้แก่ จังหวัดสตูล 2 หมู่บ้าน จังหวัดสงขลา 15 หมู่บ้าน จังหวัดปัตตานี 8 หมู่บ้าน
จังหวัดยะลา 3 หมู่บ้าน จังหวัด นราธิวาส 12 หมู่บ้าน (ไปรคคูบัญชีรายชื่อหมู่บ้านที่ผู้วิจัยไม่ได้
รับแบบสอบถามกลับคืนมาในภาคผนวก ก.)

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การจัดเก็บข้อมูล

ก่อนการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลอย่างมีระบบ กล่าวคือผู้วิจัยได้นำคำศัพท์ที่ได้จากแบบสอบถามมารวบรวมใน ตารางจัดเก็บข้อมูล (โปรดดู ตารางจัดเก็บข้อมูลภาษาไทย-ภาษามลายู โครงการ “ภูมิศาสตร์คำศัพท์ภาษาไทยและภาษามลายูในเขต 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ในภาคผนวก ข.) ซึ่งตารางดังกล่าวนี้ ใช้จัดเก็บเฉพาะคำศัพท์ที่เป็นตัวเลือกของทั้ง 75 หน่วยย่อยเท่านั้น ส่วนคำศัพท์ที่นอกเหนือจากตัวเลือก อันได้แก่คำศัพท์ที่ผู้บอกภาษาเขียนเพิ่มเติมมาในช่องว่าง ในส่วนของท้ายคำถามแต่ละข้อ ผู้วิจัยจะนำมาจัดเก็บไว้ในอีกตารางหนึ่ง ซึ่งมีลักษณะต่างกับตารางแรก (โปรดดู ตารางจัดเก็บข้อมูลภาษาไทย-ภาษามลายู โครงการ “ภูมิศาสตร์คำศัพท์ภาษาไทยและภาษามลายูในเขต 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ตาราง 2 ในภาคผนวก ข.)

4.2 การวิเคราะห์ศัพท์

เป็นขั้นตอนของการนำคำศัพท์ที่รวบรวมไว้ในตารางเก็บข้อมูลข้อ 4.1 มาวิเคราะห์รูปแบบต่าง ๆ ของศัพท์ในแต่ละหน่วยย่อย โดยกำหนดเกณฑ์เพื่อตัดสินว่ารูปแบบของ คำศัพท์ ใดบ้างจัดเป็นศัพท์ เดียวกัน และรูปแบบของศัพท์ใดบ้างที่ควรจัดให้เป็นคนละ ศัพท์ กัน ในแต่ละหน่วยย่อยเมื่อวิเคราะห์ได้ศัพท์ออกมาแล้วว่ามีอยู่ที่ศัพท์ ผู้วิจัยจะนำผลการวิเคราะห์ มากรอกลงใน ตารางวิเคราะห์ศัพท์ เพื่อแสดงจำนวนคำศัพท์ (หรือหมู่บ้าน) อัตราส่วนร้อยละของแต่ละศัพท์ รวมทั้งการกำหนดสัญลักษณ์ให้ศัพท์ (โปรดดูตารางวิเคราะห์ศัพท์ในภาค ผนวก ข.)

4.3 การกำหนดสัญลักษณ์ให้ศัพท์

ศัพท์ที่วิเคราะห์ได้ทุกศัพท์ จะถูกนำมากำหนดสัญลักษณ์ เพื่อสะดวกต่อการกำหนดศัพท์ลงบนแผนที่ ซึ่งในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ใช้ตัวอักษร T แทนศัพท์ที่เป็นภาษาไทย (Thai) และใช้อักษร M แทนศัพท์ที่เป็นภาษามลายู (Malay) หากในหน่วยย่อยใด มีศัพท์ภาษาไทยและภาษามลายูมากกว่า 1 ศัพท์ ผู้วิจัยได้ใช้ตัวเลข 1, 2, 3, 4, 5,.... มาใส่ไว้ หลัง ตัวอักษร T และ M เพื่อแสดงความต่างของศัพท์ และจำนวนศัพท์ที่แทนแต่ละหน่วยย่อยนั้น ๆ เช่น T1, T2, T3, T4, T5 หรือ M1, M2, M3, M4, M5 เป็นต้น (โปรดดูการกำหนดสัญลักษณ์ภาษาในตารางในแผนที่ ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 8-82 ประกอบ)

4.4 การจัดทำตารางแสดงรูปแปรของคำศัพท์

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้สรุปรวมรูปแปรของศัพท์ของแต่ละหน่วยวรรณ และจัดทำตารางแสดงค่าความถี่ของการเกิดของแต่ละศัพท์ พร้อมกับแสดงอัตราร้อยละของรูปแปรแต่ละคำไว้ด้วย ซึ่งตารางดังกล่าวนี้ได้นำเสนอไว้ในแผนที่ ซึ่งตารางทั้งหมดจำนวน 75 ตารางได้อธิบายไว้โดยละเอียด ในการเสนอข้อค้นพบของการวิจัยในบทที่ 5

4.5 การเตรียมแผนที่

แผนที่ ที่ใช้ในการวิจัยนี้ต้องเป็นแผนที่ที่แสดงรายละเอียดของขอบเขตหมู่บ้านทุกหมู่บ้านใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย แต่เนื่องจากผู้วิจัยไม่อาจหาแผนที่ของ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยที่แสดงขอบเขตของหมู่บ้านที่ชัดเจนและครบถ้วนจากหน่วยงานหรือสถาบันใด ๆ ได้ ผู้วิจัยจึงต้องใช้วิธีปรับแต่ง แผนที่แสดงเขตอำเภอ ตำบล เทศบาล และข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด พ.ศ. 2538 ของ สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2538) โดยในขั้นตอนแรก ผู้วิจัยได้ประสานงานขอความร่วมมือขอถ่ายเอกสารแผนที่ตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลจากสำนักงานผังเมืองจังหวัดทั้ง 5 จังหวัด ซึ่งแผนที่ที่ได้รับมาส่วนใหญ่แสดงเฉพาะที่ตั้งของหมู่บ้านต่าง ๆ ภายในตำบลนั้น ๆ แต่ไม่ได้แสดงขอบเขตของหมู่บ้านไว้ และได้รับข้อมูลแผนที่มาไม่ครบถ้วนทุกตำบล ผู้วิจัยจึงต้องประสานขอข้อมูลแผนที่ตำบลจากสำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลเพิ่มเติม เพื่อศึกษาที่ตั้งและขอบเขตของหมู่บ้าน จากนั้นผู้วิจัยได้นำแผนที่ทั้งหมดที่ได้รับมาศึกษาคำแหน่งของหมู่บ้านโดยละเอียด ว่าแต่ละหมู่บ้านมีที่ตั้งอยู่ตำแหน่งใด จากนั้นจึงได้ปรับแต่งแผนที่ของสำนักงานสถิติให้สามารถแสดงที่ตั้งและขอบเขตของหมู่บ้านครบถ้วนทุกหมู่บ้านโดยอาศัยพื้นฐานข้อมูลของแผนที่ของสำนักงานผังเมืองจังหวัดและองค์การบริหารส่วนตำบลสำหรับในกรณีบางตำบลที่แผนที่ของทั้ง 2 หน่วยงานไม่ได้แสดงขอบเขตของหมู่บ้านไว้ ผู้วิจัยต้องกำหนดขอบเขตของหมู่บ้านโดยอาศัยเกณฑ์ 2 เกณฑ์ คือ 1. ใช้ลักษณะทางภูมิศาสตร์ระหว่างหมู่บ้าน เช่น เทือกเขา แม่น้ำ มาเป็นแนวแบ่งเขตหมู่บ้าน และ 2. ใช้แนวกึ่งกลางของระยะทางระหว่างตัวหมู่บ้าน มาเป็นแนวแบ่งเขตหมู่บ้านต่าง ๆ

อย่างไรก็ตามสำหรับจังหวัดยะลานั้น หลังจากที่ผู้วิจัยได้มีหนังสือราชการประสานขอความร่วมมือไป สำนักงานผังเมืองจังหวัดยะลาได้ให้ความอนุเคราะห์จัดทำแผนที่จังหวัดยะลาซึ่งแสดงรายละเอียดขอบเขตของหมู่บ้านทุกหมู่บ้านภายในจังหวัดไว้อย่างชัดเจน ให้แก่ผู้วิจัย ดังนั้นผู้วิจัยจึงสามารถใช้แผนที่ดังกล่าวได้โดยไม่ต้องดำเนินการปรับแต่งแผนที่

4.6 การกำหนดสัญลักษณ์ภาษาลงบนแผนที่

ผู้วิจัยได้นำศัพท์ที่วิเคราะห์ได้ซึ่งแสดงไว้ในบทที่ 4 มาแสดงให้เห็นการกระจายของศัพท์ โดยนำเอาสัญลักษณ์แทนศัพท์ที่ได้จากการวิเคราะห์ มากำหนดลงบนพื้นที่ของแต่ละหมู่บ้านบนแผนที่ระดับจังหวัด ซึ่งเป็นแผนที่ที่แสดงพื้นที่ของจังหวัดเพียงจังหวัดเดียวในแผนที่ 1 แผ่น โดยนำสัญลักษณ์แทนหน่วยพรรค มาใส่ลงในพื้นที่ของหมู่บ้านที่ละหมู่บ้านที่ละศัพท์ ที่ละจังหวัด จนครบถ้วนทุกจังหวัด แผนที่ภาษาศาสตร์ที่เกิดจากการนำเอาข้อมูลมาใส่ลงโดยตรง ณ ตำแหน่งที่เป็นที่มาของข้อมูลภาษาจากผู้บอกภาษาแบบนี้ นักภาษาศาสตร์เรียกว่า display map (ไปรคดูแผนที่ระดับจังหวัด ที่แสดงรายละเอียดของขอบเขตหมู่บ้านแต่ละหมู่บ้าน หน้า 1-5 และแผนที่แสดงตัวอย่างของการให้สัญลักษณ์ภาษาหน่วยพรรคที่ 71 'เงาะ(ผลไม้)' หน้า 89-93 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 ประกอบ)

4.7 การสร้างแผนที่แปลความ (interpretive map)

หลังจากที่ได้นำสัญลักษณ์ภาษามากำหนดลงบนแผนที่แล้วผู้วิจัยได้นำลักษณะการกระจายของศัพท์มาวิเคราะห์และตีความเพื่อสร้างเป็นแผนที่แปลความ โดยแผนที่ดังกล่าวนี้ จะแสดงบริเวณของทั้ง 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยไว้ในแผนที่แผ่นเดียวกัน ซึ่งแผนที่แบบหลังนี้เหมาะสำหรับใช้สรุปการกระจายของภาษา เป็นแผนที่ที่ไม่ได้แสดงรายละเอียดลงไปถึงระดับหมู่บ้าน แต่จะแสดงให้เห็นภาพรวมของการกระจายภาษาบนพื้นที่วิจัยทั้งหมด นักภาษาศาสตร์เรียกแผนที่แบบนี้ว่า interpretive map แผนที่แบบนี้ต้องมีฐานข้อมูลมาจาก display map เสมอ สำหรับในขั้นตอนนี้ของงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะนำเอาแผนที่ที่มีสัญลักษณ์ T และ M มาศึกษา ซึ่งหมายความว่า พิจารณาว่ามีบริเวณใดบ้างที่มีพูดภาษาเป็นไทย (T) และบริเวณใดบ้างที่มีพูดภาษามลายู (M) และในแต่ละภาษา มีการกระจายของศัพท์หลากหลายเพียงใด สำหรับวิธีการปฏิบัติงานในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แผ่นพลาสติกใสมาเป็นอุปกรณ์ในการวิเคราะห์ภาษา โดยวิธีการวางแผ่นพลาสติกใสลงบนแผนที่ ที่ได้ให้สัญลักษณ์ M หรือ T แล้ว จากนั้นก็จะแรเงาหมู่บ้านที่มีสัญลักษณ์ M ซึ่งหมายถึงหมู่บ้านที่พูดภาษามลายู กล่าวคือผู้วิจัยได้ แรเงา บริเวณที่มีประชากรพูดภาษามลายู และ ไม่แรเงา บริเวณที่ประชากรพูดภาษาไทย แสดงให้เห็นความต่างระหว่างบริเวณที่พูดภาษาไทยและภาษามลายู

4.8 การลากแนวแบ่งเขตภาษาไทยและภาษามลายู

การวิจัยขั้นตอนนี้ เป็นการดำเนินการบนแผนที่แปลความ (interpretive map) ดังได้อธิบายไว้ใน ข้อ 4.7 ข้างบนนี้ เป็นขั้นตอนการวิเคราะห์ว่า พื้นที่ใดมีพูดภาษาไทย และบริเวณใดมีพูดภาษามลายู จากนั้นผู้วิจัยได้ลากแนวแบ่งเขตภาษาลงในแผนที่ โดยลากไประหว่างเส้นแสดง

ขอบเขตของหมู่บ้านที่พูดภาษาไทยและภาษามลายูตามข้อตกลงที่ว่าบริเวณโคพูดโดยใช้ศัพท์ภาษาไทยจะถือว่าเป็นบริเวณที่พูดภาษาไทย และบริเวณโคพูดโดยใช้ศัพท์ภาษามลายู หรืออาจกล่าวอีกอย่างหนึ่งได้ว่าในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้พิจารณาตากแนวแบ่งเขตไประหว่างหมู่บ้านที่ได้ให้สัญลักษณ์ T กับหมู่บ้านที่ได้ให้สัญลักษณ์ M ไว้แล้วในแผนที่ ผลจากการตากแนวแบ่งเขตภาษานี้ทำให้สามารถเห็นรอยต่อระหว่างภาษาไทยและภาษาไทยและภาษามลายู ในเขต 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างไรก็ตามยังไม่สามารถตากได้ทั้งหมด

5. การนำเสนอข้อมูล

ในรายงานการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้รายงานผลการวิจัย โดยแยกออกเป็นเอกสาร 2 เล่ม ได้แก่ รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 1 ซึ่งประกอบด้วย บทนำ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง วิธีดำเนินการวิจัย การวิเคราะห์ศัพท์ การกระจายศัพท์ การตากแนวแบ่งเขตภาษาไทยและภาษามลายู สรุป และอภิปรายผลการวิจัย

สำหรับรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 ประกอบด้วย แผนที่ภาษาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ทั้งหมด กล่าวคือ แผนที่หน้า 1-5 แสดงขอบเขตของหมู่บ้านทุกหมู่บ้านในพื้นที่ที่ทำการวิจัยเป็นรายจังหวัด แผนที่หน้า 6 แสดงเขตตำบล อำเภอและจังหวัดของทั้ง 5 จังหวัด แผนที่หน้า 7 แสดงบริเวณที่พูดภาษาไทย ซึ่งได้แก่พื้นที่ทั้งหมดที่ไม่ได้แรเงา และบริเวณที่พูดภาษามลายู ซึ่งได้แก่ พื้นที่ทั้งหมดที่เป็นพื้นที่แรเงา แผนที่หน้า 8-82 แสดงการกระจายคำศัพท์ภาษาไทย และภาษามลายู ใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ตั้งแต่หน่วยย่อยที่ 1-75 ตามลำดับ แผนที่หน้า 83-87 แสดงหมู่บ้านที่มีภาษาพูด 2 ภาษา คือภาษาไทยและภาษามลายู แผนที่หน้า 88 แสดงแนวแบ่งเขตภาษาไทยและภาษามลายู ในเขต 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย แผนที่หน้า 89-93 แสดงตัวอย่างการให้สัญลักษณ์ภาษาของหน่วยย่อยที่ 71 'เงาะ (ผลไม้)' ของจังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส ตามลำดับ

ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยได้นำเสนอผลการวิจัยไว้ในบทที่ 5 และ บทที่ 6 ซึ่งว่าด้วยการกระจายศัพท์ และการตากแนวแบ่งเขตภาษาไทยและภาษามลายู ตามลำดับ การนำเสนอผลการวิจัยนี้ เป็นการบรรยายสรุปข้อค้นพบ พร้อมกับการแสดงแผนที่ภาษาศาสตร์ ประกอบการนำเสนอ

บทที่ 4

การวิเคราะห์ศัพท์

โครงการภูมิศาสตร์คำศัพท์ภาษาไทย และภาษามลายูในเขต 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยนี้มีวัตถุประสงค์สำคัญอยู่ 2 ประการ ได้แก่ เพื่อทำแผนที่ภาษาศาสตร์ แสดงการกระจายของศัพท์ภาษาไทยและภาษามลายูในพื้นที่เป้าหมาย และเพื่อกำหนดแนวแบ่งเขตภาษาไทย และภาษามลายูบนพื้นที่ดังกล่าว โดยการศึกษาวิจัยข้อมูลภาษาอย่างละเอียดถึงระดับหมู่บ้านจำนวน 2,720 หมู่บ้าน สำหรับในบทนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอหลักเกณฑ์ที่นำมาวิเคราะห์ศัพท์เท่านั้น

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้แก่แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามสำหรับผู้นำหมู่บ้านตอบเพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบที่ว่า ณ หมู่บ้านหนึ่ง ๆ บนพื้นที่เป้าหมายนั้นใช้คำศัพท์อะไรแทนหน่วยบรรดที่นำมาศึกษาจำนวน 75 หน่วยบรรด โดยผู้วิจัยได้นำแต่ละหน่วยบรรดมาสร้างเป็นคำถามที่มีตัวเลือก 3 ตัวเลือก ซึ่งได้แก่ตัวเลือกภาษาไทย ภาษามลายู และตัวเลือกที่เป็น ตัวลง ซึ่งเป็นภาษาขมร นอกจากนั้นแต่ละคำถามจะเปิดโอกาสให้ผู้ตอบสามารถเขียนคำที่มีพหูพจน์ตามความเป็นจริงได้ด้วย หากคำที่ให้มาในตัวเลือกไม่ตรงกับที่มีพหูพจน์ในหมู่บ้าน (โปรดดูแบบสอบถามในภาคผนวก ก.)

จากที่ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังหัวหน้าหมู่บ้านจำนวน 2,720 หมู่บ้าน (ส่งไปจำนวน 7 ครั้ง) ได้รับแบบสอบถามกลับมาจำนวน 2,680 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 98.53 ของหมู่บ้านที่ศึกษาทั้งหมด

เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับมาแล้ว ผู้วิจัยได้จัดเก็บข้อมูลโดยกรอกคำตอบที่ได้รับจากแบบสอบถาม (ผู้บอกภาษาส่วนใหญ่ได้แก่ผู้ใหญ่บ้านของแต่ละหมู่บ้าน) ลงในตารางจัดเก็บข้อมูลภาษา (โปรดดู ตารางจัดเก็บข้อมูลภาษาไทย-มลายู “โครงการภูมิศาสตร์คำศัพท์ภาษาไทย และภาษามลายูในเขต 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย” ตาราง 1, 2 และ ตัวอย่างการกรอกข้อมูลในภาคผนวก ข.) การจัดเก็บข้อมูลลงในตารางดังกล่าวนี้แล้ว ทำให้ได้ประโยชน์ 2 ประการ คือ

1. ได้ศึกษาแบบสอบถามโดยตลอดทั้งส่วนที่เป็นคำตอบจากตัวเลือก และส่วนที่เป็นคำตอบในช่องว่างในส่วนของคำถามปลายเปิด และข้อมูลเพิ่มเติมที่ผู้ตอบแบบสอบถามตอบกลับมา
2. ทำให้ทราบว่าคำศัพท์ต่าง ๆ กระจายอยู่ในจังหวัดใดบ้าง เพราะตารางจัดเก็บข้อมูลนี้ได้ออกแบบให้สามารถกรอกข้อมูลโดยแยกเป็นจังหวัด ซึ่งการมองเห็นเช่นนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับขั้นตอนการวิเคราะห์ศัพท์ด้วยอีกประการหนึ่ง ซึ่งการกระจายของคำศัพท์เป็นบริเวณพื้นที่หรือเป็นบริเวณกว้างและแตกต่างจากบริเวณอื่น จะทำให้ผู้วิจัยสามารถกำหนดรูปภาษานั้น ๆ ว่าเป็นลักษณะของภาษาดั้งหนึ่งที่ต่างออกไปจากถิ่นอื่นได้

ผู้วิจัยจะเรียกหน่วยภาษาที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้มาว่า คำ หรือ คำศัพท์ ซึ่งคำหรือคำศัพท์ นี้ มี 2 ประเภทคือ อันได้แก่

1. คำ หรือ คำศัพท์ ที่เป็นตัวเลือกที่ผู้บอกภาษาเลือกในแต่ละข้อของคำถาม
2. คำ หรือ คำศัพท์ ที่ผู้บอกภาษาเขียนเพิ่มเติมมานอกเหนือจากตัวเลือกที่ปรากฏในแบบสอบถาม "คำ" หรือ "คำศัพท์" นี้เป็นข้อมูลดิบซึ่งยังไม่ได้ผ่านการวิเคราะห์ และในหน่วยย่อยหนึ่ง ๆ อาจมีคำหรือคำศัพท์ ที่ใช้แทนหน่วยย่อยนั้น ๆ จำนวนมาก หรืออาจมีเพียง 2 คำศัพท์ (ภาษาไทย 1 คำศัพท์ และภาษามลายู 1 คำศัพท์) ก็ได้

เมื่อได้มา คำศัพท์ทั้งหมดที่ใช้แทนหน่วยย่อยหนึ่ง ๆ มาพิจารณาวิเคราะห์ดูจะพบว่า คำหรือคำศัพท์ส่วนหนึ่งสามารถวิเคราะห์ว่าเป็นสิ่งเดียวกันหรือเป็นหน่วยภาษาหน่วยเดียวกันได้ เพราะว่าจะจะมีเพียงคล้ายคลึงกัน หรือสามารถพิจารณาด้วยเหตุผลต่าง ๆ ทางภาษาศาสตร์ได้ว่าควรจัดเป็นหน่วยภาษาหน่วยเดียวกันได้ ก็จะจัดรวมกันเข้าด้วยกันและถือว่าเป็นหน่วยภาษาเดียวกัน โดยกำหนดเอารูปทางเสียงของสมาชิกซึ่งเป็นคำศัพท์สมาชิกหนึ่ง มาเป็นตัวแทนของสมาชิกในกลุ่ม และเรียก หน่วยภาษา ที่วิเคราะห์ได้นี้ว่า "ศัพท์" ฉะนั้น "ศัพท์" จึงหมายถึง คำศัพท์หนึ่ง คำศัพท์ที่เป็นข้อมูลจากแบบสอบถาม ที่วิเคราะห์แล้วว่าเป็นตัวแทนของคำศัพท์อื่น ที่ใช้แทนหน่วยย่อยใดหน่วยย่อยหนึ่ง ในทางตรงกันข้าม หากคำหรือคำศัพท์ที่นำมาวิเคราะห์ เป็นคำศัพท์ที่ต่างกัน ไม่สามารถพิจารณาด้วยเหตุผลทางภาษาศาสตร์ ว่าน่าจะพัฒนามาจากหน่วยเดียวกัน ผู้วิจัยได้จัดแยกออกเป็นต่างศัพท์กัน

ในงานวิจัยนี้ เพื่อให้สะดวกในการแสดงการกระจายศัพท์ลงบนแผนที่ ผู้วิจัยได้นำสัญลักษณ์ 1 สัญลักษณ์มาแทนศัพท์ 1 ศัพท์ (ศัพท์ภาษาไทยจะใช้สัญลักษณ์ "T" แทน ซึ่งย่อมาจากคำ "Thai" และศัพท์ภาษามลายูจะใช้สัญลักษณ์ "M" แทน ซึ่งย่อมาจากคำ "Malay") และนำสัญลักษณ์นี้ไปกำหนดลงในแผนที่ สัญลักษณ์ดังกล่าวจะแสดงบริเวณที่ ศัพท์ นั้น ๆ กระจาย

อยู่ในพื้นที่ในแผนที่ หน่วยอรรถ 1 หน่วยอรรถอาจมี ศัพท์ ที่ใช้แทนเพียง 2 ศัพท์ (ภาษาไทย 1 ศัพท์ และ ภาษามลายู 1 ศัพท์) หรือหลาย ๆ ศัพท์ ก็ได้ สำหรับการนำสัญลักษณ์ภาษาไปกำหนดลงในแผนที่นั้น ผู้วิจัยได้ยึดถือข้อมูลจาก ตัวเลือก ของแต่ละคำถามในแบบสอบถามเท่านั้น

หลักเกณฑ์ที่ใช้วิเคราะห์ศัพท์

เมื่อรวบรวมและจัดเก็บคำศัพท์ที่ใช้แทนหน่วยอรรถหนึ่ง ๆ เรียบร้อยแล้วผู้วิจัยได้นำคำศัพท์มาวิเคราะห์ศัพท์ โดยอาศัยหลักเกณฑ์และขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์จำแนกภาษา

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ว่า คำศัพท์ ที่ใช้แทนหน่วยอรรถแต่ละ คำศัพท์ เป็น คำศัพท์ ในภาษาใด ระหว่างภาษาไทย และภาษามลายู ผลจากการวิเคราะห์ทำให้สามารถจำแนกคำศัพท์ ออกเป็น 2 กลุ่มภาษา (อย่างไรก็ตามจากการวิเคราะห์พบว่า มีภาษาอื่นเช่น ภาษาเขมร อยู่ด้วย) ได้แก่ กลุ่มคำศัพท์ที่เป็นภาษาไทย และกลุ่มคำศัพท์ที่เป็นภาษามลายู

2. การวิเคราะห์รายละเอียดภายในแต่ละภาษา

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลคำศัพท์ทั้งในภาษาไทยและภาษามลายู เพื่อกำหนดว่า “คำศัพท์” ที่นำมาวิเคราะห์นั้นเป็น คนละศัพท์ หรือเป็น ศัพท์เดียวกัน ดังนี้

2.1 การวิเคราะห์ให้เป็นคนละศัพท์

2.1.1 คำศัพท์ที่มีเสียงต่างกันโดยสิ้นเชิง

สำหรับคำศัพท์ที่เป็นคำที่มีเสียงแตกต่างกันโดยสิ้นเชิงนั้น ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ว่าเป็นคนละศัพท์ หรือเป็น ศัพท์ที่ต่างกัน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ (สำหรับข้อมูลภาษาไทย ในที่นี้ ผู้วิจัยไม่ได้ให้เสียงวรรณยุกต์ไว้ แต่ได้แสดงความสั้นยาวของสระไว้เท่านั้น)

คำที่พิจารณาว่าเป็นคนละศัพท์				ความหมาย	หน่วยอรรถที่
ตัวเขียน	เสียง	ตัวเขียน	เสียง		
<ฮิเต๊ะ>	[ʔiteʔ] ~	<ชาติ>	[sati]	‘เป็ด’	3
<แมว>	[mɛ:w] ~	<มีเหมียว>	[mi:miaw]	‘แมว’	8
<ชิมมา>	[Xima] ~	<บูตัค>	[butat]	‘เสือ’	10

คำที่พิจารณาว่าเป็นคนละศัพท์				ความหมาย	หน่วยวรรณคดี
ตัวเขียน	เสียง	ตัวเขียน	เสียง		
<กาเคาะ> [katɔʔ]	~	<กับกุก> [kapkut]		'กบ'	12
		<กอบ็อก> [kɔbɔk]			
<กูนอ> [kuXɔ]	~	<ป็นญ> [pɛnɲ]		'เต่า'	13
<กาลาวอ> [kalawɔ]	~	<ละอูละ> [laʔula]		'ค้ำคาว'	20
<ไต้เคื่อน> [saidwan]	~	<ไต้โค้ง> [to:kho:ŋ]		'ไต้เคื่อน'	17
<ปลาไหล> [pla:laj]	~	<มาหลง> [malɔŋ]		'ปลาไหล'	18
<ลิ่ง> [li:ŋ]	~	<กั้ง> [kaŋ]		'ลิ่ง'	19
<กือมอ> [kwɔkɔ]	~	<บาโร> [barɔʔ]		'ลิ่ง'	19
<บิว> [biru]	~	<มอเม็ย> [Xɔmia]		'สีน้ำเงิน'	25
<ปี้ปี้> [pipi]	~	<แก็ง> [keŋ]		'แก้ม'	33
<คาง> [daXɔ]	~	<เกร็ง> [kreŋ]		'คาง'	34
<บ่า> [ba:]	~	<ไหล> [laj]		'บ่า, ไหล'	35
<ไหล> [laj]	~	<เบา> [bow](คำขิม)		'บ่า, ไหล'	35
<ซุซุ> [susu]	~	<คาคา> [dada]		'นม(อวัยวะ)'	36
<ตึน> [ti:n]	~	<เท้า> [tha:w]		'เท้า'	37
<ดูไค้> [dudoʔ]	~	<แยเตาะ> [jeɕɔʔ]		'นั่ง'	38
<ตีโค> [tido]	~	<แลนอ> [lenɔ]		'นอน'	39
<กู่ (โก้)> [ku:]	~	<ป๊อบ> [pi:p]		'ตะโกน'	41
<นาซง> [nahɔŋ]	~	<ท่าเป๊ะ> [tampeʔ]		'ตะโกน'	41
<ตี> [ti:]	~	<ทูป> [tɕup]		'ตี'	43
<ทูป> [tɕup]	~	<เข็มน> [khian]		'ตี'	43
<กาเคาะห้> [katɔʔ]	~	<ตีบัย> [tibaj]		'ตี'	43
<ตีบัย> [tibaj]	~	<มอแด> [Xɔde]		'ตี'	43
<ตีบัย> [tibaj]	~	<ปูโกถ> [pukol]		'ตี'	43
<ซุกอ> [sukɔ]	~	<กือล๊ะ> [kwulaʔ]		'หัวเราะ'	45
<ร็อง> [rɔŋ]	~	<ร่า> [ram]		'ร็องไห้'	46
<นา> [na:]	~	<ทอง> [thɔŋ]		'นา'	48
<คานะห้> [tanɔh]	~	<บอมิง> [bɔminŋ]		'คิน'	49
<เขา> [khɔw]	~	<ควน> [khuan]		'ภูเขา'	50

คำที่พิจารณาว่าเป็นคนละศัพท์				ความหมาย	หน่วยอรรถที่
ตัวเขียน	เสียง	ตัวเขียน	เสียง		
<บูกะ>	[bukeʔ]	~ <กุ่ม>	[kumŋ]	'กูเขา'	50
<คลอง>	[khlɔ:ŋ]	~ <เตราะ>	[tsoʔ]	'คลอง'	51
<เรือ>	[ruan]	~ <บ้าน>	[ba:n]	'บ้าน'	58
<บีและ>	[bileʔ]	~ <ฮูวัก>	[huwak]	'ห้อง'	59
<กางเกง>	[ka:ŋke:ŋ]	~ <เหน็บเพลา>	[nepphlɔw]	'กางเกง'	64
<สายรัด>	[sa:ɟlat]	~ <เชือกเอา>	[chiakʔew]	'เข็มขัด'	65
<สายสะเด็ด>	[sa:ɟsadet]	~ <คาดเอง>	[cha:ʔeŋ]	'เข็มขัด'	65
<กล้วย>	[khuaj]	~ <หยวก>	[juak]	'กล้วย'	70
<เงาะ>	[ho:ʔ]	~ <พรวน>	[phuan]	'เงาะ(ผลไม้)'	71
<ส้ม>	[sɔm]	~ <นาว>	[naw]	'ส้ม(ผลไม้)'	72
<ส้มแป้น>	[sɔmpɛ:n]	~ <นาว>	[na:w]	'ส้ม(ผลไม้)'	72
<อาแซ>	[ʔase:]	~ <ลิมา>	[lima]	'ส้ม(ผลไม้)'	72
<ส้มเขียวหวาน>		~ <ลูกนาวแป้น>		'ส้ม(ผลไม้)'	72
	[sɔmkhiawwa:n]		[lokna:wpe:n]		
<กลาปอ>	[klapo]	~ <กราแม>	[krame]	'มะพร้าว'	73
<ฉู>	[ɟɔ]	~ <กลาปอ>	[klapo]	'มะพร้าว'	73
<ลอกอ>	[lo:ko:]	~ <แดงคั้น>	[te:ŋɔn]	'มะละกอ'	74

2.1.2 คำศัพท์ที่มีเสียงบางเสียงต่างกัน

2.1.2.1 คำศัพท์ที่มีเสียงพยัญชนะต้นต่างกัน

ในกรณีคำศัพท์ที่มีเสียงพยัญชนะต้นต่างกัน ผู้วิจัยได้จัดให้เป็นคนละศัพท์กัน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ก. คำศัพท์ที่มีพยัญชนะต้นเป็นพยัญชนะกึ่งสระ [w-] กับคำศัพท์ที่มี พยัญชนะต้นเป็นเสียงนาสิกที่เพดานอ่อน [ŋ-] เช่น

คำศัพท์ที่พิจารณาว่าเป็นคนละศัพท์					
ตัวเขียน	เสียง	ตัวเขียน	เสียง	ความหมาย	หน่วยอรรถที่
<ว้าว>	[wɔu:a]	~ <ง้าว>	[ŋɔu:a]	'ว้าว'	4

ข. คำศัพท์ที่มีพยัญชนะต้นเป็นพยัญชนะเสียงแคทเรกทีเพคานอ่อน [X-] กับคำศัพท์ที่มีพยัญชนะต้นเป็นพยัญชนะเสียงฉินรัว [-] เช่น

คำศัพท์ที่พิจารณาว่าเป็นคนละศัพท์

ตัวเขียน	เสียง	ตัวเขียน	เสียง	ความหมาย	หน่วยอรรถที่	
<รีมา>	[Xima]	~	<รีมา>	[rima]	'เสือ'	10

ค. คำศัพท์ที่มีพยัญชนะต้นเป็นพยัญชนะกักที่เสี้ยนเสียง [ʔ-] กับคำศัพท์ที่มีพยัญชนะต้นเป็นเสียงพยัญชนะเสียงแคทเรกทีเสี้ยนเสียง [h-] เช่น

คำศัพท์ที่พิจารณาว่าเป็นคนละศัพท์

ตัวเขียน	เสียง	ตัวเขียน	เสียง	ความหมาย	หน่วยอรรถที่	
<ฮูลา>	[ʔula]	~	<ฮูลา>	[hula]	'งู'	11
<ฮูแคะ>	[ʔude]	~	<ฮูแคะ>	[hude]	'กิ้ง'	16
<ฮิตำ>	[ʔitam]	~	<ฮิตำ>	[hitam]	'สีดำ'	21
<ฮิตแคะ>	[ʔite]	~	<ฮิตแคะ>	[hite]	'สีดำ'	21
<ฮิยา>	[ʔija]	~	<ฮิยา>	[hija]	'สีเขียว'	23
<ฮูแย>	[ʔuje]	~	<ฮูแย>	[huje]	'ฝน'	56

ง. คำศัพท์ที่มีพยัญชนะต้นเป็นพยัญชนะกักไม่ก้องที่เพคานแข็ง [c-] กับคำศัพท์ที่มีพยัญชนะต้นเป็นเสียงพยัญชนะกักก้องที่เพคานแข็ง [j-] เช่น

คำศัพท์ที่พิจารณาว่าเป็นคนละศัพท์

ตัวเขียน	เสียง	ตัวเขียน	เสียง	ความหมาย	หน่วยอรรถที่	
<กาจาอะห์>	[kacəh]	~	<กาจาอะห์>	[kajəh]	'ช้าง'	7
<บายู>	[bacu]	~	<บายู>	[baju]	'เสื้อ'	62

อย่างไรก็ตามการวิเคราะห์เสียงในข้อ 2.1.2 นี้ ผู้วิจัยจะจัดให้เป็นคนละศัพท์ก็ต่อเมื่อพิจารณาเห็นชัดแล้วว่าข้อมูลที่ได้มีการกระจายอยู่เป็นกลุ่มก้อนบนพื้นที่หนึ่ง ๆ ก็ยังมีลักษณะต่างจากบริเวณใกล้เคียง หรือบริเวณอื่น ๆ เท่านั้น

2.1.2.2 คำศัพท์ที่มีเสียงพยัญชนะท้ายต่างกัน

คำศัพท์ที่มีเสียงพยัญชนะท้ายต่างกันจะพิจารณาว่าเป็นคนละศัพท์ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ก. คำศัพท์ที่มีพยัญชนะท้ายเป็นพยัญชนะนาสิกที่เพดานอ่อน [-ŋ] กับคำศัพท์ที่มีพยัญชนะท้ายเป็นเสียงพยัญชนะกักที่เพดานอ่อน [-k] เช่น

คำศัพท์ที่พิจารณาว่าเป็นคนละศัพท์

ตัวเขียน	เสียง	ตัวเขียน	เสียง	ความหมาย	หน่วยรรถที่	
<บุรง>	[burɔŋ]	~	<บุรงก>	[burɔk]	'นก'	1
<จาจิง>	[cacin]	~	<จาจิก>	[cacik]	'ไส้เดือน'	17

ข. คำศัพท์ที่มีพยัญชนะท้ายเป็นพยัญชนะนาสิกที่ปุ่มเหงือก [-n] กับคำศัพท์ที่มีพยัญชนะท้ายเป็นเสียงพยัญชนะกักที่ปุ่มเหงือก [-t] เช่น

คำศัพท์ที่พิจารณาว่าเป็นคนละศัพท์

ตัวเขียน	เสียง	ตัวเขียน	เสียง	ความหมาย	หน่วยรรถที่	
<มากัน>	[makan]	~	<มากัด>	[makat]	'กิน'	42

ค. คำศัพท์ที่มีพยัญชนะท้ายเป็นพยัญชนะเสียดแทรกที่เส้นเสียง [-b] กับคำศัพท์ที่มีพยัญชนะท้ายเป็นเสียงพยัญชนะเสียดแทรกที่ปุ่มเหงือก [-s] เช่น

คำศัพท์ที่พิจารณาว่าเป็นคนละศัพท์

ตัวเขียน	เสียง	ตัวเขียน	เสียง	ความหมาย	หน่วยรรถที่	
<ติกูห์>	[tikuh]	~	<ติกูส>	[tikus]	'หนู'	9

ง. คำศัพท์ที่มีพยัญชนะท้ายเป็นพยัญชนะเสียดแทรกที่ปุ่มเหงือก [-s] กับคำศัพท์ที่มีพยัญชนะท้ายเป็นเสียงพยัญชนะกึ่งสระ [-j] เช่น

คำศัพท์ที่พิจารณาว่าเป็นคนละศัพท์

ตัวเขียน	เสียง	ตัวเขียน	เสียง	ความหมาย	หน่วยรรถที่	
<ติกูส>	[tikus]	~	<ติโกยห์>	[tikoj]	'หนู'	9

2.1.2.3 คำศัพท์ที่มีเสียงสระต่างกัน

คำศัพท์ที่มีเสียงสระต่างกันจะพิจารณาว่าเป็นคนละศัพท์ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ก. คำศัพท์ที่มีเสียงสระเป็นสระสั้น [u] กับคำศัพท์เสียงสระยาว [u:]

คำศัพท์ที่มีเสียงสระเป็นสระสั้น [u] กับคำศัพท์เสียงสระยาว [u:] ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ให้เป็นต่างศัพท์กันในกรณีที่พบว่าการกระจายเป็นบริเวณ และเป็นกลุ่มก้อนแตกต่างจากบริเวณใกล้เคียง เช่น

คำศัพท์ที่พิจารณาว่าเป็นคนละศัพท์

ตัวเขียน	เสียง	ตัวเขียน	เสียง	ความหมาย	หน่วยอรรถที่
<บุรง>	[bu:ɔŋ]	~	<บุรง>	[bu:ɔŋ]	'นก' 1

ข. คำศัพท์ที่มีเสียงสระเป็นสระสั้น [o] กับคำศัพท์ที่มีเสียงสระยาว [o:]

คำศัพท์ที่มีเสียงสระเป็นสระสั้น [o] กับคำศัพท์ที่มีเสียงสระยาว [o:] ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ให้เป็นต่างศัพท์กันในกรณีที่พบว่าการกระจายเป็นบริเวณ และเป็นกลุ่มก้อนแตกต่างจากบริเวณใกล้เคียง เช่น

คำศัพท์ที่พิจารณาว่าเป็นคนละศัพท์

ตัวเขียน	เสียง	ตัวเขียน	เสียง	ความหมาย	หน่วยอรรถที่
<บุรง>	[bu:ɔŋ]	~	<บุโรง>	[bu:ro:ŋ]	'นก' 1

ค. คำศัพท์ที่มีเสียงสระเป็นสระ [ɪ, i:] กับคำศัพท์ที่มีเสียงสระ [e, e:]

คำศัพท์ที่มีเสียงสระเป็นสระ [ɪ, i:] กับคำศัพท์ที่มีเสียงสระ [e, e:] ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ให้เป็นต่างศัพท์กันในกรณีที่พบว่าการกระจายเป็นบริเวณ และเป็นกลุ่มก้อนแตกต่างจากบริเวณใกล้เคียง เช่น

คำศัพท์ที่พิจารณาว่าเป็นคนละศัพท์

ตัวเขียน	เสียง	ตัวเขียน	เสียง	ความหมาย	หน่วยอรรถที่
<อีคิ>	[ʔiɪ]	~	<อีเคะ>	[ʔite]	'เป็ด' 3
<มีค>	[mi:ɪ]	~	<เมค>	[me:i]	'มีค' 68

ง. คำศัพท์ที่มีเสียงสระเป็นสระ [e] กับคำ ศัพท์ที่มีเสียงสระ [e] เช่น

คำศัพท์ที่พิจารณาว่าเป็นคนละศัพท์

ตัวเขียน	เสียง	ตัวเขียน	เสียง	ความหมาย	หน่วยวรรณคดี
<อาเยะ>	[ʔaje]	~ <อาเยะ>	[ʔaje]	'น้ำ'	54

จ. คำศัพท์ที่มีเสียงสระเป็นสระ [ɯ] กับคำศัพท์ที่มีเสียงสระ [a] เช่น

คำศัพท์ที่พิจารณาว่าเป็นคนละศัพท์

ตัวเขียน	เสียง	ตัวเขียน	เสียง	ความหมาย	หน่วยวรรณคดี
<ลือมู>	[lummu]	~ <ล้ามู>	[lamu]	'วัว'	4

ฉ. คำศัพท์ที่มีเสียงสระเป็น [ɔ:] กับคำศัพท์ที่มีเสียงสระ [a:] เช่น

คำศัพท์ที่พิจารณาว่าเป็นคนละศัพท์

ตัวเขียน	เสียง	ตัวเขียน	เสียง	ความหมาย	หน่วยวรรณคดี
<กูดอ>	[kudo:]	~ <กูด>	[kuda:]	'วัว'	5
<มาตอ>	[mato:]	~ <มาตา>	[mata:]	'ตา'	27
<ตัมปอ>	[tampo:]	~ <ตัมปา>	[tampa:]	'ตบ'	44
<บุงอ>	[bunɔ:]	~ <บุง>	[buna:]	'ดอกไม้'	53

ช. คำศัพท์ที่มีเสียงสระเป็น [ɔ] กับคำศัพท์ที่มีเสียงสระ [a] เช่น

คำศัพท์ที่พิจารณาว่าเป็นคนละศัพท์

ตัวเขียน	เสียง	ตัวเขียน	เสียง	ความหมาย	หน่วยวรรณคดี
<กาเจาะห้>	[kacəh]	~ <กาจะ>	[kacəh]	'ข้าง'	7
<กาเตาะ>	[katoʔ]	~ <กาตะ>	[kataʔ]	'กบ'	12
<รุมะห้>	[ruməh]	~ <รุมะ>	[ruməh]	'บ้าน'	85
<เมระห้>	[merəh]	~ <เม-ระห้>	[merəh]	'สีแดง'	22
<ลิดะห้>	[lidəh]	~ <ลิดะ>	[lidəh]	'ลิ้น'	32
<ติริยะห้>	[tilijaʔ]	~ <ติริยะ>	[tilijaʔ]	'ร้องไห้'	46

ข. คำศัพท์ที่มีเสียงสระเป็น [u] กับคำศัพท์ที่มีเสียงสระ [ɔ] เช่น

คำศัพท์ที่พิจารณาว่าเป็นคนละศัพท์

ตัวเขียน	เสียง	ตัวเขียน	เสียง	ความหมาย	หน่วยอรรถที่
<กูรอ>	[kuro]	~	<กอรอ>	[koro]	'เต่า' 13

ฅ. คำศัพท์ที่มีเสียงสระเป็น [e] กับคำศัพท์ที่มีเสียงสระ [a] เช่น

คำศัพท์ที่พิจารณาว่าเป็นคนละศัพท์

ตัวเขียน	เสียง	ตัวเขียน	เสียง	ความหมาย	หน่วยอรรถที่
<แยเตาะ>	[jetɔʔ]	~	<ยาเตาะ>	[jatɔʔ]	'นั่ง' 38

ฉ. คำศัพท์ที่มีเสียงสระเป็น [o] กับคำศัพท์ที่มีเสียงสระ [u] เช่น

คำศัพท์ที่พิจารณาว่าเป็นคนละศัพท์

ตัวเขียน	เสียง	ตัวเขียน	เสียง	ความหมาย	หน่วยอรรถที่
<นุมน>	[num]	~	<นม>	[nom]	'นม(อวัยวะ)' 36

2.1.2.4 คำศัพท์ที่เป็นคำพยางค์เปิดและคำศัพท์ที่เป็นพยางค์ปิด

คำศัพท์ที่มีเสียงสระและพยัญชนะต่างกันจะพิจารณาว่าเป็นคนละศัพท์

ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ก. คำศัพท์ที่มีเสียงสระ [-a,-ɔ] กับคำศัพท์ที่มีเสียงสระ [-a-] และพยัญชนะท้าย [-k] เช่น

คำศัพท์ที่พิจารณาว่าเป็นคนละศัพท์

ตัวเขียน	เสียง	ตัวเขียน	เสียง	ความหมาย	หน่วยอรรถที่
<ค็อง>	[dɔŋa]	~	<ค็องก>	[dɔŋak]	'ฟัง' 47
<ค็องอ>	[dɔŋɔ]	~	<ค็องก>	[dɔŋak]	'ฟัง' 47

ข. คำศัพท์เปิดที่มีเสียงสระ [-e] กับคำศัพท์ที่มีเสียงสระ [-a-] และพยัญชนะท้าย [-N]

ผู้วิจัยพบว่าคำที่มีเสียงสระและพยัญชนะ [-aŋ] ที่สัมพันธ์กับคำศัพท์ที่มีเสียงสระเป็น [-e] นั้น มีพูดเป็นบริเวณโดยเฉพาะในจังหวัดสตูลและสงขลา เช่น

1) คำศัพท์พยางค์เปิดที่มีเสียงสระ [-e] กับคำศัพท์ที่มีเสียงสระ [-a-] และพยัญชนะท้าย [-ŋ] เช่น

คำศัพท์ที่พิจารณาว่าเป็นคนละศัพท์

ตัวเขียน	เสียง	ตัวเขียน	เสียง	ความหมาย	หน่วยบรรณที่
<อีแก>	[ʔike]	~ <อีกัน>	[ʔikan]	'กิน'	14
<คาแก>	[taje]	~ <คาจัน>	[tajan]	'มือ'	26
<มาแก>	[make]	~ <มากัน>	[makan]	'กิน'	42
<อูแยะ>	[ʔuje]	~ <อูจัน>	[ʔujan]	'ฝน'	56
<บุแด>	[bule]	~ <บุตัน>	[bulan]	'ดวงจันทร์'	57
<คาตีปีแง>	[talipige]	~ <คาตีปีจัน>	[talipingan]	'เข็มขัด'	65
<ปีแซ>	[pise]	~ <ปีจัน>	[pisan]	'กล้วย'	70

2) คำศัพท์เปิดที่มีเสียงสระ [-e] กับคำศัพท์ที่มีเสียงสระ [-a-] และพยัญชนะท้าย [-ŋ]

เช่น

คำศัพท์ที่พิจารณาว่าเป็นคนละศัพท์

ตัวเขียน	เสียง	ตัวเขียน	เสียง	ความหมาย	หน่วยบรรณที่
<อูแด>	[ʔude]	~ <อูดัง>	[ʔudag]	'กึ่ง'	16
<ปีแซ>	[pise]	~ <ปีจัง>	[pisan]	'กล้วย'	70

3) คำศัพท์เปิดที่มีเสียงสระ [-e] กับคำศัพท์ที่มีเสียงสระ [-a-] และพยัญชนะท้าย [-ŋ]

เช่น

คำศัพท์ที่พิจารณาว่าเป็นคนละศัพท์

ตัวเขียน	เสียง	ตัวเขียน	เสียง	ความหมาย	หน่วยบรรณที่
<กะแด>	[kate]	~ <กะคำ>	[katam]	'ปู่'	15
<อีแด>	[ʔite]	~ <อีคำ>	[ʔitam]	'ตีคำ'	16

4) คำศัพท์เปิดที่มีเสียงสระ [-a] กับคำศัพท์ที่มีเสียงสระและพยัญชนะท้าย [-w] เช่น

คำศัพท์ที่พิจารณาว่าเป็นคนละศัพท์

ตัวเขียน	เสียง	ตัวเขียน	เสียง	ความหมาย	หน่วยอรรถที่
<กบ>	[kuba]	~ <กบาว>	[kubaw]	'ควาย'	4
<ฮาริมา>	[harima]	~ <ฮาริมา>	[harimaw]	'เสือ'	10
<ปีซา>	[pisa]	~ <ปีเซ>	[pisaw]	'มีด'	68
<ลิมา>	[lima]	~ <ลิมา>	[limaw]	'ส้ม(ผลไม้)'	72

5) คำศัพท์ที่มีพยางค์ปิด กับ คำศัพท์ที่มีเสียงสระ [-a-, -e-] + พยัญชนะ เช่น

คำศัพท์ที่พิจารณาว่าเป็นคนละศัพท์

ตัวเขียน	เสียง	ตัวเขียน	เสียง	ความหมาย	หน่วยอรรถที่
<อาเย>	[ʔajaʔ]	~ <อาเยีย>	[ʔajia]	'น้ำ'	54
<อาจาร>	[ʔajar]	~ <อาเยีย>	[ʔajia]	'น้ำ'	54
<อาเยะ>	[ʔajeʔ]	~ <อาญ>	[ʔaju]	'น้ำ'	54

2.2 การวิเคราะห์ให้เป็นศัพท์เดียวกัน

2.2.1 คำศัพท์ที่ผู้ตอบแบบสอบถามเขียนตอบด้วยอักษรวิธีที่ต่างกันแต่หมายถึงคำศัพท์เดียวกัน

คำศัพท์ที่ผู้ตอบแบบสอบถามเขียนตอบด้วยอักษรวิธีที่ต่างกัน ซึ่งเป็นคำที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีเจตนาที่จะให้หมายถึงคำศัพท์เดียวกัน แต่อาจเขียนตอบมาด้วยอักษรวิธีที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้ตอบแบบสอบถามบางคนมุ่งเขียนคำโดยยึดเสียงภาษาไทยถิ่นใต้เป็นหลักในการเขียน ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามบางคนมุ่งเขียนคำ โดยใช้อักษรวิธีอย่างภาษาไทยมาตรฐาน เพื่อสื่อความ นอกจากนี้ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามก็อาจทำให้ตัวเขียนที่ใช้แทนแต่ละหน่วยอรรถมีลักษณะที่แปรไป หากผู้วิจัยพิจารณาแล้วว่ารูปแปรดังกล่าวเป็นรูปแปรที่ผู้ตอบแบบสอบถามตั้งใจให้หมายถึง คำ หรือ คำศัพท์ เดียวกัน ผู้วิจัยจะพิจารณาให้เป็นศัพท์เดียวกัน เช่น

คำศัพท์	ความหมาย	หน่วยอรรถที่
< นก, น็อก, นนค >	'นก'	1
< ไก่, กาย, ไก้, ก้าย, กาย, ก้าย >	'ไก่'	2
< เป็ด, แป็ด >	'เป็ด'	3
< ม้า, ม่า >	'ม้า'	5
< กบ, ก็อบ >	'กบ'	12
< เต่า, ค้าว, คาว, เต้า, คำว >	'เต่า'	13
< ปลา, ปล่า >	'ปลา'	14
< ปู, ปู้ >	'ปู'	15
< กุ้ง, กุง >	'กุ้ง'	16
< ลิง, ลิ่ง >	'ลิง'	19
< อีต่า, อีตัม >	'อีต่า'	21
< เล็บ, แล็บ, แหล็บ >	'เล็บ'	30
< แก้ม, แก้ม >	'แก้ม'	23
< หัวร่อ, หัวห่อ, หัวเราะ >	'หัวเราะ'	45
< ร้า, หร่า >	'ร้องไห้'	46
< คิน, คิ่น >	'คิน'	49
< บูกะ, บูก๊ะ >	'บูกะ'	50
< ดอกไม้, ดอกม้าย, ดอกหม้าย >	'ดอกไม้'	53
< บุงา, บุงา >	'ดอกไม้'	53
< น้ำ, น้าม, น้าม >	'น้ำ'	54
< ห้อง, ฮอง >	'ห้อย'	59
< เตื่อ, เจื่อ >	'เตื่อ'	62
< ผ้า, พา >	'ผ้า'	63
< ร่ม, ร่อม, หรอม >	'ร่ม'	66
< กลด, กรด, กลด >	'ร่ม'	66
< ฮ้อย, ฮอย >	'ฮ้อย'	75
< ลูกเป็น, ลูกเป็น >	'ส้ม'	72
< พลวน, พรวน >	'เงาะ' (ผลไม้)	71

2.2.2 คำที่พิจารณาแล้วว่ามีรูปแปรที่เกิดจากการกร่อนคำ หรือการลงเสียงหนัก

-เบา หรือมีการกลายเสียง

คำที่พิจารณาแล้วว่ามีรูปแปรที่เกิดจากการกร่อนคำ หรือการลงเสียงหนัก-เบา หรือมีการกลายเสียง หรือที่สามารถอธิบายทางเสียงได้ว่าเป็นคำที่พัฒนามาจากรากศัพท์เดียวกัน จะจัดให้เป็นศัพท์เดียวกัน เช่น

คำศัพท์	ความหมาย	หน่วยอรรถที่
<กราบาว, กรอบเบา, กระเบา, กรอบาว, เกอรบาว>	'ควาย'	6
<กรือเบา, กือบาว, กือรบาว, ฎบาว, ฎรบาว>	'ควาย'	6
<กือรบบาว, คารบบาว, การบบาว, กระบบาว, การบบเบา>	'ควาย'	6
<ฮารีเมา, ฮารีเมา, ฮารีเมา, ฮารีมาว, รีเมา, รีบาว, ฮารีเมาะห์>	'เสือ'	10
<กะคำ, กือคัม, กาคัม, กาคำ, กะตาม, กือคัน, ฆีคำ, เกอคัม กือคำ, กอคัม>	'ปู'	15
<ไต้เคื่อน, สะเคื่อน, เสเคื่อน, สเคื่อน>	'ไต้เคื่อน'	17
<กือรา, การรา, ฆีรา, กรา>	'ลิง'	19
<บาโระ, บาโอ, บือโงะ, บือไฉ้, บือโร๊ะ >	'ลิง'	19
<กาลาวา, กลาวา, กอลาวา, กรอลาวา, ฆาวา, กลาวา, กือลาวาร์, กือลอลาวา, กราวา, กือลาลาวา, กลวง>	'ข้างคาว'	20
<คาลังอ, ครังอ, ตะลึงอ, คลึงอ, คือลึงอ, คิงอ, เคอลึงอ, คับลึงอ>	'หู'	28
<คิงา, คลึงา, คาลิงัน>	'หู'	28
<ราโมะ, มาโมะ, รามโบะ, ฟ้าโบะ, อามะ, โมะ, โบะ>	'ผม'	29
<กีกี, ฆีฆี, รีฆี>	'พิน'	31
<คูโค๊ะ, คูคก, ฎโคะ, โค๊ะ>	'นั่ง'	38
<แยเคาะ, แนเคาะ, แจเคาะ>	'นั่ง'	38
<คีรี, บคีรี, บาคีรี, บือคีรี, บัรคีรี, เบอรัคีรี คีทรี, คีมี, คีทมี>	'ฮีน'	40
<บาโง, บางง, บางุน, บาง>	'ฮีน'	40
<โกรบ, กือโถบ, กือโลบ, โกรบ, กาโล้ย, กาโหล้ย, โกลบ>	'ตะโกน'	41

คำศัพท์	ความหมาย	หน่วยอรรถที่
<นาสง, มือนาสง, ถาสง, นาสง, ถาส่ง, ถาโสง>	'ตะโกน'	41
<คัมเป๊ะ, คัมเป็ด, คิมเปค, คิมเป๊ะ, ทำเป๊ะ, ค้อเปค, คัมเปก, คัมเปะ, คำเปค, คำเปะ, คิมเปค, คิมเปค, คัมเปะ, คัมเปะ, คัมเปค, เตอเป๊ะ>	'ตะโกน'	41
<ฆอแคะ, กอแคะ, วอแคะ, คอแคะ, คอ>	'คี'	43
<กือถ๊ะ, กือถะ, ฆือถะ, เมอถะ, กาสะ, ฆาสะ>	'วเราะ'	45
กือเถาะ, กาสะ, ฆือเถาะ, เกือเถาะ, ฆือเถาะ, เกอเถาะ>	'ห้วเราะ'	45
<คืองา, คืองาร, เคองา, คืองาร์>	'ฟัง'	47
<บุกเก็ต, บุกเกต, บุกเกด, บุกเก็ด>	'ภูเข'	50
<ชูไจย, ชุ้ย, ชงัย, ชุงาย, ชุจัน, ชูไจ, ชูไจง>	'คลอง'	51
<จาเราะห์, จาเราะ, จาเฆาะห์, จาเฆาะ, จาเฆาะ, จาเว๊ะ>	'คลอง'	51
<อาย, ไอ, อัย, ไอย์, ไอัย, อาหัย, อาหัย, อายร์, ไอร์, อาฮัย>	'น้ำ'	54
<อูแยะ, อูแยะ, อูแยะ, อูแยะ>	'ฝน'	56
<รูเฆาะห์, รือเฆาะห์, รือเฆาะห์, รือเฆาะห์, รือเฆาะ>	'บ้าน'	58
<สะดูวา, สดูวา, สือดูวา, สาดูวา, สดูวา, สือดูวา, เซอดูวา สดูวาร์>	'กางเกง'	64
<ปโยะ, ปาโย๊ะ, ปอโยะ, ปอโยะ, เปอโยะ>	'หม้อ'	67
<ปีเซา, ปีเซาว์, ปีเซาว>	'มีด'	68

2.2.3 คำศัพท์ที่มีองค์ประกอบเป็นคำศัพท์แกนอย่างเดียวและ คำศัพท์ที่มีองค์ประกอบเป็น คำศัพท์คำทั่วไปและคำศัพท์แกน

คำศัพท์แกน หมายถึงคำที่บอกชนิดของสิ่งของประเภทใดประเภทหนึ่งอย่างเฉพาะเจาะจงเพียงอย่างเดียว เช่น คำศัพท์ “คนน้ำ” หมายถึงผักชนิดเดียวที่ไม่ใช่ผักทั่วไปโดยรวม คำศัพท์ทั่วไป หมายถึง คำศัพท์ที่มีความหมายครอบคลุมสิ่งที่เป็นพวกเดียวกัน เช่น คำว่า “ผัก” หมายถึงถึงผักหลายชนิด

ความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์ที่มีองค์ประกอบเป็น คำศัพท์แกน อย่างเดียว กับ คำศัพท์ที่มีองค์ประกอบเป็น คำศัพท์ทั่วไป+ คำศัพท์แกน เป็นลักษณะที่อาจเกิดขึ้นได้แม้ในบริเวณพื้นที่ภาษาเดียวกัน เช่น คนน้ำ เป็นคำศัพท์แกน และ ผัก เป็นคำศัพท์ทั่วไป ในกลุ่มผู้พูดภาษาไทย

ภายในภาษาถิ่นเดียวกัน เป็นไปได้ว่าอาจมีผู้ใช้คำศัพท์ทั้ง คะนั้น และ ผักคะน้า ผู้วิจัยได้จัดให้คำที่มีโครงสร้างใน 1. และ 2. ข้างล่างนี้ เป็นศัพท์เดียวกัน

1. คำศัพท์แกนอย่างเดียว : คะนั้น
2. คำศัพท์ทั่วไป + คำศัพท์แกน : ผักคะน้า

คำศัพท์ที่พิจารณาว่าเป็นศัพท์เดียวกัน

คำศัพท์แกน	คำศัพท์ทั่วไป+คำศัพท์แกน	ความหมาย	หน่วยอรรถที่
<ไหล>	~ <ปลาไหล>	'ปลาไหล'	18
<คำ>	~ <สีคำ>	'สีคำ'	21
<อืแตะ>	~ <จะอืแตะ>	'สีคำ'	21
<แดง>	~ <สีแดง>	'สีแดง'	22
<แม-เราะห์>	~ <ชะแม-เราะห์>	'สีแดง'	22
<เขียว>	~ <สีเขียว>	'สีเขียว'	23
<ฮีย>	~ <จะฮีย>	'สีเขียว'	23
<ขาว>	~ <สีขาว>	'สีขาว'	24
<ปุเตะห์>	~ <ชะปุเตะห์>	'สีขาว'	24
<บี่รุ>	~ <จะบี่รุ>	'สีน้ำเงิน'	25
<หู>	~ <ใบหู>	'หู'	28
<บ่า>	~ <หัวบ่า>	'บ่า, ไหล'	35
<ชูชู>	~ <ลาชูชู>	'นม(อวยวะ)'	36
<กากี>	~ <คาปะกากี>	'เท้า'	37
<นุงอ>	~ <นุงอกาย>	'ดอกไม้'	53
<ม่วง>	~ <โลกม่วง(ลูกม่วง)>	'มะม่วง'	69
<รำไบค>	~ <บ๊ะรำไบค>	'เงาะ(ผลไม้)'	71
<ราไบค>	~ <บ๊ะราไบค>	'เงาะ(ผลไม้)'	71
<มาะแต>	~ <บวอห์มาะแต>	'เงาะ(ผลไม้)'	71
<สีมาว>	~ <บวาระสีมาว>	'ส้ม(ผลไม้)'	72
<ส้ม>	~ <ลูกส้ม>	'ส้ม(ผลไม้)'	72
<นาว>	~ <โลกนาว>	'ส้ม(ผลไม้)'	72
<นาวแป็น>	~ <โลกนาวแป็น>	'ส้ม(ผลไม้)'	72
<พริ้ว>	~ <โลกพริ้ว(ลูกพริ้ว)>	'มะพริ้ว'	73

คำศัพท์ที่พิจารณาว่าเป็นศัพท์เดียวกัน

คำศัพท์แกน	คำศัพท์ทั่วไป-คำศัพท์แกน	ความหมาย	หน่วยอรธที่
<ญอ>	~ <เวาะญอ>	'มะพร้าว'	73
<แคลอ>	~ <บัวแคลอ>	'มะละกอ'	74
<บือแตะ>	~ <เวาะบือแตะ>	'มะละกอ'	74
<กล้วยหลา>	~ <โลกกล้วยหลา>	'มะละกอ'	74

2.2.4 คำศัพท์ที่พยางค์แรกจึงเป็นพยางค์ที่ไม่ลงเสียงหนัก(unstressed syllables)

มีเสียงแปรระหว่างกัน

กรณีที่เป็นพยางค์ไม่ลงเสียงหนัก ซึ่งส่วนใหญ่เป็นพยางค์แรกของคำ 2 พยางค์ เสียงสระอาจมีการแปร กรณีที่คำศัพท์ดังกล่าวมีพยางค์ปะปนกันไป ไม่แสดงให้เห็นความต่างเป็นกลุ่มก้อน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ให้เป็นศัพท์เดียวกัน เช่น

คำศัพท์ที่พิจารณาว่าเป็นศัพท์เดียวกัน

ตัวเขียน	เสียง	ตัวเขียน	เสียง	ความหมาย	หน่วยอรธที่
แอมะ	[ʔəmɔw]	~ อีมะ	[ʔimɔw]	'อ้อย'	10
		~ ไอมะ	[ʔaimɔw]		
เตอบู	[təbu]	~ คีอบู	[tɛbu]	'อ้อย'	75
คบุ	[təbu]	~ คาบุ	[tabu]	'อ้อย'	75

2.2.5 คำศัพท์ที่มีพยัญชนะท้ายเป็นเสียงกักที่เส้นเสียง [-ʔ] กับพยัญชนะกักที่

เพดานอ่อน [-k]

คำศัพท์ที่มีพยัญชนะท้ายเป็นเสียงกักที่เส้นเสียง [-ʔ] กับพยัญชนะกักที่เพดานอ่อน [-k] ผู้วิจัยวิเคราะห์ให้เป็นศัพท์เดียวกัน เช่น

คำศัพท์ที่พิจารณาว่าเป็นศัพท์เดียวกัน

ตัวเขียน	เสียง	ตัวเขียน	เสียง	ความหมาย	หน่วยอรธที่
<อุทะ>	[ʔulaʔ]	~ <อุตัก>	[ʔulak]	'งู'	11
<กาตะ>	[katəʔ]	~ <กาต็อก>	[katɔk]	'กบ'	12
<กถาวะ>	[kəlawəʔ]	~ <กถาวัก>	[kəlawak]	'ค้างคาว'	20

คำศัพท์ที่พิจารณาว่าเป็นศัพท์เดียวกัน

ตัวเขียน	เสียง	ตัวเขียน	เสียง	ความหมาย	หน่วยอรรถที่
<คูโค๊ะ>	[dudoʔ]	~ <คูคอก>	[dudok]	'นั่ง'	38
<คีเคาะ>	[tidoʔ]	~ <คีคอก>	[tidok]	'นอน'	39
<กาเคาะห์>	[katəʔ]	~ <กาค็อก>	[katok]	'ตี'	42

2.2.6 คำศัพท์ที่มีพยัญชนะท้ายเป็นพยัญชนะนาสิกที่แปรกัน [-m] ~ [-n], [-n] ~

[ŋ]

คำศัพท์ที่มีพยัญชนะท้ายนาสิกที่แปรกัน [-m] ~ [-n], [-n] ~ [-ŋ] และไม่ได้กระจายกันทุกแบบแผนเป็นกลุ่มก้อน แต่กระจายกันทุกตัวบริเวณ ประปนกันไป ผู้วิจัยวิเคราะห์ให้เป็นศัพท์เดียวกัน เช่น

คำศัพท์ที่พิจารณาว่าเป็นศัพท์เดียวกัน

ตัวเขียน	เสียง	ตัวเขียน	เสียง	ความหมาย	หน่วยอรรถที่
<กือตัม>	[kwtam]	<กือตัน>	[kwtaŋ]	'ปู'	15
<อีคำ>	[ʔitam]	<อีคัน>	[ʔitaŋ]	'สีคำ'	21
<จาจัน>	[cacin]	<จาจิง>	[cacin]	'ใส่เคียน'	17

หลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์ศัพท์ในบทนี้ สามารถสรุปได้ดังนี้ ในเบื้องต้นของการวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้แยกคำศัพท์ออกเป็น 2 ส่วน คือ คำศัพท์ภาษาไทย และภาษามลายู จากนั้นในแต่ละภาษา จะกำหนดหลักเกณฑ์ออกเป็น 2 ประเภทคือ 1.เกณฑ์การวิเคราะห์ให้เป็นคนละศัพท์ 2. เกณฑ์การวิเคราะห์ให้เป็นศัพท์เดียวกัน

1. สำหรับเกณฑ์การวิเคราะห์ให้เป็นคนละศัพท์ นั้น ยังประกอบด้วยหลักเกณฑ์ย่อยอีก 2 ข้อ ได้แก่ 1. คำศัพท์ที่มีเสียงต่างกันโดยสิ้นเชิง 2. คำที่มีเสียงบางเสียงต่างกัน ซึ่งคำศัพท์ที่มีเสียงต่างกันได้ ผู้วิจัยได้พิจารณาความแตกต่างของ พยัญชนะต้น สระ และพยัญชนะท้าย กลุ่มที่มีพยัญชนะท้ายต่างกัน ได้แก่ [X-] ~ [x-], [w-] ~ [ŋ-], [ʔ-] ~ [h-], [o-] ~ [j-] กลุ่มที่มีพยัญชนะท้ายต่างกัน ได้แก่ [-ŋ] ~ [-k], [-m] ~ [-j], [-h] ~ [-s], [-s] ~ [-j] กลุ่มที่สระต่างกัน ได้แก่ [u] ~ [u:], [o] ~ [o:], [ɪ] ~ [ɪ:], [e] ~ [e:], [e] ~ [e], [u] ~ [a], [o] ~ [a], [u] ~ [o], [e] ~ [o] และ [o] ~ [u] กลุ่มที่เป็นคำศัพท์ พยางค์เปิด และพยางค์ปิดมีรูปแบบแปรดังนี้ [-a, -o] ~ [-ak], [-e] ~ [-an], [-e] ~ [-am], และ [-e] ~ [-aŋ]

2. สำหรับเกณฑ์การวิเคราะห์ให้เป็นศัพท์เดียวกันนั้น ประกอบด้วยเกณฑ์ย่อย ๆ อีก 6 เกณฑ์ คือ

1. คำศัพท์ที่ผู้ตอบแบบสอบถามเขียนตอบด้วยอักษรวิธีที่ต่างกันแต่หมายถึงคำศัพท์เดียวกัน
2. คำที่พิจารณาแล้วว่ามีการแปรที่เกิดจากการกร่อนคำ หรือการลงเสียงหนัก-เบา หรือมีการกลายเสียง
3. คำศัพท์ที่มีองค์ประกอบเป็นคำศัพท์แกนอย่างเดี่ยวและ คำศัพท์ที่มีองค์ประกอบเป็นคำศัพท์แกน และคำศัพท์คำทั่วไป
4. คำศัพท์ที่พยางค์แรกซึ่งเป็นพยางค์ที่ไม่ลงเสียงหนัก (unstressed syllable) มีเสียงแปรระหว่างกัน
5. คำศัพท์ที่มีพยัญชนะท้ายเป็นเสียงกักที่เส้นเสียง [-ʔ] กับพยัญชนะกักที่เพดานอ่อน [-k]
6. คำศัพท์ที่มีพยัญชนะท้ายเป็นพยัญชนะนาสิกที่แปรกัน [-m] ~ [-n], [-n] ~ [ŋ]

บทที่ 5

การกระจายศัพท์

การศึกษาเรื่องภูมิศาสตร์คำศัพท์ภาษาไทยและภาษามลายูในเขต 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยนี้มีวัตถุประสงค์สำคัญ 2 ประการคือ เพื่อทำแผนที่ภาษาศาสตร์แสดงการกระจายของศัพท์ ภาษาไทย และ ภาษามลายูในเขต 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย และเพื่อกำหนดแนวแบ่งเขตภาษาไทยและภาษามลายูในพื้นที่ดังกล่าว

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นแบบสอบถามสำหรับให้ได้มาซึ่งข้อมูลภาษา จำนวน 75 หน่วยย่อย แบบสอบถามดังกล่าวนี้มีลักษณะเป็นคำถามจำนวน 75 คำถาม แต่ละคำถามมีคำตอบให้เลือก 3 คำตอบ ซึ่งเป็นภาษาไทย 1 คำตอบ ภาษามลายู 1 คำตอบ และภาษาเขมรซึ่งเป็นตัวเลขอีก 1 คำตอบ คำตอบเหล่านี้วางไว้อย่างสลับที่กันเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามใช้ความระมัดระวังในการตอบแบบสอบถามมากขึ้น ตอนที่ขยของคำถามแต่ละข้อมีช่องให้เติมคำเป็นลักษณะคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามเขียนคำตอบได้ในกรณีที่ภาษาที่พูดกันในหมู่บ้านนั้น ๆ ไม่ตรงกับคำตอบที่ให้เลือกในแบบสอบถาม

ในเบื้องต้นผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามดังกล่าว ไปยังผู้ใหญ่บ้านของหมู่บ้านต่าง ๆ ทุกหมู่บ้านในจังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส จำนวนทั้งสิ้น 2,720 หมู่บ้าน ขั้นตอนต่อมาผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามเพิ่มเติมไปยัง ผู้ใหญ่บ้าน (ของหมู่บ้านที่ยังขาดข้อมูลอยู่) อาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนประถมศึกษา และสาธารณสุขประจำตำบล เพื่อให้ได้ข้อมูลภาษามากและสมบูรณ์ที่สุด อีก 6 รอบ รวมจำนวนรอบของการส่งแบบสอบถามทั้งสิ้นเป็น 7 รอบ ปรากฏว่าผู้วิจัยสามารถรวบรวมข้อมูลภาษาจากหมู่บ้านมาได้ทั้งสิ้นจำนวน 2,680 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 98.53 ของหมู่บ้านที่ทำการศึกษาทั้งหมด อย่างไรก็ตามหมู่บ้านที่ผู้วิจัยยังไม่ได้รับข้อมูลกลับมาอีก ร้อยละ 1.47 นั้น ส่วนใหญ่เป็นหมู่บ้านที่สามารถทำนายได้ระดับหนึ่งว่าเป็นหมู่บ้านที่พูดภาษาใด ฉะนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่ากรรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยนี้ กระทำได้อย่างค่อนข้างสมบูรณ์

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ข้อแรกของงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์การกระจายของ ศัพท์ภาษาไทย และภาษามลายูว่า ได้กระจายกันอยู่ในบริเวณใดบ้าง บนพื้นที่เป้าหมายของทั้ง 5 จังหวัด ภาคใต้ ดังนั้นในบทที่ 5 นี้ ผู้วิจัยจะได้นำเสนอการกระจายศัพท์ของภาษาทั้ง 2 นี้ ซึ่งเป็น ผลของการวิเคราะห์คำศัพท์ ตามเกณฑ์การวิเคราะห์ในบทที่ 4

สำหรับขั้นตอนของการทำแผนที่ภาษาศาสตร์แสดงการกระจายของศัพท์ภาษาไทยและ ภาษามลายูในเขต 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยนั้นมีดังนี้ หลังจากที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ ข้อมูล ตามเกณฑ์ที่ใช้ในบทที่ 4 แล้ว ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลภาษาคงกล่าว จะเป็นข้อมูลที่ สามารถสรุปออกมาได้ว่า หน่วยย่อยแต่ละหน่วยมี ศัพท์ ที่ใช้แทนหน่วยย่อยนั้น ๆ เป็นจำนวน กี่ศัพท์ เมื่อได้จำนวนศัพท์ ที่ใช้แทนแต่ละหน่วยย่อยมาแล้ว ขั้นต่อไป ผู้วิจัยได้นำสัญลักษณ์ ประจำหน่วยย่อยที่วิเคราะห์ได้ทุกหน่วยย่อยกำหนดลงบนแผนที่ โดยได้ใช้สัญลักษณ์แทนศัพท์ แต่ละศัพท์ กล่าวคือได้ใช้สัญลักษณ์ T (Thai) แทนศัพท์ที่แทนหน่วยย่อยในกลุ่มภาษาไทย หาก ในหน่วยย่อยเดียวกันมีศัพท์มากกว่า 1 ศัพท์ ผู้วิจัยจะให้ตัวเลขไว้หลังสัญลักษณ์ T เพื่อให้เกิด ความแตกต่างกันในแต่ละศัพท์ เช่น หากวิเคราะห์ได้ว่าศัพท์ภาษาไทยของหน่วยย่อยหนึ่งมี 4 ศัพท์ ก็จะแทนศัพท์นั้น ๆ ด้วย T1, T2, T3 และ T4 เป็นต้น

สำหรับศัพท์ในภาษามลายูนั้น ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ M (Malay) แทน และหากศัพท์ที่ แทนหน่วยย่อย หน่วยย่อยหนึ่ง ในภาษามลายูมีมากกว่า 1 ศัพท์ ผู้วิจัยจะให้เลขไว้หลัง สัญลักษณ์ M เพื่อแสดงความต่างระหว่างศัพท์ภายในหน่วยย่อยเดียวกัน เช่น M1, M2, M3, M4, M5 เป็นต้น

ในการอธิบายเกี่ยวกับการกระจายศัพท์ในบทนี้ ผู้วิจัยได้พิจารณาอธิบายที่ละหน่วยย่อย บนแผนที่ระดับจังหวัด (แสดงพื้นที่ของจังหวัดเดียวบนแผนที่ 1 แผ่น) ตั้งแต่หน่วยย่อยที่ 1 ถึง หน่วยย่อยที่ 75 ว่าศัพท์ในแต่ละหน่วยย่อยเหล่านี้มีการกระจายอยู่อย่างไรบ้างบนพื้นที่เป้าหมาย โดยในแต่ละหน่วยย่อยนั้น ผู้วิจัยจะเริ่มอธิบายการกระจายของศัพท์ที่เป็นศัพท์ที่วิเคราะห์แล้วว่าเป็นศัพท์ภาษาไทยก่อน จากนั้นจึงอธิบายเกี่ยวกับการกระจายของศัพท์ภาษามลายู ของหน่วยย่อยเดียวกันที่ละศัพท์จนครบทั้ง 75 หน่วยย่อย

เนื่องจากการศึกษานี้กระทำในบริเวณ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยซึ่งเป็นบริเวณกว้าง และวัตถุประสงค์นั้นต้องการจะศึกษาภาษาละเอียกลงไปถึงระดับหมู่บ้าน ฉะนั้นผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องแสดงการกระจายของศัพท์ลงบนแผนที่ขนาดใหญ่เพื่อให้สามารถเห็นรายละเอียดได้ครบถ้วน ดังนั้นการนำเสนอข้อมูลในบทนี้นั้น คำอธิบายจะกระทำคู่กันไปกับการชี้ให้เห็นการกระจายของศัพท์ในแผนที่ซึ่งมีขนาดใหญ่ ซึ่งผู้วิจัยได้จัดเก็บรวมเล่มไว้ในรายงานการวิจัยอีกเล่มหนึ่ง คือ รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์เล่มที่ 2 ผู้ศึกษารายละเอียดของการกระจายศัพท์จึงต้องใช้รายงานการวิจัยทั้ง 2 เล่มควบคู่กันไปจึงจะสามารถเห็นภาพรวมได้เป็นอย่างดี

เนื่องจากการออกแบบ แบบสอบถามนั้นมีส่วนที่จะชี้ว่าหมู่บ้านใดพูดภาษาใดอยู่ 2 ส่วน ได้แก่

1. ส่วนที่ 1

เป็นส่วนที่ปรากฏอยู่ในตอนที่ 2. ของแบบสอบถาม สำหรับตอนแรกของแบบสอบถามนี้จะมีคำถามเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้เลือกตัวเลือกว่า

“ท่านพบว่าในหมู่บ้านนี้ส่วนใหญ่พูดคำที่มีความหมายต่อไปนี้ ในการพูดคุยกันระหว่างสมาชิกของครอบครัวเดียวกันว่าอย่างไร ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย (/) หลังตัว ก. หรือ ข. หรือ ค. ที่อยู่หน้าคำที่ท่านเลือก หากคำที่ให้มาไม่ตรงกับที่มีพูดกันในหมู่บ้านของท่าน โปรดเขียนคำที่มีพูดกันตามความเป็นจริงนั้นลงในช่องอื่น ๆ ซึ่งอยู่ในช่องว่างขวามือสุด ”

2. ส่วนที่ 2

เป็นส่วนที่ปรากฏอยู่ในตอนที่ 3 ของแบบสอบถาม ซึ่งมีข้อความดังนี้

“เมื่อพิจารณาภาพรวม ท่านพบว่าประชากรในหมู่บ้านนี้ใช้ภาษาพูดภายในครอบครัวของตนแบ่งเป็นกี่ภาษา (ตอบโดยใช้เครื่องหมาย / ใน และเติมคำ)

ภาษาเดียว คือ ภาษามลายู

ภาษาเดียว คือ ภาษาไทย

2 ภาษา คือ ภาษามลายูกลุ่มหนึ่ง ซึ่งส่วนใหญ่อยู่บริเวณทิศ.....
ของหมู่บ้าน คือบริเวณ.....

และภาษาไทยกลุ่มหนึ่ง ซึ่งส่วนใหญ่อยู่บริเวณทิศ.....ของหมู่บ้าน
คือบริเวณบ้าน.....

อื่น ๆ.....”

(โปรดดูแบบสอบถามในภาคผนวก ก. ประกอบ)

จากส่วนของแบบสอบถามที่ทำให้ทราบว่าหมู่บ้านหนึ่ง ๆ มีสถานภาพของการพูดภาษาว่าเป็นภาษาไทยหรือมลายู 2 ส่วนนี้ สามารถสรุปได้ว่า สถานภาพการพูดภาษาของหมู่บ้านทั้งหมดบนพื้นที่เป้าหมายสามารถจำแนกออกเป็น 3 กลุ่ม คือ หมู่บ้านที่มีพูดภาษาไทยเพียงภาษาเดียว หมู่บ้านที่มีพูดภาษามลายูเพียงภาษาเดียว และหมู่บ้านที่มีพูดสองภาษาคือทั้งภาษาไทยและภาษามลายู โดยพบว่าหมู่บ้านที่มีพูด 2 ภาษามีดังนี้ จังหวัดสตูลมี 20 หมู่บ้าน จังหวัดสงขลามี 45 หมู่บ้าน จังหวัดปัตตานีมี 67 หมู่บ้าน จังหวัดยะลามี 75 หมู่บ้าน และจังหวัด นราธิวาสมี 83 หมู่บ้าน รวมทั้งสิ้น 290 หมู่บ้าน สำหรับจำนวนโดยรวมของหมู่บ้านทั้ง 3 ประเภทนี้สามารถแสดงเป็นตารางดังข้างล่างนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนหมู่บ้านที่พูดภาษาไทยและภาษามลายูใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย

ภาษาที่พูด	จำนวน	ร้อยละ
ไทย	1,285	47.94
มลายู	1,395	52.06
ไทยและมลายู	290	10.82

(โปรดดู ตารางแสดงหมู่บ้านที่มีพูด 2 ภาษา (ภาษาไทย และมลายู) ในภาคผนวก ง.)

เมื่อวิเคราะห์ศัพท์ตามหลักเกณฑ์ที่นำเสนอไว้ในบทที่ 4 แล้ว ผู้วิจัยได้ให้สัญลักษณ์ภาษาแทนศัพท์แต่ละศัพท์ ต่อจากนั้นจึงดำเนินการให้สัญลักษณ์ลงบนแผนที่ โดยในเบื้องต้นได้กำหนดสัญลักษณ์ลงในแผนที่ที่ละหน่วยย่อยในหมู่บ้านที่ละหมู่บ้านจนครบถ้วน ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยทำงานลงบนแผนที่ระดับหมู่บ้านที่แสดงบริเวณเป็นรายจังหวัดก่อน (แผนที่ 1 แผ่น แสดงจังหวัด 1 จังหวัด) เพราะแผนที่ที่แสดงบริเวณเป็นรายจังหวัดนี้สามารถแสดงรายละเอียดในระดับหมู่บ้านได้ ในรายงานการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอตัวอย่างสัญลักษณ์ภาษาของหน่วยย่อยที่ 71 'เงาะ(ผลไม้)' ของจังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลาและนราธิวาส ไว้ในแผนที่ ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 89-93 ตามลำดับ

เมื่อได้กำหนดสัญลักษณ์ภาษาลงบนแผนที่ในระดับจังหวัดแล้ว ผู้วิจัยได้วิเคราะห์การกระจายศัพท์ภาษาไทยและภาษามลายู โดยพิจารณาว่าศัพท์ใดกระจายอยู่ในบริเวณใดบ้าง จากนั้นผู้วิจัย

ได้นำลักษณะการกระจายของศัพท์มาย่อลงบนแผนที่รวม (interpretive map) ซึ่งแผนที่ดังกล่าวนี้ แสดงบริเวณของจังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส ไว้บนแผนที่แผ่นเดียวกัน แผนที่ของ 5 จังหวัดนี้ ไม่ได้แสดงรายละเอียดไปถึงระดับหมู่บ้าน แต่จะแสดงรายละเอียดระดับอำเภอ และตำบลเท่านั้น (โปรดดูแผนที่หมายเลข 6 หน้า 6 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 ประกอบ) สำหรับในบทนี้ผู้วิจัยได้อธิบายการกระจายศัพท์พร้อมแสดงแผนที่ประกอบ ซึ่งเป็นแผนที่รวมระดับ 5 จังหวัด ดังกล่าวนี้

เนื่องจากการนำเสนอข้อค้นพบในบทที่ 5 นี้เกี่ยวข้องกับแผนที่ด้วย ซึ่งแผนที่นำมาใช้นั้น เป็นแผนที่ ที่ได้แบ่งบริเวณหมู่บ้านที่พูดภาษาไทย ออกจากบริเวณหมู่บ้านที่พูดภาษามลายูเรียบร้อยแล้ว โดยผู้วิจัยได้แสดงหมู่บ้านที่พูดภาษาไทยด้วยบริเวณที่ ไม่ได้แรเงา ทั้งหมด ส่วนพื้นที่ที่พูดภาษามลายูนั้น เป็นพื้นที่ที่ แรเงา ทั้งหมด นอกจากนั้นการแสดงการกระจายภาษาบนแผนที่ ยังต้องอาศัย เครื่องหมายและสัญลักษณ์ บางอย่างซึ่งได้แก่

1. สัญลักษณ์ ตัวอักษร T ในวงกลม แสดงตำแหน่งที่มีพูดศัพท์ภาษาไทย ตัวเลขหลังตัวอักษร T เช่น T1 T2 T3..... ใช้แสดงศัพท์แต่ละศัพท์ เช่น หากหน่วยอรรถ 1 มีศัพท์ภาษาไทยจำนวน 4 ศัพท์ ก็จะใช้ T1 T2 T3 T4 แทนศัพท์นั้น ๆ เป็นต้น

2. สัญลักษณ์ ตัวอักษร M ในวงกลม แสดงตำแหน่งที่มีพูดศัพท์ภาษามลายู ตัวเลขหลังตัวอักษร M เช่น M1 M2 M3..... ใช้แสดงศัพท์แต่ละศัพท์ เช่น หากหน่วยอรรถ 1 มีศัพท์ภาษามลายูจำนวน 4 ศัพท์ ก็จะใช้ M1 M2 M3 M4 แทนศัพท์นั้น ๆ เป็นต้น

3. สัญลักษณ์ ตัวอักษร T1 หรือ T2 หรือ หรือ T3. ในวงรี แสดงศัพท์ในบริเวณส่วนใหญ่ของพื้นที่ หมายความว่า บริเวณนั้นเป็นบริเวณที่มีพูดศัพท์ภาษาไทย ตามลักษณะ T1 หรือ T2 หรือ T3 โดยทั่วบริเวณ ซึ่งได้แก่ บริเวณที่ไม่แรเงาทั้งหมด

4. สัญลักษณ์ ตัวอักษร M1 หรือ M2 หรือ หรือ M3. ในวงรี แสดงศัพท์ในบริเวณส่วนใหญ่ของพื้นที่ หมายความว่า บริเวณนั้นเป็นบริเวณที่มีพูดศัพท์ภาษามลายู ตามลักษณะ M1 หรือ M2 หรือ M3 โดยทั่วบริเวณ ซึ่งได้แก่ บริเวณที่แรเงาทั้งหมด

5. สัญลักษณ์ เส้นโค้ง ในแผนที่ ของหน่วยวรรณคดี 20 'ค่างขาว' , 28 'หู' , 50 'ภูเขา' 57 'พระจันทร์' , 61 'หน้าต่าง' , 65 'เข็มขัด' , 71 'เงาะ(ผลไม้)' และ 74 'มะละกอ' แสดงเส้นแบ่งเขตภาษาย่อยภายในภาษาเดียวกัน เพื่อแสดงขอบเขตของลักษณะภาษาย่อยที่ต่างกัน แต่ลักษณะภาษาที่ต่างกันนี้ต้องเป็นภาษาที่แสดงด้วยตัวอักษร (T หรือ M) ในวงรีเท่านั้น

คงได้กล่าวไว้แล้วตั้งแต่ขั้นตอนการวิเคราะห์ศัพท์ว่า การจะตัดสินลงบนแผนที่ว่าหมู่บ้านใดเป็นหมู่บ้านที่พูดภาษาไทยหรือภาษามลายุนั้น ผู้วิจัยได้ยึดถือเอาข้อมูลการเลือก ตัวเลือก (choices) ของผู้บอกภาษาเป็นหลัก หมายความว่า ผู้วิจัยได้กำหนดให้ตัวเลือกที่ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกนั้น (ซึ่งได้แก่ส่วนที่ 1 ดังข้างบนนี้) เป็นตัวชี้ว่าหมู่บ้านนั้น ๆ พูดภาษาใดเป็นหลัก หากผู้ตอบแบบสอบถามเลือก ตัวเลือก ที่เป็นภาษาไทยก็จะถือว่าหมู่บ้านนั้นเป็นหมู่บ้านที่พูดภาษาไทยและจะแสดงการกระจายศัพท์ลงบนแผนที่ ว่าเป็นบริเวณที่พูดภาษาไทยเป็นหลัก แต่ในทางกลับกัน หากผู้ตอบแบบสอบถามเลือก ตัวเลือก ที่เป็นภาษามลายู ก็จะถือว่าหมู่บ้านนั้นเป็นหมู่บ้านที่พูดภาษามลายู และจะแสดงการกระจายศัพท์ลงบนแผนที่ ว่าเป็นบริเวณที่พูดภาษามลายูเป็นหลัก ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยเชื่อว่าการเลือก ตัวเลือก ของผู้บอกภาษานั้น ย่อมเป็นความสามารถเฉพาะตัวที่แท้จริงที่สามารถสะท้อนสถานะความเป็นจริงของการพูดภาษา ณ หมู่บ้านนั้น ๆ มากกว่าการตอบคำถามโดยอนุมานเอาตามที่คิด ดังการตอบแบบสอบถามในส่วนที่ 2 (ดู ส่วนที่ 1 และ ส่วนที่ 2 ข้างบนนี้) เช่น ผู้ที่เลือก ตัวเลือก ภาษาไทยก็จะเป็นผู้ที่มีภาษาแม่เป็นภาษาไทย และ ผู้ที่เลือก ตัวเลือก ภาษามลายูก็จะเป็นผู้ที่มีภาษาแม่เป็นภาษามลายู ผู้ที่ไม่มีความรู้ภาษามลายู จะไม่อาจเลือก ตัวเลือก ที่เป็นภาษามลายูได้ถูกต้องตลอดทั้ง 75 ข้อคำถาม หรือทั้ง 75 หน่วยวรรณคดีในขณะที่แต่ละคำถามมีตัวลงที่ เป็นภาษาเขมรอยู่ด้วย ดังนั้นในการตัดสินลงบนแผนที่ว่าหมู่บ้านใดมีพูดภาษาไทยหรือภาษามลายู นั้น ผู้วิจัยจะไม่ยึดข้อมูลจากส่วนที่ 2 ของแบบสอบถาม แต่จะยึดส่วนที่ 1 เป็นหลัก

สำหรับการที่ผู้วิจัยได้นำเอา ส่วนที่ 2 (ดังข้อ 2 ข้างบนนี้) มาใส่ไว้ในแบบสอบถามนั้น ก็เนื่องจากต้องการทราบเพิ่มเติมว่า นอกจากคนส่วนใหญ่ของแต่ละหมู่บ้านพูดภาษาไทย หรือมลายู ภาษาใดภาษาหนึ่งเพียงภาษาเดียวแล้ว ยังมีหมู่บ้านใดบ้างที่มีพูดภาษาอีกภาษาหนึ่งปะปนอยู่ ซึ่งการตอบคำถามในแบบสอบถามส่วนที่ 2 นี้ หากเป็นกรณีของหมู่บ้านที่มีคนทั้งหมดพูดภาษามลายู เป็นภาษาแม่ การตอบว่ามีพูดภาษาไทยอยู่ด้วยของผู้ตอบแบบสอบถาม อาจเป็นการตอบโดยหมายถึงว่า มีการใช้ภาษาไทยในลักษณะที่เป็นภาษากลางซึ่งใช้เป็นสื่อกลาง (lingua franca) เพื่อ

สื่อสารระหว่างคนต่างภาษา หากใช้เป็นภาษาจริง ๆ ของประชากรในหมู่บ้านที่ใช้กันอยู่ในชีวิตประจำวันก็เป็นได้ คีย์เหตุที่ไม่อาจทดสอบเข้าไปถึงตัวภาษาจริง ๆ ดังเช่น กรณีของการเลือกตัวเลือก ในคำถามอย่าง ส่วนที่ 1 เช่นนี้ ผู้วิจัยถึงยึดถือข้อมูลจาก ตัวเลือก มาเป็นหลักเพียงอย่างเดียว

สำหรับการนำเสนอผลการวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะอ้างถึงหมู่บ้านโดยใช้ตัวเลขประจำหมู่บ้านเป็นหลัก กล่าวคือ หมู่บ้านในจังหวัดสงขลาได้แก่หมู่บ้านหมายเลข 1-990 หมู่บ้านในจังหวัดสตูลได้แก่ หมู่บ้านหมายเลข 991-1247 หมู่บ้านในจังหวัดยะลาได้แก่ หมู่บ้านหมายเลข 1248-1577 หมู่บ้านในจังหวัดปัตตานีได้แก่ หมู่บ้านหมายเลข 1578-2192 และ หมู่บ้านในจังหวัดนราธิวาส ได้แก่ หมู่บ้านหมายเลข 2193-2721 ซึ่งชื่อที่แท้จริงของหมู่บ้าน ที่ใช้ตัวเลขเหล่านี้แทนนั้น ได้แสดงไว้แล้วในบัญชี รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ในภาคผนวก ก. พร้อมกับชื่อตำบล อำเภอ และจังหวัด ที่หมู่บ้านนั้น ๆ ตั้งก่อกอง รวมทั้งชื่อผู้บอกภาษา

ในการวิเคราะห์การกระจายศัพท์นั้น ผู้วิจัยได้นำศัพท์ที่รวบรวมได้ จากผู้บอกภาษา จำนวนทั้งหมด 2,680 หมู่บ้าน มาดำเนินการวิเคราะห์เพื่อแสดงการกระจายศัพท์ จำแนกเป็นรายหน่วยย่อย รวมทั้งสิ้น 75 หน่วยย่อย ซึ่งมีรายละเอียดตามลำดับหน่วยย่อย 1-75 ดังต่อไปนี้

1. การกระจายศัพท์ของหน่วยย่อยที่ 1 'นก'

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยย่อยที่ 1 และเมื่อนำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ (โปรดดูการวิเคราะห์คำศัพท์ในบทที่ 4) พบว่า ศัพท์ที่แทนหน่วยย่อยที่ 1 'นก' ซึ่งเป็นภาษาไทยมีเพียง 1 ศัพท์ ซึ่งได้แก่ ศัพท์ "นก"

ศัพท์ "นก" ซึ่งในที่นี้ใช้สัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ นก น็อก, นก มีพูดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1, 285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของจำนวนหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด โดยศัพท์ดังกล่าวจะกระจายอยู่ในทุกหมู่บ้าน ในพื้นที่เป้าหมาย

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยย่อย 'นง' ในภาษามลายู พบว่ามีอยู่จำนวน 4 ศัพท์ ได้แก่ นุง นุง นูโรง และนุง

ศัพท์ "นุง" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วย 1366 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 50.97 ของจำนวนหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด ซึ่งเป็นศัพท์ที่ใช้กันมากที่สุดในกลุ่มผู้พูดภาษามลายู และกระจายกันพูดอยู่โดยทั่วไปในบริเวณพื้นที่เป้าหมาย

ศัพท์ “บุรก” ซึ่งแทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์เพียง 1 คำเท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 0.04 ซึ่งมีพหูพจน์อยู่ที่จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1050 คือ บ้านเกาะหลิเป๊ะ ในเขตอำเภอเมือง

ศัพท์ “บุโรง” ซึ่งแทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ บุโรง เพียงคำเดียว ซึ่งมีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ซึ่งอยู่ที่หมู่บ้านในจังหวัดสตูล คือ บ้าน 1054 ได้แก่บ้านเกาะยาว ตำบลปยู ในเขตอำเภอเมืองเช่นเดียวกัน

ศัพท์ “บุรง” ซึ่งแทนด้วยสัญลักษณ์ M4 ประกอบด้วยคำศัพท์ บุรง เพียงคำเดียว ซึ่งมีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 27 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 1.01 ของจำนวนหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด เป็นลักษณะภาษาที่มีพหูพจน์ในจังหวัด ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาสเท่านั้น โดยพบว่ากระจายอยู่ทั่วบริเวณ ดังนี้ ในจังหวัด ปัตตานี ที่หมู่บ้าน 1686, 2066, 2152, 2161, 2001, 1687 จังหวัดยะลามีพหูพจน์ที่หมู่บ้าน 1286, 1472, 1518, 1519, 1520, 1521, 1522, 1523, 1526, 1527, 1534 และจังหวัดนราธิวาส ที่หมู่บ้าน 2194, 2302, 2384, 2525, 2542, 2674, 2688, 2543, 2482, 2492 (โปรดดูแผนที่หมายเลข 8 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 8 ประกอบ)

2. การกระจายคำศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 2 ‘ไก’

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 2 และเมื่อนำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ พบว่า ศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 2 ‘ไก’ ที่เป็นภาษาไทยมีเพียง ศัพท์เดียว ซึ่งได้แก่ “ไก”

ศัพท์ “ไก” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ไก่, กาย(1), ไก่(1), กาย(1), กาย(1), กาย(2) (ตัวเลขหลังคำศัพท์แสดงความถี่ของคำศัพท์นั้น ๆ ส่วนคำศัพท์ ไก่ เป็นส่วนใหญ่ของข้อมูลที่เหลือจากคำศัพท์อื่น ๆ) ศัพท์ดังกล่าวนี้มีพหูพจน์ในหมู่บ้านที่พูดภาษาไทยทุกหมู่บ้านซึ่งมีทั้งสิ้นจำนวน 1,285 หมู่บ้าน บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.49 ของจำนวนหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด โดยจะกระจายอยู่ทั่วไปบริเวณพื้นที่เป้าหมายที่มีพูดภาษาไทย

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ ‘ไก’ ในภาษามลายู พบว่ามีอยู่จำนวน 3 ศัพท์ ได้แก่ อาเย, อาย่า และ ฮาเย

ศัพท์ “อาเย” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 มีพหูพจน์ในหมู่บ้านต่าง ๆ มากที่สุด คือมีทั้งหมดจำนวน 1,354 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 50.52 ของจำนวนหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด โดยศัพท์ดังกล่าวจะกระจายอยู่ทั่วไปบริเวณพื้นที่เป้าหมายที่มีพูดภาษามลายู คือสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส

ศัพท์ “อาป่า” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ อาป่า, อาข้ม, อาขัง มีพหูใน 30 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 1.12 ของจำนวนหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่มีพหูในในจังหวัดสตูล ที่หมู่บ้าน 0977, 1004, 1006, 1008, 1009, 1010, 1011, 1012, 1013, 1016, 1017, 1040, 1041, 1043, 1042, 1049, 1052, 1053, 1054, 1055, 1056, 1103, 1100, 1008, ในจังหวัดสงขลา มีพหูในหมู่บ้าน 0236, 0283, 0554 และ 0675, ในจังหวัดยะลา มีพหูที่หมู่บ้าน 1329, 1344

ศัพท์ “ฮาแย” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 มีพหูอยู่ในหมู่บ้านจำนวน 11 หมู่บ้าน บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.41 ของจำนวนหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด ได้แก่ใน จังหวัดปัตตานีที่หมู่บ้าน 2055, 2152, 2161, 1687 และ จังหวัดนราธิวาสมีพหูที่หมู่บ้าน 2194, 2396, 2531, 2688, 2385, 2482, 2492 (โปรดดูแผนที่หมายเลข 9 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 9 ประกอบ)

3. การกระจายคำศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 3 ‘เปิด’

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 3 และเมื่อนำข้อมูล มาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ (โปรดดูการวิเคราะห์คำศัพท์ในบทที่ 4) พบว่า ศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 3 ‘เปิด’ ซึ่งเป็นภาษาไทยมีเพียง 1 ศัพท์ ซึ่งได้แก่ ศัพท์ “เปิด”

ศัพท์ “เปิด” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยศัพท์ เปิด, เปิด(1) ซึ่งศัพท์ ดังกล่าวนี้มีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของจำนวนหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด ซึ่งศัพท์ดังกล่าวจะกระจายอยู่บริเวณทั่วไปบนพื้นที่เป้าหมายในจังหวัด สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ ‘เปิด’ ในภาษมลายูมี 3 ศัพท์ ได้แก่ อีเต๊ะ, อีตี และ ซาคี

ศัพท์ “อีเต๊ะ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ อีเต๊ะ, อีเตะ มีพหูใน 1,391 หมู่บ้านของพื้นที่เป้าหมาย คิดเป็นร้อยละ 51.90 ของจำนวนหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด

ศัพท์ “อีตี” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ อีตี เพียงคำเดียว มีพหูเพียง 1 หมู่บ้าน ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1050 ซึ่งได้แก่หมู่บ้านบนเกาะหลีเป๊ะ ของอำเภอเมือง จังหวัดสตูล

ศัพท์ “ซาคี” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ ซาคี เพียงคำเดียว มีพหูใน 3 หมู่บ้าน ใน 2 จังหวัด คิดเป็นร้อยละ 0.11 ของจำนวนหมู่บ้านที่ได้รับข้อมูลคืนมาทั้งหมด ได้แก่ ในจังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2588 และ 2284 ในจังหวัดปัตตานี ที่ หมู่บ้าน 1646

อนึ่ง วินสเต็ดต์ (Winstedt 1959, 103) ได้ให้ข้อมูลว่า ภาษามลายูมาตรฐาน เรียก Muscovy duck ว่า itek Surati ซึ่งผู้วิจัยสันนิษฐานว่า คำ "ชาติ" นี้ น่าจะมาจาก itek Surati นี้ (โปรดดูแผน ที่หมายเลข 10 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 10 ประกอบ)

4. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 4 'ว'

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 4 และเมื่อนำข้อมูล มาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ (โปรดดูการวิเคราะห์คำศัพท์ในบทที่ 4) พบ ว่า ศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 4 'ว' ที่เป็นภาษาไทยมี 3 ศัพท์ ซึ่งได้แก่ศัพท์ วัว, จัว, โค ศัพท์ดังกล่าวนี้มีพหูในหมู่บ้านที่พูดภาษาไทย ซึ่งมีทั้งสิ้นจำนวน 1,285 หมู่บ้าน โดยจะกระจายกันพูดดังนี้

ศัพท์ "วัว" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ วัว, ฮัว มีพหูใน 1,238 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 46.19 ของจำนวนหมู่บ้านที่ศึกษาทั้งหมด ซึ่งเป็นศัพท์ที่มีการกระจายมากที่สุด ในบรรดาศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถภาษาไทยทั้งหมด

ศัพท์ "จัว" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T2 ประกอบด้วยคำศัพท์ จัว เพียงคำเดียว มีพหู ใน 47 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 1.75 ของจำนวนหมู่บ้านที่ได้รับข้อมูลกลับคืนมาทั้งหมด ได้แก่ หมู่บ้านในจังหวัดสตูล 1031, 1077, 1082, 1179, 1191, 1192, 1197, 1204, 1225, 1226, 1099, 1003, 1151 ในจังหวัดสงขลา ได้แก่ 0177, 0235, 0493, 0490, 0612, 0896, 0901, 0931, 0937, 0938, 0939, 0941, 0943, 0944, 0598 และ 0726 ในจังหวัดปัตตานี ได้แก่ 1953, 2126, 2176, จังหวัดยะลา ได้แก่ 1378 ในจังหวัดนราธิวาส ได้แก่ 2507, 2514, 2558, 2559, 2561, 2567, 2568, 2569, 2570, 2577, 2706, 2513, 2547 และ 2575

ศัพท์ "โค" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T3 ประกอบด้วยคำศัพท์ โค เพียงคำเดียว มีพหู อยู่เพียง 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของจำนวนหมู่บ้านที่ศึกษาทั้งหมด ได้แก่ จังหวัดสงขลา ที่หมู่บ้าน 0521 คือ บ้านน้ำขาว ฮ่าเกอ ฉะนะ

ส่วนในภาษามลายู มีศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ 'ว' อยู่จำนวน 2 ศัพท์ ได้แก่ ลือมู เถอมู ซึ่งหน่วยอรรถ ลือมู มีพหูมากที่สุด

ศัพท์ "ลือมู" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ลือมู, ลิมมู มี กระจายกันพหูในหมู่บ้านที่พูดภาษามลายู โดยส่วนใหญ่จำนวนทั้งสิ้น 1,389 คิดเป็นร้อยละ 51.83 ของหมู่บ้านที่ได้รับข้อมูลกลับคืนมาทั้งหมด

ศัพท์ "เถอมู" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ เถอมู, ลามู, ถัมมู, ล่ามู, ถัมมู, ถมู มีพหูใน 5 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.22 ของหมู่บ้านที่ได้รับข้อมูลกลับคืนมาทั้งหมด

โดยมีพุดในจังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2674 ในจังหวัดสงขลามีพุดที่หมู่บ้าน 0235 และในจังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1053, 1217, และ 1008, 1009 (โปรดดูแผนที่หมายเลข 11 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 11 ประกอบ)

5. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 5 'ม้า'

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 5 และเมื่อนำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ (โปรดดูการวิเคราะห์คำศัพท์ในบทที่ 5) พบว่า ศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 5 'ม้า' ที่เป็นภาษาไทยมีเพียง ศัพท์เดียว ซึ่งได้แก่ ศัพท์ "ม้า"

ศัพท์ "ม้า" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ม้า, ม้า มีพุดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของหมู่บ้านที่ได้รับข้อมูลกลับคืนมาทั้งหมด โดยกระจายอยู่ทั่วไปบริเวณพื้นที่เป้าหมาย คือ จังหวัด สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส

เมื่อศึกษาคำศัพท์ภาษามลายู ที่แทนหน่วยอรรถที่ 5 'ม้า' ที่รวบรวมได้ทั้งหมด พบว่าสามารถวิเคราะห์ออกเป็น 2 ศัพท์ คือ กูดอ, กูดา ซึ่งศัพท์ "กูดอ" มีพุดมากที่สุด

ศัพท์ "กูดอ" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ กูดอ เพียงคำเดียว มีพุดในหมู่บ้านส่วนใหญ่ ซึ่ง มีพุดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,391 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 51.90 ของหมู่บ้านที่ได้รับข้อมูลกลับคืนมาทั้งหมด

ศัพท์ กูดา ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ กูดา เพียงคำเดียว มีพุดใน 4 หมู่บ้านในจังหวัดสตูล คิดเป็นร้อยละ 0.15 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด ได้แก่หมู่บ้าน 1050, 1053, 1100 และ 1008 (โปรดดูแผนที่หมายเลข 12 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 12 ประกอบ)

6. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 6 'ควาย'

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 6 และเมื่อนำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ (โปรดดูการวิเคราะห์คำศัพท์ในบทที่ 4) พบว่า ศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 6 'ควาย' ซึ่งเป็นภาษาไทยมีเพียง ศัพท์เดียว ซึ่งได้แก่ ศัพท์ "ควาย"

ศัพท์ "ควาย" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ควาย เพียงคำเดียว มีพุดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด โดยจะกระจายอยู่ในทุกหมู่บ้านที่พูดภาษาไทย ในบริเวณพื้นที่เป้าหมาย

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ "ควาย" ในภาษามลายู มี 2 ศัพท์ ได้แก่ กูบา และ กรือเบา

ศัพท์ “กูบา” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ กูบา, กรูบา, กฐบา, กือรูบา, กิริบ่า มีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,371 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 51.38 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามกลับมาทั้งหมด ซึ่งศัพท์ดังกล่าวจะกระจายอยู่ทั่วไปในบริเวณพื้นที่เป้าหมาย

ศัพท์ “กรือเบา” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ กรือเบา, กือเบา, กิรเบา, กูเบา, กุระเบา, กราเบา, กรอเบา, กระเบา, กรอบา, เกอรเบา, การาเบา, กระอบา, การาเบา, กิริบัว, กือราเบา, คาราเบา มีพหูใน 18 หมู่บ้าน บ้าน คิดเป็นร้อยละ 6.67 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามกลับมาทั้งหมด ในจังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1008, 1009, 1011, 1012, 1013, 1016, 1041, 1050, 1053, 1052, 1054, 1055, 1056, 1103, 1217, 1100, และจังหวัดยะลาที่หมู่บ้าน 1264, 1329 (โปรดดูแผนที่หมายเลข 13 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 13 ประกอบ)

7. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 7 ‘ช้าง’

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 7 และเมื่อนำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ (โปรดดูการวิเคราะห์คำศัพท์ในบทที่ 4) พบว่า ศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 7 ‘ช้าง’ ที่เป็นภาษาไทยมีเพียง ศัพท์เดียว ซึ่งได้แก่ ศัพท์ “ช้าง”

ศัพท์ “ช้าง” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ช้าง เพียงคำเดียว มีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามกลับมาทั้งหมด โดยศัพท์ดังกล่าวจะกระจายอยู่ในทุกหมู่บ้านที่พูดภาษาไทยในบริเวณพื้นที่เป้าหมาย ในจังหวัด สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ ‘ช้าง’ ในภาษามลายู มีจำนวน 3 ศัพท์ได้แก่ กาเจาะห์, มาย๊ะ และ กาเยาะห์ อนึ่ง Wistedt(1959:107) ได้ให้ข้อมูล ว่า คำ Gajah ในภาษามลายูมาตรฐาน (ซึ่งสัมพันธ์กับคำ กาเยาะห์ นี้) เป็นคำยืมมาจากภาษาสันสกฤต ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าตรงกับคำ “คช” ‘ช้าง’

ศัพท์ “กาเจาะห์” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ กาเจาะห์ เพียงคำเดียว มีพหูใน 1,336 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 49.85 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามกลับมาทั้งหมด โดยศัพท์ดังกล่าวจะกระจายอยู่ทั่วไปในบริเวณพื้นที่เป้าหมาย ในจังหวัด สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส

ศัพท์ “มาย๊ะ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ มาย๊ะห์, กาย๊ะ, มาจะห์, กายะ มีพหูใน 7 หมู่บ้าน บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.26 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามกลับมาทั้งหมด ได้แก่หมู่บ้านในจังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 997, 1011, 1049, 1053, 1103, 1100, 1008

ศัพท์ “กาเขาะห้” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ กาเขาะห้, กาเขาะ, กาเขาะห้, กาเขาะห้, กาเขาะห้, คาเขาะห้, งาเขาะห้ มีพหูใน 52 หมู่บ้าน บัน คิดเป็นร้อยละ 1.92 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามกลับมาทั้งหมด ได้แก่ในจังหวัดนครราชสีมา คือ 2234, 2246, 2280, 2281, 2282, 2286, 2302, 2303, 2304, 2332, 2384, 2386, 2495, 2525, 2531, 2532, 2533, 2535, 2542, 2594, 2598, 2660, 2661, 2674, 2675, 2688, 2718, 2482, 2490 ในจังหวัดยะลา คือ 1264, 1327, 1470, 1472, 1481, 1485, 1313, 1329, ในจังหวัดปัตตานี คือ 2066, 2150, 2152, 2161, 2001, 2145, 1687, ในจังหวัดสงขลา 0623, 0639, 285 และในจังหวัดสตูล คือ 1006, 1009, 1012, 1013, 1055 (ไปรคดูแผนที่หมายเลข 14 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 14 ประกอบ)

8. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 8 ‘แมว’

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 8 และเมื่อนำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ (ไปรคดูการวิเคราะห์คำศัพท์ในบทที่ 4) พบว่า ศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 8 ‘แมว’ ซึ่งเป็นภาษาไทยมี 2 คำศัพท์ ซึ่งได้แก่ ศัพท์ “แมว” และ คำศัพท์ “มีเหมียว”

ศัพท์ “แมว” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ แมว เพียงคำเดียว มีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1, 284 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.91 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามกลับมาทั้งหมด

ศัพท์ “มีเหมียว” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T2 ประกอบด้วยคำศัพท์ มีเหมียว เพียงคำเดียว มีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามกลับมาทั้งหมด ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1050 คือ บ้านเกาะหลิเป๊ะ ในเขตอำเภอเมือง

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ “แมว” ในภาษามลายู มีเพียง 1 ศัพท์ได้แก่ กูจิง ซึ่งกระจายอยู่ในทุกหมู่บ้านที่พูดภาษามลายู

ศัพท์ “กูจิง” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ กูจิง เพียงคำเดียว มีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,395 หมู่บ้าน บัน คิดเป็นร้อยละ 52.05 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามกลับมาทั้งหมด ซึ่งจะกระจายอยู่บริเวณพื้นที่เป้าหมายโดยเฉพาะจังหวัด สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นครราชสีมา (ไปรคดูแผนที่หมายเลข 15 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 15 ประกอบ)

9. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 9 'หนู'

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 9 และเมื่อนำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ (ไปรคดูการวิเคราะห์คำศัพท์ในบทที่ 4) พบว่า ศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 9 'หนู' ที่เป็นภาษาไทยมีเพียง ศัพท์เดียว ซึ่งได้แก่ ศัพท์ "หนู" ศัพท์ดังกล่าวนี้มีพหูในหมู่บ้านที่พูดภาษาไทยทุกหมู่บ้าน

ศัพท์ "หนู" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ หนู เพียงคำเดียว มีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามกลับมาทั้งหมด โดยจะกระจายกันพหูทั่วไปในเขตพื้นที่เป้าหมาย

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ 'หนู' ในภาษามลายู มีจำนวน 3 ศัพท์ได้แก่ ตีฎ, ตีฎต และ ตีโกยห์

ศัพท์ "ตีฎ" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ตีฎ, ตีฎห์, ตีฎฮ์, ตีฎห์, ตีฎร์ , ตีฎ็, ตีฎร, ตีฎฮ มีพหูใน 1,360 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 50.75 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด

ศัพท์ "ตีฎต" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ ตีฎต เพียงคำเดียว มีพหูใน 29 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 1.08 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด ได้แก่ หมู่บ้านในจังหวัดสตูล คือ 1011, 1016, 1041, 1049, 1053, 1055, หมู่บ้านในจังหวัดสงขลา 0554 จังหวัดปัตตานี 1690, 2055, 2056, 2057, 2066, 2080, 2088, 2089, 2105, 2001 จังหวัดยะลา 1268, 1278, 1409, 1472, 1329, จังหวัด นราธิวาส 2234, 2384, 2525, 2674, 2703, 2490

ศัพท์ "ตีโกยห์" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ ตีโกยห์, ตีโกย็, ตีโกย็, ตีโกย มีพหูใน 6 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.22 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด ได้แก่จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1006, 1050, 1100, 1008, 1054, 1055 (ไปรคดูแผนที่หมายเลข 16 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 16 ประกอบ)

10. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 10 'เสือ'

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 10 และเมื่อนำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ (ไปรคดูการวิเคราะห์คำศัพท์ในบทที่ 4) พบว่า ศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 10 'เสือ' ซึ่งเป็นภาษาไทยมีเพียง ศัพท์เดียว ซึ่งได้แก่ ศัพท์ "เสือ"

ศัพท์ “เสื่อ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ เสื่อ เพียงคำเดียว มีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด ซึ่งศัพท์ดังกล่าวจะกระจายอยู่ในทุกหมู่บ้านที่พูดภาษาไทยบนพื้นที่เป้าหมาย คือ จังหวัด สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยยรรณ “เสื่อ” ในภาษามลายู มีจำนวน 4 ศัพท์ได้แก่ จีมา, ริมา, อารีมา และ บุคัค

ศัพท์ “จีมา” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วย คำศัพท์ จีมา, หจีมา, ฎีมา และมีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,338 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 49.93 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด โดยจะกระจายอยู่ในพื้นที่เป้าหมาย ได้แก่ในจังหวัด สงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส

ศัพท์ “ริมา” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ ริมา, ริมา, ฮารีมา จำนวน 33 หมู่บ้าน บ้าน คิดเป็นร้อยละ 1.23 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด ได้แก่ จังหวัด สตูล ที่หมู่บ้าน 997, 1012, 1041, 1049, จังหวัดปัตตานีที่หมู่บ้าน 1650, 1659, 1688, 2066, 2105, 2108, 2161, 2145, จังหวัดยะลาที่หมู่บ้าน 1286, 1348, 1472, 1523, 1300, 1,272, 1293, และจังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2214, 2228, 2234, 2286, 2332, 2523, 2532, 2533, 2534, 2598, 2673, 2710, 2718, 2499

ศัพท์ “อารีมา” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยศัพท์ อารีมา ริมา ฮารีมา อีมา ฮารีมา ฮารีมาว แฮมา ไอมา ริมาว ฮารีมาะห์ และ แอมอ ซึ่งมีพหูพจน์ 23 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.86 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดสตูล ได้แก่ 1009, 1011, 1013, 1016, 1017, 1040, 1052, 1053, 1054, 1055, 1103, 1100, 1008, 1055, 1054, 1052, 1041 จังหวัดปัตตานี ได้แก่ 2152 จังหวัด ยะลา ได้แก่ 1329, 1300, 1523, 1273 จังหวัดนราธิวาส 2525

ศัพท์ “บุคัค” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M4 มีพหูพจน์เพียง 1 แห่ง คือหมู่บ้าน 1050 ซึ่งได้แก่ หมู่บ้านเกาะหลีเป๊ะ อำเภอเมือง จังหวัดสตูล (โปรดดูแผนที่หมายเลข 17 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 17 ประกอบ)

11. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 11 'ง'

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 11 และเมื่อนำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ (ไปรคตุการวิเคราะห์คำศัพท์ในบทที่ 4) พบว่า ศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 11 ซึ่งเป็นภาษาไทยมี 1 คำศัพท์ ซึ่งได้แก่ ศัพท์ “ง”

ศัพท์ “ง” ซึ่งในที่นี้ใช้สัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ง เพียงคำเดียว ซึ่งมีจำนวนคำศัพท์ 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด โดยศัพท์ดังกล่าวกระจายอยู่ในทุกหมู่บ้านที่พูดภาษาไทย

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ “ง” ในภาษามลายูมีจำนวน 3 ศัพท์ คือ สุตา อูตา และ อูตะ ศัพท์ “สุตา” ซึ่งในที่นี้ใช้สัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ สุตา, งูตา, สุตอ และมีพุด ในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,272 คำศัพท์ คิดเป็นร้อยละ 47.45 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด โดยกระจายอยู่ในพื้นที่ส่วนใหญ่ของพื้นที่เป้าหมายในจังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส

ศัพท์ “อูตา” ซึ่งในที่นี้ใช้สัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ อูตา, อูตาร์ และมีพุดในจำนวนหมู่บ้านทั้งสิ้น 117 คิดเป็นร้อยละ 4.37 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด หมู่บ้านได้แก่จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1055, 1008, จังหวัดปัตตานีที่หมู่บ้าน 1650, 1659, 1664, 1667, 1683, 1706, 1863, 1865, 1866, 1867, 1868, 1869, 1870, 1872, 1878, 1879, 1881, 1887, 1888, 1890, 1916, 1920, 1921, 1922, 1923, 1941, 2001, 2003, 2055, 2059, 2060, 2063, 2064, 2066, 2083, 2087, 2088, 2089, 2104, 2152, 2161, 1708, 2145, 2153, จังหวัดยะลาที่หมู่บ้าน 1264, 1268, 1287, 1304, 1315, 1316, 1327, 1348, 1409, 1419, 1460, 1472, 1485, 1504, 1506, 1514, 1561, 1563, 1275, 1292, 1313, 1320, 1514, 1293, 1314, 1255, 1272, จังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2194, 2234, 2273, 2280, 2285, 2286, 2292, 2302, 2303, 2304, 2305, 2345, 2346, 2347, 2348, 2350, 2396, 2399, 2436, 2446, 2461, 2474, 2475, 2489, 2508, 2525, 2531, 2532, 2542, 2624, 2674, 2688, 2694, 2543, 2284, 2470, 2482, 2490, จังหวัดสงขลาที่หมู่บ้าน 0445, 0603, 0639, 0643, 0665, 0674

ศัพท์ “อูตะ” ซึ่งประกอบด้วย คำศัพท์ อูตะ, อูตาก, อูลาจ, อูลัก และมีพุดในหมู่บ้านจำนวน 6 คำศัพท์ คิดเป็นร้อยละ 0.22 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด โดยกระจาย หนาแน่นบริเวณหมู่บ้านจังหวัดสตูล คือ 1040, 1043, 1049, 1053, 1054, 1100 (ไปรคตุแผนที่หมายเลข 18 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 18 ประกอบ)

12. การกระจายคำศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 12 'กบ'

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 12 และเมื่อนำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ พบว่าศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 12 'กบ' ซึ่งเป็นภาษาไทยมีเพียง 1 ศัพท์ ได้แก่ "กบ"

ศัพท์ "กบ" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ซึ่งมีพหูพจน์ 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด โดยศัพท์ดังกล่าวกระจายอยู่ในทุกหมู่บ้านที่พูดภาษาไทย

เมื่อศึกษาคำศัพท์ภาษามลายู ที่แทนหน่วยอรรถที่ 12 ที่รวบรวมได้ทั้งหมด พบว่าสามารถวิเคราะห์ออกเป็น 4 ศัพท์ ดังนี้ กาเตาะห์, กาติ๊ะ, กับบูก, กอบีอก

ศัพท์ "กาเตาะห์" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ กาเต๊ะ, กาคอก, กาเตาะ, บกาเตาะ, บือกาเตาะ และมีพหูพจน์หมู่บ้านทั้งสิ้น 1,389 คำศัพท์ คิดเป็นร้อยละ 51.83 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด โดยกระจายอยู่ในบริเวณส่วนใหญ่ของพื้นที่เป้าหมายโดยเฉพาะในจังหวัด ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส

ศัพท์ "กาตะ" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ กาตะ, กาติ๊ะ, และมีพหูพจน์จังหวัดสตูล 4 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่บ้าน 0997, 1050, 1100 และ 1008

ศัพท์ "กับบูก" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ กับบูก เพียงคำเดียว มีพหูพจน์ในหมู่บ้านเพียง 1 หมู่บ้าน ได้แก่ ในจังหวัดปัตตานีที่หมู่บ้าน 2126 บ้านบาแฆะ ตำบลพิเทน อำเภอทุ่งยางแดง

ศัพท์ "กอบีอก" ซึ่งแทนด้วยสัญลักษณ์ M4 ประกอบด้วยคำศัพท์ กอบีอก เพียงคำเดียว มีพหูพจน์ 1 หมู่บ้าน ได้แก่ ใน จังหวัด ยะลาที่หมู่บ้าน 1500 บ้านตูก คำบละเค๊ะ อำเภอรามัน (ไปรคฺคูแผนที่มีหมายเลข 19 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 19 ประกอบ)

13. การกระจายคำศัพท์ที่แทน หน่วยอรรถที่ 13 'เต่า'

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 13 และจากการวิเคราะห์คำศัพท์เหล่านี้ พบว่ามีเพียงศัพท์เดียว ได้แก่ ศัพท์ "เต่า" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ซึ่งประกอบด้วย เต่า, เต้า, ตาว, เต้า, เต้า ซึ่งมีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวน 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด โดยศัพท์ดังกล่าวกระจายอยู่ในทุกหมู่บ้านที่พูดภาษาไทย

เมื่อศึกษาคำศัพท์ภาษามลายู ที่แทนหน่วยอรรถที่ 'เคา' ที่รวบรวมได้ทั้งหมด พบว่า สามารถวิเคราะห์หรือออกเป็น 4 ศัพท์ ดังนี้ กุฆอ, กอโร, ปินญ, กาเราะ

ศัพท์ "กุฆอ" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วย คำศัพท์ กุฆอ, กุโร, กือกุโร, กุตอ, คูโร, กูรา, กุฆอโร, กุมอโร และมีพุดในหมู่บ้านทั้งสิ้น 1381 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 51.53 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด โดยกระจายอยู่ในบริเวณส่วนใหญ่ของพื้นที่เป้าหมายที่พุดภาษามลายู

ศัพท์ "กอโร" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ กอโร, กอฮอ, กอกรอโร ซึ่งมีพุดในหมู่บ้านทั้งสิ้น 9 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.34 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 997, 1006, 1008, 1011, 1012, 1013, 1016, 1017, 1042

ศัพท์ "ปินญ" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ ปินญ, ปิอู, ปญ มีพุดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 3 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.11 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด มีพุดในจังหวัด สตูลที่หมู่บ้าน 1049, 1050 และ 1100

ศัพท์ "กาเราะ" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M4 ประกอบด้วยคำศัพท์ กาเราะ เพียงคำเดียว มีพุดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 2 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.07 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด มีพุดในจังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1043, และ 1041 (โปรดดูแผนที่หมายเลข 20 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 20 ประกอบ)

14. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 14 'ปลา'

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 14 และเมื่อนำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ (โปรดดูการวิเคราะห์คำศัพท์ในบทที่ 3) พบว่า ศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 14 'ปลา' ซึ่งเป็นภาษาไทยมีเพียงศัพท์เดียวคือศัพท์ "ปลา"

ศัพท์ "ปลา" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ปลา, ปลา มีพุดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด โดยจะกระจายกันพุดในบริเวณพื้นที่เป้าหมาย

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ "ปลา" ในภาษามลายู มีจำนวน 2 ศัพท์ได้แก่ อีแก และ อิกัน

ศัพท์ "อีแก" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ อีแก เพียงคำเดียว มีพุดใน 1,364 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 50.90 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด โดยกระจายอยู่ในพื้นที่เป้าหมายส่วนใหญ่ที่พุดภาษามลายู

ศัพท์ “อีกัน” ซึ่งในที่นี้แทนสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ อีกัน เพียงคำเดียว มี พุคในจำนวนทั้งสิ้น 30 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 1.12 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด ได้แก่ในจังหวัดสตูล ที่หมู่บ้าน 0997, 1006, 1008, 1009, 1010, 1011, 1013, 1016, 1040, 1041, 1042; 1043, 1049, 1050, 1052, 1053, 1054, 1055, 1056, 1103, 1217, 1100, 1055/3, 1217 จังหวัดสงขลาหมู่บ้าน 0236, 0554, 0674, จังหวัดนราธิวาส หมู่บ้าน 2525 จังหวัดยะลา หมู่บ้าน 1344 และ 1329

ศัพท์ “อีกิด” ซึ่งในที่นี้แทนสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ อีกิด เพียงคำเดียว โดยมี พุคที่หมู่บ้าน 1050 บ้าน เกาะหลิวเป๊ะ อำเภอเมือง จังหวัดสตูล (ไปรษณีย์แผนที่หมายเลข 21 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 21 ประกอบ)

15. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 15 ‘ปู’

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 15 และเมื่อนำข้อมูล มาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์ การวิเคราะห์คำศัพท์ (ไปรษณีย์วิเคราะห์คำศัพท์ในบทที่ 4) พบว่า ศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 15 ซึ่งเป็นภาษาไทยมีเพียงศัพท์เดียว ซึ่งได้แก่ ศัพท์ “ปู”

ศัพท์ “ปู” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ปู, ปู่ มีพุกในหมู่บ้าน จำนวนทั้งสิ้น 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด ศัพท์ดังกล่าวนี้จะมีพุกทุกหมู่บ้านที่พูดภาษาไทย

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ “ปู” ในภาษามลายู มีจำนวน 2 ศัพท์ ได้แก่ กือแต และ กะ ต้า

ศัพท์ “กือแต” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ กือแต, กะแต มี พุคในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,373 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 51.23 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด โดยกระจายอยู่ในพื้นที่เป้าหมายส่วนใหญ่ที่พูดภาษามลายูในทั้ง 5 จังหวัด

ศัพท์ “กะต้า” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ กะต้า, กือคัม, กะต้า, กะคาม, กือตัน, กือคัค, กอคัม, ฉิมคัม และมีพุกในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 22 หมู่บ้าน คิดเป็น ร้อยละ 0.82 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด ได้แก่ หมู่บ้าน 0997, 1006, 1009, 1011, 1012, 1013, 1016, 1040, 1041, 1042, 1043, 1052, 1053, 1054, 1055, 1056, 1103, 1100, 1008, 0283, 0230 และ 0674 (ไปรษณีย์แผนที่หมายเลข 22 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 22 ประกอบ)

16. การกระจายศัพท์ของหน่วยบรรณที่ 16 'กุ่ง'

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยบรรณที่ 16 และเมื่อนำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ พบว่า ศัพท์ที่แทนหน่วยบรรณที่ 16 ซึ่งเป็นภาษาไทยมีเพียงศัพท์เดียว ซึ่งได้แก่ ศัพท์ " กุ่ง "

ศัพท์ " กุ่ง " ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วย กุ่ง, กุง มีพหูพจน์ในหมู่บ้านที่พูดภาษาไทยทุกหมู่บ้านซึ่งมีทั้งสิ้นจำนวน 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยบรรณ " กุ่ง " ในภาษามลายู มีจำนวน 4 ศัพท์ได้แก่ ฮูแคว, ฮูแคว, ฮูคัง, ฮูคัง

ศัพท์ " ฮูแคว " ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ " ฮูแคว " เพียงคำศัพท์เดียวมีพหูพจน์ใน 1,309 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 48.96 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด โดยจะกระจายอยู่ในหมู่บ้านที่เหลือ นอกเหนือจากหมู่บ้านที่มีพหูพจน์ ฮูแคว ฮูคัง และ ฮูคัง ดังข้างล่างนี้

ศัพท์ " ฮูแคว " ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ ฮูแคว, ฮูแคว, ฮูแคว, ฮูแคว มีพหูพจน์ในจำนวนทั้งสิ้น 47 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 1.75 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด ได้แก่จังหวัดสงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส สำหรับในจังหวัดสงขลามีพหูพจน์หมู่บ้าน 0588, 0639, 0643, 0665 และ 0675 ส่วนในจังหวัดปัตตานีมีพหูพจน์หมู่บ้าน 1598, 1659, 1683, 1706, 1863, 1865, 1866, 1867, 1868, 1869, 1870, 1878, 1879, 1887, 1888, 1890, 1920, 1921, 1922, 1923, 1708, จังหวัดยะลาซึ่งมีพหูพจน์หมู่บ้าน 1268, 1286, 1287, 1315, 1316, 1327, 1348, 1409, 1419, 1504, 1561, 1275, 1320, 1272, 1293, 1255 และในจังหวัดนราธิวาส มีพหูพจน์หมู่บ้าน 2234, 2240, 2285, 2284, 2490

ศัพท์ " ฮูคัง " ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์เพียงคำศัพท์เดียวคือ ฮูคัง มีพหูพจน์ใน 9 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.34 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด ได้แก่ จังหวัด สตูล คือหมู่บ้าน 1009, 1010, 1043, 1052, 1054, 1103, 1055/3, และ จังหวัด สงขลา ที่หมู่บ้าน 0283 และ 0284

ศัพท์ " ฮูคัง " ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M4 ประกอบด้วยคำศัพท์เพียงคำศัพท์เดียวคือ ฮูคัง มีพหูพจน์ใน 27 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 1.01 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด ได้แก่ จังหวัดสงขลาที่หมู่บ้าน 997, 1011, 1012, 1013, 1016, 1017, 1040, 1041, 1042, 1049, 1052, 1053, 1055, 1056, 1100, 1008, 1054, 1052, 0236, 0455, 0554, 0665, 0674, 0675 จังหวัด

ยะลาที่หมู่บ้าน 1344, 1329 และจังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2523 (โปรดดูแผนที่หมายเลข 23 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 23 ประกอบ)

17. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 17 'ไส้เดือน'

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 17 และเมื่อนำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ พบว่า ศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 17 ซึ่งเป็นภาษาไทยมี 4 ศัพท์ ได้แก่ ศัพท์ เดือน ไส้เดือน กือเดือน ได้โค้ง ศัพท์ดังกล่าวนี้มีพหูพจน์จำนวนทั้งสิ้น 1285 หมู่บ้าน ซึ่งจะกระจายกันทุกดังนี้

ศัพท์ "เดือน" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์เพียงคำศัพท์เดียว มีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวน 1,218 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 45.45 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด

ศัพท์ "ไส้เดือน" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T2 ประกอบด้วย 4 คำศัพท์ ได้แก่ ไส้เดือน, สะเดือน, เสเดือน, สเดือน และมีพหูพจน์ใน 50 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 1.87 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด ได้แก่ในจังหวัดสตูล มีพหูพจน์หมู่บ้าน 1015, 1019, 1020, 1032, 1075, 1077, 1080, 1081, 1104, 1195, 1197, 1203, 1204, 1216, 1217, 1165, 1025, ในจังหวัดสงขลามิพหูพจน์หมู่บ้าน 0125, 0126, 0461, 0493, 0496, 0552, 0577, 0612, 0629, 0647, 0945, 0103, ในจังหวัดปัตตานีมีพหูพจน์หมู่บ้าน 1800, 1947, 1948, 1953, 1960, 1973, 1974, 1975, 2126, ในจังหวัดยะลามิพหูพจน์หมู่บ้าน 1339, 1341, 1516, 1260 ในจังหวัดนราธิวาสมีพหูพจน์หมู่บ้าน 2558, 2570, 2572, 2577, 2683 และ 2684

ศัพท์ "กือเดือน" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T3 ประกอบด้วย คำศัพท์เพียงคำศัพท์เดียว คือ กือเดือน มีพหูพจน์ใน 16 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.60 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบ สอบถามคืนมาทั้งหมด ในจังหวัดนราธิวาสเท่านั้น คือ หมู่บ้าน 2200, 2309, 2426, 2427, 2428, 2429, 2507, 2514, 2516, 2521, 2522, 2569, 2706, 2513, 2547 และ 2575

ศัพท์ "ได้โค้ง" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T4 ประกอบด้วยคำศัพท์เพียงคำศัพท์เดียว มีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้นเพียง 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบ สอบถามคืนมาทั้งหมด ในจังหวัดสงขลา คือหมู่บ้าน 0989 บ้านต้นสำน ตำบลคลองหยา ยำเภอลอง หอยโข่ง

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ "ไส้เดือน" ในภาษามลายู มีจำนวน 3 ศัพท์ ได้แก่ จาจิง, จะจิง, จะจิก มีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,395 หมู่บ้าน

ศัพท์ “จางิง” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ จางิง, จาจิน มีพุดในจำนวน 1,387 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 51.75 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบ สอบถามคืนมาทั้งหมด โดยจะกระจายอยู่ในพื้นที่เป้าหมายส่วนใหญ่ที่พุดภาษามลายู

ศัพท์ “จะจิง” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์เพียงคำศัพท์เดียวคือ จะจิง มีพุดใน 7 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.26 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบ สอบถามคืนมาทั้งหมด ในจังหวัดสตูลเท่านั้น ได้แก่หมู่บ้าน 1011, 1016, 1017, 1040, 1041, 1043 และ 1008

ศัพท์ “จะจิก” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์เพียงคำศัพท์เดียว มีพุดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้นจำนวนเพียง 1 หมู่บ้าน คือจังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1050 บ้านเกาะหลิเป๊ะ อำเภอเมือง (โปรดดูแผนที่หมายเลข 24 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 24 ประกอบ)

18. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 18 ‘ปลาไหล’

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 18 และเมื่อนำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ พบว่า ศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 18 ซึ่งเป็นภาษาไทยมี 2 ศัพท์ ได้แก่ ศัพท์ “ปลาไหล” และ “มาหลง”

ศัพท์ “ปลาไหล” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ปลาไหล, ไหล, ปลาไหล, ปลาไหล, ปลาไหล มีพุดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1284 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.91 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด โดยจะกระจายอยู่ในพื้นที่เป้าหมายส่วนใหญ่ที่มีพุดภาษาไทย

ศัพท์ “มาหลง” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T2 ประกอบด้วย คำศัพท์เพียงคำศัพท์เดียวคือ มาหลง ซึ่งผู้วิจัยสันนิษฐานว่าเป็นคำยืมภาษามลายู มีพุดในหมู่บ้านเพียง 1 หมู่บ้าน ในจังหวัดสตูล คือ 1099 บ้านปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอระแงะ

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ “ปลาไหล” ในภาษามลายู มีจำนวน 5 ศัพท์ ได้แก่ บือโล๊ะ, บือโลก, มาลอน, ดูโละ, ไปลี

ศัพท์ “บือโล๊ะ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ บือโล๊ะ, กัมบือโล๊ะ, กือบือโล๊ะ, โบ-ลค, บะโละ, บือดู, บือโระ มีพุดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1382 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 51.57 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด โดยกระจายอยู่ในบริเวณพื้นที่เป้าหมายส่วนใหญ่ ในส่วนที่พุดภาษามลายู

ศัพท์ “บือโตค” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ บือโตค, บาโตค, บือโตค มีพหูพจน์หมู่บ้านทั้งสิ้น 7 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.26 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด โดยมีพหูพจน์อยู่ในจังหวัดสตูลเท่านั้น ได้แก่หมู่บ้าน 1011, 1012, 1016, 1017, 1052, 1054 และ 1100

ศัพท์ “มาโตน” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ มาโตน, อุดะมาลง, มาหลง มีพหูพจน์หมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 4 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.15 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด โดยมีพหูพจน์จังหวัดสตูลเท่านั้น คือหมู่บ้าน 907, 1041, 1043 และ 1008

ศัพท์ “ตุโละ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M4 ประกอบด้วยคำศัพท์เพียง 1 คำศัพท์ ตุโละ มีพหูพจน์ 1 หมู่บ้านของจังหวัดสตูล ได้แก่หมู่บ้าน 1217 บ้านแปะ-ระไ้ ตำบลท่าเรือในเขตอำเภอท่าแพ

ศัพท์ “ไปลี” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M5 ประกอบด้วยคำศัพท์เพียงคำศัพท์เดียวคือ ไปลี มีพหูพจน์ 1 หมู่บ้านเท่านั้น ได้แก่หมู่บ้าน 1196 บ้าน เขาน้อย ตำบลย่านซื่อ อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล (โปรดดูแผนที่หมายเลข 25 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 25 ประกอบ)

19. การกระจายคำศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 19 ‘ถึง’

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 19 และเมื่อนำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ พบว่า ศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 19 ซึ่งเป็นภาษาไทยมี 2 ศัพท์ ได้แก่ ถึง และ กัง

ศัพท์ “ถึง” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ถึง, ถึง มีพหูพจน์หมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1284 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.91 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด โดยกระจายอยู่ในบริเวณพื้นที่เป้าหมายที่พูดภาษาไทยทุกหมู่บ้าน

ศัพท์ “กัง” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T2 ประกอบด้วยคำศัพท์เพียงคำศัพท์เดียวคือ กัง มีพหูพจน์ 1 หมู่บ้านในจังหวัดนราธิวาส คือหมู่บ้าน 2415 บ้านสายบน ตำบลกาหลง อำเภอศรีสาคร

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ “ถึง” ในภาษามลายู มีจำนวน 3 ศัพท์ ได้แก่ กือฆอ, กือรา, และ บาโระ

ศัพท์ “กือฆอ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ กือฆอ, กือรอ, เกอ-รอ, กรอ, การอ, กาสอ และ กุรอ ศัพท์ กือฆอ นี้มีพหูพจน์มากที่สุด กล่าวคือมีพหูพจน์อยู่ 1,385 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 51.68 ของจำนวนหมู่บ้านที่ทำการสำรวจได้ทั้งหมด

ศัพท์ “กือรา” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ กือรา, การา, ฉีรา, กรา มีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวน 4 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.15 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด ดังนี้ มีพหูพจน์ในจังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1050, 1016, 1100 ในจังหวัดปัตตานีที่หมู่บ้าน 1659

ศัพท์ “บาโระ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ บาโระ, บโอ, มื่อ, ะ บือโฆ๊ะ, บือโระ๊ะ และมีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 6 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.22 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด ได้แก่ในจังหวัดยะลาที่หมู่บ้าน 1255 ในจังหวัดนราธิวาส ที่หมู่บ้าน 2549, 2552 จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1006, 1017 และ 1012 (โปรดดูแผนที่หมายเลข 26 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 26 ประกอบ)

20. การกระจายคำศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 20 ‘ค้ำควา’

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 20 และเมื่อนำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ พบว่า ศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 20 ซึ่งเป็นภาษาไทยมีเพียง 1 ศัพท์ ได้แก่ ศัพท์ “ค้ำควา” และเป็นศัพท์ที่ไม่มีรูปแปร ซึ่งมีพหูพจน์ในหมู่บ้านที่พูดภาษาไทยทุกหมู่บ้านทั้งสิ้นจำนวน 1,285 หมู่บ้าน บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ “ค้ำควา” ในภาษามลายู พบว่ามีอยู่จำนวน 5 ศัพท์ ได้แก่ ศัพท์ ตะลอลาวา, กาลาวา, กลาวะ, กาลาวอ และ ละดูละ

ศัพท์ “ตะลอลาวา” เป็นศัพท์ภาษามลายูที่มีใช้มากที่สุดคือ จำนวน 1,212 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 45.22 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด ในที่นี้จะแทนด้วยสัญลักษณ์ M1 เป็นศัพท์ที่ประกอบด้วยคำศัพท์ ตะลอลาวา, คีลอลลาวา และ คีลอลลาวอ

ศัพท์ “กาลาวา” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ กาลาวา, กลาวา, กอลาวา, กูลอลลาวา, กูลาลาวา, กูลอลลาวา, กือลาวาร, กลวง, กลาลาวา, กะลาวา, ฆาวา, กะแลลาวา, กือลูแวน และ กูลูแวลาวา ซึ่งมีพหูพจน์ในหมู่บ้านทั้งสิ้น 172 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 6.42 ของหมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด ได้แก่ในจังหวัดสตูลมีพหูพจน์ที่หมู่บ้าน 1007, 1008, 1009, 1010, 1011, 1012, 1013, 1016, 1017, 1043, 1049, 1055, 1103, 1100, 1041 ในจังหวัดสงขลามีพหูพจน์ใน 4

หมู่บ้านได้แก่ หมู่บ้าน 0603, 0639, 0652, 0675 ในจังหวัดปัตตานีมีพุดที่หมู่บ้าน 1845, 1863, 1865, 1868, 1881, 1887, 1888, 1890, 1919, 1920, 1921, 1922, 1923, 2008, 2056, 2066, 2087, 2094, 2152, 2161, 2001, 2145, 2153 ในจังหวัดยะลาที่มีพุดที่หมู่บ้าน 1257, 1282, 1286, 1305, 1316, 1348, 1388, 1329 และในจังหวัดนราธิวาสซึ่งมีพุดหนาแน่นมากที่สุด ได้แก่ที่หมู่บ้าน 2194, 2197, 2205, 2208, 2229, 2231, 2233, 2234, 2237, 2240, 2242, 2230, 2352, 2353, 2358, 2359, 2383, 2384, 2399, 2346, 2461, 2465, 2467, 2477, 2475, 2476, 2479, 2487, 2489, 2500, 2501, 2506, 2508, 2510, 2511, 2523, 2525, 2526, 2530, 2531, 2532, 2533, 2537, 2538, 2540, 2541, 2542, 2543, 2546, 2554, 2557, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2571, 2583, 2588, 2589, 2591, 2594, 2596, 2598, 2600, 2603, 2605, 2611, 2612, 2613, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2627, 2629, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2641, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2656, 2660, 2661, 2674, 2675, 2676, 2688, 2689, 2717, 2718, 2385, 2499, 2595, 2701, 2398, 2580, 2470, 2472, 2477, 2482, 2490, 2528 และ 2539 ซึ่ง จะเห็นว่า ศัพท์ กาลาวา นี้ มีพุดหนาแน่นที่สุดในจังหวัดนราธิวาส บริเวณพื้นที่ส่วนตะวันออกของ จังหวัด ซึ่งผู้วิจัยได้แสดงเส้นแบ่งเขตภาษาย่อยไว้บนแผนที่ชัดเจนแล้ว

ศัพท์ “กลาวะ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ กลาวะ , กลา-
 วัค, กือลาวัก, กิลาวาก, กาลาวาค ซึ่งมีพุดในหมู่บ้านทั้งสิ้น 5 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.19 ของ
 หมู่บ้านที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด โดยมีพุดในจังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 0997, 1052, 1054,
 1056 และ 1041 ศัพท์ “กาลาวอ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M4 ประกอบด้วยคำศัพท์ กาลา
 วอ, กะลาวอ, กลาวอ ซึ่งมีพุดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 5 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.19 ของหมู่บ้านที่
 ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมดในจังหวัดสตูล คือ 1006, 1040, 1513, 1514 และ 2543

ศัพท์ “ละอูละ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M5 ประกอบด้วย คำศัพท์ เพียง 1 คำศัพท์
 คือ ละอูละ ซึ่งมีพุดใน 1 หมู่บ้าน คือ ในจังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1050 บ้านเกาะหลิเป๊ะ เขตอำเภอ
 เมือง (โปรดดูแผนที่หมายเลข 27 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 27 ประกอบ)

21. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 21 ‘ตีคำ’

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 21 และเมื่อนำข้อมูล
 มาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ พบว่า ศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 21 ‘ตีคำ’
 ซึ่งเป็นภาษาไทยมีเพียง 1 ศัพท์ ได้แก่ ศัพท์ “คำ”

ศัพท์ “คำ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ คำ, ลีคำ, หีคำ ซึ่งมี พุคในหมู่บ้านที่พูดภาษาไทยทุกหมู่บ้าน ซึ่งมีทั้งสิ้นจำนวน 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ ‘ลีคำ’ ในภาษามลายู พบว่ามีอยู่จำนวน 4 ศัพท์ ได้แก่ อีแค, อีแค, อีคำ และ ฮีคำ

ศัพท์ “อีแค” ในที่นี้จะแทนด้วยสัญลักษณ์ M1 เป็นศัพท์ที่ประกอบด้วยคำศัพท์ อีแค, จะ อีแค, จะอีแค, จ๊ะอีแค, หีแค, ซายอีแค, จายอีแค ซึ่งมีพุกในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,324 หมู่ บ้าน คิดเป็นร้อยละ 49.40 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด ซึ่งศัพท์ดังกล่าวจะ กระจายอยู่บริเวณพื้นที่เป้าหมายส่วนใหญ่ที่มีพุกภาษามลายูในจังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส

ศัพท์ “อีแค” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ อีแค, หีแค, จะอีแค, มี พุกในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 38 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 1.42 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับ คืนมาทั้งหมด ได้แก่ในจังหวัดสงขลาซึ่งมีพุกที่หมู่บ้าน 0639, 0652, 0675 ในจังหวัดปัตตานี ซึ่งมี พุกที่หมู่บ้าน 1650, 1659, 1664, 1671, 1688, 1845, 1941, 2055, 2059, 2060, 2066, 2083, 2087, 2089, 2094, 2152, 2161, 2001, 1708, 2145, 2153, 1687, และ ในจังหวัดยะลาซึ่งมีพุกที่หมู่บ้าน 1264/1 1268, 1344, 1348, 1384, 1400, 1436, 1460, 1506, 1275, 1500, 1320 และ 1293

ศัพท์ “ฮีคำ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ ฮีคำ, ฮีคัม, ฮีตัน มีพุกในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 32 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 1.19 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถาม กลับคืนมาทั้งหมด ซึ่งมีพุกอยู่ในเฉพาะจังหวัดสตูลเท่านั้น ได้แก่ ที่หมู่บ้าน 0997, 1004, 1006, 1007, 1008, 1009, 1010, 1011, 1012, 1013, 1016, 1017, 1036, 1037, 1040, 1041, 1042, 1043, 1049, 1050, 1052, 1053, 1054, 1055, 1056, 1103, 1100, 1008, 1055/3, 0236, 0455, 0544, จะ เห็นได้ว่า ศัพท์ดังกล่าวนี้มีพุกเป็นบริเวณเฉพาะในจังหวัดสตูลเท่านั้น

ศัพท์ “ฮีคำ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M4 ประกอบด้วยคำศัพท์ ฮีคำ เพียงคำศัพท์ เดียว และมีพุกในหมู่บ้านเพียง 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของหมู่บ้านที่ได้ตอบแบบสอบถาม กลับคืนมาทั้งหมด ได้แก่ จังหวัดสงขลา คือ ที่หมู่บ้าน 0639 บ้านเพ็งยา ตำบลสะบ้าย้อย อำเภอ สะบ้าย้อย (โปรดดูแผนที่หมายเลข 28 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์เล่มที่ 2 หน้า 28 ประกอบ)

2.2 การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 22 ‘ลีแคง’

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 22 และเมื่อนำข้อมูล มาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ พบว่า ศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 22 ‘ลีแคง’ ซึ่งเป็นภาษาไทยมีเพียง 1 ศัพท์ ได้แก่ ศัพท์ “แคง”

ศัพท์ “แดง” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ แดง, สีแดง, ซึ่งมีพหูในหมู่บ้านที่พูดภาษาไทยทุกหมู่บ้าน มีทั้งสิ้นจำนวน 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของหมู่บ้านที่ได้ตอบแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยยรรธ ‘สีแดง’ ในภาษามลายู พบว่ามีอยู่จำนวน 2 ศัพท์ ได้แก่ ศัพท์ แมเราะห์ และ แม่-รีะ

ศัพท์ “แมเราะห์” ในที่นี้จะแทนด้วยสัญลักษณ์ M1 เป็นศัพท์ที่ประกอบด้วยคำศัพท์ แมเราะห์, ซะแมเราะ, จะแมเราะห์, จ๊ะแมเราะห์ ซึ่งมีพหูใน หมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,392 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 51.94 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด โดยกระจายอยู่ในพื้นที่เป้าหมายในจังหวัด สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส

ศัพท์ “แม่-รีะ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ แม่-รีะ, แม-รีะห์, มี-รีะ ซึ่งมีพหูในหมู่บ้านจำนวน 3 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.11 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด มีพหูในจังหวัดสตูลเท่านั้น ได้แก่หมู่บ้าน 1050, 1100 และ 1008 (ไปรคฺคูแผน ที่หมายเลข 29 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 29 ประกอบ)

23 การกระจายศัพท์ของหน่วยยรรธที่ 23 ‘สีเขียว’

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยยรรธที่ 23 และเมื่อนำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ พบว่าศัพท์ที่แทนหน่วยยรรธที่ 23 ‘สีเขียว’ ซึ่งเป็นภาษาไทยมีเพียง 1 ศัพท์ ได้แก่ ศัพท์ “เขียว”

ศัพท์ “เขียว” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ เขียว, สีเขียว ซึ่งมีพหูในหมู่บ้านที่พูดภาษาไทยทุกหมู่บ้านทั้งสิ้นจำนวน 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยยรรธ ‘สีเขียว’ ในภาษามลายู พบว่ามีจำนวน 4 ศัพท์ ได้แก่ ฮียา, อียา, ฮีเยา และ อีเยา

ศัพท์ “ฮียา” ในที่นี้จะแทนด้วยสัญลักษณ์ M1 เป็นศัพท์ที่ประกอบด้วยคำศัพท์ ฮียา, จะฮียา, ฮีจา, จะฮายา, ฮีญา มีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,371 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 51.16 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด ซึ่งกระจายอยู่ในพื้นที่เป้าหมาย ในจังหวัดสงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส

ศัพท์ “อียา” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ อียา, ซะอียา ซึ่งมีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 2 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.07 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด ได้แก่จังหวัดปัตตานีที่หมู่บ้าน 1,868 และ จังหวัดยะลา ที่หมู่บ้าน 1419

ศัพท์ “ฮิยา” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ ฮิยา, ฮิยาว, ฮิยาว, ฮิยาว และ ฮิยอ ซึ่งมีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 7 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.26 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด ได้แก่ สตูล ที่หมู่บ้าน 1040, 1052, 1050, จังหวัดปัตตานีที่หมู่บ้าน 1659 จังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2525 , 1004 และจังหวัดยะลา ที่หมู่บ้าน 1329 บ้านนาข่อย ตำบลยะรม อำเภอเบตง

ศัพท์ “ฮิยา” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M4 ประกอบด้วยคำศัพท์ ฮิยา, ฮิยาว, ฮิยาว ซึ่งมีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 15 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.56 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด ได้แก่ในจังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1011, 1012, 1013, 1016, 1017, 1041, 1043, 1049, 1053, 1054, 1055, 1100, และ 1008 ในจังหวัดปัตตานีที่หมู่บ้าน 1868 และจังหวัดยะลาที่หมู่บ้าน 1329 บ้านนาข่อย ตำบลยะรม อำเภอเบตง (โปรดดูแผนที่หมายเลข 30 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 30 ประกอบ)

24 การกระจายศัพท์ของหน่วยรรถที่ 24 ‘สีขาว’

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยรรถที่ 24 และเมื่อนำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ พบว่า ศัพท์ที่แทนหน่วยรรถที่ 24 ‘สีขาว’ ซึ่งเป็นภาษาไทยมีเพียง 1 ศัพท์ ได้แก่ ศัพท์ “ขาว”

ศัพท์ “ขาว” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ขาว, สีขาว ซึ่งมีพหูในหมู่บ้านที่พูดภาษาไทยทุกหมู่บ้าน มีทั้งสิ้นจำนวน 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยรรถ “สีขาว” ในภาษามลายู พบว่ามีเพียง 1 ศัพท์ ได้แก่ ปูเตะห์ ศัพท์ “ปูเตะห์” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ปูเตะห์, ะปูเตะห์, จะปูเตะห์, จ๊ะปูเตะห์ มีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,395 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 52.05 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด โดยกระจายอยู่ในพื้นที่เป้าหมายส่วนใหญ่ที่พูดภาษามลายู ในจังหวัด สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส (โปรดดูแผนที่หมายเลข 31 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 31 ประกอบ)

25. การกระจายศัพท์ของหน่วยรรถที่ 25 ‘น้ำเงิน’

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยรรถที่ 25 และเมื่อนำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์พบว่าศัพท์ที่แทนหน่วยรรถที่ 25 ‘สีน้ำเงิน’ ซึ่งเป็นภาษาไทยมีเพียง 1 ศัพท์ ได้แก่ ศัพท์ “น้ำเงิน”

ศัพท์ “น้ำเงิน” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ น้ำเงิน, สีน้ำเงิน ซึ่งมีพูดในหมู่บ้านที่พูดภาษาไทยทุกหมู่บ้านทั้งสิ้นจำนวน 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ ‘สีน้ำเงิน’ ในภาษามลายู พบว่ามีอยู่จำนวน 2 ศัพท์ ได้แก่ ศัพท์ บีรู และ ขอเมีย

ศัพท์ “บีรู” ในที่นี้จะแทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ซึ่ง ประกอบด้วยคำศัพท์ บีรู, จะบีรู(สีขาว), จะบีรู, จ๊ะบีรู มีพูดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,393 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 52.01 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด ซึ่งกระจายอยู่ในพื้นที่เป้าหมาย โดยส่วนใหญ่ที่พูดภาษามลายู ในจังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส

ศัพท์ “ขอเมีย” ในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์เพียง 1 คำศัพท์ มีพูดในหมู่บ้านจำนวน 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด ได้แก่ในจังหวัดสตูล คือที่หมู่บ้าน 1010 บ้านดูไบะการายี ตำบลบ้านควน อำเภอเมือง (โปรดดูแผนที่หมายเลข 32 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 32 ประกอบ)

26. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 26 ‘มือ’

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 26 และเมื่อนำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ พบว่าศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 26 ‘มือ’ ซึ่งเป็นภาษาไทยมีเพียง 1 ศัพท์ คือ ศัพท์ “มือ”

ศัพท์ “มือ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 มีพูดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด โดยศัพท์ดังกล่าวจะกระจาย อยู่ทุกหมู่บ้านที่พูดภาษาไทยทุกหมู่บ้าน

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ ‘มือ’ ในภาษามลายู พบว่ามีอยู่จำนวน 2 ศัพท์ ได้แก่ คาแง และ คาจัน

ศัพท์ “คาแง” ในที่นี้จะแทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ซึ่ง ประกอบด้วยคำศัพท์ 1 คำศัพท์ คือ คาแง มีพูดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,361 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 50.78 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด ซึ่งกระจายอยู่ในพื้นที่เป้าหมายส่วนใหญ่ที่พูดภาษามลายู

ศัพท์ “คาจัน” ในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ 2 คำศัพท์ ได้แก่ คาจัน, คาจัน มีพูดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 34 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 1.27 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด ซึ่งมีพูดอยู่เพียง 2 จังหวัด ได้แก่ ในจังหวัดสตูลมีพูดที่หมู่บ้าน 0997, 1004, 1006, 1007, 1008, 1009, 1010, 1011, 1012, 1013, 1016, 1017, 1036, 1037, 1040, 1041, 1042, 1043, 1049, 1050, 1052, 1053, 1054, 1055, 1056, 1103, 1217, 1100, 1055/3, ใน

จังหวัดสงขลามีพหูที่หมู่บ้าน 0236, 2554, 0674 , 0675 และ จังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2525 บ้านจาแบปะ คำบลภาวะ อำเภอสุไหงปาดี (โปรดดูแผนที่หมายเลข 33 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 33 ประกอบ)

27. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 27 'ตา'

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 27 และเมื่อนำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ พบว่า ศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 27 'ตา' ซึ่งเป็นภาษาไทยมีเพียง 1 ศัพท์ มีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด โดยศัพท์ดังกล่าวจะกระจายอยู่ทุกหมู่บ้านที่พูดภาษาไทย

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ "ตา" ในภาษามลายู พบว่ามีอยู่จำนวน 2 ศัพท์ ได้แก่ มาตอ และ มาตา

ศัพท์ "มาตอ" ในที่นี้จะแทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ซึ่ง ประกอบด้วยคำศัพท์ 1 คำศัพท์ คือ มาตอ มีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,390 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 51.87 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด ซึ่งกระจายอยู่ในพื้นที่เป้าหมายส่วนใหญ่ ในจังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส

ศัพท์ "มาตา" ในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ 1 คำศัพท์ ได้แก่ มาตา มีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 5 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.19 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด ได้แก่ในจังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1050, 1053, 1217, 1100 และ 1008 (โปรดดูแผนที่หมายเลข 34 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 34 ประกอบ)

28. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 28 'หู'

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 28 และเมื่อนำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ พบว่า ศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 28 'หู' ซึ่งเป็นภาษาไทยมีเพียง 1 ศัพท์ ได้แก่ หู

ศัพท์ "หู" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ หู, ไบหู มีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด โดยศัพท์ดังกล่าวจะกระจายอยู่ทุกหมู่บ้านที่พูดภาษาไทย

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ "หู" ในภาษามลายู พบว่ามีอยู่จำนวน 4 ศัพท์ ได้แก่ ลิงอ, คาลิงอ, คีซา, กลิงอ

ศัพท์ “ถึงอ” ในที่นี้จะแทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ซึ่ง ประกอบด้วยคำศัพท์เพียง 1 คำศัพท์ คือ ถึงอ มีพุดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,221 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 45.56 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด ซึ่งกระจายอยู่ในพื้นที่เป้าหมายส่วนใหญ่ของจังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส

ศัพท์ “คาลิงอ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ คาลิงอ, คริงอ, ตะลึงอ, คลึงอ, คีอถึงอ, คิงอ, เคอถึงอ และ คับลึงอ มีพุดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 165 หมู่บ้านคิดเป็นร้อยละ 6.16 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 0997, 1006, 1007, 1008, 1009, 1010, 1011, 1012, 1013, 1016, 1017, 1040, 1041, 1042, 1043, 1049, 1052, 1053, 1054, 1055, 1056, จังหวัดสงขลาที่หมู่บ้าน 0236, 0283, 0445, 0455, 0487, 0492, 0588, 0589, 0593, 0603, 0605, 0637, 0639, 0652, 0674, 0697, จังหวัดปัตตานีที่หมู่บ้าน 1650, 1659, 1671, 1683, 1688, 1705, 1845, 1868, 1928, 2004, 2037, 2053, 2055, 2059, 2060, 2066, 2083, 2087, 2088, 2089, 2104, 2105, 2108, 2129, 2150, 2152, 2161, 2001, 2145, 2153, 1687, จังหวัดยะลาที่หมู่บ้าน 1264, 1270, 1286, 1289, 1304, 1305, 1327, 1348, 1409, 1419, 1436, 1460, 1463, 1472, 1478, 1481, 1506, 1514, 1520, 1534, 1546, 1563, 1292, 1329, 1514, 1300, 1272, และจังหวัดนราธิวาส ซึ่งเป็นบริเวณที่มีพุดศัพท์ “คาลิงอ” หนาแน่นมากที่สุดโดยมีพุดที่หมู่บ้าน 2205, 2228, 2229, 2231, 2234, 2240, 2242, 2272, 2273, 2280, 2282, 2286, 2292, 2302, 2303, 2304, 2305, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2358, 2359, 2383, 2384, 2399, 2436, 2437, 2474, 2476, 2479, 2487, 2489, 2506, 2508, 2523, 2525, 2530, 2531, 2532, 2533, 2535, 2542, 2554, 2557, 2563, 2565, 2489, 2598, 2660, 2661, 2666, 2674, 2688, 2715, 2717, 2718, 2385, 2499, 2595, 2543, 2470, 2482, 2490 ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้แสดงแนวแบ่งเขตย่อยของภาษาไว้ชัดเจนแล้วหมายเลข 35

ศัพท์ “ติฮา” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ ติฮา, ตลิงา, คาลิงัน ซึ่งมีพุดในหมู่บ้านจำนวน 4 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.15 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1050, 1055, 1100 และ 1008

ศัพท์ “กลึงอ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M4 ประกอบด้วยคำศัพท์ กลึงอ, คิกถึงอ, กือถึงอ มีพุดในหมู่บ้านจำนวน 5 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.19 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด ได้แก่จังหวัดปัตตานีที่หมู่บ้าน 1687 จังหวัดสงขลาที่หมู่บ้าน 0455 บ้าน ป่าเส ตำบลคดถึงชัน อำเภอจะนะ และ จังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2523, 2437 และ 2506 (โปรดดูแผนที่หมายเลข 35 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 35 ประกอบ)

29. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 29 'ผม'

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 29 และเมื่อนำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ พบว่า ศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 29 'ผม' ซึ่งเป็นภาษาไทยมีเพียง 1 ศัพท์ คือ ผม

ศัพท์ "ผม" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ผม เพียงคำเดียว มีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด โดยศัพท์ดังกล่าวจะกระจายอยู่ทุกหมู่บ้านที่พูดภาษาไทย

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ 'ผม' ในภาษามลายู พบว่ามีอยู่จำนวน 3 ศัพท์ได้แก่ ราโมะ ราโมต และ ลีตอ

ศัพท์ "ราโมะ" ในที่นี้จะแทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ซึ่ง ประกอบด้วยคำศัพท์ ราโมะ, มาโมะ, รามโมะ, ราโมะ, อาโมะ, โมะ, โมะ มีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,383 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 51.60 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด ซึ่งกระจายอยู่ในพื้นที่เป้าหมายโดยส่วนใหญ่ที่พูดภาษามลายูใน จังหวัดสุลตงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส

ศัพท์ "ราโมต" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ ราโมต, ราโมต, ราบีต, ราโมต, ราโมต, รัมโมต, ราโมท มีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 11 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.41 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด ได้แก่จังหวัดสุลตงที่หมู่บ้าน 997, 1012, 1013, 1041, 1049, 1053, 1054, 1055, 1100, 1008 และ 1054

ศัพท์ "ลีตอ" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ ลีตอ เพียง 1 คำศัพท์ซึ่งมีพหูในหมู่บ้านเพียง 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.41 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา ได้แก่ที่จังหวัดนราธิวาส คือ ที่หมู่บ้าน 2206 บ้านกาสะเอะ ตำบลสาฎก ชำเภอเมือง (โปรดดูแผนที่หมายเลข 36 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 36 ประกอบ)

30. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 30 'เล็บ'

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 30 และเมื่อนำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ พบว่าศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 30 'เล็บ' ซึ่งเป็นภาษาไทยมีเพียง 1 ศัพท์ คือ เล็บ

ศัพท์ "เล็บ" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ เล็บ, แเล็บ, แหเล็บ ซึ่ง มีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา โดยศัพท์ดังกล่าวจะกระจายอยู่ทุกหมู่บ้านที่พูดภาษาไทย

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ "เล็บ" ในภาษามลายู มีจำนวนเพียง 1 คำศัพท์ คือ ญู

ศัพท์ “ดู” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์เดี่ยว คือ ดู ซึ่งมีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,395 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 52.05 ของหมู่บ้านที่คอบแบบสอบถาม กลับคืนมา โดยจะกระจายอยู่ในพื้นที่เป้าหมาย โดยส่วนใหญ่ที่พุกภาษามลายู ในจังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส (โปรดดูแผนที่หมายเลข 37 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 37 ประกอบ)

31. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 31 ‘พิน’

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 31 และเมื่อนำข้อมูล มาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ พบว่า ศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 31 ‘พิน’ ซึ่งเป็นภาษาไทยมีเพียง 1 ศัพท์ คือ พิน

ศัพท์ “พิน” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ พิน เพียงคำเดียว มี พหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของหมู่บ้านที่คอบแบบสอบถาม กลับคืนมา โดยศัพท์ดังกล่าวจะกระจายอยู่ทุกหมู่บ้านที่พุกภาษาไทย

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ “พิน” ในภาษามลายู มีจำนวนเพียง 1 คำศัพท์ คือ กีกิ ศัพท์ “กีกิ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ กีกิ, ฉิมฉิม, ริฉิม ซึ่งมี พหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,395 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 52.05 ของหมู่บ้านที่คอบแบบสอบถาม กลับคืนมา โดยจะกระจายอยู่ในพื้นที่เป้าหมายโดยเฉพาะในจังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส (โปรดดูแผนที่หมายเลข 38 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 38 ประกอบ)

32. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 32 ‘ลีน’

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 32 และเมื่อนำข้อมูล มาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ พบว่า ศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 32 ‘ลีน’ ซึ่งเป็นภาษาไทยมีเพียง 1 ศัพท์ คือ ลีน

ศัพท์ “ลีน” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ลีน, ลีน, ลีน มีพหูใน หมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของหมู่บ้านที่คอบแบบสอบถามกลับ คืนมา โดยศัพท์ดังกล่าวจะกระจายอยู่ทุกหมู่บ้านที่พุกภาษาไทย

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ ‘ลีน’ ในภาษามลายู มีจำนวน 2 คำศัพท์ คือ ลีเคาะห์ และ ลีเค๊ะ

ศัพท์ “ลีเคาะห์” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ “ลีเคาะห์” เพียงคำเดียวซึ่งมีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,392 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 51.94 ของหมู่บ้านที่

ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา โดยจะกระจายอยู่ในพื้นที่เป้าหมายโดยเฉพาะในจังหวัด สงขลา ปัตตานี ยะลา นราธิวาส และ สตูล

ศัพท์ “ลี๊ะ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ ลี๊ะ, ลี๊ะห์ ซึ่งมีพูดในหมู่บ้านจำนวน 3 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.11 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา ได้แก่จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1050, 1100 และ 1008 (โปรดดูแผนที่หมายเลข 39 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 39 ประกอบ)

33. การกระจายศัพท์ของหน่วยรรถที่ 33 ‘แก้ม’

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยรรถที่ 33 และเมื่อนำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ พบว่า ศัพท์ที่แทนหน่วยรรถที่ 33 ‘แก้ม’ ซึ่งเป็นภาษาไทยมีเพียง 1 ศัพท์ คือ แก้ม

ศัพท์ “แก้ม” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ แก้ม, แก้ม มีพูดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา โดยศัพท์ดังกล่าวจะกระจายอยู่ทุกหมู่บ้านที่พูดภาษาไทย

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยรรถ “แก้ม” ในภาษามลายู มีจำนวน 2 คำศัพท์ คือ ปีปี และ แก็ง

ศัพท์ “पीปี” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ปีปี เพียงคำเดียว ซึ่งมีพูดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,393 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 51.98 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา โดยกระจายอยู่ในพื้นที่เป้าหมายส่วนใหญ่ที่พูดภาษามลายูในทุกทั้งจังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส

ศัพท์ “แก็ง” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ แก็ง, แก็ง ซึ่งมีพูดในหมู่บ้านจำนวน 2 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.07 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา ได้แก่จังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2193 และ 2233 (โปรดดูแผนที่หมายเลข 40 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 40 ประกอบ)

34. การกระจายศัพท์ของหน่วยรรถที่ 34 ‘คาง’

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยรรถที่ 34 และเมื่อนำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ พบว่า ศัพท์ที่แทนหน่วยรรถที่ 34 ‘คาง’ ซึ่งเป็นภาษาไทยมีเพียง 1 ศัพท์ คือ คาง

ศัพท์ “คาง” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ คาง เพียงคำเดียว มีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถาม กลับคืนมา โดยศัพท์ดังกล่าวจะกระจายอยู่ทุกหมู่บ้านที่พูดภาษาไทย

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ “คาง” ในภาษามลายู มีจำนวน 4 คำศัพท์ คือ ศัพท์ คาฆุ, เกร็ง, กูตง, รุโสีะ

ศัพท์ “คาฆุ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ คาฆุ เพียงคำเดียว ซึ่งมีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,390 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 51.87 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา โดยจะกระจายอยู่ในพื้นที่เป้าหมายโดยเฉพาะในจังหวัด สงขลา ปัตตานี ยะลา นราธิวาส และ สตูล

ศัพท์ “เกร็ง” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ เกร็ง, แก็ง ซึ่งมีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 3 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.11 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา ได้แก่ จังหวัดสงขลา ที่หมู่บ้าน 0672, 0673 และ 2383

ศัพท์ “กูตง” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์เพียง 1 คำศัพท์ คือ กูตง ซึ่งมีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวนเพียง 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา ได้แก่จังหวัดนราธิวาส คือ 2228 บ้านกานะเนะ ตำบลกะลุวอ อำเภอเมือง

ศัพท์ “รุโสีะ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M4 ประกอบด้วยคำศัพท์ รุโสีะ เพียงคำเดียว ซึ่งมีพหูพจน์เพียง 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา ในจังหวัดสตูล คือ 1100 บ้านเกาะนุโหลน ต.ปากน้ำ อำเภอละงู (โปรดดูแผนที่หมายเลข 41 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 41 ประกอบ)

35. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 35 ‘บ่า, ไหล่’

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 35 และเมื่อนำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ พบว่า ศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 35 ‘บ่า, ไหล่’ ซึ่งเป็นภาษาไทยมี 3 คำศัพท์ ได้แก่ บ่า, หัวบับ และ ไหล่

ศัพท์ “บ่า” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ บ่า, บา, หัวบ่า, หัวบามีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,282 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.84 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา โดยศัพท์ดังกล่าวจะกระจายอยู่ทุกหมู่บ้านที่พูดภาษาไทย

ศัพท์ “หัวบับ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T2 ประกอบด้วยคำศัพท์ หัวบับเพียงคำเดียว ซึ่งมีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวน 2 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.07 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา ได้แก่ในจังหวัดสงขลาที่หมู่บ้าน 0970 และ 0973

ศัพท์ “ไหล” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T3 ประกอบด้วยคำศัพท์ ไหล เพียงคำเดียว และมีพหูในหมู่บ้าน เพียง 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา คือ ในจังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1046 บ้านคันทองกลึง ตำบลเกาะสาหร่าย อำเภอเมือง

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ “ป่า, ไหล” ในภาษามลายู มีจำนวน 2 ศัพท์ คือ บาสู และ เบา

ศัพท์ “บาสู” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ บาสู เพียงคำเดียว ซึ่งมีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,392 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 51.94 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา โดยจะกระจายอยู่ในพื้นที่เป้าหมายโดยเฉพาะในจังหวัด สงขลา ปัตตานี ยะลา นราธิวาส และ สตูล

ศัพท์ “เบา” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ เบา เพียงคำเดียว ซึ่งมีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 3 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.11 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา โดยจะกระจายอยู่ในพื้นที่เป้าหมายโดยเฉพาะในจังหวัดสตูล ได้แก่ที่หมู่บ้าน 1035, 1041 และ 1043 (โปรดดูแผนที่หมายเลข 42 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 42 ประกอบ)

36. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 36 ‘นม (อวัยวะ)’

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 36 และเมื่อนำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ พบว่า ศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 36 ‘นม (อวัยวะ)’ ซึ่งเป็นภาษาไทยมี 2 คำศัพท์ ได้แก่ นม, นุม

ศัพท์ “นม” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ นม เพียงคำเดียว ซึ่งมีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,266 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.24 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา โดยจะกระจายอยู่บริเวณพื้นที่เป้าหมายโดยเฉพาะจังหวัดสงขลา ปัตตานี ยะลา นราธิวาส และ สตูล

ศัพท์ “นุม” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T2 ประกอบด้วยคำศัพท์ นุม เพียงคำเดียว ซึ่งมีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 19 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.71 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา ได้แก่ในจังหวัดสงขลาที่หมู่บ้าน 0207, 0276, 0278, 0461, 0496, 0808, 0583, 0135, 0136, 0752 จังหวัดปัตตานี 1953, จังหวัดนราธิวาส 2217, 2507, 2569, 2570, 2706, 2513, 2547, 2575

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ “นม (อวัยวะ)” ในภาษามลายู มีจำนวน 4 ศัพท์ คือ ศัพท์ กอแปะ, แตะ, ชูชู และ คาคา

ศัพท์ “ กอแปะ ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ กอแปะ , เกาะแปะ, กอแป๊ะ ซึ่งมีพูดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,360 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 50.75 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา โดยจะกระจายอยู่ในพื้นที่เป้าหมายส่วนใหญ่ที่มีพูดภาษามลายูในจังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส

ศัพท์ “ แตะ ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ แตะ, แตะห์, แตะ๊ะ, แตะแตะ ซึ่งมีพูดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 17 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.63 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา ได้แก่ ในจังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1004, 1006, 1007, 1008, 1009, 1036, 1037, 1040, 1041, 1042, 1043, 1049, 1052, 1053, 1054, 1055 และ 1056

ศัพท์ “ ชูชู ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ ชูชู, ชูชู, ฉามชูชู มีพูดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 17 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.63 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา ได้แก่ ในจังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 997, 1011, 1012, 1013, 1016, 1017, 1041, 1049, 1052, 1103, จังหวัดสงขลา 0444 และ 0449 ในจังหวัดปัตตานี 1616 จังหวัดนราธิวาส 2193, 2532, 2679 และ 2718

ศัพท์ “ คาคา ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M4 ประกอบด้วยคำศัพท์ คาคา เพียงคำเดียว ซึ่งมีพูดในหมู่บ้านจำนวน 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา ในจังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1050 บ้านเกาะหลีเป๊ะ อำเภอเมือง (โปรดดูแผนที่หมายเลข 43 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 43 ประกอบ)

37. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 37 ‘เท้า’

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 37 และเมื่อนำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ พบว่า ศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 37 ‘เท้า’ ซึ่งเป็นภาษาไทยมี 2 คำศัพท์ ได้แก่ ตีน, เท้า

ศัพท์ “ ตีน ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์เพียงคำเดียว มีพูดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,283 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.87 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา โดยจะกระจายอยู่บริเวณพื้นที่เป้าหมายคือจังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส

ศัพท์ “ เท้า ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T2 ประกอบด้วยคำศัพท์ เท้า เพียงคำเดียว ซึ่งมีพูดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 2 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.07 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา ได้แก่ ในจังหวัดสงขลาที่หมู่บ้านในจังหวัดสงขลาที่หมู่บ้าน, 0932 และ 0895

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ “เท้า” ในภาษามลายู มีจำนวน 1 ศัพท์ คือ กากิ

ศัพท์ “กาگی” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ กากิ, คาเปาะกาگی ซึ่งมีพุดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,395 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 52.05 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา โดยจะกระจายอยู่ในพื้นที่เป้าหมายที่มีพุดภาษามลายูในจังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส (โปรดดูแผนที่หมายเลข 44 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 44 ประกอบ)

38. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 38 ‘นั่ง’

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 38 และเมื่อนำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ พบว่า ศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 38 ‘นั่ง’ ซึ่งเป็นภาษาไทยมีเพียง 1 ศัพท์ คือ นั่ง

ศัพท์ “นั่ง” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์เพียงคำเดียว มีพุดในจำนวนทั้งสิ้น 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ “นั่ง” ในภาษามลายู มีจำนวน 3 ศัพท์ คือ คูโละ๊ะ, แยะเตาะ, ยาเตาะ

ศัพท์ “คูโละ๊ะ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ คูโละ๊ะ, คูโคะ, คูคก, รูโคะ, โละ๊ะ มีพุดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,385 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 51.68 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา โดยจะกระจายอยู่ในบริเวณพื้นที่เป้าหมายส่วนใหญ่ ในจังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส

ศัพท์ “แยะเตาะ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ แยะเตาะ, เนเตาะ, แจะเตาะ เพียงคำเดียว ซึ่งมีพุดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 6 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.22 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา ได้แก่ในจังหวัดสงขลาที่หมู่บ้าน, 0639, 0642 และ 0675 จังหวัดยะลาที่หมู่บ้าน 1270, 1286 และ 1500

ศัพท์ “ยาเตาะ” ในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ ยาเตาะ, ญาเตาะ, อยาเตาะภาษามลายู มีพุดในหมู่บ้านจำนวน 4 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.15 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา ได้แก่ จังหวัด สงขลาที่หมู่บ้าน 0492, 0672, 0673, 0623 (โปรดดูแผนที่หมายเลข 45 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 45 ประกอบ)

39. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 39 ‘นอน’

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 39 และเมื่อนำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ พบว่า ศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 39 ‘นอน’ ซึ่งเป็นภาษาไทยมีเพียง 1 ศัพท์ คือ นอน

ศัพท์ “นอน” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์เพียงคำเดียว มีพหูในจำนวนทั้งสิ้น 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา โดยจะกระจายกันพหูในบริเวณพื้นที่เป้าหมายในทุกหมู่บ้านที่มีพหูภาษาไทย

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ “นอน” ในภาษามลายู มีจำนวน 4 ศัพท์ คือ ตีโค, ตีเคาะ, ตีคัว และ แลนอ

ศัพท์ “ตีโค” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ตีโค, ตีโคร, ตีโน๊ะ มีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,382 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 51.57 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา โดยจะกระจายอยู่ในบริเวณพื้นที่เป้าหมายส่วนใหญ่ ที่มีพหุภาษามลายูในจังหวัด สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส

ศัพท์ “ตีเคาะ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ ,ตีเคาะ, ตีคอก ซึ่ง มีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 8 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.30 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา ได้แก่ในจังหวัดสงขลาที่หมู่บ้าน, 997,1040,1041, 1042, 1049, 1054, 1100 และ 1054

ศัพท์ “ตีคัว” ในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ ตีคัว เพียงคำเดียว มีพหูในหมู่บ้านจำนวนเพียง 3 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.11 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา ได้แก่ จังหวัด สตูลที่หมู่บ้าน 1006, 1011 และ 1008

ศัพท์ “แลนอ” ในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M4 ประกอบด้วยคำศัพท์ แลนอ เพียงคำเดียว มีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 2 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1009 และ 1043 (โปรดดูแผนที่หมายเลข 46 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 46 ประกอบ)

40. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 40 ‘ยีน’

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 40 และเมื่อนำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ พบว่า ศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 40 ‘ยีน’ ซึ่งเป็นภาษาไทยมีเพียง 1 ศัพท์ คือ ยีน

ศัพท์ “ยีน” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์เพียงคำเดียว มีพหูในจำนวนทั้งสิ้น 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ “ยีน” ในภาษามลายู มีจำนวน 3 ศัพท์ คือ คีรี, บาโง, จาแง

ศัพท์ “คีรี” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ คีรี, บคีรี, บือคีรี, บัรคีรี, เบอร์คีรี, คีทร, คีมิ, คีมิ มีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,387 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 51.75 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา โดยจะกระจายอยู่ในบริเวณพื้นที่เป้าหมายส่วนใหญ่ที่มีพหุภาษามลายู

ศัพท์ “ บำรุง ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ บำรุง, บำรุง, บำรุง, บำรุง ซึ่งมีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 7 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.26 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับมา ได้แก่ในจังหวัด ปัตตานีที่หมู่บ้าน, 1588, 1685 จังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2208, 2233, 2237, 2566 และ 2595

ศัพท์ “ จาแจ ” ในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ จาแจ เพียงคำเดียว มีพหูในหมู่บ้านเพียง 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับมา ได้แก่ จังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2526 (โปรดดูแผนที่หมายเลข 47 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 47 ประกอบ)

41. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 41 ‘ตะโกน’

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 41 และเมื่อนำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ พบว่า ศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 41 ‘ตะโกน’ ซึ่งเป็นภาษาไทยมี 9 ศัพท์ คือ กู, เรียก, ไร่, ตะโกน, โกรย, แห่ว, ตะหวาด, ปิป, วาน

ศัพท์ “ กู ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ กู (โก้) เพียงคำเดียว มีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,217 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 45.41 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับมา โดยกระจายอยู่ในพื้นที่เป้าหมายส่วนใหญ่ที่มีพหูภาษาไทย

ศัพท์ “ เรียก ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T2 ประกอบด้วยคำศัพท์ เรียก, เยียก, เรียกเสียงคัง ซึ่งมีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 17 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.63 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับมา ได้แก่ จังหวัดสตูล 0996, 1064, 1186, จังหวัดสงขลาหมู่บ้าน 0143, 0414, 0415, 0816, 0946, 0947, 520, 226, 241, 318, จังหวัดนราธิวาส 2507, 2577, 2513 และ 2547

ศัพท์ “ ไร่ ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T3 ประกอบด้วยคำศัพท์ ไร่, ไร่, ไร่, โห, โห, ไร่, ไร่, ไร่ ซึ่งมีพหูในหมู่บ้านทั้งสิ้น 11 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.41 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับมา ได้แก่จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1072, 1074, 1077, 1082, 1055, 1215, จังหวัดสงขลาที่หมู่บ้าน 0703 จังหวัดปัตตานีที่หมู่บ้าน 2102 จังหวัดยะลาที่หมู่บ้าน 1338, และจังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2217 และ 2200

ศัพท์ “ ตะโกน ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T4 ประกอบด้วยคำศัพท์ ตะโกน, โคน มีพหูในหมู่บ้านทั้งสิ้น 19 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.71 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับมา ได้แก่จังหวัดสตูล 1051, จังหวัดสงขลา 0945, 0949, 886, จังหวัดปัตตานีที่หมู่บ้าน 1807, 1912, 1947, จังหวัดยะลาที่หมู่บ้าน 1277, 1324, 1339, 1341, 1342, 1260, จังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2519, 2547, 2561, 2983, 2706 และ 2227

ศัพท์ “โกรย” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T5 ประกอบด้วยคำศัพท์ โกรย, กือโลย, กือโอย, โกรย, กาโลย, กาโฮย, กะโฮย, กือโฮย, โกลย มีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 14 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.52 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา ได้แก่ จังหวัดปัตตานีที่หมู่บ้าน 1941, จังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2426, 2427, 2428, 2429, 2514, 2521, 2567, 2568, 2569, 2570, 2573, 2706 และ 2575

ศัพท์ “แห่ว” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T6 ประกอบด้วยคำศัพท์ แห่ว, เวล มีพหูในหมู่บ้านจำนวนเพียง 2 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.07 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา ได้แก่ จังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2558 และ 2512

ศัพท์ “ตะหวาด” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T7 ประกอบด้วยคำศัพท์ ตะหวาด เพียงคำเดียว มีพหูในหมู่บ้านจำนวน 2 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.07 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา ได้แก่ จังหวัดปัตตานีที่หมู่บ้าน 1973 และ 1974

คำศัพท์ “ปีป” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T8 ประกอบด้วยคำศัพท์ ปีป เพียงคำเดียว มีพหูในหมู่บ้านจำนวน 2 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.07 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา ได้แก่ จังหวัดสตูล ที่หมู่บ้าน 1025, และจังหวัดสงขลาที่หมู่บ้าน 0496

ศัพท์ “วาน” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T9 ประกอบด้วยคำศัพท์ วาน เพียงคำเดียว มีพหูในหมู่บ้านจำนวนเพียง 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา คือ จังหวัดสงขลาที่หมู่บ้าน 0251

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยยรรยง ‘ตะโกน’ ในภาษามลายู มีจำนวน 11 ศัพท์ ได้แก่ นาสง, คัมเป๊ะ, คัมเป, ลาสาง, ปาง, สุระห์, โกรย, นูจา, ลูวะ, คื่อหวาด, มันยเรก

ศัพท์ “นาสง” ซึ่งในที่นี้ด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ นาสง, มีอนาสง, ลาสง, นาสอง, ลาส่ง, ลาโฮง, ลาส่อง, ลาสัง, บือนาโรง มีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,348 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 50.30 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา ซึ่งจะกระจายอยู่ในพื้นที่เป้าหมาย โดยส่วนใหญ่ที่มีพหูภาษามลายูในจังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส

ศัพท์ “คัมเป๊ะ” ซึ่งในที่นี้ด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ คัมเป๊ะ, คัมเป็ด, คิมเปค, คิมเป๊ะ, คิมเปะ, ท่าเป๊ะ, คื่อเปค, คัมเปก, คัมเปะ, คำเปค, คำเปะ, คิมเปค, คิมเปค, คัมเปะ, คัมเปค, เคอเป๊ะ ซึ่งมีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 17 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.63 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1009, 1011, 1012, 1013, 1014, 1016, 1017, 1035, 1037, 1041, 1043, 1053, 1055, 1056, 1055/3 1054 และ 1052

ศัพท์ “คัมเป” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ คัมเป, คัมเปร, คัมเปร ซึ่งมีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 4 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.15 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา ได้แก่จังหวัด สตูล ที่หมู่บ้าน 997, 1036, 1037 และ 1053

ศัพท์ “ลาซาง” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M4 ประกอบด้วยศัพท์ ราซาก, ลาซาก, ลาซาง มีพุดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 3 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.11 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับมา ในจังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1006, 1042 และ จังหวัดปัตตานีที่หมู่บ้าน 2108

ศัพท์ “ปาแง” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M5 ประกอบด้วยศัพท์ ปาแฆ, ปาแง, ปาแง, บาแง, ปาแง มีพุดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 9 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.34 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับมา ในจังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1010, 1040, 1008 จังหวัดสงขลาที่หมู่บ้าน 0449, 672, 673 และ จังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2208, 2214 และ 2675

ศัพท์ “สุระห์” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M6 ประกอบด้วยศัพท์ สุระห์ สุรีะ, สอระ, คีอระ, จรีอเกาะห์ มีพุดในหมู่บ้านจำนวน 4 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.15 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับมา ในจังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2233, 2487, และจังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1050 และ 1100

ศัพท์ “โกร๋ย” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M7 ประกอบด้วยศัพท์ โกร๋ย, กือโล้ย มีพุดในหมู่บ้านจำนวน 2 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.07 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับมา ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1049, และ จังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2203 บ้านโคกโก ตำบลสำภู อำเภอมือเมือง

ศัพท์ “นุจา” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M8 ประกอบด้วยศัพท์ นุจา, นูรวา มีพุดในหมู่บ้านจำนวน 2 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.07 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับมา ได้แก่ จังหวัดยะลาที่หมู่บ้าน 1409, และจังหวัดสงขลาที่หมู่บ้าน 0449 บ้านคกเค็ด ตำบลบ้านนา อำเภोजะนะ

ศัพท์ “ลูเวะ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M9 ประกอบด้วยศัพท์ ลูเวะ, นูเวะ มีพุดในหมู่บ้านจำนวน 4 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.15 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับมา ได้แก่ จังหวัดปัตตานี ที่หมู่บ้าน 2150 จังหวัดยะลาที่หมู่บ้าน 1300, 1305, และ จังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2688 บ้านลูโอะลาเซาะ ตำบลร่มไทร อำเภอสือคิริน

ศัพท์ “คื่อหวาค” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M10 ประกอบด้วยศัพท์ คื่อหวาค เพียงคำเดียวซึ่งพุดในหมู่บ้านจำนวนเพียง 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับมา ได้แก่จังหวัดนราธิวาส ที่หมู่บ้าน 2201 บ้านสำภู ตำบลสำภู อำเภอมือเมือง

ศัพท์ “มันยเรก” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M11 ประกอบด้วยศัพท์ มันยเรก เพียงคำเดียว มีพุดในหมู่บ้านจำนวนเพียง 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับมา ได้แก่ จังหวัดสตูล ที่หมู่บ้าน 1103 บ้านท่ามาลัย ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู (โปรดดูแผนที่หมายเลข 48 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 48 ประกอบ)

42. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 42 'กิน'

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 42 และเมื่อนำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ พบว่า ศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 42 'กิน' ซึ่งเป็นภาษาไทยมีเพียง 1 ศัพท์ คือ กิน

ศัพท์ "กิน" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ กิน เพียงคำเดียว มีพหูพจน์ในจำนวนทั้งสิ้น 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ "กิน" ในภาษามลายู มีจำนวน 3 ศัพท์ คือ ศัพท์ มาแก, มากัน และ มากัด

ศัพท์ "มาแก" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ มาแก เพียงคำเดียว มีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,356 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 50.60 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา โดยจะกระจายอยู่ในบริเวณพื้นที่เป้าหมายโดยส่วนใหญ่ที่มีพหูพจน์ภาษามลายูในจังหวัด สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส

ศัพท์ "มากัน" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ มากัน, มากาน ซึ่งมีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 38 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 1.42 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา ได้แก่ในจังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน, 0997, 1004, 1006, 1008, 1009, 1010, 1011, 1012, 1013, 1016, 1017, 1035, 1036, 1037, 1040, 1041, 1042, 1043, 1049, 1052, 1053, 1054, 1055, 1050, 1103, 1217, 1100, 1055/3, จังหวัดสงขลาที่หมู่บ้าน 0236, 0283, 0492, 0554, 0674, จังหวัดยะลา ที่หมู่บ้าน 1344, 1329, 1300 จังหวัดนราธิวาส 2525 และ 2974

ศัพท์ "มากัด" ในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ มากัด เพียงคำเดียว มีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวนเพียง 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา ได้แก่ จังหวัด สตูลที่หมู่บ้าน 1050 บ้านเกาะหลี่เป๊ะ อำเภอเมือง (โปรด ดูแผนที่หมายเลข 49 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 49 ประกอบ)

43. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 43 'ตี'

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 43 และเมื่อนำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ พบว่า ศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 43 'ตี' ซึ่งเป็นภาษาไทยมี 3 ศัพท์ ได้แก่ ตี, ทูป และ เจียน

ศัพท์ "ตี" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ตี เพียงคำเดียว มีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,234 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 46.04 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา ซึ่งศัพท์ดังกล่าวจะกระจายอยู่ในพื้นที่เป้าหมายส่วนใหญ่ที่มีพหูพจน์ภาษา

ศัพท์ “ทุบ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T2 ประกอบด้วยคำศัพท์ ทุบ, ทุบ มีพหูคูณหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 37 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 1.38 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมาได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1032, 1064, 1208, 1109, 1196, จังหวัดสงขลาที่หมู่บ้าน 0088, 0113, 0177, 0297, 0317, 0563, 0597, 0694, 0772, 0789, 0790, 0791, 0792, 0793, 0808, 0853, 0931, 0933, 0939, 0944, 0947, 0966, 0971, 0973, 520, 13, 136, จังหวัดปัตตานีที่หมู่บ้าน 2028, จังหวัดยะลาที่หมู่บ้าน 1378 และจังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2514, 2567 และ 2569

ศัพท์ “เหมียน” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T3 ประกอบด้วยคำศัพท์ เหมียน เพียงคำเดียว มีพหูคูณหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 14 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.52 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมาได้แก่ จังหวัดสงขลาที่หมู่บ้าน 0789, 0849, 0967, 0968, 0969, 0970, 0984, 0985, 0986, 0987, 0988, 0989, 0990, และจังหวัดปัตตานีที่หมู่บ้าน 1814

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยบรรด “ตี” ในภาษามลายู มีจำนวน 7 ศัพท์ คือ กาเตาะห์, ตีบัย, มอแค, มอคัง, แค, บือตา และ ปูโก

ศัพท์ “กาเตาะห์” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ กาเตาะห์ กาเตาะห์, กาค็อก, มีพหูคูณหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,305 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 48.69 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา โดยจะกระจายอยู่ในบริเวณพื้นที่เป้าหมายส่วนใหญ่ที่มีพหูคูณภาษามลายูในจังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส

ศัพท์ “ตีบัย” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ ตีบัย, ตีไบ, ตีไบ, ตีบาย, ตีมาย, ตีแบ, ตีแม ซึ่งมีพหูคูณหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 22 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.82 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา ได้แก่ในจังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน, จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 0997, 1006, 1009, 1010, 1012, 1013, 1016, 1017, 1035, 1036, 1037, 1041, 1042, 1043, 1049, 1052, 1053, 1054, 1055, 1056, 1008 และ 1055/3

ศัพท์ “มอแค” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ มอแค, กอแค, วอแค, คอแค, คอแค มีพหูคูณหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 51 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.90 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา ได้แก่จังหวัดสงขลาที่หมู่บ้าน 0444, 0448, 0449, 0487, 0492, 0609, 0625, 0639, 0672, 0673, จังหวัดปัตตานีที่หมู่บ้าน 1587, 1664, 1691, 1841, 1941, 2053, 2135, 1845, จังหวัดยะลาที่หมู่บ้าน 1257, 1264/1, 1286, 1289, 1305, 1409, 1436, 1553, 1275, 1500, 1255 และจังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2237, 2240, 2304, 2532, 2562, 2563, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637 และ 2499

ศัพท์ “มอคัง” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M4 ประกอบด้วยคำศัพท์ มอคัง เพียงคำเดียว มีพหูคูณหมู่บ้านจำนวนเพียง 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา ได้แก่ จังหวัด สงขลาที่หมู่บ้าน 0674 บาว คำบลทุ่งพอ อำเภอสะบ้าย้อย

ศัพท์ “แต” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M5 ประกอบด้วยคำศัพท์ แต เพียงคำเดียว มีพหูพจน์หมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 12 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.45 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา ได้แก่จังหวัดปัตตานีที่หมู่บ้าน 1902, 1903, 1904, 1905, 1906, 1907, 1908, 2091, 2094, 1656, จังหวัดยะลาที่หมู่บ้าน 1460 และจังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2233 บ้านบางมะนาว ตำบลกะลุวอเหนือ อำเภอเมือง

ศัพท์ “บือตา” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M6 ประกอบด้วยคำศัพท์ บือตา เพียงคำเดียว มีพหูพจน์หมู่บ้านจำนวน 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา ได้แก่ จังหวัดปัตตานีที่หมู่บ้าน 2142 บ้านชะมา ตำบลน้ำคำ อำเภอทุ่งยางแดง

ศัพท์ “ปูโก” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M7 ประกอบด้วยศัพท์ ปูโก, ปูโกด มีพหูพจน์หมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 3 หมู่บ้าน ได้แก่จังหวัดปัตตานีที่หมู่บ้าน 1684, 1687 และ จังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2674 บ้าน จุฬากรณีพัฒนา 12 ตำบลสุคีริน (โปรด ดูแผนที่หมายเลข 50 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 50 ประกอบ)

44. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 44 ‘ตบ’

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 43 “ตบ” และเมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ พบว่า ศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ 44 ซึ่งเป็นภาษาไทยมีเพียง 1 ศัพท์ คือ ตบ

ศัพท์ “ตบ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ตบ, ตือบ มีพหูพจน์หมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา ซึ่งศัพท์ดังกล่าวจะกระจายอยู่ในบริเวณพื้นที่เป้าหมายทุกหมู่บ้านที่พูดภาษาไทย

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ ‘ตบ’ ในภาษามลายูมีจำนวน 5 ศัพท์ ได้แก่ศัพท์ ตาปา, ตัมปะ, ตาปอ, ต่าปา และ แต

ศัพท์ “ตาปา” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ตาปา เพียงคำเดียว มีพหูพจน์หมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,374 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 51.27 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา ซึ่งศัพท์ดังกล่าวจะกระจายอยู่ในพื้นที่เป้าหมายส่วนใหญ่ที่มีพูดภาษามลายูในจังหวัดสตูล ปัตตานี ยะลา สงขลา และ นราธิวาส

ศัพท์ “ตัมปะ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยศัพท์ ตัมปะ, ต่าปะ, ต่าปาก, ตัมปึก, ตาปัด มีพหูพจน์หมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 12 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.45 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา ได้แก่จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 997, 1036, 1037, 1040, 1041, 1043, 1049, 1052, 1053, 1054, 1100 และ 1196

ศัพท์ “คาปอ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ คาปอ, คำปอ, คัมปอ มีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 2 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.07 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1006 และ 1017

ศัพท์ “คำปา” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M4 ประกอบด้วยคำศัพท์ คำปา, ทัมปา, คัมปา, คำปาร มีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 7 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.26 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา ได้แก่จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1011, 1012, 1013, 1016, 1017, 1055 และ 1008

ศัพท์ “แค” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M5 ประกอบด้วยคำศัพท์ แค เพียงคำเดียว มีพหูในหมู่บ้านจำนวนเพียง 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา ได้แก่จังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2208 บ้านทุ่งงาย ตำบลสำลุ ย่าเภอเมือง (โปรดดูแผนที่หมายเลข 51 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 51 ประกอบ)

45. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 45 ‘ห้วเราะ’

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 45 และเมื่อได้นำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์คำศัพท์ พบว่าศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ 45 ‘ห้วเราะ’ ซึ่งเป็นภาษาไทยมี 3 ศัพท์ ได้แก่ ห้ว, ห้วเราะ และโลกใจ

ศัพท์ “ห้ว” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ห้ว เพียงคำเดียว มีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,255 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 46.83ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา ซึ่งศัพท์ดังกล่าวจะกระจายอยู่ในบริเวณพื้นที่เป้าหมายส่วนใหญ่ที่มีพหูภาษาไทยในทั้ง 5 จังหวัด

ศัพท์ “ห้วเราะ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T2 ประกอบด้วยคำศัพท์ ห้วเราะ, ห้วร้อ, ห้วหร้อ มีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 29 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 1.08 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา ได้แก่ จังหวัดสงขลาที่หมู่บ้าน 0100, 0101, 0071, 0886 จังหวัดปัตตานีที่หมู่บ้าน 2044 จังหวัดยะลาที่หมู่บ้าน 1324, 1339, 1341, 1342, 1260, จังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2200, 2217, 2238, 2386, 2426, 2507, 2514, 2521, 2522, 2548, 2558, 2559, 2561, 2567, 2569, 2570, 2577, 2706 และ 2547

ศัพท์ “โลกใจ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T3 ประกอบด้วยคำศัพท์ โลกใจเพียงคำเดียว มีพหูในหมู่บ้านจำนวนเพียง 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา ได้แก่ จังหวัดสงขลาที่หมู่บ้าน 0520 บ้านคูตัน ตำบลน้ำขาว

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ “ห้วเราะ” ในภาษามลายูมี 7 ศัพท์ ได้แก่ศัพท์ ชูกอ, กือล๊ะ, กือเลาะ, ซาซุม, กตาวา, งีลา และ รืออ

ศัพท์ “ชุกอ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ชุกอ เพียงคำเดียว มีพุดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,373 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 51.23 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับมา โดยศัพท์ดังกล่าว จะกระจายอยู่ในพื้นที่เป้าหมายส่วนใหญ่ที่มีพุดภาษามลายูในจังหวัด สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส

ศัพท์ “กือล๊ะ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ กือล๊ะ, กือละ, ฌือละ, เมอละ, กาละ, ฆละ มีพุดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 8 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.30 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับมา ได้แก่ในจังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1009, 1011, 1016, 1017, 1100, 9008, 1050 และ 0977

ศัพท์ “กือเถาะ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ เกือเถาะ, ฌือเถาะ, เกอเถาะ, กะเอาะ มีพุดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 8 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.03 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับมา ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1012, 1013, 1040, 1041, 1042, 1043, 1052 และ 1054

ศัพท์ “ซาขุม” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M4 ประกอบด้วยคำศัพท์ ซาขุม เพียงคำเดียว มีพุดในหมู่บ้านจำนวน 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับมา ได้แก่จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1010 บ้านตู โย๊ะการายี ตำบลบ้านควน อำเภอเมือง

ศัพท์ “กตาวา” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M5 ประกอบด้วยคำศัพท์ กตาวา, เกอตาวอ มีพุดในหมู่บ้านจำนวน 2 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.07 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับมา ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1055 บ้านคันหยงกาโอบ ตำบลปูยู อำเภอเมือง ที่หมู่บ้าน 2674 บ้านจุฬารณ์ 12 ตำบลสุคีริน จังหวัดนราธิวาส

ศัพท์ “งีตา” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M6 ประกอบด้วยคำศัพท์ งีตา เพียงคำเดียว มีพุดในหมู่บ้านจำนวนเพียง 2 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.07 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับมา ได้แก่จังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2543 และจังหวัดสงขลาที่หมู่บ้าน 0625 บ้านกรงอิตำ ตำบลเกาะสะบ้า อำเภอเทพา

ศัพท์ “รียอ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M7 ประกอบด้วยคำศัพท์ รียอ เพียงคำเดียว มีพุดในหมู่บ้านจำนวนเพียง 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับมา ได้แก่ จังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2532 บ้านสากอ ตำบลสากอ อำเภอสุไหงปาดี (โปรดดูแผนที่หมายเลข 52 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 52 ประกอบ)

46. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 46 'ร้องไห้'

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 46 และเมื่อนำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ พบว่าศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 46 'ร้องไห้' ซึ่งเป็นภาษาไทยมี 4 ศัพท์ ได้แก่ ร้อง, ร้องไห้, ร่ำ, หวีด

ศัพท์ "ร้อง" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ร้อง เพียงคำเดียว มีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,263 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.13 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด ซึ่งศัพท์ดังกล่าวกระจายอยู่ในหมู่บ้านเป้าหมายส่วนใหญ่ที่มีพหูพจน์ภาษาไทยทั้งในจังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส

ศัพท์ "ร้องไห้" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T2 ประกอบด้วยคำศัพท์ ร้องไห้ เพียงคำเดียว มีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวน 2 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.07 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด ได้แก่จังหวัดยะลาที่หมู่บ้าน 1324 และ 1341

ศัพท์ "ร่ำ" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T3 ประกอบด้วยคำศัพท์ ร่ำ, ห่ำ มีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวน 3 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.11 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด ได้แก่ จังหวัดสงขลาที่หมู่บ้าน 521, 944, จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 0995 คือบ้านนาแค ตำบลคลองขุด อำเภอเมือง

ศัพท์ "หวีด" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T4 ประกอบด้วยคำศัพท์ หวีด, வீด, หวี้ด มีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 17 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.63 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด ได้แก่จังหวัด นราธิวาสที่หมู่บ้าน 2201, 2217, 2507, 2512, 2514, 2521, 2522, 2558, 2567, 2568, 2569, 2570, 2573, 2706, 2513, 2547 และ 2575

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ "ร้องไห้" ในภาษามลายู มีจำนวน 8 ศัพท์ ได้แก่ ตีเยาะ, ตีลีเยะ, กิยาวัว, การายา, กายห์, มานาโงห์, นาเงะ, มนาจิส

ศัพท์ "ตีเยาะ" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ตีเยาะ, ตีอริเยาะ, ตีรีเยาะ, ตะรีเยาะ, ตริยอก, เตอริเยาะ, ตีรเยาะ, กือเยาะ มีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,377 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 51.42 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด โดยศัพท์ดังกล่าวจะกระจายอยู่ในบริเวณพื้นที่เป้าหมายส่วนใหญ่ที่มีพหูพจน์ภาษามลายู ทั้งในจังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส

ศัพท์ “ คิลิยะ ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ คิลิยะ, เฮอร์ยะ มี พุคในหมู่บ้านจำนวน 2 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.07 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1100 และ 1008

ศัพท์ “ กิยาว ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ กิยาว, กรือเฆ มี พุคในหมู่บ้านจำนวน 3 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.11 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1013, 1017 และ 1054

ศัพท์ “ การาเฆ ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M4 ประกอบด้วยคำศัพท์ การาเฆ เพียง คำเดียว มี พุคในหมู่บ้านจำนวน 2 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.07 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1011 และ 1016

ศัพท์ “ กาษห ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M5 ประกอบด้วยคำศัพท์ กาษห เพียง คำเดียว มี พุคในหมู่บ้านจำนวนเพียง 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด ได้แก่ในจังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1012

ศัพท์ “ มานาโงห ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M6 ประกอบด้วยคำศัพท์ มานาโงห เพียง คำเดียว มี พุคใน 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด ได้แก่จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1036 และ 1037

ศัพท์ “ นาเฆ ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M7 ประกอบด้วยคำศัพท์ นาเฆ เพียง คำเดียว มี พุคในหมู่บ้านจำนวนเพียง 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด ได้แก่ในจังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1050 บ้านเกาะหลิม๊ะ ตำบลเกาะสาหร่าย อำเภอเมือง

ศัพท์ “ มนาจิส ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M8 ประกอบด้วยคำศัพท์ มนาจิส, มา นาเฆส, มานาจิส, นาจิส, นาจิส, นาจิส มี พุคในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 7 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.26 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1053, 1055 จังหวัดยะลาที่หมู่บ้าน 1300, 1329, และ จังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2532, 2534, 2661 (โปรดดู แผนที่หมายเลข 53 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 53 ประกอบ)

47. การกระจายศัพท์ของหน่วยบรรณที่ 47 ‘ ฟัง ’

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยบรรณที่ 47 และเมื่อนำข้อมูล มาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ พบว่าศัพท์ที่แทนหน่วยบรรณที่ 47 ‘ ฟัง ’ ซึ่งเป็นภาษาไทยมี 1 ศัพท์ ได้แก่ ฟัง

ศัพท์ “ฟัง” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ฟัง เพียงคำเดียว มีพูดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด ซึ่งศัพท์ดังกล่าวจะกระจายอยู่ในบริเวณพื้นที่เป้าหมายส่วนใหญ่ที่ เป็นหมู่บ้านที่พูดภาษาไทย

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ “ฟัง” ในภาษามลายูมีจำนวน 3 ศัพท์ ได้แก่ คืองา, คืองัก, คืองอ

ศัพท์ “คืองา” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์, คืองา, คืองาร, เคองา, คืองาร์ มีพูดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,388 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 51.79 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด โดยศัพท์ดังกล่าวจะกระจายอยู่ในบริเวณพื้นที่เป้าหมายส่วนใหญ่ที่พูดภาษามลายู

ศัพท์ “คืองัก” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ คืองัก, คงะ, คือกงาก, คือกงะ มีพูดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 5 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.29 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 997, 1041, 1043, 1054, 1106

ศัพท์ “คืองอ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ คืองอ เพียงคำเดียว มีพูดในหมู่บ้านจำนวนเพียง 2 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.07 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด ได้แก่ในจังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1040 และ 1050 (โปรดดูแผนที่หมายเลข 54 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 54 ประกอบ)

48. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 48 ‘นา’

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 48 และเมื่อนำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ พบว่าศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 48 ‘นา’ ซึ่งเป็นภาษาไทยมี 3 ศัพท์ ได้แก่ นา, ทุ่ง, ท้อง

ศัพท์ “นา” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ นา เพียงคำเดียว มีพูดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,282 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.84 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด ซึ่งศัพท์ดังกล่าวจะกระจายอยู่ในบริเวณพื้นที่ส่วนใหญ่ที่มีพูดภาษาไทยทั้งในจังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส

ศัพท์ “ทุ่ง” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T2 ประกอบด้วยคำศัพท์ ทุ่ง เพียงคำเดียวมีพูดในหมู่บ้านจำนวนเพียง 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด ได้แก่จังหวัดสงขลาที่หมู่บ้าน 0944 บ้านเนินพิชัย ตำบลท่าช้าง อำเภอบางกล่ำ

ศัพท์ “ทอง” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T3 ประกอบด้วยคำศัพท์ ทอง เพียงคำเดียว มีพุดในหมู่บ้านจำนวน 2 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.07 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมาที่หมู่บ้าน 2569 และ 2575

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ ‘นา’ ในภาษามลายูมีจำนวน 7 ศัพท์ ได้แก่ บือแน, บือนัง, บานัง, บันคัง, บินคัง, ปาคัง, บือนัก

ศัพท์ “บือแน” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ บือแน เพียงคำเดียว มีพุดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,368 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 51.04 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด โดยศัพท์ดังกล่าวจะกระจายอยู่ในบริเวณพื้นที่ส่วนใหญ่ที่มีพุดภาษามลายูในจังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นครราชสีมา

ศัพท์ “บือนัง” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ บือนัง, บือน่าง, บือนาง มีพุดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 14 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.52 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1007, 1008, 1009, 1010, 1011, 1040, 1041, 1043, 1049, 1053, 1100, จังหวัดสงขลาที่หมู่บ้าน 0236, 0283 และ 0544

ศัพท์ “บานัง” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ บานัง, บนัง มีพุดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 5 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.19 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 997, 1006, 1012, 1013 และ 1017

ศัพท์ “บันคัง” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M4 ประกอบด้วยคำศัพท์ บันคัง เพียงคำเดียว มีพุดในหมู่บ้านจำนวน 3 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.11 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1036, 1037 และ 1052

ศัพท์ “บินคัง” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M5 ประกอบด้วยคำศัพท์ บินคัง, บินคัง มีพุดในหมู่บ้านจำนวน 2 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.07 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1055 และ 1054

ศัพท์ “ปาคัง” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M6 ประกอบด้วยคำศัพท์ ปาคัง, เบอคัง มีพุดในหมู่บ้านจำนวน 2 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.07 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด ได้แก่จังหวัด สตูลที่หมู่บ้าน 1008 และ 1055/3

ศัพท์ “บือนัก” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M7 ประกอบด้วยคำศัพท์ บือนัก เพียงคำเดียว มีพุดในหมู่บ้านจำนวน 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.07 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด ได้แก่ในจังหวัดสตูล ที่หมู่บ้าน 1050 บ้าน เกาะหลิเป๊ะ ตำบลเกาะสาหร่าย อำเภอเมือง (โปรดดูแผนที่หมายเลข 55 ในรายงานการวิจัยฉบับ สมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 55 ประกอบ)

การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 49 'คิน'

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 49 และเมื่อนำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์คำศัพท์ พบว่า ศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 49 'คิน' ซึ่งเป็นภาษาไทยมีศัพท์เพียง 1 ศัพท์ ได้แก่ คิน

ศัพท์ "คิน" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ คิน เพียงคำเดียว มีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด โดยศัพท์ดังกล่าวจะกระจายอยู่ในบริเวณพื้นที่เป้าหมาย โดยเฉพาะในจังหวัด สงขลา ปัตตานี ยะลา นราธิวาส และ สตูล

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ 'คิน' ในภาษามลายูมี 3 ศัพท์ ได้แก่ ศัพท์ ตานะห์, ตานะห์, บอมิง

ศัพท์ "ตานะห์" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ตานะห์, ตานะห์ มีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,391 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 51.90 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด โดยศัพท์ดังกล่าวจะกระจายอยู่ในบริเวณพื้นที่เป้าหมายส่วนใหญ่ที่มีพหูพจน์ในจังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส

ศัพท์ "ตานะห์" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ ตานะห์, ตานะห์ มีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวน 3 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.11 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 997, 1100 และ 1008

ศัพท์ "บอมิง" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ บอมิง เพียงคำเดียว มีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวนเพียง 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด ได้แก่จังหวัดยะลาที่หมู่บ้าน 1300 คือบ้านทุ่งเหรียง ตำบลยุโป อำเภอเมือง (โปรดดูแผนที่หมายเลข 55 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 55 ประกอบ)

50. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 50 'ภูเขา'

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถ 50 และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์ศัพท์ พบว่า ศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 50 'ภูเขา' ซึ่งเป็นภาษาไทยมี 3 ศัพท์ ได้แก่ เขา, ลวน, ภูเขา

ศัพท์ "เขา" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยศัพท์ เขา เพียงคำเดียว มีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,188 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 44.33 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่ง

คืนมาทั้งหมด ซึ่งศัพท์ดังกล่าวจะกระจายอยู่ในบริเวณพื้นที่เป้าหมายส่วนใหญ่ที่มีพูดภาษาไทยในจังหวัด สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส

ศัพท์ “ควน” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T2 ประกอบด้วยศัพท์ ควน เพียงคำเดียว มีพูดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 93 หมู่บ้าน ได้แก่ คิดเป็นร้อยละ 3.47 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด ได้แก่ในจังหวัดสงขลา โดยคำ “ควน” นี้มีพูดหนาแน่นมากบริเวณอำเภอจะนะ อำเภอสะบ้าย้อย อำเภอนาทวี อำเภอเทพา บางส่วนของอำเภอเมือง และระหว่างอำเภอบางกกล้าและอำเภอหาดใหญ่ ซึ่งได้แสดงเส้นแนวแบ่งเขตย่อยของภาษาไวโนแผนที่หมายเลข 50 แล้วหมู่บ้านดังกล่าวนี้ได้แก่ หมู่บ้าน 0002, 0003, 0009, 0017, 0019, 0089, 0207, 0255, 0262, 0276, 0278, 0279, 0282, 0293, 0454, 0460, 0461, 0464, 0469, 0485, 0488, 0489, 0493, 0495, 0496, 0497, 0498, 0499, 0502, 0507, 0508, 0510, 0513, 0517, 0518, 0532, 0542, 0545, 0553, 0558, 0563, 0566, 567, 0571, 0573 , 0574, 0578, 0585, 0609, 0612, 0619, 0624, 0629, 0633, 0634, 0647, 0689, 0694, 0874, 0896, 0898, 0899, 0901, 0903, 0904, 0908, 0911, 0912, 0914, 0916, 0917, 0920, 0921, 0922, 0923, 0931, 0937, 0938, 0940, 0941, 0942, 0943, 0948, 0550, 0214, 0520, 0130, 0136, 0251, 0598, จังหวัดปัตตานีที่หมู่บ้าน 1841, และจังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2386, 2415

ศัพท์ “ภูเขา” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T3 ประกอบด้วยคำศัพท์ ภูเขา เพียงคำเดียว มีพูดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 4 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.15 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด ได้แก่จังหวัดสงขลาที่หมู่บ้าน 0886, และในจังหวัดยะลาที่หมู่บ้าน 1324, 1342 และ 1260

ส่วนศัพท์ที่แทรนหน่วยอรรถ “ภูเขา” ในภาษามลายูมีจำนวน 3 ศัพท์ ได้แก่ บูเกะ, บุกีต, ญุง

ศัพท์ “buket” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ บุกีต, บุกีตะ มีพูดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,386 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 51.72 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด โดยศัพท์ดังกล่าวจะกระจายอยู่บริเวณส่วนใหญ่ที่มีพูดภาษามลายูในจังหวัด สงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส

ศัพท์ “bukit” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ บุกีต, บุกีต, บุกีต, บุกีต มีพูดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 8 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.30 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 0997, 1036, 1037, 1049, 1054, 1055, 1008, 1053

ศัพท์ “กุง” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ กุง เพียงคำเดียว มี พุคในหมู่บ้านจำนวน 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด ได้แก่ จังหวัดยะลาที่หมู่บ้าน 1329 บ้านนาข่อย ตำบลยะรม อำเภอเบตง (โปรดดูแผนที่ หมายเลข 57 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 57 ประกอบ)

51. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 51 ‘คลอง’

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 51 และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์ศัพท์ พบว่า ศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 5 ‘คลอง’ ซึ่งเป็นภาษาไทยมี 2 ศัพท์ ได้แก่ คลอง, เตระ

ศัพท์ “คลอง” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยศัพท์ คลอง เพียงคำเดียว มี พุคในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,284 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.91 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด ซึ่งศัพท์ดังกล่าวจะกระจายอยู่ในบริเวณพื้นที่เป้าหมายส่วนใหญ่ที่พูดภาษาไทย ในจังหวัด สงขลา ปัตตานี ยะลา นราธิวาส และ สตูล

ศัพท์ “ตระ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T2 ประกอบด้วยศัพท์ ทวน เพียงคำเดียว มี พุคในหมู่บ้านจำนวนเพียง 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด ได้แก่ จังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2415 บ้านสาขบน ตำบลกาหลง อำเภอศรีสาคร

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ ‘คลอง’ ในภาษามลายูมีจำนวน 9 ศัพท์ ได้แก่ ชุงา, ชูโงย, ชูแง, จาระ, ปาระ, ปาเราะ, ลูโอะ, กูแบ, กือลอง

ศัพท์ “ชุงา” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ชุงา เพียงคำเดียว มี พุคในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,328 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 49.55 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด โดยศัพท์ดังกล่าวจะกระจายอยู่บริเวณพื้นที่เป้าหมายส่วนใหญ่ที่มีพูดภาษามลายู ในจังหวัด สงขลา ปัตตานี ยะลา นราธิวาส และ สตูล

ศัพท์ “ชูโงย” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ ชูโงย, ตุงัย, ชุงัย, ชุงาย, ชุงัน, ชูโง, ชูโงง มี พุคในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 21 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.78 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 0997, 1004, 1008, 1010, 1011, 1012, 1013, 1016, 1017, 1036, 1037, 1040, 1041, 1049, 1050, 1052, 1053, 1054, 1055, 1100 และ 1217

ศัพท์ “ชูแง” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ ชูแง เพียงคำเดียว มี พุคในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 3 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.11 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่ง

คืนมาทั้งหมด ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1042, 1043, สงขลาที่หมู่บ้าน 0674 บ้าน บาว ตำบล
ทุ่งพอ อำเภอสะบ้าย้อย

ศัพท์ “จาเราะ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M4 ประกอบด้วยคำศัพท์ จาเราะ, จาเราะห์,
จาเราะห์, จาเราะ, จาเราะ, มีพุดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้นจำนวน 37 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 1.16
ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด ได้แก่จังหวัด สงขลาที่หมู่บ้าน 0639, 0683,
0697, จังหวัดปัตตานีที่หมู่บ้าน 1810, 1813, 1822, 2138, 1857, 2001 จังหวัดยะลาที่หมู่บ้าน 1264,
1270, 1312, 1432, 1448, 1504, 1505, 1508, 1531, 1561, 1275, 1292, 1329, 1493, 1500, 1300,
1273, 1293, 1314, 1255, จังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2205, 2208, 2281, 2310, 2557, 2274, 2398,
2284

ศัพท์ “ปาเราะ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M5 ประกอบด้วยคำศัพท์ ปาเราะ เพียงคำเดียว
มีพุดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 7 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.26 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่ง
คืนมาทั้งหมด ได้แก่ จังหวัด ปัตตานีที่หมู่บ้าน 1857, 2142, 2150, และจังหวัดนราธิวาสที่หมู่
บ้าน 2237, 2250, 2253, 2482

ศัพท์ “ปามเราะ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M6 ประกอบด้วยคำศัพท์ ปาเราะ เพียงคำ
เดียว มีพุดในหมู่บ้านจำนวน 2 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.07 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่ง
คืนมาทั้งหมด ได้ จังหวัดปัตตานีที่หมู่บ้าน 1855 และ จังหวัดยะลาที่หมู่บ้าน 1491 บ้านจงดาซิด
ตำบลโกตาบารู อำเภอรามัน

ศัพท์ “กูโบะ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M7 ประกอบด้วยคำศัพท์ กูโบะ เพียงคำ
เดียว มีพุดในหมู่บ้านจำนวน 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่ง
คืนมาทั้งหมด ได้แก่จังหวัด ยะลา ที่หมู่บ้าน 1485 บ้านบาตะตีงี ตำบลกอตอคีระ อำเภอรามัน

ศัพท์ “กูแบ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M8 ประกอบด้วยคำศัพท์ กูแบ เพียงคำเดียว
มีพุดใน 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด ได้แก่
จังหวัดสงขลาที่หมู่บ้าน 0625 บ้านกรงธิดา ตำบลเกาะสะบ้า อำเภอเทพา ศัพท์ “กือลอง” ซึ่ง
ในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M9 ประกอบด้วยคำศัพท์ กือลอง เพียงคำเดียว มีพุดในหมู่บ้าน
จำนวนเพียง 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด
ได้แก่ จังหวัดสงขลาที่ หมู่บ้าน 0492 บ้านหัวคินใต้ ตำบลป่าชิงอำเภอจะนะ (โปรดดูแผนที่
หมายเลข 58 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 58 ประกอบ)

52. การกระจายศัพท์ของหน่วยบรรดที่ 52 'คันไม้'

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยบรรดที่ 52 และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์ศัพท์ พบว่า ศัพท์ที่แทนหน่วยบรรดที่ 52 'คันไม้' ที่เป็นภาษาไทยมีเพียง 1 ศัพท์ ได้แก่ คันไม้

ศัพท์ "คันไม้" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ คันไม้, ไม้, คอนม้าย, ตนไม้ มีพหูพจน์หมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด ซึ่งศัพท์ดังกล่าวกระจายอยู่ในบริเวณพื้นที่เป้าหมายส่วนใหญ่ที่มีพหูพจน์ภาษาไทยในจังหวัด สงขลา ปัตตานี ยะลา นราธิวาส และ สตูล

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยบรรด 'คันไม้' ในภาษามลายูมีจำนวน 7 ศัพท์ ได้แก่ ปาสงกาย, ปอสงกาย, ปอเกาะกาย, โบโฮนกาย, ปอกอ, ปอกะ, ปุสคากาย

ศัพท์ "ปาสงกาย" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ปาสงกาย เพียงคำเดียว มีพหูพจน์หมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,354 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 50.52 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด โดยศัพท์ดังกล่าวจะกระจายอยู่บริเวณพื้นที่เป้าหมายโดยเฉพาะจังหวัด สงขลา ปัตตานี ยะลา นราธิวาส และ สตูล

ศัพท์ "ปอสงกาย" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ ปอสงกาย เพียงศัพท์เดียว มีพหูพจน์หมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 11 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.41 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1687, จังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2234, 2240, 2508, 2554, 2562, 2563, 2564, 2589, 2556 และ 2595

ศัพท์ "ปอเกาะกาย" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ ปอเกาะกาย, เปอเกาะกาย, ปอกะกาย มีพหูพจน์หมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 21 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.78 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 0997, 1004, 1007, 1009, 1010, 1011, 1012, 1013, 1016, 1017, 1036, 1037, 1040, 1049, 1052, 1053, 1054, 1100, 1008, 1055/3, จังหวัดนราธิวาส เช่นที่หมู่บ้าน 2525, 1054, 1052 และ 1010

ศัพท์ "โบโฮนกาย" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M4 ประกอบด้วยคำศัพท์ โบโฮนกาย เพียงคำเดียว มีพหูพจน์หมู่บ้านจำนวน 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด ได้แก่จังหวัดสตูล ที่หมู่บ้าน 1055 บ้านคันหยงกาโบย ตำบลปูลู อำเภอเมือง

ศัพท์ "ปอกอ" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M5 ประกอบด้วยคำศัพท์ ปอกอ, ปอกาะ มี พุคในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 3 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.11 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืน มาทั้งหมด ได้แก่ จังหวัด สตูล ที่หมู่บ้าน 1006, 1041 และ 1043

ศัพท์ "ปอกะ" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M6 ประกอบด้วยคำศัพท์ ปอกะ เทียงคำ เคียว มี พุคในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 4 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.15 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด ได้ จังหวัดสตูล ที่หมู่บ้าน 1052, 1054, 1055 และ 1056

ศัพท์ "ปูลกาญ" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M7 ประกอบด้วยคำศัพท์ ปูลกาญ เทียงคำเคียว มี พุคในหมู่บ้านจำนวน 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามส่งคืนมาทั้งหมด ได้แก่ จังหวัด สตูล ที่หมู่บ้าน 1008 บ้านควน ตำบลบ้านควน อำเภอเมือง

58. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 53 'คอกไม้'

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 53 และนำข้อมูลมา วิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์ศัพท์ พบว่าศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 53 'คอกไม้' ที่เป็น ภาษาไทยมี เพียง 1 ศัพท์ ได้แก่ คอกไม้

ศัพท์ "คอกไม้" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ คอกไม้, คอก ม้าย,คอกหม้าย มี พุคในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของหมู่บ้านที่ ตอบแบบสอบถามคืนมา ซึ่งศัพท์ดังกล่าวจะกระจายอยู่ในบริเวณพื้นที่เป้าหมายทุกหมู่บ้านที่มี พุค ภาษาไทยในจังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ 'คอกไม้' ในภาษามลายูมีจำนวน 2 ศัพท์ ได้แก่ บุงอ, บุงา

ศัพท์ "บุงอ" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ บุงอ, บุงอกาญ มี พุคในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,391 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 51.90 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถาม คืนมา โดยศัพท์ดังกล่าวจะกระจายอยู่บริเวณพื้นที่เป้าหมายส่วนใหญ่ ที่พูดภาษามลายูในจังหวัด สตูล ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส

ศัพท์ "บุงา" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ บุงา, บุงงา, มี พุค ในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 4 หมู่บ้าน บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.15 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืน มา ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 0997, 1050, 1100 และ 1008 (โปรดดูแผนที่หมายเลข 60 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 60 ประกอบ)

ศัพท์ “อาเยะ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M6 ประกอบด้วยคำศัพท์ อาเยะ, อาเยร์, มีพูดในหมู่บ้านจำนวน 2 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.07 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัดยะลา ที่หมู่บ้าน 1520 คือบ้านซาไก ตำบลบ้านแหร อำเภอธารโต และจังหวัดปัตตานี ที่หมู่บ้าน 1684 คือบ้านกุนิง ตำบลประจัน อำเภอยะรัง

ศัพท์ “อายู” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M7 ประกอบด้วยคำศัพท์ อายู เพียงคำเดียว มีพูดในหมู่บ้านจำนวนเพียง 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.15 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1049 คือบ้านตะโล๊ะน้ำ ตำบลเกาะสาหร่าย อำเภอเมือง (โปรดดูแผนที่หมายเลข 61 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 61 ประกอบ)

55. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 55 ‘ลม’

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 55 และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์ศัพท์ พบว่าศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 55 ‘ลม’ ที่เป็นภาษาไทย มีเพียง 1 ศัพท์ ได้แก่ ลม

ศัพท์ “ลม” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ลม เพียงคำเดียว มีพูดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ซึ่งศัพท์ดังกล่าวกระจายอยู่ในบริเวณพื้นที่เป้าหมายทุกหมู่บ้านที่มีพูดภาษาไทย ในจังหวัด สงขลา ปัตตานี ยะลา นราธิวาส และ สตูล

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ ‘ลม’ ในภาษามลายูมีจำนวน 2 ศัพท์ ได้แก่ อางิง, อางิน

ศัพท์ “อางิง” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ อางิง, เพียงคำเดียว มีพูดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,376 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 51.34 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา โดยศัพท์ดังกล่าวกระจายอยู่บริเวณพื้นที่เป้าหมายส่วนใหญ่ในจังหวัด สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส

ศัพท์ “อางิน” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ อางิน, ออัน, อางั้น มีพูดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 19 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.71 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 0997, 1012, 1013, 1016, 1017, 1040, 1041, 1036, 1037, 1043, 1049, 1050, 1053, 1055, 1100, 1054, 1217 และจังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2525 และ 2542 (โปรดดูแผนที่หมายเลข 62 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 62 ประกอบ)

56. การกระจายศัพท์ของหน่วยวรรณคดี 56 'ฝน'

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยวรรณคดี 56 และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์ศัพท์ พบว่าศัพท์ที่แทนหน่วยวรรณคดี 56 'ฝน' ที่เป็นภาษาไทย มี เพียง 1 ศัพท์ ได้แก่ ฝน

ศัพท์ "ฝน" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ฝน, ขน, น้าฝน, ฝนตก มีทุกในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ซึ่งศัพท์ดังกล่าวกระจายอยู่ในบริเวณพื้นที่เป้าหมายทุกหมู่บ้านที่พูดภาษาไทย

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยวรรณคดี 'ฝน' ในภาษามลาอูมีจำนวน 5 ศัพท์ ได้แก่ อุแย, ซูแย, อุยัน, ซูยัน, ซูยัค

ศัพท์ "อุแย" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ อุแย, อุแยจ, อุแยญ, อุแยจ มีทุกในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,327 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 49.51 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา โดยศัพท์ดังกล่าวกระจายอยู่บริเวณพื้นที่เป้าหมายส่วนใหญ่ ในจังหวัด สงขลา ปัตตานี ยะลา นราธิวาส และ สตูล

ศัพท์ "ซูแย" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ ซูแย, ซูแยง, มีทุกในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 27 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 1.01 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัดปัตตานีที่หมู่บ้าน 2053, 2060, 2088, 2153, 1687, จังหวัดยะลาที่หมู่บ้าน 1400, 1409, 1472, 1506, 1514, 1293, จังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2194, 2285, 2286, 2292, 2302, 2384, 2396, 2461, 2474, 2530, 2674, 2385, 2543, 2492, 2472 และ 2482

ศัพท์ "อุยัน" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ อุยัน, อุยาน, มีทุกในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 29 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 1.08 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 997, 1006, 1007, 1008, 1009, 1010, 1012, 1013, 1016, 1017, 1036, 1037, 1040, 1041, 1049, 1052, 1055, 1100, 1043, 1053/3 จังหวัดสงขลาที่หมู่บ้าน 0236, 0283 จังหวัดยะลาที่หมู่บ้าน 1329, 1344, และจังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2305, 2525, 2273, 2471, 2525

ศัพท์ "ซูยัน" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M4 ประกอบด้วยคำศัพท์ ซูยัน, หูหยัน, มีทุกในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 11 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.41 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัด สตูลที่หมู่บ้าน 1011, 1053, 1054, 1055, 1103, 1217 จังหวัดสงขลาที่หมู่บ้าน 0192, 0554, 0674, 0212 จังหวัดปัตตานีที่หมู่บ้าน 1701 คือบ้านกูแบปาเต ตำบลวัด อำเภอชะอวด

ศัพท์ "ซูยัค" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M5 ประกอบด้วยคำศัพท์ ซูยัค เพียงคำเดียว มีทุกใน 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัดสตูล ที่หมู่บ้าน 1050 คือบ้านเกาะหลี่เป๊ะ ตำบลเกาะสาหร่าย อำเภอเมือง (โปรดดูแผนที่หมายเลข 63 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 63 ประกอบ)

57. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 57 'พระจันทร์'

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมด ที่แทนหน่วยอรรถที่ 57 และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำศัพท์ พบว่าศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 57 'พระจันทร์' ที่เป็นภาษาไทยมี 6 ศัพท์ ได้แก่ พระจันทร์, เดือน, เดือนหาย, เชน, ว่าจะ, ซ้องซ้อ

ศัพท์ "พระจันทร์" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ พระจันทร์, ดวงจันทร์, จันทร์ มีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,060 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 39.55 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ซึ่งศัพท์ดังกล่าวกระจายอยู่ในบริเวณพื้นที่เป้าหมายส่วนใหญ่ในจังหวัดสงขลา ปัตตานี ยะลา นราธิวาส และ สตูล

ศัพท์ "เดือน" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T2 คำศัพท์ เดือน, ดวงเดือน มีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 165 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 6.16 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัด สตูล ที่หมู่บ้าน 1015, 1018, 1019, 1020, 1023, 1030, 1034, 1038, 1051, 1058, 1061, 1062, 1064, 1067, 1071, 1074, 1075, 1077, 1078, 1079, 1080, 1081, 1082, 1083, 1097, 1099, 1104, 1119, 1147, 1160, 1172, 1176, 1179, 1182, 1186, 1188, 1191, 1192, 1193, 1195, 1197 จังหวัดปัตตานีที่หมู่บ้าน 1800, 2110, 2126 ในจังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2200, 2203, 2426, 2429, 2514, 2520, 2522, 2558, 2561, 2569, 2577, 2655, 2706 ในจังหวัดสงขลามีพหูพจน์แน่นอนที่สุดบริเวณอำเภอจะนะ เทพา นาทวี ซึ่งผู้วิจัยได้แสดงเส้นแบ่งเขตย่อยของภาษาไว้แล้วในแผนที่หมายเลข 64 หมู่บ้านเหล่านี้ได้แก่ 0089, 0207, 0210, 0255, 0262, 0278, 0457, 0459, 0460, 0461, 0462, 0463, 0464, 0469, 0475, 0488, 0489, 0493, 0495, 0496, 0497, 0498, 0499, 0507, 0508, 0509, 0510, 0515, 0517, 0518, 0527, 0563, 0566, 0571, 0572, 0573, 0574, 0585, 0609, 0612, 0619, 0627, 0629, 0633, 0647, 0689, 0694, 0701, 0723, 0737, 0789, 0790, 0791, 0792, 0793, 0845, 0849, 0853, 0890, 0891, 0896, 0899, 0901, 0905, 0911, 0912, 0916, 0917, 0920, 0923, 0946, 0947, 0984, 0986, 0987, 0988, 0990, 0474, 0214, 0520, 0598, 0760 และจังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1203, 1204, 1208, 1209, 1210, 1211, 1213, 1214, 1215, 1216, 1217, 1218, 1223, 1224, 1225, 1226, 1227, 1228, 1230, 1231, 1047, 1003, 1165, 1196, 1221, 1147

ศัพท์ "เดือนหาย" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T3 ประกอบด้วยคำศัพท์ เดือนหาย เพียงคำเดียว มีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวนเพียง 1 หมู่บ้าน ได้แก่ จังหวัดปัตตานีที่หมู่บ้าน 1841 บ้านควนเปล ตำบลท่าเรือ อำเภอโคกโพธิ์

ศัพท์ "เชน" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T4 ประกอบด้วยคำศัพท์ เชน, พระเชน, กาเชน, มีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 55 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 2.05 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 0994, จังหวัดสงขลามีพหูพจน์แน่นอนที่หมู่บ้าน 0001, 0002, 0003, 0004, 0005, 0006, 0007, 0008, 0009, 0064, 0416, 0419, 0420, 0422, 0423, 0424, 0425,

0426, 0427, 0428, 0429, 0430, 0484, 0485, 0552, 0555, 0556, 0557, 0559, 0560, 0561, 0562, 0568, 0810, 0849, 0898, 0899, 0931, 0938, 0940, 0943, 0947, 0948, 0989, 0013, 0017, 0018, 0019, 0020, 0022, 0023, 0024, 0025 และ 0243

ศัพท์ “วะแจ้” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T5 ประกอบด้วยคำศัพท์ วะแจ้, ลูกแจ้, วาแจ้ มีพุดในหมู่บ้านจำนวน 3 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.11 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมาที่หมู่บ้าน 2527, 2568 และ 2570

ศัพท์ “ข้องข้อ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T6 ประกอบด้วยคำศัพท์ ข้องข้อ เพียงคำเดียว มีพุดในหมู่บ้านจำนวนเพียง 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่จังหวัดสงขลาที่หมู่บ้าน 0317 บ้านอู่ตะเภา ตำบลท่าบอน อำเภอระโนด

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยยรรยง ‘พระจันทร์’ ในภาษามลายูมีจำนวน 2 ศัพท์ ได้แก่ ศัพท์ บูแล, บูลัน

ศัพท์ “บูแล” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ บูแล เพียงคำเดียว มีพุดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,360 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 50.75 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา โดยศัพท์ดังกล่าวกระจายอยู่ในหมู่บ้านส่วนใหญ่ที่พูดภาษามลายูในจังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นครราชสีมา

ศัพท์ “บูลัน” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ บูลัน, บูหลัน, มีพุดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 35 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 1.31 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 997, 1004, 1006, 1007, 1008, 1009, 1010, 1011, 1012, 1013, 1016, 1017, 1036, 1037, 1040, 1041, 1043, 1049, 1050, 1052, 1053, 1054, 1055, 1056, 1103, 1100, 1055/3, จังหวัดสงขลาที่หมู่บ้าน 0192, 0236, 0283, 0554, 0674 ยะลาที่หมู่บ้าน 1329, 1300, จังหวัดนครราชสีมาที่หมู่บ้าน 2525 บ้านจาแบปะ ตำบลภาวะ อำเภอสุไหงปาดี (โปรดดูแผนที่หมายเลข 64 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 64 ประกอบ)

58. การกระจายคำศัพท์ของหน่วยยรรยงที่ 58 ‘บ้าน’

ผู้วิจัยได้รวบรวมคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยยรรยงที่ 58 ‘บ้าน’ และได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์ศัพท์ พบว่าศัพท์ที่แทนหน่วยยรรยงที่ 58 ‘บ้าน’ ที่เป็นภาษาไทยมี 2 ศัพท์ ได้แก่ เรือน และ บ้าน

ศัพท์ “เรือน” ซึ่งในที่นี้แทนด้วย T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ เรือน, (เร็น), เหริน, บ้านเรือน มีพุดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,247 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 46.53 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ซึ่งศัพท์ดังกล่าวกระจายอยู่ในหมู่บ้านส่วนใหญ่จังหวัด สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นครราชสีมา

ศัพท์ “บ้าน” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T2 ประกอบด้วยคำศัพท์ บ้าน เพียงคำเดียว มีพหูพจน์หมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 38 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 1.42 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัด สตูลที่หมู่บ้าน 1000, 1002, 1018, 1030, 1079, 1128, 1143, 1223, 1015, 1165, 1196, 1143, 1128, ต้นหยงกลิง, 1154, จังหวัดสงขลาที่หมู่บ้าน 0089, 093, 0100, 0101, 0102, 0103, 0205, 0808, 0814, 0921, 0071, 0226, 0243, 0303, 0886, 1302, 1324, 1341, 1342 จังหวัด นราธิวาสที่หมู่บ้าน 2706 จังหวัดปัตตานีที่หมู่บ้าน 1800, 1807, 1812 และ 1813

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ ‘บ้าน’ ในภาษามลายูมีจำนวน 3 ศัพท์ ได้แก่ รูเมาะห์, อุเมาะห์, รูมะ

ศัพท์ “รูเมาะห์” ซึ่งในที่นี้แทนสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ รูเมาะห์, รอมะาะห์, ลูเมาะห์ ชูเมาะห์, รอมะ มีพหูพจน์หมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,366 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 50.97 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ซึ่งศัพท์ดังกล่าวกระจายอยู่ในหมู่บ้านส่วนใหญ่ที่มีพหูพจน์ภาษามลายูในจังหวัด สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส

ศัพท์ “อุเมาะห์” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ อุเมาะห์, เพียงคำเดียว มีพหูพจน์หมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 25 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.93 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1006 จังหวัดสงขลาที่หมู่บ้าน 0639, 0683, จังหวัดปัตตานีที่หมู่บ้าน 1681, 1706, 1863, 1865, 2091, 2092, 1857, จังหวัดยะลาที่หมู่บ้าน 1286, 1514, 1518, 1519, 1521, 1522, 1523, 1526, 1527, 1272 และจังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2475, 2564, 2589, 2650 และ 2689

ศัพท์ “รูมะ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ รูมะ, รูมะฮ์, รอม๊ะ, รูมะฮ์ มีพหูพจน์หมู่บ้านทั้งสิ้น 4 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.15 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัด สตูลที่หมู่บ้าน 1050, 1053, 1100 และ 1008 (โปรดดูแผนที่หมายเลข 65 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 65 ประกอบ)

59. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 59 ‘ห้อง’

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถ 59 และนำข้อมูลภาษามาวีเคราะห์ พบว่า ศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ 59 ‘ห้อง’ ซึ่งเป็นภาษาไทยมี 2 ศัพท์ ได้แก่ ห้อง และ โนเริน

ศัพท์ “ห้อง” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ห้อง, ฮอง มีพหูพจน์หมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,283 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.87 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ซึ่งศัพท์ดังกล่าวกระจายอยู่ในบริเวณพื้นที่เป้าหมายที่พหุภาษาไทยโดยส่วนใหญ่

ศัพท์ “โนเริน” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T2 ประกอบด้วยคำศัพท์ โนเริน เพียงคำเดียว มีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวน 2 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.07 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัด สงขลา ที่หมู่บ้าน 0489 บ้านไร่คอนไฟ ตำบลป่าชิง อำเภอจะนะ และ จังหวัด นราธิวาสที่หมู่บ้าน 2569 คือบ้านทุ่งฝ้าย ตำบลบางขุนทอง อำเภอตากใบ

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยยรรรถ ‘ห้อง’ ในภาษามลายูมี จำนวน 3 ศัพท์ ได้แก่ บีและ, บีละ, สุวีก

ศัพท์ “บีและ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ บีและ เพียงคำเดียว มีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,287 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 48.02 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา โดยศัพท์ดังกล่าวกระจายอยู่ในหมู่บ้านส่วนใหญ่ที่พูดภาษามลายู

ศัพท์ “บีละ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ บีละ, บีละ, บีละห์, บีละะ, บีเล็ก, บีเล็ก, มีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 106 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 3.96 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัด สตูล ที่หมู่บ้าน 997, 1011, 1012, 1013, 1016, 1017, 1041, 1049, 1052, 1054, 1100, 1008, จังหวัดสงขลาที่หมู่บ้าน 236, 492, 588, 639, 665, 674, จังหวัดปัตตานีที่หมู่บ้าน 1664, 1682, 1683, 1684, 1688, 1705, 1808, 1810, 1868, 1932, 1941, 2001, 2003, 2004, 2053, 2055, 2057, 2059, 2060, 2087, 2105, 1708, 2153, 1687, จังหวัดยะลาที่หมู่บ้าน 1257, 1261, 1264, 1264/1, 1287, 1289, 1291, 1400, 1472, 1485, 1514, 1523, 2534, 1553, 1561, 1313, 1320, 1272, 1273, 1293, 1255 และ จังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2240, 2273, 2281, 2286, 2385, 2386, 2384, 2465, 2467, 2476, 2479, 2525, 2526, 2530, 2531, 2533, 2542, 2554, 2617, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2655, 2661, 2665, 2674, 2688, 2689, 2694, 2708, 2499, 2543, 2482 และ 2539

ศัพท์ “สุวาก” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ สุวีก, รูวีก มีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 2 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.07 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัด สตูลที่หมู่บ้าน 1049 และ 1050 (โปรดดูแผนที่หมายเลข 66 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 66 ประกอบ)

60. การกระจายศัพท์ของหน่วยยรรรถที่ 60 ‘ประตู’

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยยรรรถที่ 60 และนำข้อมูลภาษามาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์ศัพท์ พบว่าศัพท์ที่แทนหน่วยยรรรถที่ 60 ‘ประตู’ ที่เป็นภาษาไทยมี 2 ศัพท์ ได้แก่ ปากตุ และ ตุ

ศัพท์ “ปากตุ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ปากตุ, บานตุ, ประตู, ปากกะตุ, กือตุ, กะตุ มีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,275 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.57

ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ซึ่งศัพท์ดังกล่าวกระจายอยู่ในบริเวณพื้นที่เป้าหมายส่วนใหญ่ ในจังหวัด สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส

ศัพท์ “ตุ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T2 ประกอบด้วยคำศัพท์ ตุ เพียงคำเดียว มีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 10 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.37 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมาได้แก่ จังหวัด สงขลาที่หมู่บ้าน 0177, 0934, 0944 และจังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1077, 1079, 1097, 1210, 1211, 1225 และ 1226

ส่วนศัพท์แทนหน่วยยรรยง ‘ประตุ’ ในภาษามลายูมีจำนวน 2 ศัพท์ ได้แก่ ปิตู และ ปินตุ

ศัพท์ “ปิตู” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ปิตู เพียงคำเดียว มีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,377 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 51.38 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา โดยศัพท์ดังกล่าวกระจายอยู่บริเวณพื้นที่ส่วนใหญ่ที่พูดภาษามลายูในจังหวัดสตูลสงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส

ศัพท์ “ปินตุ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ ปินตุ เพียงคำเดียว มีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 18 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.67 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมาได้แก่ จังหวัด สตูลที่หมู่บ้าน 997, 1006, 1010, 1011, 1016, 1017, 1035, 1036, 1037, 1041, 1043, 1049, 1053, 1054, 1055, 1100, 1008 และ 1217 (โปรดดูแผนที่หมายเลข 67 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 67 ประกอบ)

61. การกระจายศัพท์ของหน่วยยรรยงที่ 61 ‘หน้าต่าง’

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยยรรยงที่ 61 และนำข้อมูลภาษามาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์ศัพท์ พบว่าศัพท์ที่แทนหน่วยยรรยงที่ 61 ‘หน้าต่าง’ ที่เป็นภาษาไทยมี 1 ศัพท์ ได้แก่ หน้าต่าง

ศัพท์ “หน้าต่าง” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ หน้าต่าง, ตุ หน้าต่าง มีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ซึ่งศัพท์ดังกล่าวกระจายอยู่บริเวณส่วนใหญ่ของพื้นที่เป้าหมาย คือ จังหวัด สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยยรรยง ‘หน้าต่าง’ ในภาษามลายู มีจำนวน 9 ศัพท์ ได้แก่ ปิตูนาแค, ปิตูเนลล, เนลล, จือเนลล, บือเนลล, ดินกะ, ปินตุคิงกะ, ปินตุมาตัง, ปิตูนาคัง

ศัพท์ “ปิตูนาแค” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ปิตูนาแค, ปิตูนาแค มีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,258 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 46.94 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา โดยศัพท์ดังกล่าวกระจายอยู่บริเวณส่วนใหญ่ของพื้นที่เป้าหมาย ในจังหวัด สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส

ศัพท์ “ปีดูแนล” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ ปีดูแนล, ปีดูแนล, ปีดีแนล, ปีดูแนล, ปีดูแนล, ปีดูแนล, มีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 79 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 2.95 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่จังหวัดปัตตานีที่หมู่บ้าน 2152, และจังหวัดนราธิวาสซึ่งเป็นบริเวณที่มีพหูหนาแน่นที่สุด ได้แก่บริเวณตะวันออกเฉียงใต้ของจังหวัด ซึ่งผู้วิจัยได้แสดงเส้นแบ่งเขตย่อยของภาษาไวโนแผนที่หมายเลข 68 หมู่บ้านเหล่านี้ได้แก่หมู่บ้าน 2195, 2208, 2216, 2240, 2250, 2253, 2475, 2497, 2503, 2506, 2511, 2523, 2534, 2537, 2543, 2550, 2563, 2564, 2565, 2566, 2571, 2583, 2588, 2591, 2594, 2596, 2598, 2599, 2600, 2602, 2605, 2606, 2609, 0610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2640, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2655, 2675, 2678, 2689, 2708, 2701, 2605, 2555, 2470, 2472, 2477, 2490, 2492 และ 2536

ศัพท์ “แนล” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ แนล, แลล มีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 7 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.26 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัด นราธิวาสที่หมู่บ้าน 2214, 2500, 2526, 2549, 2537, 2562 และ 2580

ศัพท์ “จือแนล” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M4 ประกอบด้วยคำศัพท์ จือแนล, ยือแนล, ยาแนล, ปีดูจือแนล, ปีดูยาแนล, ปีดูยือแนล, เยอแนล, ปีดูแนร, ปีดีแนล, ปีดูยอมีล มีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 19 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.71 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัด นราธิวาสที่หมู่บ้าน 0674, 2487, 2501, 2530, 2533, 2554, 2597, 2598, 2660, 2661, 2674, 2676, 2595, 2543, 2556, 2539, 2701, 2674 และ 2585

ศัพท์ “บือแนล” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M5 ประกอบด้วยคำศัพท์ บือแนล, บันแนล, ปีดูบือแนล, ปีดูแบร มีพหูในหมู่บ้านจำนวน 2 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.07 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2525 และ 2535

ศัพท์ “ตินกะ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M6 ประกอบด้วยคำศัพท์ ตินกะ, ดิงกะ, ดิงกับ, ตีกะ, ดิ่งกับ, ดิงกาบ มีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 22 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.82 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัด สตูล ที่หมู่บ้าน 997, 1006, 1008, 1011, 1012, 1013, 1016, 1017, 1035, 1036, 1037, 1040, 1041, 1043, 1050, 1052, 1053, 1054, 1055, 1100, 1103 และ 1055/3

ศัพท์ “ปีนดูติงกะ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M7 ประกอบด้วยคำศัพท์ ปินดูติงกะ, ปินดูติงกับ, ปีดูติงกะ มีพหูในหมู่บ้านจำนวน 4 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.15 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัด สตูล ที่หมู่บ้าน 1007, 1009, 1010 และ 1035

ศัพท์ “ปิ่นตุมาลิ่ง” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M8 ประกอบด้วยคำศัพท์ ปิ่นตุมาลิ่ง เพียงคำเดียว มีพุดในหมู่บ้านจำนวนเพียง 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1049 บ้านตะโล๊ะน้ำ ตำบลเกาะสาหร่าย อำเภอเมือง

ศัพท์ “ปิตุนาคัง” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M9 ประกอบด้วยคำศัพท์ ปิตุนาคัง, ปิตุนาดาง, ปิตุนาค้าง, มีพุดในหมู่บ้านจำนวน 3 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.11 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัด สงขลา ที่หมู่บ้าน 0236, 0283 และ 0632 (โปรดดูแผนที่หมายเลข 68 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 68 ประกอบ)

62. การกระจายคำศัพท์ของหน่วยย่อยที่ 62 ‘เสื่อ’

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยย่อยที่ 62 และเมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์ พบว่าศัพท์ที่แทนหน่วยย่อย ‘เสื่อ’ ที่เป็นภาษาไทยมี 1 ศัพท์ คือ เสื่อ

ศัพท์ “เสื่อ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ เสื่อ, เซื่อ มีพุดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ซึ่งศัพท์ดังกล่าวกระจายอยู่ในทุกหมู่บ้านที่พูดภาษาไทย

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยย่อย ‘เสื่อ’ ในภาษามลายูมีจำนวน 3 ศัพท์ ได้แก่ บายู, บาจู, คาโอรี

ศัพท์ “บายู” ซึ่งในที่นี้แทนสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ บายู, บายู, ปายู มีพุดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,382 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 51.57 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา โดยศัพท์ดังกล่าวกระจายอยู่บริเวณพื้นที่เป้าหมาย โดยเฉพาะจังหวัด สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส

ศัพท์ “บาจู” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ บาจู เพียงคำเดียว มีพุดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 10 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.37 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัดปัตตานีที่หมู่บ้าน 1708 และ จังหวัดยะลาที่หมู่บ้าน 1518, 1519, 1521, 1522, 1523, 1526, 1527, 1534 และ 1255

ศัพท์ “คาโอรี” ซึ่งในที่นี้แทนสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ คาโอรี, กาแอง, กัย มีพุดในหมู่บ้านจำนวน 3 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.11 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัด นราธิวาส ที่หมู่บ้าน 2234, 2280 และจังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1010 บ้านลูโบ๊ะการายี ตำบลบ้านควน อำเภอเมือง (โปรดดูแผนที่หมายเลข 69 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 69 ประกอบ)

หมู่บ้าน 1294, 1432, 1504, 1522, 1534, และจังหวัดนครราชสีมาที่หมู่บ้าน 2396, 2487, 2688, 2689 และ 2234 (โปรดดูแผนที่หมายเลข 70 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 70 ประกอบ)

64. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 64 'กางเกง'

ผู้วิจัยได้รวบรวมคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 64 และได้นำข้อมูลภาษามาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์ศัพท์ พบว่าศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 64 'กางเกง' ที่เป็นภาษาไทยมี 3 ศัพท์ ได้แก่ กางเกง, นานพรา, เหน็บเอว

ศัพท์ "กางเกง" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ กางเกง, เเกง มีพุดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,258 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 46.94 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ซึ่งศัพท์ดังกล่าวกระจายกันพุดในบริเวณที่พุดภาษาไทยโดยส่วนใหญ่ของพื้นที่เป้าหมาย ในจังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นครราชสีมา

ศัพท์ "นานพรา" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T2 ประกอบด้วยคำศัพท์ นานพรา, หนาเพลา, หน้าเพลา, นะเพรา, นานพลา, หนึคเพลา, แนบเพลา, เน็บเพลา, สลับเพลา, หนับเพลา, หน้าเพลา, เหน็บเพลา, สะหนับเพลา มีพุดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 26 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.97 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1060, 1064, 1071, 1080, 1081, 1083, 1119, 1120, 1282, 1204, 1209, 1225, 1229, 1003, 1196, จังหวัดสงขลาที่หมู่บ้าน 0177, 0563, 0629, 0647, 0984, 0985, 0986, 0989, 0990 และจังหวัดนครราชสีมาที่หมู่บ้าน 2514 และ 2575

ศัพท์ "เหน็บเอว" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T3 ประกอบด้วยคำศัพท์ เหน็บเอว เพียงคำเดียว มีพุดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1 หมู่บ้าน ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมาที่หมู่บ้าน 2569 บ้านทุ่งผ้าย ตำบลบางขุนทอง อำเภอตากใบ

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ 'กางเกง' ในภาษามลายูมีจำนวน 3 ศัพท์ ได้แก่ สะลูวา, สแเว, เสลูวะ

ศัพท์ "สะลูวา" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ สะลูวา, สลูวา, ลือลูวา, ลูวา, ซือลูวา, สลูวาร์, เซอลูวา, ลือลือวา มีพุดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,387 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 51.75 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา โดยศัพท์ดังกล่าวกระจายอยู่ในบริเวณส่วนใหญ่ของหมู่บ้านที่พุดภาษามลายู บนพื้นที่เป้าหมาย

ศัพท์ "สแเว" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ สแเว, ชูแเว, สูแเว, มีพุดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 4 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.15 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1006, 1060, 1041 และ 1043

ศัพท์ “เสลวะ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ เสลวะ, สะลวก, เซอลัว, สะลวอ มีพหูพจน์จำนวนทั้งสิ้น 4 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.15 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัด สตูล ที่หมู่บ้าน 997, 1050, 1100 และ 1008 (ไปรษณูปณณที่หมายเลข 71 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 71 ประกอบ)

65. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 65 ‘เข้มขัด’

ผู้วิจัยได้รวบรวมคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 65 และได้นำข้อมูลภาษามาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์ศัพท์ พบว่าศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 65 ‘เข้มขัด’ ซึ่งเป็นภาษาไทยมี 6 ศัพท์ ได้แก่ สายรัด, สายเอว, เชือกเอว, คาคเอว, เข็มขัด, สายกะเค็ด

ศัพท์ “สายรัด” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ สายรัด เพียงคำเดียว มีพหูพจน์จำนวนทั้งสิ้น 985 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 36.58 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ซึ่งศัพท์ดังกล่าวกระจายอยู่ในบริเวณพื้นที่เป้าหมายส่วนใหญ่ ซึ่งนอกเหนือจากศัพท์ สายเอว, เชือกเอว, คาคเอว, เข็มขัด และ สายกะเค็ด ดังข้างล่างนี้

ศัพท์ “สายเอว” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T2 ประกอบด้วยคำศัพท์ สายเอว, สายเอน, มีพหูพจน์จำนวนทั้งสิ้น 271 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 10.11 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ในจังหวัดสตูล ซึ่งมีพหูพจน์แน่นมากเป็นพิเศษบริเวณด้านตะวันตกเฉียงใต้ของจังหวัดที่หมู่บ้าน 1000, 1002, 1025, 1034, 1038, 1051, 1058, 1059, 1060, 1062, 1064, 1065, 1067, 1068, 1069, 1070, 1071, 1072, 1073, 1074, 1075, 1076, 1077, 1078, 1080, 1081, 1082, 1083, 1084, 1086, 1094, 1096, 1097, 1116, 1117, 118, 1119, 1124, 1128, 1137, 1143, 1147, 1149, 1157, 1165, 1172, 1176, 1179, 1184, 1188, 1192, 1193, 1195, 1200, 1201, 1208, 1209, 1210, 1211, 1213, 1214, 1215, 1216, 1217, 1218, 1219, 1223, 1224, 1225, 1226, 1227, 1228, 1229, 1230, 1231, 1242, 1109, 1047, 1003, 1196, 1217, 1221, 1443, 1137, 1147, 1149, 1128, 1025, 1154, จังหวัดสงขลาซึ่งมีพหูพจน์แน่นมากบริเวณอำเภอบางกล่ำ หาดใหญ่ นาทม่อม และจะนะ ที่หมู่บ้าน 0001, 0002, 0003, 0004, 0006, 0007, 0009, 0010, 0011, 0012, 0013, 0014, 0016, 0017, 0018, 0019, 0020, 0021, 0022, 0023, 0024, 0025, 0055, 0075, 0076, 0080, 0083, 0086, 0087, 0088, 0089, 0177, 0180, 0181, 0262, 0277, 0279, 0317, 0326, 0375, 0383, 0387, 0416, 0417, 0418, 0422, 0424, 0425, 0426, 0427, 0428, 0429, 0430, 0470, 0484, 0485, 0488, 0489, 0498, 0499, 0500, 0501, 0502, 0503, 0507, 0508, 0509, 0542, 0545, 0552, 0555, 0556, 0557, 0559, 0560, 0561, 0562, 0563, 0567, 0568, 0590, 0597, 0627, 0633, 0635, 0638, 0646, 0694, 0701, 0772, 0789, 0790, 0791, 0792, 0793, 0795, 0799, 0800, 0802, 0803, 0808, 0814, 0823, 0827, 0874, 0878, 0892, 0894, 0899, 0901, 0904, 0911, 0914, 0916, 0917, 0920, 0923,

0931, 0933, 0935, 0938, 0940, 0941, 0948, 0550, 0334, 0241, 0303, 0319, 0350, 0594, 0598, 0752, 0760, 0762, 0281, 0886., 0305, จังหวัดปัตตานีที่หมู่บ้าน 1617, 1814, 1841, 1842, 1943, 1945, 1953, 1973, 1974, 2099, 0102, 0212, 2180, 2110, 1947, 1948, 1949, จังหวัดยะลาที่หมู่บ้าน 1251, 1302, 1338, 1376, 1378, 1427, 1376, 1413, และจังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2200, 2201, 2203, 2217, 2426, 2427, 2428, 2429, 2514, 2521, 2546, 2567, 2568, 2569, 2570, 2572, 2573, 2577, 2659, 2671 และ 2575

ศัพท์ “เชือกเอว” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T3 ประกอบด้วยคำศัพท์ เชือกเอว, เชือกเอว มีพุดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 13 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.49 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1015, 1197, 1204 และจังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2512, 2520, 2522, 2558, 2559, 2561, 2655, 2513, 2547 และ 2552

ศัพท์ “คาดเอว” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T4 ประกอบด้วยคำศัพท์ คาดเอว เพียงคำเดียว มีพุดในหมู่บ้านจำนวนเพียง 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่จังหวัดนราธิวาส ที่หมู่บ้าน 2706 บ้านปืเหล็งใต้ ตำบลมะรือโบออก อำเภอเจาะไอร้อง

ศัพท์ “เข็มขัด” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T5 ประกอบด้วยคำศัพท์ เข็มขัด, เข็มกรด มีพุดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 16 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.60 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัด สตูลที่หมู่บ้าน 1133, 1046,, และ จังหวัดสงขลาที่หมู่บ้าน 0100, 0101, 0102, 0103, 0233, 0342 0892, 0136, จังหวัดยะลาที่หมู่บ้าน 1324, 1341, 1342, 1260 และ จังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2507 และ 2683

ศัพท์ “สายกะเดี๋ย” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T6 ประกอบด้วยคำศัพท์ สายกะเดี๋ย เพียงคำเดียว มีพุดในจังหวัดจำนวน 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่จังหวัดสงขลาที่หมู่บ้าน 0629 บ้านปากบางสะกอม ตำบลสะกอม อำเภอเทพา

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยบรรด ‘เข็มขัด’ ในภาษามลายูมีจำนวน 6 ศัพท์ ได้แก่ กือเนะ, คาลิปีแง, คาลิปังัน, คาลิงปังัง, ปิเน็ง, จารง

ศัพท์ “กือเนะ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ กือเนะ, คาลีกือเนะ, มาลิกือเนะ มีพุดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,293 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 48.25 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา โดยศัพท์ดังกล่าวกระจายอยู่ในบริเวณส่วนใหญ่ของจังหวัด สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส

ศัพท์ “คาลิปีแง” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ คาลิปีแง, อิกะปีแง, อิกะปีแญ, อิกักปีแง, อิกะปีแง, อิจะปีแง, อือกือคปีแง, กระจปีแง, ะปีแง, จือเกาะปีแง, ะปีแง มีพุดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 67 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 2.50 ของหมู่บ้าน ที่ตอบ

แบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1041, จังหวัดยะลาที่หมู่บ้าน 1257, 1344, และ จังหวัดนราธิวาสซึ่งมีพุดหนาแน่นที่สุดบริเวณด้านตะวันออกเฉียงใต้ของจังหวัด ซึ่งได้แสดงเส้น แนวแบ่งเขตภาษาย่อยไว้ในแผนที่หมายเลข 72 ได้แก่หมู่บ้าน 1214, 2228, 2233, 2234, 2237, 2240, 2273, 2281, 2302, 2303, 2306, 2497, 2500, 2501, 2506, 2511, 2523, 2526, 2532, 2542, 2543, 2557, 2562, 2563, 2565, 2564, 2566, 2583, 2589, 2594, 2596, 2598, 2599, 2600, 2606, 2609, 2610, 2614, 2615, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2660, 2661, 2708, 2710, 2595, 2543, 2605, 2556, 2490 และ 2497

ศัพท์ “คาลิปีงัน” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ คาลิปีงัน, คาลิปี ัง, คาลิปีงาน, คาลิปีงัก, คาลิปีงัง, คาลิปีนัง, อีคะปีงัง, อีคะปีงัน, กะปีนัง, อักคิปีง มีพุดใน หมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 27 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 1.01 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัด สตูล ที่หมู่บ้าน 997, 1006, 1007, 1008, 1009, 1010, 1011, 1012, 1013, 1016, 1017, 1040, 1041, 1043, 1049, 1050, 1052, 1054, 1056, 1100, 1055, 1052, จังหวัดสงขลาที่หมู่บ้าน 0912 จังหวัดยะลาที่หมู่บ้าน 1329, 1300 และจังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2539, 2585

ศัพท์ “คาลิงปีงคัง” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M4 ประกอบด้วยคำศัพท์ คาลิงปีงคัง, คาลิงปีงกั, คาลิปีกคิงขัง มีพุดในหมู่บ้านจำนวน 3 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.11 ของหมู่บ้านที่ ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1036, 1037 และ 1008

ศัพท์ “ปีเน็ง” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M5 ประกอบด้วยคำศัพท์ ปีเน็ง, บือเนง, ปือ เน็ง, ปินเน็ง, มีพุดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 4 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.65 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบ สอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัด นราธิวาส ที่หมู่บ้าน 2530, 2531, 2535 และ 2537

ศัพท์ “จาร์จ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M6 ประกอบด้วยคำศัพท์ จาร์จ เพียงคำเดียว มีพุดในหมู่บ้านจำนวนเพียง 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัด นราธิวาส 2208 บ้านทุ่งงาย ตำบลลำภู อำเภอเมือง (โปรดดูแผนที่หมายเลข 72 ใน รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 72 ประกอบ)

66. การกระจายศัพท์ของหน่วยวรรคที่ 66 ‘รุ่ม’

ผู้วิจัยได้รวบรวมคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยวรรคที่ 66 และได้นำข้อมูลภาษา มาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์ศัพท์ พบว่าศัพท์ที่แทนหน่วยวรรคที่ 66 ‘รุ่ม’ ที่เป็นภาษา ไทยมี 2 ศัพท์ ได้แก่ รุ่ม, กลด

ศัพท์ “รุ่ม” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ รุ่ม, ร่อม, หรือม มีพุด ในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,276 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.61 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืน มา ซึ่งศัพท์ดังกล่าวกระจายอยู่ในบริเวณส่วนใหญ่ของพื้นที่เป้าหมาย

ศัพท์ “กลด” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T2 ประกอบด้วยคำศัพท์ กลด, กรด, คลด มี พูดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 9 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.34 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมาที่หมู่บ้าน 2514, 2567, 2569, 2570, 2572, 2577, 2513, 2575 และจังหวัด ปัตตานีที่หมู่บ้าน 2126 บ้านบาแฆะ ตำบลพิเทน อำเภอทุ่งยางแดง

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ ‘รัม’ ในภาษามลายูมีจำนวน 1 ศัพท์ ได้แก่ ปายง

ศัพท์ “ปายง” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ปายง, ปาโยง มี พูด ในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,395 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 52.05 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา โดยศัพท์ดังกล่าวกระจายอยู่ในทุกหมู่บ้านในบริเวณพื้นที่เป้าหมายของทั้งจังหวัด สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นครราชสีมา (โปรดดูแผนที่หมายเลข 73 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 73 ประกอบ)

67. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 67 ‘หม้อ’

ผู้วิจัยได้รวบรวมคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 67 และได้นำข้อมูลภาษาดังกล่าวมาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์ศัพท์ พบว่าศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 67 ‘หม้อ’ ซึ่งเป็นภาษาไทยมี 1 ศัพท์ ได้แก่ หม้อ

ศัพท์ “หม้อ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ หม้อ เพียงคำเดียว มี พูดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ซึ่งศัพท์ดังกล่าวกระจายอยู่ในทุกหมู่บ้านที่พูดภาษาไทยในบริเวณพื้นที่เป้าหมายในจังหวัด สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นครราชสีมา

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ ‘หม้อ’ ในภาษามลายูมีจำนวน 3 ศัพท์ ได้แก่ ปูโยะ, ปโยะ, ปราโยะ

ศัพท์ “ปูโยะ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ปูโยะ, ปูโยค มี พูด ในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,378 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 51.42 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา โดยศัพท์ดังกล่าวกระจายอยู่ในหมู่บ้านส่วนใหญ่ของบริเวณพื้นที่เป้าหมาย

ศัพท์ “ปโยะ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ ปโยะ, ปาโยะ, ปาโย๊ะ, ปอโยะ, ปอโย๊ะ, เปอโยะ มี พูดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 8 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.30 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 997, 1006, 1016, 1040, 1041, 1042, 1049 และ 1055/3

ศัพท์ “ปราโยะ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ปราโยะ, ปราโยฮู, ประโยฮู, ปรีโย๊ะ, ปรีโยะ, ปีโยะ, ปารโยะ, บรีโยะ, บีรีโยะ มี พูดในหมู่บ้านจำนวน

ทั้งสิ้น 9 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.34 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัด สตูล ที่หมู่บ้าน 1036, 1037, 1050, 1053, 1054, 1055, 1008 และจังหวัดยะลาที่หมู่บ้าน 1472 และ 1329

68. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 68 'มีค'

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 68 และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์ศัพท์ พบว่าศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 68 'มีค' ที่เป็นภาษาไทยมี 2 ศัพท์ ได้แก่ มีค, เบค

ศัพท์ "มีค," ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ มีค เพียงคำเดียว มีพูดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,238 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 46.19 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ซึ่งศัพท์ดังกล่าวกระจายอยู่ในบริเวณพื้นที่ส่วนใหญ่ ที่พูดภาษาไทยในพื้นที่เป้าหมายในจังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส

ศัพท์ "เบค" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T2 ประกอบด้วยคำศัพท์ เบค, เมค มีพูดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 47 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 1.75 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัดสตูล ที่หมู่บ้าน 1000, 1002, 1034, 1059, 1060, 1064, 1082, 1097, 1172, 1179, 1195, 1204, 1225, 1227, 1228, 1229, 1230, 1231, 1003, 1196, 1221 จังหวัดสงขลาที่หมู่บ้าน 0009, 0017, 0089, 0094, 0459, 0460, 0461, 0462, 0464, 0466, 0493, 0496, 0502, 0513, 0527, 0567, 0568, 0578, 0612, 0629, 0849, 0908, 0914, 0520, 0136 และ 0726

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ 'มีค' ในภาษามลายูมีจำนวน 4 ศัพท์ ได้แก่ ปีซา, ปีซา, ปีเซาะ, ปีเยา

ศัพท์ "พีซา" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ พีซา เพียงคำเดียว มีพูดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,373 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 51.23 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา โดยศัพท์ดังกล่าวกระจายอยู่ทั่วไปในหมู่บ้านส่วนใหญ่ที่มีพูดภาษามลายูบนพื้นที่เป้าหมายในจังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส

ศัพท์ "พีเซาะ" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ ปีเซาะ, ปีเซาะว, ปีเซาะว, ปีเซาะว มีพูดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 18 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.67 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1012, 1013, 1016, 1017, 1040, 1041, 1043, 1049, 1052, 1053, 1054, 1055, 1103, 1100, 1008, 1055/3, 1217, จังหวัดยะลาที่หมู่บ้าน 1329 คือ บ้านนาข่อย ตำบลยะรม อำเภอเบตง

ศัพท์ "พีเซาะ" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ ปีเซาะ, ปีเซอ มีพูดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 3 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.11 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ในจังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 997, 1006 และ 1042

ศัพท์ “ปีเยา” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M4 ประกอบด้วยคำศัพท์ ปีเยา เพียงคำเดียว มีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวนเพียง 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัด สตูลที่หมู่บ้าน 1050 บ้านเกาะหลี่เป๊ะ ตำบลเกาะสาหร่าย อำเภอเมือง (ไปรษณียบัตรที่หมายเลข 75 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 75 ประกอบ)

69 การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 69 ‘มะม่วง’

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 69 และได้นำข้อมูลภาษามาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์ศัพท์ พบว่าศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 69 ‘มะม่วง’ ที่เป็นภาษาไทยมี 2 ศัพท์ ได้แก่ ลูกม่วง, ลูกปล้ำ

ศัพท์ “ลูกม่วง” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ลูกม่วง, โลกม่วง, ม่วง มีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,281 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.80 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ซึ่งศัพท์ดังกล่าวกระจายอยู่ในหมู่บ้านส่วนใหญ่ที่พูดภาษาไทยในบริเวณพื้นที่เป้าหมายทั้งในจังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส

ศัพท์ “ลูกปล้ำ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T2 ประกอบด้วยคำศัพท์ ลูกปล้ำ, ลูกปล้ม, อ่าปล้ม มีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวน 4 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.15 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัดสตูล ที่หมู่บ้าน 1058, 1227, 1229 และ 0148

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ ‘มะม่วง’ ในภาษามลายูมีจำนวน 4 ศัพท์ ได้แก่ ปาโอะย, ปาโอะ, ปล้ำ, บูวีะบือล้า, มาจัค, มังงา, ปล้ำเปาว์

ศัพท์ “ปาโอะย” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ปาโอะย, ปาโอะห์ , ปาโอะฮ์, บูเงาะปาโอะ, บูเงาะห้ปาโอะห้ ปาเอาะ มีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,347 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 50.26 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา โดยศัพท์ดังกล่าวกระจายอยู่บริเวณส่วนใหญ่ของพื้นที่เป้าหมายที่มีพหูพจน์ภาษามลายูในจังหวัด สงขลา ปัตตานี ยะลา นราธิวาส และ สตูล

ศัพท์ “ปาโอะ ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ ปาโอะ, ปาโอะ, เป่าห์, ปาโอะ, ,เวาะปาโอะ, ปาวัก เป่าห์ , เวาะปาว, บูเวาะปาว, ปาวฮ์ , ปาวห์, ปาโอะหม, ปาโอะย, บูอปาโอะย, ปาโอะย, ปาเอาะ มีพหูพจน์ในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 16 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.60 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัด สงขลาที่หมู่บ้าน 0683, จังหวัด ปัตตานีที่หมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 2056, 2152, 2001, 1687, จังหวัดยะลาที่หมู่บ้าน 1348, 1436, 1437, 1459, 1472, 1485, จังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2282, 2286, 2396, 2660 และ 2589

ศัพท์ “ปล้ำ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ ปล้ำ, ปล้ม, บัวปล้ำ, บัวเปล้า, เบาะปล้าม, ปลาม, ปะลัม, ปาล้า, ปาลาม, บัวปล้าม, บัวะปลาม, ปาลัม, บัวมาลัม, อ่า

ปะถัม, บัวะปาถัม, (บัวแปล) มีพุดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 24 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.90 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัด .สตูลที่หมู่บ้าน 997, 1004, 1066, 1007, 1008, 1009, 1010, 1011, 1012, 1013, 1016, 1017, 1035, 1030, 1036, 1037, 1042, 1043, 1049, 1053, 1103, 1008, 1052 และจังหวัดสงขลาที่หมู่บ้าน 0192 คือบ้านควนตานี ตำบลสำนักแก้ว อำเภอสะเตาะ

ศัพท์ “บิว๊ะบือล่า” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M4 ประกอบด้วยคำศัพท์ บิว๊ะบือล่า, บือล่า มีพุดในหมู่บ้านจำนวน 5 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.19 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่จังหวัด สตูลที่หมู่บ้าน 1052, 1054, 1055, 1056 และ 1100

ศัพท์ “มาจัก” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M5 ประกอบด้วยคำศัพท์ มาจัก เพียงคำเดียว มีพุดในหมู่บ้านจำนวนเพียง 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัด สตูล 1050 คือบ้านเกาะหลีเป๊ะ ตำบลเกาะสาหร่าย อำเภอเมือง

ศัพท์ “มังงา” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M6 ประกอบด้วยคำศัพท์ มังงา เพียงคำเดียว มีพุดในหมู่บ้านจำนวน 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่จังหวัด สตูล ที่หมู่บ้าน 1055 คือบ้านตันหยงกาโบย ตำบลปูลู อำเภอเมือง

ศัพท์ “ปล่าเปาว์” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M7 ประกอบด้วยคำศัพท์ ปล่าเปาว์ เพียงคำเดียว มีพุดใน 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1040 คือบ้านกาลันยีนตัน ตำบลเจ๊ะบิลัง อำเภอเมือง (โปรดดูแผนที่หมายเลข 76 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 76 ประกอบ)

70 การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 70 ‘ก๊วย’

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 70 และได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์ศัพท์ พบว่าศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 70 ‘ก๊วย’ ที่เป็นภาษาไทยมี 2 ศัพท์ ได้แก่ ก๊วย, หยวก

ศัพท์ “ก๊วย” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ก๊วย เพียงคำเดียว มีพุดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,284 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.91 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ซึ่งศัพท์ดังกล่าวจะกระจายอยู่ในหมู่บ้านส่วนใหญ่ที่พูดภาษาไทยในบริเวณพื้นที่เป้าหมายในทั้ง 5 จังหวัด คือ จังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส

ศัพท์ “หยวก” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T2 ประกอบด้วยคำศัพท์ หยวก เพียงคำเดียว มีพุดในหมู่บ้านจำนวนเพียง 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัดสงขลา ที่หมู่บ้าน 0932 คือ บ้านท่าช้าง ตำบลท่าช้าง อำเภอบางกล่ำ

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ 'มะม่วง' ในภาษามลายูมีจำนวน 3 ศัพท์ ได้แก่ ปีแซ, ปีซัง, ปีซั๊ก

ศัพท์ "ปีแซ" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ปีแซ เพียงคำเดียว มีพูดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,365 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 50.93 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา โดยศัพท์ดังกล่าวกระจายอยู่ในหมู่บ้านส่วนใหญ่ที่พูดภาษามลายูในบริเวณพื้นที่เป้าหมาย

ศัพท์ "ปีซัง" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ ปีซัง, ปีสัง, ปีซาง, ปีสาง, ปีลัง, ปีซาน, ปีซัน, หมู่บ้าน มีพูดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 29 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 1.08 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัดสตูล ที่หมู่บ้าน 997, 1006, 1008, 1009, 1010, 1011, 1012, 1013, 1016, 1017, 1040, 1041, 1042, 1043, 1049, 1052, 1053, 1054, 1055, 1056, 1103, 1100, 1217, จังหวัดสงขลาที่หมู่บ้าน 0236, 283, 674, จังหวัดยะลาที่หมู่บ้าน 1344 จังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2525 และ 2674

ศัพท์ "ปีซั๊ก" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ ปีซั๊ก เพียงคำเดียว มีพูดในหมู่บ้านจำนวน 1 หมู่บ้าน ได้แก่ จังหวัด สตูลที่หมู่บ้าน 1050 คือบ้านเกาะหลีเป๊ะ ตำบล เกาะสาหร่าย อำเภอเมือง (โปรดดูแผนที่หมายเลข 77 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 77 ประกอบ)

71 การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 71 'เงาะ'

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 71 และได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์ศัพท์ พบว่าศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 71 'เงาะ' ที่เป็นภาษาไทยมี 3 ศัพท์ ได้แก่ ผมเงาะ, ลูกพลวน, ลูกราโปก

ศัพท์ "ผมเงาะ" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ผมเงาะ, เงาะ, ขมเงาะ, โลกเงาะ มีพูดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,089 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 40.63 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ซึ่งศัพท์ดังกล่าวกระจายอยู่ในบริเวณพื้นที่ส่วนใหญ่ที่พูดภาษาไทยในพื้นที่เป้าหมาย

ศัพท์ "ลูกพลวน" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T2 ประกอบด้วยคำศัพท์ ลูกพลวน, ลูกพรวน, พรวน, ลูกพวน, ลูกมวน, โลกพรวน, ลูกกะพรวน, ลูกพั่ว, พลวน, พร่วน, พูดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 179 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 6.69 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัดสงขลา มีพูดหนาแน่นที่บริเวณ อำเภอจะนะ นาทวี และบางส่วนของอำเภอนาหม่อม ซึ่งได้แสดงเส้นแนวแบ่งเขตภาษาย่อยไว้ในแผนที่หมายเลข 78 หมู่บ้านดังกล่าวนี้ ได้แก่ 0094, 0151, 0174, 0177, 0206, 0207, 0209, 0210, 0211, 0215, 0219, 0222, 0223, 0227, 0230, 0233,

0234, 0240, 0249, 0254, 0257, 0258, 0259, 0260, 0261, 0262, 0263, 0271, 0274, 0276, 0278, 0279, 0282, 0286, 0292, 0293, 0454, 0459, 0460, 0461, 0462, 0464, 0465, 0466, 0469, 0484, 0485, 0488, 0489, 0493, 0494, 0495, 0496, 0497, 0498, 0499, 0500, 0501, 0502, 0503, 0507, 0508, 0509, 0510, 0513, 0514, 0515, 0517, 0518, 0519, 0521, 0527, 0529, 0531, 0537, 0542, 0545, 0552, 0555, 0556, 0557, 0559, 0560, 0561, 0562, 0563, 0571, 0572, 0573, 0574, 0578, 0609, 0611, 0627, 0629, 0633, 0634, 0647, 0689, 0896, 0899, 0901, 0903, 0904, 0907, 0908, 0911, 0912, 0913, 0914, 0915, 0916, 0917, 0918, 0920, 0921, 0922, 0923, 0984, 0985, 0986, 0987, 0988, 0989, 0990, 0550, 0474, 0526, 0243, 0251, 0280, 0281, จังหวัดปัตตานีที่หมู่บ้าน 1788, 1790, 1794, 1797, 1803, 1805, 1806, 1807, 1835, 1839, 2109, 2110, 2126, จังหวัดยะลาที่หมู่บ้าน 1277 และ จังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2200, 2201, 2203, 2210, 2217, 2251, 2309, 2386, 2507, 2512, 2514, 2520, 2521, 2522, 2546, 2558, 2561, 2567, 2568, 2569, 2570, 2573, 2584, 2655, 2659, 2665, 2672, 2706, 2513, 2547, 2552 และ 2575

ศัพท์ “ลูกราโอบ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T3 ประกอบด้วยคำศัพท์ ลูกราโอบ, ลูกราโอบ, ราโอบ, ราโอบ, ราโอบ, ราโอบ, ราโอบ มีพหูพจน์หมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 17 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.63 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ในจังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1015, 1020, 1022, 1023, 1032, 1176, 1179, 1182, 1184, 1188, 1194, 1195, 1200, 1201, 1203, 1208 และ 1025

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยบรรด ‘เงาะ’ ในภาษามลายูมีจำนวน 3 ศัพท์ ได้แก่ เมาะแต, ราโอบ, ราโอบ

ศัพท์ “เมาะแต” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ เมาะแต, เงาะเมาะแต, บูเอห์เมาะแต, บูเวาะเมาะแต, เวาะห์เมาะแต, รัมบูมแต, รัมบูแต มีพหูพจน์หมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,356 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 50.60 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา โดยศัพท์ดังกล่าวจะกระจายอยู่บริเวณพื้นที่เป้าหมายโดยเฉพาะจังหวัด สงขลา ปัตตานี ยะลา นราธิวาส และ สตูล

ศัพท์ “ราโอบ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ ราโอบ, ราโอบ, รัมโอบ, ราโอบ, รัมโอบ, มัวรัมโอบ, บัวรัมโอบ, สะโอบ, บัวรัมโอบ, ราโอบ, ราโอบ, มัวรัมโอบ, บูกะราโอบ, บูกะรัมโอบ, บัวอาโอบ, ราโอบ, เมาะรัมโอบ, ราโอบ, ตัวโอบ, ราโอบ หมู่บ้าน มีพหูพจน์หมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 29 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 1.08 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัดสตูล ที่หมู่บ้าน 0997, 1004, 1006, 1007, 1008, 1009, 1010, 1011, 1012, 1013, 1016, 1017, 1035, 1036, 1037, 1040, 1041, 1042, 1049, 1050, 1052, 1053, 1054, 1055, 1056, 1100, 1008, 1055/3 และ 1196

ศัพท์ “ราโบทัน” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ ราโบทัน, เมาะตัน, ราโบทัน, ราโบทัน, รัมโฆะตัน, ราโฆะตัน, ราโฆะตัน, รามคตัน, ราโฆคตัน เพียงคำเดียว มีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 10 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.37 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1103, 1041, 1055, สงขลาที่หมู่บ้าน 0912, 0236, 0683, จังหวัดปัตตานีที่หมู่บ้าน 1930, จังหวัดยะลาที่หมู่บ้าน 1300 และจังหวัดนราธิวาส ที่หมู่บ้าน 2589 และ 2536 (โปรดดูแผนที่หมายเลข 78 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 78 ประกอบ)

72 การกระจายศัพท์ของหน่วยบรรดที่ 72 ‘ส้ม’

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยบรรดที่ 72 และได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์ศัพท์ พบว่าศัพท์ที่แทนหน่วยบรรดที่ 72 ‘ส้ม’ ที่เป็นภาษาไทยมี 5 ศัพท์ ได้แก่ ส้มแป้น, ส้ม, นาว, นาวแป้น, ส้มเขียวหวาน

ศัพท์ “ส้มแป้น” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ส้มแป้น, ลูกส้มแป้น, ลูกแป้น, โลกกะแป้น, ลูกแป้น มีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,174 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 43.81 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ซึ่งศัพท์ดังกล่าวกระจายอยู่ในหมู่บ้านส่วนใหญ่ที่พูดภาษาไทยในพื้นที่เป้าหมายในจังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส

ศัพท์ “ส้ม” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T2 ประกอบด้วยคำศัพท์ ส้ม, ลูกส้ม, โลกส้ม, ส้อม พหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 81 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 3.02 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1077, 1079, 1080, 1097, 1213, 1223, 1242, 1187, 1046, 0100, 0101, 0102, 0103, 0205, 0210, 0222, 0233, 0234, 0256, 0257, 0259, 0260, 0261, 0262, 0279, 0460, 0461, 0464, 0495, 0496, 0498, 0499, 0527, 0563, 0597, 0612, 0634, 0914, 0931, 0932, 0933, 0934, 0938, 0940, 0941, 0942, 0943, 0944, 0947, 0226, 0280, 0319, จังหวัดปัตตานีที่หมู่บ้าน 1799, 1827, 1829, 1837, 1838, 1851, 1912, 1913, 1947, 1948, 1949, 1973, 1974, 1975, 2126, จังหวัดยะลาที่หมู่บ้าน 1302, 1324, 1338, 1339, 1341, 1342, 1378, 1260, และจังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2238, 2514, 2683, 2706 และ 2575

ศัพท์ “นาว” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T3 ประกอบด้วยคำศัพท์ นาว, ลูกนาว, ส้มนาว มีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 5 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.19 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา จังหวัดสตูล ที่หมู่บ้าน 1179, 1201, 1208, 1217, จังหวัดยะลาที่หมู่บ้าน 1251 คือ บ้านท่าเนียบ ตำบลลำพระยา อำเภอเมือง

ศัพท์ “นาวแป้น” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T4 ประกอบด้วยคำศัพท์ นาวแป้น, ลูกนาวแป้น, นางแป้น มีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 22 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.82 ของจำนวนหมู่บ้าน

บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1002, 1025, 1058, 1070, 1071, 1083, 1084, 1193, 1195, 1203, 1209, 1210, 1214, 1216, 1225, 1227, 1228, 1230, 1231, 1196, 1221 และ 1025

ศัพท์ “ส้มเขียวหวาน” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T5 ประกอบด้วยคำศัพท์ ส้มเขียวหวาน เพียงคำเดียว มีพหูพจน์หมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 3 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.11 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่จังหวัดสงขลาที่หมู่บ้าน 206, 219 และ จังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2684 คือบ้านโนนสมบูรณ์ ตำบลภูเขาทอง อำเภอสุคีริน

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ ‘ส้ม’ ในภาษามลายูมีจำนวน 3 ศัพท์ ได้แก่ ลีมา, ลีมา, อาแซ

ศัพท์ “ลีมา” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ลีมา, ลีมา, เวะห์ลีมา, เวะห์ลีมา, เวะห์ลีมา, บูเวะห์ลีมา มีพหูพจน์หมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,373 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 51.23 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา โดยศัพท์ดังกล่าวกระจายอยู่ในหมู่บ้านส่วนใหญ่ที่พูดภาษามลายูในบริเวณพื้นที่เป้าหมาย ในจังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส

ศัพท์ “ลีมา” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ ลีมา, ลีมาว, บัวะมาว, บูเวะห์ลีมา, บัวะห์ลีมา, ลีมาเกือร์คาส มีพหูพจน์หมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 20 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.75 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัดสตูล ที่หมู่บ้าน 1007, 1010, 1011, 1016, 1040, 1041, 1043, 1049, 1050, 1052, 1053, 1054, 1055, 1100, 1056, 1103, 1008, 1055/3, จังหวัดยะลาที่หมู่บ้าน 1329 และจังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2674 คือบ้านจุฬารณ์ 12 ตำบลสุคีริน อำเภอสุคีริน

ศัพท์ “อาแซ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ อาแซ เพียงคำเดียว มีพหูพจน์หมู่บ้านจำนวน 2 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.07 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่จังหวัดนราธิวาส ที่หมู่บ้าน 2208 และ 2721 (ไปรคดูแผนที่หมายเลข 79 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 79 ประกอบ)

73. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 73 ‘มะพร้าว’

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 73 และได้นำข้อมูลภาษามาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์ศัพท์ พบว่าศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 73 ‘มะพร้าว’ ที่เป็นภาษาไทยมี 1 ศัพท์ ได้แก่ พพร้าว

ศัพท์ “พพร้าว” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ พพร้าว, ลูกพพร้าว, ลูกกะพพร้าว, กะพพร้าว, มะพพร้าว, โลกพพร้าว มีพหูพจน์หมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ซึ่งศัพท์ดังกล่าวกระจายอยู่ในทุกหมู่

บ้านที่พูดภาษาไทยในบริเวณพื้นที่เป้าหมายในจังหวัด สงขลา ปัตตานี ยะลา นราธิวาส และ สตูล ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถ 'มะพร้าว' ในภาษามลายูมีจำนวน 5 ศัพท์ ได้แก่ ญอ, ยัว, เหยาะ, กราแม, กลาเปอ

ศัพท์ "ญอ" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ญอ, ญอร, อีญอ, เวาะญอ, บูเวาะญอ, บือวะญอ มีพูดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,378 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 51.42 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา โดยศัพท์ดังกล่าวกระจายอยู่ในหมู่บ้านส่วนใหญ่ที่พูดภาษามลายูในบริเวณพื้นที่เป้าหมาย

ศัพท์ "ยัว" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ ยัว, ญัว, คัวญัว มีพูดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 8 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.30 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1006, 1009, 1010, 1012, 1013, 1016, 1017 และ 1040

ศัพท์ "เหยาะ" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ เหยาะ, เญาะ, ญอก, บัวห้อย, บูวีเนียะ มีพูดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 6 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.22 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัด สตูลที่หมู่บ้าน 0997, 1041, 1043, 1049, 1054 และ 1100

ศัพท์ "กราแม" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M4 ประกอบด้วยคำศัพท์ กราแม เพียงคำเดียว มีพูดในหมู่บ้านจำนวนเพียง 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1050 คือบ้านเกาะหลิเป๊ะ ตำบลเกาะสาหร่าย อำเภอเมือง

ศัพท์ "กลาเปอ" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M5 ประกอบด้วยคำศัพท์ กลาเปอ, กาลาปอ มีพูดในหมู่บ้านจำนวน 2 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.07 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัดสตูล ที่หมู่บ้าน 1055 คือบ้านตันหยงกาโบย ตำบลปูลู อำเภอเมือง และ จังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2721 คือบ้านไอกูเค็ง ตำบลบุกิด อำเภอเจาะไอร้อง (โปรดดูแผนที่หมายเลข 80 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 80 ประกอบ)

74. การกระจายศัพท์ของหน่วยอรรถที่ 74 'มะละกอ'

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถที่ 74 และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์ศัพท์ พบว่าศัพท์ที่แทนหน่วยอรรถที่ 74 'มะละกอ' ที่เป็นภาษาไทยมี 5 ศัพท์ ได้แก่ ลอกอ, แดหลา, กล้วยหลา, แดงคั้น, บือคิ

ศัพท์ "ลอกอ" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ ลอ, ลูกลอกอ, ละกอ, มะละกอ มีพูดในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,117 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 41.68 ของจำนวนหมู่บ้าน

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยบรรด “ มะละกอ ” ในภาษามลายู มีจำนวน 7 ศัพท์ ได้แก่ บือเตะ, บือติ, แคลลา, แคลอ, ตีมอนกาญู, แมลลอ, กล้วยหลา

ศัพท์ “ บือเตะ ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ บือเตะ, บือเตะ, เวาะบือเตะ, บือเต็ก, วอปาเตะ มีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,334 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 49.78 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา โดยศัพท์ดังกล่าวจะกระจายอยู่ในบริเวณพื้นที่เป้าหมาย โดยเฉพาะจังหวัด สงขลา ปัตตานี ยะลา นราธิวาส และ สตูล

ศัพท์ “ บือติ ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ บือติ, บือเวาะบือติ, บือติก , บือติ มีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 29 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 1.08 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัดปัตตานีที่หมู่บ้าน 1941, 1997, 1998, 1999, 2001, 2003, 2055, 2087, 2129, 2150, 2151, 2152, 2161, 1958, 2001, 2145, 2153, จังหวัดยะลาที่หมู่บ้าน 1286, 1460, 1470, 1485, 1500, และจังหวัดนราธิวาสที่หมู่บ้าน 2194, 2280, 2384, 2396, 2436, 2688 และ 2482

ศัพท์ “ แคลลา ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M3 ประกอบด้วยคำศัพท์ แคลลา, กาแคลลา, กาแคลละ, บัวเวาะแคลลา, บัวแคลลา, กือแคลลา, บัววาแคลลา, แคลหลา มีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 14 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.52 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 0997, 1010, 1011, 1012, 1035, 1036, 1037, 1041, 1052, 1053, 1055, 1056, 1103 และ 1104

ศัพท์ “ แคลอ ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M4 ประกอบด้วยคำศัพท์ แคลอ, กาแคลอ, แคลลอ, แคลละ, บัวเวาะแคลอ, กแคลอ, กแคลอ, บัวแคลลอ, กือแคลลอ, กือแคล, กือแคลอ, บัวเวาะแคลอ มีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 14 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.52 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัด 1006, 1007, 1008, 1009, 1013, 1016, 1017, 1035, 1040, 1043, 1049, 1052, 1054 และ 1055/3

ศัพท์ “ ตีมอนกาญู ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M5 ประกอบด้วยคำศัพท์ ตีมอนกาญู เพียงคำเดียว มีพหูในหมู่บ้านจำนวนเพียง 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 1050 คือบ้านเกาะหลิเป๊ะ ตำบลเกาะสาหร่าย อำเภอเมือง

ศัพท์ “ แมลลอ ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M6 ประกอบด้วยคำศัพท์ แมลลอ เพียงคำเดียว มีพหูในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 2 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.07 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่ จังหวัด ยะลาที่หมู่บ้าน 1270 และ 1275

ศัพท์ “ กล้วยหลา ” ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M7 ประกอบด้วยคำศัพท์ กล้วยหลา เพียงคำเดียว มีพหูในหมู่บ้านจำนวนเพียง 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของจำนวนหมู่บ้านที่

ตอบแบบสอบถามคืนมา ได้แก่จังหวัดนครราชสีมาที่หมู่บ้าน 2574 คือบ้านใหญ่ ตำบลพร่อน อำเภอ
คาบไพบ (ไปรษณูปณณที่หมายเลข 81 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 81 ประกอบ)

75. การกระจายศัพท์ของหน่วยวรรณคดี 75 'อ้อย'

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำศัพท์ภาษาไทยทั้งหมดที่แทนหน่วยวรรณคดี 75 และได้นำข้อมูล
ภาษามาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์ศัพท์ พบว่าศัพท์ที่แทนหน่วยวรรณคดี 75 'อ้อย' ที่
เป็นภาษาไทยมีเพียง 1 ศัพท์ ได้แก่ อ้อย

ศัพท์ "อ้อย" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ T1 ประกอบด้วยคำศัพท์ อ้อย, ออย มีพหู
ในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถาม
คืนมา ซึ่งศัพท์ดังกล่าวกระจายอยู่ในหมู่บ้านส่วนใหญ่ที่พูดภาษาไทยในบริเวณพื้นที่เป้าหมาย
ทั้งในจังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นครราชสีมา

ส่วนศัพท์ที่แทนหน่วยวรรณคดี 'อ้อย' ในภาษามลายู มีจำนวน 2 ศัพท์ ได้แก่ เตอบู และ
คาบู

ศัพท์ "เตอบู" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M1 ประกอบด้วยคำศัพท์ เตอบู, ตือบู มีพหู
ในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 1,384 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 51.64 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถาม
คืนมา โดยศัพท์ดังกล่าวกระจายอยู่บริเวณพื้นที่เป้าหมาย ที่เป็นหมู่บ้านที่พูดภาษามลายูใน
จังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และนครราชสีมา

ศัพท์ "คาบู" ซึ่งในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ M2 ประกอบด้วยคำศัพท์ คาบู, คาบู มีพหู
ในหมู่บ้านจำนวนทั้งสิ้น 11 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.41 ของจำนวนหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถาม
คืนมา ได้แก่จังหวัดสตูลที่หมู่บ้าน 997, 1011, 1016, 1041, 1042, 1043, 1049, 1053, จังหวัดปัตตานีที่
หมู่บ้าน 2001, 1687, จังหวัดยะลาที่หมู่บ้าน 1506 คือบ้านท่าบ ตำบลกาลอ อำเภอรามัน และ
จังหวัดนครราชสีมาที่หมู่บ้าน 2272 คือบ้านบลูกา ตำบลปอเมาะ อำเภอชิงอ (ไปรษณูปณณที่หมายเลข
82 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 82 ประกอบ)

จากการศึกษาการกระจายศัพท์ สรุปได้ว่าจากหน่วยวรรณคดีจำนวน 75 หน่วยวรรณคดี ที่ได้
ศึกษาวิเคราะห์นั้น แต่ละหน่วยวรรณคดีเหล่านี้มีรูปแบบแปรของศัพท์ตั้งแต่ 2 ศัพท์ ถึง 20 ศัพท์ ซึ่งผู้วิจัย
ได้จัดหมวดหมู่หน่วยวรรณคดีโดยใช้จำนวนศัพท์ที่วิเคราะห์มาเป็นเกณฑ์ในการจำแนกพบว่าสามารถ
แบ่งหน่วยวรรณคดีทั้งหมดออกเป็น 12 กลุ่ม ดังนี้

1. หน่วยวรรณคดีที่มีศัพท์ 2 ศัพท์ จำนวน 3 หน่วยวรรณคดี ได้แก่ หน่วยวรรณคดี 24 'สีขาว'
หน่วยวรรณคดี 30 'เล็บ' หน่วยวรรณคดี 31 'พื้น'

2. หน่วยอรรถที่มีศัพท์ 8 ศัพท์ จำนวน 15 หน่วยอรรถ ได้แก่ หน่วยอรรถที่ 5 'มี' หน่วยอรรถที่ 6 'ควาย' หน่วยอรรถที่ 8 'แมว' หน่วยอรรถที่ 15 'ปู' หน่วยอรรถที่ 22 'สีแดง' หน่วยอรรถที่ 25 'สีน้ำเงิน' หน่วยอรรถที่ 26 'มือ' หน่วยอรรถที่ 27 'ตา' หน่วยอรรถที่ 32 'ลิ้น' หน่วยอรรถที่ 33 'แก้ม' หน่วยอรรถที่ 37 'เท้า' หน่วยอรรถที่ 53 'ดอกไม้' หน่วยอรรถที่ 55 'ลม' หน่วยอรรถที่ 66 'ร่ม'

3. หน่วยอรรถที่มีศัพท์ 4 ศัพท์ จำนวน 15 หน่วยอรรถ ได้แก่ หน่วยอรรถที่ 2 'ไก่' หน่วยอรรถที่ 3 'เป็ด' หน่วยอรรถที่ 7 'ช้าง' หน่วยอรรถที่ 9 'หนู' หน่วยอรรถที่ 11 'งู' หน่วยอรรถที่ 14 'ปลา' หน่วยอรรถที่ 29 'ผม' หน่วยอรรถที่ 38 'นั่ง' หน่วยอรรถที่ 40 'ยืน' หน่วยอรรถที่ 42 'กิน' หน่วยอรรถที่ 47 'ฟัง' หน่วยอรรถที่ 49 'คืน' หน่วยอรรถที่ 60 'ประตู' หน่วยอรรถที่ 62 'เสื้อ' หน่วยอรรถที่ 'หม้อ'

4. หน่วยอรรถที่มีศัพท์ 5 ศัพท์ จำนวน 16 หน่วยอรรถ ได้แก่ หน่วยอรรถที่ 1 'นก' หน่วยอรรถที่ 4 'วัว' หน่วยอรรถที่ 10 'เสือ' หน่วยอรรถที่ 12 'กบ' หน่วยอรรถที่ 13 'เต่า' หน่วยอรรถที่ 16 'กุ้ง' หน่วยอรรถที่ 19 'ลิง' หน่วยอรรถที่ 21 'สีดำ' หน่วยอรรถที่ 23 'สีเขียว' หน่วยอรรถที่ 28 'หู' หน่วยอรรถที่ 34 'กาง' หน่วยอรรถที่ 35 'ป่า, ไร่' หน่วยอรรถที่ 39 'นอน' หน่วยอรรถที่ 58 'บ้าน' หน่วยอรรถที่ 59 'ห้อง' หน่วยอรรถที่ 70 'กล้วย'

5. หน่วยอรรถที่มีศัพท์ 6 ศัพท์ จำนวน 10 หน่วยอรรถ ได้แก่ หน่วยอรรถที่ 20 'ค้างคาว' หน่วยอรรถที่ 36 'นม(อวัยวะ)' หน่วยอรรถที่ 44 'ตบ' หน่วยอรรถที่ 50 'ภูเขา' หน่วยอรรถที่ 56 'ฝน' หน่วยอรรถที่ 63 'ผ้า' หน่วยอรรถที่ 64 'กางเกง' หน่วยอรรถที่ 68 'มีด' หน่วยอรรถที่ 71 'เงาะ(ผลไม้)' หน่วยอรรถที่ 73 'มะพร้าว'

6. หน่วยอรรถที่มีศัพท์ 7 ศัพท์ จำนวน 2 หน่วยอรรถ ได้แก่ หน่วยอรรถที่ 17 'ใส่เดือน' หน่วยอรรถที่ 18 'ปลาไหล'

7. หน่วยอรรถที่มีศัพท์ 8 ศัพท์ จำนวน 4 หน่วยอรรถ ได้แก่ หน่วยอรรถที่ 52 'คันไม้' หน่วยอรรถที่ 54 'น้ำ' หน่วยอรรถที่ 57 'พระจันทร์' หน่วยอรรถที่ 72 'ส้ม'

8. หน่วยอรรถที่มีศัพท์ 9 ศัพท์ จำนวน 1 หน่วยอรรถ ได้แก่ หน่วยอรรถที่ 69 'มะม่วง'

9. หน่วยอรรถที่มีศัพท์ 10 ศัพท์ จำนวน 4 หน่วยอรรถ ได้แก่ หน่วยอรรถที่ 41 'สี' หน่วยอรรถที่ 45 'หัวเราะ' หน่วยอรรถที่ 48 'นา' หน่วยอรรถที่ 61 'หน้าต่าง'

10. หน่วยอรรถที่มีศัพท์ 11 ศัพท์ จำนวน 1 หน่วยอรรถ ได้แก่ หน่วยอรรถที่ 51 'คลอง'

11. หน่วยอรรถที่มีศัพท์ 12 ศัพท์ จำนวน 3 หน่วยอรรถ ได้แก่ หน่วยอรรถที่ 46 'ร้องไห้' หน่วยอรรถที่ 65 'เข็มขัด' หน่วยอรรถที่ 74 'มะละกอ'

12. หน่วยอรรถที่มีศัพท์ 20 ศัพท์ จำนวน 1 หน่วยอรรถ ได้แก่ หน่วยอรรถที่ 41 'ตะโกน'

ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยพบว่า ในบริเวณ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย มีหมู่บ้านที่พูดภาษาไทยทั้งสิ้นจำนวน 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 และมีหมู่บ้านที่พูดภาษามลายูทั้งสิ้นจำนวน 1,395 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 52.06 และหลังจากที่ได้วิเคราะห์จำนวน ศัพท์ทั้งหมดที่แทนหน่วยอรรถทั้ง 75 หน่วยอรรถในการวิจัยนี้ สามารถสรุปได้ว่า ศัพท์ ที่วิเคราะห์ได้จาก ตัวเลือก ในคำถามแต่ละข้อ ทั้งที่เป็นศัพท์ที่เป็นภาษาไทยและภาษามลายู มีผู้พูดในอัตราความถี่สูงที่สุด ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ T1 ในภาษาไทย หรือ M1 ในภาษามลายู แทนศัพท์เหล่านี้ มีจำนวนทั้งสิ้น 150 ศัพท์ (ศัพท์ภาษาไทย 75 ศัพท์ และศัพท์ภาษามลายู 75 ศัพท์) ส่วนศัพท์ที่เหลือนอกจากศัพท์ T1 และ M1 จะเป็นศัพท์ที่วิเคราะห์ได้จากข้อมูลดิบ จากแบบสอบถามตอนที่ 2 ส่วนที่เป็นคำถามปลายเปิด ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ T2....หรือ M2...เป็นต้นไป พบว่ามีผู้พูดในอัตราความถี่ต่ำมาก จากการศึกษาภาพรวมพบว่า ความถี่ของ ศัพท์กลุ่มหลังนี้ ส่วนใหญ่มีความถี่ไม่เกินร้อยละ 1 ยกเว้น ศัพท์จำนวน 12 ศัพท์ของหน่วยอรรถข้างล่างนี้ ที่มีความถี่เกินร้อยละ 2.20 ซึ่งผู้วิจัยได้แสดงบริเวณที่กระจายของศัพท์ทั้ง 12 ศัพท์เหล่านี้ไว้ในแผนที่แล้วโดยการลากเส้นแบ่งเขตภาษาย่อยไว้ให้เห็นอย่างชัดเจน (สำหรับศัพท์ของหน่วยอรรถ 'งู', 'ห้อง' และ 'ส้ม' นั้นผู้วิจัยไม่ได้แสดงเส้นแบ่งเขตภาษาย่อยไว้เพราะมีการกระจายที่ไม่ซับซ้อน แต่ได้แสดงการกระจายไว้ตามปกติ) ศัพท์ดังกล่าวได้แก่

ศัพท์	สัญลักษณ์	ความถี่	ร้อยละ	หน่วยอรรถ
อุลาร์	M2	117	4.37	11 'งู'
กาลาวา	M2	172	6.42	20 'ข้างควา'
ตาสึงอ	M2	165	6.16	28 'หู'
ควน	T2	93	3.47	50 'ภูเขา'
เคื่อน	T2	165	6.16	57 'พระจันทร์'
บิละ	M2	106	3.96	59 'ห้อง'
ปีตุแลนอ	M2	79	2.95	61 'หน้าต่าง'
สายเอว	T2	271	10.11	65 'เข็มขัด'
ลูกพรวน	T2	179	6.68	72 'เงาะ(ผลไม้)'
ส้ม	T2	81	3.02	72 'ส้ม(ผลไม้)'
แตหลา	T2	59	2.20	74 'มะละกอ'
ก้วยหลา	T3	104	3.88	74 'มะละกอ'

จากการวิเคราะห์ศัพท์ในงานวิจัยนี้ยังทำให้ผู้วิจัยเห็นลักษณะภาษาที่สำคัญ 3 ประการ คือ
 1. ลักษณะภาษาที่เกาะหลีเป๊ะ 2. ลักษณะภาษาเขมรที่บ้านคันทูเรียน และ 3. ภาษาถิ่นย่อยของ
 ภาษามลายู ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ลักษณะภาษาที่เกาะหลีเป๊ะ

หลังจากที่ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลภาษาในจังหวัดสตูล และทำการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าภาษาที่เกาะหลีเป๊ะ หมู่ที่ 7 ตำบลเกาะสาหร่าย อำเภอเมือง จังหวัดสตูล มีลักษณะที่แตกต่างไปจากบริเวณอื่น ๆ กล่าวคือ ภาษาที่บ้านเกาะหลีเป๊ะ มีทั้งบริเวณที่พูดภาษาไทยและภาษามลายู ภาษามลายูเป็นภาษาของคนส่วนใหญ่ในหมู่บ้านซึ่งมีลักษณะที่โดดเด่นแตกต่างออกไปจากภาษามลายูถิ่นอื่น หลังจากผู้วิจัยได้นำคำศัพท์ ที่ได้จากแบบสอบถามมาเทียบกับภาษาชาวเล (Urak Lawwoi) ในงานของ อมร ทวีศักดิ์ (2529:58-102) พบว่า ภาษาที่เกาะหลีเป๊ะนี้ เป็นภาษาชาวเล ซึ่งภาษาชาวเลนี้ มีคำศัพท์ร่วมกับภาษามลายูอยู่มาก แต่อาจมีเสียงในคำต่างกัน ซึ่งพอจะสรุปความแตกต่างออกเป็น 2 เรื่อง ได้แก่ การใช้คำในภาษาที่เกาะหลีเป๊ะต่างจากภาษามลายู และในศัพท์ที่ใช้ร่วมกับภาษามลายูนั้นมีพยัญชนะท้ายที่ต่างจากภาษามลายู ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ศัพท์ที่ต่างจากภาษามลายู

ภาษาที่เกาะหลีเป๊ะมีศัพท์ที่ใช้ต่างออกไปจากมลายู ดังข้อมูลข้างต่านี้

หน่วยอรรถที่	ความหมาย	ภาษามลายู	ภาษาที่เกาะหลีเป๊ะ
10	'เสื่อ'	จิมมา	บูตัก
19	'ลิง'	กือฆอ	กรา
20	'ค้ำคาว'	ตะลอลาวา	ละดูละ
36	'นม(อวัยวะ)'	กอแปะ	คาคา
41	'ตะโกน'	นาฮง	สุรี๊ะ
45	'หัวเราะ'	ซูกอ	ฉือละ
59	'ห้อง'	บีเตะ	รูว๊าก
61	'หน้าต่าง'	ปีตุนาแต	ตีกะ
69	'มะม่วง'	ปาโอะย	มาจัก
73	'มะพร้าว'	ญอ	กราม

2. ลักษณะเสียงพยัญชนะท้าย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลภาษามลาญที่เกาะหลีเป๊ะพบว่า ในส่วนของคำที่ผู้พูดบนเกาะหลีเป๊ะใช้คำที่เป็นคำร่วมเชื้อสายกับคำภาษามลาญนั้น หากเป็นคำที่ภาษามลาญมีพยัญชนะท้ายเป็นนาสิก หรือเป็นคำที่เป็นพยางค์เปิด (ไม่มีพยัญชนะท้าย) ภาษามลาญจะมีพยัญชนะท้ายเป็นพยัญชนะกัก ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

หน่วยอรรถที่	ความหมาย	ภาษามลาญมาตรฐาน	ภาษามลาญ	ภาษาที่เกาะหลีเป๊ะ
1.	'นก'	<burong>	บุรง	บุรก [burok]
2.	'ไก'	<ajam>	อาเย, อาฮัม	ฮาฮับ [hajap]
14.	'ปลา'	<ikan>	อีแก, อิกัน	อีกัก [ʔikat]
15.	'ปู'	<ketam>	กือแต	กือตัก [kwtat]
21.	'สีดำ'	<hitam>	ฮีแต	ฮีตัก [ʔitap]
42.	'กิน'	<makan>	มาแก	มากัก [makat]
48.	'นา'	<padang>	บือแน	บือนัก [bumak]
56.	'ฝน'	<hujan>	ฮูเย	ฮูยัก [hujat]
57.	'ดวงจันทร์'	<bulan>	บุแล	บุลัด [bulat]
65.	'เข็มขัด'	<tali pinggang>	ตาลีปีแก	ตาลีปีงัก [tali piŋak]

จากคำที่ยกมาข้างบนนี้ จะเห็นได้ว่าลักษณะเสียงคู่ปฏิภาคที่พยัญชนะท้ายระหว่างภาษามลาญกับภาษาชาวเลที่เกาะหลีเป๊ะสามารถสรุปได้ดังนี้

พยัญชนะท้ายของคำศัพท์ในภาษามลาญ		พยัญชนะท้ายของคำศัพท์ที่เกาะหลีเป๊ะ
-ŋ	~	-k
-m	~	-p หรือ -t
-n	~	-t

ลักษณะภาษาเขมรที่บ้านตันทุเรียน

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่า มีหมู่บ้านอยู่หมู่บ้านหนึ่ง มีพูดภาษาเขมร ซึ่งได้แก่ บ้านตันทุเรียน ตำบลภูเขาทอง อำเภอสุคีริน จังหวัดนครราชสีมา ในการตอบแบบสอบถามของผู้ใหญ่บ้าน วิชัย ลักษณะ ซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 7 ตำบลภูเขาทอง อำเภอสุคีรินได้ระบุว่า ในหมู่บ้านนี้มีผู้พูดภาษาถึง 4 ภาษา ซึ่งได้แก่ ภาษาไทย ภาษาเขมร ภาษาลาวอีสาน และภาษาส่วย ในที่นี้ผู้วิจัยจะ

ได้นำเสนอข้อมูลภาษาเขมรตามที่ผู้ใหญ่บ้านได้ตอบส่งมา โดยได้นำคำเขมรปัจจุบันที่สัมพันธ์กับคำในแบบสอบถามมาวางเทียบเคียงไว้ด้วย เพื่อให้สามารถเห็นความสัมพันธ์ระหว่างเสียงภาษาเขมรปัจจุบันที่บ้านต้นทุเรียน กับภาษาเขมรมาตรฐานปัจจุบัน ดังข้อมูลข้างล่างนี้

หน่วยอรณที่	ความหมาย	ภาษาเขมรที่บ้านต้นทุเรียน		ภาษาเขมรมาตรฐาน	
		คำ	เสียง	คำ	เสียง
1	'นก', 'bird'	โกนจ๊าบ	ko:n ca:p	กูดซาบ	ko:n ca:p
2	'ไก่', 'chicken'	เมื่อน	mman	ชาน'	mɔɔn
3	'เป็ด', 'duck'	เตียบ	ti:a	ฮา	tiə
4	'วัว', 'ox, cow'	กู๋	ku:	เตา	ko:
5	'ม้า', 'horse'	แซะ	se?	เสะ	seh
6	'ควาย', 'buffalo'	กระเบือย	krabɔj	กรูบิ	krəbɔj
7	'ช้าง', 'elephant'	คร่าเรือบ	tramɔj	มี	dəmrɔj
8	'แมว', 'cat'	มีว	(ใช้คำภาษาไทย <แมว>)		
9	'หนู', 'rat, mouse'	กะนอด	kanɔl	กณดูร	kəndol
10	'เสือ', 'tiger'	คลา	khla:	ชลา	khla:
11	'งู', 'snake'	ปัวะห์	puah	ตล'	puəh
12	'กบ', 'frog'	อังก๊าบ	?aŋkəp	กโหลบ	?əŋkəp
13	'เต่า', 'turtle'	เนือค	nɔt	หมด็อก	?ɔndaək
14	'ปลา', 'fish'	ไทรอย	treɔj	ตี	trɔj
15	'ปู', 'crab'	กะคาม	kada:m	กฏาย	kda:m
16	'กุ้ง', 'shrimp, prawn'	ไทรกอง	traikɔ:ŋ	ตีบหลบ	trɔjboŋkɔ:ŋ
17	'ไส้เดือน', 'earth-worm'	จะรีน	carin	ฉเรธ	cɔnle:n
18	'ปลาไหล', 'eel'	อันต้วง	?antuaŋ	หมด'	?əntuaŋ
19	'ลิง', 'monkey'	สวา	swa:	สวา	swa:
20	'ค้างคาว', 'bat'	ประจิว	praci:w	บรูเยว'	prəciəw
21	'สีดำ', 'black'	ซีเขมา	si: khmau	สี+เฮว'	khmaw
22	'สีแดง', 'red'	ซีกระฮอม	si: kraho:m	สี+กรบย	krəho:m
23	'สีเขียว', 'green'	ซีคีว	si: khi:w	สี+เฮว'	khie:w

หน่วยอรอที่	ความหมาย	ภาษาเขมรที่บ้านคันทุเวียน		ภาษาเขมรมาตรฐาน	
		คำ	เสียง	คำ	เสียง
24	'สีขาว', 'white' ซีซอ		si:sɔ:	สี+ สี	sɔ:
25	'สีน้ำเงิน', 'blue' ซีน้าเงิน		(ใช้คำภาษาไทย)		-
26	'มือ', 'hand' ไค		daj	ដៃ	daj
27	'ตา', 'eye' พะเนก		phane:k	ភ្នែក	phne:k
28	'เท้า', 'leg' ตระเรอะตระจิก		sraɽɽʔtraci:k	ស្រែកត្រៃក	sɽɽk traciɛk
29	'ผม', 'hair(on head)' เซอะ		sɽh	សក់	sɔk
30	'เล็บ', 'nail' กระจ็อก		kracɔk	ក្រចក	kracɔk
31	'ฟัน', 'tooth' ทะมิง		tamiŋ	ធ្មេញ	thəmen
32	'ลิ้น', 'tongue' น้าค		na:t	អណ្តាត	ʔanda:t
33	'แก้ม', 'cheek' ตะเป็อน		tapwan	ផ្តាច់	thpɔɛl
34	'คาง', 'chin' จังกา		caŋka:	ចង្កា	cɔŋka:
35	'บ่า, ไทล', 'shoulder' สมา		sma:	ស្មា	sma:
36	'นม(อวัยวะ)', 'breast' เคอะห์		doh	ដោះ	doh
37	'เท้า', 'foot' จิง		cu:ŋ	ជើង	cu:ŋ
38	'นั่ง', 'sit' อังกุย		ʔaŋkuj	អង្គុយ	ʔaŋkuj
39	'นอน', 'sleep' เคก		de:k	ដេក	daek
40	'ยืน', 'stand' ไชรน		chro:n	ឈរ	cho:
41	'ตะโกน', 'shout' แสรก		sare:k	ស្រែក	sraek
42	'กิน', 'eat' โฮบ		ho:p	ហូប	haop
43	'ตี', 'beat' เว็ช		wɽ:j	វាយ	wiɛj
44	'ตบ', 'slap' เต็ชะ		tiaʔ	ទះ	tɛ:əh
45	'หัวเราะ', 'laugh' เซอช		cu:ɽj	សើច	saɛc
46	'ร้องไห้', 'cry' ชุม		jum	ជំ	jum
47	'ฟัง', 'listen' สะคัป		sadap	ស្តាប់	sdap
48	'นา', 'rice field' แชร		sare:	ស្រែ	srae
49	'ดิน', 'earth, soil' เคอช		ɽɽ:j	ដី	ɽɽ:j
50	'ภูเขา', 'mountain' พะนอม		phanom	ភ្នំ	phnum

หน่วยอรรถที่	ภาษาเขมรที่บ้านต้นทุเรียน			ภาษาเขมรมาตรฐาน	
	ความหมาย	คำ	เสียง	คำ	เสียง
51	'คลอง', 'stream'	โอรน	ʔo:ɾn	អរ	ʔao
52	'ต้นไม้', 'tree'	เคิมเมอ	ɗr:mchr:	ដើមឈើ	daəmchr:
53	'ดอกไม้', 'flower'	ปะกา	paka:	ផ្កា	phka:
54	'น้ำ', 'water'	ตึก	tu:k	ទឹក	tu:k
55	'ลม', 'wind'	ชะยอล	khajɔ:l	ខ្យល់	khjuəl
56	'ฝน', 'rain'	พลึง	phli:ŋ	ភ្លៀង	phliəŋ
57	'ดวงจันทร์', 'moon'	ควงแก	duanɕe:	ខែ	khæ
58	'บ้าน', 'house'	ประเคี้ย	pratia	ផ្ទះ	phɕe:əh
59	'ห้อง', 'room'	กระพ็อง	kraphɔŋ	?	-
60	'ประตู', 'door'	ทะเวียร	thawia	ទ្វារ	twia
61	'หน้าต่าง', 'window'	บ็องฮวด	bɔŋʔuat	បង្អួច	bɔŋʔuat
62	'เสื้อ', 'shirt'	ฮาว	ʔa:w	អាវ	ʔa:w
63	'ผ้า', 'cloth'	เท็ศร	thes	?	-
64	'กางเกง', 'trousers'	คอ	khɔ:	ខោ	khao
65	'เข็มขัด', 'belt'	ชะเสกกระวัด	khase:krawat	ខ្សែក្រវាត់	khsæ krowat
66	'ร่ม', 'umbrella'	ฉัด	chat	ទ្រព្យ	chat
67	'หม้อ', 'pot'	ฉะนัง	chananɔ	ផ្លាង	chnanɔ
68	'มีด', 'knife'	กระเมียด	kramet	កាំបិត	kɔmbɿt
69	'มะม่วง', 'mango'	สวาย	sawa:j	ស្វាយ	swa:j
70	'กล้วย', 'banana'	เจ็ก	ce:k	ខេក	caek
71	'เงาะ(ผลไม้)', 'Rambutan'	แพลเซอ	phle:chr:	ផ្លែឈើ	phlaechr:
72	'ส้ม(ผลไม้)', 'orange'	โกรย	kro:j	ក្រូច	kraot
73	'มะพร้าว', 'coconut'	แพลโดง	phle:do:ŋ	ផ្លែធុង	phlaedaonɔ
74	'มะละกอ', 'papaya'	ละฮ็อง	lahɔŋ	ល្អុង	lhonɔ
75	'อ้อย', 'sugar cane'	อ้อมเพิว	ʔɔmpɿw	អំពៅ	ʔɔmpɿw

ภาษาถิ่นย่อยภาษามลายู

เมื่อได้ศึกษาเฉพาะภาษามลายูในเขตพื้นที่ที่ทำการศึกษานี้ ผู้วิจัยพบว่าลักษณะคำในภาษามลายูที่พูดกันในจังหวัดสตูลและสงขลา ซึ่งในที่นี้จะเรียกว่า ภาษามลายูถิ่นสตูล มีลักษณะต่างจากภาษามลายูที่พูดกันใน 3 จังหวัดที่เหลืออันได้แก่จังหวัด ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส และปรากฏว่าภาษาของผู้พูดที่จังหวัดสตูลกับสงขลานั้น มีลักษณะคล้ายคลึงกับภาษามลายูมาตรฐานมากกว่าภาษาของอีก 3 จังหวัดที่เหลือ ซึ่งในที่นี้จะเรียกว่า ภาษามลายูถิ่นปัตตานี ซึ่งผู้วิจัยจะนำภาษาดังทั้ง 2 นี้มาเปรียบเทียบให้เห็นความต่าง และในที่นี้จะนำภาษามลายูมาตรฐานมาเทียบเคียงไว้ด้วย เพื่อให้เห็นความต่าง และความคล้ายคลึงกันของภาษามลายูถิ่นสตูล ภาษามลายูถิ่นปัตตานี กับภาษามลายูมาตรฐาน ดังนี้

ที่	หน่วยอรรถ	ถิ่นปัตตานี	ถิ่นสตูล	ภาษามลายูมาตรฐาน
2.	'ไก่', 'chicken,hen'	อาเย	อาฮัม	<ayam>
5.	'ม้า', 'horse'	กูดอ	กูดา	<kuda>
6.	'ควาย', 'buffalo'	กูปา	กรือเบา	<kerbau>
7.	'ช้าง', 'elephant'	กาเจาะห์	ฆายะห์	<gajah>
10.	'เสือ', 'tiger'	จิมมา	ฮารีมะ	<ha-rimau>
11.	'งู', 'snake'	อูลา	อูละ	<ular>
12.	'กบ', 'frog'	กาตะาะ	กาตะะ	<katag>
14.	'ปลา', 'fish'	อีแก	อีกัน	<ikan>
15.	'ปู', 'crab'	กือแต	กะตำ	<ketam>
16.	'กุ้ง', 'shrimp,prawn'	ฮูแด	ฮูดัง	<udang>
17.	'ไส้เดือน', 'earth-worm'	จาจิง	จะจิง	<chaching>
18.	'ปลาไหล', 'eel'	บือโละ	บือโลด	<ikan belut>
20.	'ค้างคาว', 'bat'	คะลอลาวา	กาลาวา	<kelawar>
21.	'สีดำ', 'black'	อีแต	อีตำ	<hitam>
22.	'สีแดง', 'red'	แมเราะห์	แม-ระห์	<merah>
23.	'สีเขียว', 'green'	ฮือยา	ฮือยา	<ijau>
26.	'มือ', 'hand'	ตาแง	ตางัน	<tangan>
27.	'ตา', 'eye'	มาตอ	มาตา	<mata>
29.	'ผม', 'hair(on head)'	ราโมะ	ราโมต	<rambut>

ที่	หน่วยอรรถ	ถิ่นปัตตานี	ถิ่นสตูล	ภาษามลายูมาตรฐาน
32.	'ลิ้น', 'tongue'	ลิเคะห์	ลิคะห์	<lidah>
36.	'นม(อวัยวะ)', 'breast'	กอแปะ	แต่ะ	<dada>
39.	'นอน', 'sleep'	ตีโค	ตีเคะ	<tidor>
41.	'ตะโกน', 'shout'	นาสง	คัมเป๊ะ	<ber-tiriak>
42.	'กิน', 'eat'	มาแก	มากัน	<me-makan>
43.	'ตี', 'beat'	ตีบัย	ฆอแค	<pukul>
45.	'หัวเราะ', 'laugh'	กือเถาะ	ชุกอ	<gelak>
48.	'นา', 'rice field'	บือแน	บือนา	<padang>
49.	'ดิน', 'earth, soil'	ตานะห์	ตานะห์	<tanah>
50.	'ภูเขา', 'mountain'	บูกะ	บูกีต	<bukit>
51.	'คลอง', 'stream'	ซุงา	ซุงาย	<sungai>
52.	'ต้นไม้', 'tree'	ป่าซงกายู	ป้อเกะกายู	<pokok kayu, pohon kayu>
53.	'ดอกไม้', 'flower'	บุงอ	บุงา	<bunga>
54.	'น้ำ', 'water'	อาย	อายะ	<ayer>
55.	'ลม', 'wind'	อางิง	อางิน	<angin>
56.	'ฝน', 'rain'	อูเย	อูยัน	<hujan>
57.	'ดวงจันทร์', 'moon'	บูนแด	บูนัน	<bulan>
58.	'บ้าน', 'house'	รูมะะห์	รูมะห์	<rumah>
60.	'ประตู', 'door'	ปีตุ	ปีนตุ	<pintu>
61.	'หน้าต่าง', 'window'	ปีตุนาแต ปีตุนแลอ	ปีตุดิงกะ	<tingkap>
63.	'ผ้า', 'cloth'	คาเอง	แก่น	<kain>
64.	'กางเกง', 'trousers'	สะลัว	สะแว	<seluar>
65.	'เข็มขัด', 'belt'	ตาลีปีแง	ตาลีปีงัน	<tali pinggang>
67.	'หม้อ', 'pot'	ปุยอะ	ปรายุสุ	<periok>
68.	'มีด', 'knife'	ปีซา	ปีซา	<pisau>
69.	'มะม่วง', 'mango'	ปาโอะย	ปตำ	<epelam>
70.	'กล้วย', 'banana'	ปีแจ	ปีจัง	<pisang>
71.	'เงาะ(ผลไม้)', 'Rambutan'	เมาะแต	ราโมต	<rambutan>

ที่	หน่วยอรรถ	ถิ่นปัตตานี	ถิ่นสตูล	ภาษามลายูมาตรฐาน
72.	'ส้ม(ผลไม้)', 'orange'	ลีมา	ลีมา	<limau>
73.	'มะพร้าว', 'coconut'	ญูอ	ยัว	<pokok nyior>
74.	'มะละกอ', 'papaya'	แตลา	บือเตะ	<betek>
75.	'อ้อย', 'sugar cane'	ค็อบู	คาบู	<tebu>

จากการศึกษาการกระจายศัพท์ทั้ง 75 หน่วยอรรถ พบว่าแต่ละหน่วยอรรถมีศัพท์ที่แทนทั้งภาษาไทยและภาษามลายูอย่างน้อยที่สุดภาษาละ 1 ศัพท์ รวมเป็น 2 ศัพท์ ซึ่งเมื่อพิจารณาแยกระหว่างภาษาไทยและภาษามลายูแล้วพบว่า ภาษาไทยจะกระจายอยู่ในหมู่บ้านส่วนใหญ่ของ 2 จังหวัด ได้แก่จังหวัดสตูล และสงขลา ส่วนภาษามลายูจะกระจายหนาแน่นอยู่ใน 3 จังหวัด ได้แก่จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส ซึ่งการกระจายของทั้ง 2 ภาษานี้ ผู้วิจัยได้แสดงไว้อย่างชัดเจนในแผนที่ หมายเลข 7 โดยได้แรเงาบริเวณที่เป็นหมู่บ้านที่พูดภาษามลายูทั้งหมด และไม่แรเงา หมู่บ้านที่พูดภาษาไทยทั้งหมด (โปรดดูแผนที่ หมายเลข 7 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 7)

ภายในพื้นที่ของจังหวัด สตูล และ สงขลานั้น มีผู้พูดภาษามลายูกระจายอยู่บริเวณตะวันตกเฉียงใต้ของจังหวัดสตูลตามแนวชายฝั่งทะเล ตั้งแต่บ้านเกาะบุโหลน ตำบลปากน้ำลงมา โดยกระจายกันพูดต่อเนื่องลงมาถึง ตำบลท่าแพ ตำบลเจ๊ะบิลัง ตำบลคันหยงไป ตำบลตำมะลัง และมีพูดกระจายอยู่อย่างเบาบางทางตอนใต้ของจังหวัดสงขลา บริเวณอำเภอสะเดา อำเภอนาทวี และค้อย ๆ มีพูดหนาแน่นขึ้นที่อำเภอสะบ้าย้อย อำเภอจะนะ(โดยเฉพาะบริเวณรอบ ตำบลอำเภอ) และอำเภอเทพา

เมื่อพิจารณาพื้นที่ของจังหวัด ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส ซึ่งเป็นบริเวณที่มีพูดภาษามลายูหนาแน่นมากนั้น ผู้วิจัยพบว่ายังมีผู้พูดภาษาไทยกระจัดกระจายกันอยู่ภายในความหนาแน่นของภาษามลายูด้วยเช่นเดียวกัน ในจังหวัดปัตตานีมีหมู่บ้านที่พูดภาษาไทยกระจายกันอยู่ทั่วจังหวัด โดยเฉพาะบริเวณตะวันตกเฉียงใต้ของจังหวัด ซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับอำเภอเทพาของจังหวัดสงขลา และติดต่อกับ ตำบลลำพระยา อำเภอเมืองของจังหวัดยะลา ซึ่งบริเวณรอยต่อของทั้ง 3 จังหวัดนี้ คือ จังหวัด สงขลา ปัตตานี และ ยะลา อาจเรียกได้ว่าเป็นเขตรอยต่อของภาษาไทยและภาษามลายู (โปรดดูแผนที่หมายเลข 7) นอกจากนี้ ยังมีหมู่บ้านที่พูดภาษาไทยกระจายกันอยู่หนาแน่นที่อำเภอปานาเระ และอำเภอไม้แก่น

ในส่วนในพื้นที่ของจังหวัดยะลานั้นมีหมู่บ้านที่พูดภาษาไทยหนาแน่นอยู่บริเวณทิศตะวันออกของอำเภอบันนังสตาบริเวณหนึ่ง ซึ่งกลุ่มผู้พูดภาษาไทยกลุ่มนี้มีต่อเนื่องเข้าไปถึงจังหวัดนราธิวาส ที่ตำบลกาลหลง อำเภอศรีสาคร และมีหนาแน่นในบริเวณอำเภอธารโต บริเวณตะวันตกเฉียงเหนือ ของเขื่อนบางลางอีกบริเวณหนึ่ง นอกจากนั้นผู้วิจัยพบว่ามีหมู่บ้านที่พูดภาษาไทยอยู่ทางบริเวณตะวันตกของจังหวัดยะลา ตลอดเขตแนวรอยต่อกับประเทศมาเลเซีย จากทางตอนใต้ของจังหวัดขึ้นไป โดยเริ่มต้นที่ อำเภอเบตงที่ตำบลตานะแมเราะ ตำบลแม่หวาด, อำเภอธารโตที่ตำบลบ้านแห และตำบลคีรีเขตตอนเหนือ, อำเภอบันนังสตาที่ตำบลถ้ำทะลุตอนใต้, อำเภอยะหาที่บริเวณตอนใต้ของตำบลปะแต และ ทางตะวันตกของกิ่งอำเภอกาบัง ซึ่งเป็นกลุ่มที่ต่อเนื่องตลอดไปถึงกลุ่มผู้พูดภาษาไทยที่บ้านไร่เหนือ ตำบลบาโหย อำเภอสะบ้าย้อยจังหวัดสงขลา

ในพื้นที่จังหวัดนราธิวาส ซึ่งเป็นบริเวณที่พูดภาษามลายูหนาแน่นมาก ยังมีกลุ่มผู้พูดภาษาไทยอยู่บริเวณตะวันออกเฉียงใต้ของจังหวัดที่อำเภอตากใบและอำเภอสุโหงปาดีและมีพูดบริเวณตะวันออกของ อำเภอระแงะ โดยต่อเนื่องไปถึงบริเวณอำเภอเมือง นอกจากนี้ยังมีหมู่บ้านที่พูดภาษาไทยอีกบริเวณหนึ่ง ได้แก่ ทางบริเวณตะวันตกเฉียงใต้ของจังหวัดนราธิวาส ซึ่งเป็นบริเวณที่ติดต่อกับชายแดนประเทศมาเลเซีย ได้แก่ที่ตำบลมาโมง และตำบลภูเขาทองของอำเภอสุคีริน

นอกจากนั้น เมื่อศึกษาคำศัพท์ที่รวบรวมได้ ผู้วิจัยยังพบว่าใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยนี้ยังมีภาษาอื่นพูดอยู่ด้วยซึ่งได้แก่ ภาษาชาวเล (Urak Lawoi) ที่หมู่บ้านเกาะหลีเป๊ะ ตำบลเกาะสาหร่าย อำเภอเมือง จังหวัดสตูล และภาษาเขมร ที่หมู่บ้านตันทุเรียน ตำบลภูเขาทอง อำเภอสุคีริน จังหวัดนราธิวาส และยังพบว่า ในส่วนของภาษามลายูนั้นอาจแบ่งย่อยออกเป็น 2 ดินใหญ่ตามลักษณะภาษาที่แตกต่างกัน ได้แก่ภาษามลายูถิ่นสตูล และภาษามลายูถิ่นปัตตานี

บทที่ 6

การกำหนดแนวแบ่งเขตภาษาไทยและภาษามลายู

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาตามแนววิชาภูมิศาสตร์ภาษาถิ่น ซึ่งหลังจากที่ผู้วิจัยได้รวบรวมคำศัพท์มาจากแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยได้นำคำศัพท์มาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์ที่ได้วางไว้ในบทที่ 3 ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ศัพท์ดังกล่าวนี้ คือผู้วิจัยได้ ศัพท์ ที่แทนหน่วยอรรถต่าง ๆ ทั้งหมด ค่อยจากนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ภาษาให้กับศัพท์ที่วิเคราะห์ได้ ต่อมาได้กำหนด (plot) สัญลักษณ์ภาษาเหล่านั้นลงบนแผนที่ ทำให้สามารถมองเห็นรูปแบบการกระจายภาษาในพื้นที่เป้าหมายทั้งหมด ซึ่งขั้นตอนทั้งหมดที่กล่าวมานี้ เป็นขั้นตอนของการทำวิจัยเพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 1 ซึ่งมุ่งทำแผนที่ภาษาศาสตร์แสดงการกระจายของศัพท์ภาษาไทยและภาษามลายู ในเขต 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย และเนื่องจากการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์สำคัญอีกข้อหนึ่งนอกเหนือจากการแสดงการกระจายของศัพท์ดังกล่าวแล้ว ซึ่งได้แก่การกำหนดแนวแบ่งเขตภาษาไทยและภาษามลายูในเขต 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ฉะนั้นในบทนี้ผู้วิจัยจึงได้นำเสนอผลของการกำหนดแนวแบ่งเขตภาษาดังกล่าว เพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ของการวิจัย

แนวแบ่งเขตภาษา (bundles of isoglosses) ในงานวิจัยนี้ เกิดจาก เส้นแบ่งเขตภาษา (isoglosses) หลาย ๆ เส้นที่ทับซ้อนกัน ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตภาษาของหน่วยอรรถต่าง ทั้ง 75 หน่วยอรรถ และเพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติงาน ในที่นี้จะกล่าวถึงขั้นตอนการลากเส้นแบ่งเขตภาษาโดยสังเขปดังนี้

1. ทิวณาแยกประเภทของหมู่บ้าน

ในเบื้องต้น หลังจากที่ได้ให้สัญลักษณ์ภาษาลงในแผนที่ที่แสดงขอบเขตหมู่บ้านของแต่ละจังหวัดทีละหน่วยอรรถแล้ว พบว่าบนแผนที่จะปรากฏสัญลักษณ์ภาษา 2 ลักษณะ ได้แก่ สัญลักษณ์อักษร T ตามด้วยตัวเลข ซึ่งหมายถึงหมู่บ้านนั้น ๆ มีพูดภาษาไทย และสัญลักษณ์อักษร M ตามด้วยตัวเลข ซึ่งหมายถึงหมู่บ้านนั้น ๆ มีพูดภาษามลายู นอกจากจะสามารถมองเห็นได้ว่าหมู่บ้านต่างมีสัญลักษณ์แตกต่างกันออกเป็นอักษร T และ M แล้ว ในขั้นตอนการปฏิบัติจริงนั้น ผู้

วิจัยยังแยกสีของการให้สัญลักษณ์ เพื่อให้เห็นความแตกต่างระหว่างภาษาไทยและภาษามลายูได้ ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกด้วย กล่าวคือ ผู้วิจัยได้ให้อักษร T เป็นสีน้ำเงิน และให้อักษร M เป็นสีแดง ซึ่ง การให้สีที่แตกต่างกันนี้ จะทำให้การลากเส้นแบ่งเขตระหว่างภาษาไทยและภาษามลายูกระทำ ได้สะดวกมากยิ่งขึ้นและมีโอกาสผิดพลาดน้อยที่สุด ดังนั้นในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจึงสามารถมองเห็น ได้อย่างชัดเจนว่าบริเวณใดเป็นบริเวณที่พูดภาษาไทยและบริเวณใดเป็นบริเวณที่พูดภาษามลายู

ต่อจากนั้นผู้วิจัยได้ แรเงา หมู่บ้านที่มีพูดภาษามลายู เพื่อให้สามารถเห็นภาพชัดเจนยิ่งขึ้นว่า พื้นที่ ของ 2 ภาษานี้มีกระจายกันอยู่อย่างไร เป็นกลุ่มก้อนหรือกระจัดกระจายกันอยู่ และอยู่และมี ภาษาใดอยู่บริเวณใดบ้าง ผลจากการแรเงาหมู่บ้านที่มีพูดภาษามลายู ทำให้สามารถค้นพบและมองเห็น การกระจายของภาษาไทยและภาษามลายูอย่างชัดเจน ดังแสดงไว้ในแผนที่หมายเลข 7 ในรายงาน การวิจัยฉบับสมบูรณ์เล่มที่ 2 หน้า 7

2. ลากเส้นแบ่งเขตภาษา

หลังจากที่ได้กำหนดสัญลักษณ์และ แรเงา ลงบนแผนที่แล้ว ผู้วิจัยได้ลากเส้นแบ่ง เขตภาษาไทยและภาษามลายู ของแต่ละหน่วยย่อย ทีละหน่วยย่อย จนครบถ้วนทั้ง 75 หน่วย ย่อย ในการลากเส้นแบ่งเขตภาษาดังกล่าวนี้ใช้วิธีการลากไปตามเส้นแสดงขอบเขตของหมู่บ้าน ระหว่างหมู่บ้านที่พูดภาษาไทยและหมู่บ้านที่พูดภาษามลายู จากนั้นได้นำการปรากฏของเส้นแบ่ง เขตภาษา (isoglosses) ของแต่ละหน่วยย่อยมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกันทั้ง 75 หน่วยย่อย เพื่อ สรุปรูปภาพรวมของการปรากฏของเส้นแบ่งเขตภาษาทั้งหมด และลากแนวแบ่งเขต (bundles of isoglosses) ภาษาไทยและภาษามลายู

อย่างไรก็ตามในขั้นตอนการพิจารณาการลากเส้นแบ่งเขตภาษานั้น ผู้วิจัยพบว่าในบางพื้นที่ ไม่อาจลากเส้นแบ่งเขตภาษาได้ กล่าวคือ ลักษณะที่ปรากฏจะเป็นพื้นที่ของบริเวณที่มีพูดภาษา มลายูอยู่หนาแน่น และในบริเวณดังกล่าวนี้มีหมู่บ้านที่พูดภาษาไทยตั้งอยู่กระจัดกระจายอยู่ทั่วไป ทำให้ไม่สามารถลากเป็นเส้นต่อเนื่องแบ่งเขตระหว่างภาษาไทยและภาษามลายูได้ พื้นที่ดังกล่าวนี้ ได้แก่พื้นที่ในจังหวัด ปัตตานี และนราธิวาส

3. ลักษณะแนวแบ่งเขตภาษา

เมื่อนำการปรากฏของเส้นแบ่งเขตภาษา ของแต่ละหน่วยย่อย ทั้ง 75 หน่วยย่อย มา วิเคราะห์เปรียบเทียบกันแล้ว ผู้วิจัยพบว่าเส้นแบ่งเขตภาษาของทุกหน่วยย่อยทับกันสนิททุกเส้น

ซึ่งแสดงให้เห็นตำแหน่งที่ชัดเจนของแนวแบ่งเขตภาษาไทยและภาษามลายู จากการวิเคราะห์การปรากฏของการกระจายศัพท์สามารถลากแนวแบ่งเขตระหว่างภาษาไทยและภาษามลายูได้ จำนวน 5 เส้น สำหรับในการนำเสนอแนวแบ่งเขตข้างล่างนี้ ผู้วิจัยจะอ้างถึงหมู่บ้านโดยใช้เลขประจำหมู่บ้าน (ไปรษณีย์รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูล เพื่อการวิจัยในภาคผนวก ก.) ตามด้วยอักษร T สำหรับหมู่บ้านที่มีพูดภาษาไทย และตามด้วยอักษร M สำหรับหมู่บ้านที่มีพูดภาษามลายูบน บนพื้นที่เป้าหมาย ดังนี้

3.1 แนวแบ่งเขตภาษาไทยและภาษามลายูแนวที่ 1

ในที่นี้จะเรียกแนวแบ่งเขตภาษาแนวที่ 1 แนวแบ่งเขต A ซึ่งเริ่มต้นลากจากนอกชายฝั่งทะเลบริเวณเหนือคอนกลางของจังหวัดสตูลเหนือเกาะบุโหลนเลไปตามเส้นแสมคองขอบเขตหมู่บ้านคอนเหนือของหมู่บ้าน 1100M แล้วอ้อมวกกลับออกสู่ทะเลที่เกาะสาหร่ายแล้วต่อลงมาทางทิศใต้กลับเข้าสู่ฝั่งที่ตำบลสาร อำเภอนาทวี จังหวัดสตูล เข้าไปตามเส้นแสมคองขอบเขตหมู่บ้านคอนเหนือของหมู่บ้าน 1215M จากนั้นลากต่อลงมาทางทิศใต้ตามแนวเหนือของเส้นแสมคองขอบเขตหมู่บ้าน 1037M, 1040M, 1017M, 1016M, 1014M 1012M และ 1011M จากนั้นวกกลับลงมาทางทิศใต้ ตามแนวเส้นแสมคองขอบเขตหมู่บ้าน 1011M, 1007M, 1106M, 1004M, 0997M และผ่านลงมาทางทิศใต้ไปทางด้านตะวันออกของหมู่บ้าน 1036M, 1035M, 1052M, 1053M, 1055M, 1056M, 1054M มาสู่เส้นแนวเขตชายแดนไทย-มาเลเซีย แนวแบ่งเขตภาษา A นี้ เป็นแนวแบ่งเขตภาษามลายูออกจากภาษาไทยบริเวณหมู่บ้านริมทะเลทางตอนใต้ของจังหวัดสตูล (ไปรษณีย์แผนที่หมายเลข 88-89 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 88 และ 89 ตามลำดับ)

จากนั้นแนวแบ่งเขตจะลากไปบนเส้นแสมคองขอบเขตคอนเหนือของหมู่บ้าน 0147M ซึ่งได้แก่หมู่บ้านตะโล๊ะ ตำบลปากคิงเบซาร์ จังหวัดสงขลา แล้วลากผ่านต่อเนื่องไปทางเหนือของหมู่บ้าน 0146 M, 0149M, 0154M, 0153M, 0152M, และ 0170M จากนั้นวกต่ำลงมาทางทิศใต้ มาตามบริเวณเส้นแสมคองขอบเขตหมู่บ้านด้านตะวันออกของหมู่บ้าน 0172M, 0153M, 0148M, 0140 M, 0197M, 0201M, และ 0203M ลากผ่านคอนเหนือของ หมู่บ้าน 0193M และผ่านด้านตะวันตกของเส้นแบ่งเขตหมู่บ้าน 0192M และ 0193M ทางด้านตะวันออกของหมู่บ้าน ออกสู่ชายแดนประเทศมาเลเซียอีกครั้งหนึ่ง ต่อมาวกเข้าทางด้านทิศตะวันตกของหมู่บ้าน 289M, 287M และคืบขึ้นไปทางเหนือบริเวณคอนใต้ของอำเภอนาทวี โดยวกไปทางเส้นแสมคองขอบเขตหมู่บ้าน 236M คอนเหนือของหมู่บ้าน 212M แล้ววกกลับลงได้มาทางด้านตะวันออกของหมู่บ้าน 0288M, 0287 M, 0289M, ออกสู่เขตชายแดนประเทศมาเลเซียอีกครั้งหนึ่ง จากนั้นวกกลับเข้ามาในเขตชายแดนไทยอีกครั้งหนึ่งทางทิศตะวันตกของหมู่บ้าน 0697M บ้านคลองตาหา ตำบลบาโหย อำเภอนาทวี

สระบัวช้อย จังหวัดสงขลา โดยพุ่งตรงเข้าสู่เขตแดนไทยไปตามเส้นแบ่งเขตหมู่บ้านตามแนวตะวันตกของหมู่บ้าน 0697M, 0671M, 0682M, 0685M, 0684M, แล้วเลี้ยววกไปทางเหนือของหมู่บ้าน 0603M และวกกลับลงใต้ผ่านเขตหมู่บ้านแนวตะวันออกของหมู่บ้าน 0603M, 0684M, 0685M, 0682M แล้ววกขึ้นเหนือไปตามแนวขอบหมู่บ้านทางด้านตะวันตกของหมู่บ้าน 0672M 0683M 0645M วกไปทางตะวันออกตามด้านเหนือของเส้นแสดงขอบเขตหมู่บ้าน 0639M, 0651M, 0649M, 0646M, 0657M, 0652M แล้วเข้าสู่เขต จังหวัดปัตตานี จากนั้นลากวกเป็นเส้นวกไปวกมา หรือเส้นหัก 2 คลบ ไปตามแนวตะวันตกและตะวันออก ในบริเวณรอยต่อของภาษาไทยและภาษามลายูระหว่างจังหวัดสงขลาและจังหวัดปัตตานี จากนั้นจึงพุ่งตัวขึ้นเหนือ ไปตามแนวใต้และตะวันตกของเส้นขอบเขตหมู่บ้าน 0589M, 0586M, 0620M, 0613M, แล้วลากคั้งขึ้นไปทางทิศเหนือตามแนวตะวันตกของหมู่บ้าน 0613M, 0620M, 0557M, 0623M, 0625M ออกสู่อ่าวไทยทางตอนเหนือของอำเภอเทพา จากนั้นวกกลับเข้ามาสู่ชายฝั่ง โดยอ้อมวนรอบอำเภอจะนะทางทิศตะวันออกของแนวเขตหมู่บ้าน 0453M, 0446M, 0448M, 0449M 0455M, 0443M, 0450M, 0451M วกมาทางใต้ของหมู่บ้าน 0446M, 0443M, 0449M, 0492M, 0554M แล้ววกขึ้นเหนือไปตามแนวตะวันตกของหมู่บ้าน 0487M, 0452M, 0456M, 0453M ออกสู่อ่าวไทยเหนืออำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา (โปรดดูแผนที่หมายเลข 88 และ 90 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 88 และ 90 ตามลำดับ)

3.2. แนวแบ่งเขตภาษาไทยและภาษามลายูแนวที่ 2

ในที่นี่จะเรียกแนวแบ่งเขตภาษาที่ 2 ว่า แนวแบ่งเขต B เส้น B นี้ เป็นแนวแบ่งเขตภาษาไทย และภาษามลายู บริเวณขอบชายแดนระหว่างประเทศไทยและประเทศมาเลเซีย ทางด้านตะวันตกของจังหวัดยะลา โดยแบ่งเขตภาษามลายูในพื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดยะลาออกจากภาษาไทยที่กระจายกันอยู่ตลอดแนวเขตระหว่างประเทศ แนวแบ่งเขตภาษาไทยและภาษามลายูแนวที่ 2 นี้ เริ่มต้นที่แนวเหนือของขอบเขตของหมู่บ้าน 0694T, 0993T, 695T ของจังหวัดสงขลา แล้วลากผ่านเข้าไปในจังหวัดยะลาทางขอบเขตตอนเหนือของหมู่บ้าน 1554T แล้วลากคั้งลงมาตามขอบเขตหมู่บ้าน 1554T จนจรดชายแดนไทย-มาเลเซีย จากนั้นลากทับไปตามแนวเขตระหว่างประเทศไทยและมาเลเซียไปจนถึงหมู่บ้าน 1361T แล้วจึงวกขึ้นเหนือไปตามขอบด้านตะวันตกของหมู่บ้าน 1361T, 1552T แล้วเลี้ยวไปทางทิศตะวันออกโดยลากผ่านขอบเขตด้านตะวันออกของหมู่บ้าน 1361T, 1421T, 1420T แล้ววกกลับลงมาทางทิศใต้ตามแนวตะวันออกของหมู่บ้าน 1420T, 1424T, 1537T, 1542T, 1539T จากนั้นทิศทางของแนวแบ่งเขตจะลากลงมาโดยผ่านไปตามด้านตะวันออกของขอบเขตหมู่บ้านต่าง ๆ โดยในบางช่วงจะลากทับแนวเขตประเทศไทยและประเทศมาเลเซีย ได้แก่หมู่บ้าน 1535T, 1324T, 1340T 1341T, 1342T, 1338T จากนั้นจะวกไปทางทิศตะวันตก

ตามแนวเส้นคอนไค้ของขอบเขตหมู่บ้าน 1338T, 1339T, และ 1337T ออกสู่ชายแดนประเทศไทย และมาเลเซียตรงรอยต่อระหว่างตำบลเบตง อำเภอเบตงกับหมู่บ้านป่อน้ำร้อน ตำบลคานะแมเราะ อำเภอเบตง (โปรดดูแผนที่หมายเลข 88 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 88)

3.3 แนวแบ่งเขตภาษาไทยและภาษามลายูแนวที่ 3

ในที่นี้จะเรียกแนวแบ่งเขตภาษาที่ 3 ว่า แนวแบ่งเขต C ซึ่งเริ่มต้นจากแนวแบ่งเขตประเทศไทย และมาเลเซีย ลากผ่านตอนเหนือของหมู่บ้าน 2672T คือหมู่บ้านซอยปราจีน ตำบลสุคีริน อำเภอสุคีริน จังหวัดนราธิวาส วกลงมาทางใต้ จนถึงแนวเขตแดนประเทศไทย-มาเลเซีย ลากทับแนวเขตระหว่างประเทศ มาจนถึงหมู่บ้าน 2659T จากนั้นลากไปตามขอบแนวทางทิศเหนือของหมู่บ้าน 2659T, 2655T, 2686T, 2687T, และ 1681T มาบรรจบเส้นเขตแดนระหว่างประเทศไทย-มาเลเซีย ที่รอยต่อระหว่างหมู่บ้าน 2681T กับ 2635M (โปรดดูแผนที่หมายเลข 88 และ 92 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 88 และ 92 ตามลำดับ)

3.4 แนวแบ่งเขตภาษาไทยและภาษามลายูแนวที่ 4

ในที่นี้จะเรียกแนวแบ่งเขตภาษาที่ 3 ว่า แนวแบ่งเขต D ซึ่งแนวแบ่งเขตแนวที่ 4 นี้เป็นแนวแบ่งเขตภาษาไทยและภาษามลายูในลักษณะที่แสดงให้เห็นภาพว่ากลุ่มหมู่บ้านที่มีพูดภาษาไทยปรากฏเป็นกลุ่มอยู่ท่ามกลางบริเวณหมู่บ้านที่มีพูดภาษามลายู ดังนั้นแนวแบ่งเขตภาษาจึงมีลักษณะเป็นเส้นโค้งล้อมรอบหมู่บ้านต่าง ๆ ที่พูดภาษาไทยเป็นกลุ่มก้อน ซึ่งปรากฏอยู่ในบริเวณของ 2 จังหวัด คือจังหวัดยะลาและจังหวัดนราธิวาส แนวแบ่งเขตแนวที่ 4 นี้ ลากล้อมรอบหมู่บ้านต่อไปนี้ 1417T, 1413T, 1407T ของจังหวัดยะลาและหมู่บ้าน 2416T และ 2415T ของจังหวัดนราธิวาส (โปรดดูแผนที่หมายเลข 88, 92 และ 93 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 88, 92 และ 93)

3.5. แนวแบ่งเขตภาษาไทยและภาษามลายูแนวที่ 5

ในที่นี้จะเรียกแนวแบ่งเขตภาษาที่ 5 ว่า แนวแบ่งเขต E ซึ่งแนวแบ่งเขตแนวที่ 5 นี้เป็นแนวแบ่งเขตภาษาไทยและภาษามลายูในลักษณะที่แสดงให้เห็นภาพว่ากลุ่มหมู่บ้านที่มีพูดภาษาไทยปรากฏเป็นกลุ่มอยู่ท่ามกลางบริเวณหมู่บ้านที่มีพูดภาษามลายู เช่นเดียวกับแนวแบ่งเขตภาษาไทยและภาษามลายูแนวที่ 5 ดังนั้นแนวแบ่งเขตภาษาจึงมีลักษณะเป็นเส้นโค้งล้อมรอบหมู่บ้านที่พูดภาษาไทย ซึ่งปรากฏอยู่ในจังหวัดนราธิวาส บริเวณตะวันออกเฉียงใต้ของจังหวัด ได้แก่หมู่บ้าน 2560T, 2561T, 2559T, 2558T, 2706T, 2553T, 2552T, 2548T, 2568T, 2567T, 2546T,

2547T, 2569T, 2575T, 2570T, 2572T, 2574T, 2577T, 2573T, 2518T, 2521T, 2512T, 2522T, 2520T, 2507T, 2516T, 2514T, และ 2513T (โปรดดูแผนที่หมายเลข 93 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 93)

อย่างไรก็ตามยังมีหมู่บ้าน ที่มีพูดภาษาไทยในพื้นที่ที่มีพูดภาษามลายูอย่างหนาแน่นอยู่ ซึ่งหมู่บ้านภาษาไทยเหล่านี้ ตั้งอยู่กระจัดกระจายทั่วไปหลายหมู่บ้าน ทำให้ไม่อาจลากแนวแบ่งเขตภาษาได้ชัดเจน ซึ่งผู้วิจัยได้แสดงตำแหน่งของหมู่บ้านเหล่านี้ไว้ในแผนที่หมายเลข 88 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 88 แล้ว ทำให้สามารถมองเห็นว่าพื้นที่ที่มีพูดภาษามลายูหนาแน่นใน 3 จังหวัด คือ จังหวัดปัตตานี ยะลาและนราธิวาส มีบริเวณใดบ้างที่มีหมู่บ้านภาษาไทยเกิดกระจัดกระจายแทรกปะปนอยู่ โดยภาพรวมจะเห็นได้ว่าหมู่บ้านที่มีพูดภาษาไทยเหล่านี้กระจายอยู่ในอัตราความถี่สูงที่สุดในจังหวัดปัตตานี ทั้งทั้งจังหวัด สำหรับในจังหวัดยะลานั้นแทบไม่มีหมู่บ้านที่มีพูดภาษาไทยในลักษณะนี้อยู่เลย ส่วนในจังหวัดนราธิวาส นั้น พบว่า หมู่บ้านที่มีพูดภาษาไทยในลักษณะเช่นนี้ จะปรากฏหนาแน่นบริเวณพื้นที่ ซึ่งอยู่ระหว่าง จุดที่เป็นที่ตั้งอำเภอ 4 อำเภอ ซึ่งได้แก่อำเภอยี่งอ อำเภอระแงะ อำเภอเจาะไอร้องและอำเภอเมืองนราธิวาส (โปรดดูแผนที่หมายเลข 88,91 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 88 และ 91 ตามลำดับ)

โดยสรุป จากการศึกษาการกระจายศัพท์ภาษาไทยและภาษามลายูในเขต 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ผู้วิจัยพบว่าบนพื้นที่วิจัยนี้มีทั้ง บริเวณที่สามารถกำหนดแนวแบ่งเขตระหว่างภาษาไทยและภาษามลายูได้ และ บริเวณที่ไม่สามารถกำหนดแนวแบ่งเขตระหว่างภาษาไทยและภาษามลายูได้ สำหรับในส่วนที่สามารถกำหนดแนวแบ่งเขตภาษาได้นั้น ผู้วิจัยพบว่าสามารถลากแนวแบ่งเขตได้ 5 แนว ซึ่งทั้ง 5 แนวนี้ แต่ละแนวเกิดจากกลุ่มของเส้นแบ่งเขตภาษาที่ทับซ้อนกันอย่างสนิททั้ง 75 หน่วยย่อย แนวที่ 1 แบ่งภาษาไทยออกจากภาษามลายู โดยลากผ่านจังหวัดสตูลแบ่งส่วนของหมู่บ้านแถบริมชายฝั่งทะเลอันดามันทางตอนใต้ของจังหวัด ออกจากหมู่บ้านที่อยู่ถัดเข้ามาในแผ่นดินใหญ่ และแบ่งบางหมู่บ้านทางตอนใต้ของจังหวัดสงขลา ในอำเภอสะเดา ออกจากหมู่บ้านส่วนใหญ่ที่เหลือของอำเภอสะเดา แบ่งหมู่บ้านทางตอนใต้ของอำเภอนาทวี หมู่บ้านส่วนใหญ่ของอำเภอสะบ้าย้อย และอำเภอเทพาออกจากพื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดสงขลา และพาดผ่านบริเวณรอยต่อระหว่างจังหวัดสงขลาและปัตตานีในลักษณะเส้นวกวนตามแนว ตะวันตก-ตะวันออก ก่อนออกสู่อ่าวไทยตอนเหนือของอำเภอเทพาโดยแนวแบ่งเขตภาษานี้ ได้วกกลับเข้าสู่ฝั่งโดยโอบรอบบริเวณโดยรอบของอำเภอจะนะแล้วออกสู่อ่าวไทยทางตอนเหนือของอำเภอจะนะอีกครั้งหนึ่ง แนวที่ 2 ปรากฏแบ่งภาษาไทยและภาษามลายู ตั้งแต่ตอนเหนือ ของหมู่บ้านไร่เหนือ บ้านนาโหย และบ้านลำชะ ตำบลนาโหย อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลาแล้วลากผ่าน

ขอบเขตของหมู่บ้านต่าง ๆ ตามแนวเขตหมู่บ้านด้านตะวันตกของจังหวัดยะลาลงไปถึงบ้านบ่อน้ำร้อน ตำบลตาเนาะแมเราะ อำเภอเบตง จังหวัดยะลา โดยบางส่วนของแนวแบ่งเขตภาษานี้ทาบทับไปบนเส้นเขตแดนไทย-มาเลเซีย ตามแนวตะวันตกของจังหวัดยะลา แบ่งภาษาไทยทางซ้ายมือของแนวแบ่งเขตนี้ออกจากภาษามลายูทางด้านขวามือของแนวแบ่งเขตออกจากกัน แนวที่ 3 แบ่งภาษาไทยที่อยู่ทางตอนใต้ของจังหวัดคนราธิวาสและทางด้านใต้แนวแบ่งเขตนี้ ออกจากภาษามลายูทางด้านเหนือของแนวแบ่งเขตนี้ออกจากกัน แนวที่ 4 แบ่งกลุ่มภาษาไทยที่อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของเขื่อนบางลางในจังหวัดยะลาและบางส่วนของจังหวัดคนราธิวาส ออกจากภาษามลายูที่อยู่โดยรอบ แนวที่ 5 แบ่งกลุ่มภาษาไทยที่อยู่บริเวณทิศตะวันออกเฉียงใต้ของจังหวัดคนราธิวาส ออกจากภาษามลายูที่อยู่บริเวณโดยรอบ

สำหรับในส่วนที่ไม่สามารถกำหนดแนวแบ่งเขตภาษาได้นั้น ได้แก่บริเวณของจังหวัดปัตตานีและจังหวัดคนราธิวาส ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีพูดภาษามลายูหนาแน่น แต่ปรากฏว่ามีภาษาไทยพูดอยู่กระจัดกระจายปะปนอยู่ทั่วไปในสภาพที่ไม่อาจลากแนวแบ่งเขตระหว่างภาษาไทยและภาษามลายูได้

บทที่ 7

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาภูมิศาสตร์คำศัพท์ของภาษาไทยและภาษามลายูในเขต 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ได้แก่จังหวัดสตูล สงขลา ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส เป็นงานวิจัยที่ได้รับการสนับสนุนทุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประเภทโครงการทุนวิจัยหลังปริญญาเอก ประจำปีงบประมาณ 2542 ใช้เวลาดำเนินการวิจัยทั้งหมด 2 ปี เริ่มตั้งแต่เดือน กรกฎาคม 2542 ถึงเดือนมิถุนายน 2544

งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาการกระจายศัพท์ของแต่ละหน่วยอรรถ ในภาษาไทยและภาษามลายู ในเขต 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย เพื่อจัดทำแผนที่ภาษาศาสตร์ และกำหนดแนวแบ่งเขตภาษาไทยและภาษามลายูในบริเวณพื้นที่ดังกล่าว

ในการสำรวจข้อมูลเบื้องต้น โดยดำเนินการศึกษานำร่องพบว่า ในเขต 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นรอยต่อระหว่างภาษาไทยและภาษามลายู แต่โครงการนำร่องดังกล่าวได้ข้อมูลเกี่ยวกับการกระจายศัพท์ไม่ชัดเจนเนื่องจากเก็บข้อมูลภาษาในระดับอำเภอ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถี่ถ้วน และเป็นประโยชน์มากขึ้น ผู้วิจัยจึงกำหนดจุดเก็บข้อมูลจากทุกหมู่บ้านในพื้นที่ดังกล่าว

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ได้กำหนดให้ ผู้ใหญ่บ้านของทุกหมู่บ้าน จำนวน 2,720 หมู่บ้านเป็นผู้บอกภาษา โดยการตอบคำถามลงในแบบสอบถามที่ผู้วิจัยส่งถึงโดยทางไปรษณีย์ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงปริมาณของการใช้คำศัพท์ของทั้ง 2 ภาษา การวิเคราะห์ภาษา การศึกษาภาษาย่อยในแต่ละหน่วยอรรถ และเสนอผลการศึกษาโดยใช้แผนที่แสดงการกระจายของศัพท์หน่วยอรรถละ 1 แผ่น

รายงานการวิจัยนี้ ได้นำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 7 บท ได้แก่ บทที่ 1 กล่าวถึงที่มาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตและข้อจำกัดของงานวิจัย และประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย บทที่ 4 การวิเคราะห์ศัพท์ บทที่ 5 การกระจายศัพท์ บทที่ 6 การกำหนดแนวแบ่งเขตภาษา บทที่ 7 การสรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ตลอดจนท้ายเป็น บรรณานุกรม และภาคผนวก

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 ผลจากการวิจัยนี้สรุปได้ว่า ใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยมีหมู่บ้านที่สมาชิกภายในครัวเรือนเดียวกันพูดภาษาไทยด้วยกัน จำนวนทั้งสิ้น 1,285 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.95 ของหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด 2,680 หมู่บ้าน และมีหมู่บ้านที่สมาชิกภายในครัวเรือนเดียวกันพูดภาษามลายูด้วยกัน ทั้งสิ้นจำนวน 1,395 หมู่บ้าน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 52.05 ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยได้แสดงหมู่บ้านต่าง ๆ ไว้ในบัญชีรายชื่อหมู่บ้าน สำหรับหมู่บ้านที่มีผู้พูดภาษามลายูได้ให้อักษร M ไว้ข้างหลังหมายเลขประจำหมู่บ้านของทุกหมู่บ้าน ส่วนเลขประจำหมู่บ้านที่ไม่มีอักษร M ตามมานั้น หมายถึงหมู่บ้านที่มีผู้พูดภาษาไทยทั้งหมด ยกเว้นหมู่บ้านที่มีเครื่องหมาย * ซึ่งได้แก่ เขตเทศบาล ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ผู้วิจัยไม่ได้ศึกษากลุ่มหนึ่ง กับหมู่บ้านที่ผู้วิจัยไม่ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาอีกกลุ่มหนึ่ง (โปรดดูบัญชีรายชื่อหมู่บ้านที่ดำเนินการเก็บข้อมูลภาคผนวก ค.)

1.2 จากการศึกษาการกระจายศัพท์ทั้ง 75 หน่วยย่อย พบว่า แต่ละหน่วยย่อยมีศัพท์ที่แทนทั้งภาษาไทยและภาษามลายูอย่างน้อยที่สุดภาษาละ 1 ศัพท์ รวม เป็น 2 ศัพท์ สำหรับลักษณะความหลากหลายของศัพท์ หรือจำนวนของศัพท์ที่แทนแต่ละหน่วยย่อยนั้นสามารถแสดงให้เห็นได้ โดยการจำแนกหน่วยย่อย ออกเป็นกลุ่ม โดยใช้จำนวนศัพท์ที่แทนแต่ละหน่วยย่อย มาเป็นเกณฑ์ในการจำแนก ซึ่งผู้วิจัยพบว่าหน่วยย่อยทั้ง 75 หน่วยย่อยสามารถจำแนกออกได้เป็น 12 กลุ่ม ได้แก่ หน่วยย่อยที่มีศัพท์ 2 ศัพท์ จำนวน 3 หน่วยย่อย, หน่วยย่อยที่มีศัพท์ 3 ศัพท์ จำนวน 15 หน่วยย่อย, หน่วยย่อยที่มีศัพท์ 4 ศัพท์ จำนวน 15 หน่วยย่อย, หน่วยย่อยที่มีศัพท์ 5 ศัพท์ จำนวน 16 หน่วยย่อย, หน่วยย่อยที่มีศัพท์ 6 ศัพท์ จำนวน 10 หน่วยย่อย, หน่วยย่อยที่มีศัพท์ 7 ศัพท์ จำนวน 2 หน่วยย่อย, หน่วยย่อยที่มีศัพท์ 8 ศัพท์ จำนวน 4 หน่วยย่อย, หน่วยย่อยที่มีศัพท์ 9 ศัพท์ จำนวน 1 หน่วยย่อย, หน่วยย่อยที่มีศัพท์ 10 ศัพท์ จำนวน

4 หน่วยบรรณ, หน่วยบรรณที่มีศัพท์ 11 ศัพท์ จำนวน 1 หน่วยบรรณ, หน่วยบรรณที่มีศัพท์ 12 ศัพท์ จำนวน 3 หน่วยบรรณ, และ หน่วยบรรณที่มีศัพท์ 20 ศัพท์ จำนวน 1 หน่วยบรรณ

1.3 เมื่อพิจารณาแยกระหว่าง ภาษาไทย และภาษามลายูแล้ว ผู้วิจัยพบว่า ภาษาไทยจะกระจายอยู่ในหมู่บ้านส่วนใหญ่ของ 2 จังหวัด ได้แก่จังหวัดสตูล และจังหวัดสงขลา ส่วนภาษามลายู จะกระจายหนาแน่นอยู่ใน 3 จังหวัด ได้แก่จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส ซึ่งการกระจายของทั้ง 2 ภาษานี้ ซึ่งผู้วิจัยได้แสดงการกระจายศัพท์ไว้ในแผนที่อย่างชัดเจนแล้ว

ภายในพื้นที่ของจังหวัดสตูลและสงขลานั้น ผู้วิจัยพบว่า มีผู้พูดภาษามลายูกระจายอยู่บริเวณตะวันตกเฉียงใต้ของจังหวัดสตูลตามแนวชายฝั่งทะเลอันดามัน ตั้งแต่ บ้านเกาะบุโหลน ตำบลปากน้ำตงมา โดยกระจายกันพูดต่อเนื่องลงมาที่ตำบลท่าแพ ตำบลเจ๊ะบิลัง และมีพูดกระจายกันอยู่อย่างเบาบางทางตอนใต้ของอำเภอสะเคา อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา และค่อย ๆ มีพูดหนาแน่นขึ้นที่บริเวณบางส่วนของอำเภอสะบ้าย้อย อำเภอจะนะ (โดยเฉพาะบริเวณรอบตัวอำเภอ) และอำเภอเทพา จังหวัดสงขลา

1.4 เมื่อพิจารณาพื้นที่ของจังหวัดปัตตานี ยะลาและนราธิวาส ซึ่งเป็นบริเวณที่มีผู้พูดภาษามลายูหนาแน่นมากนั้น ผู้วิจัยพบว่ายังมี ผู้พูดภาษาไทย กระจุกกระจายกันอยู่ภายในความหนาแน่นของภาษามลายูด้วยเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะในจังหวัดปัตตานี และนราธิวาส หมายความว่า ในจังหวัดปัตตานีมีหมู่บ้านที่พูดภาษาไทยกระจายกันอยู่ทั่วทั้งจังหวัด โดยเฉพาะบริเวณตะวันตกเฉียงใต้ของจังหวัดซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับอำเภอเทพาของจังหวัดสงขลา และติดต่อกับตำบลลำพระยา อำเภอเมืองจังหวัดยะลา หมู่บ้านที่พูดภาษาไทยกระจายกันอยู่หนาแน่นเป็นพิเศษ นอกจากนั้นยังมีหมู่บ้านที่มีผู้พูดภาษาไทยกระจายกันอยู่หนาแน่นที่อำเภอป่านาเรและอำเภอไม้แก่น

1.5 ในส่วนของพื้นที่จังหวัดยะลานั้นพบว่าพื้นที่โดยทั่วไป มีผู้พูดภาษามลายูกระจายอยู่หนาแน่นมาก อย่างไรก็ตามยังมีหมู่บ้านที่มีผู้พูดภาษาไทย ปรากฏอยู่บริเวณทิศตะวันออกของอำเภอบันนังสตา และมีหนาแน่นในอำเภอธารโต บริเวณตะวันตกเฉียงเหนือของเขื่อนบางลางอีกบริเวณหนึ่ง นอกจากนั้น ผู้วิจัยพบว่ายังมีหมู่บ้านที่มีผู้พูดภาษาไทยอยู่ทางตะวันตกของจังหวัดยะลา ตลอดแนวรอยต่อกับประเทศมาเลเซีย จากทางตอนใต้ของจังหวัดขึ้นไปโดยเริ่มที่ ตำบลคานาเฆะแมเราะ ตำบลแม่หวาด ของอำเภอเบตง, ตำบลบ้านแหร และตำบลคีรีเขตตอนเหนือของอำเภอธารโต, ตำบลท่าทะลุตอนใต้ อำเภอบันนังสตา, บริเวณตอนใต้ของตำบลปะแต อำเภอยะหา และ ทาง

ตะวันตกของกิ่งอำเภอกาบัง ซึ่งเป็นกลุ่มที่พูดภาษาไทยที่ต่อเนื่องตลอดไปถึงกลุ่มผู้พูดภาษาไทยที่บ้านไร่เหนือตำบลนาโหล อำเภอสะบ้าย้อยจังหวัดสงขลา

1.6 ในพื้นที่จังหวัดคนราธิวาส ซึ่งเป็นบริเวณที่มีผู้พูดภาษามลายูหนาแน่นมาก ยังมีกลุ่มผู้พูดภาษาไทยกระจายอยู่บริเวณตะวันออกเฉียงใต้ของจังหวัด ได้แก่ที่อำเภอตากใบ และที่อำเภอสุโหงปาดี และมีกลุ่มผู้พูดภาษาไทยอีกบริเวณหนึ่งทางตะวันตกเฉียงใต้ของจังหวัดคนราธิวาส ซึ่งเป็นบริเวณที่ติดต่อกับชายแดนประเทศมาเลเซีย ได้แก่ที่ตำบลมาโมง และตำบลภูเขาทองของเภอสุคีริน

1.7 เมื่อศึกษาคำศัพท์ที่รวบรวมได้จากแบบสอบถาม ผู้วิจัยยังพบว่า ใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย มีภาษาอื่นปรากฏอยู่ด้วย ซึ่งได้แก่ภาษาชาวเล (Urak Lawoi) ที่หมู่บ้านเกาะหลีเป๊ะ ตำบลเกาะสาหร่าย อำเภอเมือง จังหวัดสตูล และภาษาเขมร ที่หมู่บ้านคันทุเรียน ตำบลภูเขาทอง อำเภอสุคีริน จังหวัดคนราธิวาส และยังพบว่า ในส่วนของภาษามลายูนั้น อาจแบ่งย่อยออกเป็น 2 ภาษาถิ่นใหญ่ ตามลักษณะภาษาที่แตกต่างกัน ได้แก่ภาษามลายูถิ่นสตูล และภาษามลายูถิ่นปัตตานี

1.8 จากการศึกษาการกระจายศัพท์ภาษาไทยและภาษามลายูในเขต 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ผู้วิจัยพบว่าบนพื้นที่วิจัยนี้มีทั้ง บริเวณที่สามารถกำหนดแนวแบ่งเขตระหว่างภาษาไทยและภาษามลายูได้ และ บริเวณที่ไม่สามารถกำหนดแนวแบ่งเขตระหว่างภาษาไทยและภาษามลายูได้

สำหรับในส่วนที่สามารถกำหนดแนวแบ่งเขตภาษาได้นั้น ผู้วิจัยพบว่าสามารถลากแนวแบ่งเขตได้ 5 แนว ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอไว้ในแผนที่อย่างชัดเจนแล้ว ได้แก่ แนวแบ่งเขต A, B, C, D และ E (โปรดดู แผนที่หมายเลข 88 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 88)

ส่วนบริเวณที่ไม่สามารถกำหนดแนวแบ่งเขตระหว่างภาษาไทยและภาษามลายูได้นั้น ได้แก่บริเวณจังหวัดปัตตานีและนราธิวาส เหตุที่ไม่สามารถลากแนวแบ่งเขตบนพื้นที่นี้ได้ เพราะพื้นที่ดังกล่าวนี้ เป็นบริเวณที่มีผู้พูดภาษามลายูหนาแน่น แต่ปรากฏว่ามีหมู่บ้านที่พูดภาษาไทยปรากฏอย่างกระจัดกระจายปะปนอยู่ทั่วไปในสภาพที่ไม่อาจลากแนวแบ่งเขตระหว่างภาษาไทยและภาษามลายูได้

2. อภิปรายผล

2.1 ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมุติฐานไว้ว่า พื้นที่ในบริเวณ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย อันได้แก่ จังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลาและนราธิวาส เป็นรอยต่อของภาษาไทยและภาษามลายู และบริเวณ 5 จังหวัดนี้ สามารถลากแนวแบ่งเขตภาษาระหว่างภาษาไทยและภาษามลายูได้ จากผลการวิจัยนี้พบว่าพื้นที่ในบริเวณ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย เป็นรอยต่อของภาษาไทยและภาษามลายูจริง

2.2 สำหรับสมมุติฐานที่ว่า พื้นที่ของ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้นี้ สามารถลากแนวแบ่งเขตภาษาระหว่างภาษาไทยและภาษามลายูได้นั้น จากผลการวิจัยพบว่า พื้นที่เป้าหมายของการวิจัยเพียงบางส่วนเท่านั้นที่สามารถลากแนวแบ่งเขตภาษาได้ ซึ่งได้แก่บริเวณที่สามารถลากแนวแบ่งเขตภาษา แนว A B C D และ E ดังแสดงไว้ในแผนที่หมายเลข 88 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์เล่มที่ 2 หน้า 88 แล้ว แต่ยังมีพื้นที่บางส่วนที่ไม่สามารถลากแนวแบ่งเขตภาษาระหว่างภาษาไทยและภาษามลายูได้ ซึ่งได้แก่พื้นที่ที่มีกลุ่มผู้พูดภาษาไทยกระจายปะปนอยู่ในบริเวณพื้นที่ที่มีผู้พูดภาษามลายูหนาแน่น ในจังหวัดปัตตานีและนราธิวาส ซึ่งลักษณะภาษาบนพื้นที่นี้ เป็นส่วนที่ส่งผลให้ผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ทั้งหมด

2.3 เมื่อวิเคราะห์ลักษณะการกระจายศัพท์ในจังหวัดยะลา สามารถสรุปได้ว่าการกระจายของภาษามลายูหนาแน่นมาก แต่ผลจากการวิจัยนี้พบว่ามีข้อค้นพบประการหนึ่งที่น่าสนใจ ซึ่งเป็นหลักฐานทางภาษาศาสตร์ ที่สามารถยืนยันเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ ได้ กล่าวคือได้พบว่า มีกลุ่มหมู่บ้านที่มีผู้พูดภาษาไทยปรากฏอยู่ท่ามกลางหมู่บ้านที่มีผู้พูดภาษามลายูอย่างหนาแน่น ซึ่งได้แก่ หมู่บ้านบางหมู่บ้านในตำบลตลิ่งชัน ตำบลตานะปุเต๊ะ และตำบลเขื่อนบางลาง อันเป็นบริเวณที่อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของเขื่อนบางลางที่อำเภอบันนังสตา จังหวัดยะลา ซึ่งในเบื้องต้น ผู้วิจัยมีข้อสงสัยว่าเหตุใดหมู่บ้านที่พูดภาษาไทยเหล่านี้ไปปรากฏอยู่ท่ามกลางหมู่บ้านที่พูดภาษามลายู จากการค้นคว้าเพิ่มเติมจาก พรศักดิ์ พรหมแก้ว (2529:4156-58) ทำให้ทราบว่าประชากรที่พูดภาษาไทยในหมู่บ้านเหล่านี้ ส่วนใหญ่ได้อพยพมาจากแหลมตะลุมพุก อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช เมื่อคราวเกิดพายุและอุทกภัยครั้งใหญ่ เมื่อปี พ.ศ.2505 จึงเป็นสาเหตุให้พบว่ามีภาษาไทยปรากฏอยู่ในพื้นที่ดังกล่าวท่ามกลางภาษามลายู

2.4 จากการพิจารณาแนวแบ่งเขตภาษาไทยและภาษามลายูแนวที่ 1 ซึ่งได้แก่แนว A พบว่า ส่วนหนึ่งของแนวแบ่งเขตมีลักษณะเป็นเส้นวกวนในแนว ตะวันตก-ตะวันออก ตรงบริเวณรอยต่อของ 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสงขลา จังหวัดปัตตานี และจังหวัดยะลา ซึ่งชี้ให้เห็นว่า เป็นการกระจายที่ประสานหล่อมล้าซึ่งกันและกันของภาษาไทย และภาษามลายู และเมื่อพิจารณาพื้นที่ที่มีผู้พูดภาษาไทยอย่างหนาแน่นทางทิศตะวันตกของบริเวณนี้ กับพื้นที่ที่มีผู้พูดภาษามลายูอย่างหนาแน่นทางทิศตะวันออกของบริเวณนี้ อาจนำมาซึ่งข้อสรุปได้ว่า บริเวณรอยต่อของ 3 จังหวัดดังกล่าวนี้ เป็นเขตปรับเปลี่ยนระหว่างภาษาไทยและภาษามลายู และจากผลการวิจัยสามารถกล่าวได้อย่างชัดเจนว่า รอยต่อของภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาในตระกูลไท (Tai) และภาษามลายูซึ่งเป็นภาษาในตระกูล ออสโตรเนเซียน (Austronesian) ในดินแดนของราชอาณาจักรไทย ปรากฏอยู่ตามแนวแบ่งเขตภาษาแนว A นี้ ซึ่งเป็นแนวที่ลากแบ่งพื้นที่ภาษาทั้ง 2 ได้สมบูรณ์ที่สุด (โปรดดูแผนที่หมายเลข 88 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 88)

2.5 จากข้อค้นพบเกี่ยวกับเขตปรับเปลี่ยนระหว่างภาษาไทยและภาษามลายูตรงบริเวณแนวแบ่งเขตภาษา A ตามข้อ 2.4 ข้างบนนี้ สามารถนำไปสู่การอธิบายถึงลักษณะการกระจายของกลุ่มภาษาไทยที่ปรากฏกระจุกกระจายอยู่ในพื้นที่ของจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส ได้ว่าการกระจายของหมู่บ้านที่พูดภาษาไทยเหล่านี้ ไม่น่าจะปรากฏอยู่แต่เดิม กล่าวคือ น่าจะเกิดจากการที่กลุ่มชาติพันธุ์ที่พูดภาษาไทยได้ย้ายถิ่นเข้ามาตั้งรกรากในระยะหลัง ในสมัยที่การคมนาคมไปมาสะดวกขึ้นทำให้การไปมาหาสู่และการโยกย้ายเข้าไปอยู่อาศัยในบริเวณนี้กระทำได้สะดวกขึ้น ส่งผลให้ภาษาไทยเกิดสอดแทรกในลักษณะกระจุกกระจายอยู่ทั่วไป และไม่สามารถลากแนวแบ่งเขตภาษาได้ดังกล่าว (โปรดดูการกระจายของภาษาไทยในพื้นที่ที่มีพูดภาษามลายูหนาแน่นในจังหวัดปัตตานี และ นราธิวาส ในแผนที่หมายเลข 88 ในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เล่มที่ 2 หน้า 88)

2.6 ข้อค้นพบจากการวิจัยนี้ ยืนยันข้อความจริงที่ว่าผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามในเขต 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ไม่ได้เป็นผู้ที่พูดภาษามลายูทุกกลุ่มทุกคนเสมอไป ดังเช่นกรณีของข้อมูลของจังหวัดสตูลซึ่งสำนักงานจังหวัดสตูล (2543) ได้ให้สถิติที่เกี่ยวข้องกับผู้นับถือศาสนาอิสลามว่ามีอยู่ร้อยละ 66 ของประชากรของทั้งจังหวัด แต่ข้อค้นพบของงานวิจัยนี้ปรากฏว่า มีหมู่บ้านที่มีผู้พูดภาษามลายูอยู่เพียง 36 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 14.17 ของหมู่บ้านทั้งหมด จำนวน 254 หมู่บ้าน เท่านั้น จึงน่าจะมีผู้นับถือศาสนาอิสลามที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาแม่อยู่อีกจำนวนหนึ่ง และสรุปได้ว่าผู้ที่นับถือศาสนาอิสลาม ไม่ได้พูดภาษามลายูทุกคน ดังที่คนส่วน

ใหญ่เข้าใจ การศึกษาทางภาษาศาสตร์นี้จึงสามารถชี้ชัดถึงปริมาณของกลุ่มชาติพันธุ์ที่อาศัยอยู่ในบริเวณนี้ได้ใกล้เคียงกับความจริงมากขึ้น

2.7 การค้นพบแนวแบ่งเขตภาษาไทยและภาษามลายูในงานวิจัยนี้ เสมือนเป็นการบันทึกปรากฏการณ์ทางภาษาศาสตร์ของภาษาทั้ง 2 นี้ไว้ ซึ่งจะเป็ประโยชน์สำหรับการทำแผนที่ภาษาศาสตร์ในภาพรวมของประเทศไทย และยังเป็นประโยชน์สำหรับการวิจัยภาษาบนพื้นที่เดียวกันนี้ ซึ่งจะมีขึ้นในอนาคต ในลักษณะที่จะสามารถนำผลของการวิจัยมาเปรียบเทียบกันเพื่ออธิบาย การเปลี่ยนแปลงของภาษาบนพื้นที่นี้

2.9 ข้อค้นพบที่สำคัญประการหนึ่งของการวิจัยนี้ ได้แก่ความหลากหลายของศัพท์ในแต่ละหน่วยอรรถ ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นศัพท์ภาษาไทยและภาษามลายูเท่านั้น แต่ยังมีศัพท์ที่แสดงให้เห็นว่ามีภาษาอื่นปะปนอยู่อีกมาก ซึ่งนับว่าเป็นประโยชน์มากสำหรับแวดวงภาษาศาสตร์ตัวอย่างเช่น มีข้อมูลภาษาตากใบ ได้แก่ศัพท์ “โกรย” ในหน่วยอรรถที่ 41 ‘ตะโกน’ ซึ่งมีพูดในหมู่บ้านของกลุ่มชาติพันธุ์ที่พูดภาษาตากใบ ใน 13 หมู่บ้าน ใน 4 อำเภอ คือ อำเภอเจาะไอร้อง อำเภอระแงะ อำเภอสุไหงปาดี และอำเภอตากใบ ที่หมู่บ้าน 2426, 2427, 2418, 2429, 2514, 2521, 2567, 2568, 2569, 2570, 2573, 2575 และ 2506 ในจังหวัดนราธิวาส มีข้อมูลภาษาชาวเล ที่บ้านเกาะหลี่เป๊ะ ตำบลเกาะสาหร่าย อำเภอเมือง ในจังหวัดสตูล มีข้อมูลภาษาเขมร ที่บ้านคันทุเรียน ตำบลภูเขาทอง อำเภอสุคิริน ในจังหวัดนราธิวาส นอกจากนี้ ยังมีศัพท์ที่แสดงให้เห็นร่องรอยของภาษาตระกูลมอญ-เขมร เช่น ศัพท์ “ควน” ในหน่วยอรรถที่ 50 ‘ภูเขา’ ซึ่งกระจายอยู่บริเวณระหว่างตัวอำเภอหาดใหญ่และตัวอำเภอนาหม่อมบริเวณหนึ่ง กับบริเวณอำเภอ ฉะนะ อำเภอนาทวี และเทพา อีกบริเวณหนึ่ง ซึ่งศัพท์ “ควน” นี้ ไม่ได้กระจายกันพูดในบริเวณตอนเหนือของพื้นที่เป้าหมาย โดยพื้นที่ส่วนอื่นจะใช้ศัพท์อื่น เช่น “เขา” เป็นต้น นอกจากนั้นยังมีศัพท์ “นาเหล่า” ในหน่วยอรรถที่ 64 ‘ทางเกว’ ซึ่งผู้วิจัยสันนิษฐานว่าเป็นศัพท์ภาษาเขมร โดยเกิดหนาแน่นที่อำเภอ ละงู และอำเภอ ควนโดน ที่หมู่บ้าน 1060, 1064, 1071, 1080, 1081, 1083, 1119, 1120, 1182, 1204, 1209, 1225, 1229, 1003 และ 1196 และในจังหวัดสงขลาที่หมู่บ้าน 0177, 0563, 0629, 0647, 0984, 0985, 0986, 0989 และ 0990 ปรากฏการณ์ของภาษาเช่นนี้ นับว่าน่าสนใจมาก ที่จะจุดประกายให้มีการศึกษาค้นหาศัพท์ในภาษาตระกูลโคตระกูลหนึ่งที่ยังปรากฏร่องรอยของการมีอยู่ในอดีตมาถึงปัจจุบัน

3.10 การกำหนดชัดว่าหมู่บ้านใดพูดภาษาใด มีภาษาที่พูดมีลักษณะอย่างไร บนพื้นฐานของข้อมูลภาษาจากเจ้าของภาษาโดยตรงในงานวิจัยนี้ ทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ สำหรับ

บุคคล หลากหลายสาขา อาชีพ ที่สนใจศึกษาเรื่องราวต่าง ๆ บนพื้นที่วิจัยนี้ เช่น ครูผู้สอน นักปกครอง นักวิจัย นักโบราณคดี นักประวัติศาสตร์ นักมานุษยวิทยา นักพัฒนา ตลอดจนนักวิชาการต่าง ๆ ทั้งในและนอกประเทศ

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ฮิวคัก Hudak (2000: xi) ได้กล่าวว่าภาษาตระกูลไท มีพูดกันบนพื้นที่ของระแวกเอเชียอาคเนย์ โดยกระจายกันพูดในบริเวณดังต่อไปนี้ คือ ทางด้านตะวันตก จากแคว้นอัสสัม ประเทศอินเดียไปจนถึงบริเวณทางด้านตะวันออกที่เกาะไหหนาน และในบริเวณทางทิศเหนือจากประเทศจีนตอนใต้ลงมาถึงเขตแดนไทย-มาเลเซียทางทิศใต้ (The Tai family of dialects and languages spreads across Southeast Asia from Assam in the west to the island of Hainan in the east and from southern China in the North to the Thai-Malay border in the south) ผลจากการวิจัยนี้สามารถยืนยันได้ว่า กลุ่มชาติพันธุ์ไท (Tai ethnic group) ซึ่งพูดภาษาตระกูลไท (Tai) ได้กระจายกันอยู่บริเวณไคบ่างในดินแดนใต้สุดของประเทศไทย ซึ่งเป็นข้อค้นพบทางภาษาศาสตร์ ที่สนับสนุน และสร้างความชัดเจนให้กับข้อสรุปของ ฮิวคัก อย่างไรก็ตาม การวิจัยนี้ได้กระทำเฉพาะในขอบเขตของประเทศไทยเท่านั้น ทำให้ไม่สามารถสรุปขอบเขตหรือบริเวณการกระจายกันพูดของภาษาตระกูลไทในเขตแดนตอนใต้สุดของระแวก เอเชียอาคเนย์ได้ ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรมีการศึกษาการกระจายของภาษาไทยในประเทศมาเลเซียต่อจากบริเวณที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแล้วนี้ เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้นว่า ภาษาตระกูลไท มีกระจายอยู่บนขอบเขตใต้สุดของดินแดนเอเชียอาคเนย์ที่ใด

3.2 ควรมีการศึกษากการกระจายศัพท์ภาษาอื่น ๆ เช่น ภาษาขวเต ภาษาจีน ภาษามอญ-เขมร ภาษาพม่าในประเทศไทย ตามแนวการศึกษานี้ เช่น ควรมีการศึกษากการกระจายศัพท์บริเวณชายแดนไทยในภูมิภาคอื่น เช่น ภาคตะวันตก ภาคอีสานตอนเหนือ และตอนล่าง และภาคเหนือ เป็นต้น

3.3 ควรมีการศึกษาภาษาของชุมชนในเขตเมืองโดยเฉพาะเขตเทศบาล เพื่อนำมาเทียบเคียงกับการกระจายศัพท์บริเวณพื้นที่นอกเขตเมือง

3.4 ควรมีการวิจัยตามแนวภูมิศาสตร์ภาษาถิ่น โดยเป็นการศึกษาสืบค้นถึงการปรากฏอยู่ของภาษาตระกูลใดตระกูลหนึ่งในพื้นที่หนึ่ง ซึ่งจะช่วยให้สามารถรับรู้ถึงการตั้งหลักแหล่งของคนในอดีตบนพื้นที่ศึกษานั้นได้

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กนกพร เจริญวัลย์. 2534. การศึกษาการกระจายคำศัพท์ในจังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต. ภาควิชาภาษาตะวันออก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
การปกครอง, กรม. 2541. ทำเนียบท้องที่พุทธศักราช 2541. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ส่วนท้องถื่น
กรมการปกครอง.
- กฤษณีย์ ไวกยะวณิช. 2534. การศึกษาเรื่องศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดยะลา ปัตตานี
และนราธิวาส. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. ภาควิชาภาษา ตะวันออก บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เกศนีย์ วิลเลียม เจ. 2521. คำสำหรับทดสอบเสียงวรรณยุกต์ ในภาษาไทยถิ่น แปลโดย ชีระพันธ์
ถ. ทองคำ. กรุงเทพฯ : สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกษมณี เทพวัลย์. 2526. แนวแบ่งเขตภาษาไทยถิ่นกลางและภาษาไทยถิ่นใต้โดยใช้วรรณยุกต์
เป็นเกณฑ์. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. ภาควิชาภาษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลง-
กรณ์มหาวิทยาลัย.
- จรรยา นวลจันทร์แสง. 2535. วรรณยุกต์ภาษาไทยถิ่นอำเภอเมืองนครปฐม. วิทยานิพนธ์
ปริญญา มหาบัณฑิต. ภาควิชาภาษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จันทิราพร สุขปรีดี. 2531. ภูมิศาสตร์คำศัพท์ภาษาไทยถิ่นในจังหวัดระยอง จันทบุรี ตราด.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. ภาควิชาภาษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- เจริญขวัญ ธรรมประคิษฐ์. 2524. การใช้ลักษณะทางสัทศาสตร์ของสระสูงในการแบ่งเขตภาษา
ถิ่นในจังหวัดศรีสะเกษ กระบี่และภูเก็ต. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. ภาควิชาภาษาศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จำลอง คำบุญชู. 2533. รายงานการวิจัยแนวแบ่งเขตภาษาไทยถิ่นกลางกับภาษาไทยถิ่นเหนือ:
การศึกษาโดยใช้ศัพท์. ทุนอุดหนุนการวิจัยและบริการการศึกษา วิทยาลัยครูลำปาง.
- ชลิกา โรจนวัฒนวุฒิ. 2533. รายงานผลการวิจัยเรื่องภูมิศาสตร์คำศัพท์ภาษาไทย 4 ถิ่น: การ-
ศึกษา เชียงจ๋ากัด ทุนวิจัย รัชดาภิเษกสมโภช ภาควิชาภาษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงใจ เอช. 2529. ภูมิศาสตร์คำศัพท์ภาษาไทยถิ่นในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและนครศรีธรรมราช.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาภาษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุญเสริม อุทราภิรมย์(บรรณาธิการ). 2533. รวมเรื่องเมืองสตูล ที่ระลึกครบรอบ 150 ปี. (หน้า 17-28). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มิตรสยาม.

ประภาพรรณ เสนีคันติกุล. 2528. การศึกษาเรื่องศัพท์ภาษาไทยอินไต้จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราชและสงขลา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาภาษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เปรมินทร์ คาระวี. 2541. แนวแบ่งเขตภาษาไทยและภาษามลายูใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ : การศึกษาศัพท์. รายงานการวิจัย ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ปัดตานี,สำนักงานจังหวัด. 2544. ข้อมูลสถิติสำคัญจังหวัดปัดตานี ปี 2544. (เอกสารอัดสำเนา) มปท.

ปานตา นาคหันรวงศ์. 2530. ภูมิศาสตร์ภาษาจังหวัดอุตรดิตถ์:การศึกษาโดยใช้ศัพท์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สาขาจารึกภาษาไทย ภาควิชาภาษาตะวันออก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ทองนีย์ ศรีธรรมราช. 2526. การศึกษาเปรียบเทียบวรรณยุกต์ภาษาถิ่นผู้ไทยใน 8 จังหวัด. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาชนบท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

พรทิพย์ บุญเก่า. 2532. ภูมิศาสตร์คำศัพท์ภาษาไทยอินไต้จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาภาษาตะวันออก. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

พรศักดิ์ พรหมแก้ว. 2529. แหวมตะลุมทุก, ตำบล. ในสถาบันทักษิณคดีศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2529. สารานุกรมวัฒนธรรมภาคใต้ พ.ศ. 2529. เล่ม 10 (4156-58) กรุงเทพฯ : อมรินทร์การพิมพ์

พริ้มรส มาริประสิทธิ์. 2535. การแปรของเขตปรับเปลี่ยนภาษาระหว่างภาษาไทยอินไต้กลาง และภาษาไทยอินไต้. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาภาษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พล ชินพงษ์. 2529. จังหวัดนราธิวาส. ในสถาบันทักษิณคดีศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2529. สารานุกรมวัฒนธรรมภาคใต้ พ.ศ. 2529. เล่ม 4 (1717-22) กรุงเทพฯ : อมรินทร์การพิมพ์

ไพจิตรย์ มาคมนตรีไชยนรา. มปป. พจนานุกรม มลายู-อังกฤษ. กรุงเทพฯ: โอเคียนสโตร์.

- โมหัมมัด อับดุลกาเดร์. มปป. พจนานุกรม ไทย-มลายู, มลายู-ไทย. กรุงเทพฯ: อักษรภาพพัฒน์ จำกัด.
- ยะลา,จังหวัด. 2544. บรรยายสรุปจังหวัดยะลา. (เอกสารอัคราณา) ยะลา: ฝ่ายข้อมูลและติดตาม ประเมินผล สำนักงานจังหวัดยะลา.
- ยาใจ มาลัยเจริญ. 2531. วรรณยุกต์ในภาษาไทยถิ่นจังหวัดอ่างทองและพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาภาษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- เยาวลักษณ์ อยู่เจริญ. 2534. ภาษาถิ่นย่อยของคำเมืองในจังหวัดแพร่: การศึกษาค้นคว้า. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รตญา กอบศิริกาญจน์. 2535. การแปรของเสียงวรรณยุกต์สูงตกในภาษาไทยถิ่นสุพรรณบุรี ตามตัวแปรทางสังคมบางประการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ระพีพรรณ ใจภักดี. 2535. ภูมิศาสตร์คำศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลา และพัทลุง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาภาษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลอรรัตน์ รัตนคิดถน กุเกิด. 2526. วรรณยุกต์ภาษาไทยถิ่นจังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรรณพร ทองมาก. 2526. แนวแบ่งเขตภาษาไทยถิ่นกลางกับภาษาไทยถิ่นใต้โดยใช้ศัพท์เป็นเกณฑ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วันทนี พันธ์ชาติ. 2526. ภาษาย่อยของคำเมือง : การศึกษาค้นคว้า. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาภาษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัลจิณีน ชูดีวัตร. 2534. เสียงปฏิภาคซุซ-จ-ซ ในบริเวณรอยต่อของภาษาไทยถิ่นจังหวัดอุตรดิตถ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาภาษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วารี วิสกุล. 2526. ภูมิศาสตร์ภาษาจังหวัดสุโขทัย: การศึกษาโดยใช้ศัพท์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาภาษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจินต์ ภาณุพงศ์. 2527. งานวิจัยเรื่องภูมิศาสตร์คำศัพท์ในจังหวัดนครราชสีมา: โครงการนำร่อง. โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย: กรุงเทพฯ.
- วิทย์ เทียงบูรณธรรม 2532. แผนที่เมืองไทย 78 จังหวัด. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเคียนสโคร์.
- วิสุทธีระ เนียมนาค. 2528. ระบบเสียงภาษาของทีพูในจังหวัดลำพูน : การศึกษาเปรียบเทียบ

แบบร่วมสมัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศูนย์การสนเทศ. กระทรวงศึกษาธิการ. (มปป.) รายชื่อโรงเรียนประชาบาลในประเทศไทย. (เอกสารอัดสำเนา).

สงขลา,จังหวัด. 2544. ข้อมูลจังหวัดสงขลา ปี 2544. (เอกสารอัดสำเนา) สงขลา: สำนักงานจังหวัดสงขลา.

สงบ ส่งเมือง และ จูรีรัตน์ บัวแก้ว. 2529. จังหวัดปัตตานี. ในสถาบันทักษิณคดีศึกษา มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. 2529. สารานุกรมวัฒนธรรมภาคใต้ พ.ศ. 2529. เล่ม 5 (2065-72) กรุงเทพฯ: อมรินทร์การพิมพ์.

สตูล,สำนักงานจังหวัด. 2543. สถิติสำคัญจังหวัดสตูลประจำปี 2543. (เอกสารอัดสำเนา) สตูล: สำนักงานจังหวัดสตูล.

สถิติแห่งชาติ, สำนักงาน. 2538. แผนที่แสดงเขตอำเภอ ตำบล เทศบาล และ ข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด พ.ศ.2538. กรุงเทพฯ: กองวิชาการ งานนำเสนอข้อมูลเชิงภูมิศาสตร์ และบริการแผนที่ ฝ่ายแผนที่สถิติ. 340 หน้า.

สมทรง บุรุษพัฒน์. 2524. การศึกษาการกระจายของคำศัพท์ในจังหวัดพิษณุโลก. นครปฐม: สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล.

----- 2543. ภูมิศาสตร์ภาษาถิ่น (Dialect Geography) กรุงเทพฯ: บริษัทเอกการพิมพ์ไท จำกัด.

สมทรง บุรุษพัฒน์, สุจริตถักมณี คีตคง และ ไสภนา ศรีจำปา. 2540. รายงานการวิจัยเรื่อง สถานภาพงานวิจัยภาษาศาสตร์ในประเทศไทย (The Status of Research in Linguistics in Thailand). มปท.

สมพงศ์ วิทยศักดิ์พันธ์. 2522. การศึกษาภาษาถิ่นระยอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สลับ เปี่ยมเพิ่มสุข. 2529. ภูมิศาสตร์คำศัพท์ภาษาไทยถิ่นในจังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาภาษาตะวันออก มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สุรีย์พร เลิศกุลทานนท์. 2528. ภูมิศาสตร์คำศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงา กระบี่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาภาษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุภาวดี กองสุวรรณ. 2531. การศึกษาการกระจายของคำศัพท์ในจังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาภาษาตะวันออก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สถิติแห่งชาติ, สำนักงาน. สำนักงานกฤษฎีกา. 2538. แผนที่แสดงเขตอำเภอ ตำบล เทศบาล

และ ข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด พ.ศ. 2538.

อมร ทวีศักดิ์. 2529. ภาษาชาวเล (Urak Lawoi'). กรุงเทพฯ: ปิ่นเกล้าการพิมพ์

ภาษาอังกฤษ

Bussman, Hadumod. 1996. *Routledge Dictionary of Language and Linguistics*. (Translated and edited by Gregory Trauth and Kerstin Kazzazi) London: Routledge.

Chalida Rinprom Rojanawathanawuth. 1970. *Studies in three Thai dialects*. Ph.D. Unpublished dissertation. University of Copenhagen. Copenhagen. Denmark.

Chambers, J.K. and Trudgill. 1980. *Dialectology*. Cambridge: Cambridge University Press.

Hudak, Thomas John. 2000. *Cushing's Shan-English Dictionary: A Phonetic Version*. USA: Arizona State University Program for Southeast Asian Studies Monograph Series Press.

Huffman, E. Franklin and Improum. 1978. *English- Khmer Dictionary*. New Haven: Yale University Press.

Li, Fang Kuei. 1977. *A Handbook of Comparative Tai*. USA: The University Press of Hawaii.

Matthews, P.H. 1997. *The Concise Oxford Dictionary of Linguistics*. Oxford: Oxford University Press.

Wakelin, Martyn F. 1972. *Patterns in the Folk Speech of the British Isles*. London: The ATHLONE PRESS of the university of London.

Winstedt, Richard. 1959. *A practical modern English-Malay dictionary*. Singapore: Marican & Sons.

Petyt, K.M. 1980. *The study of dialect : An introduction to dialectology*. Andre Deutsch : Great Britain.

ภาคผนวก ก.

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่องภูมิศาสตร์คำศัพท์ภาษาไทยและภาษามลายูในเขต 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย

คำชี้แจง

- แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสำหรับเก็บข้อมูลภาษาเพื่อศึกษาการกระจายคำศัพท์ของภาษาไทยและภาษามลายู เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปทำแผนที่ภาษาของ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งได้แก่ จังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่องานวิชาการในหลายแขนงวิชา
- การทำวิจัยนี้จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากทุกหมู่บ้าน เพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วนในการจัดทำแผนที่ภาษา จึงขอให้ผู้ตอบแบบสอบถาม กรุณาตอบให้ครบถ้วนทุกข้อ และส่งคืนไปยังผู้วิจัยโดยด่วน ตามกำหนดเวลาที่ระบุ จะเป็นพระคุณยิ่ง หากผู้วิจัยยังไม่ได้รับแบบสอบถามคืนไป ผู้วิจัยจะส่งแบบสอบถามมายังท่านอีก เพราะสำคัญว่าแบบสอบถามยังไม่ได้ถึงมือท่าน ทั้งนี้เพื่อไม่ให้ข้อมูลภาษาจากหมู่บ้านของท่านขาดหายไปจากแผนที่ภาษา
- แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 3 ตอน ดังนี้
  - ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้ข้อมูลและผู้กรอกแบบสอบถาม
  - ข้อมูลเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ใช้พูดกันระหว่างผู้ที่อาศัยอยู่ในครอบครัวเดียวกันภายในหมู่บ้าน คำศัพท์มีทั้งสิ้น 75 คำ
  - ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนภาษาที่มีใช้พูดกันในหมู่บ้าน เพื่อให้ได้รับข้อมูลที่ชัดเจนว่า บริเวณใดใช้ภาษาใดบ้าง
- ผู้ให้ข้อมูลสำหรับแบบสอบถามนี้คือ ผู้นำหมู่บ้าน (หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้นำหมู่บ้าน) ที่ได้อาศัยอยู่ในหมู่บ้านนี้มาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี และเป็นผู้มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาของประชากรในหมู่บ้านโดยรวมเป็นอย่างดี

ตอนที่ 1

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้ข้อมูลและหรือผู้กรอกแบบสอบถาม

- คำชี้แจง กรุณากรอกข้อมูลในช่องว่าง (ผู้ให้ข้อมูลอาจเป็นคนเดียวกันกับผู้กรอกแบบสอบถาม)
- ผู้ให้ข้อมูล ชื่อ.....นามสกุล.....อาชีพ.....
ตำแหน่ง.....เพศ.....อายุ.....
ที่อยู่ บ้านเลขที่.....บ้าน.....ถนน.....หมู่ที่.....
ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....
ระดับการศึกษา.....นับถือศาสนา.....ภาษาที่ท่านใช้พูดคุยกับบุคคลที่อยู่ในครอบครัวของท่านคือภาษา..... ท่านอาศัยอยู่ในหมู่บ้านนี้มาเป็นเวลา.....ปี
  - ผู้กรอกแบบสอบถาม ชื่อ.....นามสกุล.....อาชีพ.....
ตำแหน่ง.....เพศ.....อายุ.....
ที่อยู่ บ้านเลขที่.....บ้าน.....ถนน.....หมู่ที่.....
ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....

ชื่อหมู่บ้าน..... หมู่ที่..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

ตอนที่ 2

ท่านพบว่าคนในหมู่บ้านนี้ส่วนใหญ่พูดคำที่มีความหมายต่อไปนี้ ในการพูดคุยกันระหว่างสมาชิกของครอบครัวในครัวเรือนเดียวกันว่าอย่างไร ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย (✓) หลังตัว ก. หรือ ข. หรือ ค. ที่อยู่หน้าคำที่ท่านเลือก หากคำที่ให้มาไม่ตรงกับที่มีพูดกันในหมู่บ้านของท่าน โปรดเขียนคำที่มีพูดกันตามความเป็นจริงนั้นลงในช่อง อื่น ๆ ซึ่งอยู่ในช่องว่างขวามือสุด

ตัวอย่าง

ความหมาย		คำที่ใช้พูดระหว่างบุคคลที่อยู่ในครอบครัวเดียวกัน			อื่น ๆ	
'ข้าวสวย'	⇒	ก. ✓	นาซี	ข. บาย	ค. ข้าว	.....

	ความหมาย		คำที่ใช้พูดระหว่างบุคคลที่อยู่ในครอบครัวเดียวกัน			อื่น ๆ
1.	'นก'	⇒	ก. บุง	ข. นก	ค. ชัดสะลาบ	.....
2.	'ไก่'	⇒	ก. อาแย	ข. มีอน	ค. ไก่	.....
3.	'เบ็ด'	⇒	ก. เตีย	ข. อี เต๊ะ	ค. เบ็ด	.....
4.	'วัว'	⇒	ก. โท	ข. วัว	ค. ลือฮู	.....
5.	'ม้า'	⇒	ก. ม้า	ข. กูดอ	ค. เสะ	.....
6.	'ควาย'	⇒	ก. ควาย	ข. กรอเบย	ค. กูบา	.....
7.	'ช้าง'	⇒	ก. ดอมเรย	ข. กาเจาะห์	ค. ช้าง	.....
8.	'แมว'	⇒	ก. แมว	ข. จมา	ค. กูจิง	.....
9.	'หนู'	⇒	ก. ก้อนดล	ข. หนู	ค. ตีกู	.....
10.	'เสื่อ'	⇒	ก. มีมา	ข. เสื่อ	ค. คลา	.....
11.	'งู'	⇒	ก. งู	ข. บัวะห์	ค. ชูลา	.....
12.	'กบ'	⇒	ก. กบ	ข. กาเต๊ะ	ค. ก็องเกบ	.....
13.	'เต่า'	⇒	ก. กูฆอ	ข. เต่า	ค. อ็อนเด็ก	.....
14.	'ปลา'	⇒	ก. เทรย	ข. อีแก	ค. ปลา	.....
15.	'ปู'	⇒	ก. กือ แด	ข. ปู	ค. กะตาม	.....
16.	'กุ้ง'	⇒	ก. บ็อง กอง	ข. กุ้ง	ค. ฮู แด	.....

ความหมาย		คำที่ใช้พูดระหว่างบุคคลที่อยู่ในครอบครัวเดียวกัน			อื่น ๆ
17. 'ไส้เดือน'	⇒	ก. ร็อส์ เดย	ข. จาจัง	ค. เดือน	.....
18. 'ปลาไหล'	⇒	ก. ปลาไหล	ข. ออน ดวง	ค. บือโละ	.....
19. 'สิง'	⇒	ก. กือ หมอ	ข. สวา	ค. ลิง	.....
20. 'ค้ำคาว'	⇒	ก. ปรอเจีย	ข. ค้ำคาว	ค. ทะลอลาวา	.....
21. 'สีดำ'	⇒	ก. ดำ	ข. เขมา	ค. อีเต	.....
22. 'สีแดง'	⇒	ก. แมเราะห์	ข. แดง	ค. กรอฮอม	.....
23. 'สีเขียว'	⇒	ก. ไบคอง	ข. ฮียา	ค. เขียว	.....
24. 'สีขาว'	⇒	ก. บูเตาะห์	ข. ขาว	ค. ซอ	.....
25. 'สีน้ำเงิน'	⇒	ก. บิวู	ข. เคียว	ค. น้ำเงิน	.....
26. 'มือ'	⇒	ก. มือ	ข. ทา แง	ค. ได	.....
27. 'ตา'	⇒	ก. มาตอ	ข. มะเนก	ค. ตา	.....
28. 'หู'	⇒	ก. หู	ข. ลีงอ	ค. ทรอเจียก	.....
29. 'ผม'	⇒	ก. ซ็อก	ข. ผม	ค. ราโมะ	.....
30. 'เล็บ'	⇒	ก. กูกู	ข. กรอ จอก	ค. เล็บ	.....
31. 'ฟัน'	⇒	ก. ทะเม็ญ	ข. ฟัน	ค. กีกี	.....
32. 'ลิ้น'	⇒	ก. อ็อน ดาด	ข. ลีเตาะห์	ค. ลิ้น	.....
33. 'แก้ม'	⇒	ก. แก้ม	ข. ทะ ป็อล	ค. บีบี	.....
34. 'คาง'	⇒	ก. ตา ชู	ข. จ็อง กา	ค. คาง	.....
35. 'บ่า, ไหล'	⇒	ก. บาชู	ข. บ่า	ค. สมา	.....
36. 'นม' (อวัยวะ)	⇒	ก. เตาะห์	ข. นม	ค. กอแปะ	.....
37. 'เท้า'	⇒	ก. ดิน	ข. กากี	ค. เจิง	.....
38. 'นั่ง'	⇒	ก. อ็อง กุย	ข. นั่ง	ค. ดูโต๊ะ	.....
39. 'นอน'	⇒	ก. นอน	ข. เดก	ค. ตีโด	.....
40. 'ยืน'	⇒	ก. ดีร์	ข. โซ	ค. ยืน	.....
41. 'ตะโกน'	⇒	ก. กู๋ (โก้)	ข. นาซง	ค. สะเรก	.....
42. 'กิน'	⇒	ก. ซี	ข. กิน	ค. มาแก	.....
43. 'ตี'	⇒	ก. กาเตาะห์	ข. เวียย	ค. ตี	.....

	ความหมาย		คำที่ใช้พูดระหว่างบุคคลที่อยู่ในครอบครัวเดียวกัน			อื่นๆ
44.	'ตบ'	⇒	ก. เตียะ	ข. ตบ	ค. ตาปา	.....
45.	'หัวเราะ'	⇒	ก. ชุกอ	ข. หัว	ค. เซ็ด	.....
46.	'ร้องไห้'	⇒	ก. ยุม	ข. ร้อง	ค. ดีเยาะ	.....
47.	'ฟัง'	⇒	ก. ด็องา	ข. ฟัง	ค. สะดັบ	.....
48.	'นา'	⇒	ก. สะเว	ข. นา	ค. บือ แน	.....
49.	'ดิน'	⇒	ก. เดย	ข. ตาเนาะห์	ค. ดิน	.....
50.	'ภูเขา'	⇒	ก. เซา	ข. พะนุม	ค. บู เกะ	.....
51.	'คลอง'	⇒	ก. ชุงา	ข. สะตัง	ค. กลอง	.....
52.	'ต้นไม้'	⇒	ก. ป่าซงกายู	ข. ต้นไม้	ค. เดิมเฉอ	.....
53.	'ดอกไม้'	⇒	ก. ผกา	ข. ดอกไม้	ค. บุงอ	.....
54.	'น้ำ'	⇒	ก. อาย	ข. ตึก	ค. น้ำ	.....
55.	'ลม'	⇒	ก. อมิง	ข. ลม	ค. คะยอล	.....
56.	'ฝน'	⇒	ก. ผ่น,(ซน)	ข. อู แย	ค. เฟลียง	.....
57.	'ดวงจันทร์'	⇒	ก. พระจันทร์	ข. บูล	ค. เค	.....
58.	'บ้าน'	⇒	ก. ผะเตะ	ข. รุณะกะห์	ค. เรือน,(เริน)	.....
59.	'ห้อง'	⇒	ก. บี้และ	ข. ห้อง	ค. บ็อนตูป	.....
60.	'ประตู'	⇒	ก. ปากตุ	ข. ตะเวีย	ค. ปิตู	.....
61.	'หน้าต่าง'	⇒	ก. ปิตู นาเต	ข. หน้าต่าง	ค. บ็องอวด	.....
62.	'เสื้อ'	⇒	ก. อาว	ข. บายู	ค. เสื้อ	.....
63.	'ผ้า'	⇒	ก. ผ้า	ข. คาเอง	ค. ซอมปาด	.....
64.	'กางเกง'	⇒	ก. สะสุวา	ข. โด	ค. กางเกง	.....
65.	'เข็มขัด'	⇒	ก. กือเนะ	ข. ซะเสกกระวัด	ค. สายรัด	.....
66.	'ร่วม'	⇒	ก. เกลอะห์	ข. ปายง	ค. ร่วม	.....
67.	'หม้อ'	⇒	ก. ฉะนัง	ข. หม้อ	ค. บูโยะ	.....
68.	'มิด'	⇒	ก. มิด	ข. กือบเบ็ด	ค. ปิซา	.....
69.	'มะม่วง'	⇒	ก. ปาโอะย๋	ข. สวาย	ค. ลูกม่วง	.....
70.	'กล้วย'	⇒	ก. กล้วย	ข. บีแซ	ค. เจก	.....

ความหมาย		คำที่ใช้พูดระหว่างบุคคลที่อยู่ในครอบครัวเดียวกัน			อื่น ๆ
71. 'เงาะ' (ผลไม้)	⇒	ก. สาวมาก	ข. ผมเงาะ	ค. เงาะแต	.....
72. 'ส้ม'	⇒	ก. สี่มา	ข. ส้มแป้น	ค. โกรด	.....
73. 'มะพร้าว'	⇒	ก. พพร้าว	ข. (ทะเล)โดง	ค. ญอ	.....
74. 'มะละกอ'	⇒	ก. บือเตะ	ข. ละซง	ค. ลอกอ	.....
75. 'อ้อย'	⇒	ก. อ้อมเพิว	ข. อ้อย	ค. เตอ บู	.....

ตอนที่ 3

เมื่อพิจารณาภาพรวม ท่านพบว่าประชากรในหมู่บ้านนี้ใช้ภาษาพูดภายในครอบครัวของตนแบ่งเป็น
กี่ภาษา (ตอบโดยใส่เครื่องหมาย ✓ ใน และเติมคำ)

ภาษาเดียว คือ ภาษามลายู

ภาษาเดียว คือ ภาษาไทย

2 ภาษา คือ ภาษามลายูกลุ่มหนึ่งซึ่งส่วนใหญ่อยู่บริเวณทิศ ..... ของหมู่บ้าน
คือบริเวณบ้าน .....

และภาษาไทยอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งส่วนใหญ่อยู่บริเวณทิศ ..... ของหมู่บ้าน
คือบริเวณบ้าน .....

อื่น ๆ .....

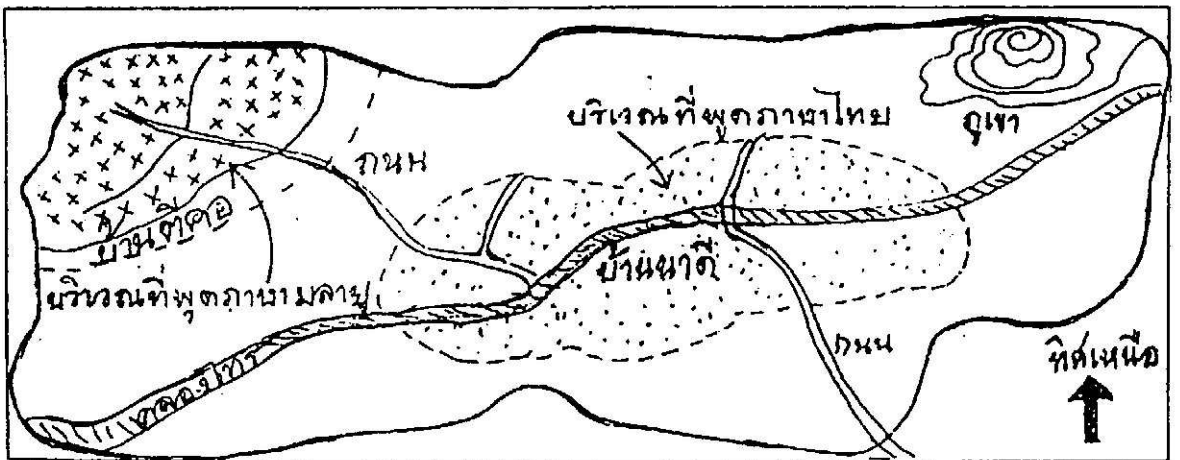
กรณีที่มีหมู่บ้านนี้มีผู้ใช้ภาษามากกว่า 1 ภาษา โปรดอธิบายพร้อมวาดแผนผังของหมู่บ้านคร่าว ๆ เพื่อ
แสดงให้เห็นบริเวณพื้นที่ที่ใช้ภาษานั้น ๆ (ดูตัวอย่างด้านหลัง)

.....
.....

(หากต้องการใช้พื้นที่มากกว่านี้ โปรดเขียนด้านหลังแบบสอบถามนี้)

ตัวอย่าง

แสดงการวาดแผนผังของหมู่บ้าน เพื่อแสดงบริเวณพื้นที่ที่ใช้ภาษาต่าง ๆ

ส่ง

ตู้ ปณศ. 78
ไปรษณีย์คอหงส์
อำเภอหาดใหญ่
จังหวัดสงขลา
90112

ภาคผนวก ข.

ตารางจัดเก็บข้อมูลภาษาไทย-มตาฯ โครงการ"ภูมิศาสตร์คำศัพท์ภาษาไทยและภาษามลายูในเขต 5 จังหวัด

ตาราง 1

รายแผนภาคใต้ของประเทศไทย" ดร. เปรมินทร์ การะวี : หัวหน้าโครงการ สนับสนุนโดย สกว.

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

หมู่ที่/ชื่อบ้าน

ที่	คำ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	นก												
2	ไก่												
3	เมียด												
4	วัว												
5	ม้า												
6	ควาย												
7	ช้าง												
8	แมว												
9	หนู												
10	เสือ												
11	งู												
12	กบ												
13	เต่า												
14	ปลา												
15	ปู												
16	กุ้ง												
17	ไส้เดือน												

หมู่ที่/ชื่อบ้าน

ที่	คำ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
18	ปลาไหล												
19	ดิ่ง												
20	ข้างขาว												
21	สีคำ												
22	สีมตง												
23	สีเขียว												
24	สีขาว												
25	สีน้ำเงิน												
26	มือ												
27	ตา												
28	หู												
29	ผม												
30	เล็บ												
31	ฟัน												
32	ดิน												
33	แก้ม												
34	คาง												
35	น้ำ, โหด												
36	นม(อวัยวะ)												
37	เท้า												

หมู่ที่/ชื่อบ้าน

ที่	คำ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
58	บ้าน												
59	ห้อง												
60	ประตู												
61	หน้าต่าง												
62	เคี้ยว												
63	ผ้า												
64	ทางเกว												
65	เข็มบัค												
66	ร่ม												
67	หม้อ												
68	ม็อค												
69	มะม่วง												
70	กล้วย												
71	เงาะ(ผลไม้)												
72	ส้ม												
73	มะพร้าว												
74	มะละกอ												
75	อ้อย												
	สถานภาษา												

ตารางจัดเก็บข้อมูลภาษาไทย-มลายู โครงการ "ภูมิศาสตร์คำศัพท์ภาษาไทยและภาษามลายูในเขต 5 จังหวัด

๐๐๐

รายงานภาคใต้ของประเทศไทย* ดร. ประพันธ์ การะวิ : หัวหน้าโครงการ สนับสนุนโดย ศกว.

ตำบล กะลวนหม้อ อำเภอ ไม้สอ จังหวัด นราธิวาส

หมู่ที่ ๑๐๓

ที่	คำ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
		มรณการ	ต่าย	เมลา	เรวตันนัง	ละมอว	นิกลทอว	ปลากาปะ	โดกชทา	โอมอชทา			
1	นก	มรณ	มรณ	มรณ	ม.รณ	ม.รณ	นก	มรณ	มรณ	นก			
2	ไก่	๐๗๑๖	๐๗๑๖	๐๗๑๖	๐๗๑๖	๐๗๑๖	๗๑	๐๗๑๖	๐๗๑๖	๗๑			
3	เป็ด	๐๗๑๖	๐๗๑๖	๐๗๑๖	๐๗๑๖	๐๗๑๖	เม็ด	๐๗๑๖	๐๗๑๖	เม็ด			
4	วัว	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑			
5	ม้า	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑			
6	กาบ	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑			
7	ช้าง	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑			
8	แมว	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑			
9	หนู	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑			
10	เสือ	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑			
11	งู	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑			
12	กบ	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑			
13	เต่า	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑			
14	ปลา	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑			
15	ปู	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑			
16	กุ้ง	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑			
17	ไส้เดือน	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑	๗๑			

แบบที่สี่บ้าน

ที่	คำ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
		นางมหาทว	ท่น	นบ	นางมหาทว	นบ	นางมหาทว	นบ	นางมหาทว	นบ			
18	ปลาไหล	มีโกล:	มีโกล:	มีโกล:	มีโกล:	มีโกล:	มีโกล:	มีโกล:	มีโกล:	มีโกล:			
19	ลิง	มีโกล	มีโกล	มีโกล	มีโกล	มีโกล	มีโกล	มีโกล	มีโกล	มีโกล			
20	ค้างคาว	กคาว	กคาว	กคาว	กคาว	กคาว	กคาว	กคาว	กคาว	กคาว			
21	เสีคำ	อ๑๑๓	อ๑๑๓	อ๑๑๓	อ๑๑๓	อ๑๑๓	อ๑๑๓	อ๑๑๓	อ๑๑๓	อ๑๑๓			
22	ตีแดง	๑๑๑๑๑	๑๑๑๑๑	๑๑๑๑๑	๑๑๑๑๑	๑๑๑๑๑	๑๑๑๑๑	๑๑๑๑๑	๑๑๑๑๑	๑๑๑๑๑			
23	ตีเขียว	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑			
24	ตีขาว	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑			
25	ตีน้ำเงิน	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑			
26	มีอ	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑			
27	ตา	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑			
28	หู	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑			
29	นม	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑			
30	เล็บ	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑			
31	ฟัน	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑			
32	ตีน	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑			
33	แก้ม	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑			
34	กาง	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑			
35	ป่า, โท่ง	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑			
36	นม(อวัยวะ)	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑			
37	เท้า	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑	๑๑๑๑			

ที่	คำ	หมู่บ้าน											
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
		ภกขภกข	ดาข	ขลข	ภกขภกข	ขลข	ภกขภกข	ภกขภกข	ภกขภกข	ภกขภกข			
38	นั่ง	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖			
39	นอน	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖			
40	ยืน	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖			
41	ตะโกน	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖			
42	กิน	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖			
43	ดี	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖			
44	ตน	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖			
45	หัวเราะ	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖			
46	ร้องไห้	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖			
47	หิง	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖			
48	นา	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖			
49	กิน	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖			
50	ภูเขา	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖			
51	คลอง	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖			
52	ต้นไม้	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖			
53	ดอกไม้	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖			
54	น้ำ	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖			
55	ต้นไม้	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖			
56	ต้นไม้	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖			
57	ควงจันทร์	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖	๑/๑๖			

หมู่ที่/ชื่อบ้าน

ที่	คำ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
		นางมะนาว	ดาบ	เงอ	ราชคันตง	ส:งอบ	ฉีกกลอง	ปลากาปลา	โตกสกา	โพธิ์งาม			
58	บ้าน	รู/ดาบ: ๕	รู/ดาบ: ๕	รู/ดาบ: ๕	รู/ดาบ: ๕	รู/ดาบ: ๕	รู/ดาบ: ๕	รู/ดาบ: ๕	รู/ดาบ: ๕	รู/ดาบ: ๕			
59	ห้อง	มี/โลง	มี/โลง	มี/โลง	มี/โลง	มี/โลง	มี/โลง	มี/โลง	มี/โลง	มี/โลง			
60	ประตู	มี/ต	มี/ต	มี/ต	มี/ต	มี/ต	มี/ต	มี/ต	มี/ต	มี/ต			
61	หน้าต่าง	มี/ต/กา/๑๑	มี/ต/กา/๑๑	มี/ต/กา/๑๑	มี/ต/กา/๑๑	มี/ต/กา/๑๑	มี/ต/กา/๑๑	มี/ต/กา/๑๑	มี/ต/กา/๑๑	มี/ต/กา/๑๑			
62	เสื่อ	นาง	นาง	นาง	นาง	นาง	นาง	นาง	นาง	นาง			
63	ผ้า	ดาบ/๑๑	ดาบ/๑๑	ดาบ/๑๑	ดาบ/๑๑	ดาบ/๑๑	ดาบ/๑๑	ดาบ/๑๑	ดาบ/๑๑	ดาบ/๑๑			
64	ทางแดง	ส:๑๑	ส:๑๑	ส:๑๑	ส:๑๑	ส:๑๑	ส:๑๑	ส:๑๑	ส:๑๑	ส:๑๑			
65	เข้มนัด	มี/๑๑	มี/๑๑	มี/๑๑	มี/๑๑	มี/๑๑	มี/๑๑	มี/๑๑	มี/๑๑	มี/๑๑			
66	รับ	นาง๑	นาง๑	นาง๑	นาง๑	นาง๑	นาง๑	นาง๑	นาง๑	นาง๑			
67	หม้อ	มี/๑๑	มี/๑๑	มี/๑๑	มี/๑๑	มี/๑๑	มี/๑๑	มี/๑๑	มี/๑๑	มี/๑๑			
68	มีด	มี/๑๑	มี/๑๑	มี/๑๑	มี/๑๑	มี/๑๑	มี/๑๑	มี/๑๑	มี/๑๑	มี/๑๑			
69	มะม่วง	นาง/๑๑	นาง/๑๑	นาง/๑๑	นาง/๑๑	นาง/๑๑	นาง/๑๑	นาง/๑๑	นาง/๑๑	นาง/๑๑			
70	กล้วย	มี/๑๑	มี/๑๑	มี/๑๑	มี/๑๑	มี/๑๑	มี/๑๑	มี/๑๑	มี/๑๑	มี/๑๑			
71	เงาะ(ผลไม้)	นาง/๑๑	นาง/๑๑	นาง/๑๑	นาง/๑๑	นาง/๑๑	นาง/๑๑	นาง/๑๑	นาง/๑๑	นาง/๑๑			
72	ส้ม	มี/๑๑	มี/๑๑	มี/๑๑	มี/๑๑	มี/๑๑	มี/๑๑	มี/๑๑	มี/๑๑	มี/๑๑			
73	มะพร้าว	นาง	นาง	นาง	นาง	นาง	นาง	นาง	นาง	นาง			
74	มะละกอ	มี/๑๑	มี/๑๑	มี/๑๑	มี/๑๑	มี/๑๑	มี/๑๑	มี/๑๑	มี/๑๑	มี/๑๑			
75	อ้อย	นาง	นาง	นาง	นาง	นาง	นาง	นาง	นาง	นาง			
สถานะภาพ													
ไทย/มลายู		๒	๒	๒	๒	๒	(๓)	๒	๓/๒	๑			

ตารางจัดเก็บข้อมูลภาษาไทย-มลายู โครงการ"ภูมิศาสตร์คำศัพท์ภาษาไทยและภาษามลายูในเขต 5 จังหวัด								ตาราง 2	
ชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย" ดร. เปรมีนทร์ ภาวะวี : หัวหน้าโครงการ สนับสนุนโดย สกว.								ภาษา	
จังหวัด.....								อำเภอ	
หน่วยอรรถ (.....) '.....' มีรูปแบบของคำ ดังนี้									
1 /	2 /	3 /	4 /	5 /	6 /	7 /	8 /	9 /	10 /
11 /	12 /	13 /	14 /	15 /	16 /	17 /	18 /	19 /	20 /
21 /	22 /	23 /	24 /	25 /	26 /	27 /	28 /	29 /	30 /
31 /	32 /	33 /	34 /	35 /	36 /	37 /	38 /	39 /	40 /
41 /	42 /	43 /	44 /	45 /	46 /	47 /	48 /	49 /	50 /

ตารางจัดเก็บข้อมูลภาษาไทย-มลายู โครงการ"ภูมิศาสตร์คำศัพท์ภาษาไทยและภาษามลายูในเขต 5 จังหวัด									ตาราง 2
ชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย" ดร. เปรมินทร์ ภาระวี : หัวหน้าโครงการ สนับสนุนโดย สกว.									ภาษา ... มลายู .....
จังหวัด..... ศศค.....									อำเภอ ..เมือง, ทุ่ง.....
หน่วยบรรด (...10....) ..... คือ ..... มีรูปแบบของคำ ดังนี้									
1 / 0997	2 / 1006	3 / 1009	4 / 1011	5 / 1012	6 / 1013	7 / 1016	8 / 1017	9 / 1040	10 / 1041
กลองขุดเหนือ	โกลกทราย	กาคุมี	คคังใต้	ท่าห้วย	ท่าคคองใต้	กุ่มจามังใต้	กบังจามังเหนือ	กาคันยีนตัน	ตันหมไป
รีเมา	โผม	ตารูเมา	ทาร์เมา	รีเมา	รีเมา	นาร์เมา	อีเมา	ซาร์เมา	รีเมา
11 / 1043	12 / 1049	13 / 1050	14 / 1052	15 / 1053	16 / 1054	17 / 1055	18 / 1103	19 / 1100	20 / 1008
บงกันเคย	ตารีโต๊ะห้า	เกาะหลักปี	ท่ามเล็งเหนือ	ท่ามเล็งใต้	เกาะยง	ตันหยงกาบาย	ท่ามาดัย	เกาะมีโหนด	บ้านจวน
รีเมา	รีเมา	บัตัด	รีเมา	ฮาร์เมา	ฮาร์เมา	ฮาร์เมา	ฮาร์เมา	แรเมา	อีเมา
21 /	22 / 1054	23 /	24 /	25 /	26 /	27 /	28 /	29 /	30 /
31 /	32 /	33 /	34 /	35 /	36 /	37 /	38 /	39 /	40 /
41 /	42 /	43 /	44 /	45 /	46 /	47 /	48 /	49 /	50 /

ตารางวิเคราะห์ศัพท์

โครงการ ภูมิศาสตร์คำศัพท์ภาษาไทยและภาษามลายูในเขต 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย

หัวหน้าโครงการ : ดร. ประมินทร์ การะวี

หน่วยอรรถที่..... ' .....

ภาษา	สัญลักษณ์	ศัพท์	คำศัพท์
ไทย	T1	.....	.....
	T2	.....	.....
	T3	.....	.....
	T4	.....	.....
	T5	.....	.....
	T6	.....	.....
	T7	.....	.....
	T8	.....	.....
	T9	.....	.....
	T10	.....	.....
มลายู	M1	.....	.....
	M2	.....	.....
	M3	.....	.....
	M4	.....	.....
	M5	.....	.....
	M6	.....	.....
	M7	.....	.....
	M8	.....	.....
	M9	.....	.....
	M10	.....	.....

ให้สัญลักษณ์ลงในแผนที่แล้ว (✓)

สตูล....., สงขลา....., ปัตตานี....., ยะลา....., นราธิวาส.....

ภาคผนวก ค.

ข้อมูลจำนวนหมู่บ้านที่ดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ที่	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน ทั้งหมด	หมู่บ้านที่ไม่ได้ รับแบบสอบถาม ตามฉบับคืน	หมู่บ้านที่ตอบ แบบสอบถาม
1	สตูล	7	36	256	2	254
2	สงขลา	16	127	987	18	969
3	ยะลา	8	58	328	2	326
4	ปัตตานี	12	115	619	7	612
5	นราธิวาส	13	77	530	11	519
	รวม	56	413	2,720	40	2,680

บัญชีรายชื่อหมู่บ้านที่ผู้วิจัยไม่ได้รับแบบสอบถามกลับคืน

ที่	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล	หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	หมู่ที่	ชื่อบ้าน		
1	สตูล	ทุ่งหว้า	ขอนกลาง	1146	1	ขอนกลางตะวันออก		
2			ควนโคน	วังประจัน	1202	2	เขาน้อย	
3			หาดใหญ่	ทุ่งตำเสา	0046	3	หูแร่	
4				ตะเคา	ท่าโพธิ์	0163	7	เขาวังชิง
5					ปรึก	0173	2	ทุ่งออก
6						0174	3	ตลาดปรึก
7					สำนักแก้ว	0196	9	ควนยาง
8				นาทวี	นาทวี	0208	4	นาทวีใต้
9				ระโนด	ระโนด	0300	7	หัวถิน
10						ท่าบอน	0320	5
11					0321	6	ศาลาหลวงล่าง	
12					0323	8	คลองเป็ด	
13			บ้านขาว		0347	5	คูวดก	
14			วัดสน		0356	1	สามบ่อ	
15					0357	2	วัดนก	
16					0358	3	วัดสน	
17					0359	4	พังขาม	
18		เทพา	ปากบาง		0606	3	เกาะแลหนัง	
19		สะบ้าย้อย	เขาแดง	0692	7	เกาะยาง		
20		กระเสสตินธุ์	โรง	0887	1	โคกพระ		

บัญชีรายชื่อหมู่บ้านที่ผู้วิจัยไม่ได้รับแบบสอบถามกลับคืน

ที่	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล	หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	หมู่ที่	ชื่อบ้าน
21	ยะลา	เมืองยะลา	ตาเซะ	1308	5	ทุ่งขอบ
22		กาบัง	บวละ	1555	7	คลองปุด
23	ปัตตานี	ยะรัง	ยะรัง	1647	3	บินยะรัง
24			สะควา	1709	7	กูแบบาเคาะ
25				1710	8	ปุดะ
26		หนองจิก	คาโต๊ะ	1768	5	กูแบกีเย
27		แม่ลาน	ม่วงเคี้ย	2189	3	ตันหยง
28				2190	4	ม่วงเคี้ย
29				2192	6	ลองแคยอ
30	นราธิวาส	ศรีสาคร	ศรีบรรพต	2410	3	ค็องอ
31				2412	5	ไอร์กือเนาะ
32		สุโหงปาดี	ปะจูรู	2501	4	ละหาน
33				2502	5	โคกสขยา
34		สุคีริน	มาโบง	2653	2	ยาเค๊ะ
35			สุคีริน	2663	2	สวนนอก
36				2664	3	กม. 3
37		ตากใบ	เกาะสะท็อน	2592	6	สันติสุข
38				2592/1	7	จาแบปะ
39				2592/2	8	ราญอ
40				2593/3	9	ชุมชนก

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอเมือง

จังหวัดสงขลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
0001	1. เกาะเต่า	1	แหลมเตียน	นายวีระ อุปรานต์	35
0002		2	สามกอง	นายวิชัย สุขธร	37
0003		3	ชุมพอ	นายประสิทธิ์ พงศ์เจริญ	45
0004		4	บ้านค่าน	นายมานิต หลีเจริญ	40
0005		5	บ้านค่าน	นายกระเด็น โต้ะนายเหลี่ยม	55
0006		6	เกาะเต่า	นายคนอาสาดี สีมัก	53
0007		7	เกาะวา	นายพนม พุมมา	40
0008		8	บ่ออิฐ	นายรชชานนท์ หมั่นเจริญ	31
0009		9	ชูเกียรติ, เกาะเต่า	นายเจริญ ยอดเจริญ	46
0010	2. พะวง	1	บางคาน	นางอัมพร ประทับศรี	41
0011		2	น้ำกระชาย	นางประกอบ ทวีสุข	51
0012		3	ควนหิน	นางมะลิวรรณ บุญชอก	47
0013		4	ห้วยชัน	นางวรรณมา นิชลาเนนท์	37
0014		5	คอนสีเหล็ก	นางสาวกอน่าเย๊ะ สายสะอิด	43
0015		6	บ่อระกำ	นางเอียง เพชรรัตน์	48
0016		7	นาบึง	นางอัมพร เศษะพันธ์	42
0017	3. หุ้งหวัง	1	อ่างทอง	นายกระจำจ ศรีทอง	53
0018		2	หุ้งหวัง, คลองโหนด	นางวันดี รุขชัย	41
0019		3	สวนใต้, บ้านเขยง	นายชิต ศรีสว่าง	38
0020		4	ชายควน	นายประวิทย์ วงศ์สุริยะ	46
0021		5	ปลักจันทร์หอม, ปลักจันทร์	นายวินัย ศรีวิชัย	46
0022		6	บ้านไร่	นายวิชาญ จันทามุต	32
0023		7	ทรายขาว	นายเจ๊ะฮารี เหมอาร์ณ	43
0024		8	ไทรกรอบ	นางวันเพ็ญ สุขกระจำจ	37
0025		9	ขางงามคลองช้าง, บางาบ	นางวันเนาว์ ปิยะมโน	35
0026	4. เกาะขย	1	อ่าวทราย, เขาป้อ	นายการุณ ชุ่มห้วน	48
0027		2	บ้านดิน	นางระบุ แซ่ตัน	50
0028		3	บ้านนอก	นางสมพร น้อยภูต	45

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
0029	4. เกาะชอ	4	แหลมท้อ, สวนทุเรียน	นางจรรยา สิงห์ทอง	36
0030		5	ท่าไทร	นางดาวจงกลณี สุวรรณเพชร	37
0031		6	นาอิน, ในบ้าน	นายวินิจ ที่ปรักพันธ์	52
0032		7	ป่าโหนด	นางอุไร ศรีสว่าง	48
0033		8	ท้ายเขาชะ, เต่าะ	นายมนศรี จำนงักดิ์	55
0034		9	สวนใหม่, เขาบ่อ	นายคณิง ศาตม์	40
0035	5. เขารูปช้าง	1	บางคาน	นางนิรันดร กษการ	50
0036		2	เขาแก้ว	นางฉลวย สขบภาค	49
0037		3	ทุ่งใหญ่	นางเจียน สิ้นสโมตร	62
0038		4	สะพานขาว	นายบรรจง อ่อนแก้ว	36
0039		5	ป่าบ	นายอนอม นิสโร	60
0040		6	เหล่า	นายทรงไชย เทียรเจริญ	44
0041		7	ชายทะเล	นางปราณี พุทธร	52
0042		8	ท่าสะอ้าน	นายไพจิตร กงพันธ์	50
0043 *	6. บ่อขาง	1	ตำบลในเขตเทศบาล	—	-

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
0044	1. ทุ่งตำเสา	1	ทุ่งเลียบ	นายคณัช เรืองกุล	41
0045		2	ทุ่งตำเสา	นายจิต กงทูล	50
0046 *		3	บูแร่	—	-
0047		4	นายสี	นายเคือน กาญจนมณี	59
0048		5	ไอ๊ะ	นายอำหริณ ถึงหอ	34
0049		6	นาแสน	นายสมนึก ปาชนะวงศ์	37
0050		7	พฤษะบา	นายชำนาญ แสงทอง	52
0051		8	ท่าหมอไชย	นายผ่อง ศิบุญ	40
0052		9	วังพา	นายประเสริฐ ไชกผ่อง	52
0053		10	เกาะม่วง	นายประจักษ์ สุวรรณกาญจน์	58
0054	2. กลองเต	1	ท่าไทร	นางจำเริญ สุขชะดุมภ์	58
0055		2	หนองบัว	นางศอบ โกมล	54
0056		3	กลองเต	นางกนิง บุญรังศรี	43
0057		4	กลองเต	นางอ้อม ธารธรรม	58
0058		5	ป่ากัน	นายประกอง วงศ์นากุล	52
0059		6	กลองนายขุ้ย	นางพรทิพย์ สุวรรณชาติ	37
0060		7	ทุ่งปราบ	นายจรัส แสงเกตุ	50
0061		8	ท่าช้าง	นางโฉม บิลหมาน	42
0062		9	ทุ่งน้ำ	นายแอ สีนวิรุณ	58
0063		10	หนองทราย	นายคาเร็ด พันสะเหละหมัด	45
0064		11	เกาะหมี่	นายหมักอเล็ก บิลหละ	38
0065	3. น่าน้อย	1	น่าน้อยนอก	นางสาวดาวทิพย์ บุตรเอก	29
0066		2	น่าน้อยใน	นางสาวปัทมา แซ่เซียร์	30
0067		3	น่าน้อยใน	นายไพศาล ชะโนวรรณ	31
0068		4	บนเขา	นายธรรมย์ จันมณี	37
0069		5	ท่านางหอม	นางจ่านงค์ ศิริกฤษ	-
0070		6	บ่อโพธิ์	นางสาวบุพผา ช้องเซ่ง	20
0071		7	ท่าจีน	นายเจ็อน จันทนา	43
0072		8	กลางนา	นางอรวรรณ นนทพันธ์	48

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อน้ำน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
0073	3. น่าน้อย	9	โกกหาร	นางสาวศรีเพ็ญ ศรีมณี	38
0074		10	บนเขา	นางสาวอุทัยรัตน์ พังคมณี	17
0075	4. กวนลิ่ง	1	หน้าควน	นางสุชีพ จันทร์การ	47
0076		2	บางแพบ	นายทอม หมักอาหารา	39
0077		3	กวนลิ่ง	นายประจวบ เพชรรมณีโชติ	55
0078		4	วังหรั่ง	นายประไพ เรืองกุล	37
0079		5	ม่วงค่อม, กลาง	นายทล่อง ทองแถมแก้ว	46
0080	5. กูต๋า	1	บางโหนดนอก	นายทวีป บุรีรัตน์	56
0081		2	บางโหนดใน	นายน้อย วรรณหงส์	57
0082		3	แหลมโพธิ์	นายสนิท ทิพย์แก้ว	53
0083		4	เกาะนก	นายเอื้อน มณีเนม	55
0084		5	กวน	นายหมื่น บิลทอม	56
0085		6	กูต๋า	นายนิกร สุขสว่าง	35
0086		7	ไค้	นายอุหมาด หมักบินเฮก	59
0087		8	วัดคอน	นายถ้วน ณรงค์รัตน์	59
0088		9	หัวควาย	นายเสงี่ยม ธรรมชูโชติ	56
0089		10	บางโทอง	นายเจ๊ะคน ตะอะค้ำ	48
0090	6. กลองอยู่ตะเกา	1	ท่าแซ	นายประคิษฐ์ นวลละออง	44
0091		2	ท่าแซ	นายคณิง รัตติ	56
0092		3	ท่าแซ	นายประเสริฐ นวลละออง	42
0093		4	ท่าไทร	นายอุเสน หมักตะมัน	49
0094	7. หลุง	1	โคกขี้เหล็ก	นายสุรศักดิ์ กษณฤทธิ์	52
0095		2	ม่วงคำข	นายคลเลาะ จิตวัตรัก	43
0096		3	ท่าแร่, สุมห้าล้าน	นายนิ่ม วรรณรัตน์	56
0097		4	หัวจักร	นายเอี่ยม อนุสาร	57
0098		5	ไร่อ้อย	นายวิน บุญสุวรรณ	58
0099		6	สวนพลู	นางหนูกริชม สุวรรณกง	36

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
0100	8. บ้านพรุ	1	พรุ	นายรัชชชัย วรรณจันทร์	35
0101		2	พรุ	นายชญกรณ์ แก้วประสิทธิ์	29
0102		3	พรุ	นายโชคชัย ธรรมจินโน	29
0103		4	พรุ	นายวีรพงศ์ สุวรรณโน	27
0104		5	โป๊ะหมอ	นายมนัส แสงแก้ว	27
0105		6	บ้านศาลา	นางสาวโชติกา ชีวันฉาย	26
0106		7	โป๊ะหมอ	นายวีระ คาวประคับ	27
0107		8	คลองปอม	นายสุชาติ อวมศิริพันธ์	45
0108		9	คลองขา	นายเกรียง ศรีปาน	38
0109		10	ไร่	นายสมพงศ์ สุวรรณโน	38
0110		11	คลองปอม	นายปลัด กาลชะเตละ	49
0111	9. หุ้งใหญ่	1	หัวนอนฉนวน	นายวินิจ หินคัง	39
0112		2	หุ้งใหญ่	นางพวงทิพย์ ปาณะบุตร	43
0113		3	นายค่าน	นางจิรา ทองทวี	27
0114		4	พรุเตาะนอก	นายพรชัย สายพรหม	38
0115		5	พรุเตาะใน	นายเจริญ แก้วระพาสี	50
0116		6	หุ้งงาช	นายสไตว ศิริเพชร	43
0117	10. ท่าข้าม	1	แม่เตช	นางอมร ใจจันทิก	38
0118		2	คลองจิก	นายบรรเท็ง วิริโย	47
0119		3	ท่าข้าม	นายจ่านงค์ ชัยมงคล	55
0120		4	ปึก, เกาะปลีก	นายสมพร เทพกุล	43
0121		5	หนองบัว	นางคารุณี บินแอ	36
0122		6	หินเกลี้ยง	นายประคิษฐ์ จันทอง	32
0123		7	เขากลองนอก	นายไธว ห่อทอง	49
0124		8	เขากลอง	นายเปลื้อง ชาติคำ	44
0125	11. พะตง	1	หุ้งสูง	นายสมใจ จินดาวัดมนวงศ์	29
0126		2	คลองตง	นางสาวพรเพ็ญ ชลมาคร	17
0127		3	กวนเนียง	นางสาวจันตุคา พอใจ	23

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
0128	11. พะตัง	4	ปลักต	ชัยวัฒน์ กษรรัตน์	22
0129		5	คลองนุ้ย	นางสาวสุวดี แซ่ลิ่ม	29
0130		6	กวนจี่แรด	นางสาวสุตารัตน์ แก้วอินทร์	25
0131		7	ทุ่งปรือ	นางสาวสุไรพร ลักษณ์ะอัมพร	21
0132		8	คลองประดู	นางสาวสุนิษฐ์ หม๊ะเต๊ะ	23
0133	12. กอหงส์	1	คลองเตย	นาชกรัน ทวีรัตน์	58
0134		2	กอหงส์	นางประไพ ศาธุธรรม	30
0135		3	ทุ่งรี	นายวัชรินทร์ อรัญกร	30
0136		4	คลองเปล	นาชนาไท อุไรรัตน์	58
0137		5	คลองหะ	นาชปรีนทร แก้วกระจ่าง	50
0138		6	ทุ่งโคน	นาชยกให้ ไชยศรี	59
0139 *	13. หาดใหญ่	1	ตำบลในเขตเทศบาล	—	-

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอตะเภา   จังหวัดสงขลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
0140 M	1. ป่าคังเขวซาร์	1	พะยอม, โทกส้มโอ	นายนิคค์ ไชยรักษ์	45
0141		2	ตลาดไทย, รีอก	นายคอทิม เต๊ะเตาะ	47
0142		3	ท่าข่อย, ป่าคังเขวซาร์	นายณะธีร์ จิตต์โสภา	34
0143 M		4	ชาชกวน	นายโหรน ตาต	40
0144		5	นา	นายชนพกล และอี	42
0145		6	เขารูปช้าง	นางอินคา พูนทอง	40
0146 M		7	ทุ่งไม้ค้ำวน	นายสุชาติ รัตนญาติ	50
0147 M		8	ตะโล๊ะ	นายชชัน วงษ์ใหญ่	46
0148 M		9	กวนจัน, โทกส้มโอ	นายนพ รมนัตต์	42
0149 M		10	ลือก, ไร่	นายประเสริฐ พูลสว่าง	43
0150	2. ทุ่งหมอ	1	ทุ่งหมอ	นายศักดิ์ชัย อมแก้ว	38
0151		2	กลองทราย	นายอนุช ศรพรหม	38
0152 M		3	คันตะโก	นายมาริม เป็ญลาทริม	45
0153 M		4	กลองรำ	นางฝ่าหรี นิลหมัด	38
0154 M		5	ท่าสะท้อน	นายบัง หมัดอาคัม	33
0155		6	บางกม	นายนิ่ม แก้วสุวรรณ	-
0156		7	บางควา	นายเต็ง สุวรรณรักษา	-
0157 M	3. ท่าโพธิ์	1	ตองพี่น้อง	นางนิศา หนูมาก	30
0158		2	ท่าโพธิ์ออก	นายถลิม มิเจ๊ะ	23
0159		3	ท่าโพธิ์ตก	นายอารีย์ จินคามณี	42
0160		4	โคกเนินนตก	นายพิชญ แก้วแจ่มจันทร์	-
0161		5	โคกเนินนออก	นายนิชม อมแก้ว	33
0162		6	หน้าคอก	นายวินัย สมตหาย	20
0163*		7	เขาวังชิง	—	-
0164		8	ทุ่งขาว, ม่วงหวาน	นางกริสณา เพชรสองสี	35
0165	4. พังลา	1	พังลาดก	นางสุกร แก้วงาม	48
0166		2	พังลาออก	นายสุชล เกษแก้ว	38
0167		3	ระคะ	นายวินัย แก้วมณี	60

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอสะเตา

จังหวัดสงขลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
0168	4. พังลา	4	แม่น้ำ	นายภานุมาศร ทองศตม	30
0169		5	คลองแงะ	นางห้อง สุวรรณชาติ	46
0170 M		6	คลองผ่าน	นายตราวุธ ขาวเขา	38
0171		7	ม่วงก๊อ	นายสมชาย รุ่งเรืองมา	56
0172 M	5. ปริก	1	ใหม่, คั่นกอ	นายณัฐวุฒิ รอนนุชิต	40
0173 *		2	ทุ่งออก	—	-
0174 *		3	ตลาดปริก, ปริก	—	-
0175		4	คะตึกนภา, ปริก	นายอะรอฟีน หวันละเป๊ะ	39
0176		5	ปริกออก	นายจินดา ตันหริม	35
0177		6	ปริกตก	นายสมิตร ชีขุน	59
0178		7	ปริกใต้	นายพิม เพ็ชรเชียว	68
0179		8	หัวอนน	นายศุภต ตันสน	43
0180		9	ยางเกาะ	นายสมผล กงจันทร์	48
0181		10	ควนเสม็ด	นายทวี รัตนะ	57
0182		11	ทุ่งหลุมนก	นายพนธ์ ทวีใจ	48
0183	6. เขามีเกียรติ	1	ดินนา	นายทวี รัตนเมณี	35
0184		2	วังปริง	นางสุดใจ กาญจนะแก้ว	40
0185		3	สำนักหว้า	นางอมร สีสอน	51
0186		4	ท่าไต้	นายนิคม ชัยบุญ	39
0187		5	เขามีเกียรติ	นายบุญจิต เตชเกลี้ยง	41
0188	7. สำนักแก้ว	1	สำนักแก้ว	นางสาวกิติยะ จิตเพ็ชร	26
0189		2	น้ำลัด	นายสมชาย ไต่กา	45
0190		3	ม่วง	นายเคม หลงหิม	53
0191		4	หัวขลุ	นายประเสริฐ จันทร์ศรี	53
0192 M		5	ควนคานี	นายมะแล นิเลเมาะร์	45
0193 M		6	หัวควน	นายหมัด มะโหรี	50
0194		7	ควนปลา	นายธีระพงศ์ คิวงค์	32
0195		8	แปะร้อยไร่	นายประมวล มะชะกุล	40

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอตะเตา   จังหวัดสงขลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
0196 *	7. สำนักเต๊ว	9	กวนฮาง	—	-
0197 M	8. สำนักขาม	1	สำนักขาม	นางเถีชะ มั่นเต็น	34
0198		2	ค่านนอก	นายธีรบุทท พุทธสุภะ	21
0199		3	หน้าฮั่ว	นายตะวัน แก้ววิเชียร	43
0200		4	ทับโกบ	นายจรัสพงศ์ แซ่ฮ่อง	38
0201 M		5	พรุเคียว	นายมาหามะ อาแว	47
0202		6	ไร่ตัก	นายวิรุจน์ บุญรัตน์	23
0203 M		7	โทจ้ง โหลน, ทุ่งจ้ง	นายหมุด อาหวัง	37
0204 *	9. ตะเตา	1	ตำบลในเขตเทศบาล	—	-

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
0205	1. นาทวี	1	นาทวี	นายไกรศักดิ์ เลาญกุล	54
0206		2	พลีเหนือ	นายคนตมค์ หักสู	40
0207		3	พลีใต้	นายอิศเรนทร์ ดุหล่ายะเม	37
0208 *		4	นาทวีใต้	—	-
0209		5	วังใต้ใต้, พรุเคียง	นายฉาวร เพ็ชรวงแก้ว	39
0210		6	วังใต้เหนือ	นายนิรันดร นิกมรัตน์	47
0211		7	เกลียง	นายสมนึก ทองเพชร	45
0212 M		8	ช่องใต้	นายหลี่ สันเตละ	55
0213		9	ช่องเหนือ	นายระเด่น เจมะ	21
0214		10	วังใหญ่	นายวาด ขวัญแสน	43
0215		11	ปลาสร้า	นายสมหมาย จันทร์ทองไฟ	40
0216 M		12	ลำลอง	นายรอตะ สุธสิง	49
0217 M		13	คลองทุเรียน	นายคาราเซะ มูเซะ	58
0218		14	วังใต้ใต้	นายทวี แสนเพชร	46
0219		15	ป่าขี้เหล็ก	นายคนระหมาน โส๊ะหวัง	54
0220	2. ทับช้าง	1	ทับช้าง	นายสุภาพ นวลชุม	27
0221		2	เกาะงูน	นายประเสริฐ วิศพันธ์	52
0222		3	โคกจง	นางสาวรัตนา กะนิงศักดิ์	20
0223		4	หัวควน	นายจำนงค์ พรหมรัตน์	52
0224		5	วังไทร, บ้านใหญ่	นายสุพล สีทอง	48
0225		6	กอก	นายเขต สุวิธา	36
0226		7	โคกเอาะ	นายมอน แสงนพรัตน์	43
0227		8	ลุ่ม	นางชูพา ทองสุข	39
0228		9	ช่อนทอง	นายจำนงค์ ทองขวัญ	28
0229		10	เกาะจง	นายเทพ ยอดคำ	53
0230	3. ท่าประจู้	1	ท่าประจู้	นายทุด ศรีขวัญ	37
0231		2	คังหมุเหนือ	นายโตภณ ทวีกุล	-
0232		3	คังหมุใต้	นายประเสริฐ เรืองแก้ว	36
0233		4	พอบิด	นายพนมรัตน์ เพ็งทอง	32

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
0234	3. ท่าประจู่	5	ปลีกคอม	นางใหม่ทีณ๊ะ คึงหวัง	46
0235 M		6	โคกเต	นายสุทธิ คอเลาะ	32
0236 M		7	ป่ากัน	นายกอดช อะหมาน	52
0237		8	ทุ่งข่า	นายชำนาญ สุขแก้ว	34
0238		9	พอบิกเหนือ	นายเจียน บุญสุวรรณ	41
0239	4. กลองทราย	1	กลองทราย	นายประจวบ ทองกลิ่น	36
0240		2	ลำริง	นายประพันธ์ เทพทอง	51
0241		3	ลำพค	นายคำมิ่ง กงเขิน	57
0242		4	ใหม่	นายเกียรติ สุวรรณเมธี	48
0243		5	ล่องมุด	นายบุญชวน ตั้งข์ทอง	35
0244		6	ปลาชกลอง	นายเป็ตน ศิริเฉลิม	38
0245		7	ไต้มนท์	นายสุนทร ชอคเมฆ	49
0246		8	เขานา	นายโกะ ฒลัมจิ	58
0247	5. กลองกวาง	1	นาปรัง	นายทรงชัย จินคาประเสริฐ	26
0248		2	คลองไข่เน่า	นางสาวสุภาวดี ศรีสุข	32
0249		3	ช้างไห้	นายจรรยา จันท์คง	53
0250		4	เขาวัง	นายสุภาพ ทองมณี	34
0251		5	เก่า	นายอำนาจ กงมุด	46
0252		6	กลองชอ	นายอำนาจ ทวีจันทร์	34
0253	6. สะท่อน	1	สะท่อน	นายจรรยา เขิชแก้ว	40
0254		2	บือ่ง	นายอุทธรณ์ แก้วพรหม	46
0255		3	หัวควาน	นายสมใจ แก้วทอง	35
0256		4	ท่ากลอง	นางเพชร จันท์ติ	50
0257		5	หัวหลัง	นายนุ้ยไตร โกศัยกานนท์	45
0258		6	สะพานปลา	นายชม แก้วเพชร	36
0259		7	ทุ่ง	นายสมพงศ์ เพ็งเพชร	42
0260		8	สะพานเขื่อน	นายชอม แก้วเมือง	57
0261		9	ทุ่งล้ง	นายพิภพ ตาล่าทอง	52

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้ออกภาษา	อายุ (ปี)
0262	6. สะท่อน	10	ป่ายาง	นายจวน พรหมประคิมรุ้	54
0263	7. นาทมอศรี	1	นาทมอศรี	นายกิน ราชหวัง	56
0264		2	ทุ่งทะเลเหนือ	นายอตุลศักดิ์ หวังโบ	34
0265		3	ทุ่งทะเลกลาง	นายอิสมาแอ รุ่งสวัสดิ์	28
0266		4	ทุ่งทะเลใต้	นายไสยหุณ ทะละหลี	37
0267		5	ปลักจอก	นายชะเมม อินทร์ขาว	48
0268		6	โมซอก	นายโคก ทองเต็ม	47
0269		7	โมซอก	นายเหตุ ธรรมะ	48
0270		8	ท่าโก	นายสุนทร คำแก้ว	32
0271	8. ฉาง	1	นาหว้า	นายมานิจ ศิริประภา	50
0272		2	ปลักชะเมา	นางระเป็ย จันทร์คันธ์	35
0273		3	เกาะงา	นายอำพร เชื้อมชกกุล	30
0274		4	วังมวบ	นายวงศ์ ศรีวิโร	50
0275		5	โพลงจระเข้	นายเจ๊ะลิซน หวังอิ	47
0276		6	คอกช้าง	นางอุบล แก้วทอง	-
0277		7	ปริก	นางพริ้ม อินทร์คันธ์	52
0278		8	ทุ่งหม้อแตก	นายอุปลัม สุวรรณนิล	53
0279		9	เลียบ	นายประเมศวร์ แก้วเมือง	38
0280	9. ปลักหนู	1	ปลักหนู	นางวารภรณ์ ไชยแก้ว	35
0281		2	คันไทร	นายวิชม ภิระรัตน์	50
0282		3	โคกเต	นายเชียน ไชยสวนแก้ว	52
0283 M		4	ป่าเรีค	นายเลื้อะ โบหวัง	53
0284		5	เลียบ	นายทวีศักดิ์ ยอดเอีชค	30
0285 M		6	หมอกง	นายสามารถ ฉะมะมัน	58
0286		7	สม้อง	นายบาเสก หมะ	35

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอหนองบัว จังหวัดสงขลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
0287 M	10. ประกอบ	1	ประกอบตก	นายมานู นันต์	42
0288 M		2	โกรง	นายคนรชอหมาน หลีอิ	40
0289 M		3	ประกอบออก	นายหมั่น จอชลัง	45
0290		4	ทุ่งปรีชง	นายจรูญ บุญแก้วรัตน์	29
0291		5	วัด	นางอุมน ทมวกทอง	48
0292		6	ใหม่	นายสุรินทร์ สุรักษ์	40
0293		7	เกาะไม้ใหญ่	นายสมรต ปานจันทร์	32

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอระโนด   จังหวัดสงขลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
0294	1. ระโนด	1	มหากการ	นางสุณีธั เก่ามบุญ	46
0295		2	เถียงพง	นางจรรยา เกื้อชู	52
0296		3	ปากบาง	นายระวี แซ่กั่ว	52
0297		4	ระโนด	นายสุชาติ สุวรรณชนา	27
0298		5	โคกทอง	นายเลิศ กงเย็น	53
0299		6	ทอนสำโรง	นายอ่อม ชมเชย	57
0300 *		7	หัวอิน	—	-
0301	2. ปากเตราะ	1	ตะพังหม้อ	นายเสริม จันทร์ทอง	38
0302		2	เลียบ, หัวโพธิ์	นายสมพร บุญศิริ	30
0303		3	ปากเตราะ	นายวิเชียร เพ็งระอา	34
0304		4	หัวเกาะ	นายโชคิ จันทร์ทวีป	52
0305		5	หัวเกาะ	นายสมศักดิ์ ตานาคิพ	38
0306		6	รับแพรง	นายจ่านงค์ สุวรรณเมณี	-
0307	3. บ่อครุ	1	บ่อครุ	นายสมหวัง นิยมดชา	60
0308		2	เจดีย์งาม	นายชานาญ บัวทอง	45
0309		3	พังซีพร้า	นายเตียง อาชญาแสน	49
0310		4	วัดประดู่	นายปรีชา ชูจิต	53
0311		5	โพธิ์	นายจรูญ วิจิตต์	40
0312	4. พังยาง	1	ตามี	นายไพรัตน์ ชานิฐระการ	41
0313		2	พังยาง	นายอนันต์ ขวัญเย็น	39
0314		3	หน้าเมือง	นายประภาส สุขสวัสดิ์	44
0315		4	หัวอิน	นายเริ่ม ตั้งขุ่น	54
0316	5. ท่าบอน	1	รับแพรง	นายเฉลิม บัวบาน	53
0317		2	อู่ตะเภา	นายรัตน์ พัฒนเมณี	23
0318		3	ท่าบอน	นายคำรง วงศ์เจริญ	40
0319		4	ศาลาหลวงบน	นายชวลิต รักน้อม	57
0320 *		5	หัวกุ่ม	—	-

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
0321 *	5. ตำบลอน	6	ศาลาหลวงล่าง	—	-
0322		7	จีนาก	นายสนิท กงเขียว	53
0323 *		8	คลองเป็ด	—	-
0324		9	มาบมัว	นายประสพ ภัคคี	51
0325	6. คลองเตน	1	ท่าเงิน	นายสามารถ จันทร์บุรี	42
0326		2	บางกรอง, เก	นายสุวรรณ ทรงเจริญวิโรจน์	43
0327		3	คลองเตน	นางสุภร อ่วมพชัย	40
0328		4	บางหรวด	นายสมล เกตุพันธ์	41
0329		5	คินนอ	นายจรูญ พรรณราช	45
0330	7. เคนสงวน	1	ทุ่งสงวน	นายพิชิต ศรีไหม	57
0331		2	ช่อนดา	นายเอิบ แก้วแมว	52
0332		3	มาบเตย	นางประนอม บุญศิริ	55
0333		4	จีนาก	นายสนิท กงเขียว	53
0334	8. บ้านใหม่	1	ตระหมื่นแสน	นายทวี พรหมศาสตร์	50
0335		2	ใหม่	นายชีพ รongพล	47
0336		3	โกกคราม	นายชิต กายพันธ์	35
0337		4	ผักกูด	นายณรงค์ เท็งหน	53
0338		5	หัววัง	นายสมบูรณ์ อาสาสุจริต	42
0339		6	อานทวาช	นายสงวนศักดิ์ รัตไชติ	31
0340		7	จีนาก	นายวิโรจน์ แซ่อั้น	54
0341		8	หนองไผ่	นายพูน เอกมณี	60
0342		9	ตระหมื่นแสน	นายเขียว อีหวันฉาย	59
0343	9. บ้านขาว	1	หัวป่า	นายเขียว บุศรี	52
0344		2	เสาธง	นายสงพงศ์ นิมตุค	37
0345		3	ขาว	นายสุชล ขุนทรงอักษร	48
0346		4	กูวา	นายเอิบ มั่งสังข์	58
0347 *		5	กูวาดก	—	-

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	รื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
0348	9. บ้านขาว	6	หัวป่าดก	นายฉาวร ถิ่นทาบ	39
0349	10. ระวะ	1	หัวโหนด	นายเสนอ ไพจิตรจินดา	37
0350		2	ซาอเคื่อง, พังงาย	นายประเสริฐ ไหมอ่อน	43
0351		3	พังจีตั้ง - วัคพรวัว	นายกล่อง ทองนวน	43
0352		4	ตำโรงแฉ้	นายมานพ เพชรประดับ	31
0353		5	ระวะ - พังศรี	นายประนอม หงษ์ทอง	40
0354		6	ตำโรงแฉ้	นางเทพประทาน ประทุมวัลย์	31
0355		7	พังศรี	นายเพลิน วิจิตรเวทการ	55
0356 *	11. วัคสน	1	สามบ่อ	—	-
0357 *		2	วัคนาก	—	-
0358 *		3	วัคสน	—	-
0359 *		4	พังขาม	—	-
0360	12. ตะรียะ	1	ปากบาง	นายสัมพันธ์ จันทร์ป่าบ	52
0361		2	หนองฉั่ว	นายอมร จันทร์เสนาะ	42
0362		3	ปากหมืออง, คอนแบก	นายชาญ ชัยเชื้อ	30
0363		4	คลองโพธิ์	นายรุ่งโรจน์ สุกสิโรจน์	35

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอดงหลวง   จังหวัดสงขลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
0364	1. จะทิ้งพระ	1	พังดา, หน้าเมือง	นายประเสริฐ สุวรรณจัน	22
0365		2	พังเสม็ด, พังจิก	นายวิเชียร เตียงวิวัฒน์	34
0366		3	พังจิก, จะทิ้งพระ	นางถลิลทิพย์ ชูโชติ	43
0367		4	จะทิ้งพระ, พังชี	นายวิระ หนูช่วย	38
0368		5	หน้าเมือง, พังดา	นายชูทธกาญจน์ โกชนกุล	38
0369		6	มัจฉา, พังลึก	นายพีระ ศรีนวลขาว	24
0370		7	พังลึก, มัจฉา	นายสุภชัย บุรณะ	17
0371	2. กระดังงา	1	คอนแฉ่	นายอนันต์ ทองอยู่	50
0372		2	หนองม่วง	นางวาสนา กระจำวงศ์	36
0373		3	กระดังงา	นายสุธรรม ไชอแก้ว	37
0374		4	พังเม็ก	นายปรัชญ์ หนูเพชร	36
0375		5	บ่อกุด	ต.อ.สุพันธ์ หนูเพชร	52
0376		6	พังเอ๊ะ	นายนิกร ชูทรโกษา	31
0377		7	พังสาย	นายจงคี รัศมี	48
0378	3. สนามชัย	1	พังกก	นายเนบ อักโขสุวรรณ	53
0379		2	สนามชัย	นายวิเชียร ชูพงษ์	40
0380		3	ระวางสนามชัย	นางสมใจ พร้อมมูล	44
0381		4	คอนตึก, ปลาชคลอง	นางเนียม ประทุมวัลย์	61
0382		5	ปลาชคลอง, คอนตึก	นายประชิด โกชนกิจ	44
0383	4. ตีหลวง	1	เลียบ	นางสมบุญรัตน์ นักรามนตรี	62
0384		2	ตีหลวง	นายมอง แก้วล้วน	59
0385		3	ชะลอน	นายสำราญ ตั้งขันน้อย	35
0386		4	ชายทะเล	นายนิคม มากมี	34
0387		5	พังไทร	นายสมพงศ์ วงศ์ช่วย	46
0388		6	ชะเฒ, บ่อใหม่	นางละม่อม ไพจิตรจินดา	40
0389		7	บ่อใหม่	นายเพิ่ม ทองจำรูญ	57
0390		8	พังไม้ไผ่	นายไพศาล แซ่เลียม	24

รายชื่อบุคคลที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอวังพระ จังหวัดสงขลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
0391	5. ชุมพล	1	ชุมพลระวาง	นายพัฒนา สุวรรณรุ่งเรือง	31
0392		2	วัดกระชายทะเล	นายพะโฮม ธรรมชาติ	36
0393		3	นางถล้า	นายเสริม ชั่วบุญกุล	52
0394		4	วัดกระ	นายเฉี่ยน พลภักดิ์	64
0395		5	คลองฉนวน	นางคำ กล้ายตีนवल	35
0396		6	พะโกะ	นายประสิทธิ์ เข็มพูน	48
0397		7	ชุมพล	นางเพ็ญศรี ยูพงษ์	43
0398	6. กลองรี	1	ท่าโพธิ์	นายรัชชา นพภักดิ์	26
0399		2	โพธิ์ใหม่	นางณัฐธิดา เพ็ชรวงศ์	33
0400		3	จาก	นางประภา ศรีอ่อน	28
0401		4	กลองรี, จาก	นายสวนชัย พันธุ์รัตน์	27
0402		5	กลองรี, กลองหนึ่ง	นายสมพงษ์ พะชิตี	36
0403		6	กลองหนึ่ง, ถิ่น	นายบุญธรรม ไพศาล	31
0404		7	ถิ่น, โกลโพธิ์	นางวรรณฉนิมา เพชรวงศ์	23
0405		8	ท่ากูระ	นายสุนทร สมภัทรพงศ์	35
0406		9	ท่ากูระ	นายจรรยา เต็มแก้ว	34
0407	7. ภูเขา	1	บางคว้น	นางเดือนใจ แสงอ่อน	40
0408		2	ศรีไชยน้อย	นายปรีชา กำเจริญ	42
0409		3	คะ โหนดรอบ, คว้น	นางวิภา ราชเดหาวา	42
0410		4	ภูเขา	เด็กหญิงนิลรัตน์ นิยมเดชา	14
0411		5	ภูเขาใต้, พังจาก	นางไศยพร ทองพร	35
0412		6	แหลมวัง	นายภูมิศักดิ์ หนูสงค์	23
0413		7	คอนก้นเหนือ	นายสุชาติ รุ่งเรือง	27
0414		8	คอนก้นใต้	นางปราณี หนูสงค์	48
0415		9	กอหงษ์	นางชะเอม นวลเขียว	38
0416	8. ท่าหิน	1	ระฆัง	นายประคิมฐ์ สุวรรณหงษ์	46
0417		2	หัวขลาด	นางปราณี ขุนศรีวินกร	38
0418		3	ทองลิ่ง, ทุ่งลิ่ง	นางปลื้ม ทองกำ	59

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอฉวาง จังหวัดสงขลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
0419	8. ท่าหิน	4	ท่าหินใต้	นางก้น บุศนา	58
0420		5	ท่าหิน	นางสมบูรณ์ ชัมวัลย์	54
0421		6	ท่าหิน	นางสงคราม กงพรหม	49
0422		7	มิไร	นางขุนทรัพย์ ศรีชู	38
0423		8	พรวน	นางสุภาพ ศรีสุขใส	54
0424		9	พรวน, น้ำรอบ	นางสร้อย หนูชุมแก้ว	62
0425	9. วัดจันทร์	1	หัวขาง	นายเจริญ ปิ่นทอง	44
0426		2	บ่อประจู่	นางอรุณ แก้วมณี	53
0427		3	บ่อประจู่, จีน	นางดาวรัตนา ศูนย์กลาง	35
0428		4	ป่อ	นางเสนอ รัตนวรรณิ	43
0429		5	หังฉร	นางประพัศร์ ขวัญแก้ว	34
0430		6	พลี	นางศักขพันธ์ คั่นชู	44
0431	10. บ่อแดง	1	แค	นางเจียร ภักดี	48
0432		2	แคบน	นางสาวจิราบุษ ทองสุวรรณ	22
0433		3	บ่อแดง	นางจิม สุขรอด	67
0434		4	หังข้างดาข	นางสาวเจีมิหะงะ จันทร์จิตต์	17
0435		5	แคล่าง	นางประคอง ฉิงมณี	32
0436		6	วัดพิบูล, พิบูล	นางสาธารัตน์ ชกคั้ง	64
0437	11. บ่อคาน	1	หังขาม	นายสมใจ ศิวีโล	45
0438		2	บ่อคาน	นายสุภฤกษ์ ป้อมใจ	23
0439		3	ใหม่	นางตอริห๊ะ หมัด	24
0440		4	หังคำเสา, ใหม่	นางออมติน ตั้งขพันธ์	52
0441		5	ม่วงควัน	นายเกียรติพงศ์ ธรรมนะพงศ์	16
0442		6	หังทวน	นายศักดิ์ชัย กิมเต็ง	16

รายชื่อบ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอจะนะ

จังหวัดสงขลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
0443 M	1. บ้านนา	1	นาคก, นาคิน	นายคลเลื้อะ หนีมา	30
0444 M		2	นา	นายเลอะอาโหรน หวันระมิน	39
0445 M		3	กลองเล็ก	นายตาคะริยา หมะจี	44
0446 M		4	กกเค็ด, โกงเค็ด	นายรชฮาหลี่ หลียะลา	35
0447		5	ทุ่งใหญ่	นายจรัญ กงคิม	56
0448 M		6	ท่าชะมวง	นายเจ๊ะคำให้ะ โส๊ะหม	51
0449 M		7	ลาเงา	นายเขารี คำโอ	40
0450 M		8	โคกม้า	นางคิมะ สะมะแอ	34
0451 M		9	น้ำเค็ม	นายพะตัน ขาหริกาโอ๊ะ	37
0452 M	2. คลิ่งชัน	1	สุทระ	นายณัติพงศ์ เจ๊ะเต๊ะ	41
0453 M		2	คลิ่งชัน	นางอมิหน๊ะ ตังจ้จเริญ	39
0454		3	ป่าห้ำม, ป่างาม	นายโหรน อะหลี่ยะ	52
0455 M		4	ป่าเส	นายอับดุลฮาสิบ และหิม	43
0456 M		5	นนท์	นายสุรตช คนสวี	31
0457 M		6	นาคิน	นายอรุณ ไบหมะ	44
0458		7	โนไร่	นายกะคั้น แสนคี	43
0459	3. สะกอม	1	สะกอมหัวนอน	นายเขาทก สะหิม	50
0460		2	จีน	นายหลง เจ๊ะโส๊ะ	52
0461		3	เลียบ	นายมูอ่าหมัด โด๊ะบาหมะ	39
0462		4	ปากบาง	นายกอสม หะหล่า	48
0463		5	ซากคลอง, บ้านตก	นายหมัด ไบคิน	42
0464		6	ปลายจิก, โลกสัก	นายคยบิเค็น กงแก้ว	35
0465		7	บ่อโชน	นายสะละ นุ้ยประสิทธิ์	53
0466		8	โลกยาง	นายอับดุลฮาซิช ฮาเม๊ะ	43
0467	4. สะพานไม้แก่น	1	สะพานไม้แก่นตก	นายประนอม แจ่มเมือง	56
0468		2	ทุ่งเอาะ	นายจิต แก้วซี	56
0469		3	ท่าล้อ	นายสาสตัน ปานสิน	45
0470		4	สะพานไม้แก่นออก	นายประสิทธิ์ จันทร์เพชรตี	56

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอจนะ

จังหวัดสงขลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
0471	4. สะพานไม้แก่น	5	ทรายขาว	นายสมรฐา มูณี	40
0472		6	เกษมรัตน์	นายประสิทธิ์ สุวรรณรัตน์	59
0473		7	สะพานไม้แก่นกลาง	นายสมบุญรณ์ แก้วสมศรี	57
0474		8	ไร่, นา	นายหวันเต็น หมีะหวัง	47
0475	5. ภู	1	ภูคันประจู่, ภู	นายโหม่น สะขะชะน่อง	52
0476		2	ห้อยแดง	นายคลรอดกต หมักหล่า	59
0477		3	นาฆ่า	นายชลิช ศรีวรรณกรณ์	38
0478		4	ภูศักดิ์สิทธิ์	นายคลเลื้อ ระชารวง	30
0479		5	ภู	นายล่าซิค เต๊ะหม่อม	34
0480		6	ทุ่ง	นายอามีน หวันสนิ	28
0481		7	โหนด	นางพ้อม อินทร์คน	46
0482		8	นาปรือ	นายอำนวย มุณีเกษม	46
0483		9	ปลักห้อย	นายวิจิตร ศรีช่วย	31
0484	6. ป่าชิง	1	ป่าชิง	นายนิยม กาญจนรัตน์	49
0485		2	ทุ่งพระ	นายสวัสดิ์ มณี	47
0486		3	คันปราง	นายคำ นิเทศ	48
0487 M		4	ท่าคลอง	นายมุฮัมหมัด ไดยะลา	40
0488		5	ไร่	นายเริ่ม เทพเวียด	58
0489		6	ไร่คอนไฟ	นางสาวสุพรรณ บัวทอง	41
0490 M		7	ตลุก	นายเต็น เจ๊ะหมาน	43
0491 M		8	หัวคินเหนือ	นายรอมมาน ขรีคาโอ๊ะ	47
0492 M		9	หัวคินใต้	นายบังตุก เตมคำ	52
0493	7. เตา	1	โคกยาง	นายไผ่สวน หลีซาหรี	47
0494		2	เตาเหนือ	นายแอ เจพึ่ง	40
0495		3	เตาใต้	นางสาลิเก๊ะ เป็นศิริ	51
0496		4	เตี้ยค, พะเนียด	นางหะหรน หัสคำ	53
0497		5	ทุ่งกรก	นายจำรัส หนูเกื้อ	43
0498		6	ภูนายสังข์	นางละออง กงเมฆ	41

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
0499	7. เถา	7	สำนักขอ	นายสุศักดิ์ หน่อเพ็ง	38
0500	8. กลองเป็ยะ	1	ป่าพลู	นายกำนวน พรหมนุ้ย	-
0501		2	คววมืด	นายธัญญา แก้วบุญ	35
0502		3	ป่ายาง	นางอัมพร ค้างปาน	58
0503		4	ช่องเขา	นายเสถียร สุกเขา	40
0504		5	โนเมือง	นายประเสริฐ บุญเรือง	48
0505		6	ควนหัวช้าง	นายคนเลื้อย ตาหมาน	47
0506		7	ไทรจิง	นายประพาส หนูแก้ว	34
0507		8	ศาลาน้ำ	นายสุชาติ วรรณมลย์	46
0508		9	ชะ	นายฉลอง ทองชัย	35
0509		10	ชาชนา	นายภพ ค้างปาน	34
0510	9. บุนตักหวาย	1	ป่าระ ไมคก	นายอารมย์ กอหงษ์	33
0511		2	ป่าระ ไมกลาง	นายต้น เหลี่ยมมู	54
0512		3	บุนตักหวาย	นายเปลื้อง บูริมกาญจน์	59
0513		4	ป่าระ ไมออก	นายปรีดี เพ็งเจ	38
0514		5	หลวงชะ โอน	นายคลเลาะ หมึกเหลี่ยม	40
0515		6	เลียบโน	นางสมใจ ปรัญญา	36
0516		7	หัวกระทิง	นายศักดิ์สุริยา ล้อรอย	40
0517		8	ป่าหว่า	นางเจิว ทองค้าง	35
0518		9	โพรงจระเข้	นายเชนตรี ยีรัน	45
0519	10. น้ำขาว	1	เกาะแค	นายสุซล ทองตั้งข	40
0520		2	กูติน	นางสมพิน อุปมล	37
0521		3	ออกวัด	นายมานพ แซกิมเส็ง	57
0522		4	ท่ากู	นางไหมโถม ทองเต็ม	37
0523		5	น้ำขาวกลาง	นางสมพิศ อุปมล	37
0524		6	น้ำขาวตก	นางสาวอำไพ หนูเกื้อ	29
0525		7	กลองแงะ	นางวิไล แก้วคง	37
0526		8	กูหัวนอน	นางนุปลา จันทร์สง่า	37

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอจะนะ

จังหวัดสงขลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
0527	10. น้ําขาว	9	คันเทรียง	นางประทอง ทัดโร	44
0528		10	นาคี	นายเชิธร เมืองศรีทอง	54
0529		11	ห้วยอน, ห้วยกวน	นางสาววิไลยวรรณ เชิดศรีรัช	32
0530	11. ท่าหมอไทร	1	ท่าหมอไทร	นายชนกิมลี สมภกรเชิด	41
0531		2	ไร่ท่าหมาก	นายเทียน หลัดทอง	47
0532		3	ไทรงู	นายนวน ตูขแก้ว	42
0533		4	ช้างกลอด	นางสมใจ แซ่ตัน	37
0534		5	ทุ่งเจ	นายเจมนัน มั่นสอ	30
0535		6	เหมืองลิว	นายนิคม ศิริวงศ์	36
0536		7	เขินคว๊ว, เขินคว้าน	นายคนอาลิด สอฮอย	39
0537		8	แพรว	นายเดช หนีตะเก็ม	48
0538		9	สะพานหัก	นายอาหล้ม หักเจริญ	42
0539		10	วังหาร	นายชนพดล หมะหวัง	30
0540		11	ห้วยกวน	นายสุพจน์ เล่งถิตัน	44
0541	12. จะโหมง	1	โคกทราย	นายเจมฎา ศรีแสง	35
0542		2	ตุหรง	นายไชยชูร เรืองพิบูลย์	47
0543		3	ปลักปลิง	นายก่อง ชูเพชร	34
0544		4	ขุนทอง	นายธนศ บัวฝ้าย	36
0545		5	ปากช่อง	นายพล ประทุมมณี	45
0546		6	ห้วยแหลม, ท่าคลอง	นายสว่าง กลังธาร	36
0547		7	ปลายเหมือง	นางสาลี หมักสอ	40
0548		8	ทุ่งถ้าน	นายสมจิตร ตีสานแก้ว	44
0549		9	คว๊ว, เหมือ	นายเจ๊ะอาบี บินหมัด	56
0550		10	เขาจันทร์	นายมิห๊ะ สอห๊ะ	41
0551		11	คว๊วใต้	นายอับดุลวาหลี หล่ามิก	36
0552	13. นาหว่า	1	นาหว่า	นายเวียง แก้วทอง	43
0553		2	เกาะตากเหนือ	นายกอเตลี๊ะ อะหลี	45
0554 M		3	เกาะตากใต้	นายสะอะ หีมหมัด	56

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
0555	13. นาหว้า	4	คลองบอน	นางไอยม หล้าเทวีง	35
0556		5	ประจำเหนือ	นายว่อน กงแก้ว	52
0557		6	ประจำใต้	นายสมบูรณ์ ไหมแตร	45
0558		7	นาโน	นายชิ หล้าธิ	46
0559		8	ควนไม้ไผ่	นางสาววรรณฯ ถึงซ์เวช	38
0560		9	ควนซีแรด	นายจับ สุขทอง	53
0561		10	หว้าหลัง	นางอัมภ์ บุรีรัตน์	42
0562		11	ควนยาง	นางสุชล เมืองเพชร	37
0563		12	แม่ตอ	นางพิน ทองขาว	55
0564	14. นาทับ	1	คลองข่า	นายคลเมม ฮีบ	51
0565		2	ปากบาง	นายหวัง หล้าเจริญ	43
0566		3	ท่ายาง	นางเพาธิยะห์ เจริญชล	33
0567		4	ท่าคลอง	นายร่อทม สะขวารี	46
0568		5	ม้างอน, บ่อโคะกง	นายเดช หมักละ	49
0569		6	นาทับ, บ้านใต้	นางสมพร สุชุมเจริญ	54
0570		7	นาเสมียน	นายคลหนิบ ไชยหล้า	48
0571		8	เตาอิฐ, ท่าวัด	นายวิชาญ ไชยรัตน์	36
0572		9	ภูน้ำรอบ	นายสน อาหวัง	39
0573		10	ปึก	นายประทีป นิยมเตชา	37
0574		11	คลองทิ้ง	นายสุไหลหมาน โทคเต็น	28

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอเทพา   จังหวัดสงขลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
0575 M	1. เทพา	1	ท่าพรุ	นางสาวพะฮายาดี ทะยิละ	25
0576 M		2	พระพุทธ	นายมาธ บ่อตย	47
0577 M		3	พรุหมาก	นางเสีตีม๊ะ มณี	53
0578		4	ท่าดี	นายสุไทมมาน โต๊ะตะ	53
0579		5	ทุ่ง	นายหมักกูเต็น สามารถ	33
0580		6	ป่าโอน	นายอภิรัตน์ หักยะเอ	37
0581		7	ปากบงเทพา	นายคูรอะหะ อะหวัง	45
0582 M	2. ท่าม่วง	1	ท่าม่วง	นายมะดร์ มะตะ	59
0583 M		2	นาจวก	นายอาซาลี ตาแลหมัน	33
0584		3	นิคม	นายสะชาย จันทร์ทอง	32
0585		4	กระอาน	นายอิน สล่าทม	53
0586 M		5	ทุ่งโคน	นายคนรอมาน ภขเพชร	50
0587 M		6	ห้วยปลิง	นายคช รัญจวน	36
0588 M		7	พรุชิง	นายคลรอะแม มากะตะ	35
0589 M		8	หนองสาหร่าย	นายหมะ จะโรจน์หวัง	46
0590		9	พุทธนิมิตร	นายพิชัย ทิศวา	36
0591 M		10	กวนหรัน	นายรอมาน สะเดทัส	52
0592		11	โคกกอ	นางพิม แก้วสามเขียว	49
0593 M		12	ต้นจำปาละ	นายกอดร์ อาแวร์	51
0594		13	นิคมสายโท 4	นายจ่านงค์ จิตใจภักดี	58
0595		14	นิคมสายเอก	นางพิมพร แก้วแก้ว	37
0596	3. วังใหญ่	1	กลองขอ	นางจิตพร พรหมทองบุญ	57
0597		2	พรุกง	นายประสิทธิ์ มณีรัตน์	42
0598		3	กวนหมาก	นายซิ่ง กงแก้วกว้าง	57
0599		4	ใหม่	นายพจน์ กงระระณะกง	56
0600		5	ทุ่งหรี	นางสาวมยุเรศ รัตนารมย์	36
0601		6	วังใหญ่	นางอภัย ประติทินัย	46
0602		7	โล๊ะบอน	นายสว่าง ภารกิจโกศล	57
0603 M		8	กวนหินเผา	นายบือราเฮง จากมะ	52

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอททา จังหวัดสงขลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
0604 M	4. ปากบาง	1	บ่อเตย	นายอาเต บ่อเตย	51
0605 M		2	คูหยง	นายโอเตะ สะแกเม	29
0606 *		3	เกาะแลหนัง	—	-
0607 M		4	กลองประจู่	นายฮาโหวง โกชัยกานนท์	53
0608 M		5	ตาแปด	นายณรงค์ พรหมอินทร์	46
0609 M		6	กลองซูก	นายหลี สาม๊ะอะ	49
0610 M		7	กวนเคีหมุน	นายเจ๊ะเตี้ยน ปาธารัตน์	59
0611	5. ลำไพล	1	ลำไพลเหนือ	นายสุรพงศ์ เพชรจารัต	31
0612		2	ลำไพลตก	นายหมาน หมหมัก	57
0613 M		3	ลำไพลใต้, เหนือ	นายรอปาลี ปช	28
0614		4	แม่ที	นายคนเลื้อะ เกื้อจะหริ่ม	47
0615		5	ทุ่งโพธิ์	นายถาวร เคงบัวทอง	36
0616		6	กวนเจคีย	นายบุญส่ง แก้วสามลี	39
0617		7	ท่าไทร	นางอักษร ศิวงกับ	52
0618		8	ปริก	นายเจริญ แก้วใจเย็น	49
0619		9	ลำเปา	นายสามารถ เตะหริ่ม	43
0620 M		10	พระยอด	นายอัปดุลกอยเคอร์ บากา	40
0621 M		11	ลำเปาเหนือ	นายกิติศักดิ์ ไบตะ	38
0622	6. เกาะสะบ้า	1	หัวสวน	นายอุทัย อาญาพิทักษ์	54
0623 M		2	บ่อน้ำส้ม	นายเจด ปินะและ	45
0624		3	เกาะสะบ้า	นายสุธรรม เสนาจิตต์	47
0625 M		4	กรงอิต้า	นางสาลิหม๊ะ ละเม	26
0626		5	โคกพยอม	นายกล่อม ทองเพชรกง	48
0627		6	พฤษู	นายจรูญ กงไค้สิทธิ์	55
0628		7	กวน	นายสุเชษฐ์ ทองสุข	43
0629	7. สะกอม	1	ปากบางสะกอม	นางสีงิน โต๊ะสะหนิ	49
0630		2	สวรรค์	นายสุรเชษฐ์ อุละมัน	40
0631		3	ม่วงฉ้า	นายคิน ซาหิมซา	49

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอททา จังหวัดสงขลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
0632	7. สะกอม	4	พรหมพื	นางสาวสาวิตตรี คีเอ็ชค่อ	30
0633		5	ท่าแมงลัก	นายสุวรรณ แดงทองเกล็ชง	53
0634		6	เซะ	นายวิน บุญเรืองรุ่ง	40
0635		7	พรุโต๊ะกอน	นายนุช ประทีพธิ์นุช	48
0636		8	เขาน้อย	นายอาชี หมักเจริญ	37

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอตะบะข้อม จังหวัดสงขลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
0637 M	1. ตะบะข้อม	1	ตะบะข้อม	นายมงคล ไทยสมบุญ	45
0638		2	ปลักบ่อ	นายชม แก้วรัง	51
0639 M		3	เพ็งยา	นายจะอาตัน หลีศิริใจ	50
0640		4	บ่อทอง	สท.เข้ม จำนิษฐา	59
0641		5	ไร่	นายบุญเลิศ มอสม	47
0642		6	ท่าณิชน, โมง	นายสมนึก แก้วกับบัว	57
0643 M		7	ซาเร๊ะ	นายมะลี อิติตะ	40
0644 M		8	น้ำค้าง	นางรอนี หอมเย็น	45
0645 M		9	บ่ออุย	นายฐมะ บาหลิ	38
0646 M	2. เปียน	1	เปียน	นายเสรี ไบเข็บหะ	28
0647 M		2	ควนหรัน	นายพนม สุวดีนรอก	38
0648		3	เก่า	นายมะแอ สะหล่าหะ	42
0649 M		4	ราไม	นายป่าตม มะเส็น	41
0650 M		5	ทุ่งเขา	นายมะรอยี คอเลาะ	34
0651 M		6	สวนโอน	นายคลรอมาน สามะสา	38
0652 M	3. โหนด	1	กะชะ	นายสามาเอ โมง	47
0653 M		2	ห้วยบอน	นายฮาบิล สมอญูชะ	27
0654		3	นากัน	นายหงศ์ แสนเงิน	54
0655		4	นาม่วง	นายชม กิจจาเสน	39
0656 M		5	โคก, โคนอก	นายคูแหวหะ หนิเต๊ะ	33
0657 M		6	ละโอน, โหนด	นายบุญส่ง สิ้นเจียง	35
0658		7	พรุจา	นายเจริญ อินทรักษา	53
0659 M	4. จะแทน	1	คอลลมุดอ	นายกุลเลาะ อามฉัดตา	51
0660 M		2	ตรีชัย	นายหวังอูเต็น ตาแลมุ	42
0661 M		3	วังโอะ	นายศิริพงษ์ คาระสาและ	30
0662 M		4	มุณี	นายมะคารี เมาะอะ	27
0663 M		5	นาจะแทน	นายอัปคลฮาเล็ม โคยหะ	35

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอตะบะยั้ง จังหวัดสงขลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
0664 M	5. ชารกิริ	1	ตาขอ	นายมนต์ วานี	59
0665 M		2	ตุโตะ	นายตะอวรี เจมะสอง	42
0666 M		3	คารู	นายอรัญ ติเื้อะ	34
0667 M		4	บ้านงัสมา	นายรอนี เจะหนี	37
0668 M		5	แกะเตะ	นายอับดุลซอหมะ อะหวัง	33
0669 M		6	หาดทราย	นายวาดี เมาะตะ	48
0670 M	6. หุ้งพอ	1	โกกติตรง	นายมะแอ เลาะตมาน	57
0671 M		2	ตะนิ	นายตุโตะ และตมตา	45
0672 M		3	หุ้งพอ	นายกอเซ็ง มะมุตอ	27
0673 M		4	โกกคก	นายอับดุลเลามัน มาหะมะ	42
0674 M		5	ชาว	นายคอเลื้อะ หมะเทมีะ	46
0675 M		6	เมาะลาเต	นายมะเทง อะลีหะ	47
0676		7	ชาว	นายอำร สุกร์เท็ง	45
0677 M		8	ชอกตุชโกกออก	นายอับดุลรอแม เจ๊ะและ	42
0678	7. กูหา	1	ทับหลวง	นายสมยศ ชายเพชรแก้ว	29
0679		2	ฉำครก	นางมลจิรา สกุดัน	38
0680		3	วังเอาะ, กูหา	นายอวาร์ สุวรรณเวศ	59
0681		4	กูหา, ปลายนา	นายคงพันธ์ ตั้งอิน	37
0682 M		5	หุ้งไพรไค้, บ้านไค้	นายคอผา มาตา	37
0683 M		6	ล่องกวน	นายรหะ มาต	42
0684 M		7	ห้วยเต่า	นายเจ๊ะหนี ซาและ	55
0685 M		8	ทับขาง	นายเม็ง เจ๊ะหมะ	48
0686	8. เขาแดง	1	หุ้งไหล	นายชนรฐา บัวสมบัว	43
0687		2	สวนชาม	นายสวาท มวลไชย	45
0688		3	นา, ไร่	นายธงชัย คงแก้วดี	25
0689		4	น้ำเชี่ยว	นายวัน เติ้ง่วน	50
0690		5	สำนักเอื้อะ	นายรัช แก้วประสม	36
0691		6	ฉำคลอก	นางเกษม ตั้งจันทร์	35

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอตะบัซ้อย

จังหวัดสงขลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
0692 *	8. เขาแดง	7	เกาะช้าง	—	-
0693	9. บาโชน	1	บาโชน	นายตีเม็ง เอ็ชคมาอ๋อน	48
0694		2	ไร่เหนือ	นายเกษม อรรถนพงษ์	55
0695		3	ลำชะ	นายสมนึก จันทรัตน์	53
0696 M		4	แอและ	นายค็อราเม เจะมามะ	50
0697 M		5	คลองตาหา	นายอิซอ มึหิ	35

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสงขลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
0698	1. กำแพงเพชร	1	เขาคงน้ำ	นายอนันต์ อิ่มเชื่อน	30
0699		2	ม่วงใหญ่	นายนิกร มณีสว่าง	32
0700		3	ศาลาใหม่	นายเจริญ มณีแถม	54
0701		4	หนองอัน	นายบุญส่ง อยู่กิน	35
0702		5	ปลายละหาน	นายอานัติ รัตนแก้ว	40
0703		6	คอกช้าง	นายสิน ทองรักษ์	46
0704		7	กวนมา	นายชำนาญ ญาไช	52
0705		8	ทุ่งกา	นายชอย มะโร	51
0706		9	ห้วยโชน	นายทวี หมักคั้ง	55
0707		10	คลองต้อ	นายคนละะ แก้วตาเราะ	45
0708		11	นิคมร่วมพัฒนา	นายสุวรรณ ศรีสุวรรณ	42
0709	2. ท่าชะมวง	1	ลานควาย	นายสำราญ มณีรักษ์	40
0710		2	ดินคลอง, หนองโคน	นายห่อพิศ หมักหลี	56
0711		3	ท่าชะมวง	นางคลเหลิ๊ะ โอรามหลา	46
0712		4	คลองยางแดง	นางอนันต์ เกษมุล	45
0713		5	หูนบ	นางหมักตโตก เตงล่าโทค	44
0714		6	ถีนนิมิตร	นายคิน หลีอะร้อย	36
0715		7	นิคม	นางวิโรจน์ ทองเส็ง	42
0716		8	ท่ามะปราง	นางกอเต็ม หิมหมีะ	33
0717		9	ช่องเขา	นางชล นวลแก้ว	50
0718		10	ทุ่งเคี่ยม	นางทอง ณ แผลม	37
0719		11	หลังเขา	นางบุญนิก ช่างแก้ว	53
0720	3. กวนรู	1	กวนรู	นายสมนึก อินชนะ	42
0721		2	กวนศาลาคงจันทร์, กวน	นายแอบ ขำจิตร	57
0722		3	โหล๊ะขาว, หนองแบน	นายจิเทิน ขวัญแก้ว	37
0723		4	ไทรใหญ่	นายปรีชา หวานแก้ว	43
0724		5	ไทรใหญ่	นายสมพงษ์ ปานแก้ว	55
0725		6	หนองโชน	นายอั้น จุลนวล	36
0726		7	สี่แยกภูเขา	นายณรงค์ สุวรรณเวหา	57

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอรัตนบุรี

จังหวัดสงขลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
0727	3. กวนรู	8	โคกค่าย	นางนิศย์ หวังหมูกกลาง	41
0728		9	ไผ่ท่อน, เกาะวัด	นายเฉลิม พรภัก	44
0729	4. กูหาใต้	1	กวนคาน	นายพันธ์ ทองรุ่ง	49
0730		2	พรห้อม	นายคัน บุญมี	68
0731		3	กูหาโน	นายวัชรินทร์ อินทสระ	45
0732		4	นาป่าบ	นายวิระ เรืองคำ	41
0733		5	จุ่มปะ	นายคำรงค์ สุวรรณโณ	35
0734		6	กองอิฐ	นายชิต ไชยรักษ์	59
0735		7	กวนปอม	นายอภิชาติ จันทร์โณ	47
0736		8	กวนขัน, กวนท้ายบ้าน	นายแรม หลีจันทร์	46
0737		9	ห้วยยาง	นายอุศล ขุนเพชร	39
0738		10	ทุ่งมะขาม	นางอาภรณ์ สะคะรินทร์	53
0739		11	จ้งโหลน	นายปลื้ม กงแก้ว	50
0740		12	กัมมัน, ทุ่งหม้าว	นายนิพล ขาวทอง	32
0741		13	เกาะขาว	นายสิด ไชยรักษ์	44
0742	5. เขาพระ	1	นาสีทอง, กวนสะตอ	นายชัยวัฒน์ นวนปาน	35
0743		2	กู	นายจรัส ขุนศรี	46
0744		3	นาสีก	นายสมพร สตาร์ต	38
0745		4	ตีตอน	นายวัชระ เต็นตระ	38
0746		5	เขาพระ	นายกล้า ทองกุ่ม	47
0747		6	บนทวน	นายคลกอนี เกสิทธิ์ตัน	39
0748		7	คลองแก้ว	นายชงชุตร์ เสือก้อย	30
0749		8	คลองเขาซ้อน	นายเฉลิม แซ่ซิง	39
0750		9	ทุ่งกมบาง	นายอนุวัฒน์ จันทร์น้อย	29

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอเมืองนคร จังหวัดสงขลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
0751	1. หัวเขา	1	เขาแดง	นายอภิรัช เวชกะ	50
0752		2	แหลมถนน	นางรัตติยา บุญยัง	50
0753		3	นোক	นายฉาด หีมโต๊ะเตาะ	48
0754		4	นาโน	นางวารุณี รัตนพันธ์	35
0755		5	ท่าเขา	นายสะปือ ศรีกงกา	48
0756		6	หัวเลน	นายอารมณ วังสุวรรณ	64
0757		7	บนเมือง	นายหมัด ปูทะเล	60
0758		8	บ่อสวน	นางขุนศรี การวะ	30
0759	2. สทิงหม้อ	1	ใหม่	นายอนันต์ บุทละโกบ	38
0760		2	ท่าเสา	นายเอ ไทยยะ	50
0761		3	ธรรมโชนัน	นายชาน ชูบัณฑิต	35
0762		4	สทิงหม้อ	นายนิพนธ์ บัลลังโก	52
0763		5	นาออก	นางสาวพรรณชล โมลิกะ	27
0764		6	จอมทิพย์	นายสะมะแอ เวชกะ	59
0765	3. ชิงโค	1	ตาหลวงกง, บ่อสระ	นางจบ จันทร์แก้ว	42
0766		2	ทรายขาว, หัวเลี้ยว	นายแปลก บุญศิริ	59
0767		3	ช่างาม, ประดู่ไชย	นางพรรณี อิศระโร	56
0768		4	ตาหลวงกง, บ่อสระ	นางหวง แก้วตะรัตน	48
0769		5	ชิงโค	นายวรรณรงค์ ชกทอง	-
0770		6	ชิงโคท่าออก, บ่ออิฐ	นายกล่อม กรตั้ง	60
0771		7	ชิงโค, วัคเลียบ	นายอ้วน สนิทม้อโร	58
0772		8	บ่อสระ	นายชม บุญราศรี	56
0773		9	คี่หลวง	นายสมนึก คิมสุวรรณ	52
0774		10	วัคเลียบ, บ่อสระ	นายพรั่ง ขุนเจริญ	78
0775	4. ทานบ	1	บ่อสี่ก๊ก, บ่อคันยาง	นายสุทธนา สุชนาริ	58
0776		2	หัวไม้ไผ่	นายบุญธรรม อนุกุล	42
0777		3	แม่ลาด	นายชม สุวรรณสุโข	42
0778		4	พร้าว	นายห้วง ล้วนมณี	60

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
0779	4. ท่านบ	5	คลองท่าเตง	นายวีรชาติ เพชรรมณี	29
0780		6	ท่านบท่าคก	นายสมภพ เถามี	45
0781		7	ท่านบ	นายจิ้น หนูนุ่ม	59
0782	5. รำแดง	1	หนองโค	นางพรระณี แก้วธรรมรัตน์	40
0783		2	ห้วยพุด, ขมวน	นายศากร นิลโมทย์	27
0784		3	รำแดง	นางहनวน พันภัย	70
0785		4	หนองไธย	นางใจ ไซคิช่วง	57
0786		5	นอ	นางสาวสุธาทิพย์ ช่วยรัมย์	26
0787		6	รำแดง	นางสาวสมใจ เกื้อสุข	29
0788		7	ป่าขวาง	นางควน หนูทอง	73
0789	6. บางเขียด	1	คอนถมิชน, ตากแตก	นางกิบ ตราโซ	60
0790		2	ใหญ่, บางเขียด	นางพรทิพย์ สุภาโภชน	40
0791		3	บางเขียด, ป่าเกาะ	นางเชื่อน เสียงอ่อน	59
0792		4	ท่าเตง	นางประนอม ชอบแต่ง	39
0793		5	ระฆัง	นางวนิดา หละหมั่น	27
0794	7. ม่วงงาม	1	ปะโอ	นายรำพัน กินทอง	40
0795		2	บ่อเตี้ย, ม่วงงาม	นายเอิบ สุวรรณประไพ	47
0796		3	ม่วงงาม	นายมาตร สมาน	51
0797		4	ม่วงงาม, สุทรำเก่า	—	-
0798		5	ประตู่เขียน	นายโชค กำเนิดกลับ	50
0799		6	ม่วงงาม, ม่วงพุ่ม	นายจรัส รัตนวรรณ	43
0800		7	ม่วงงาม, ม่วงพุ่ม	นายบุญสนิท เขียวประดิษฐ์	20
0801		8	ม่วงพุ่ม, ม่วงงาม	นางปราณี ลายพรหมแก้ว	48
0802		9	เสือเมือง, ม่วงงาม	นายณรงค์ บัวปลอด	45
0803		10	มะขามกลาน	นายพิทักษ์ สุวรรณะ	37

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
0804	8. ชะแล้	1	ปากช่อง	นางจินคาร์คณ์ สุวรรณโณ	22
0805		2	ชายเสมือง	นางอุไร พรรณราช	-
0806		3	กลาง, ชะแล้	นางสมศรี แสงระวี	-
0807		4	ชะแล้	นายไพศาล ทิบุญย์ศรีศักดิ์	63
0808		5	เขาศี	นางพิมพ์ รามูณรงค์	32
0809	9. ป่าขาด	1	หัวลำภู	นางอวยพร ฮอเพชร	45
0810		2	ป่าขาด	นางอนงค์ สุขมี	45
0811		3	เทพชา	นายชอบ ทองมี	49
0812		4	ซาอป่า	นายมนัส ทองมี	56
0813		5	สว่างอารมณ์	นายบรรเทิง หมั่นอรุณ	54
0814	10. วัดขุ่น	1	คีหลวง	นางทัศนีย์ วงศ์สุวรรณ	47
0815		2	วัดขุ่น	นางเอื้อน หมักเรขา	46
0816		3	ขาม	นางสมหมาย กงสุวรรณ	56
0817		4	หนองหอย	นางเอิบ บุญแสง	35
0818		5	บ่อปลิง	นางเปลื้อง หอมกรก	56
0819		6	ขุ่น	นายเชื้อ วรรณเพ็ชชา	53
0820		7	ชายทะเล	นายจิ หวังนุรักษ์	56
0821		8	วัดวาส	นางค๊ะ จันทร์คณา	43
0822	11. ป่ากรอ	1	คอนทิง	นายสมพงศ์ อินทสระ	56
0823		2	บ่อทราย, ดากแคค	นายอรอดการ เขือกอ	38
0824		3	บางไหนด	นายธนา ไชยณรงค์	39
0825		4	ไค้	นายสุนทร นวลละออง	53
0826		5	แหลม	นายนิยม บัวงาม	55
0827		6	แหลมจาก	นายบุญเลิศ วรรณ	36

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอควนเนียง   จังหวัดสงขลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
0828	1. รัศมี	1	โต๊ะหนอ	นายอนันต์ บัมเขื่อน	30
0829		2	กวนเนียง	นางภัทราภรณ์ หยุประกอบ	40
0830		3	ปากบาง	นายเจริญ มูณีแถม	54
0831		4	อ่าวทิง	นายจันทร์ อนุวิท	37
0832		5	กรอบ	นายธรรมรงค์ กัคคิลาโก	36
0833		6	ไนไร่	นายเสริม ครีรัตน์	39
0834		7	คั่นตอ	นายผาด กิมสระ	42
0835		8	เกาะชาน, หนองปลิง	นายประเทือง ขุนเพชร	45
0836		9	ชางาม	นายวิรัตน์ เพชรพรหมศร	52
0837		10	สระ	นายเลิศ อนาคตริ	37
0838		11	หนองปลิง, เกาะชาน	นายชีพ ปานแก้ว	36
0839		12	วังเนียน	นายศักดิ์ แก้วมณี	47
0840		13	ทุ่งเสา	นายสวัสดิ์ สุจิชาติ	48
0841	2. บางทราย	1	คลองเตล้า, เกาะใหญ่	นายวิมล บุญญคุณธิ์	48
0842		2	ชางหัก	นายล่า แสงสว่าง	64
0843		3	บางทรายตก	นายเชียว ศรีตระกูล	48
0844		4	บางทราย	นายสุพล พงษ์จีน	-
0845		5	บางทรายใต้	นายสมการ พะสุริ	36
0846		6	เกาะนารอบ	นายอ่วม ทิพย์แก้ว	40
0847		7	บางทิง	นายกะนอง เน้าเทา	42
0848		8	เกาะใหญ่	นายจิตร รัตนพงษ์	47
0849		9	คลองช้าง	นายผล ทองคำ	59
0850		10	เกาะใหญ่, คลองกล้า	นายจำतीय แซ่สวัสดิ์	36
0851		11	แพรงสุวรรณ	นางระวี สุขชาญ	51
0852		12	โคกเมือง	นายจิตร อ้นเซ่ง	47
0853		13	หน้ากวน	นายประคิษฐ์ นกแก้ว	33
0854	3. กวนไส	1	ผลั่ง	นายเทือง จินดาวรรณ	47
0855		2	เกาะขาม	นายเพียน บุญรัตน์	58
0856		3	กวนไส	นายชม จันทร์ทองพูน	49

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอควนเนียง

จังหวัดสงขลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
0857	3. กวนไส	4	ท่าม่วง, โลกทราย	นายสมโภชน์ ชาวสุริยจันทร์	53
0858		5	ปากจำ	นายทวง กลับใจได้	44
0859		6	กลาง	นายทวี เห่งจำรัส	52
0860		7	นาสิง	นายทรงชัย สุวรรณเมณี	43
0861		8	สวน	นายทรงธรรม กาพสินธุ์	30
0862		9	โคกตัก	นายสิทธิ์ รักเมือง	49
0863		10	ใต้	นายจำเริญ นวลละออง	48
0864		11	บ่อหว้า	นายหนูพิน ไชติระโต	51
0865		4. ห้วยลึก	1	ห้วยลึก	นายหญิง ณะชาติรี
0866	2		สวนออก	นายสมชาย จิตต์ภักดิ์	32
0867	3		หัวไทร	นายวิลาศ สุวรรณาท	38
0868	4		ป่า	นางสะเคียะ หล้าจะนะ	38
0869	5		หัวป่าบ	นายมุฮัมหมัด เสงกุล	35
0870	6		ท่าหี	นายจินดา ศิริวัฒน์โน	48
0871	7		ท่าปะบ่า	นายเริ่ม ธรรมรัตน์	50
0872	8		คอนเหรียญ	นายหลี่ นิปะสีกิ	50
0873	9		ใหม่	นายจำรัส เกื้อแก้ว	38

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอกระแสดำเนินธุ์ จังหวัดสงขลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
0874	1. เกาะใหญ่	1	ทุ่งบัว	นางสาววิรัชชนก หนูโยม	28
0875		2	แหลมขาง	นายวิเชียร พรหมกันต์	48
0876		3	ไร่	นายเสงี่ยม แก้วไหม	44
0877		4	แหลมบ่อท่อ, ชุน	นางวินิต เกษตรสมบูรณ์	43
0878		5	ยางทอง	นายนิวัฒน์ พุ่มแสง	25
0879		6	แหลมหาด	นายไพฑูรย์ กชเสณีย์	51
0880		7	เกาะใหญ่	นายสุพงษ์ศักดิ์ นวลศรี	37
0881		8	กุลา	นายพาณิชย์ นวนละออง	40
0882		9	แหลมขันธ์	นายสมเกียรติ สุวรรณิณี	45
0883	2. เชิงแส	1	เขาใน	นายสมหมาย เหมือนสกุล	40
0884		2	รัคปุณ	นายเจริญ ทองสองสี	-
0885		3	เชิงแส	นายเจริญ ทองสองสี	54
0886		4	เชิงแส	นายจัน ทองหญู	47
0887 *	3. ไร่	1	โคกพระ	—	-
0888		2	กาหระ	นายจัน หนูโยม	52
0889		3	โคกแก้ว	นางละออง ชูศรี	48
0890		4	ไร่	นายบุญ ใหม่ใจดี	53
0891		5	ไร่	นายจรัส ฝอยทอง	57
0892	4. กระแสดำเนินธุ์	1	ทุ่งบัว, ทุ่งเมรุ, เกาะใหญ่	นายจำเริญ เจริญวงศ์	49
0893		2	โตนค้วน	นายธานีรินทร์ สุวรรณศรี	30
0894		3	คลองโหนด	นายเจือ สิทธิชัย	67
0895		4	ม่วงงาม	วัชระ ศิริวิกรม	21

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอหนองม่อม จังหวัดสงขลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
0896	1. หนองม่อม	1	ทุ่งโคตมค	นายนิวัติ ปานเมือง	53
0897		2	ทุ่งซ้อ	นายวิจิตร ห่อเพชร	34
0898		3	พรุณา	ผ.ช.ประธาน โพธิ์รัตน์	46
0899		4	กวนจง	นายมนัส ไชยมนตรี	47
0900		5	นาหนองม่อม	นางฉลวย ภูระยา	36
0901		6	โน	นายสุนทร พรหมอ่อน	38
0902		7	ชาชนา	นายทวี อินทชัย	47
0903		8	ทุ่งพระเคียน	นายแปลก คำกง	56
0904		9	เกาะซาหลู	นายทुक ตามทอง	57
0905		10	ดินวัด	นายวิเลิศ ตามทอง	40
0906	2. พิจิตร	1	ทุ่งปริง, นากลอง	นายพล กงไชย	42
0907		2	โคกทัง	นางนัญจิฉา สุขชาติ	38
0908		3	โคกพยอม, จิตร	นางไสว สีคำอ่อน	48
0909		4	พลีควาย	นายสุจิตร์ โมประสิทธิ์	42
0910		5	ทุ่งนาหวาน	นายเอิบ สีสวนแก้ว	45
0911	3. ทุ่งขมื่น	1	ทุ่งขมื่น	นายประสิทธิ์ แก้วพิบูลย์	43
0912		2	ลานไทร	นายเจริญ แก้วมณี	57
0913		3	ทุ่งโพธิ์	นางสมศรี ชกศิริ	47
0914		4	นาทองตุก	นายชนพิต ประสมพงศ์	48
0915		5	นา	นายเชียน ทองพิบูลย์	46
0916		6	ทุ่งขมื่น	นางมณฑล ขวัญมณี	50
0917		7	ทุ่งโพธิ์	นายช่วง แก้วทอง	51
0918	4. กลองหรั่ง	1	กลองหรั่ง	นายเอิบ สมานเข้ม	52
0919		2	แม่เป็ยะ	นายไข่ อินทร์รัตน์	59
0920		3	แม่เป็ยะ, ไหม	นายวชิระ พรหมเจริญ	44
0921		4	เซะ	นายณรงค์ พรหมอ่อน	47
0922		5	คั่นปริง	นายประณีต ศรีประสม	42
0923		6	ปลักทิง	นายทวี ชกศิริ	48

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอบางกล่ำ จังหวัดสงขลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
0924	1. บางกล่ำ	1	บางกล่ำ	นางสาวนิศรา ศรีจัน	17
0925		2	บางกล่ำกลาง	นายวิรัช กัลยาศิริ	59
0926		3	บางกล่ำใต้	นายปรีชา กัลยาศิริ	50
0927		4	บางหีบ	นายสมบุญ แก้วบุญส่ง	28
0928		5	ท่าเมรุ	นางอุทัย ทองมาแล้ว	41
0929		6	ชวลสง	นางกล้อย นกแก้ว	45
0930		7	หนองม่วง	นายวง แก้วกงมี	35
0931	2. ท่าช้าง	1	เลียบ, ท่าช้าง	นางเลื่อม สุขฉกม	50
0932		2	ท่าช้าง	นางสายใจ แสมพิมาย	36
0933		3	หัวหอล	นางจิม เจตนา	54
0934		4	หัวทวน	นางสาวสุภา เพ็ชรศิริ	23
0935		5	หนองขวน	นางสาวอ่าคะ หมักศิริ	29
0936		6	คินลาน, กลองนกระทุง	นางอนงค์ ชุมศรีเมฆ	43
0937		7	โคกหมา	นางสาวผาริตา มินยูโส๊ะ	23
0938		8	ท่าท่อน	นางบุปผา แก้วงาม	43
0939		9	ป่ายาง	นายอากม ฉิมพลี	24
0940		10	ช่างงาม	นางอาภรณ์ ปานสุวรรณ	35
0941		11	ท่าไทร	นายนิรุจน์ หมักอะคัม	20
0942		12	บ่อแพ	นายอับร้อหิม หมักอะคัม	-
0943		13	หนองจุก	นางสาวรัตนา หมักอะคัม	22
0944		14	เนินพิซซ, หาร	นางสาวละออง แก้วงาม	31
0945		15	คินลาน	นางวิไลภรณ์ แก้วเรืองศรี	21
0946		16	คินลานเหนือ	นางเสาะ หมักอะคัม	34
0947		17	ควนเหนือ	นายเจริญ ไชยฟูล	30
0948		18	ป่ายางโน, ป่ายางใหม่	นางคำ ขอคคิ	58
0949	3. บ้านหาร	1	กู, บ้านหาร	นางสาวอุทิพ สุวรรณชาติศรี	40
0950		2	ท่าหาด	นายหับ หมักอะคัม	47
0951		3	กคชาง	นางสาวทิมณี สาคาน	19
0952		4	หาร	นางละออง พรหมจรรย์	22

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอบางกล่ำ

จังหวัดสงขลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
0953	3. บ้านหาร	5	เกาะไหล	นางผาด แก้วรัตนา	35
0954	4. แม่ทอม	1	หนองหิน, หนองม่วง	นายสมนึก สุขสว่าง	34
0955		2	คูเต่า, แม่ทอย	นายเด็กจัน ตฤณรัตน์	48
0956		3	หัวนอนวัด, บ้านนอก	นายจำเริญร ดุลมุล	36
0957		4	แม่ทอมตก	นายสุริยา ทองชูช่วย	18
0958		5	นารังนก	นางใบหย๊ะ นิลหมาน	28
0959		6	นารังนก	นายมนัส งามวงศ์	40

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอคลองหอยโข่ง

จังหวัดสงขลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
0960	1. คลองหอยโข่ง	1	จอมหรี	นายจักรพัฒน์ ไชยรัตน์	49
0961		2	คานงา, หน้าวัด	นางลำคาน พรหมจันทร์	43
0962		3	เหนือ	นายไชยรัตน์ ประภา	46
0963		4	ทุ่งทอง	นายแก้ว หัวหาญ	44
0964		5	ทุ่งเลียบ	นายอนุชาติ ศิเจริญ	42
0965		6	เก่าร้าง	นายประสิทธิ์ ประทุมทอง	47
0966	2. โคกม่วง	1	โคกเหรียญ	นายอำพล คีมาก	35
0967		2	ทุ่งนนท์	นายทิน พุทธแก้ว	38
0968		3	โคกสักตก	นายเสริม ไชยผ่อง	46
0969		4	โคกสัก	นางวิมล นาคสัน	34
0970		5	ปลักกล้า	นายประทีป สัตต์เพ็ญ	53
0971		6	ทุ่งโชน	นางวิไล ศรีสุข	47
0972		7	โคกม่วง	นายชำนาญ นวลสุวรรณ	34
0973		8	ต้นพยอม	นางสมพร กงราม	35
0974		9	ทอนคลอง	นายบุญกุล ทรัพย์	30
0975	3. ทุ่งลาน	1	ย่านขาว	นายสุรชัย แซ่ว่อง	47
0976		2	ทุ่งบัว, ทุ่งเจริญ	นายสุรเจต สุขเกษม	35
0977		3	พริ้ว	นายเสริม รักชุม	48
0978		4	ทุ่งลาน, บ้านควน	นายเจริญ รัตนโกสม	45
0979		5	โคกพยอม	นายเจริญ สิมพันธ์	55
0980		6	คลองบ่อ, ทุ่งแม่บัว	นายชนะ แก้วสุวรรณ	34
0981		7	ท่าหรั่ง, บางศาลา	นายเฉลิม สัตต์เพ็ญ	46
0982		8	แม่กล้า	นายประกอบ สุขเกษม	48
0983		9	พริ้วออก	นายทัศนัย แก้วสมบูรณ์	33
0984	4. คลองหลา	1	สะพานหมาก	นางเสมีชน ชิตรัตน์	42
0985		2	โหนด	นายสมบูรณ์ สุขสวัสดิ์	46
0986		3	ใหม่, หัวสนาม	นายเกสัน สุวรรณรงค์	38
0987		4	ทอนไม้ไผ่	นางอารี ชูสิงห์	38

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
0988	4. คลองท่อม	5	สาขะ	นายเฉลิม ชัยรัตน์	53
0989		6	คันถ่าน	นายศรอกี ขาวจันทร์	36
0990		7	ช่างแก้ว	นายสมภพ บุญจริง	40

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอเมือง จังหวัดอุดร

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
0991	1. กลองซูก	1	เซาจีน	นายเริ่ม ฆสกุล	63
0992		2	ท่าจีน	นายล้อม ชูเกื้อ	47
0993		3	เกาะนก, ศาลากันบาง	นายสุพจน์ ฉั่วพานิษฐ์	38
0994		4	กลองซูก	นายเฉลิม บัวเพชร	56
0995		5	นาแก	นายปรีชา พรหมเมศวร์	34
0996		6	วัดหน้าเมือง	นายสำราญ หลวงพูล	36
0997 M		7	กลองซูกเหนือ	นางสาวปรางทิพย์ แกตมาน	25
0998 M	2. เกตรี	1	ไร่	นายหั่น อาค่า	51
0999 M		2	กาเฒ่า, เกตรี	นายสุไลหมาน อาค่า	37
1000 M		3	เกตรี	นายหมาก หมากตรา	52
1001		4	ลูโป๊ะมอเสาะ	นายจุลาฮาลิม หลงหัน	32
1002		5	วังพะเนียด	นายอับดุลเลาะ ขุนรักษ์	37
1003		6	โคกมุกพัฒนา	นายร่อหาน จังเดหวา	40
1004 M	3. บ้านกวน	1	ลูโป๊ะบาซุ, กาเฒ่า	นายคอละ กาสา	47
1005		2	ทุ่งวิมาน	นายสารี หลังป๊ะเต๊ะ	35
1006 M		3	โคกทราย	นายสุเชษฐุ ตะหวั้น	44
1007 M		4	กลองคาย	นายอะหมาก รอดหมมัน	46
1008 M		5	กวน	นายอับคลรอฮิม บิลังโหลค	35
1009 M		6	กาจูบี	นายกัน ชาโกบ	36
1010 M		7	ลูโป๊ะการาฮี	นายอับดุลลาเค๊ะ บารวงวัน	41
1011 M	4. ฉลุง	1	ฉลุงใต้	นายฮาเล็ม นารอฮี	40
1012 M		2	จีน, ท่าห้วย	นายมุस्ता มะหะหมัด	40
1013 M		3	ท่ากลองใต้	นายสหาก อองสारा	45
1014 M		4	ท่ากลอง, ฉลุงกลาง	นายโคค หลงหัน	57
1015		5	โต๊ะบูเค๊ะ	นายสุจรีต ชามาตา	37
1016 M		6	กูบังจามังใต้	นายสมาน หมากเค๊ะ	-
1017 M		7	กูบังจามังเหนือ	นายอาวี กานู	40
1018		8	ทุ่ง	นายบราคม บาไรซ์	40

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอเมือง จังหวัดตูล

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้ออกภาษา	อายุ (ปี)
1019	4. ฉลุง	9	หัวเขา	นายมุกดา ขาวทอง	35
1020		10	โต๊ะวัง	นายรอสก คาทมาค	34
1021		11	โคกประดู่	นายชมาค ทาสกุล	58
1022		12	เขาน้อย	นายอดุลย์ โย๊ะหมาก	39
1023		13	ริมหัวข	นายชำตุ้เร็น หมากปูเต๊ะ	39
1024	5. กวนโพธิ์	1	เขาน้อย, ทุ่งหญ้าแดง	นายรณ กำพิลลา	38
1025		2	กวนโพธิ์	นายภูณะ ชาแบโค	40
1026		3	โคกพิลลา	นายสุริยา แลหาด	25
1027		4	เกาะถียง	นางไพ พุทธสุข	41
1028		5	ใหม่	นายสิม๊ะ ส่างบ้านโคก	34
1029		6	หัวขลิก	นายสวาท นุ้ยเดิน	60
1030	6. กวนขัน	1	กวนคินแดง	นายโกบ เล่ทองคำ	53
1031		2	กะตุ, กวนขัน	นางรอม๊ะ สุมาลี	44
1032		3	นาลาน	นายเลือน เต็นซิม	54
1033		4	ไทรงาม	นายประกอบ อักษรพันธ์	55
1034		5	กวนขัน, แรกอด, เนินสูง	นายสิทธิชัย ลีลานนท์	35
1035 M		6	ท่าหิน	นายสมาน หมากคาเว๊ะ	45
1036 M	7. เจ๊ะบิลัง	1	ฉลุง	นายตูหวัน ปลังโหลด	34
1037 M		2	เจ๊ะบิลัง	นายชาตรี ปีไสย	20
1038		3	บาเต๊ะ, ปาเต๊ะ	นายสุหาก ส่ามะถึยะ	48
1039 M		4	บันนังปูเลา	นายชุกรม ขาวระชะ	36
1040 M		5	กาลันชินตัน	นายรอดดี หมากจาบัง	36
1041 M	8. ดันทองโป	1	ดันทองโป	นายสมเกียรติ ไชร์รักษ์	68
1042 M		2	หาดทรายขาว	นางดาวอรธานา หันตูโอะ	19
1043 M		3	บากันเดย	นายสุไลดี เต็นคากัน	15

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอเมือง จังหวัดอุดร

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1044	9. เกาะสาหร่าย	1	คันทองอุมา	นายสแล๊ะ ชีละงู	60
1045		2	บักน้ใหญ่	นายอัครรอดเดก สันโค	36
1046		3	คันทองกลิง	นายอารีตัน สุวาล่า	45
1047		4	ระชะโตคาน้อย	นายสมศักดิ์ อุตมา	25
1048		5	ระชะโตคใหญ่	นางสาวขามิละ หมดคุดัง	35
1049 M		6	ตะโล๊ะน้ำ	นายรอดเดก สันโค	34
1050 M		7	เกาะหลิเป๊ะ	นายจินกา หอพิสุทธิสาร	48
1051	10. ตำมั่งละ	1	กาลันมาตุ	นายผล ขอสกุล	53
1052 M		2	ตำมะลังเหนือ	นายอำค๊ะ หลังกอด	58
1053 M		3	ตำมะลังใต้	นายเจ๊ะอานี จางวาง	44
1054 M	11. ปูยู	1	เกาะขาว	นายอภิศักดิ์ ตะปูยู	53
1055 M		2	คันทองกาไทย	นายเจ๊ะอาเต็น หมักยาค่า	49
1056 M		3	ปูยู	นางสาวชาวีนา เต๊ะปูยู	16
1057 *	12. พิมาน	1	ตำบลในเขตเทศบาล	นายภูเต็น อิศมาแอล	38

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอละงู จังหวัดสตูล

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1058	1. กำแพง	1	กวนโตน	นายโหอบ ป่านแขวง	48
1059		2	ท่าแลหลา	นายปรีชา วาไร่	20
1060		3	กวน, บนกวน	นายวิจิตร วันตาหลา	31
1061		4	กวนใหญ่	นายเตยบ เกตงัว	52
1062		5	ปีใหญ่	นายอนุ ศรีมดี	59
1063		6	ปลักม้าย	นายอัมม็อน หมาคอี	45
1064		7	โกตา	นางเม็ยะ จิหมาก	59
1065		8	อุไร	นางปอตา สาทรม	30
1066		9	ป่าฝาง	นายฮามู หังสุ	21
1067		10	ปากปิง	นายเหลด ทรันเต๊ะ	51
1068		11	ทุ่งเสม็ด	นายพิน เกื้อประพันธ์	59
1069		12	คูเตหรั	นางสาวสุณี๊ สววมหาก	12
1070	2. ละงู	1	ท่าชะมวง	นายสมาน มารา	59
1071		2	ปากละงู	นายค้ายดิน มารา	47
1072		3	เกาะชวน	นายสุรินทร์ นุ้ยกดี	32
1073		4	ลาหงา	นางพาหวัน ยานา	60
1074		5	ทุ่ง	นายโหมม ชายตตุ	44
1075		6	หัวทาง	นายหมากหนอด เอ็ชคดี	50
1076		7	กันไค้ะทิก, บากันไค้ะทัก	นายทรน แก้วทอง	48
1077		8	นาพญา	นายบาทลี นากสง่า	48
1078		9	กลองซุด	นายวิโรจน์ โภบทศ	54
1079		10	หัวชไทร, วังสายทอง	นายสุทิน หนูขาว	43
1080		11	หัวมะพร้าว	นายสาผาก นกเกษม	53
1081		12	โนเมือง	นายทรน อุตมา	56
1082		13	ทุ่งพัฒนา	นายเจ๊ะากา พังสุ	58
1083		14	หลอมป็น	นายอารี ดิงหวัง	42
1084		15	โนโต	นายอำนาจ สมากม	40

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอละงู จังหวัดสตูล

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1085	3. เขาขาว	1	สันติสุข, เขาขาว	นายสมชาย หมีหมัก	42
1086		2	หาญ	นายจำลอง ตั้งหวัง	49
1087		3	บ่อหิน	นายสุชาติ ไสยคี	32
1088		4	นาช่างเหนือ	นายบุญกุล ทุมกเอียก	44
1089		5	คาหล่า	นายหละ ชามา	46
1090		6	ทุ่งเกาะปราบ	นายสะมะ โต๊ะเต่ง	48
1091		7	นาช่างใต้	นายเหตุ นกเกษม	56
1092	4. เกลอมสน	1	คันทองละไม้	นายมานพ หิมมา	45
1093		2	กาแบง	นายมานaix สะหมุก	60
1094		3	บุโหลน	นายเจ๊ะอาเสด อุมัจ	35
1095		4	สนกลาง	นายเรวุฒิ หยังสู	40
1096		5	สุโห่งมุโสะ	นายสมศักดิ์ ใจบำรุง	39
1097		6	สนใหม่	นายชูหนัน อุโหอบ	45
1098	5. ปากน้ำ	1	บ่อเส็ดลูก	นายหมาดหยา แลต้อง	52
1099		2	ปากบารา	นายชะอาหรี ะสมัน	50
1100 M		3	เกาะบุโหลน	นายสมจิต ป่าแหม	48
1101		4	ตะโล๊ะโต	นายคาเล็น อุตมา	57
1102		5	ท่ายาง	นายอามัน อาหมัน	43
1103 M		6	ท่ามัลย์	นางฮาสิมะ ป่าแฉรัน	42
1104		7	ท่าพยอม	นายฮารีย์ ะสมัน	42
1105	6. นาคูค	1	ทุ่งใหม่	นายอัสฮอก ชังนิง	46
1106		2	หัวควน	นายวิลาศ ต่าเร	56
1107		3	เกาะเป็ลว, หนองสร้อย	นายศักดิ์ ม้องพริ้ว	34
1108		4	วังสายทอง	นายสมปอง อนุพงศ์	47
1109		5	ทุ่งนางแก้ว	นายทัน จีนห้วน	45
1110		6	หนองราโพธิ์	นายเจิม มงคลรัตนเมธี	54
1111		7	ลานเสื่อ	นายสินชัย ชูรอด	55
1112		8	หนองยุง	นายคนรัก ชะชะรัก	43

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอละงู จังหวัดสตูล

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1113	6. น้ําผุด	9	หนองหอยโข่ง	นายเจริญ เกตุแก้ว	38
1114		10	วังนาไต้, วังทรายทอง	นายอภิรัช อนุพงศ์	34
1115		11	วังยาว	นายสงกรานต์ ภูระหงส์	48

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอทุ่งหว้า   จังหวัดสตูล

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1116	1. ทุ่งหว้า	1	ท่าอ้อย	นายคาหมาด หิมปอง	50
1117		2	ท่าเรือ	สตอ.อภิวัฒน์ แซงอิน	31
1118		3	โนบ้าน	นายไทรราช หยีปอง	18
1119		4	ทุ่งปรือ	นายคารา หิมปอง	54
1120		5	ท่าข้าม	นายวิกรณ์ วัฒนธราภูล	39
1121		6	โพธิ์	นางราตรี อักนาวงค์	51
1122		7	คีรีวง	นายเจริญ เกลี้ยมาลม	52
1123		8	ควนคำเสา	นายเทพ ทุ่งปรือ	53
1124		9	ราวปลา	นางสาวซาเรียม นุ้ยณิษา	18
1125	2. นาทอน	1	นาทอน	นายศุภง ศุภงสินเลิศวัฒนา	54
1126		2	เปรี๊ยะ, นาเปรี๊ยะ	นายอดนอม โส๊ะศรี	45
1127		3	ช่องไทร	นายวินิต อักษรพันธ์	38
1128		4	วังตง	นางมุกดา ขาเหล่	29
1129		5	ท่าศิลา	นายอมมาตย์ ลิมานัน	40
1130		6	ท่าข้ามควาย	นายโกบ ประกอบ	-
1131		7	บารายี	นายสามารถ บุญคง	58
1132		8	ทุ่งใหญ่	นายแสง แก้วชูชื่น	49
1133		9	วังเจริญราษฎร์	นายพิศ นราจร	60
1134	3. ป่าแก่บ่อหิน	1	ป่าแก่บ่อหิน	นายประสิทธิ์ ล่องโลก	33
1135		2	คลองหัวขี้ป่า	นายมนูญ ข่าแก้ว	42
1136		3	ทุ่งคินลุ่ม	นางวันดี ช่างเนียบ	40
1137		4	ชุมทรัพย์	นายชม แสงแก้ว	42
1138		5	สะพานวา	นายพัน สุขรุ่ง	52
1139		6	ทุ่งขมิ้น	นายสมพงษ์ เตยแก้ว	45
1140		7	เขาแดง	นายศักดิ์ พรหมวิจิตร	29
1141	4. ทุ่งนุหลั่ง	1	มะหวัง	นายพรศักดิ์ อังศุกาญจนกุล	37
1142		2	ทุ่งสะ โป๊ะ	นายอนุ สารบุญ	32
1143		3	ทุ่งทะนายน	นายเวศ เฟ็งแก้ว	58

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1144	4. ทุ่งบุหลัง	4	ท่านก	นายอรุณ เอี่ยมอาจ	52
1145		5	ทุ่งบุหลัง	นายสุเทพ เฟ็งแก้ว	37
1146 *	5. ขอนกลาน	1	ขอนแก่นตะวันออก		
1147		2	ราไวย์ใต้	นายสมปราชญ์ ไชยสงคราม	45
1148		3	ขอนแก่นตะวันตก	นายสุหระาด มาลาสัย	-
1149		4	ราไวย์เหนือ	นายสินธ์ เสียมไหม	56

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอควนกาหลง

จังหวัดสตูล

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1150	1. ควนกาหลง	1	ห้วยน้ำค่า	นายวันตัน ปะดุกา	58
1151		2	ชอย 10	นายเจริญ หนูแดง	59
1152		3	ชอย 3	นายมงคล มีจำ	40
1153		4	ชอย 4	นายณัฐภาพงศ์ สุวรรณชนะ	36
1154		5	พรุ	นายมานพ เกตุมณี	47
1155		6	เขาไกร	นางจันทร์ทิพย์ อันวินะ	30
1156		7	ชอย 8	นายจรูญ บัวพันธ์	38
1157		8	เหนือคลอง	นางบุญพา สงกลิ่นง	42
1158		9	วังผาสามัคคี	นายสมเพียร พันธุ์ช่วง	37
1159	2. ทุ่งนุ้ย	1	ทุ่งคำเสา	นางสาวมธุรี บุญเทม	15
1160		2	ทุ่งนุ้ย	นายภักดี มรรกาเขต	53
1161		3	กาหมิง	นายหวัค มารกาเขต	61
1162		4	น้ำร้อน	นายอาหลี มรรกาเขต	32
1163		5	โตน	นายสมนึก มรรกาเขต	45
1164		6	น้ำหრა	นายทุม เมืองแก้ว	53
1165		7	เกาะใหญ่	นายบุญอัมหมัด หิมมะหมัด	20
1166		8	ค่ายรวมมิตร	นายพิศ เพ็ชรสวัสดิ์	36
1167		9	ทุ่งพัก	นายอับดุลอาหมาด เทศอาเส็น	26
1168	3. ภูเขาเจริญ	1	ผัง 1	นายทรงพร อินทสาร	21
1169		2	ผัง 34	นางธิดา บัวมณี	15
1170		3	ผัง 35	นางสาววรรณดี สีนวนอินทร์	21
1171		4	ผัง 3	นางพรพิศ อ่อนขวัญ	15
1172		5	ภูเขาใต้	นายณรงค์ศักดิ์ สมุด	18
1173		6	ไคเหนือ	นางสุริยา สุวรรณกิจ	14
1174		7	ผัง 120	นางสาวจินตนา ชุมทอง	15
1175		8	ผัง 42	นายประเสริฐ ลิกพูนณ์	15

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอควนโดน   จังหวัดสตูล

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1176	1. ควนโดน	1	ควนโดน	นายอำชี๊ะ ตามัญ	58
1177		2	สะพานเคียน	นายบวรินทร์ ตาตออิน	45
1178		3	น้ำทะเล	นายไพศาล หวังภูหล้า	37
1179		4	ควนใต้หลง	นายคชรอหมาน ตาตออิน	45
1180		5	คูสน	นายหมุด มูระชา	48
1181		6	สะพานเหล็ก	นางหมาน เทศอาเด็น	43
1182		7	ปู่เกิดลามู	นายฮาโกบ ปะคุดา	54
1183		8	ปลักใหญ่ใจคี	นายหุม ใจรักษ์	42
1184		9	นาปรัก	อิมกุลราหริม เสม๊ะละ	28
1185	2. ควนสตอ	1	โต๊ะโต๊ะ	นายตุ้ม หลงจิ	49
1186		2	กูบังปะไหลค	นายหมาก หมันเด็น	58
1187		3	ควรรายหา	นายรอศักดิ์ สกูลา	38
1188		4	กลาง	นายสัชนูนอามิติน มิลาอาญู	30
1189		5	ทางงอ	นายศักดิ์ สวาอาด	45
1190		6	ปลักชิมปอ	นายอาชิต ตันคารา	49
1191		7	ควนสตอ	นายมูสา ตันคารา	59
1192		8	หัวควน	นายจูโกด โต๊ะเจร	57
1193		9	ควนไสน	นายตัน กาแลหมัน	47
1194	3. ช่านซื่อ	1	เขาพญาบังตา	นายหมาก มาราตา	47
1195		2	ช่านซื่อ	นายมิรา มาราสิน	57
1196 M		3	เขาน้อย	นายอคติธรรม์ มาราสา	29
1197		4	ห้วยคล้า	นายคาเร๊ะ ค้อลิ๊ะ	35
1198		5	เกาะแอหลัง, หลวงนา	นายวันอุคค ปะคูกา	54
1199 M		6	ป็นจอร์	นายอับดุลฮาเล็ม ฮะยิบ	58
1200		7	ปากบาง	นายอริฐพงษ์ ปิงหลีเด็น	30
1201	4. วังประจัน	1	ทุ่งมะปริง	นายประวัติ ปะคูกา	29
1202 *		2	เขาน้อย	—	-
1203		3	วังประจัน	นายสมชัย ละไบเต	54

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1204	4. วังประจัน	4	วังประจันใต้	นายคารน มูอิต่า	63

รายชื่อบุคคลที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอท่าแพ จังหวัดสตูล

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้ออกภาษา	อายุ (ปี)
1205	1. ท่าแพ	1	ท่าน้ำเค็มใต้	นายคีน น้อยตัน	49
1206		2	ท่าแพกลาง	นายอิศรา สงาลาห์	42
1207		3	มุด, ท่าแพ	นายประเสริฐ เปรมใจ	37
1208		4	ปลักหว้า	นายชูโตฟ อากตันตรา	41
1209		5	ควนโต๊ะเง๊ะ, ท่าแพใต้	นางอำชะ ตูกังหัน	45
1210		6	ท่าแพใต้, นาอุ่ม	นายเอบ ตมติน	51
1211		7	ตางควน	นายกอหนี หมัดหรน	44
1212		8	คาหล่า	นายลานัด ทั่งนำรอก	35
1213		9	นาแก้ว	นายชูโตบ หันชอ	54
1214	2. ท่าเรือ	1	วังปริง	นายเบ็น เตวากม	52
1215 M		2	ป่าเสม็ด	นายรอซิด ควาโต	47
1216		3	ไร่ทอน	นางสาวออลา คนโค	21
1217		4	แป - ระใต้	นายเล็ม ชาพระจันทร์	60
1218		5	ควนพัฒนา	นางสาวศิริสุ๊ะ ตาวะโต	19
1219		6	พุดตันอ้อ	นายสมหมาย นิลพงษ์	19
1220	3. แป - ระ	1	ควนเก	นายเสมอ สิมปรียุทธ์	50
1221		2	ควนโต๊ะ	นายโตภณ หลงสลา	55
1222		3	เกาะไทร	นายอุหมาด รอกตุ	47
1223		4	แป - ระเหนือ	นายเจิม สากี	60
1224		5	สวนเทศ	นายเชือน ตูจิดตุระการ	49
1225		6	นาใต้ขุน	นายมัน ไบหลี	51
1226	4. สากกร	1	ทุ่งริน	นายศักดิ์รินทร์ หมุนหลี	53
1227		2	สากกร	นายเด่น สากันต์	52
1228		3	คลองลิตี	นายสุเทพ ปิยาตระ	46
1229		4	ดิน, สากกรเหนือ	นายบ่าว มณีโกษ	47
1230		5	คลองสองปาก, บ้านปลักแรด	นายคาหูน องสตรา	61
1231		6	คลองบัน	นายอาก สะแลหัยน	57
1232		7	ทางขวาง	นางวัลยา มะสันต์	19

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
กิ่งอำเภอมะนัง (อำเภอควนกาหลง) จังหวัดสตูล

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1233	1. นิคมพัฒนา	1	หัง 6	นางสาวมัจฉิกายู ทองบุตร	15
1234		2	หัง 118	นายเต็ม ตุกเตง	55
1235		3	หัง 7	นายสุรินทร์ หนูสุข	19
1236		4	หัง 8	นายเนียม อรน้อย	48
1237		5	หัง 50	นายอุดม สุวรรณโณ	22
1238		6	วังพระเคียน	นายสมมาตร ชำนาญกง	34
1239		7	หัง 13	นายแดง ไพศาล	38
1240		8	หัง 20	นายประทีป ทองหนูเอี๊ยต	28
1241	2. ป่าส้มพัฒนา	1	ป่าส้ม 1	นายสมมาด เล็ดนิม	19
1242		2	ป่าส้ม 3	นายคนึง จันทร์แดง	48
1243		3	ป่าส้ม 4	นายสิทธิชัย จิตรขันธ์	23
1244		4	ป่าส้ม 2	นายรอหมาน สีนเจริญ	33
1245		5	มะนัง	นายเนียม ปากมูล	48
1246		6	ปากคอก	นายสมปอง อนันต์	49
1247		7	ป่าส้ม 7	นางสาววันเส้าะ หลิม	15

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1248	1. ลำพะเฮา	1	เหนือ	นายอคัม ขวัญแสง	43
1249 M		2	ลำพะเฮา	นายสุโชะ ตาและ	54
1250		3	พรุ	นางละออง ลายเชียร	53
1251		4	ท่าเนียบ	นายฉลอง ทองงาม	44
1252 M		5	ตะวันออก, หุ้งสะดา	นางสาวปรีดา มาลัยทอง	
1253		6	ทองลัน	นายกำ ทงอินทร์	45
1254 M		7	คันทิ	นายเจ๊ะไช๊ะ โดสเน	59
1255 M	2. ชะลา	1	ชะลา	นางสาววิจิตรา มอหาหมัด	28
1256 M		2	กูบ	นายอับรอซิม คีอรี๊ะ	38
1257 M		3	บาโจ	นายตาและ ชะพา	47
1258 M	3. สะเตงนอก	1	เบอร์เส็ง	นายอับดุลมอณีษ์ อาอิการท	35
1259 M		2	หลักห้า	นายตะมะแอ อาแซ	40
1260 M		3	เปาะขานี	นายภานิช มะคอลล	39
1261 M		4	คือเปาะ, นัค ไค๊ะโมง	นายเจ๊ะอะ บูรดาหยง	48
1262 M		5	บาโงยบาเต	นายคอโรนิง กาหลง	47
1263 M		6	ตะโละกือมง	นายกอตร์ กากิ	47
1264 M		7	นิบงนารู, ปรามะ	นายชะห์เราะห์ โดสนิ	37
1265 M	4. ลิคล	1	ลิคล	นายมะกาวิ คีอราเม	55
1266 M		2	นู้, จันเรียบ	นายตาไฮ๊ะ กงกา	49
1267 M		3	บาคุปูเต๊ะ	นายซูเวตง ตาและ	44
1268 M		4	บาตัน	นางสาวซาวารี มาลี	32
1269 M		5	บาตันโน	นางอามีปี๊ะ เจ๊ะเต	36
1270 M	5. ลำใหม่	1	ลำใหม่	นายวาเฮ็ง เจ๊ะแอ	47
1271 M		2	น้ำเขิน	นายมะนาเซะ คอพอ	40
1272 M		3	ป่าหื้อ	นางปีนาะ มะฮิงอ	45
1273 M		4	ปอเาะ	นายอคุลนา ตาทะเละ	32
1274 M		5	ปะลูกา	นายอคุลย์ หิ้ง	26

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอเมือง   จังหวัดยะลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1275 M 1276	5. ลำไหม	6 7	คันทิกุล สีกง	นายบดินทร์ เมระระ นายบุญนิศ์ ทองแก้ว	32 37
1277 1278 M 1279 M	6. หน้าถ้ำ	1 2 3	หน้าถ้ำ บ้านนังลัว กูแปอติ๊ะ, บาเต๊ะ	นายรุศักดิ์ หนูน้อย นายอาแซ เจ๊ะเต นายอะมะ กาด	48 45 58
1280 M 1281 M 1282 M 1283 M 1284 M 1285 M	7. บ้านนังสาแรง	1 2 3 4 5 6	บ้านนังสาแรง บึงนังบูโฮ จะกือละ ตะโละติโป, ตาโละสาลี กูแบปูโรง กะตุปะ	นายมาหามะ มะเน นายมาหามู รอมะ นายนาแซ นาระนิง นางสาวพาริยะ คอลือะ นายมือเยะ หะวอ นายชูไช๊ะ สามะ	43 21 57 20 48 37
1286 M 1287 M 1288 M 1289 M 1290 M 1291 M	8. ท่าสาป	1 2 3 4 5 6	ท่าสาป ป่าขอ ลิมุก สากอ บือเราะ กำป็น	นายปูตะ ชามา นายวาหะมะ ฮ่าต นายสะเปอิง ปะสู นายอับดุลรอเซ๊ะ ลีคอง นายอับดุลละะ กือเค๊ะ นางสาวริพะ มามิง	64 48 37 34 37
1292 M 1293 M 1294 M 1295 M 1296 M 1297 M 1298 M	9. บุที	1 2 3 4 5 6 7	บุที นิบง จือนือแร บือเน ไต้ ปูเกะกละ ร้าวะวัน	นายอาลี เจ๊ะเต นายฉาริษา กาด นายมะเตเสาะ คาละชู นายคอละ ละสูตมา นายอาลี ชูไช๊ะ นายกอดร์ เจะหนี นายคณัษ ปะจี	53 42 34 44 42 41

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1299 M	10. ชูโป	1	ชูโป	นายอุดม เพชรรัตน์	52
1300 M		2	ทุ่งศรีธง	นางเวลีเมาะ โตะเก็ง	34
1301 M		3	บาโค	นายมะนะ คีอามานี	41
1302		4	ทุ่งขามู	นายตี๋ม ศรีแก้วอินทร์	47
1303		5	กลองทราย	นายล้อม แสงทอง	59
1304 M	11. คาชะ	1	กล้า	นายหามิ เจ๊ะมาโซ	37
1305 M		2	กะลุแป	นางนาคี๊ะ กาอูแม	40
1306 M		3	คาชะ	นายอับโครอแม มะหะมะ	33
1307 M		4	วังกระ	นางนาคี๊ะ กาอูแป	42
1308 *		5	ทุ่งขอ	—	-
1309 M	12. เปาะแตง	1	เปาะแตง	นางลีเยาะ มื่อซา	48
1310 M		2	จืองา, บันนังบูโย	นายมารีซาช ลาคี	62
1311 M		3	กูแปปาเย	นายมะนะวี เจ๊ะแม	17
1312 M		4	เนียง	นายคอเลาะแม แวกายิ	41
1313 M	13. พร่อน	1	พร่อน	นางซาฟีนะห์ มนุญหวิ	38
1314 M		2	กูซง	นายมะรอบี แวสาชะ	30
1315 M		3	คาตา	นางดาวุสนี หะ	17
1316 M		4	ท่าวัง	นายมะรอมี คีอ๊ะเร๊ะ	41
1317 M		5	กวน	นายวาหะ คาชะ	49
1318 M		6	จาหนัน	นายชาลาลูกิง เจ๊ะยะ	46
1319 *	14. ตะตง	1	ตำบลโนเขตเทศบาล	—	-

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1320 M	1. อัยเซอร์เวง	1	อัยเซอร์เวง	นายสาลาทุดิค ซามา	37
1321 M		2	ก.ม.32	นายมณเฑียร เตปงู	42
1322 M		3	ก.ม.36	นายบุญ คอเลาะ	34
1323 M		4	ธารมะลิ	นายคอเลาะ ซามา	60
1324		5	วังใหม่	นายจิตติ แซ่ขาลี	47
1325 M		6	ก.ม.38	นายบือรือ เจ๊ะมะ	52
1326 M		7	คยอน, เหมือง	นายอิทธิพงษ์ มุสิก โมคก	53
1327 M		8	อัยเซอร์กวิน	นายอติศักดิ์ กอและ	49
1328 M		9	นากอ	นายคาไอ๊ะ เจ๊ะเว	47
1329 M	2. ชะรม	1	นาบ่อช, ภูบังมาเฮาะ	นายมารีอง มือนา	48
1330 M		2	จาเราะลอบะ	นายอับดุลรอหนิง ซียง	43
1331 M		3	ชะรม	นายคำรงค์ศักดิ์ ซาดา	55
1332 M		4	จันทร์คัน	นายโตภณ คันทิศิลป์านนท์	-
1333 M		5	ราโมง	นายนรินทร์ อุกิง	58
1334 M		6	ใหม่	นายคอรอคะ ตามัน	29
1335 M		7	บันนังตีเน	นายอารี ซียง	42
1336 M	3. ตาณะเมเราะ	1	จาเราะปะไต	นายอับดุลรานิ แปะณะ	44
1337		2	บ่อน้ำร้อน	นายประชงค์ อุกจันทร์	55
1338 M		3	มาลา	นายมะฮะมะยูโซะ ป่าเว	47
1339		4	ก.ม.7	นายสุวรรณ สุวรรณซาดา	40
1340		5	ก.ม.19	นายรัช เพชรล่าเจียก	38
1341		6	ก.ม.18	นายอรรถสิทธิ์ สุภรัตน์ลีลา	37
1342		7	ตุตันคานนท์	นายสมศักดิ์ ชาญวิรวงศ์	57
1343 M	4. ธารน้ำทิพย์	1	อัยเซอร์เบอจิง	นายณรงค์ อุกีสานนท์	58
1344 M		2	บาเตตุแ	นายมะฮิ สะนิ	52
1345 M		3	กาเป๊ะซาลัง	นายมะฮูโซ๊ะ ตาลัง	32
1346 M		4	จาเราะซูลู	นายเดชา การือมอ	39
1347 *	5. เบตง		ตำบลในเขตเทศบาล	—	-

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอชะหา จังหวัดยะลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1348 M	1. ชะหา	1	อาบอ	นายสะมะแอ บาซอ	
1349 M		2	ชะหา	นางสาวซีก๊ะ เจ๊ะมอคคอ	
1350 M		3	พงลูกา	นายไพศาล บูดคาง	
1351 M		4	ลากอ	นายอับดุลเลาะ ล่าตะ	
1352 M		5	ตะปาเราะ	นายมะรอกิง อาเต	
1353 M		6	อาเส็น	นายเจ๊ะรอเม๊ะ กือราเม	
1354 M	2. ปะเต	1	บาซอ, ลอเลาะ	นางกอรีเยาะ มาตีซอ	35
1355 M		2	ลือตัง	นางปีอ๊ะห์ มะแซ	26
1356 M		3	ตะปอง	นางอิตมะแอ สะอะ	16
1357 M		4	ฆอรอรามะ	นายคอเลาะ ฮาโก๊ะ	47
1358 M		5	บาจู	นายสามะ อือตะ	43
1359 M		6	ปะเต, กาโต๊ะ	นายมะนารี ทะรงค์	39
1360 M		7	กาโต๊ะ	นายรอมะ โมะกือระ	70
1361		8	เหมืองลาบู	นายวิชัย ชัยนรินทร์	42
1362 M		9	ตะโล๊ะเว	นายคอเลาะ เซ็งมะตุ	47
1363 M	3. ละแ	1	ละแ	นายมะรอชะดี กะมูนิง	28
1364 M		2	ตาปะะ	นายสนืออิง มาแจ	37
1365 M		3	กือยา	นางเวตีมาะ ป่านาวา	38
1366 M		4	กูแบราชอ	นายมะแอ ตาและ	37
1367 M		5	ชะเม๊ะ	นายอากืออัน ลือเต	-
1368 M		6	เจาะตีเม๊ะ, บือรอ	นางสาวอัสนะอึ ปูเต๊ะ	19
1369 M	4. บาโจซิงเน	1	คันทองกาลอ, บาโซซิงเน	นางสาวมารีเยะ โชะมา	26
1370 M		2	บูเก๊ะ	นางพิดาะ อิตแล	43
1371 M		3	ลือมาปูโระ	นางกอรีชะ สะมะแอสิมา	37
1372 M		4	กำปงโฮ	นายอับดุลรอหมาน กาเร็ง	30
1373 M		5	ซึเย๊ะ	นายเวอาแซ คอเล๊ะ	26

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอชะหา จังหวัดยะลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1374	5. ตาชี	1	เต	นายกำนิง ประสบสูง	-
1375		2	นอก	นายจรัญ คำรงค์	-
1376		3	ออก	นายมานท ทองธรรมชาติ	50
1377		4	ไร่	นายประสิทธิ์ ทองวิเศษ	-
1378		5	เหมือนล่าง	นายนิรล เก้นทอง	52
1379 M	6. บาโร๊ะ	1	ปูแล	นางติเมาะ นิจิ	23
1380 M		2	ตันหยง	นางมารีเซอะ มณีมิษา	49
1381 M		3	ลือตอ	นายมูฮำหมัดซานูชี มูหะหมัด	30
1382 M		4	ทะเล	นายราชิ คอมินารอ	28
1383 M		5	ซีเซะ, บือเนนเจ	นายอับดุลฮาเล็ง เจ๊ะเม	32
1384 M		6	กูวัง	นายคือการิง มะมิงจาหลง	44
1385 M		7	เตียง	นายมะซอติ ปูติง	20
1386 M	7. กาดอง	1	ปะแคว, สากอ	นายกอยาลี คีอราเม	40
1387 M		2	กาดอง	นายมะฮากิ วาเด	19
1388 M		3	บูเก๊ะฆลูโฆ	นายกามา อาลีโตะมะ	48
1389 M		4	เงาะตาเม	นายอมัด โนว์ มาหะมะ	19

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอบ้านนั้งตลา จังหวัดยะลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1390 M	1. บ้านนั้งตลา	1	ป่าหวัง	นายอับดุลยอฟอร์ มะเตหะ	34
1391 M		2	บ้านนั้งตลา, อุเค	นายหะมะ มานูแซ	47
1392 M		3	เกาะกาโป	นายมะแซ ตาระอะ	29
1393 M		4	บ้านนั้งกูเว	นายอู๋เซ็ง มะเตหะ	47
1394 M		5	กาโตด	นายฮา มะยี่	40
1395 M		6	บือซุ	นายตุรมะแอ ตาระอะ	50
1396 M		7	บือราปิ๊ะ	นายสะมะแอ มะระ	47
1397 M		8	ค็ือระ	นายคอเลาะ อาฮูมาไซ	42
1398 M	2. บาเจาะ	1	อุแบ	นายซอมะ อภิบาลแซ	32
1399 M		2	บาเจาะ	นายสะวี มะซุ	22
1400 M		3	บางกลาง	นายอิสมะแอ ค็ือะนองอ	29
1401 M		4	บือซอ	นายมะ กาะละลาเกี	46
1402 M	3. คลังชัน	1	ตะบิงตังจี่, ยีลามิน	นายอับดุล การมะ	48
1403 M		2	กือลอง	นายเวอูเซ็ง เวฮามะ	53
1404 M		3	ลิเ๊ะ	นายเวอูเซ็ง เวอูไซ๊ะ	51
1405 M		4	บาฮี	นายคอเลาะ บะบิง	37
1406 M		5	คาเอ็ช	นายตุคนธ์ เพชรชอคศรี	48
1407		6	ตลาดนิคม	นายการูณ สยามพัณณ์	40
1408 M		7	เขาน้ำตก	นายเซต ทองนคร	42
1409 M		8	ปีเซกละ	นายสะแป็ง ณะ	29
1410 M		9	กือรีลาต, พัฒนา	นายสะเตมิ่ง มื่อเน	39
1411 M		10	หาดทราย	นายมะรอบือลี ตาแล	40
1412 M	4. ตาเนาะปูเต๊ะ	1	กม. 26 นอก	นายมะแอ มะแซ	26
1413 M		2	กม. 26 ใน	นายสวัสดิ์ เอ็ชทอง	39
1414 M		3	กาตัง	นายสะแลแม อภิบาลแบ	39
1415		4	ตาเนาะปูเต๊ะ	นายล่อง จันทมา	51
1416 M		5	ท่านบ	นายกอเซ็ง หะมิดง	-
1417		6	กาตังใน	นายสวัสดิ์ เอ็ชทอง	39

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอบ้านนิงเตา

จังหวัดยะลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1418 M	4. ตาเกาะปูเต๊ะ	7	ซอซหมือม	นายหมัดสะหรี ทวันบะรัตน์	33
1419 M		8	รานอ, ตะนอปูเต๊ะใน	นายเวอับดุลเลาะ ตือนอซาฮา	41
1420	5. ฉ่าทะลู่	1	ฉ่าทะลู่	นางสงวน แก้วประวัติ	49
1421		2	นาซัว	นางประทุม กลั่นสุวรรณ	37
1422 M		3	บ้านมังบูโย	นางดาวอัมพร ตูโลมาน	29
1423		4	กิศะ	นายบุญชม แก้วมณี	36
1424		5	คังกะเท็ง	นางอุดมพร ชินขาว	33
1425 M	6. เชื่อนบางกลาง	1	เชื่อนบางกลาง	นายมะซูโซะ อาสีมามะ	48
1426 M		2	ตันคี 1	นายซูโซะ การ์เด	45
1427		3	ภักคี 1	นายภิรมย์ จันทร์แดง	45
1428		4	ฉลองซัย	นายหมัด ตินซูร์กัม	42
1429		5	ภักคี	นายมงคล เห่งเกลี้ยง	39

รายชื่อบุคคลที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอราษีไศล จังหวัดพะเยา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1430 M	1. กาซอบอเกาะ	1	รามัน	นายอามี เมวะมะ	35
1431 M		2	คองเล	นายชอมะ กาเจอร์	42
1432 M		3	พงชือระ, พงจือนือระ	นายคอรอเซะ ตะนิ	47
1433 M		4	พอเม็ง	นายคิเรก เซะมากอ	50
1434 M		5	มาอาตนิแล	นายมานะ วาลี	53
1435 M		6	คลากล่าง	นายเจ๊ะอะเซ็ง เซะวากิง	40
1436 M	2. บาลอ	1	บาลอ	นายเซะ คอแลมะ	52
1437 M		2	กำปงเป่า, บาโอะห์	นายนาเซ คอแลมะ	46
1438 M		3	ตะเตเซ็ง	นายคอเลาะ สะทา	52
1439 M		4	ตุเป๊ะบือเนบือเต	นายวาเซ็ง เจ๊ะไซะ	50
1440 M		5	ละแ	—	-
1441 M		6	ปูลัซ	นายอัสมาน คามะชะ	39
1442 M		7	บาลูปาลัส	นายคอเลาะ ตาฆะนอริ	48
1443 M	3. จะกวีะ	1	จะกวีะ	นายอับดุลรอเร็ง สีเต	45
1444 M		2	กำปงบือเน	นายมะฮาลี ลีละรุ	25
1445 M		3	ปูลาตโน	นายมาเลกิ หะนะตะ	56
1446 M		4	พงชือเร๊ะ, ลีซัง	นายมะนูอะ อะคุมอ	42
1447 M	4. ตะโล๊ะหะลอ	1	บือเล็ง, กูเปละตุ	นางสาวบรือกัถ ลีมาคากิ	28
1448 M		2	ตะโล๊ะหะลอ	นายอับดุลเลาะ มาเจ	22
1449 M		3	บือเนกุกิ	นายมะ หะเวกาอิ	46
1450 M		4	บือเนนุกะ	นายบือลี เจ๊ะหลง	45
1451 M		5	บึงน้ำใส, บือนอง	นางหาหิจะ มาตุ	42
1452 M	5. เกะรอ	1	เกะรอ	นายหาเว ชารูมอ	46
1453 M		2	ป่าเตราชอ	นายบังตาบ ตะอง	35
1454 M		3	คาตนะปูโย๊ะ	นายมะนุง ตะโอง	52
1455 M		4	พะปุงาะ	นายอาญวูโย๊ะ มะหลิ	50
1456 M		5	แอแก็ง, เทลมทราช	นายนิ คีผอง	47

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอราษีไศล จังหวัดยะลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1457 M	5. เถาะรอ	6	ปูลามอง	นายอับดุลเลาะ เจะเค๊ะ	43
1458 M		7	อูเตมาโงย	นายเจะค แมรอสะแม	47
1459 M	6. อาซ่อง	1	กาเม็ง, ตะโละสตาร์	นายมาโนช อาคา	47
1460 M		2	เฮ๊ะ	นายชะฮา เจะป่อ	39
1461 M		3	บูเคะบือราเง	นายมานะ เค็งระแม	52
1462 M		4	เงาะรีมัต	นายอาชิ แลชะลี	47
1463 M		5	สะโค	นายคอรอชะ วาธิบาส	48
1464 M		6	บูเคะลาโม๊ะ	นายกรีธา ตามะเฮง	51
1465 M	7. ท่าธง	1	โต๊ะพราน	นายหะมะ จากือคโต๊ะ	47
1466 M		2	จาร์จตากง	นายอนุสรณ์ ซองอโต๊ะ	43
1467 M		3	พรุ	นายอาแว มิงมะ	29
1468 M		4	สามาะ, จำปุน	นายคอรอแม ตามิง	23
1469		5	เกาะ	นายเวทย์ จันทรไกร	42
1470 M	8. วังพญา	1	กะสะแม, ปากาชาแม	นางรุสลีซา ตาหัลล่า	28
1471 M		2	โต๊ะปาเก๊ะ	นายมาหะมะ กอแล	39
1472 M		3	คาลาเน	นายกอเซ็ง ชะรัง	39
1473 M		4	อูเปาะ	นายฮูมู หะเค็ง	42
1474 M		5	คาโงง, บูเคะจือบา	นายมะรอนิง มะลี	35
1475 M	9. เฌินงาม	1	บิคิง, เฮ๊ะ	นายอับดุลวาหะ ไช้ชะมุ๊ะ	42
1476 M		2	ไม้แก่น	นายรอชะ อีซอมูซอ	47
1477 M		3	กือแล	นายอาลี ตาแม	30
1478 M		4	บือคอง	นายลือแม ชะมุเฮ	46
1479 M		5	คาโงง	นายถือมัน อิมานี	30
1480 M	10. มาโงย	1	อูโบ๊ะลาบิ	นางสะป๊ะ ตาริคอง	24
1481 M		2	ชือโร๊ะ	นายอิสมาน แวกาจิ	24
1482 M		3	ปาโล๊ะ	นางรอสิเม๊ะ ทวะมีตาโละ	35

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอรามัน จังหวัดยะลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1483 M	10. บาโง	4	บาโง	นายอิตมะแอ มิยูนิ	24
1484 M	11. กอตอคือรีะ	1	กอตอคือรีะ	นายบือราสง เจ๊ะแว	41
1485 M		2	มาตะตีง	นายคาโอะ การีอูบา	53
1486 M		3	อาตะกูวอ	นายมะรอกี พระอิง	40
1487 M		4	จือแร	นายคอเลาะ แบกาจิ	44
1488 M		5	กาเคือเป	นายอับดุลรอแม อาบูเล็ง	47
1489 M	12. โกตาบารู	1	โกตาบารู	นายสม๊ะ มาตนิท	68
1490 M		2	มะเคือลง	นายอาแซ ซามาปาเร๊ะ	40
1491 M		3	จาลงซีเล	นายอับดุลรอมนัน ปารามะ	41
1492 M		4	จาลงซูลู, นาเตช	นายहरुง ตาและ	39
1493 M	13. บือมัง	1	ตะโละเลาะ	นายคอเลาะ แวมะลง	48
1494 M		2	บือมัง	นายกอเคร์ ซาหะเม	40
1495 M		3	กูซงตาวา	นางสิตีเยาะห์ หะราตี	47
1496 M		4	มาเซ	นายซุวะ โกะ เตะกูเต็ง	29
1497 M		5	ปงตา	นายสมาน มะมูนิ	48
1498 M		6	ปีเยะ, เก๊ะยะ	นายอับดุลรอแม คอละ	56
1499 M	14. ชะดีะ	1	มาเลหนือ, ชะดีะ	นายเว หะพิไร	55
1500 M		2	ชูกู	นายมานู โมง	55
1501 M		3	ตะโละ	นางรอฟิง คอเลาะ	50
1502 M		4	ปาเลใต้, อุเป	นายสมมาตร มะมูนิ	44
1503 M		5	ตีปู	นายคอเลาะ กาพิเซ็ง	42
1504 M	15. กาลอ	1	แพหอ	นายอูเซ็ง มอคา	-
1505 M		2	กาลอ	นายมะกาเรื่อนอ อูเซ็ง	22
1506 M		3	ท่าหนบ	นายสาละ เจ๊ะนิ	27
1507 M		4	ตะโละมิเซ	นายจาร์ต บูญสาลี	42

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอราษีไศล   จังหวัดยะลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1508 M	16. กาลูบึง	1	บือเตนบารู	นายคอเลาะ อะหะมะ	51
1509 M		2	กาลูบึง	นายอาหะมะ คอเลาะ	33
1510 M		3	บาลูกา	นายอับดุลฮาซีย คาละเล็ง	32
1511 M		4	เลตุ	นายฮาเซ็ง ละตุสามา	25

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอธารโต จังหวัดยะลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1512 M	1. ธารโต	1	ธารโต	นายเชิดชัย แซ่อู๋ซ	39
1513 M		2	หน้าเกษตร	นายอารี สามเ	38
1514 M		3	จาเราะเป	นายอิติมาเม เงาะ	51
1515 M		4	ศรีเปิ้น, ศรีทำน้ำ	นายเซ็ง บือราเฮา	45
1516		5	บ้านนังกระเจะ	นายจาร์ต ชุมมมณี	40
1517 M		6	มาชอ	นายฮูเซ็ง ตอกา	52
1518 M	2. บ้านแหร	1	แหร	นายยะพา ชูนอ	57
1519 M		2	บัวทอง	นายเลาะเมะ อะโ๊ะ๊ะ	49
1520 M		3	ซาไก	นายคือเร๊ะ อาเฮ	39
1521 M		4	บูโละตะนิเย	นายมะกอเซ็ง มะแร	49
1522 M		5	บ่อหิน	นายชเมะ บูเต๊ะ	46
1523 M		6	บาทรูปเต๊ะ	นายมานะ ปุลา	57
1524 M		7	วังศิลา	นายพร้อม มลสุขราช	56
1525 M		8	เจ๊ะตีโ๊ะ๊ะ	นายคอกอเนิง กูวัง	45
1526 M		9	บัวทองใต้	นายอับดุลการิบ ชูชอ	36
1527 M		10	กวนกินคำ	นายมะรุคิง สะมะเอ	45
1528 M		11	บ่อหินนอก	นายมานะ สามาเะ	-
1529 M	3. แม่หวาด	1	ละหาค	นายปม องค์กรเข้ม	52
1530 M		2	วังไทร	นายประสิทธิ์ ไชยเทศ	45
1531 M		3	กระบืออง, โอลาบู	นายอาฮู ประจู	43
1532		4	ปะตัง	นายกนกพงศ์ ฟุ่งแสงรุ่งเรือง	41
1533 M		5	ฆอเย	นายสะมาเอะ มูโอะฮูนง	35
1534 M		6	สันคี 2	นายมะ ทะชะ	39
1535		7	คอกข้าง	นายจิตร วงศ์เข้ม	55
1536 M		8	ป่าโจอมเราะ	นายคอป่า มีตะเว	42

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอธารโต จังหวัดยะลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1537	4. กิรีเขต	1	พิบูลทอง	นายสวิม ไชชแก้ว	46
1538 M		2	ผ่านศึก	นายสุรเดช กาชอ	44
1539		3	ศรีนกร	นางปรีดา แก้วทอง	37
1540 M		4	ไทยพัฒนา	นายชม มนูญวรรณ	43
1541		5	กินเสมอ	นายจัน แก้วทอง	47
1542		6	นครธรรม	นายภิญโญ วิสันคาโสภณ	38

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอคางงู จังหวัดยะลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1543 M	1. กาบัง	1	บ้านงคามา	นายอีล่อ สะเต	46
1544 M		2	นิบง	—	-
1545 M		3	ลูโบะป็นอง	นายมะกอชี มะเตาะ	37
1546 M		4	ช็อนัง	นายคอรอมิง อีตอวีอูซอ	48
1547 M		5	ลาแล	นายเจ๊ะและ เอ๊ะละ	45
1548 M		6	แอเล๊ะ	นายรอมเอ เจ๊ะแวง	39
1549 M	2. บาละ	1	บาละ	นายประติธิ์ นาเลนนิล	48
1550 M		2	กลองน้ำโต	นายอาหามะ ตารง	39
1551 M		3	หินลูกช้าง	นายพล หนูทอง	47
1552		4	กชศิลา	นายฉวิล สมใจ	44
1553 M		5	ตีต๊ิบ	นายกอตั้ง บากา	45
1554		6	โหม่ม (กลองเตงัง)	นายประกัน หลิวจิตร	42
1555 *		7	กลองมุก	—	-
1556 M		8	กลองชิง	นายมานู กาช	30
1557 M		9	กลองที	นางจุไร ขอคมณี	39
1558 M		10	เกาะยี่	นายมะตีตี ปะคอ	33

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

กิ่งอำเภอกรงปินัง จังหวัดยะลา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1559 M	1. ตะเจะ	1	กูรงกูจิ	นายคอรอบิง เอ๊ะ โชะ	31
1560 M		2	กูเย	นายอูเซ็ง กูโน	46
1561 M		3	กะกูโต๊ะ	นายยะโกะ ตาแมปีเน	56
1562 M		4	ตะเจะโน	นายอับดุล ทะมะ	41
1563 M	2. กรงปินัง	1	ตาก	นายมะหะมุ เลาะชะพา	47
1564 M		2	ตะโละซูแม	นายควนคอรอแม ดูเวกาจา	44
1565 M		3	ชือราแง, บราแง	นายมะรอกิง ตาขาลา	39
1566 M		4	กีเฮาะ	นายกูระพะ ตาแม	56
1567 M		5	กูพะ	นายมะคารี ชะชือวี	34
1568 M		6	ชะชือวี, ชือวี	นายอรัญ คอรอนี	49
1569 M		7	กรงปินัง	นายมุฮัมมัด เลาะชะพา	50
1570 M		8	ลือมุ	นายอาแว มาชะคีรี	43
1571 M		9	ลูแป, กรงปินัง	นายรอบือลี เจ๊ะ โชะ	35
1572 M	3. หัวกระทิง	1	กูวา	นายอับดุลเลาะ กูนาแซ	33
1573 M		2	แมหอ	นายเลาะ มะหะ	45
1574 M		3	บารู	นายมะแอ มากอ	50
1575 M	4. ปูโรง	1	โหลง	นายมะอีดี ปูโรง	35
1576 M		2	ปูโรง	นายคอรอฮัง เปาะอิตเตคาโอ๊ะ	37
1577 M		3	ตะโละชานะ	นายคอละ มะซง	38

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1578 M	1. บานา	1	สุโหลงปาน	นายเวอาฮิ เมาะดีมาะ	38
1579 M		2	บานา	นายสมาน เอะมิง	40
1580 M		3	บานา	นายฮาเซ เอะเฮะ	52
1581 M		4	กาปงตรง	นายอูมา อับดุลสอมะ	43
1582 M		5	กูวิง	นายอาฮิ คอเลาะ	-
1583 M		6	จือโระ	นายบุญฮานูซ เอะมะเซ	-
1584 M		7	ปาตาปาเย, ปาตาป็นยัง	นายเศกสันต์ ยูโซ๊ะ	32
1585 M		8	ยูโซ	นายมะอูเซ็ง มูซอ	45
1586		9	แหลมนก	นายคำารณ แสงเดือน	55
1587 M	2. ตันทงลูโละ	1	ตันทงลูโละ	นางรอหะ ตาและ	46
1588 M		2	ตันทงลูโละ	นายเวอุมาร์ เวคโคเลาะ	46
1589 M		3	กรือเซะ	นายมุฮัมมัด เอะเละ	42
1590 M	3. กลองมานิง	1	ปาเราะ, จะเรตันทง	นายคูลละ เอะเต็ง	47
1591 M		2	กลองมานิง	นายมะซอเรย์ กามาลี	30
1592 M		3	ตระมาลา	นายค็ือราเม เอะตะ	55
1593 M		4	คาเนาะบาอู	นางมานาเซ มะโระ	26
1594 M	4. กะมิซอ	1	ท่าราบ, ตาระ	นายค็ือราเมะ คอมา	42
1595 M		2	กะมิซอ	นางมะนาเซ แวกาจิ	33
1596 M		3	คาณะ, กะมิซอ	นางสาวฮามีตะ แวนิ	35
1597 M		4	กาเลบือซา	นายเอะโซะ เอะอาลี	40
1598 M		5	ท่าราบ	นายฮาฮามะ เอะมะ	42
1599 M		6	สะมาโระ	นายบ็ือราเฮง ชีคโคเละ	48
1600 M		7	บือเตกาเจ	นายชะมิก ฮามูสนอ	46
1601 M	5. บาราโหม	1	ปาเราะ	นายคอรอเม กาเต๊ะ	57
1602 M		2	ปาเราะ	นายรอชฮาลี นิมมิง	39
1603 M		3	คี	นายเอะคโคเลาะ ทรงศิริ	58

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1604 M	6. ปะกาชะรัง	1	ตะลู่โยะ	นายโกะ คอเลาะ	49
1605 M		2	จางา, ยือ โม	นางฉวีวรรณ ชายอ	37
1606 M		3	กือนา	นายมะกูโซะ เจ๊ะสะมะาะ	31
1607 M		4	จือแรนิง	นายนิอรณ นิกูโน	47
1608 M		5	กาฮง	นายอิสมาขิส คาสะมะาะ	47
1609 M		6	กอลแลบิละ, ปะกาชะรัง	นายสะแลแมะ ชะโกะ	52
1610 M		7	ปะกาชะรัง, กอลแลบิละ	นางหมะลือซง ใต๊ะลอมะ	39
1611 M		8	เจ๊ะดี	นายมะสะและ ตาและ	33
1612 M	7. รุสะมิแล	1	รุสะมิแล	นายอาบูมาไซ๊ะ ยามา	45
1613 M		2	บางปลาหมอ	นายเฮอะอารา เอ๊ะสะนิ	60
1614 M		3	คอนรัก	นายอเช้า สุต้า	45
1615 M		4	งาแม่	นายมูหามะ มะดีเฮาะ	40
1616 M		5	จือแรมาตุ, โทกตำโรง	นายอารง ตีมุง	45
1617		6	สวนสมเด็จ	นายราชิน ทักสนา	36
1618 M	8. ตะลู่โยะ	1	แบร่อ	นายอูมา สะวี	51
1619 M		2	แบร่อจะรัง	นายเวสเฮาะ เวสมาเอ	52
1620 M		3	แบร่อกูวัง	นายนิเว อับดุลกอเดร์	57
1621 M		4	แบร่อบูแฮสะมิแล	นายเวคราแม อับดุลนิละะ	54
1622 M		5	กำปงบากา	นายวันคาโอะ สอเฮาะ	32
1623 M		6	ป่าเคบองอ, จะบังบองอ	นายสุลัยมัน ลีโวะ	39
1624 M		7	ตะลู่โยะ	นายรอมเอ อีซอ	38
1625 M		8	ป่าเคบองอ, คีอราเฮ	นายมะละะ ตาและ	45
1626 M		9	บูโยะ	นายอับดุลกอเดร์ สะอิก	42
1627 M	9. บาราเฮาะ	1	แบร่อ, สะนิง	นายเวอัยตุรอมัน โตะนาอูน	30
1628 M		2	บาราเฮาะ	นายมีอราเฮง มะลี	30
1629 M		3	ลาคอ	นายอาเฮ มูมามะ	44
1630 M		4	กาฮง	นายเวมะเฮ็ง อับดุลองนุง	51
1631 M		5	สะนิง	นายมุสศตมา ยูโซะ	42

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1632 M	9. บาราเฮาะ	6	มาเย	นายเวสะเม สระรีตะ	51
1633 M		7	คูตง	นายควันมะ นิยามาร์	58
1634 M		8	ปรีคอ	นายอาแซ เฟาะซ์	47
1635 M	10. ปูยูก	1	รามง	นายการิยา กะคอง	50
1636 M		2	รามง	นายอุสมาน ลาคอ	40
1637 M		3	บาราเฮาะ	นายอาแง นิสนิ	41
1638 M		4	บาราเฮาะ	นางอาอีดี เลาะอามา	40
1639 M		5	กำปงบูเฆ, บาราเฮาะ	นายสมาน ฮายอ	59
1640 M		6	สูงาการี, ปูยูก	นายมะคโอะ เซะสะเม	54
1641 M		7	ปูยูก	นายอาบูบ มูเอ็ง	39
1642 *	11. สะบารัง	1	ตำบลในเขตเทศบาล	—	-
1643 *	12. อาเนาะรู	1	ตำบลในเขตเทศบาล	—	-
1644 *	13. จะบังคิกอ	1	ตำบลในเขตเทศบาล	—	-

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอชะเรียง จังหวัดปัตตานี

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1645 M	1. ชะเรียง	1	กรือเซะ	นายเวอือบรอเฮง ชะหรีง	36
1646 M		2	ชือแร	นายทะมะ ซอเนะ	59
1647 *		3	บีนชะเรียง, มาปะ	—	-
1648 M		4	ป่าขอมะตูมมิ่ง	นายอับดุลอาชี วาเม	37
1649 M		5	พงตะดา	นายสากาเรียหามา	54
1650 M		6	คันทูเรียน	นายเจ้ามะแอ ยายา	47
1651 M	2. กอล่า	1	กอล่า	นายอับดุลรอเม กอตอ	59
1652 M		2	ละหารยามู	นายมุฮัมหมัด บือโต	34
1653 M		3	ตะดา	นายอับดุลกอตร์ บือเน	36
1654 M		4	ปูลากาซิง	นางเมะเฮะ วิชา	43
1655		5	ลานควาย	นายคลีน ผลผลา	47
1656	3. กระโค	1	กระโค	นางสุกนรทิพย์ จาเอาะ	31
1657 M		2	บาซากะจิ	นายอคิสร เสาตะ	56
1658 M		3	ปรีกี	นางนาซเราะะ บูกา	34
1659 M		4	กูแบบาตาะ	นายกอเซ็ง สะมะแอ	56
1660 M		5	สาเราะ	นายอับดุลรอเนิง สามอ	44
1661 M	4. เขาตุม	1	เขาตุม	นายบือราซง เกะรา	48
1662 M		2	บูเกะคาตู	นายคอเลาะ อารง	52
1663 M		3	โสร่ง	นางหะยิลือซง กูบู	60
1664 M		4	บาโงชะหา	นางสะลามะ ลือแบซา	84
1665 M		5	จาเราะบองอ	นายซากาเรียหามา	39
1666 M		6	โคกซีเหล็ก	นายคอเลาะ ลือแบซา	44
1667 M		7	นินิฎุละ	—	-
1668 M	5. กลองใหม่	1	โคกหญ้าคา	นายสุพล พรหมบุรี	47
1669 M		2	บีนฮา	นายมะดีเขาร สมาย	52
1670 M		3	กาแลสะนอ	นายศักดิ์อารีย์ กาดร์	34
1671 M		4	สูงบารู	นายหามา คอนิ	40

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอระวัง

จังหวัดปทุมธานี

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1672 M	5. กลองใหม่	5	โถง	นายศาศรีธา ชะหวัง	33
1673 M	6. ประจัน	1	บราโอ	นางสาวไชเราะ จะปะกียา	23
1674 M		2	ประจัน	นายอิมรอนเสง แวหะซี	45
1675 M		3	บือเนกือบง	นายเวอูเซ็ง ฎนา	35
1676 M		4	กอและ	นายเวอาแซ กาเม	49
1677 M		5	บูโกะ	นายมาฮี กะอูเป	58
1678 M		6	กูเนปุตะ	นายเวตาโอะ แวกือราเม	59
1679 M		7	บือเนปึเน	นายเวอูเซ็ง กาโฮง	38
1680 M		8	กูนิง	นายคาโอะ สะคี	36
1681 M		9	บือเน	นายอับดุลลาฮี จะปะกียา	46
1682 M	7. ปิจุมคี	1	ชามู	นายอาลี เชมะแซ	46
1683 M		2	บาชาวะเซ็ง	นายมุฮัมมะกอซี ฎมา	35
1684 M		3	บาชาแอ	นายมุหะมะ สและ	26
1685 M		4	โตะบูวอ	นายหะมะ มาเฆาะ	52
1686 M		5	ป้อจัน	นายมะแอ ฎทา	51
1687 M	8. เมาะมาวี	1	พงตาขอ	นายมุฮัมมัดมิกรี มะหะมัด	31
1688 M		2	กูชงป่าแะ	นายราชนนทร์ กาหลง	51
1689 M		3	เมาะมาวี	นายหามิก กาหลง	38
1690 M		4	ตันมะขาม	นายสะมาแอ ค้ำเต	40
1691 M		5	เกาะบาคอ	ฮาลีเฆาะ ฎวิง	26
1692 M	9. ระเว้ง	1	ปูลา	นายอับดุลเลาะ กานา	46
1693 M		2	จือโระ	นายเจ๊ะอูเซ็ง มะกาปู	44
1694 M		3	มาปะ	นายมีอลี กาขอ	53
1695 M		4	จาเนปะ	นายปริกา เจ๊ะเฆาะ	59
1696 M		5	ปูลาตาเฮะขอ	นายสตารี มะมิง	40
1697 M		6	ระเว้ง	นายเจ๊ะอูมา กาขอ	48

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอระวีง จังหวัดปัตตานี

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1698 M	10. วัด	1	วัด	นายหะมะ เมเลาะ	50
1699 M		2	ปูลาฏูวิง	นายมนัส จะมะกียา	55
1700 M		3	เกาะหวาย	นายมะลาลี จานี	45
1701 M		4	กูแบปาส	นายมะเซ มะยี	55
1702 M		5	ปายอกะลูแวง	นายสมัย สตาะ	56
1703 M	11. สะควา	1	ลือเม๊ะ	นายแควดอรอเม ปีรอมลี	38
1704 M		2	ตีตะ	นายยูไซ๊ะ ฮาเก๊ะ	48
1705 M		3	อีบู	นายยูไซ๊ะ ฮาเก๊ะ	48
1706 M		4	ศาลาสอง	นายพรศักดิ์ เจ๊ะอุบอ	37
1707 M		5	อาโฮ	นายหามะ เมะ	59
1708 M		6	บาง	นายมะคาอือะ เจ๊ะอุเซ็ง	38
1709 *		7	กูแบบาเคาะ	—	-
1710 *		8	ปูตะ	—	-
1711 M	12. สะนอ	1	สะนอ, ตะโละคอรอะ	นายอับดุลรอซะ ขานยา	53
1712 M		2	บือเนกะลูเป	นายเวโซะ อาแย	52
1713 M		3	บือเนคาแล	นายยูโซะ ลือบานะ	54
1714 M		4	กาบง	นางอาจี ปาโอะ	50

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอหนองจิก   จังหวัดปัตตานี

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1715 M	1. กอนรัก	1	กอนรัก	นายเวอาเต มามะ	46
1716		2	ท่าค่าน	นายมงคล ตั้งขันธ์	32
1717 M		3	บาลา	นายคอเลาะ เจะเงาะ	50
1718 M		4	กลองซูก	นายมะแอ เจะเงาะ	41
1719 M		5	กลองวัว	นายคอเซ็ง เวอาลี	45
1720 M		6	ปะกาจिनอ	นายเจะบอซุ เจะปี	30
1721 M	2. บ่อทอง	1	กวนกูหา	นายอูมา ทะชิยูโซะ	45
1722 M		2	ศาลาพอยามู (บ้านบ่อขมพู่)	นายคอเซ็ง ตาแม	50
1723 M		3	ไผ่มัน	นายราแม มะลี	52
1724 M		4	กวนคินตก , กวนคินออก	นายหามะ หวันจิ	37
1725 M		5	ป่าเตลางา	นายอับดุลเลาะ ชามา	45
1726 M		6	บ่อทอง	นายสันติ ยูโซะ	40
1727		7	บ่อทอง , โทกกอ	นางทับทิม หนูปล้อง	57
1728		8	โศกกอคอนยาง	นายไพรินทร์ กังตั้งซ์	45
1729 M	3. บางตาวา	1	ปากบางตาวา	นายมะ มามะ	45
1730 M		2	บางตาวา , กอน , ใหม่	นางสาวครุณี สะแม	21
1731 M	4. ตูขง	1	ตูขง	นายมะรุสะรัน ทะมะ	24
1732 M		2	โศกจันทร์	นางสาวโรห์ฮันมีย์ ตะชะแอราน	27
1733 M		3	โศกคิปรี	นางสาวปราณี บุญหลง	26
1734 M		4	ท่าฮาลอ	นายเทาชี มะะแอ	21
1735 M		5	แดงแหวง	นายจรัญ จินคพันธ์	43
1736 M		6	ปะการืออง	นายชะยา การี	33
1737 M		7	โศกม่วง	นางฮามีเราะะ ทะฮัดโอะ	32
1738 M		8	บางปลาหมอ	นายเวสะมาแอ แวซุน	49
1739 M	5. เกาะเปาะ	1	เกาะเปาะเหนือ	นายชะอาแซ กือราเมะ	44
1740 M		2	เกาะเปาะใต้	นายทวีศักดิ์ สะดู่เซ็ง	21
1741 M		3	ใหม่	นายกาตาร์ เวะมะมะ	46

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอหนองจิก

จังหวัดปัตตานี

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1742 M	6. กอหลอตันหยง	1	กอหลอตันหยง	นายมะแซ เวศุหลง	52
1743 M		2	บาโงสามอ	นายมะกาวิ เจ๊ะมะ	30
1744 M		3	โคกโหนด	นายมะแอ เจ๊ะมะ	40
1745 M		4	ตันสะท่อน	นายซาลีพะ ซาหะ	32
1746 M		5	กาแลงุมิ	นาซนิเว เตป่อ	50
1747		6	ไร่	นายสากล สุวรรณีก	51
1748 M		7	แม่โอน	นายยูโซะ สะมะแอ	35
1749 M		8	บาโงแถมเต	นายสุเวหะมะ คอกอ	36
1750 M	7. บางเขา	1	บางไร่	นายสะมะแอ มามะ	59
1751 M		2	บางกง	นายกุลลาตะ มามะ	40
1752 M		3	บางตัน	นางแวทามะ มะแซ	49
1753 M		4	คอนยาง	นายอคุลย์ มะลี	52
1754 M		5	คอนมา	นายมามู แะเราะ	42
1755 M		6	สาขหมอ	นายเซ็ง เจะหลง	56
1756 M		7	เตนา	นายแอเฮะ แซนา	40
1757 M	8. ท่ากำชำ	1	ท่ากำชำ	นายมะมิง สะมะแอ	40
1758 M		2	ปรั้ง	นายยูโซะ อายุ	49
1759 M		3	ท่าขามู	นายอายุ ปูเต๊ะ	29
1760 M		4	ตันหยงเปาว์	นายมานะ อาเว	44
1761 M		5	บางพารา	นายเวกาจิ อาเว	48
1762 M		6	เกาะหม้อแกง	นายมะลาจิง อีเต	29
1763 M		7	ป่าเต	นายซากาลิฮา มะแซ	36
1764 M	9. กาโ๊ะ	1	เป็ยะ	นายลอมึง อาเว	47
1765		2	โคกหมัก	นางเจือ แก้วมณี	45
1766 M		3	ขอเลาะปีเณ	นายอับดุลรอหนิง ตาเซะ	36
1767 M		4	บาโงกาเสาะ	นางลาตะ รามอ	56
1768 *		5	กูแบกึเ	—	-

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1769 M	10. ลิปะสะโง	1	มะพร้าวคันเดียว	นางพรณี เรืองยังมี	54
1770 M		2	แงนุ	นายมะฮา กีบ๊ะ	28
1771 M		3	กาตาะ	นายค็อราเม มะแซ	-
1772 M		4	ท่ากูโบ	นายมะคิง ค็อราเม	38
1773 M		5	ทุ่งโพธิ์	นายเจ๊ะสะนิง เจ๊ะเผ็ง	53
1774 M	11. ขาบี	1	ขาบีใต้	นายอาแซ กาคี	34
1775 M		2	กลองช้าง	นายเจ๊ะคอเลาะ เจ๊ะอาแซ	51
1776 M		3	ขาบีเหนือ	นายนิเอ เจมะ	45
1777 M		4	ใหม่ (ทุ่งโพธิ์)	นายเจ๊ะชะห์ยา ทะชีเจ๊ะและ	51
1778 M		5	กู (โคกวัด)	นายประจวบ วันคาร์ตัน	56
1779 M		6	หนองปู	นายเจ๊ะอับดุลเลาะห์ หนีเฮง	47
1780 M	12. ปุโละปุโย	1	กาหี	นายเจ๊ะเลาะ เจ๊ะสะมะแอ	37
1781 M		2	ท่ากูโบ	นายคอเลาะ ยูนุ	43
1782 M		3	น้ำคำ	นางสมจิตร ชุนทอง	45
1783 M		4	โคกกอเต้ง, หัวขำเข็น	นายค็อระะ ยูโซะ	43
1784 M		5	ปะเตลางา	นายอารี ยูโซะ	48
1785 M		6	รูเตบองอ	นายเจ๊ะ สะเล	32
1786 M		7	กำย	นางสมบูรณ์ คามิ	35

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1787	1. โคกโพธิ์	1	กะโตะ	นางอุษา เป่ามณี	42
1788		2	เคียน	นางสมพร กลั่นมีหอม	36
1789 M		3	คั่นรง	นายมะแอ ตาวิ	45
1790		4	โคกโพธิ์ (ตลาดตก)	นายซาลี ชีวะสาร	57
1791		5	กลองช้าง	นางปราณี แก้วมณี	41
1792 M		6	ทุ่งยาว	นายบราเฮง ภูโน	22
1793		7	โคกโพธิ์ (ตลาดออก)	นางอุษา พรหมคำ	41
1794		8	สามยอด	นายซาโอะ มีหนาน	50
1795 M		9	นิคม	นายคอเลาะ คอกอย	52
1796 M		10	ท่ากลอง	นายซุม รัตนน้อย	59
1797	2. ทรายขาว	1	ใหญ่	นายถือกาญจน์ เต็น	36
1798		2	หลวงจันทร์	นางนม กอแสน	36
1799		3	ที่พูล	นางพรทิพย์ มากละม้าย	25
1800		4	กวนลังงา	นายคอเดรี มะคาเร๊ะ	47
1801		5	คกวัคทรายขาว	นายใกล้ สามแก้ว	65
1802 M	3. ทุ่งพลา	1	ทุ่งพลา	นายวีริยะ สนิ	31
1803		2	ป่าไร่	นายวินัย เทพรัตน์	25
1804 M		3	เกาะตา	นางมะริเซ อาแว	41
1805		4	ห้วยเงาะ	นายปาน มณเฑียรทอง	48
1806		5	เกาะวิหาร	นายสมเกียรติ เพชรยอดศรี	28
1807	4. นาประจู่	1	นาประจู่, ทุ่งนา	นายสมพร ยอดศรีอ้อ	32
1808 M		2	กล้วย	นายรอฮะ เพิ่งมุซอ	58
1809		3	ห้วยเปรียะ	นางราตรี อ่อนไทย	49
1810 M		4	ยางแดง, บ้านสลาม	นายคณิง แก้วสุณี	58
1811 M		5	กวนประะ, ป่าแก่	นายเฉลิม ฟูซุมพล	45
1812		6	ตลาดนาประจู่	นายนิคม เสวตจินดา	37
1813 M		7	ศาลาลาก	นายมูฮัมหมัดนาอาวี คอเลาะ	25

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1814	5. บางโกระ	1	ทุ่งศาลา, ปลักน้ำขุ่น	นายเอิบ ลักขณพงศ์	59
1815		2	บางโกระ	นายเลื่อง ไชยลาภ	55
1816		3	ฉาง	นายชัยวัฒน์ เพชรช่วย	50
1817 M		4	บู, เจ๊ะคาร์	นายวาหลี มะหลี	58
1818 M		5	ลือแตก	นายขุน หะมะ	41
1819 M	6. ป่าบอน	1	ป่าบอน	นายรอแมะ ะโด้ะ	42
1820 M		2	คอนเค็ด	นายคาโอะ คาทลีม	35
1821 M		3	นาค้อ	นายวอชะ กาเยาะ	42
1822 M		4	นาค้อกลาง	นายกาเร็ม เป้เนะ	39
1823 M		5	นาค้อเหนือ	นายหะมะ หะยิมะสัน	33
1824 M	7. ปากล่อ	1	บาแง	นายมะแอ ซามา	36
1825 M		2	กลองหิน	นายรอชะ อาบู	32
1826 M		3	พระยา	นายคาโอะ คอเลาะ	39
1827		4	บ่อหว่า	นายขงบูทรวง จันทร	36
1828		5	ชมขู่	นายชาญเหลือ สังข์ทอง	50
1829		6	ปากล่อ	นายประเทือง แก้วไพ	55
1830 M		7	โผงโผง (นอก)	นายรอชะ ตาและ	24
1831 M		8	โผงโผง (ใน)	นางลีดาอามี๊ะ เลาะชะผา	35
1832		9	ปลักใหญ่	นายอนันต์ บุญจิก	37
1833	8. มะกรูด	1	ยางแดง	นางลำลวย หมวกทอง	52
1834		2	โพธิ์	นางสุรัตน์ มุซอ	36
1835		3	แลแป (นาใน)	นายพงษ์ ทาชะพิทักษ์	67
1836 M		4	นาค้อใต้	นายสุรัตน์ สุรสิทธิ์	59
1837		5	ปากัน	นายเจษฎา ศรีเจริญ	27
1838		6	มะกรูด	นายนิคข์ ชุมพงศ์	59
1839		7	หรั่ง	นางสุมาลี ทาชะพิทักษ์	42

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1840 M	9. ท่าเรือ	1	หัวควน	นายเอเสาะ โค๊ะ โป๊ะ	49
1841 M		2	ควนเปล	นายคือรหะ ชูหุ่ย	32
1842		3	ประจู่	นางอั้น ขาวสังข์	46
1843		4	ควนเตน	นางสุต ปานทอง	45
1844 M		5	ท่าเรือ	นายยูนู บางิง	31
1845 M		6	โคกอัน	นางอูมา สะห์สือคำ	49
1846	10. นากตุ	1	นากตุ	นางสุทิน หนูสนิท	35
1847		2	ชะเมา	นายปรีชา จันทร์ธร	48
1848 M		3	ควนลาแม	นายอคือพัน คาโอะ	25
1849 M		4	กลองช้าง	นายอิสมะแอ มื่อราเฮง	22
1850 M		5	บาโงฆากิง	นางฮาลेम สาและ	36
1851		6	หัวควน	นายอาวุธ ทองโอ	44
1852 M		7	กลองช้างออก, บาโงซังแด	นายกอยา เจ๊ะ โมง	56
1853	11. กวนโนรี	1	แม่ก้ง	นางอารี สุวรรณมณี	44
1854		2	ช้างไห้นอก	นางณีชม บุญอนันต์	48
1855 M		3	กวนโนรี, บ้านส้ม	นายสาหริง วาเราะ	27
1856		4	หนองกรก	นายเลี่ยน จันทประคิษฐ์	42
1857 M		5	คุปะ	นายสะมะแอ สาวี	50
1858 M	12. ช้างไห้คก	1	สาวนอก	นายมะละกรี เดมอ	21
1859		2	มะปรางมัน	นางถนอม มิคร์จันทร์	39
1860		3	ช้างไห้คก	นางสาวสุภาวดี แก้ววิเชียร	23
1861		4	ปู่หรน	นางจรรยา เทพเสาร์	39
1862 M		5	ป่าลาม	นางอาแซ	58

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอชะอำ จังหวัดปัตตานี

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1863 M	1. ชามู	1	ชามู	นายเวคาราแม เทัญฮาวัน	55
1864		2	ภูมิน้ำทุ่ง	นายสตอปา เทัญนา	38
1865 M		3	ป่าหลวง	นายอาหะมะ มะลี	33
1866 M		4	ภูมิปอตะ	นายมุฮัมมัดคอเซ ทะฮืออาเว	43
1867 M		5	คินเตง	นายนาหะ คอเลาะ	48
1868 M	2. บางปู	1	โค๊ะโสม	นายสะมิอิง ศรีมุกตานนท์	54
1869 M		2	บาลาควอ	นายบือราเท็ง สามะ	55
1870 M		3	บางปู	นายเวอาลี เวอิซอ	54
1871 M	3. ตาเกาะ	1	เทียรซา	นายอูมา สะละ	57
1872 M		2	ตาเกาะ	นายอับดุลเลาะ ซีเตาะ	38
1873 M		3	ฝ่าง	นายมะแซ คอเลาะ	49
1874		4	กูหมัง	นายวิรัชน์ มณีกูอ	44
1875 M	4. รัตนาป็นซัง	1	ยาว	อับโศการัง หามะ	41
1876 M		2	มูหลง	นางปาตีมาะ ลาตะ	39
1877 M		3	พังกับ	นายเกษม รุนอ	42
1878 M		4	ชามูเฉลิม	นายคอเมง คอเมง	52
1879 M		5	กลาซอ	นายสะมะแอ แวสเสแม	49
1880 M	5. จะรัง	1	กะคี	นางเมะซง คอเลาะ	36
1881 M		2	ปือฮา	นายคอรอแม ละแล	44
1882 M		3	ตูเวาะ	นายฮิสมาเอะ มุสตะ	36
1883 M		4	กาแลง	นายมะยะ มะเต็ง	44
1884 M		5	มะปริง	นายจะมา มะฮิ	55
1885 M		6	นาหอม	นายมามะ ชัง	48
1886 M		7	จะรัง	นายค่อนเกษม ทามะ	38

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอชะหริ่ง จังหวัดปัตตานี

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1887 M	6. มะนังยง	1	อาโฮ	นายบาราเฮง มูฮิ	37
1888 M		2	ตันหยง	นายชอมะ อาแว	54
1889 M		3	คาลอ	นายมานู อาแว	49
1890 M		4	ชะเอาะ	นายรอซาลี คอเสาะ	28
1891 M		5	ริมคลอง	นายอัศกุลการิม อามิง	34
1892 M	7. ตาลือฮาร์	1	กะรูบี, ตาลือฮารี	นายมานู ญูนิง	38
1893 M		2	บากง	นางรัตติยา ญูนิง	44
1894 M		3	ลีปาย	นายมาหามะ ญูนิง	53
1895		4	ใหม่	นายวาต เพชรอุบล	60
1896 M	8. หนองแรต	1	หนองแรต	นายมะฮูบี ดูโซะ	27
1897 M		2	เตลม	นางมีเตาะ คอหมอ	32
1898 M		3	แบร่อ	นางสาวรีหะ สนิ	34
1899 M		4	บือเนลวง	นายคอเลาะ วาจิ	50
1900 M		5	ลางา	นายอามี ซูเวค็ือราแม	45
1901 M		6	วอซา, วาจา	นายมะลาเฮ็ง แซร์โงะ	32
1902 M	9. สาบัน	1	ค็ือระ	นายฮาโกะ เจะเลาะ	61
1903 M		2	ตะ โสะ	นายอูมา ฮาโอะ	50
1904 M		3	سابัน	นายสาและ สากอ	60
1905 M		4	ซีโตะ	นายฮาแซ ตาละ	51
1906 M		5	ปาลาลูกา, ปาลูกา	นายสิทริชัย เจะเลาะ	37
1907 M	10. คอหลัง	1	คอหลัง	นายมานู วานี	54
1908 M		2	กูซงป่าแะตะวันตก	นายเฮ็ง เจะขอ	44
1909 M		3	กูซงป่าแะตะวันออก	นายคอรอแม เจะนิ	44

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอชะหรั่ง จังหวัดปัตตานี

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1910 M	11. ตะโละ	1	ตะโละแอะเราะ	นายเมอชิง คาโอะ	40
1911 M		2	เปาะพูเม	นายบาราเฮง ลาตะ	35
1912		3	ป่าศรี	นางคำห้วย วิทยาน	37
1913		4	ลูวง	นายลัน จินจกแก้ว	47
1914 M		5	ตะมุหลง	นายอาตะ อูมา	42
1915 M	12. ตะโละกาโบะ	1	ป่าคา	นายเวอาแซ อับดุลบุตร	51
1916 M		2	ตะโละอาโห	นายคาโอะ จาตะ	49
1917 M		3	ท่าค่าน	นายมะนู ศรีท่าค่าน	48
1918 M		4	ท่าพง	นายอับดุลลาตะ ลาตะ	47
1919 M	13. ปิยามัง	1	หุงกา	นายสนั่น งามศรีห้องโต	31
1920 M		2	บ่อม่วง	นางเจ๊ะรอมายี เจะเลาะ	29
1921 M		3	ปิยา	นายอิสมาแอ วาเซ็ง	20
1922 M		4	คาหมน	นายอะแว มะมิง	53
1923 M		5	ป่าโต๊ะ	นายมะรอซี ทะมูมะ	15
1924 M	14. ดันหยงกาลอ	1	ดันหยงกาลอ	นายกิมุ นิละ	54
1925 M		2	ดีอระ	นายอาแซ หามะ	52
1926 M		3	ตำมะตู	นายเวอาลี ลาตะ	36
1927 M		4	ชือริง	นายวาตะ เจะเค	57
1928 M	15. ปูลาง	1	ปูลาง	นายสมาน จันทร์สว่าง	59
1929 M		2	ป่าโสะกาเฮาะ	นายคอรามา ชามะ	59
1930 M		3	บือแลละที	นายมามะ กระมูม	52
1931 M		4	เจาะกือแล	นายเฮง กอเคร์	50
1932 M	16. บาไล	1	ป่าโสะแฮ	นายซาเซ็ง คาหามิ	48
1933 M		2	โต๊ะคีเต	นายเวอุโสะ บือราเฮง	39
1934 M		3	บาไล	นายลาเต๊ะ คาหาเล็ง	60
1935 M		4	กูวัง	นายยูโสะ อาแว	57

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1936 M	17. เกลอมโพธิ์	1	บูคี	นางเมะเฮาะ ตาและ	32
1937 M		2	ตะโละสมิแล	นางเมะคาะ แวอแซ	36
1938 M		3	ปาดามูคี	นายวิโรจน์ แซ่คิวิ	39
1939 M		4	คาโต๊ะ	นางเจ๊ะบุงอ เจ๊ะชะ	28
1940 M	18. คันทองจิงงา	1	โต๊ะคีเต	นางสาวโตภา ตาแล	39
1941 M		2	คันทองจิงงา	นายมะตาแพอิม เจชะ	25

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอปะนาเระ จังหวัดปัตตานี

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1942 M	1. ปะนาเระ	1	ปะนาเระ	นายลาตะ ฮาเว	56
1943		2	นาพร้าว	นายบัว พิษร	57
1944 M		3	ปะนาเระ	นายบาราเฮง เจะการาเมง	58
1945		4	กลองคำ	นายแสง แก้วศรีหน่อ	56
1946 M		5	กาโต	นายควันมุ ควันมือชา	54
1947	2. ท่าข้าม	1	ท่าข้าม	นางสาวประทุม หนูแก่นเพชร	33
1948		2	สวนหมาก	นายเชียน อัมพาพร	57
1949		3	ท่ามะนาว	นายชม จันเตง	43
1950 M		4	ทุ่ง	นายมะนาวี จีนา	37
1951 M	3. บ้านนอก	1	ทุ่งใหญ่	นายซาละะ ซาแม็ง	50
1952 M		2	เกาะ	นายมือเซาะ เตะ	53
1953		3	นอก	นายฉวิล ขอกนวล	56
1954 M		4	หัวกลอง	นายเซ็ง เจงาะ	50
1955 M		5	ปูลามาวอ	นางสตอปา คารัง	50
1956 M		6	ปูตะ	นางมะบือลี เาะลี	37
1957 M	4. กอน	1	ราวอ	นายอคุลย์ ี๊ะมิง	33
1958 M		2	กลอง	นายมะลาเซ็ง อูมา	-
1959		3	หัวนอน	นายอัค สุริพงษ์	43
1960		4	คอนตะวันออก	นายแก้ว สมนมาตร	58
1961		5	ช่างงาม	นายศักดิ์ดา ศรีเพชรลับ	36
1962		6	ป่าสัก	นายเคียง พงษ์เกษตร	57
1963 M	5. กวน	1	ปาลัส	นายอนุมดี ชูสารอ	49
1964		2	กวนกลาง	นายผล สุวรรณราช	41
1965		3	พิบูล	นายฉวิล แก้วแก่นเพชร	58
1966		4	ไค้	นายบุญธรรม พรหมชาติ	49
1967		5	ค่าน	นายเงิน อิทฤทธิ์	58

รายชื่อบ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอปะนาระ

จังหวัดปัตตานี

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1968 M	6. ท่าม้า	1	ตะโละ	นายคอเลาะ ทะแ	43
1969 M		2	สุทรวา	นายเวอแซ มูอิ	38
1970 M		3	ตีนาเขา	นายอาหะมะ ฮาและ	47
1971 M		4	โต๊ะซา	นายอูเซ็ง กูเวตีมุง	52
1972 M		5	ซ่า	นายซา คอเลาะ	48
1973	7. กอกกระบือ	1	ใหญ่ (ติน)	นายเซช พรรกรักษ์	51
1974		2	หัวนอน	นายเพิ่ม แก้ววงศ์จันทร์	45
1975		3	ปากช่อง	นายอุดมการณ์ สวมมณี	38
1976 M		4	มะรวค	นายเซ็ง วานี	48
1977 M	8. พ้อมิ่ง	1	เคียน	นายมะอูเซ็ง ฮาแ	53
1978 M		2	นาจาก	นายคอเซะ วาจิ	56
1979 M		3	พ้อมิ่ง	นายซารง คารามา	34
1980 M		4	ใหม่	นายมะลาวี มะซา	50
1981 M	9. น้ำบ่อ	1	บางหมู	นายฮามะ เจ๊ะเลาะ	55
1982 M		2	น้ำบ่อ	นายมะอิลลา โต๊ะฟา	58
1983 M		3	ท่าสุ	นายเจ๊ะอูมา มีอาซัง	54
1984 M		4	แหลม, เตระะทัก	มาอูเซ็ง เปาะจี	38
1985 M	10. บ้านกลาง	1	มะรวค	นายมีอามะ แวมามะ	36
1986 M		2	ท่าชะเมา	นายคูเวโอะ ลอมะ	45
1987 M		3	หัวเขาแก้ว	นายบือราเฮง ฮาและ	51
1988 M		4	ป่ากะพ้อ	นายเจ๊ะโอะ ยูโอะ	37
1989 M		5	กลาง	นายบือราเฮง เจ๊ะเฮง	36
1990 M		6	บ่ออิฐ	นายมะฮิ สามาเอ	-
1991 M		7	ไสพญา, พรุนอก	นายแวมมาโส แวะเตะ	38
1992 M		8	แหลมแบ่ง	นายคาโอะ เจะฮารา	52
1993 M		9	บนคอน	นางจิงกา ละอองศรี	36

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอหนอง จังหวัดปัตตานี

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
1994 M	1. มายอ	1	มายอ	นางสาวชีก๊ะ ตาและ	22
1995 M		2	มาทอ	นายอาชี มะสะรี	38
1996 M		3	ปาแ	นางสาวซาเราะ สะมะ	28
1997 M	2. ฉนวน	1	ฉนวน	นายสุทิน ตาเม็ง	35
1998 M		2	กูแบซาแม	นายคอเม็ง กูโสะ	51
1999 M		3	กูวา	นายสุมิตร ยามาเจริญ	19
2000 M		4	ฉนวนคก	นายสุเวธานี มิโวะ	50
2001 M	3. สะก่า	1	สะก่า	นายเป่าชี อีเต	47
2002 M		2	กาลาบูดี	นางสาวสามิน๊ะ นิสา	35
2003 M		3	กลองโต๊ะเนาะ	นายอัมโค มิง	47
2004 M		4	กูมิงบาเกาะ	นายอาแซ ซามูคิง	51
2005 M	4. กระจะวะ	1	กาแลตือเงาะ	นางสาวซารอติ๊ะ ตาแฮะ	24
2006 M		2	พอเมาะ	นายสกรี มะเซ็ง	29
2007 M		3	กระจะวะ	นางปารีหติ๊ะ หามะ	32
2008 M		4	ราวอ	นายมะซอ เต็ง	50
2009 M		5	เมาะโง	นายเวหะมะ มิง	34
2010 M	5. ลางา	1	กอลแล	นายกอเดร์ ตาเฮ	51
2011 M		2	ลางา	นายอาหามะ แม่กอง	41
2012 M		3	ตาเบ๊ะ	นายมะการิง แม่กอง	38
2013 M		4	บาละเต	นายมะแอ วาแมง	52
2014 M		5	ปาลัส	นายอับดุลเราะห์มาน อาลี	44
2015 M		6	กูมง	นายนิหัง นิบา	33
2016 M		7	เปาะชี	นายมะซานูรี อาลี	26
2017 M	6. เกาะจัน	1	แจนท้าว	นางอหะ ทะยิมะลี	48
2018 M		2	ราเกาะ	นางนิโสะ นิกะจิ	42
2019 M		3	กลองช้าง	นายอาฮา มะแซ	32

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอมาบอง จังหวัดปัตตานี

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
2020 M	6. เกาะจัน	4	เกาะจัน	เด็กหญิงซาวารี สะเปอิ่ง	12
2021 M		5	แยระ	นายมะฮาดิ อาเด	23
2022 M	7. ตรัง	1	กาโต	นายหะมี วายา	55
2023		2	ตรัง	นายสุวิทย์ แก้วทอง	-
2024 M		3	เขาวัง	นายคอเลาะ แลเม	45
2025 M		4	ม่วงเงิน	นายอาลี ฎโน	50
2026 M	8. ปะโค	1	บุคน	นายมะ ตีโค	40
2027 M		2	มะหุด	นายมะแอ จารงก์	59
2028 M		3	กวนหีบิ	นายคอเมง ระเกาะ	45
2029 M		4	ป่าละเมาะ, บลูกาสะแลเม	นายวาตะ หาเว	41
2030 M	9. ปานัน	1.	บาโจ	นายบือราสง แวกะจิ	43
2031 M		2	ปานัน	นายบือราสง แวกะจิ	43
2032 M	10. กระเสาะ	1	กลางสาด	นายกอเดร์ วาสง	55
2033 M		2	กระเสาะ	นายมะ วาเว	39
2034 M		3	นุหะ	นางสาวกอลิเยะ วาสะ	25
2035 M		4	ยูกง	นางสาวพีรคา สามีง	26
2036 M		5	บือระ	นายเจ๊ะหะ สามะ	51
2037 M	11. สากอด้	1	ยูลิ	นายสาคาริษา กิยะ	33
2038 M		2	บูคิ	นายหะมะ เมะเราะ	27
2039 M		3	สมาหอ	นายมาหะมะ คอเลาะ	33
2040 M		4	อาฆง	นายมะตานิ อาไซ๊ะ	28
2041 M	12. สากอบน	1	บาตระฎโบ	นายอาตี โต๊ะดู	39
2042 M		2	ม่วงหวาน	นายรุสดี คายา	42
2043 M		3	คูนหยง	นายอับดุลรอซิง ดูหยง	41

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอมาบตาพุด จังหวัดปัตตานี

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
2043/1 M	13. อูโปะฮิโร	1	บาลูกาคือเงาะ	นายเสนีย์ สะโค	36
2043/2 M		2	เมืองซอน	นางอารีพร เทียนจุมพันธ์	41
2043/3 M		3	โคกกอก, บาโงบาแฉ	นายมะฮิ นะเค	39
2043/4 M		4	ตะบิงคีจี	นายฮาลากิน สะเต	36
2043/5 M		5	น้ำใส	นายมะแอ จือเซ	38
2043/6 M		6	เงาะบาแฉ	นายซุนี คอเลาะ	51
2043/7 M		7	บูเกะกุง	นายมะแอ วาดี๊ะ	38
2043/8 M		8	โคกระกำ	นายมะรอนี คาท	36

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอตาบรู๋   จังหวัดปัตตานี

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
2044	1. ทรายบอน	1	ทรายบอน	นายเจิม ชุมทอง	50
2045 M		2	กะลุแป	นายคอเลาะ มาแซ	52
2046 M		3	สุเตกอลแล	นายรอมลี มากา	40
2047 M		4	ตือคัง	นายกาตร์ คอเลาะเม็ง	56
2048 M		5	ชะเมาสามตัน	นายมะ สะหะ	37
2049 M		6	บาโงมูลง	นายวุฒรัช สือมือ	48
2050 M		7	กะลาพอตะวันออก	นายสติ การี	42
2051 M		8	กะลาพอตะวันตก	นายมะแอ มะรอมเม็ง	54
2052 M	2. ประเซชะวอ	1	ป่าตาบาระ	นายกมิคินทร์ บากา	33
2053 M		2	บน	นายพิเชน ทะแ	-
2054 M		3	ประเซชะวอ	นายฮัสมาน อูมา	30
2055 M		4	ทุ่งเค็ก	นายมะ มุซอ	49
2056 M		5	บาเลาะ	นายมานู มาแซ็ง	58
2057 M		6	จ่ากอง	นายชาการีซา ตูหลง	30
2058 M		7	ลุ่ม	นายอิสมาแอ สะแม	33
2059 M	3. มะตังคาล่า	1	มะตังคาล่า, ปะลิะ โละ	นายซุคิง ยูโซะ	52
2060 M		2	กาเราะ	นายฮับดุลามนะ เจ๊ะแวงสารี	46
2061 M		3	กือบง	นายอนุสรณ์ กาหามา	37
2062 M		4	ป่าโอะ, ป่าม่วง	นายมะริเบ็ง อาแก	54
2063 M		5	กาหงษ์	นายอาหามะ คามู	37
2064 M		6	จลาโก	นายยะซา สนิ	32
2065 M	4. ตะบิ่ง	1	ตะบิ่ง	นายฮาเซ็ง ลาตี๊ะ	35
2066 M		2	กูแบบาเคาะ, ลาคอ	นายเจ๊ะอาแซ ตาเละ	52
2067 M		3	เจาะกือแยะ	นายอาแซ สี่	51
2068 M		4	แชะ โมะ	นายคอเลาะ ตะเยะ	38
2069 M		5	สะนงกาเยาะ, ล้านช้าง	นายอติเม็ง ตาเละ	40

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอตาบตุรี จังหวัดปัตตานี

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
2070 M	5. แป้น	1	เจาะ โบ	นาซรอเฮง ซามา	48
2071 M		2	จะเผือก	นาซอแรงค์ ฮูโซ๊ะ	53
2072 M		3	จะเผือก	นาซมาฮามักเฟาซี มะกิเฮาะ	41
2073 M		4	ค่าน	นาซมราเฮง เวทจิ	41
2074		5	เดราะแก่น	นาซเสริม ศรีโซติช่วง	57
2075		6	แป้น	นาซอรูณ มลสุขราช	52
2076 M		7	ช่องหมู	นาซสะมะแอ ซอโรเอะ	43
2077 M		8	ละหาร	นาซอับดุลเลาะ สะนี	48
2078 M	6. ละหาร	1	ทุ่งน้อย	นาซซคิง สะอาแเว	56
2079 M		2	ลากอ	นาซอับดุลเลาะ สิริณ	42
2080 M		3	บูเกะ, เฆ	นาซอแรงค์ สะ	57
2081 M		4	ช่องแมว	นาซครอแบ ริจิ	55
2082 M		5	ละหาร	นาซคอเลาะ คีอราแม	54
2083 M	7. กะคูนง	1	สุเตมาแฉ	นาซสะมะแอ อาบ	52
2084 M		2	กูแเว	นาซบราเฮง สะอิ	46
2085 M		3	ป่าขอ	นาซอาแเว ดีเฮาะ	45
2086 M		4	โคะบาลา	นาซคอเลาะ ตาโระ	60
2087 M		5	กะคูนง, โคะบาลา	นาซสะโกะ แวซาฆา	41
2088 M		6	ละฮาร์	นาซอับดุลเลาะ มะกะ	58
2089 M		7	บือเนมาเต	นาซอับดุลรอณี อาแซ	47
2090 M		8	ป่าขอนอก	นาซยา แซมะ	47
2091 M	8. บางเก่า	1	บางเก่าเหนือ	นาซอิซอ สะห์	57
2092 M		2	บางเก่าใต้	นาซโมฮามัดฆาสรี่ ฮูซง	36
2093 M		3	บางเก่าทะเล	นาซสมาน ฮูซง	41
2094 M		4	ป่าทุ่ง	นาซคอเลาะ แลแร	54
2095 M	9. บือระ	1	บือระ	นาซมะอิซอ ซาอิ	38
2096 M		2	กอดคอ	นาซซิติหะมะ อามะ	53

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอตาบุงรี จังหวัดปัตตานี

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
2097 M	9. ปือระ	3	บาโจซือริง	นายอามะ สารเอง	53
2098 M		4	ตะบือแร	นายสุปรีช วาจิ	51
2099	10. ทุ่งกล้า	1	ทุ่งกล้า, หัวนา	นายสารานู กวนน้อย	45
2100 M		2	ปะลุกาคือแร	นายมะคีเยาะ อาแว	51
2101		3	นาหว่า	นายกัม พรหมอินทร์	59
2102		4	เตราะปลิง	นายสังวรรณ สุวรรณราช	44
2103 M		5	พอเหมาะ	นายคอเลาะ โมะรอแม	50
2104 *	11. ตะลูบัน	1.	(ตำบลในเขตเทศบาล)	นายวาคิง คีอราแม	39

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอไม้แก่น จังหวัดปัตตานี

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
2105 M	1. ไทรทอง	1	โคกนิมิง	นายมูคอ คาโอะ	51
2106		2	สารวัน	นายทุม อาแก้ว	50
2107 M		3	กูวิง	นายรอมะ อาแซ	46
2108 M		4	ปลักเตน	นายคอรามะ กลาพอ	58
2109 M		5	ท่าช้าง	นายมะฮูดี ลือเมะ	44
2110	2. ไม้แก่น	1	ไม้แก่น	นางเบ็ชว อินทมล	-
2111 M		2	ป่าเส	นายมะรอมะ ละอมา	48
2112		3	ใหญ่	นายบุญธรรม กงแก้ว	52
2113 M		4	กระจุก	นายพลี แป๊ะชะ	-
2114	3. ตะโละไกรทอง	1	คินตมอ	นายอภิทัช อู่ทอง	35
2115 M		2	ทะเล	นายมะบีคี เจะนี	46
2116 M		3	ตะโละไกรทอง	นายมะคิง มะแซ	50
2117 M		4	บิลฮา	นายมีอิลี สุคิง	47
2118 M	4. คอนทราย		ป่าใหม่	นายคลลาห๊ะ มะแซ	31
2119 M			รังมคแดง	นายมะฮิสต มาซอ	33
2120 M			บ้านละเวง	นายสือเม โตะคัง	34
2121 M			คอนทราย	นายสะเปอิง สะเม	48

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอทุ่งยางแดง

จังหวัดปัตตานี

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
2122 M	1. พืเทน	1	ขำลิง	นายอับดุลอารี มูซอ	52
2123 M		2	พืเทน	นายมิฮะมะ	53
2124 M		3	ป่ามะพร้าว	นายอับดุลอาซี สะหลง	30
2125 M		4	บือจะ	นายกูโซะ มีตา	34
2126 M		5	บาเนะ	นางสาวรอฮีม๊ะ เจะหาก	26
2127		6	โต๊ะซุด	นายไก่อ ก่าแก้ว	56
2128 M		7	ตะแบก	—	-
2129 M	2. ปาฎ	1	เตปาปลัด	นายอับดุลศตาร์ สะดู	35
2130 M		2	ปาซูปูเต๊ะ	นายอนันต์ มะทา	51
2131 M		3	เขาคิน	นายมานอช แวฮาโละ	49
2132 M		4	มะนังขง	นายซาลี คิเลาะ	38
2133 M		5	ปาฎ	นายมะอะโกะ กูโน	35
2134 M		6	ตะโลโต๊ะโน	นายยูนู ยูโซะ	39
2135 M		7	จะมือฆา	นายกาเรีย ลือเม๊ะ	28
2136 M	3. ตะโละเมะนา	1	ลูกไม้ไผ่	นายอาหะมะ เจะพอ	45
2137 M		2	แลแอะ	นายมาฮิล่า บือซา	44
2138 M		3	ตะโละเมะนา	นายบุญญ์ แก้วคำ	55
2139 M		4	ตะโละนิง	นายมะฮูโซะ สาละมะ	42
2140 M	4. นำคำ	1	บาสุกาอูวะ	นายตะรี มะแซ	37
2141 M		2	ก่าปงบือแง	นายมะอะโกะ อาเวกือจิ	44
2142 M		3	ชะมา	นายมะรอซะ สาละ	28
2143 M		4	บือเตฆามู	นายอารัน เจ๊ะซอ	30

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอกะท้อ จังหวัดปัตตานี

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
2144 M	1. กระบุรี	1	บาโจ	นายนักรี คีซอง	35
2145 M		2	เจาะกะท้อ	นายตะมะแอ ตะแม	23
2146 M		3	กำปงบางู	นายรอสึง การี	59
2147 M		4	บาลูกา	นายสามารถ ก้อมิ	47
2148 M		5	บาโจฮือเบ็ง	นายมะหะมะชีรอซุ วานี	33
2149 M		6	กอลอกาปะ	นายอาลี โบกิดา	37
2150 M		7	เจาะกะท้อโน	นายคอเลาะ ชีระ	52
2151 M		8	ป่าแตกือมูตัง	นายเจาะอาลี กามะ	45
2152 M	2. ปล่องหอย	1	มะกอ	นายอับดุลรอหะ ชาลา	51
2153 M		2	มะเนดาแล	นายมุฮัมมัดชาอูคา ตาวา	36
2154 M		3	บาโจสามะ	นายอูมา วาไซะ	46
2155 M		4	มอเซง	นายฮาเม็ง อาแว	41
2156 M		5	กอกัว	นายมีณะ อาแม	26
2157		6	โลกู	นายไมตรี อินอโค	54
2158 M		7	มีอลอ	นายรอสดี อาแว	42
2159 M		8	มะเนลาแล	นายเวตมาเอ ตมาเอ	49
2160 M		9	วังปลา	นายแวกือจิ เจะแเว	40
2161 M		10	ตะโตะบาโร๊ะ	นายอับดุลฮาริม วาชะ โยะ	33
2162 M	3. ตะโละกือรามัน	1	บือเต	นายชากาเรีย มะคัง	29
2163 M		2	บือเตบือราเง	นายปูชียะห์ มาเอ	15
2164 M		3	กาหิ	นายมะ เจ๊ะคัง	39
2165 M		4	ตะโละกือรามัน	นายมัชรี เจ๊ะเลง	23
2166 M		5	บีดิง	นายฮารง อาซุ	39
2167 M		6	กอลี	นายมาหะมะ วาบา	21
2168 M		7	ตะโละ โตะและ	นายมกตา ตีมุง	23
2169 M		8	กอลอกาลี	นายมะรอซุ พะวง	28
2170 M		9	โตะเน	นางสาวนุรซุคา อูลาตะ	19

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอแม่ลาน จังหวัดปัตตานี

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
2171 M	1. แม่ลาน	1	ใหม่	นายละม้าย พุทธฤทธิ์	50
2172		2	ป่าสวย	นางแดง ทิศตะ	42
2173		3	ท่าเนียบ	นายคำริ รูปาน	44
2174		4	นางโอ	นายทองศักดิ์ ปานแก้ว	26
2175		5	กลองทราย	นายอุดม นิยมสกุล	58
2176		6	ลูตง (แม่ลาน)	นางนอม मुखีวี	48
2177 M		7	โคกพันตัน, พันช้าน	นายคือระ ตาและ	45
2178		8	โคกพันตัน	นางปาริชาติ จันทร์ตัน	44
2179		9	โคกม่วง	นายเฉลิมโชค จันทร์แสงทอง	35
2180	2. ป่าไร่	1	ตันโดนค	นายเฉลิม พรหมคำเนน	57
2181 M		2	แม่คิน๊ะ	นายนำ บุญประกอบ	53
2182		3	ละโพะ	นายถ่อง พุทธศิริ	59
2183 M		4	นาหมอเทพ	นายคำรงค์ เม่ากง	43
2184 M		5	วังกว้าง	นายชาลี ลาเต๊ะ	38
2185 M		6	แปลงงู	นายแดง วาลี	59
2186 M		7	กำปงลูวา	นายยูโต๊ะ คิมิ	-
2187 M	3. ม่วงเค็ย	1	ปลักปรีอ	นายอรุณ บุญชอก	37
2188 M		2	กูระ	นายมานะ มูนิ๊ะ	55
2189 *		3	ตันหยง	—	-
2190 *		4	ม่วงเค็ย	—	-
2191 M		5	ท่านม	นายกลางตะ นาแว	42
2192 *		6	ลองเตยอ	—	-

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
2193 M	1. มะนังตาขอ	1	มะนังกาหิ	นายซูลกิฟลี อาแวกะปี	45
2194 M		2	บือเนแล	นายรอนิง เงะนิ	36
2195 M		3	เมเน	นายกาตร์ บือราเฮง	45
2196 M		4	ไค๊ะนอ	นายอุตมาน สะอิ	32
2197 M		5	ตุ้หลงบาลา	นายอาชี ฑาและ	55
2198 M		6	ซุกแดง	นายฮานาฟี เพ็ญอับดิรอหมาน	35
2199 M		7	จะแลเกาะ	นายสุรเดช การาชิตอฮอ	33
2200	2. ล่ากู	1	กลองไทร	นายศิริ บุญลาภ	56
2201		2	ล่ากู	นายสั้มพันธ์ เอียดเคิม	42
2202 M		3	หุ้งขมุน	นายอับดุลเลาะ๊ะ เย๊ะ	38
2203		4	โกกโก	นายอมร เทพกำเนิก	47
2204 M		5	รามา	นายอาชี หะมะ	36
2205 M		6	ท่าเมียบ	นายข่า มาซา	45
2206 M		7	กาเสาะ	นายมีอิลี บือราเฮา	34
2207 M		8	ปลักปลา, บาโง	นายนิฮาลือมิง นิโอะ	34
2208 M		9	หุ้งงาย	นายเง๊ะลาเค๊ะ สามะ	35
2209 M	3. บางปอ	1	ยารอ	นายมนัถวี กิติริเพชร	38
2210		2	โกกติเต	นายจิตร เพชรรัตน์	61
2211 M		3	โกกฮุม	นายมะคาอือะ คอเลาะ๊ะ	43
2212 M		4	ตะโล๊ะเน็ง	นายคารงก์ คาเย๊ะ	40
2213 M		5	ท่าบ	นายฮาเซ็ม วาจิ	40
2214 M		6	จืองา	นายมะ ฑาแม	46
2215 M		7	แทนา	นายคอละะ อีเต	51
2216 M		8	หุ้งไค๊ะคัง	นายวันมาหมุก วาเท็ง	35
2217	4. โกกเคียน	1	โกกเคียน	นายพัญชา เทียนแซวะ	44
2218 M		2	โกกพะยอม	นายฮาเซ มามะ	27
2219 M		3	บือราเป๊ะ	นายมามะ หะฮียู โห๊ะ	47
2220 M		4	ฮูเตหุวอ	นายสะมะแอ กาเค๊ะ	59

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
2221 M	4. โลกเคียน	5	ทอน	นายมะอูเซ็ง ตาและ	35
2222 M		6	ปาเซปูเต๊ะ, ทราชขาว	นายรอมือลี ค็ือราเซะ	35
2223 M		7	โคกซีเหล็ก	นายมะรอฮิง แวกิจิ	42
2224		8	ทุ่งกง	นายวิเชียร สังข์สุวรรณ	39
2225		9	โคก	นายพรหม นารัตน์	49
2226 M	5. กะลุวอ	1	ชาบี	นายมาโนชญ์ สุบี	40
2227		2	กำแพง	นายปิยะวรรณ ปิวบุตร	42
2228 M		3	กาณะ	นายปริญา หะฮออารา	58
2229 M		4	กูแบสาอ	นายอมิกุลมานัน โชะเลาะ	41
2230 M		5	จะเราะสะ โตร์	นายฮานาบิ อาแว	27
2231 M		6	โคกศิลา	นายมะตอเฮ มานะ	36
2232 M		7	ลอคันบาตู	นายเวตาแลแม มีอลี	37
2233 M	6. กะลุวอเหนือ	1	บางมะนาว	นายจะแวง เปาะซา	56
2234 M		2	กำย	นายเจ๊ะแหวอีซา อาแว	44
2235 M		3	เปิ้ล	นายอาแซ แวชู	47
2236 M		4	เขาดันหยง	นายมาคิละ เจ๊ะมะ	36
2237 M		5	สะปอม	นายสะอึ บินสุหลง	53
2238		6	พิกุลทอง	นายออะะ พะวงแก้ว	45
2239 M		7	ปูลากาปะห์	นายจะกา เจะมุ	52
2240 M		8	โคกสยา	นายซอปี หะซีอาแว	41
2241		9	โพธิทอง	นายประภัสสร คุณากุณ	36
2242 *	7. บางนาก	1	(ตำบลโนเขตเทศบาล)	นายมาหามะ เจ๊ะหลง	60

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภออังกะอ จังหวัดนราธิวาส

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
2243 M	1. อังกะอ	1	บูเม	นายโอฬาร คีรามา	47
2244 M		2	กูเล็ง	นายเวหะมะ มูรรมณศิลป์	44
2245 M		3	ลูโบะตะเซ	นายรอตติ วีรา	40
2246 M		4	บูกะปาไลต	นายคณัฏ วิเชียรสมร	44
2247 M		5	กามู	นายเจ๊ะอารัง เปาะจิ	50
2248 M		6	กลอแเว, กอลอแเว	นายอาชี เจ๊ะโค	50
2249 M		7	อังกะอ	นายอูเซ็ง เตมะกู	53
2250 M	2. ละหาร	1	ละหาร	นายสะมะแอ แวลูหลง	39
2251 M		2	ทุงกา	นายเพ็ญพร สุวรรณกุล	42
2252 M		3	ปูตะ	นายหะมะ ฮูโซ๊ะ	41
2253 M		4	กูเบลิบิต	นายนิฮอ ลาอูวา	40
2254 M		5	โคะแม	นายซา แบเสวะ	67
2255 M		6	ศาลาลูกไก่	นายสะมะแอ จอเค๊ะ	63
2256 M	3. จอเมาะ	1	จอเมาะ	นายมะรอเซะ กาละ	33
2257 M		2	คั่นตาล	นายฮารน คามา	56
2258 M		3	เฮะ	นายเวหะมะแอ หะซิมะตแม	51
2259 M		4	พงปือเลาะ	นายอับดุลเลาะ จาแจ	47
2260 M		5	โกะ	นายอิตมะแอ มะคากะ	43
2261 M		6	นากอ	—	-
2262 M		7	ลูโบะปาเราะ	นายมะซอร์ ซาซิง	29
2263 M		8	ตะลามอสะ โตะ	นายซา ซาเค็ง	48
2264 M		9	ชือเลาะ	นายคอรอแม มาหะกูง	42
2265 M	4. ลูโบะบายะ	1	ลูโบะบายะ	นายเวหะมะ พาสอ	57
2266 M		2	บือเนะกาเซ็ง	นายอับดุลฮาชิ นะอู	46
2267 M		3	ปาลอบาเค๊ะ, ปาลอบาเคาะ	นายแวมาวี มะฮูเราะ	59
2268 M		4	โคกกระคุง, กูแบมาเคาะ	นายมะฮูนา สอแม	53
2269 M		5	ลูโบะกูแเว, กูแเว	นายอาเวกือจิ มาเซ	52

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
2270 M	5. ตะปอเขา	1	ตะปอเขา	นายอำเภอ เชื้อชนะ	40
2271 M		2	นุตะบาง	นายเรอเน็ง อคินิ	40
2272 M		3	บลูกา	นายอาแว เจ๊ะและ	57
2273 M		4	บลูกาสนอ	นายอับดุลห์มานัน อับดุลสตีก	42
2274 M		5	กูยิ	นายเจ๊ะตัง เบ็ญอิซา	49
2275 M	6. บูโยะมือซา	1	ลูโยะมือซา	นายนายเทพอนันต์ วาจิ	41
2276 M		2	กาแร	นายอูเซ็ง บือซา	59
2277 M		3	กำปงปีเซ	นายรอซะ คูแฉ	50
2278 M		4	ลูโยะคาโคะ	นายเจ๊ะคือราแฉ ตานิลเล	44
2279 M		5	ซาโงะ	นายมะสาและ ปะคอมะ	35

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอเขาชะเมา จังหวัดนครราชสีมา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
2280 M	1. บาเจาะ	1	บือเส๊ะ	นายอัครนัน เชา	35
2281 M		2	เบ๊ะบุญ, บาเจาะ	นายลาตะ พูทะชาเอะ	59
2282 M		3	อูด	นายนิ้อกุลรากีบ ศิริเมฆากุล	38
2283 M		4	ตะเต, ปาโอ	นายฮาแวง เตะลอ	50
2284 M		5	เปาเมาะ	นายฮาแวง ซาจิ	49
2285 M		6	ประปา	นายสุคิง มะแม	31
2286 M		7	อูดสุเหว่า	นายชาซัค กามา	27
2287 M	2. ลูโบะสาวอ	1	ตะโละมาถนะ	นายซาลูสา เชา	40
2288 M		2	ลูโบะสาวอ	นายราเช้า ลาเต	38
2289 M		3	กะทุง	นายภารีธา อาแวง	-
2290 M		4	บือราแง	นายแวง เตะแวง	56
2291 M		5	สุโหงบาสู	นายหามะ เชา	40
2292 M	3. บาระไค้	1	บือระ	นายอาหามะ มะตอเฮ	41
2293 M		2	บูกะตูดอ	นายฟาอิชะห์ อาแวง	32
2294 M		3	กลอระ	นายมะรอชี พรานะ	40
2295 M		4	คันทอง	นายมะชาเอะ เซอเอ	23
2296 M		5	ซูโว	นายซุนายมั่ง ลาตะ	20
2297 M	4. กาเขะมาตี	1	จำปากอ	นายคุมฎี มะโระ	41
2298 M		2	ชะลุดง	นายไซนคิน ซือมาเอ	32
2299 M		3	กาเขะมาตี	นายกอดร์ ตาและ	39
2300 M		4	สัมปอช	นายอนันต์ ตะยี่	42
2301 M		5	ปะลูกา	นายอัครศักดิ์ ตะ	55
2302 M	5. บาระเหนื่อ	1	จำปากอ	นายมะซอและห์ ตาและ	43
2303 M		2	อาตะบือระ	นายเจ๊ะอารงค์ โต๊ะคัง	48
2304 M		3	ชือลอ	นายมะคือนัน มะเซ็ง	38
2305 M		4	ขามูแรน	นายสาหะ คอเลาะ	54

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอบางเจาะ

จังหวัดนราธิวาส

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
2306 M	6. ปะลุกาตาฆาะ	1	บือเนมิเฆ, ปะลุกาตาฆาะ	นายฮารน คงมุซอ	21
2307 M		2	ปะลุกาตาฆาะ	นายฮามัน กิงเลาะ	28
2308 M		3	ตะ โละตา	นายฮา ดูแกมือจี	42
2309 M		4	เซิงเขา	นายเกลีซง จันทร์กง	47
2310 M		5	มะบูง	นายกอตร์ เลาะแซ	27
2311 M		6	บาตรู	นายธำรง สาทัมตน	37
2312 M		7	ปะลุกาเปเราะ	นายรอมือละห์ ยามิง	23

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอวิเศษ จังหวัดนราธิวาส

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
2313 M	1. รือเสาะออก	1	ตลาดรือเสาะ	นายมาหะหมัดอามีน ชาริกาน	41
2314 M		2	ปลาขนา, ปูโปะ	นางขงดาวนุรไอนิง สะไร	30
2315 M		3	ลามะนอก	นายคอรอแม ซามา	51
2316 M		4	กาโคะ	นายฮิตมาเอล ดาระซี	20
2317 M		5	ลามะใน	นายอับดุลมานะ เจ๊ะไว๊ะ	20
2318	2. รือเสาะ	1	ท่าเรือ	นายสุรินทร์ อ.สงขลา	52
2319 M		2	ชะบะ	นายลอแม โต๊ะลูโบ๊ะ	46
2320 M		3	นาคา	นางสาวฮานาบี๊ะ คังเอ็ชคหอย	25
2321 M		4	รือเสาะ	นายเลาะอาเล็ง ลือรี	46
2322 M		5	ซาเลเบา	นายบัญญัติ สะมะแอ	28
2323		6	บางก	นายพินิจ พรหมทอง	21
2324 M		7	สะโล	นายเวรอฮิง ตาและ	57
2325		8	นาโอน	นายสุรชัย นวลจันทร์	36
2326 M		9	บุกิตชือแร	นายมุฮัมหมัดสุกรี ฟินอาแซ	29
2327 M		10	ปราลี, บาละ	นายอับดุลรอแม เจ๊ะอาลี	44
2328 M	3. สามัคคี	1	ปูโป	นายซา โลมะ	52
2329 M		2	สามัคคี, บือเนบันซัง	นายอับราฮง ทะบาแซ	40
2330 M		3	ลูโบะปูโละ	นายคานิง ทะมะแซ	52
2331 M		4	บาโงกือตะ	นายฮาระ ทะบาแซ	45
2332 M		5	ละหน, บลูกา	นายอับดุลละาะ กาหลง	44
2333 M		6	โต๊ะเนปา	นายมานะ โลมะ	51
2334 M		7	บลูกา	นายมะลิเพ็ง ทะบาแซ	47
2335 M		8	ซาเง๊ะ, ซาเป๊ะ	นายมะซิกี ลือ่มู	38
2336 M		9	กือเจะกือเซ็ง	นายเมฆ แซะละาะ	38
2337 M	4. สุวารี	1	ตาซา	นายกาเรีย กาเรีย	21
2338 M		2	ตะโหนด	นางสาววัณเพ็ญ สุขโนพุทธ	48
2339 M		3	ชือลาเป	นางซัลมา มะลา	28
2340 M		4	บือเล็ง	นายกอเซ็ง แซมะงู	28

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอวิเศษ จังหวัดนราธิวาส

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
2341 M	4. สุวาริ	5	กูโบร์	นางสาวนุริกา ตาโล๊ะ	18
2342 M		6	ปอเนาะ	นายมาหามะ หะดีมอ	33
2343 M		7	ตาเปาะ	นายกาวิลา คอตะ	25
2344 M		8	บน	นายมะนาวิ วายามะ	25
2345 M	5. ปาดง	1	ตะเมง	นายอับดุลหะเล็ง วอมะ	44
2346 M		2	ตันคิซุข	นายตะมะเอะ ชูโซ๊ะ	50
2347 M		3	ปาดง	นายตะจิ กอเล็ง	50
2348 M		4	บลูกาฮูลู	นายอับดุลเลาะ ตาเมาะ	40
2349 M		5	ตันหยง	นายซาอาวี วามะ	53
2350 M		6	บลูกาฮิล	นายมะสุยิ โคเบะบะอัย	55
2351 M		7	บูเกะ	นายอับดุลรอหนิง มามะเคอะ	52
2352 M	6. โกกสะตอ	1	บาโงปะเต	นายมะรอชะ ฮูลูกือราหิง	36
2353 M		2	ไอรักลูเป	นายมะพักรี อีซอ	30
2354 M		3	กำปงซีระ	นายมะรอหนือลี กอรอมล	26
2355 M		4	ไอรักตามะ	นายอัสมันส์ ลาเค๊ะ	37
2356 M		5	ไอรักจือนะ	นายรอหมือลี คีอริะ	37
2357 M		6	ธรรมเจริญ	นายวาเคร์ วาเค๊ะ	52
2358 M		7	ธารน้ำทิพย์	นายอาแซ หนิก่าไร	48
2359 M		8	ตะบิงรูไค๊ะ	นายหะมะ เาะ	46
2360 M	7. ตาวอ	1	มือและห์	นายมุฮัมมัดคนอร์ กามาตะ	16
2361 M		2	ตาวอ	นายนูซี บือซอ	24
2362 M		3	จือแร	นางสาวอาติเกะ ซ่อราเฮง	30
2363 M		4	คือเฮ	นายชูโซ๊ะ มะมิง	24
2364 M		5	บือเจาะ	นายซอปี สุหลง	14
2365 M		6	ตาวอฮิล	นางสาวฮาฮาเกี เจ๊ะแวงสะนุง	25
2366 M	8. เรียง	1	ตะเนาะ	นายมะหารง เมะกือจิ	32
2367 M		2	สุเปะ	นายอับดุลอาสิม เควาตแล	27

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอเวียงสา จังหวัดนราธิวาส

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
2368 M	8. เรียง	3	บาโงปูโละ	นายตาอะ สะโคตมะ	54
2369 M		4	ชือเลาะ	นายปาลี บินอับดุลลาตะ	37
2370 M		5	ลอ	นายมะคานัง โค๊ะเมะ	42
2371 M		6	คาระ	นายตาทะ คอเลาะ	37
2372 M		7	คือโละ	นางสาวอาลาวิ๊ะ มาตัง	29
2373 M		8	กำปงบารู	นางสาวตีตือคือเตยะ แซะ मामู	26
2374 M	9. ลาโละ	1	บือแรง	นายสะมะแอ วาเต็ง	39
2375 M		2	บูตะนากอ	นายเวอะ เปาะมะ	41
2376 M		3	อินอ	นายมะลาซี เจ๊ะมะ	47
2377 M		4	กูอิ	นายมาหะมะ สะอิ	32
2378 M		5	ลาโละ	นายอุเซ็ง พงศ์สามารถ	57
2379 M		6	โอรันูโละ	นางสาวสุฮะนิง คือราฮิง	25
2380 M		7	บรีจ๊ะ	นางมัสเตาะห์ มะฮิ	36
2381 M		8	ไทยสุข	นายอาร์ ศรีสุข	49

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอศรีสาคร

จังหวัดนราธิวาส

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
2382 M	1. ซากอ	1	ซากอ	นายมะลอนิง ลามา	48
2383 M		2	ตะโละ	นายแวงตะมะแอ เจ๊ะกอ	55
2384 M		3	บีโละ	นายมะฮาจิ ซิกะจิ	56
2385 M		4	กลูบี	นายคอเลาะ คาระมิมง	39
2386 M		5	ไอร์เจ๊ะ	—	-
2387 M		6	ไอร์กากอ	นายฮารง ฮาแว	40
2388 M	2. ศรีสาคร	1	กอลอกาเว, ไอร์จิ	นายอนันต์ ทะยิมะยิ	47
2389 M		2	อินอ	นายมะกอเซ็ง มุกอ	-
2390 M		3	ไอร์แยง	นายคอเลาะ บูโซ๊ะ	-
2391 M		4	ปาณ, ปาหนัน	นายอับดุลรอฮับ เจ๊ะหะ	-
2392 M		5	ไอร์ค็องอ, ไอร์เตเต	นายรอเซะ มะมิง	-
2393 M		6	ไอร์กาเซ	นายมาละ สามา	-
2394 M		7	ไอร์จูโจ๊ะ	นายรอฮาจิ ลาบิน	30
2395 M		8	สตูปา	นายรอเซะ มะมิง	-
2396 M		9	ไอร์บือเต	นายหะมะซากิ มะเซ็ง	35
2397 M		10	กำปงบารู	นายเป่าชี สามะ	28
2398 M	3. ตะมะยุง	1	คอหลัง	นายมะกาฮี มิเม	38
2399 M		2	ตะมะยุง	นายสุริกอน วาเม	29
2400 M		3	กลองหงษ์	นายตะคอป่า ยูโซะ	55
2401 M		4	ลูโป๊ะมาตุ	นายหะมะ สามะ	45
2402 M		5	จือแรง	นายคอรอเม ยูโซ๊ะ	48
2403 M		6	บือเนนากอ	นายมะยูนู ตะมะยุง	61
2404 M	4. เซ็งกิริ	1	กะดี	นายลาชี รานู	48
2405 M		2	ตะมุง	นายอับดุลหะแว ะระ	46
2406 M		3	ลาเวง	นายมะฮาลิ สะ	42
2407 M		4	คาสง	นายตันรูติง เจ๊ะนะ	46

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอศรีธาตุ จังหวัดนครราชสีมา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
2408 M	5. ศรีบรรพต	1	ไอร่คุด	นายชุน เจ๊ะนิ	50
2409 M		2	ละโอ	นายนาที มะเค็ง	33
2410 *		3	ค็องอ	—	-
2411 M		4	ไอร่กือต	นางรอฮีม๊ะ เมะเร๊ะ	38
2412 *		5	ไอร่กือณะ	—	-
2413 M	6. กาทหลง	1	กาทหลง	นายมินา มานะ	38
2414 M		2	ป่าไผ่	นายสุก สุวรรณลอย	48
2415		3	สาขบน	นายอรุณ บุญเกลี้ยง	43
2416		4	ประชานิมิตร	นายวินัย หนุช่อนทรัพย์	39

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอระแงะ จังหวัดนราธิวาส

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
2417 M	1. คันทองมัส	1	คันทองมัส	นายสมศักดิ์ บินสলাম	44
2418		2	วัดร่อน	นายพร้อม ขวัญกี	48
2419		3	ไทย	นายช่อง แคงอินทร์	48
2420 M		4	แกเม	นายนิเต๊ะ นิเย๊ะ	45
2421 M		5	มะนังกือเปาะ	นายอิสมาแอ คอริ	32
2422 M		6	บาโงอาแซ	นายมาหะมะวารดี ซาอู	38
2423 M		7	ตลาดคันทองมัส	นายมนตรี จงฉาวรสุข	45
2424 M		8	ปูลาไซร์	นายสือมาแอ กือเร๊ะ	37
2425 M	2. คันทองลิมอ	1	คาโล๊ะ, กามายูเวาะห์	นายตะปืออิง ตาละ	36
2426		2	ทุ่งขมื่น	นายซัวซ คุนากูน	39
2427		3	คอกหลัง	นายชัยศุทธ ไชยขาว	33
2428		4	ทุ่งเกร็ง	นายไสว ศรีชัย	38
2429		5	ป่าไผ่	นายอนันต์ ทองบุญเรือง	43
2430 M		6	ลูโป๊ะกือเย	นายสักรี ตาอะ	34
2431 M		7	คันทองลิมอ, ใจสะแยเราะ	นายลาเตะ การ์ิง	51
2432 M	3. มะรือโบตก	1	สถานีมะรือโบ, อาปา, กำปงปา	นายค็อรอเม็ง เจะมิง	46
2433 M		2	บราเอ็ง, บูเค๊ะบือเร๊ะ, กำปงปา	นายวิชัย ตาแล๊ะ	42
2434 M		3	นิบง, ตูรา, มะรือโบ, บาลูกา	นายกุลกาภิ พะย็คือเร๊ะ	36
2435 M		4	บูเค๊ะมูนิง, ศีลา, กามา	นายค็อรอเมง ฮิล	48
2436 M		5	บาโงระนะ	นายแวอูเซ็ง แวกือราแม	55
2437 M		6	อาแเว	นายอาหามะ พะยะมะ	40
2438 M		7	กูแบมาตาะ	นายแวอรังค์ เจ๊ะเมง	45
2439 M		8	กำปงปาเราะ	นายชากาเร๊ะ ฝ๊ะซอ	48
2440 M		9	สะโล	นายเซะ ลู๋หลง	52
2441 M	4. กาลิซา	1	ปูโจ๊ะ	นายคอเลาะ ลาเซ็ง	59
2442 M		2	กาลิซา, กูเล็ง, ราฟี	นายมะหะมะ ยูโจ๊ะ	40
2443 M		3	ฮูฮู	นายอับดุลมานี๊ อูเซ็ง	27
2444 M		4	บาโง	นายมะหะมะรอมือลี ฮีเต	38

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอระแงะ

จังหวัดนราธิวาส

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
2445 M	4. กาลิซา	5	กาหน๊ะ	นายสอมะ ฮาลิม	57
2446 M		6	กาตัง, ไออีเต	นายคอกะ ลูเน	46
2447 M	5. เกลิม	1	ท่านบ, สะ โลตราเคะ, จะ โอ	นายฮาดีอมิง เต๊ะแย	33
2448 M		2	ป่าซ, บาซา, คันหลง	นายมานะศักดิ์ หะซิมะกีเย๊ะ	34
2449 M		3	โป, บาโง, ซิโป	นายเลาะเม คือราชอบาตุ	50
2450 M		4	กูจิงรีอะ, ลูโป๊ะอาเน	นายมะคารี มาเย๊ะกาเซ๊ะ	40
2451 M		5	ลูโป๊ะกาเย๊ะ, เกลิม, ลางา	นายกูตตามัน ชาวอาเซ็น	48
2452 M		6	ตะ โลตราเค๊ะ, สะ โล	นายฮาดีอนาน อับดุลรอหมัน	30
2453 M	6. บาโงสะโต	1	บาโงตา, ปูลาสะมิเล	นายรอสดี พาวาไซ๊ะ	45
2454 M		2	เจ๊ะเก	นายเจ๊ะเม มะเม	52
2455 M		3	ลูโอะบาตุ	นายกอเต ฮารง	52
2456 M		4	บือลาเต, บาโงเซะ	นายอักษิศักดิ์ มะแซกูเม	40
2457 M		5	ตราเคะ, นิบง, บาง	นายมะนาวิ เจ๊ะเล๊ะ	45
2458 M		6	บาดรูมือซา	นายพิเชษฐ์ หะมิ	58
2459 M		7	บาโงสะโต	นายแหวะมะ พากา	43
2460 M		8	บาโง	นายสะแปอิง บูตา	50
2461 M	7. บองอ	1	สาณะ, มะแกง	นายควันอาแซ โมง	45
2462 M		2	ลาแป, บุกะกีกิง, ลูโฆ	นายสาอาลี เจ๊ะระ	45
2463 M		3	ยะหอย, กูดง	นายแหวอมา แวกือราเฮง	42
2464 M		4	บองอ, เมาะชาวา	นายนอร์ฮาลิม หะซิมัด	39
2465 M		5	ลาไม, กะทอง	นายนิมะ กงแก้วทำซ้าง	49
2466 M		6	บาโงกูโบ	นายสะมะแอ สามูยามะ	43
2467 M		7	ป่าซ	นายมะแอ มะเซ็ง	46
2468 M		8	อาเน, ไค๊ะอีเต	นายบือราเฮง กูดงราเซะ	45

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอจะนะ

จังหวัดนราธิวาส

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
2469 M	1. จะนะ	1	ยะฮอ	นางกอตหม๊ะ แลเมเน	35
2470 M		2	จะนะ	นายมะมุไซ๊ะ ตอกอ	38
2471 M		3	มะนังกาแซง	นายฮาเล็ม ทะลี๊ะ	26
2472 M		4	ปารี	นายอุสมาน ตาอะ	46
2473 M		5	ตะโก	นายสะฮารี ทะฮิสาลี๊ะ	-
2474 M		6	ไอร์กรอส	นายภิญโญ ฮินนะ	52
2475 M		7	ค็อกอ	นายมะมะสะดูกี บาโค	41
2476 M		8	บือเต	นางพาอิชะห์ คอแว	36
2477 M		9	ไอร์มีอเซอร์	นายรอนิง ถ็อยู	37
2478 M		10	ฮารอ	นายสาคี ตาละ	35
2479 M	2. กุซงญอ	1	กุซงญอ	นายประพจน์ เสดากิวัฒน์	48
2480 M		2	เมะเซ	นายมาหะมะ มาหะ	58
2481 M		3	สุแฆ	นายอับดุลเลาะ เบทา	38
2482 M		4	รือเปาะ	นายมะ อาม๊ะ	40
2483 M		5	กาแฆ	นายบือราฮง เจ๊ะอาบู	49
2484 M		6	กาเต๊ะ	—	-
2485 M		7	น้ำหอม	นายมะแอ มะนอ	56
2486 M		8	ตาเม๊ะ	นายมะนาเซ ตะนิ	35
2487 M	3. หุงมาตร	1	แอเจ๊ะ	นายมะมุไซ๊ะ ตาเร๊ะ	38
2488 M		2	บือจ๊ะ	นายแสแลเม คอเลาะ	56
2489 M		3	ริเง	นายเปาะตู เจ๊ะโค	56
2490 M		4	เมะตาโก๊ะ	นายมะกะตา เมเราะ	45
2491 M		5	ไอร์ปีเซ	นายค็อราเม เจ๊ะลี๊ะ	48
2492 M		6	ลูโปะ	นายมะซอวี ตามะ	32
2493 M	4. ช้างเผือก	1	ไอร์ปราค๊ะ	นายมาหะมะ ตะ	41
2494 M		2	กูมุง	นายอะหะมะตุกรี มามะ	27
2495 M		3	ไอร์ซ็อริ๊ะ	นายประสิทธิ์ เพชรรัตน์	55
2496 M		4	ไอร์บือเต	นายค็อริ๊ะ ตาละ	36

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอจะนะ จังหวัดนราธิวาส

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
2497 M		5	ไอร์โซร์	นายฮาจิ ะโก๊ะ	52

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอคูหาภักดิ์ จังหวัดนราธิวาส

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
2498 M	1. ปะจูด	1	โคกตา	นายรอซาลี คอเลาะห์	41
2499 M		2	ตันไม้สูง	นายพิรอมลี อุเซ็ง	42
2500 M		3	ปะจูด	นายอับดุลการิม ตาอะ	34
2501 *		4	ละหาน	—	-
2502 *		5	โคกตยา	—	-
2503 M		6	ตาชะไค้	นายมัสรูคัง คม	34
2504 M		7	ปอณะ	นายสะดาปอ อาเว	48
2505 M		8	ละหานเหนือ	นางมะอูดิน แวหะมะ	39
2506 M	2. โต้ะเต็ง	1	โต้ะเต็ง	นายอนุหงส์ หันรชชทงูร	44
2507		2	โคกโก	นายคมล จุลเทพ	45
2508 M		3	บือราแง	นายมะฮูไซ๊ะ หะซิมามะ	42
2509 M		4	โอบาฮู	นายอับเฮ๊ะ สะอู	40
2510 M		5	โหลง	นายมูหามัดนาปีเฮ๊ะ รอยะ	28
2511 M	3. สุโหลงปากี	1	โอดูบู	นายเวซอฟรี บินสาและ	39
2512		2	เซะ	นายซู ทมมณี	48
2513		3	โหว่ม	นายนรมิค บุตรมาตา	55
2514		4	เจาะกค	นายวัน แก้วสุกใส	58
2515 M		5	ตาชะตานือ	นายเจ๊ะบือราฮอง เจ๊ะสือแลแม	43
2516		6	กวน	นายเจิมศักดิ์ เกาประคินรุ้	58
2517 M		7	ปีตลิ่ง	นายฮูไซ๊ะ กาเซ็ง	44
2518		8	ป่าหวาย	นางบุญญา หลาหมู	44
2519 M		9	ตลิ่งสูง	นายอับดุลฮามิ ลาเต๊ะนือริง	44
2520		10	ป่าเย	นายประวิทย์ เวทมาหะ	36
2521		11	ท่า	นายอูคร บุญช่วย	24
2522		12	โหลยู่	นางสุภาพ บุญหวังช่วย	30
2523 M	4. กาวะ	1	เปี๊ยะเจ๊ะเต็ง	นายอับดุลเลาะห์ หะซิดราแม	56
2524 M		2	กาวะ	นายซูเต็ง อาเว	54
2525 M		3	จาแมปะ	นายอับดุลราฮิ๊ะ อนุศาสนบุตร	54

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอตุ้งโฮงป่าติ จังหวัดนครราชสีมา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
2526 M	4. กาวะ	4	สาชะ	นายมามะ อาเวกือจิ	58
2527 M		5	บาโงฮุมอ	นายฮิตูเม ยูไซ้ะ	29
2528 M		6	บาโงตนิง	นายอติศักดิ์ อารง	39
2529 M	5. ตากอ	1	ค้อระ	นายไพโรจน์ ทสามิ	29
2530 M		2	บอเกาะ	นายชะโก้ ฮิตอซอ	39
2531 M		3	บาโงมาแพ	นายมาหามะ ตាំมีอรอ	45
2532 M		4	ตากอ	นายเจดศักดิ์ อังการวัลย์	49
2533 M		5	ลาโล๊ะ	นายสมมาตร ขาลาวัล	46
2534 M		6	กะลูบี	นายอาหามะ เมเราะ	55
2535 M		7	ถือเต	นายวาไซ้ะ แซชะ	54
2536 M		8	ชะลุดง	นายมะกะดา ขาโม	35
2537 M		9	จือแร	นายนาวิ ต้าตาลี	51
2538 M		10	ตันหยง	นางฮาซิมะห์ ซามานูง	46
2539 M	6. ริโก้	1	จือแร	นายมะปีเาะะ หะรอมะ	64
2540 M		2	ตะโล๊ะบูเก๊ะ	นายเปาะตุ สาริกะ	45
2541 M		3	คอเฮะ	นายขันชรูติน อาเว	20
2542 M		4	บาลูกา	นายตะมะเฮ สีระโก	55
2543 M		5	กูวา	นายสันติ เลาะ	40

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
2544 M	1. เจ๊ะเท	1	ตาบา	นางสาวมูร ไอณี เจ๊ะมีอราเฮง	15
2545 M		2	กำปง	นางสาวไมซัน อาแซ	24
2546		3	เจ๊ะเท, ศาลาใหม่, ท่าพรู	นายขาน เกลือมปุย	39
2547		4	บางน้อย	นางสาวกรรณพร อินเพ็ชร	31
2548		5	ไร่	นายชำนานู เทพจันทร์	55
2549 M		6	หัวกลอง	นายมะชาวี ฆูนู	31
2550 M		7	ภัทรภักดิ์	นางสาวชานานิ อาแซ	20
2551 M		8	เกาะขาว	นายสือรี กอตร์	26
2552 M	2. ศาลาใหม่	1	โคกมะเฟือง	นางรอเม๊ะ มามู	30
2553		2	ตะบั้ง	นายสุวิทย์ เพชรเกลี้ยง	41
2554 M		3	ศาลาใหม่	นายชัยาค เจ๊ะหะ	46
2555 M		4	กลองตัน	นายฮาลาคิน อะฮิฮับตุลรอหมิน	47
2556 M		5	ปูลาเจ๊ะมูกอ	นายมะวี มีนา	41
2557 M	3. ไพรวัน	1	จาเราะ	นายฮาเราะห์ มิง	32
2558		2	ทรายขาว	นางแหม่ม ขอมเต็ม	67
2559		3	กอหลัง	นางพาซัน พวงน้อย	28
2560		4	กลองไพล	นางแอะ แก้วนพรัตน์	57
2561		5	เกาะสะวาด	นางลักตา ทวีสุข	42
2562 M		6	ญู	นางมารีฮัม มะแอะ	20
2563 M		7	โคกกระดุกหมู	นายบากา อาแอะ	32
2564 M		8	สะปอม	นางเจ๊ะซากิเราะห์ ตาเม	31
2565 M		9	บาเคาะมาตี	นายสมาน ชามิติ	21
2566 M	4. บางขุนทอง	1	บางขุนทอง, โลกมะเฟือง	นางสาวฮัสหม๊ะ เซ็งโต๊ะ	16
2567		2	บาวง	นางหอม อินทร์ทอง	55
2568		3	โคกงู	นางประนอม เส็งสีเตง	31
2569		4	ทุ่งฝ้าย, ศาลาใหม่	นายถีน พุกคำ	45
2570		5	โคกขุมบก	นางนวม หมวกสกุล	35
2571 M		6	ชูโย	นางสาววีรรา มามะเร	17

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
2572	5. พร่อน	1	ปลักช้าง	นายสมนึก พรหมรัตน์	35
2573		2	โคกไผ่	นายกำพล จินดาเพชร	17
2574		3	ใหญ่	นายอำนาจ จันทร์สกุล	43
2575		4	โคกมะม่วง	นายธานีลีป สีขาวทอง	31
2576 M		5	โคกยาง	นายหม่อง ดุนาสุข	58
2577		6	วัดใหม่	นายเสาร์ ขวัญสืบ	56
2578 M	6. โขมิต	1	สะหริง, โกกนิบง	นางเมะ มะซุง	23
2579 M		2	บอฆอ	นายเสาร์ ทองศิริ	30
2580 M		3	ปะลุกา	นางบุรุษุดา มุลอ	25
2581 M		4	โขมิต (โคกมือบา)	นางสาวโรน๊ะ ตาและ	18
2582 M		5	ปลักปลา	นางสาวสุกิรา ยูไฮ	15
2583 M	7. นานาก	1	แหลมเบ๊ะ	นายมะสะแลแม รุเ๊ะ	51
2584		2	คาเซ๊ะ	นายกล้าช แก้วชู	54
2585 M		3	ปะคาคอ	นายมะวีเม็ง บินหะมะ	44
2586		4	กัวลอค๊ะ	นายสุรเดช อินคี	18
2587 M	8. เกาะสะทอน	1	ปูช	นายปาชี เล็งชะ	31
2588 M		2	เกาะสะทอน	นางสาวรุชานา สะ	22
2589 M		3	ศรีพงัน	นายอาแว นะอิมากา	46
2590 M		4	ตะเตลียง	นางอีชีะ เจ๊ะสะแลแม	40
2591 M		5	โคกกาเปาะ	นางสาวรุชานา สะ	22
2592 *		6	สันตีสูข	—	-
2592/1 *		7	จาแบปะ	—	-
2592/2 *		8	ราญอ	—	-
2592/3 *		9	ชุมบก	—	-

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอสุโขทัย-ลก จังหวัดนครราชสีมา

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
2593 M	1. มูโนะ	1	มูโนะ	นางสาวเมะแซ เจ๊ะหะ	23
2594 M		2	ลูโบ๊ะลือซง	นางชูโนะคะ ลือแม	32
2595 M		3	ปากังขอ	นายเปนตี อารอ	38
2596 M		4	ปูโปะ	นางสาวรอฮานา เจ๊ะมะ	20
2597 M		5	บูทะ	นายสัมพันธ์ กาโอ๊ะ	44
2598 M	2. ป่าเสมต	1	ซารารอ, บาโงซารารอ	นายนาวิ นอร์	48
2599 M		2	ดีอระ	นางรูกานา สะมะแอ	33
2600 M		3	กวาลอชิวา	นางสาวรอฮานิง มะตาและ	23
2601 M		4	มือบา	นายฮามชี คอละ	25
2602 M		5	น้ำตก	นางสาวมารอชีะ เจ๊ะซอ	20
2603 M	3. ปูโยะ	1	ลาแล	นายประเสริฐ อาเมหะมะ	58
2604 M		2	ปูโยะ	นายรอนิมิ เจ๊ะอาแซ	35
2605 M		3	โต๊ะเกาะ	นายไพโรจน์ ลือแม	22
2606 M		4	ภูแบฮีเก	นายนาฮีอริ มะตาโอ๊ะ	22
2607 M		5	โต๊ะแดง	นายอุสมาน อาแซ	24
2608 *	4. สุโขทัย - ลก	1	(ตำบลโนนเขตเทศบาล)	นางสาวสาตินา อินันท์ชลธิ	19

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอเวียง จังหวัดนราธิวาส

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
2609 M	1. เวียง	1	เวียง, บูตะฮารง	นายประเสริฐ ชูหนู	37
2610 M		2	ลูโป๊ะคาลัม	นายมะกาโ๊ะ อาแซ	51
2611 M		3	เจ๊ะหม	นายกูตาส ะฟา	33
2612 M		4	กรือซอ	นายรชาลี บินสุหลง	32
2613 M		5	กูวา	นายสมมาแอ มะอิซอ	58
2614 M		6	บาลูกา	นายอาหามะตุกรี หะมิ	28
2615 M		7	ฆอเลาะทวอ	นายมุฟี วุฒิศาสตร์	52
2616 M	2. กายุกละ	1	ตอออ	นายตคอปา มามู	51
2617 M		2	บาโงคอบู	นายมพาม อาแซ	44
2618 M		3	น้ำขาว	นายวิวัฒน์ ว่องไว	49
2619 M		4	บาโง	นายบรีเฮง เจ๊ะโก๊ะ	46
2620 M		5	คาฮิมาเตาะ, ดูแบมาเตะ	นายสะมะแอ เจ๊ะมูกอ	51
2621 M		6	สามแขก	นายอนุכיםฎ์ ตาและ	46
2622 M		7	ฮูเตมาเจ	นายรอมือละ ชูโช๊ะ	40
2623 M		8	ไม้ฝาค	นางสาวมื่อละ เจ๊ะอาลี	42
2624 M		9	ป่าเตาะ	นายถนอม ว่องไว	49
2625 M	3. ฆอเลาะ	1	บางซุด	นายสุตกี -	-
2626 M		2	กะกูนง	นายเวหามา มะฮิง	40
2627 M		3	จะมาเก๊ะ	นายอาชู เจ๊ะมามา	-
2628 M		4	กีแฮมัส	นายมานูเต็ง คีอราโก๊ะ	45
2629 M		5	ผ่านศึก	นายชูโช๊ะ บินมะ	55
2630 M		6	ตำเสา, พัฒนา	นายคอรอแม มามะ	58
2631 M	4. โละงูก	1	นูโร๊ะ	นายกาเรีย เจ๊ะมานะ	53
2632 M		2	นูเก๊ะตา	นายนาวิ สะอิ	49
2633 M		3	สุแก	นายสุเต็ง นาฟี	35
2634 M		4	เจ๊ะเค็ง	นายรอนิ เจ๊ะมู	56
2635 M		5	บาลา	นายอรังก์ อูมา	51
2636 M		6	เขาสามสิบ	นายสมมิตร สะมะแอ	43

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

อำเภอเวียง จันทน์นาธิวาส

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
2637 M	4. โละจุก	7	วังกระบือ	นายมะขาลี มะกาโอะ	43
2638 M	5. แม่คง	1	จือแร	นายอิตมะแอ ทะขืออาแซ	38
2639 M		2	ตอแล	นายมะริเป็น มุกอ	46
2640 M		3	ยะหอ	นายอาเว บินมะแอ	59
2641 M		4	กวนกาเม	นายอาเว บินนุห์	59
2642 M		5	แม่คง	นายกาวิชา อาลิละ	52
2643 M		6	บาละ	นายนาเซ อารง	36
2644 M		7	เปราะห์, ปือเราะห์	นายวานา เจ๊ะเท	50
2645 M	6. เอราวัน	1	คือมาบู	นายอาหามะซาวี มะเซคิ	24
2646 M		2	แขง, กูแเวแขง	นายคอเล๊ะ ลอเว	48
2647 M		3	แอเว	นายมะลี ทะขือฮามู	48
2648 M		4	จาแบควอ	นายอับดุลอาชี สะอูคิ	28
2649 M		5	กีนสูง	นายอาหะมັค มะปือเยะ	29
2650 M		6	คือแล, ตอแล	นายมุขิ ยูไซ้ะ	28
2651 M		7	อูโอะสะโต	นายโซเฟียน กอดอ	21

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอสุกิริน จังหวัดนราธิวาส

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้ออกภาษา	อายุ (ปี)
2652 M	1. มาโมง	1	กะลุบี	นายอิสมาแอ มุซอ	40
2653 *		2	ซาโต๊ะ	—	-
2654 M		3	ปารีซ	นายยาลี มะเก	60
2655		4	ไอตีมุง	นายบุญเสริม เพชรสงน	45
2656 M		5	ไอจือเราะ	นายมะนาวิ ตีนเลาะ	42
2657 M		6	สายเอก	นายรอยะ มะโซ	48
2658 M		7	ไอปูลง	นายยะซา สุหลง	-
2659		8	ตว.โน	นายโพธิ์ ไชยะ	49
2660 M		9	ราษฎรพัฒนา	นายอับดุลกอเจอร์ หะซิมะ	45
2661 M		10	ตามชอย	นายวาหับ ชูบุห์	52
2662 M	2. สุกิริน	1	กม.17	นายคงฤทธิ์ ชูตระกูล	55
2663 *		2	ตว.นอก	—	-
2664 *		3	กม.3	—	-
2665 M		4	ราษฎรสามัคคี	นายขงชูทซ์ ใจหลัก	43
2666 M		5	น้ำตก	นายต่อณภา ต่วนสุหลง	47
2667		6	ลีแนนนท์	นายสวัสดิ์ เพชรจันทร์	43
2668		7	ตันคี	นายคงเดช จันทร์ชู	43
2669		8	ราษฎรผดุง	นายวีเชิร ขอคเอ็ชค	44
2670		9	ราษฎรประสาน	นายเฉลิม ไกรทองสุข	36
2671		10	รักธรรม	นายเซซ โบระมือ	37
2672		11	ชอยปราจีน	นายพชนต์ คำวิท	43
2673 M		12	น้อมเกล้า	นายเทพ อ้าววัน	52
2674 M		13	จุฬารณพัฒนา 12	นายสัจญา บุญเกิด	42
2675 M	3. เก็ชร์	1	เก็ชร์	นายชิตพงษ์ ภัคคี	53
2676 M		2	ไอขามู	นายมะเฮ็ง มะสามา	51
2677 M		3	น้ำใส	นายชูโห๊ะ หามะ	38
2678 M		4	ทรงคีรี	สมพร ไชยฉนิ	43
2679 M		5	สายบริษัท	นายอาซิง อูมา	50

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอตุ๊กวิน จังหวัดนราธิวาส

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
2680	4. ภูเขาทอง	1	ไอบาโง	นายประสิทธิ์ อ่อนแก้ว	50
2681		2	ภูเขาทอง	นายประจวบ เร่งพิมาย	52
2682		3	โต๊ะ มะ๊ะ	นายสุจิน อัครตะตารุ	49
2683		4	ไอกาเปาะ	นายพันธ์ ตั้งอยู่	34
2684		5	โนนสมบุญ	นายไข ประวรรณ	40
2685		6	ชุมทอง	นายจุฬาลักษณ์ หิรัญ	38
2686		7	ตันทุเรียน	นายวิชัย ลักขมร	52
2687		8	วังน้ำเย็น	นางสาววิภาพร มิวนวล	18
2688 M	5. ร่มไทร	1	ลู โยะลาซาอะ	นายสามิ อูมา	30
2689 M		2	บาลูกาซาอิง	นายอิสมาแอ โต๊ะกา	37
2690 M		3	ไอตีแย	—	-
2691 M		4	กูยิ	นายยะโกะ เจ๊ะไซะ	48
2692		5	ไผ่งาม	นายศลือน อมรชาติ	50

รายชื่อหมู่บ้านที่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
อำเภอเจาะไอร้อง จังหวัดนราธิวาส

หมายเลข ประจำหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ผู้บอกภาษา	อายุ (ปี)
2693 M	1. จวบ	1	เกาะ ไอร้อง	นายอูมา กะแซ	58
2694 M		2	ชามิง	นายค็อรอเม เจ๊ะมะ	48
2695 M		3	ก็อรัง	นายอาทริ เจ๊ะแว	57
2696 M		4	บาโงมือตา (ศาลา)	นายแวญไซ๊ะ ตาเม	32
2697 M		5	โคก	นายอ่าริ เมเราะ	31
2698 M		6	บาโงอุจุง	นายนาคอเลาะ อาแวตาโล	46
2699 M		7	ลูโป๊ะเย๊ะ	นายอาทริ เจ๊ะไซ๊ะ	44
2700 M		8	ไอลปาเซ	นายสมาน ปะเาะห์	36
2701 M	2. มะรือ โบออก	1	มะรือ โบออก, กำปงดาแล	นายมาอัมคตการ์ มะนอ	37
2702 M		2	คาไซ๊ะ, จอมอง	นายชากาเรีย เจ๊ะกะห์	49
2703 M		3	โค๊ะแม, ปาเระรือโอะ	นายสะอูถิ เจ๊ะหะ	35
2704 M		4	โคกตีเต, บองอ, ญูแมญู	นายบุญ อินแก้ว	59
2705 M		5	จูโว๊ะ	นายอับดุลเลาะห์ ทะแว	40
2706		6	ปีหลิ่งเหนื่อ	นางสาวอุไร ขอดแก้ว	24
2707 M		7	ปีหลิ่งใต้	นางสาวตอมาริยะห์ อุตมาน	35
2708 M		8	แมญู	นายเกษม ทะมะ	37
2709 M	3. บูกิต	1	เกาะ, โกกสขา	นายมะเย็ง ตาและ	48
2710 M		2	บูเก๊ะ	นายมะ ค็อราเม	45
2711 M		3	ตฉานิบูกิต	นายสุกรี มะกะ	28
2712 M		4	กูเว	นายลอมะ อีเฮง	56
2713 M		5	ไอสะเตียร์, ไอบือตง	นายมุศตาร์ บินอูเซ็น	38
2714 M		6	ป่าคาปาเซ	นายกอเคร์ มะ	60
2715 M		7	บูเก๊ะคาโมง, รามามือชา	นายบูร์ฮัน อับดุลรอเม	37
2716 M		8	ไอสะเตียร์, บาโงมือชา	นายมาหามะ คอเลาะ	39
2717 M		9	บือราแง	นายเจ๊ะไซ๊ะ เจ๊ะเล๊ะ	53
2718 M		10	ปีแถมูตอ, กำปงบารู, บาลูกาซูนี	นายสตอผ่า อาแวกาจิ	48
2719 M		11	กำปงบารู	นายอับดุลลาที มะ	44
2720 M		12	บูเกะกือจิ	นายตัมรี บูลี๊ะ	38
2721 M		13	ไอกูเค็ง	นายมะตอเร เจ๊ะโค	35

ภาคผนวก ง.

ตารางแสดงหมู่บ้านที่มีพูด 2 ภาษา (ภาษาไทย และ ภาษามลายู)

จังหวัด	หมู่บ้าน	
	ผู้บอกภาษาเลือกตัวเลือกภาษามลายู และระบุว่า มีพูดภาษาไทยด้วย	ผู้บอกภาษาเลือกตัวเลือกภาษาไทย และระบุว่า มีพูดภาษามลายูด้วย
สตูล	0997, 1000, 1004, 1014, 1041, 1042, 1049, 1050, 1054, 1055, 1100, 1199, 1215	0996, 1033, 1034, 1078, 1099, 1196, 1217
รวม	18 หมู่บ้าน	7 หมู่บ้าน

จังหวัด	หมู่บ้าน	
	ผู้บอกภาษาเลือกตัวเลือกภาษามลายู และระบุว่า มีพูดภาษาไทยด้วย	ผู้บอกภาษาเลือกตัวเลือกภาษาไทย และระบุว่า มีพูดภาษามลายูด้วย
สงขลา	0140, 0146, 0148, 0149, 0157, 0172, 0197, 0201, 0236, 0444, 0445, 0456, 0491, 0554, 0575, 0577, 0582, 0586, 0587, 0589, 0591, 0604, 0605, 0607, 0608, 0609, 0610, 0613, 0637, 0639, 0646, 0647, 0657, 0682	0199, 219, 0447, 0579, 0585, 0611, 0612, 0614, 0616, 0619, 0632
รวม	84 หมู่บ้าน	11 หมู่บ้าน

ตารางแสดงหมู่บ้านที่มีพูด 2 ภาษา (ภาษาไทย และ ภาษามลายู)

จังหวัด	หมู่บ้าน	
	ผู้บอกภาษาเดือกตัวเลือกภาษามลายู และระบุว่า มีพูดภาษาไทยด้วย	ผู้บอกภาษาเดือกตัวเลือกภาษาไทย และระบุว่า มีพูดภาษามลายูด้วย
ปัตตานี	1578, 1583, 1579, 1584, 1580, 1585, 1587, 1681, 1582, 1612, 1616, 1624, 1635, 1636, 1637, 1638, 1639, 1640, 1641, 1668, 1672, 1689, 1700, 1718, 1726, 1735, 1766, 1771, 1772, 1778, 1808, 1810, 1811, 1813, 1817, 1841, 1845, 1950, 1991, 1994, 2018, 2028, 2043/2, 2054, 2067, 2105, 2109, 2121, 2124, 2126, 2135, 2136, 2145, 2154, 2171, 2181, 2183, 2184	1586, 1611, 1733, 1812, 1853, 1874, 1912, 1945, 2112
รวม	58 หมู่บ้าน	9 หมู่บ้าน

ตารางแสดงหมู่บ้านที่มีบุคคล 2 ภาษา (ภาษาไทย และ ภาษามลายู)

จังหวัด	หมู่บ้าน	
	ผู้บอกภาษาเลือกตัวเลือกภาษามลายูและระบุว่า มีบุคคลภาษาไทยด้วย	ผู้บอกภาษาเลือกตัวเลือกภาษาไทยและระบุว่า มีบุคคลภาษามลายูด้วย
ยะลา	1249, 1252, 1254, 1256, 1260, 1262, 1263, 1264, 1268, 1270, 1272, 1280, 1286, 1297, 1299, 1304, 1306, 1312, 1314, 1320, 1325, 1326, 1329, 1330, 1336, 1338, 1346, 1350, 1394, 1400, 1403, 1406, 1408, 1409, 1410, 1412, 1413, 1414, 1419, 1426, 1438, 1448, 1474, 1476, 1477, 1478, 1489, 1490, 1503, 1504, 1512, 1513, 1515, 1520, 1524, 1525, 1529, 1530, 1531, 1533, 1534, 1538, 1540, 1549, 1550, 1551	1251, 1277, 1302, 1337, 1342, 1407, 1427, 1535, 1537, 1552
รวม	65 หมู่บ้าน	10 หมู่บ้าน

ตารางแสดงหมู่บ้านที่มีพูด 2 ภาษา (ภาษาไทย และ ภาษามลายู)

จังหวัด	หมู่บ้าน	
	ผู้บอกภาษาเลือกตัวเลือกภาษามลายู และระบุว่า มีพูดภาษาไทยด้วย	ผู้บอกภาษาเลือกตัวเลือกภาษาไทย และระบุว่า มีพูดภาษามลายูด้วย
นราธิวาส	2193, 2202, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2212, 2215, 2223, 2230, 2232, 2240, 2281, 2284, 2309, 2311, 2358, 2381, 2382, 2386, 2387, 2388, 2389, 2408, 2413, 2432, 2479, 2482, 2495, 2496, 2501, 2506, 2510, 2515, 2517, 2519, 2538, 2552, 2563, 2587, 2589, 2597, 2598, 2604, 2654, 2656, 2657, 2658, 2660, 2661, 2662, 2665, 2666, 2673, 2675, 2676, 2677, 2679, 2690, 2693, 2702, 2704, 2707, 2713	2000, 2203, 2210, 2318, 2323, 2415, 2416, 2426, 2512, 2522, 2546, 2547, 2575, 2577, 2659, 2670, 2686, 2692
รวม	65 หมู่บ้าน	18 หมู่บ้าน

ภาคผนวก จ.

ตำแหน่ง ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์

112 23/7/42

คณะศิลปศาสตร์
รับ/ส่งที่ 2152
วันที่ 16/7/42
เวลา 16.00

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ โทร 2781

ที่ มอ 890/494 วันที่ 16 กรกฎาคม 2542

เรื่อง การรับทุนวิจัยหลังปริญญาเอก

ภาควิชาภาษาและ...
คณะศิลปศาสตร์
รับที่ 0579
รับที่ 261042
เวลา 14.15น

เรียน รักษาการคณบดี คณะศิลปศาสตร์ ผ่านรักษาการหัวหน้าภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์

ตามที่ข้าพเจ้า นายเปรมินทร์ การะวิ ตำแหน่งอาจารย์ ระดับ 6 สังกัดภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ ได้เสนอโครงการวิจัยเรื่อง "ภูมิศาสตร์คำศัพท์ภาษาไทยและภาษามลายูในเขต 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย" ต่อสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) เพื่อขอรับทุนวิจัยหลังปริญญาเอก โดยได้ทำเรื่องผ่านมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์แล้ว นั้น

บัดนี้ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยได้พิจารณาให้ทุนแก่โครงการดังกล่าวแล้ว โดยกำหนดระยะเวลาทำการวิจัยตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2542 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2544 และข้าพเจ้าได้ลงนามในสัญญารับทุนกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยเรียบร้อยแล้ว

อนึ่ง ในการทำวิจัยครั้งนี้ ข้าพเจ้าจำเป็นต้องออกไปประสานงานและเก็บข้อมูลนอกเขตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ภายใน 5 จังหวัดภาคใต้ คือ จ.สงขลา จ.สตูล จ.ยะลา จ.นราธิวาส และ จ.ปัตตานี เป็นบางครั้ง จึงใคร่ขออนุญาตออกนอกเขตมหาวิทยาลัยในช่วงที่จำเป็น โดยไม่ให้ติดผลเสียกับการเรียนการสอน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

รศ 291042
[Signature]

[Signature]

(ดร.เปรมินทร์ การะวิ)
อาจารย์ ระดับ 6

(ยศ.ดร.อดิศร เตียว)

รักษาการหัวหน้าภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์

เรียน คณบดี

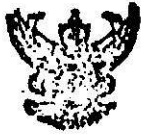
ดร.เปรมินทร์ขออนุญาตไปปฏิบัติงานวิจัยในเขต 5 จังหวัดภาคใต้ ระหว่างปี ๕๒-๕๔ ในแนวเขตพื้นที่ต้นทวารีให้ทุนวิจัย เป็นครั้งๆ ตามความจำเป็น

อนุมัติในหลักการ และ

112 22/7/42

ศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ

อธิการบดี
๕๕ กรกฎาคม ๕๒

บันทึกข้อความ

ลธ. ภาสตร์
 3383
 วันที่ 29 ต.ค. 2542
 เวลา 14.36

ส่วนราชการ ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ โทร 2781
 ที่ มอ 890/816 วันที่ 27 ตุลาคม 2542
 เรื่อง ขออนุญาตเดินทางไปราชการเพื่อเก็บข้อมูลในการวิจัย

เรียน ทนบดี คณะศิลปศาสตร์

ตามที่ข้าพเจ้า ดร.ประมัทธ์ หาระวี อาจารย์สังกัดภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ ได้เสนอโครงการวิจัย
 เรื่อง "ภูมิศาสตร์ทางศัพท์ภาษาไทยและภาษามลายูในเขต 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย" ผักกอกทุน
 สนับสนุนการวิจัย (สกว.) โดยผ่านความเห็นชอบของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และทางกองทุนสนับสนุน
 การวิจัยได้พิจารณาเห็นชอบไว้ก่อนแล้ว นั้น

บัดนี้ ข้าพเจ้าให้ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม ทดลองใช้แบบสอบถาม และปรับปรุงแบบสอบถาม
 เพื่อการวิจัยเรียบร้อยแล้ว จึงใคร่ขออนุญาตเดินทางไปราชการเพื่อประสานงานเกี่ยวกับการเก็บข้อมูลมา ดังนี้

- เดินทางไปจังหวัดสตูล ระหว่างวันที่ 4-5 พฤศจิกายน 2542
- เดินทางไปจังหวัดนราธิวาส ระหว่างวันที่ 11-12 พฤศจิกายน 2542
- เดินทางไปจังหวัดปัตตานี ระหว่างวันที่ 18-19 พฤศจิกายน 2542
- เดินทางไปจังหวัดยะลา ระหว่างวันที่ 25-26 พฤศจิกายน 2542

อนึ่ง การเดินทางไปราชการตามวัน เวลาดังกล่าวนี้ ไม่มีผลกระทบกับการเรียนการสอนซึ่งเป็นงาน
 ประจำของข้าพเจ้า

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ประมัทธ์ หาระวี

(ดร.ประมัทธ์ หาระวี)
 หัวหน้าโครงการฯ

เนนดรรออนุญาต

เรียน ทนบดี

เรื่อง อนุมัติ

อนุมัติ

[Signature]

(ผศ.ดร.อดิศา แซ่เตียว)

รักษาการ ในตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์

[Signature]
 ๒๑.๑๐

สำเนาเรียน ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์

อนุมัติ

ที่พิเศษ ..... / 2542

ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่
จังหวัดสงขลา 90110

พฤศจิกายน 2542

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการ/หัวหน้า ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ.....

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถามจำนวน..... ชุด
2. บัญชีรายชื่อหมู่บ้านที่ต้องการเก็บข้อมูล จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ได้ร่วมกับกองทุนสนับสนุนการวิจัย(สกว.) ทำการวิจัยเรื่อง "ภูมิศาสตร์คำศัพท์ภาษาไทยและภาษามลายูในเขตจังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย" ในการวิจัยครั้งนี้จำเป็นต้องรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์ที่ประชาชนใช้ในชีวิตประจำวันจากหมู่บ้านต่าง ๆ ในพื้นที่ภาคใต้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดมอบหมายให้ครูอาสาสมัครการศึกษานอกโรงเรียน ได้ออกเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้นำหมู่บ้านหรือผู้ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่ได้ระบุไว้ในแบบสอบถามที่แนบมาหมู่บ้านละ 1 ชุด แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะทราบว่า ณ หมู่บ้านหนึ่งมีพูดภาษาไทยหรือภาษามลายู ฉะนั้นผู้ตอบแบบสอบถามจะต้องเป็นคนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านนั้น ๆ เท่านั้น โปรดกรุณาอย่าอนุญาตให้ผู้ที่ไม่มีภูมิสำเนาอยู่ในหมู่บ้านตอบแบบสอบถาม เพราะจะทำให้ได้ข้อมูลที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง และกรุณารวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดส่งคืนโดยด่วนจะเป็นพระคุณอย่างสูง

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และใคร่ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ดร. เปรมินทร์ การะวิ
(หัวหน้าโครงการฯ)

ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์
โทร. 074- 211030-49 ต่อ 2781

นส
โปรดพิจารณา
กช
๑๙๗๑
น
๑.๑๐

ที่ พิเศษ ...../ 2542

ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่
จังหวัดสงขลา 90110

พฤษภาคม 2542

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้ท่านตอบแบบสอบถามโดยขอข้อมูลจากผู้นำหมู่บ้าน

เรียน ครูอาสาสมัคร ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามจำนวน .....ชุด

ด้วยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ได้ร่วมกับกองทุนสนับสนุนการวิจัย(สกว.) ทำการวิจัยเรื่อง “ภูมิศาสตร์คำศัพท์ภาษาไทยและภาษามลายูในเขตจังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย” ในการวิจัยครั้งนี้จำเป็นต้องรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์ที่ประชาชนใช้ในชีวิตประจำวันจากหมู่บ้านต่าง ๆ ในพื้นที่ภาคใต้ ทางมหาวิทยาลัยทราบคิดว่าท่านเป็นผู้ที่ทำงานอยู่ในหมู่บ้าน และมีความใกล้ชิดกับผู้นำหมู่บ้าน จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดได้ออกเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้นำหมู่บ้านหรือผู้ที่มีคุณสมบัติ ตามเกณฑ์ที่ได้ระบุไว้ในแบบสอบถามที่แนบมา หมู่บ้านละ 1 ชุด แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะทราบว่า ณ หมู่บ้านหนึ่ง ๆ มีพูดภาษาไทยหรือภาษามลายู ฉะนั้นผู้ตอบแบบสอบถามจะต้องเป็นคนที่อยู่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านนั้น ๆ เท่านั้น โปรดกรุณาช่วยอนุญาตให้ผู้ที่ไม่ได้มีภูมิลำเนาอยู่ในหมู่บ้านนั้น ๆ ตอบแบบสอบถาม เพราะจะทำให้ได้ข้อมูลที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง หากท่านไม่อาจเข้าไปในหมู่บ้านได้ ก็ขอได้โปรดฝากแบบสอบถามไปยังผู้นำหมู่บ้าน และกรุณารวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดส่งคืนโดยด่วนจะเป็นพระคุณอย่างสูง

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และใคร่ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ประมินทร์ คาระวี

ดร. ประมินทร์ คาระวี
(หัวหน้าโครงการฯ)

ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์
โทร. 074- 211030-49 ต่อ 2781

ที่ พิเศษ ...../ 2543

ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่
จังหวัดสงขลา 90110

2543

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้ท่านตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับภาษาที่คนส่วนใหญ่ใช้พูดอยู่ในหมู่บ้านของท่าน
เรียน ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่.....บ้าน.....ตำบล.....จังหวัด.....
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามจำนวน .....ชุด

ด้วยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ได้ร่วมกับกองทุนสนับสนุนการวิจัย(สกว.)
ทำการวิจัยเรื่อง "ภูมิศาสตร์คำศัพท์ภาษาไทยและภาษามลายูในเขตจังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย"
ในการวิจัยครั้งนี้จำเป็นต้องรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์ที่ประชาชนใช้ในชีวิตประจำวันจากหมู่บ้านต่าง ๆ
ในพื้นที่ภาคใต้ ทางมหาวิทยาลัยทราบว่าคุณท่านเป็นผู้มีความใกล้ชิดกับประชาชนในหมู่บ้านและทราบว่าลูกบ้าน
ของท่านส่วนใหญ่พูดภาษาไทยหรือภาษามลายู จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดกรอกแบบสอบถามด้วยตัวท่านเอง หรือมอบหมายให้ผู้ที่มิคุ้นเคยแต่ก็ตามเกณฑ์ที่ได้ระบุไว้ในแบบสอบถามที่แนบมา แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะทราบว่า ณ หมู่บ้านของท่าน มีพูดภาษาไทยหรือภาษามลายู ฉะนั้นผู้ตอบแบบสอบถามจะต้องเป็นคนที่อยู่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านของท่านนี้เท่านั้น โปรดกรุณาอย่าอนุญาตให้ผู้ที่ไม่ได้มีภูมิลำเนาอยู่ในหมู่บ้านของท่านตอบแบบสอบถาม เพราะจะทำให้ได้ข้อมูลที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง เมื่อกรอกแบบสอบถามเรียบร้อยแล้วกรุณาพับแบบสอบถาม คืนไปทางไปรษณีย์ ซึ่งได้ปิดแสตมป์พร้อมจำหน่ายของไปยังผู้วิจัยไว้แล้ว โดยด่วนภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในแบบสอบถามด้วย

อนึ่งข้อมูลภาษาที่ท่านให้ความร่วมมือโดยตอบแบบสอบถามนี้เป็นข้อมูลที่สำคัญมาก และท่านเป็นตัวแทนของหมู่บ้านในการให้ข้อมูลลงในแผนที่ภาษา หากผู้วิจัยยังไม่ได้รับแบบสอบถามคืนไป ผู้วิจัยจะส่งแบบสอบถามมายังท่านอีกเพื่อให้ข้อมูลภาษาในหมู่บ้านของท่านปรากฏในแผนที่ภาษาของ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และใคร่ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ
ประสิทธิ์ ภาระ
ดร. ประสิทธิ์ ภาระวี
(หัวหน้าโครงการฯ)

ทม 1224.02/ ว 011

ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์
คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตหาดใหญ่
จ.สงขลา 90112

23 กุมภาพันธ์ 2544

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์อนุญาตให้ คร.เปรมินทร์ คาระวิ ถ่ายเอกสาร

เรียน ผังเมืองจังหวัดสตูล

คณบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย(สกว.) ได้ร่วมมือกันทำวิจัยเรื่อง “ภูมิศาสตร์คำศัพท์ภาษาไทยและภาษามลายู ในเขต 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย” โดยมี คร.เปรมินทร์ คาระวิ ตำแหน่งอาจารย์ ซึ่งกศภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นหัวหน้าโครงการวิจัย ซึ่งในการทำวิจัยภายใต้หัวข้อดังกล่าวนี้ จำเป็นจะต้องใช้แผนที่ที่แสดงบริเวณขอบเขตของพื้นที่ที่มีภาษาไทยและภาษามลายูอยู่ ในเขตจังหวัดสตูล ปัตตานี ยะลา นราธิวาส และสงขลา จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดอนุญาตให้ คร.เปรมินทร์ คาระวิ หัวหน้าโครงการฯ ถ่ายเอกสารแผนที่หรือคัดลอกข้อมูลเพิ่มเติมข้อมูลแผนที่องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งแสดงเขตปกครองที่แสดงชื่อหมู่บ้านต่าง ๆ ในเขตจังหวัดที่ท่านรับผิดชอบด้วย

อนึ่ง เนื่องจากงานวิจัยนี้ มีจุดมุ่งหมายที่จะเอื้อคลึงลงไปถึงระดับหมู่บ้าน จึงใคร่ขอความกรุณาจากท่านให้ความอนุเคราะห์แผนที่ที่แสดงขอบเขตหรือที่ตั้งของหมู่บ้านต่าง ๆ ในจังหวัดของท่าน พร้อมทั้งแผนที่จังหวัดด้วย สำหรับขั้นตอนการดำเนินการนั้น คร.เปรมินทร์ คาระวิ จะเดินทางมาประสานงานที่ทางภาควิชาฯ ได้มีหนังสือมาขอความอนุเคราะห์จากท่านแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ชลตลา เลาววิริยานนท์)

หัวหน้าภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์

ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์

โทร (074) 446494 โทรสาร (074) 446679

ทม 1224.02/ ว 011

ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์
คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตหาดใหญ่
จ.สงขลา 90112

23 กุมภาพันธ์ 2544

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์อนุญาตให้ คร.เปรมินทร์ คาระวี ถ่ายเอกสาร

เรียน ผังเมืองจังหวัดสงขลา

ค้วมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย(สกว.) ได้ร่วมมือกันทำวิจัยเรื่อง "ภูมิศาสตร์ห้าศัทท์ภามาไทยและภาษามลายู ในเขต 5 จังหวัดชายแคนภาคใต้ของประเทศไทย" โดยมิ คร.เปรมินทร์ คาระวี ตำแหน่งอาจารย์ ติงักภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นหัวหน้าโครงการวิจัย ซึ่งในการทำวิจัยนี้ได้หวังเรื่องดังกล่าวนี ข้าเป็นจะต้องใช้แผนที่ที่แสดงบริเวณขอบเขตของพื้นที่ที่มีภามาไทยและภาษามลายูอยู่ ในเขตจังหวัดสตูล ปัตตานี ยะลา นราธิวาส และสงขลา จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดอนุญาตให้ คร.เปรมินทร์ คาระวี หัวหน้าโครงการฯ ถ่ายเอกสารแผนที่หรือคัดลอกพิมพ์ข้อมูลแผนที่องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งแสดงเขตปกครองที่แสดงชื่อหมู่บ้านต่าง ๆ ในเขตจังหวัดที่ท่านรับผิดชอบด้วย

อนึ่ง เนื่องจากงานวิจัยนี้ มีจุดมุ่งหมายละเอียดถี่กลงไปถึงระดับหมู่บ้าน จึงใคร่ขอความกรุณาจากท่านให้ความอนุเคราะห์แผนที่ที่แสดงขอบเขตหรือที่ตั้งของหมู่บ้านต่าง ๆ ในจังหวัดของท่าน พร้อมทั้งแผนที่จังหวัดด้วย สำหรับขึ้นคอนการดำเนินการนั้น คร.เปรมินทร์ คาระวี จะเดินทางมาประสานงานหลังจากที่ทางภาควิชาได้มีหนังสือมาขอความอนุเคราะห์จากท่านแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ชุลตา เทาหวิริยานนท์)

หัวหน้าภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์

ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์

โทร (074) 446494 โทรสาร (074) 446679

ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์
คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตหาดใหญ่
จ.สงขลา 90112

23

กุมภาพันธ์

2544

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์อนุญาตให้ คร.เปรมินทร์ การะวี ถ่ายเอกสาร

เขียน หังเมืองจังหวัดปัตตานี

ช่วยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย(สกว.) ได้ร่วมมือกันทำวิจัยเรื่อง "ภูมิศาสตร์ทำกินที่ภาษาไทยและภาษามลายู ในเขต 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย" โดยมี คร.เปรมินทร์ การะวี ตำแหน่งอาจารย์ สังกัดภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นหัวหน้าโครงการวิจัย ซึ่งในการทำวิจัยภายใต้หัวเรื่องดังกล่าวนี้ จำเป็นจะต้องใช้แผนที่เพื่อแสดงบริเวณขอบเขตของพื้นที่ที่มีภาษาไทยและภาษามลายูทุกอยู่ ในเขตจังหวัดสตูล ปัตตานี ยะลา นราธิวาส และสงขลา จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดอนุญาตให้ คร.เปรมินทร์ การะวี หัวหน้าโครงการฯ ถ่ายเอกสารแผนที่หรือคัดลอกเห็นข้อมูลแผนที่องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งแสดงเขตปกครองที่แสดงชื่อหมู่บ้านต่าง ๆ ในเขตจังหวัดที่ท่านรับผิดชอบด้วย

อนึ่ง เนื่องจากงานวิจัยนี้ มีจุดมุ่งหมายละเอียดลึกถึงไปถึงระดับหมู่บ้าน จึงใคร่ขอความกรุณาจากท่าน ให้ความอนุเคราะห์แผนที่ที่แสดงขอบเขตหรือที่ตั้งของหมู่บ้านต่าง ๆ ในจังหวัดของท่าน พร้อมทั้งแผนที่จังหวัดด้วย สำหรับขั้นตอนการดำเนินการนั้น คร.เปรมินทร์ การะวี จะเดินทางมาประสานงานแจ้งจากที่ทางภาควิชาฯ ได้มีหนังสือมาขอความอนุเคราะห์จากท่านแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.รัตนา เตหาวิริยานนท์)

หัวหน้าภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์

ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์

โทร (074) 446494 โทรสาร (074) 446679

ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์
คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตหาดใหญ่
จ.สงขลา 90112

23 กุมภาพันธ์ 2544

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์อนุญาตให้ คร.เปรมินทร์ คาระวี ถ่ายเอกสาร

เรียน ผังเมืองจังหวัดยะลา

ด้วยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย(สกว.) ได้ร่วมมือกันทำวิจัยเรื่อง “ภูมิศาสตร์สำหรับภาษาไทยและภาษามลายู ในเขต 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย” โดยมี คร.เปรมินทร์ คาระวี ตำแหน่งอาจารย์ สังกัดภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นหัวหน้าโครงการวิจัย ซึ่งในการทำวิจัยภายใต้หัวข้อดังกล่าวนี้ จำเป็นจะต้องใช้แผนที่เพื่อแสดงบริเวณขอบเขตของพื้นที่ที่มีภาษาไทยและภาษามลายูอยู่ ในเขตจังหวัดสตูล ปัตตานี ยะลา นราธิวาส และสงขลา จึงใคร่ขอกความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดอนุญาตให้ คร.เปรมินทร์ คาระวี หัวหน้าโครงการฯ ถ่ายเอกสารแผนที่หรือคัดลอกเพิ่มข้อมูลแผนที่องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งแสดงเขตปกครองที่แสดงชื่อหมู่บ้านต่าง ๆ ในเขตจังหวัดที่ท่านรับผิดชอบด้วย

อนึ่ง เนื่องจากงานวิจัยนี้ มีจุดมุ่งหมายละเอียดลึกซึ้งไปถึงระดับหมู่บ้าน จึงใคร่ขอกความกรุณาจากท่านให้ความอนุเคราะห์แผนที่ที่แสดงขอบเขตหรือที่ตั้งของหมู่บ้านต่าง ๆ ในจังหวัดของท่าน พร้อมทั้งแผนที่จังหวัดด้วย สำหรับขึ้นคอนการดำเนินการนั้น คร.เปรมินทร์ คาระวี จะเดินทางมาประสานงานหลังจากที่ทางภาควิชาฯ ได้มีหนังสือมาขอกความอนุเคราะห์จากท่านแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ชุลลดา เตหาวิชยานนท์)

หัวหน้าภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์

ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์

โทร (074) 446494 โทรสาร (074) 446679

ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์
คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตหาดใหญ่
จ.สงขลา 90112

23

กุมภาพันธ์

2544

เรื่อง ขอลาามอนุเคราะห์อนุญาตให้ คร.เปรมินทร์ คาระวี ถ่ายเอกสาร

เรียน หังเมืองจังหวัดนราธิวาส

ด้วงมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย(สกว.) ได้ร่วมมือกันทำวิจัยเรื่อง "ภูมิศาสตร์ทำศัพท์ภาษาไทยและภาษามลายู ในเขต 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย" โดยมี คร.เปรมินทร์ คาระวี ตำแหน่งอาจารย์ ด้วงภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นหัวหน้าโครงการวิจัย ซึ่งในการทำวิจัยภายใต้หัวข้อดังกล่าวนี้ จำเป็นจะต้องใช้แผนที่เพื่อแสดงบริเวณขอบเขตของพื้นที่ที่มีภาษาไทยและภาษามลายูทุกอยู่ ในเขตจังหวัดสตูล ปัตตานี ยะลา นราธิวาส และสงขลา จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดอนุญาตให้ คร.เปรมินทร์ คาระวี หัวหน้าโครงการฯ ถ่ายเอกสารแผนที่ที่เรียกคัดลอกเก็บข้อมูลแผนที่องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งแสดงเขตปกครองที่แสดงชื่อหมู่บ้านต่าง ๆ ในเขตจังหวัดที่ท่านรับผิดชอบด้วย

อนึ่ง เนื่องจากงานวิจัยนี้ มีจุดมุ่งหมายละเอียดลึกถึงไปถึงระดับหมู่บ้าน จึงใคร่ขอความกรุณาจากท่านให้ความอนุเคราะห์แผนที่ที่แสดงขอบเขตหรือที่ถ้ำของหมู่บ้านต่าง ๆ ในจังหวัดของท่าน พร้อมทั้งแผนที่จังหวัดด้วย สำหรับขึ้นตอนการดำเนินการนั้น คร.เปรมินทร์ คาระวี จะเดินทางมาประสานงานหลังจากที่ทางภาควิชาฯ ได้มีหนังสือมาขอความอนุเคราะห์จากท่านแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ชลลดา เตหาวิธานนท์)

หัวหน้าภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์

ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์

โทร (074) 446494 โทรสาร (074) 446679

ที่ พิเศษ ...../ 2544

ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่
จังหวัดสงขลา 90110

มีนาคม 2544

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้ท่านตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับภาษาที่คนส่วนใหญ่ใช้พูดอยู่ในหมู่บ้านของท่าน
เรียน ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่.....บ้าน.....ตำบล.....จังหวัด.....
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามจำนวน .....ชุด

ด้วยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ได้ร่วมกับกองทุนสนับสนุนการวิจัย(สกว.)
ทำการวิจัยเรื่อง “ภูมิศาสตร์คำศัพท์ภาษาไทยและภาษามลายูในเขตจังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย”
ในการวิจัยครั้งนี้จำเป็นต้องรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์ที่ประชาชนใช้ในชีวิตประจำวันจากหมู่บ้านต่าง ๆ
ในพื้นที่ภาคใต้ ทางมหาวิทยาลัยทราบว่าคุณท่านเป็นผู้มีความใกล้ชิดกับประชาชนในหมู่บ้านและทราบว่าลูกบ้าน
ของท่านส่วนใหญ่พูดภาษาไทยหรือภาษามลายู จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดกรอกแบบสอบถามด้วยตัวท่านเอง หรือมอบหมายให้ผู้ที่มิคุ้นเคยกับแบบสอบถามที่ได้ระบุไว้ในแบบสอบถามที่แนบมา แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะทราบว่า ณ หมู่บ้านของท่าน มีพูดภาษาไทยหรือภาษามลายู ฉะนั้นผู้ตอบแบบสอบถามจะต้องเป็นคนที่อยู่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านของท่านนี้เท่านั้น โปรดกรุณาอย่าอนุญาตให้ผู้ที่ไม่ได้มีภูมิลำเนาอยู่ในหมู่บ้านของท่านตอบแบบสอบถาม เพราะจะทำให้ได้ข้อมูลที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง เมื่อกรอกแบบสอบถามเรียบร้อยแล้วกรุณาพับแบบสอบถาม คืนไปทางไปรษณีย์ ซึ่งได้ปิดแสตมป์พร้อมเจ้าหน้าที่ของไปรษณีย์ไว้แล้ว โดยควรรักษาในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในแบบสอบถามด้วย

อนึ่งผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามมายังท่าน เป็นจำนวน 3-4 ครั้งแล้ว แต่ยังไม่ได้รับคำตอบคืนไป อาจเป็นเพราะจดหมายเดินทางมาถึงมือท่าน หากท่านได้รับแบบสอบถามนี้แล้ว ได้โปรด ตอบและรีบจัดส่งไปยังผู้วิจัยโดยเร่งด่วนด้วย ข้อมูลภาษาที่ท่านให้ความร่วมมือโดยตอบแบบสอบถามนี้เป็นข้อมูลที่สำคัญมาก และท่านเป็นตัวแทนของหมู่บ้านในการให้ข้อมูลลงในแผนที่ภาษา เพื่อให้ข้อมูลภาษาในหมู่บ้านของท่านปรากฏในแผนที่ภาษาของ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และใคร่ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ
พรหมินทร์ ภาวะวิ
ดร. พรหมินทร์ ภาวะวิ
(หัวหน้าโครงการ)

ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์
โทร. 074- 211030-49 ต่อ 2781

ที่ พิเศษ ...../ 2544

ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่
จังหวัดสงขลา 90110

5 มีนาคม 2544

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้ท่านตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับภาษาที่คนส่วนใหญ่ใช้พูดอยู่ในหมู่บ้านของท่าน
เรื่อง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล.....
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามจำนวน .....ชุด

สวัสดีค่ะ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ได้ร่วมกับกองทุนสนับสนุนการวิจัย(เสกฯ) ในการวิจัยเรื่อง "ภูมิศาสตร์คำศัพท์ภาษาไทยและภาษามลายูในเขตจังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย" ในการศึกษาวิจัยนี้จำเป็นต้องรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์ที่ประชาชนใช้ในชีวิตประจำวันจากหมู่บ้านต่าง ๆ ในพื้นที่ภาคใต้ ทางมหาวิทยาลัยได้จัดส่งแบบสอบถามมายังหัวหน้าหมู่บ้านต่าง ๆ ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลที่ท่านรับผิดชอบอยู่ และได้รับแบบสอบถามกลับคืนไปแล้วส่วนหนึ่ง แต่ยังมีข้อมูลของบางหมู่บ้าน ซึ่งเกรงว่าการดูแลและความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดกรอกแบบสอบถามด้วยตัวท่านเอง หรือมอบหมายให้ผู้ที่มีความสัมพันธ์ความเคยชินที่ได้ระบุไว้ในแบบสอบถามที่แนบมา แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะทราบว่า ในหมู่บ้านหนึ่ง ๆ มีพูดภาษาไทยหรือภาษามลายู ฉะนั้นผู้ตอบแบบสอบถามจะต้องเป็นคนที่อยู่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านนั้น ๆ หรือมีความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ของการพูดภาษาของหมู่บ้านนั้น ๆ เป็นอย่างดี โปรดกรอกอย่างอนุญาติให้ผู้ที่ไม่ได้มีภูมิลำเนาอยู่ในหมู่บ้านนั้น ๆ ตอบแบบสอบถาม เพราะจะทำให้ได้ข้อมูลที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง เมื่อกรอกแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว กรุณาส่งคืน ไปทาง ไปรษณีย์ ซึ่งได้ปิดแสตมป์พร้อมจำหน่ายของไปรษณีย์เรียบร้อยแล้ว โดยด่วนภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในแบบสอบถามด้วย

อนึ่งแจ้งจดหมายนี้จะมาถึงมือท่านล่าช้า ก็ขอได้โปรดดำเนินการกรอกแบบสอบถามคืนไปด้วย โปรดแจ้งเลขที่ผู้วิจัยถ้าถึงมือข้อมูลจากทุกหมู่บ้านด้วย ข้อมูลภาษาที่ท่านให้ความร่วมมือโดยตอบแบบสอบถามนี้เป็นข้อมูลที่สำคัญมากในการเขียนแผนที่ภาษา เพื่อให้ข้อมูลภาษาในเขตพื้นที่ของของ ท่านปรากฏในแผนที่ภาษาของ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ หรือปีต่อไปข้างหน้าจะได้รับรายงานอนุเคราะห์จากท่าน และใจรักขอขอบพระคุณฯ อีกครั้ง

ขอแสดงความนับถือ
ประไพทรง งามว.
ดร. ประพันธ์ ภาระวี
หัวหน้าโครงการฯ

ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์
โทร. 074- 211030-49 ต่อ 2781

Premun

ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตหาดใหญ่ ย่านหาดใหญ่
จังหวัดสงขลา 90110

18 เมษายน 2544

เรื่อง ขอบข้อมูตจังหวัดสตูล

เรียน หัวหน้าสำนักงานจังหวัดสตูลที่นับถือ

ค้ำวมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ได้ร่วมกับกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ทำการวิจัยเรื่อง “ภูมิศาสตร์คำศัพท์ภาษาไทยและภาษามลายูในเขต 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย” ซึ่งพื้นที่เป้าหมายได้แก่ จังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยจำเป็นต้องรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดของท่านด้วย เพื่อให้สามารถได้รับองค์ความรู้เกี่ยวกับจังหวัดในพื้นที่เป้าหมายของการวิจัยที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น จึงใคร่ขอความกรุณาท่านได้โปรดกรุณาส่งเอกสารแสดงข้อมูลจังหวัดสตูล ไปให้จำนวน 1 ชุด เพื่อเป็นเอกสารอ้างอิงสำหรับการวิจัยนี้ โดยโปรดส่งไปยังสถานที่ข้างบนนี้ด้วยจะเป็นพระคุณอย่างสูง

อนึ่งหากท่านจะกรุณาส่งข้อมูลเกี่ยวกับผู้พูดภาษามลายูในเขตจังหวัดของท่านไปให้ด้วยก็จะเป็นพระคุณอย่างสูง ทั้งนี้เพราะงานวิจัยนี้ส่วนหนึ่งเกี่ยวข้องกับชาติพันธุ์ที่พูดภาษามลายูด้วย

กระหมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และใคร่ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ดร. เปรมินทร์ การะวี
(หัวหน้าโครงการฯ)

ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์

โทร. 074- 211030-49 ต่อ 2781

พิเศษ ...../ 2544

ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่
จังหวัดสงขลา 90110

21 เมษายน 2544

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตอบสนองสอบถามเกี่ยวกับภาษาที่คนส่วนใหญ่ใช้พูดอยู่ในบางหมู่บ้าน

เรียน ผู้อำนวยการ/ครูใหญ่โรงเรียน.....

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามจำนวน .....ชุด

        ด้วยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ได้ร่วมกับกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ทำการวิจัยเรื่อง “ภูมิศาสตร์คำศัพท์ภาษาไทยและภาษามลายูในเขต 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย” ในการวิจัยครั้งนี้ จำเป็นต้องรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์ที่ประชาชนใช้ในวิถีประจำวันจากหมู่บ้านต่าง ๆ ในพื้นที่ภาคใต้ ทางมหาวิทยาลัยได้จัดส่งแบบสอบถามมายังหัวหน้าหมู่บ้านต่าง ๆ ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลที่ท่านรับผิดชอบอยู่ และได้รับแบบสอบถามกลับคืนไปแล้วส่วนหนึ่ง แต่ยังคงขาดข้อมูลของบางหมู่บ้าน ดังได้ระบุไว้ แล้วในแบบสอบถามที่แนบมา จึงใคร่ขอความกรุณาและความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดตอบแบบสอบถามด้วยตัวท่านเอง หรือมอบหมายให้ผู้ที่มิคุ้นเคยกับคำถามเกณฑ์ที่ได้ระบุไว้ในแบบสอบถาม แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะทราบว่าเป็นหมู่บ้านหนึ่ง ๆ มีพูดภาษาไทยหรือภาษามลายู หรือทั้ง 2 ภาษา ฉะนั้นผู้ตอบแบบสอบถามจึงควรเป็นคนที่อยู่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านนั้น ๆ หรือมีความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ของการพูดภาษาของหมู่บ้านนั้น ๆ เป็นอย่างดี โปรดกรุณาอย่าอนุญาตให้ผู้ที่ไม่ได้มีภูมิลำเนาอยู่ในหมู่บ้านนั้น ๆ ตอบแบบสอบถาม เพราะจะทำให้ได้ข้อมูลที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง เมื่อกรอกแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว กรุณาส่งคืนไปทางไปรษณีย์ ซึ่งได้ปิดแสตมป์พร้อมจำหน่ายของไปรษณีย์ไว้เรียบร้อยแล้วโดยด่วนภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในแบบสอบถามด้วย

        อนึ่งแม้จดหมายนี้จะมาถึงมือท่านล่าช้า ก็ขอได้โปรดดำเนินการกรอกแบบสอบถามคืนไปด้วย โปรดคิดเสมอว่าผู้วิจัยกำลังรอข้อมูลจากทุกหมู่บ้านอยู่เสมอ ข้อมูลภาษาที่ท่านให้ความร่วมมือโดยตอบแบบสอบถามนี้เป็นข้อมูลที่สำคัญมากในการเขียนแผนที่ภาษา เพื่อให้ข้อมูลภาษาในเขตรับผิดชอบของท่านปรากฏในแผนที่ภาษาของ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และใคร่ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ
[Signature]
ดร. ประมินทร์ ธาระวิ
(หัวหน้าโครงการฯ)

ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์
โทร. 074- 211030-49 ต่อ 2781

พิเศษ ...../ 2544

ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่
จังหวัดสงขลา 90110

21 เมษายน 2544

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตรวจสอบถามเกี่ยวกับภาษาที่คนส่วนใหญ่ใช้พูดอยู่ในบางหมู่บ้าน
เรียน สาธารณสุขประจำตำบล.....

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามจำนวน .....ชุด

ด้วยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ได้ร่วมกับกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
ทำการวิจัยเรื่อง " ภูมิศาสตร์คำศัพท์ภาษาไทยและภาษามลายูในเขต 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย"
ในการวิจัยครั้งนี้ จำเป็นต้องรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์ที่ประชาชนใช้ในชีวิตประจำวันจากหมู่บ้าน
ต่าง ๆ ในพื้นที่ภาคใต้ ทางมหาวิทยาลัยได้จัดส่งแบบสอบถามไปยังหัวหน้าหมู่บ้านต่าง ๆ ในสังกัดองค์การ
บริหารส่วนตำบล ที่ท่านรับผิดชอบอยู่ และได้รับแบบสอบถามกลับคืนไปแล้วส่วนหนึ่ง แต่ยังคงขาดข้อมูลของ
บางหมู่บ้าน คงได้ระบุไว้ แล้วในแบบสอบถามที่แนบมา จึงใคร่ขอความกรุณาและความอนุเคราะห์จากท่าน
ได้โปรดมอบแบบสอบถามให้แก่อาสาสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน หรือมอบหมายให้ผู้ที่
ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่ได้ระบุไว้ในแบบสอบถาม แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์ที่
จะทราบว่าในหมู่บ้านหนึ่ง ๆ มีพูดภาษาไทยหรือภาษามลายู หรือทั้ง 2 ภาษา ฉะนั้นผู้
ตอบแบบสอบถามจึงควรเป็นคนที่อยู่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านนั้น ๆ หรือมีความรู้เกี่ยวกับสถาน
ภาพของการพูดภาษาของหมู่บ้านนั้น ๆ เป็นอย่างดี โปรดกรุณาอย่าอนุญาตให้ผู้ที่ไม่
ได้มีภูมิลำเนาอยู่ในหมู่บ้านนั้น ๆ ตอบแบบสอบถาม เพราะจะทำให้ได้ข้อมูลที่คลาด
เคลื่อนจากความเป็นจริง เมื่อกรอกแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว กรุณาส่งคืนไปทาง
ไปรษณีย์ ซึ่งได้ปิดแสตมป์พร้อมจำหน่ายของไปยังผู้วิจัยไว้เรียบร้อยแล้วโดยด่วนภายใน
ระยะเวลาที่กำหนดไว้ในแบบสอบถามด้วย

อนึ่งแม้จดหมายนี้จะมาถึงมือท่านล่าช้า ก็ขอได้โปรดดำเนินการกรอกแบบสอบถามคืนไปด้วย
โปรดคิดเสมอว่าผู้วิจัยกำลังรอข้อมูลจากทุกหมู่บ้านอยู่เสมอ ข้อมูลภาษาที่ท่านให้ความร่วมมือโดยตอบแบบ
สอบถามนี้เป็นข้อมูลที่สำคัญมากในการเขียนแผนที่ภาษา เพื่อให้ข้อมูลภาษาในเขตรับผิดชอบของท่านปรากฏ
ในแผนที่ภาษาของ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และใคร่ขอ
ขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ
ปรเมินทร์ คาระวี
ดร. ประมินทร์ คาระวี
(หัวหน้าโครงการฯ)

ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์
โทร. 074- 211030-49 ต่อ 2781

ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่
จังหวัดสงขลา 90110

5 พฤษภาคม 2544

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้ท่านจัดส่งแผนที่ อบต. ใโป้ให้ (1 ชุด)
เรียน ท่านปลัด อบต. ประจำตำบล.....

ด้วยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ได้ร่วมกับกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
ทำการวิจัยเรื่อง “ภูมิศาสตร์คำศัพท์ภาษาไทยและภาษามลาญในเขต 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย”
ในการวิจัยครั้งนี้ จำเป็นต้องใช้แผนที่หมู่บ้าน และพิกัดที่ตั้งของหมู่บ้านต่าง ๆ ทุกหมู่บ้านภายใน อบต. ของ
ท่าน กล่าวคือต้องการทราบว่า ใน อบต. ของท่านมีหมู่บ้านจำนวนกี่หมู่บ้าน แต่ละหมู่บ้านตั้งอยู่ที่ส่วนใดของ
ตำบล หมู่บ้านหนึ่ง ๆ อยู่ทางทิศใดของหมู่บ้านใกล้เคียง จึงใคร่ขอความกรุณาท่านได้โปรดส่งแผนที่ อบต.
..... ใโป้จำนวน 1 ชุด เพื่อใช้ประโยชน์ในการวิจัย

อนึ่งโปรดตระหนักว่า ทางโครงการมีความจำเป็นต้องทราบข้อมูลดังกล่าวเป็นอย่างยิ่ง จึง
ใคร่ขอให้ท่านจัดส่งแผนที่ อบต. ใโป้ให้โดยด่วน หากไม่มีแผนที่ดังกล่าวสำรองอยู่ที่ อบต. ของท่าน เพื่อเผยแพร่
ทางโครงการใคร่ขอความกรุณาท่านได้โปรดวาดแผนที่คร่าว ๆ บอกที่ตั้งของหมู่บ้านทั้งหมด โดยพยายาม
ให้ข้อมูลเรื่อง ทิศ และที่ตั้งของแต่ละหมู่บ้าน ทุกหมู่บ้านให้ครบถ้วน แล้วส่งไปแทนแผนที่ ด้วยจะเป็นพระ
คุณยิ่ง

แม้จดหมายนี้จะมาถึงมือท่านล่าช้า ก็ขอได้โปรดจัดส่งข้อมูลดังกล่าวใโป้ให้ด้วย โปรดคิดเสมอว่า
ผู้วิจัยกำลังรอข้อมูลจากหมู่บ้านของท่านอยู่เสมอ ข้อมูลภาษาที่ท่านให้ความร่วมมือนี้เป็นข้อมูลที่สำคัญมากใน
การเขียนแผนที่ภาษา เพื่อให้ข้อมูลภาษาในเขตรับผิดชอบของท่านปรากฏในแผนที่ภาษาของ 5 จังหวัดชาย
แดนภาคใต้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และใคร่ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ
ประไพสาร ธาระวี
คร. ประมิมทร์ ธาระวี
(หัวหน้าโครงการฯ)